

PGS.TS. Nguyễn Xuân Trường - ThS. Quách Văn Long
ThS. Hoàng Thị Thúy Hương

Các chuyên đề
**BỒI DƯỠNG
HỌC SINH GIỎI**

HÓA HỌC
10

NHÀ XUẤT BẢN ĐẠI HỌC QUỐC GIA HÀ NỘI

PGS.TS. Nguyễn Xuân Trường - ThS. Quách Văn Long
ThS. Hoàng Thị Thúy Hương

Các chuyên đề

BỒI DƯỠNG HỌC SINH GIỎI HÓA HỌC

10

NHÀ XUẤT BẢN ĐẠI HỌC QUỐC GIA HÀ NỘI

Lời nói đầu

Các em học sinh thân mến!

Để có kết quả cao trong kì thi học sinh giỏi các cấp, đòi hỏi học sinh phải nắm vững kiến thức đã học và phương pháp giải nhanh từng dạng bài tập. Nhằm đáp ứng nguyện vọng của nhiều học sinh (đặc biệt là học sinh các lớp chọn, lớp chuyên, lớp năng khiếu về Hóa học) muốn củng cố và mở rộng kiến thức của mình, chúng tôi biên soạn bộ sách gồm ba quyển:

Quyển 1: Các chuyên đề bồi dưỡng học sinh giỏi Hóa học 10.

Quyển 2: Các chuyên đề bồi dưỡng học sinh giỏi Hóa học 11.

Quyển 3: Các chuyên đề bồi dưỡng học sinh giỏi Hóa học 12.

Hi vọng rằng với cách trình bày xúc tích, dễ hiểu và khai thác được mọi khía cạnh kiến thức theo từng chuyên đề sẽ giúp cho học sinh nhanh chóng lĩnh hội được nguồn tri thức phong phú về hóa học. Từ đó, phát triển năng lực tư duy và óc thông minh, sáng tạo của học sinh.

Mặc dù đã hết sức cố gắng trong quá trình biên soạn, nhưng bộ sách vẫn khó tránh khỏi những thiếu sót nhất định. Các tác giả rất mong nhận được ý kiến đóng góp của các thầy, cô giáo và các em học sinh gần xa để lần tái bản cuốn sách sẽ được hoàn thiện hơn.

Các tác giả

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

I. Thành phần cấu tạo của nguyên tử

Đặc tính hạt	Vô nguyên tử	Hạt nhân	
	electron (e)	proton (p)	notron (n)
Điện tích (q)	$q_e = - 1,602. 10^{-19}C$ hay $q_e = 1 -$	$q_p = 1,602. 10^{-19}C$ hay $q_p = 1 +$	$q_n = 0$
Khối lượng (m)	$m_e = 9,1094. 10^{-31}kg$	$m_p = 1,6726. 10^{-27}kg$	$m_n = 1,6748. 10^{-27}kg$

II. Kích thước, khối lượng nguyên tử

1. Kích thước

- Nguyên tử được xem như một khối cầu, đường kính độ $0,1nm = 1A^0 = 10^{-10}m$. Nguyên tử nhỏ nhất là H có bán kính khoảng $0,053\text{ nm}$.
- Hạt nhân nguyên tử xem như một khối cầu, đường kính khoảng $10^{-4} A^0$.
- Đường kính của hạt nhân nguyên tử còn nhỏ hơn, vào khoảng 10^{-5} nm .
- Đường kính của electron và của proton còn nhỏ hơn nhiều (khoảng 10^{-8} nm). Electron chuyển động xung quanh hạt nhân trong không gian rộng của nguyên tử.

2. Khối lượng nguyên tử

- Điện tích của proton và electron có trị số trị số tuyệt đối bằng nhau. Nhưng khối lượng của proton gấp 1836 lần khối lượng của electron.
- Khối lượng của nguyên tử bằng tổng số khối lượng của proton, notron và electron:

$m_{NT} = m_p + m_n + m_e$

Nhưng vì khối lượng electron quá nhỏ so với khối lượng proton, nên ta xem như khối lượng nguyên tử gần bằng tổng số khối lượng proton và notron.

III. Hạt nhân nguyên tử

1. Điện tích hạt nhân

Nếu hạt nhân có Z proton, thì điện tích của hạt nhân bằng Z+ và số đơn vị điện tích hạt nhân bằng Z.

Nguyên tử trung hoà điện nên số proton trong hạt nhân bằng số electron của nguyên tử.

Vậy: Số đơn vị điện tích hạt nhân = số proton = số electron

2. Số khối A. Bằng tổng số hạt proton (Z) và số notron (N).

$A = Z + N$

Chú ý: - Đối với những nguyên tử có $2 < Z \leq 82$ thì $1 \leq \frac{N}{Z} \leq 1,5$ (*)

Biểu thức trên thường dùng để xác định Z, N và A khi biết tổng số hạt cơ bản trong nguyên tử (hoặc ion).

- Đối với cation: $M \rightarrow M^{n+} + ne$

$$Z_M = Z_M^{n+}; N_M = N_M^{n+} \Rightarrow A_M = A_M^{n+}$$

$$\Sigma e_M = \Sigma e_M^{n+} + n$$

- Đối với anion: $X \rightarrow X^{m-} + me$

$$Z_X = Z_X^{m-}; N_X = N_X^{m-} \Rightarrow A_X = A$$

$$\Sigma e_X = \Sigma e_X^{m-} - m$$

IV. Nguyên tố hoá học

1. Định nghĩa

Nguyên tố hoá học là tập hợp các nguyên tử có cùng số điện tích hạt nhân.

2. Số hiệu nguyên tử

Số đơn vị điện tích hạt nhân nguyên tử của một nguyên tố được gọi là số hiệu nguyên tử của nguyên tố đó. Số hiệu nguyên tử (kí hiệu là Z) cho biết:

- Số proton trong hạt nhân nguyên tử.
- Số electron trong nguyên tử.

3. Kí hiệu nguyên tử

Nguyên tử của nguyên tố X có số hiệu nguyên tử Z và số khối A, được kí hiệu là ${}_Z^A X$.

V. Đồng vị

1. Định nghĩa

Các đồng vị của cùng một nguyên tố hoá học là những nguyên tử có cùng số proton nhưng khác số neutron, do đó số khối A của chúng khác nhau.

2. Nguyên tử khối và nguyên tử khối trung bình

- Nguyên tử khối của một nguyên tử cho biết khối lượng của nguyên tử đó nặng gấp bao nhiêu lần đơn vị khối lượng nguyên tử.
- Hầu hết các nguyên tố hoá học là hỗn hợp của nhiều đồng vị với tỉ lệ phần trăm số nguyên tử xác định, nên nguyên tử khối của các nguyên tố có nhiều đồng vị là nguyên tử khối trung bình của hỗn hợp các đồng vị có tính đến tỉ lệ phần trăm số nguyên tử của mỗi đồng vị.

Giả sử nguyên tố A có hai đồng vị A_1 và A_2 . Gọi \bar{A} là nguyên tử khối trung bình, A_1 là nguyên tử khối của đồng vị A_1 , x_1 là tỉ lệ phần trăm số nguyên tử của đồng vị A_1 ; A_2 là nguyên tử khối của đồng vị A_2 , x_2 là tỉ lệ phần trăm số nguyên tử đồng vị A_2 .

Ta có:
$$\bar{A} = \frac{x_1 A_1 + x_2 A_2}{100}$$

$$\text{Tổng quát: } \bar{A} = \frac{x_1 A_1 + x_2 A_2 + \dots + x_n A_n}{100} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i A_i}{100}$$

VI. Vỏ nguyên tử

1. Sự chuyển động của electron trong nguyên tử

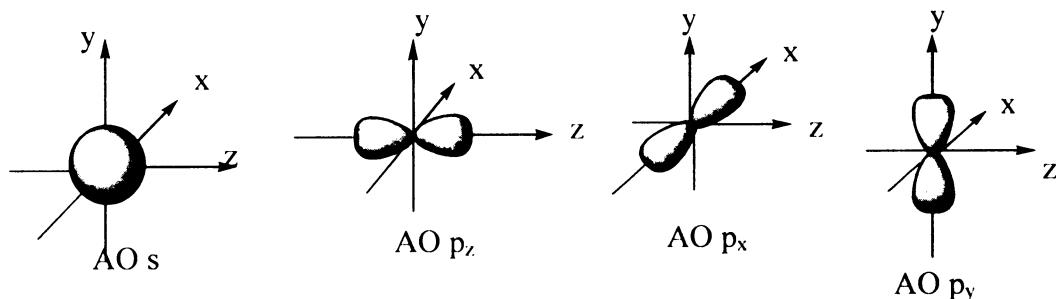
Trong nguyên tử, các electron chuyển động rất nhanh xung quanh hạt nhân không theo một quỹ đạo xác định nào. Vì chuyển động rất nhanh nên electron tạo thành quanh hạt nhân một vùng không gian mang điện âm gọi là mây electron hay obitan nguyên tử.

2. Obitan

Obitan nguyên tử là khu vực không gian xung quanh hạt nhân mà tại đó xác suất có mặt (xác suất tìm thấy) electron khoảng 90%. Obitan nguyên tử được kí hiệu là AO (Atomic Orbital).

3. Hình dạng obitan nguyên tử

Khi chuyển động trong nguyên tử, các electron có thể chiếm những mức năng lượng khác nhau đặc trưng cho trạng thái chuyển động của nó. Những electron chuyển động gần hạt nhân hơn, chiếm những mức năng lượng thấp hơn tức là ở trạng thái bên hơn, những electron chuyển động ở xa hạt nhân có năng lượng cao hơn. Dựa trên sự khác nhau về trạng thái của electron trong nguyên tử, người ta phân loại thành các obitan s, obitan p, obitan d và obitan f. Hình dạng các obitan s và p được biểu diễn trên hình sau:

Từ hình ảnh các obitan nguyên tử, chúng ta thấy:

Obitan s có dạng hình cầu, tâm là hạt nhân nguyên tử

Obitan p gồm 3 obitan p_x , p_y và p_z có dạng hình số tám nổi. Mỗi obitan có sự định hướng khác nhau trong không gian.

Obitan d, f có hình dạng phức tạp hơn.

4. Lớp và phân lớp electron

a) Lớp electron

Trong nguyên tử, các electron được sắp xếp thành từng lớp, các lớp được sắp xếp từ gần hạt nhân ra ngoài.

Các electron trên cùng một lớp có *năng lượng gần bằng nhau*. Những electron ở lớp trong liên kết với hạt nhân bền chặt hơn những electron ở lớp ngoài. Do đó, năng lượng của electron ở lớp trong thấp hơn năng lượng của electron ở lớp ngoài. Vì vậy, năng lượng của electron chủ yếu phụ thuộc vào số thứ tự của lớp.

Thứ tự các lớp electron được ghi bằng các số nguyên $n = 1, 2, 3, \dots, 7$

n	1	2	3	4	5	6	7
Tên lớp	K	L	M	N	O	P	Q

Theo trình tự sắp xếp trên, lớp K ($n=1$) là lớp gần hạt nhân nhất. Năng lượng của electron trên lớp này là thấp nhất. Sự liên kết giữa electron trên lớp này với hạt nhân là bền chặt nhất, rồi tiếp theo là những electron của lớp ứng với n lớn hơn có năng lượng cao hơn.

Số electron tối đa trong mỗi lớp được xác định bởi công thức $2n^2$ với $1 \leq n \leq 4$ (n là số thứ tự của lớp).

Vậy:

Lớp K ($n = 1$) có tối đa $2e$

Lớp L ($n = 2$) có tối đa $8e$

Lớp M ($n = 3$) có tối đa $16e$

Lớp N ($n = 4$) có tối đa $32e$

Các lớp O, P, Q cũng tối đa $32e$.

b) Phân lớp electron

Mỗi lớp electron phân chia thành các phân lớp được kí hiệu bằng các chữ cái viết thường: s, p, d, f.

Các electron trên cùng một phân lớp có *năng lượng bằng nhau*.

Lớp thứ n có n phân lớp ($1 \leq n \leq 4$). Các lớp có $n \geq 5$ có 4 phân lớp.

Electron ở phân lớp nào thì gọi tên theo phân lớp đó.

Số electron tối đa trong phân lớp như sau:

* Phân lớp s có tối đa $2e$, kí hiệu s^2

* Phân lớp p có tối đa $6e$, kí hiệu p^6

* Phân lớp d có tối đa $10e$, kí hiệu d^{10}

* Phân lớp f có tối đa $14e$, kí hiệu f^{14}

Các phân lớp: s^2 , p^6 , d^{10} và f^{14} có đủ số electron tối đa gọi là *phân lớp bão hoà*.

Còn phân lớp chưa đủ số electron tối đa gọi là *phân lớp chưa bão hoà*. Thí dụ các phân lớp s^1 , p^3 , d^7 , f^{12} , ...

VI. Năng lượng của các electron trong nguyên tử và cấu hình electron nguyên tử

1. Năng lượng của electron trong nguyên tử

a) Mức năng lượng obitan nguyên tử

Trong nguyên tử, các electron trên mỗi obitan có một năng lượng xác định. Người ta gọi mức năng lượng này là *mức năng lượng obitan nguyên tử* (mức năng lượng AO).

Các electron trên các obitan khác nhau của cùng một phân lớp có năng lượng như nhau. Thí dụ: Ứng với $n = 2$, ta có hai phân lớp 2s và 2p. Phân lớp 2s chỉ có một obitan 2s, còn phân lớp 2p có 3 obitan: $2p_x, 2p_y, 2p_z$. Các electron của các obitan p trong phân lớp này tuy có sự định hướng trong không gian khác nhau, nhưng chúng có cùng mức năng lượng AO.

b) Trật tự các mức năng lượng obitan nguyên tử

Thực nghiệm và lí thuyết cho thấy khi số hiệu nguyên tử Z tăng, các mức năng lượng AO tăng dần theo trình tự sau:

1s 2s 2p 3s 3p 4s 3d 4p 5s 4d 5p 6s 4f 5d 6p 7s 5f 6d 7p 6f 7d 7f

Từ trình tự mức năng lượng AO trên cho thấy khi điện tích hạt nhân tăng có sự *chèn mức* năng lượng, mức 4s trở nên thấp hơn 3d, mức 5s thấp hơn 4d, 6s thấp hơn 4f, 5d, ...

2. Các nguyên lí và qui tắc phân bố electron trong nguyên tử

a) Nguyên lí Pau-li

• Ô lượng tử

Để biểu diễn obitan nguyên tử một cách đơn giản, người ta còn dùng ô vuông nhỏ, được gọi là ô lượng tử. Một ô lượng tử ứng với một AO.

• Nguyên lí Pau-li

Trên một obitan chỉ có thể có nhiều nhất hai electron và hai electron này chuyển động tự quay khác chiều nhau xung quanh trục riêng của mỗi electron.

Thí dụ:

Phù hợp nguyên lí Pau - li

Không phù hợp nguyên lí Pau - li

Trong một obitan đã có 2 electron, thì 2 electron đó được gọi là *electron ghép đôi*. Khi obitan chỉ có 1 electron thì electron đó gọi là *electron độc thân*.

b) Nguyên lí vững bền

Ở trạng thái cơ bản, trong nguyên tử các electron chiếm lần lượt những obitan có mức năng lượng từ thấp đến cao. Thí dụ:

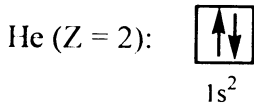
Nguyên tử hiđro ($Z = 1$) có 1 electron, electron này sẽ chiếm obitan 1s (AO-1s) có mức năng lượng thấp nhất. Do đó có thể biểu diễn sự phân bố electron của nguyên tử hiđro là:

H ($Z = 1$):

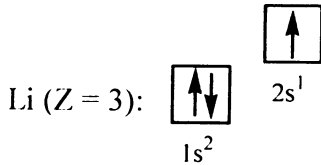

1s¹

Nguyên tử heli ($Z = 2$) có 2 electron. Theo nguyên lí Pau-li, hai electron này cùng chiếm obitan $1s$ có mức năng lượng thấp nhất. Bởi vậy sự phân bố electron trên obitan của heli là:

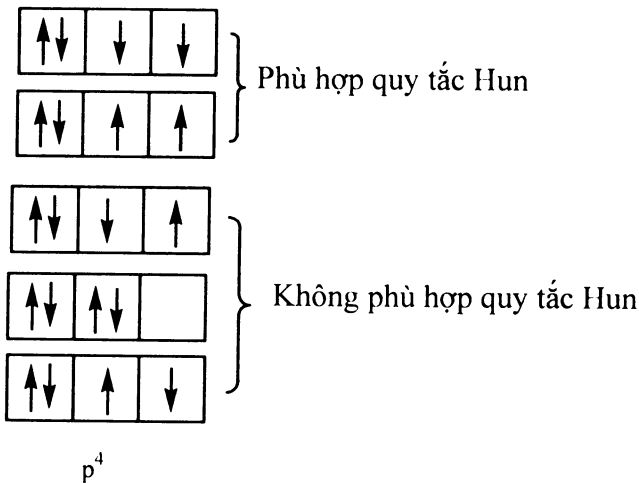

Nguyên tử liti ($Z = 3$) có 3 electron, 2 electron trước chiếm obitan $1s$ và đã bão hoà, electron còn lại chiếm obitan $2s$ tiếp theo có mức năng lượng cao hơn. Do đó sự phân bố electron trên các obitan của liti là:

c) Quy tắc Hun

Trong cùng một phân lớp, các electron sẽ phân bố trên các obitan sao cho số electron độc thân là tối đa và các electron này phải có chiều tự quay giống nhau. Thí dụ:

3. Cấu hình electron nguyên tử

a) Cấu hình electron nguyên tử

Cấu hình electron nguyên tử biểu diễn sự phân bố electron trên các phân lớp thuộc các lớp khác nhau.

Quy ước cách viết cấu hình electron nguyên tử:

- Số thứ tự lớp electron được viết bằng các chữ số (1, 2, 3, ...)
- Phân lớp được kí hiệu bằng chữ cái thường (s, p, d, f)
- Số electron được ghi bằng chỉ số ở phía trên, bên phải của phân lớp.

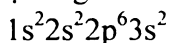
Cách viết cấu hình electron nguyên tử

- Xác định số electron của nguyên tử
- Các electron được phân bố theo thứ tự tăng dần các mức năng lượng AO, theo các nguyên lí và quy tắc phân bố electron trong nguyên tử (đối với các nguyên tử không có phân lớp d hoặc f thì thứ tự tăng dần mức năng lượng trùng với cấu hình electron).
- Viết cấu hình electron theo thứ tự các phân lớp trong một lớp và theo thứ tự các lớp electron.

Thí dụ:

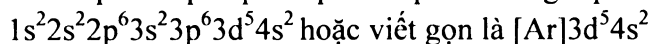
- Mg ($Z = 12$)

Thứ tự tăng dần mức năng lượng \equiv cấu hình electron

- Mn ($Z = 25$): Do sự chèn mức năng lượng, các electron được phân bố như sau: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2 3d^5$

Sau đó phải sắp xếp các phân lớp theo từng lớp \Rightarrow Cấu hình electron

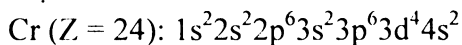
[Ar] là cấu hình electron nguyên tử của nguyên tố argon, là khí hiếm gần nhất đứng trước Mn.

Chú ý:

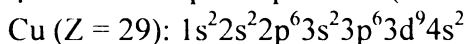
1. Cần hiểu electron lớp ngoài cùng theo cấu hình electron chứ không phải theo thứ tự tăng dần mức năng lượng.
2. Đối với một số nguyên tố nhóm phụ (nhóm B), khi trên phân lớp d sát lớp ngoài cùng có 4 electron hoặc 9 electron thường xảy ra hiện tượng "bán bão hòa gấp" hoặc "bão hòa gấp". Tức là 1 electron trên phân lớp ns chuyển vào phân lớp $(n-1)d$ để làm bền phân lớp này.

Bán bão hoà gấp	Bão hoà gấp
$ns^2(n-1)d^4 \begin{cases} \rightarrow (n-1)d^5 ns^1 \\ \cancel{\rightarrow (n-1)d^4 ns^2} \end{cases}$	$ns^2(n-1)d^9 \begin{cases} \rightarrow (n-1)d^{10} ns^1 \\ \cancel{\rightarrow (n-1)d^9 ns^2} \end{cases}$

Thí dụ:

Thực tế: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5 4s^1$ (do hiện tượng "bán bão hòa gấp")

Thực tế: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^1$ (do hiện tượng "bão hòa gấp")

3. Cấu hình electron còn mở rộng cho cả ion, khi đó để viết cấu hình electron của ion, ta phải xuất từ cấu hình electron của nguyên tử, bằng cách bớt đi (cation) hoặc nhận vào (anion) số electron đúng bằng điện tích của ion.

Thí dụ: $\text{Cl} (Z = 17) 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5 \Rightarrow \text{Cl}^- : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6$

$\text{Fe} (Z = 26) 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2 \Rightarrow \text{Fe}^{3+} : 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5$

b) Đặc điểm của lớp electron ngoài cùng

Các electron ở lớp ngoài cùng quyết định tính chất hoá học của một nguyên tố.

- Đối với nguyên tử của các nguyên tố, số electron lớp ngoài cùng tối đa là 8. Các nguyên tử có 8 electron lớp ngoài cùng đều rất bền vững, chúng hầu như không tham gia vào các phản ứng hoá học. Đó là các khí hiếm (trừ He có số electron lớp ngoài cùng là 2).

- Các nguyên tử có 1, 2, 3 electron ở lớp ngoài cùng là các nguyên tử kim loại (trừ H, He và B).

- Các nguyên tử có 5, 6, 7 electron ở lớp ngoài cùng thường là các nguyên tử phi kim.

VII. Các số lượng tử

Người ta dùng 4 số lượng tử: n, l, m, s để đặc trưng cho trạng thái của electron trong nguyên tử.

1. Số lượng tử chính (n)

- Có giá trị nguyên dương, quy định mức năng lượng của electron và kích thước của obitan. Nếu n có giá trị càng nhỏ thì electron liên kết với hạt nhân càng mạnh và ngược lại.

- Năng lượng của electron được xác định theo phương pháp gần đúng Slater:

• Nguyên tử hoặc ion có 1 electron:

$$E = -13,6 \cdot \frac{Z^2}{n^2} \text{ (eV)}$$

Với Z là điện tích hạt nhân hay số hiệu nguyên tử.

Chú ý $1\text{eV} = 1,6022 \cdot 10^{-19} \text{ J}$

n là số lượng tử chính

Thí dụ: Tính năng lượng của electron trong nguyên tử H theo phương pháp Slater.

$$\text{H} (Z = 1): 1s^1 \Rightarrow E_{1s} = -13,6 \cdot \frac{1^2}{1^2} = -13,6 \text{ eV}$$

• Nguyên tử hoặc ion có nhiều electron:

- Trong nguyên tử hoặc ion có nhiều electron thì các electron ở lớp vỏ chịu sự tương tác của hạt nhân và của các electron khác. Electron cần xét bị hạt nhân hút và các electron còn lại đẩy, dẫn đến sự liên kết của electron đó với hạt nhân giảm.

- Năng lượng của electron được xác định bằng công thức gần đúng Slater:

$$E = -13,6 \frac{Z^*^2}{n^*^2} \text{ (eV)}$$

Trong đó: Z^* là điện tích hạt nhân hiệu dụng

$$Z^* = Z - A$$

Với A là hằng số chắn: $A = \sum b_j$

n^* là số lượng tử hiệu dụng

n	1	2	3	4	5	6.....
n^*	1	2	3	3,7	4	4,2.....

Hằng số chắn A được xác định bởi bảng sau:

	Các e_j gây ảnh hưởng trên các lớp $(n-2), (n-3), \dots$	Các e_j gây ảnh hưởng trên lớp $(n-1)$	Các e_j trên lớp n đang xét			Các e_j gây ảnh hưởng trên lớp $(n+1), (n+2), \dots$
			s, p	d	f	
Giá trị	1,0	0,85	0,35	0	0	0
	1,0	1,0	1,0	0,35	0	0
	1,0	1,0	1,0	1,0	0,35	0

Riêng AO_{1s} thì $b = 0,3$

Thí dụ: Áp dụng phương pháp gần đúng Slater, tính năng lượng electron trong các trường hợp sau:

a) He ($Z = 2$)

b) N ($Z = 7$)

c) Fe ($Z = 26$)

Giải

a) He ($Z = 2$): $1s^2 \Rightarrow b = 1.0,3 = 0,3$; $Z^* = 2 - 0,3 = 1,7$

$$\Rightarrow E_{1s} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{1,7^2}{1^2} = -39,304 \text{ (eV)}$$

b) N ($Z = 7$): $1s^2 2s^2 2p^3$

Ta có:

- Đối với electron $1s$: $b = 0,3 \Rightarrow Z^* = 7 - 0,3 = 6,7$

$$\Rightarrow E_{1s} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{6,7^2}{1^2} = -610,504 \text{ (eV)}$$

- Đối với electron $2s$ hoặc $2p$: $b = 2.0,85 + 4.0,35 = 3,1 \Rightarrow Z^* = 7 - 3,1 = 3,9$

$$\Rightarrow E_{2s} = E_{2p} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{3,9^2}{2^2} = -51,714 \text{ (eV)}$$

c) Fe ($Z = 26$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2$

Ta có:

- Đối với electron $1s$: $b = 0,3 \Rightarrow Z^* = 26 - 0,3 = 25,7$

$$\Rightarrow E_{1s} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{25,7^2}{1^2} = -8982,664 \text{ (eV)}$$

- Đối với electron $2s$ hoặc $2p$: $b = 2.0,85 + 7.0,35 = 4,15$

$$\Rightarrow Z^* = 26 - 4,15 = 21,85$$

$$\Rightarrow E_{2s} = E_{2p} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{21,85^2}{2^2} = -1623,2365 \text{ (eV)}$$

$$\text{- Đối với electron } 3s \text{ hoặc } 3p: b = 2.1,0 + 8.0,85 + 7.0,35 = 11,25$$

$$\Rightarrow Z^* = 26 - 11,25 = 14,75$$

$$\Rightarrow E_{3s} = E_{3p} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{14,75^2}{3^2} = -328,761 \text{ (eV)}$$

$$\text{- Đối với electron } 3d: b = 18.1,0 + 5.0,35 = 19,75 \Rightarrow Z^* = 26 - 19,75 = 6,25$$

$$\Rightarrow E_{3d} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{6,25^2}{3^2} = -59,02 \text{ (eV)}$$

$$\text{- Đối với electron } 4s: b = 10.1,0 + 14.0,85 + 1.0,35 = 22,25$$

$$\Rightarrow Z^* = 26 - 22,25 = 3,75$$

$$\Rightarrow E_{4s} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{3,75^2}{4^2} = -11,95 \text{ (eV)}$$

2. Số lượng tử phụ l

- Trong một lớp, l có giá trị từ 0 đến (n - 1). Như vậy, ứng với một giá trị của n sẽ có n giá trị của l.

l	0	1	2	3	4	5
Kí hiệu	s	p	d	f	g	h

- Giá trị l cho biết:

+ Hình dạng AO (sự định hướng AO trong không gian). Thí dụ:

$l = 0 \Rightarrow$ Không có sự định hướng trong không gian (ứng với AO_s)

$l = 1 \Rightarrow$ Có một sự định hướng trong không gian (ứng với AO_p)

$l = 2 \Rightarrow$ Có 2 sự định hướng trong không gian (ứng với AO_d)

+ Giá trị năng lượng electron trong phân lớp

+ Nguyên tử thuộc khối nguyên tử nào. Nếu electron cuối cùng (điền theo mức năng lượng các AO) có $l = 0$ (khối nguyên tố s) ; $l = 1$ (khối nguyên tố p) ; $l = 2$ (khối nguyên tố d) ; $l = 3$ (khối nguyên tố f)

3. Số lượng tử từ m (hoặc m_l)

- Trong một phân lớp m nhận giá trị từ -l đến +l. Như vậy, ứng với một giá trị của l có $2l + 1$ giá trị của m.

- Mỗi giá trị của m ứng với một obitan:

+ $l = 0 \Rightarrow m = 0 \Rightarrow$ Có 1 AO_s

+ $l = 1 \Rightarrow m$ có 3 giá trị -1 ; 0 ; +1 \Rightarrow Có 3 AO_p

--	--	--

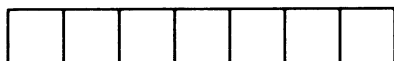
m: -1 0 +1

$+l = 2 \Rightarrow m$ có 5 giá trị $-2 ; -1 ; 0 ; +1 ; +2 \Rightarrow$ Có 5 AO_d

$m: \quad -2 \quad -1 \quad 0 \quad +1 \quad +2$

$+l = 3 \Rightarrow m$ có 7 giá trị $-3 ; -2 ; -1 ; 0 ; +1 ; +2 ; +3 \Rightarrow 7 AO_f$

$m: \quad -3 \quad -2 \quad -1 \quad 0 \quad +1 \quad +2 \quad +3$

4. Số lượng tử spin S (hoặc m_s)

Cho biết chiều tự quay của electron (có thể xem spin như sự tự quay của electron xung quanh một trục tưởng tượng).

+ Nếu electron chuyển động theo chiều dương (theo chiều kim đồng hồ) thì

$$S = +1/2$$

+ Nếu electron chuyển động theo chiều âm (ngược chiều kim đồng hồ) thì

$$S = -1/2$$

Như vậy số lượng tử spin có hai giá trị: $-1/2$ và $+1/2$.

VIII. Phản ứng hạt nhân

1. Năng lượng liên kết

a) Lực hạt nhân

Lực tương tác giữa các nuclôn (p, n) trong hạt nhân là lực hút gọi là lực hạt nhân, có tác dụng liên kết các nuclôn với nhau.

b) Độ hụt khối và năng lượng liên kết

*) Độ hụt khối:

- Các phép đo chính xác đã chứng tỏ rằng khối lượng m của hạt nhân ${}_Z^AX$ bao giờ cũng nhỏ hơn khối lượng Δm so với các nuclôn tạo thành hạt nhân đó.

$$\Delta m = [Z.m_p + (A-Z).m_n] - m$$

Δm gọi là độ hụt khối của hạt nhân ${}_Z^AX$.

*) Năng lượng liên kết

- Theo "Thuyết tương đối" của Anhtxtanh, các nuclôn ban đầu có năng lượng:

$$E_0 = [Z.m_p + (A-Z).m_n].c^2$$

c: vận tốc ánh sáng trong chân không ($c = 3.10^8$ m/s).

Còn hạt nhân được tạo thành từ chúng có năng lượng $E = m.c^2$

Vì năng lượng toàn phần được bảo toàn nên đã có năng lượng: $\Delta E = E_0 - E = \Delta m.c^2$ toả ra khi các nuclôn kết hợp thành hạt nhân ${}_Z^AX$.

Ngược lại, muốn tách hạt nhân ${}_Z^AX$ thành các nuclôn riêng rẽ thì phải tiêu tốn một năng lượng bằng ΔE để thắng lực tương tác với chúng. ΔE càng lớn thì lực liên kết giữa các nuclôn càng mạnh. Vì vậy, đại lượng $\Delta E = \Delta m.c^2$ được gọi là năng lượng liên kết các nuclôn trong hạt nhân ${}_Z^AX$, gọn hơn là năng lượng liên kết.

2. Các tia phóng xạ

a) Các loại tia phóng xạ

Có 3 loại tia phóng xạ phổ biến:

- Phóng xạ α (hay phân rã α).
- Phóng xạ β (hay phân rã β).
- Phóng xạ γ

b) Bản chất của tia phóng xạ

*) Tia α : Chính là chùm hạt ${}^4_2\text{He}$ được phóng ra từ hạt nhân với vận tốc 2.10^7 m/s.

*) Tia β : Có hai loại: tia β^- (phổ biến) chính là chùm hạt electron (kí hiệu ${}^0_{-1}\text{e}$ hay e^-) và tia β^+ (hiếm hơn) chính là các pozitron, hay electron dương (kí hiệu ${}^0_{+1}\text{e}$ hay e^+) có cùng khối lượng như electron nhưng mang điện dương.

*) Tia γ : Là sóng điện từ, có bước sóng rất ngắn, nhỏ hơn 10^{-11} m cũng là hạt photon có năng lượng cao.

3. Định luật phóng xạ và độ phóng xạ

a) Định luật phóng xạ

Giả sử ở thời điểm xác định nào đó, chọn $t = 0$, khối lượng của chất phóng xạ là m_0 và số hạt nhân là N_0 , trong quá trình phóng xạ, số hạt nhân sẽ giảm theo thời gian, thực nghiệm đã chứng tỏ rằng cứ sau khoảng thời gian xác định T thì $1/2$ số hạt nhân hiện có bị phân rã thành hạt nhân khác. T gọi là chu kì bán rã

\Rightarrow Sau T ; $2T$; $3T$, ..., KT ($K \in \mathbb{N}^*$) số hạt nhân (số nguyên tử) N chưa bị phân rã là $\frac{N_0}{2}; \frac{N_0}{4}; \frac{N_0}{8}; \frac{N_0}{16}, \dots \Rightarrow N_t = \frac{N_0}{2^{\frac{t}{T}}} = N_0 \cdot 2^{-\frac{t}{T}}$ (1)

Trong đó: N_t : Số hạt nhân còn lại sau thời gian t phân rã.

N_0 : Số hạt nhân ban đầu

T : Chu kì bán rã

t : Thời gian phân rã

$$\text{Ta có: } 2^{-\frac{t}{T}} = e^{-\frac{\ln 2}{T} \cdot t} = e^{-\frac{0,693t}{T}} = e^{-kt}$$

$$\text{Với } k = \frac{\ln 2}{T} = \frac{0,693}{T} = \frac{0,693}{t_{1/2}} \text{ là hằng số phóng xạ}$$

$$(1) \Rightarrow N_t = N_0 \cdot e^{-kt} \quad (2)$$

Các biểu thức (1) và (2) biểu thị định luật phóng xạ.

b) Độ phóng xạ

Để đặc trưng cho tính phóng xạ mạnh hay yếu của một chất, người ta dùng đại lượng gọi là độ phóng xạ, được xác định bằng số phân rã trong một giây, kí hiệu là H .

$$H = -\frac{\Delta N}{\Delta t} = \lambda N_0 e^{-kt} = \lambda N \text{ hay: } H = H_0 \cdot e^{-kt}$$

Ở đây $H_0 = kN_0$ gọi là độ phóng xạ ban đầu ($t = 0$).

Đơn vị: Becoren, kí hiệu Bq: 1Bq = 1 phân rã/giây

Thực tế, người ta còn dùng đơn vị là Curi (Ci): 1Ci = $3,7 \cdot 10^{10}$ Bq

4. Phản ứng hạt nhân

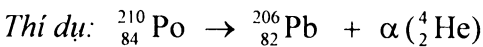
a) Khái niệm

Là phản ứng làm thay đổi hạt nhân nguyên tố này thành hạt nhân nguyên tố khác, đồng thời giải phóng năng lượng lớn và có thể kèm theo một số hạt cơ bản khác như: ${}_0^1n$, ${}_{-1}^0e$, ${}_{+1}^0e$, ${}_2^4\text{He}$, ... Phản ứng hạt nhân thường được chia làm hai loại:

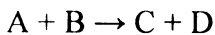
* Phản ứng tự phân rã của một hạt nhân không bền vững thành các hạt khác.

(hạt nhân mẹ) (hạt nhân con) (hạt α hoặc β)

* Phản ứng trong đó các hạt nhân tương tác với nhau dẫn đến sự biến đổi chúng thành các hạt khác.

Trong đó: A, B là các hạt tương tác

C, D là các hạt sản phẩm

b) Các định luật bảo toàn trong phản ứng hạt nhân

* Định luật bảo toàn số khối A: Trong phản ứng hạt nhân, tổng số nuclôn của các hạt tương tác bằng tổng số nuclôn của các hạt sản phẩm.

* Định luật bảo toàn điện tích: Tổng đại số các điện tích của các hạt tương tác bằng tổng đại số các điện tích của các hạt sản phẩm. Bảo toàn điện tích cũng là bảo toàn số Z.

* Định luật bảo toàn năng lượng toàn phần (bao gồm động năng và năng lượng nghỉ): Tổng năng lượng toàn phần của các hạt tương tác bằng tổng năng lượng toàn phần của các hạt sản phẩm.

Chú ý: Trong phản ứng hạt nhân không có định luật bảo toàn khối lượng.

c) Năng lượng trong phản ứng hạt nhân

Trong mỗi phản ứng hạt nhân, năng lượng có thể bị hấp thụ hoặc được toả ra mặc dù năng lượng toàn phần (bao gồm động năng và năng lượng nghỉ) được bảo toàn.

Xét phản ứng hạt nhân: $A + B \rightarrow C + D$

Tổng số nuclôn trong phản ứng được bảo toàn nhưng vì các hạt nhân A, B, C, D có độ hụt khối khác nhau nên tổng khối lượng nghỉ: $m_0 = m_A + m_B$ của các hạt nhân A và B không bằng tổng năng lượng nghỉ $m = m_C + m_D$ của các hạt sinh ra C và D. Có thể xảy ra hai trường hợp sau:

* $m < m_0$: Phản ứng toả năng lượng

$$\Delta E = (m_0 - m)c^2$$

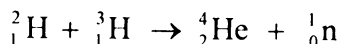
Năng lượng này ở dạng động năng của các hạt C và D hoặc là năng lượng của hạt γ .

* $m > m_0$: Phản ứng thu năng lượng

$$\Delta E = (m - m_0)c^2$$

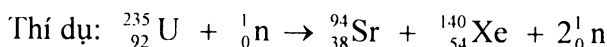
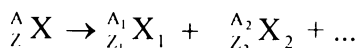
d) Hai loại phản ứng hạt nhân toả năng lượng

* Phản ứng nhiệt hạch: Hai hạt nhân rất nhẹ ($A < 10$) như H, He, ... hợp lại thành hạt nhân nặng hơn. Thí dụ:

Toả ra một năng lượng khoảng 18 MeV.

* Phản ứng phân hạch: Là phản ứng mà một hạt nhân nặng vỡ thành hai mảnh nhẹ hơn.

Phản ứng trên toả ra một năng lượng khoảng 185 MeV.

B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP

DẠNG 1: BÀI TẬP VỀ MỐI QUAN HỆ GIỮA CÁC HẠT VÀ CẤU HÌNH ELECTRON NGUYÊN TỬ HOẶC ION

Ví dụ 1. Nguyên tử của nguyên tố X có tổng số hạt cơ bản (notron, proton, electron) bằng 36.

- Xác định tên nguyên tố X.
- Viết cấu hình electron và sự phân bố electron vào các AO trong nguyên tử X.
- Áp dụng phương pháp gần đúng Slater, tính năng lượng electron trong nguyên tử X.

Giải

a) Gọi Z_X , N_X lần lượt là số proton và số notron của nguyên tử X. Ta có:

$$2Z_X + N_X = 36 \Rightarrow N_X = 36 - 2Z_X$$

$$\text{Từ điều kiện: } 1 \leq \frac{Z_X}{N_X} \leq 1,5 \Rightarrow \frac{36}{3} \leq Z_X \leq \frac{54}{4} \Rightarrow 12 \leq Z_X \leq 13,5$$

Do $Z_X \in \mathbb{N}$ nên $Z_X = 13$ hoặc $Z_X = 12$ (Mg)

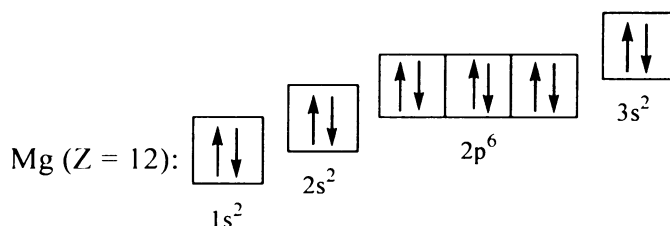
$$\bullet Z_X = 13 \Rightarrow N_X = 36 - 2 \cdot 13 = 10 \Rightarrow A_X = 13 + 10 = 23$$

(loại vì không có đồng vị ${}_{11}^{26}\text{Na}$)

$$\bullet Z_X = 12 \Rightarrow N_X = 36 - 2 \cdot 12 = 12 \Rightarrow A_X = 12 + 12 = 24 \text{ (nhận)} \Rightarrow X \text{ là magie (Mg).}$$

b) Cấu hình electron: Mg (Z=12): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2$

Sự phân bố electron vào các AO:

c) Năng lượng của các electron:

- Đối với electron 1s: $b = 0,3 \Rightarrow Z^* = 12 - 0,3 = 11,7$

$$\Rightarrow E_{1s} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{11,7^2}{1^2} = -1861,704 \text{ (eV)}$$

- Đối với electron 2s hoặc 2p: $b = 2,0,85 + 7,0,35 = 4,15$

$$\Rightarrow Z^* = 12 - 4,15 = 7,85$$

$$\Rightarrow E_{2s} = E_{2p} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{7,85^2}{2^2} = -209,5165 \text{ (eV)}$$

- Đối với electron 3s: $b = 2,1,0 + 8,0,85 + 1,0,35 = 9,15$

$$\Rightarrow Z^* = 12 - 9,15 = 2,85$$

$$\Rightarrow E_{3s} = -13,6 \cdot \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} = -13,6 \cdot \frac{2,85^2}{3^2} = -12,274 \text{ (eV)}$$

Ví dụ 2: Có cấu hình electron: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2$ (*)

Cấu hình (*) là cấu hình electron của nguyên tử hay ion? Tại sao?

Giải

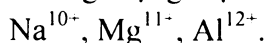
Là cấu hình electron của nguyên tử vì phân lớp d chưa bão hoà số electron nên thuộc cấu hình electron của kim loại chuyển tiếp. Thuộc kim loại chuyển tiếp thì ion không thể là anion. Nếu là cation thì không thể có cation nào của kim loại chuyển tiếp có phân lớp 4s bão hoà số electron.

Ví dụ 3: Năng lượng một electron ở lớp thứ n trong trường lực một hạt nhân tính

theo đơn vị eV bằng biểu thức: $E_n = -13,6 \frac{Z^2}{n^2}$ (*) (n: số lượng tử chính ; Z:

số đơn vị điện tích hạt nhân).

a) Tính năng lượng một electron trong trường lực một hạt nhân của mỗi hệ:

b) Cho biết quy luật liên hệ giữa E_n với Z. Giải thích tóm tắt quy luật đó.

c) Trị số năng lượng tính theo (*) có liên hệ với năng lượng ion hoá không ?

Tính năng lượng ion hoá của mỗi hệ.

Giải

- a) Na ($Z = 11$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^1 \Rightarrow \text{Na}^{10+}: 1s^1$
Mg ($Z = 12$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 \Rightarrow \text{Mg}^{11+}: 1s^1$
Al ($Z = 13$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^1 \Rightarrow \text{Al}^{12+}: 1s^1$

Suy ra:

$$E_1(\text{Na}^{10+}) = -13,6 \cdot \frac{11^2}{1^2} = -1645,6 \text{ (eV)}$$

$$E_1(\text{Mg}^{11+}) = -13,6 \cdot \frac{12^2}{1^2} = -1958,4 \text{ (eV)}$$

$$E_1(\text{Al}^{12+}) = -13,6 \cdot \frac{13^2}{1^2} = -2298,4 \text{ (eV)}$$

b) Quy luật liên hệ giữa E_1 và Z :

Z càng tăng thì E_1 càng âm (càng thấp). Quy luật này phản ánh lực hút hạt nhân tới electron được xét: Z càng lớn thì lực hút càng mạnh \Rightarrow năng lượng càng thấp \Rightarrow hệ càng bền, bền nhất là Al^{12+} .

c) Trị số năng lượng đó có liên hệ với năng lượng ion hoá, cụ thể:

$$\text{Na}^{10+} : I_{10} = -(E_1, \text{Na}^{10+}) = +1645,6 \text{ (eV)}$$

$$\text{Mg}^{11+} : I_{11} = -(E_1, \text{Mg}^{11+}) = +1958,4 \text{ (eV)}$$

$$\text{Al}^{12+} : I_{12} = -(E_1, \text{Al}^{12+}) = +2298,4 \text{ (eV)}$$

Ví dụ 4: Hợp chất M được tạo thành từ cation X^+ (do 5 nguyên tử của 2 nguyên tố phi kim tạo nên) và anion Y^- (tạo bởi 4 nguyên tử của 2 nguyên tố phi kim). Tổng số proton trong X^+ bằng 11 và trong Y^- là 31. Hãy xác định công thức phân tử của M.

Giải

Xét cation $X^+ \equiv [A_x B_y]^+$

$$\text{Theo đề ra ta có hệ: } \begin{cases} x + y = 5 \\ Z_A \cdot x + Z_B \cdot y = 11 \end{cases} \Rightarrow \bar{Z} = \frac{11}{5} = 2,2$$

Giả sử $Z_A < Z_B \Rightarrow 1 \leq Z_A < \bar{Z} < Z_B \Rightarrow Z_A = 1 \text{ (H)} \text{ và } Z_A = 2 \text{ (He) (loại)}$

Thay $Z_A = 1$ vào hệ trên, ta rút ra:

$$Z_B = 1 + \frac{6}{y} \quad (1 \leq y \leq 4) \Rightarrow y = 1 \text{ và } Z_B = 7 \text{ (N)}$$

$$\Rightarrow x = 5 - 1 = 4 \Rightarrow \text{ion } X^+ \text{ là } \text{NH}_4^+$$

$$\text{Xét ion } Y^- \equiv [C_n D_m]^- \text{ tương tự ta có hệ: } \begin{cases} n + m = 4 \\ Z_C \cdot n + Z_D \cdot m = 31 \end{cases} \Rightarrow \bar{Z} = \frac{31}{4} = 7,75$$

Giả sử $Z_C < Z_D \Rightarrow Z_C < 7,75 \Rightarrow C$ thuộc chu kì 2.

Do C là phi kim nên C chỉ có thể là B ($Z_C = 5$); C ($Z_C = 6$) hoặc N ($Z_C = 7$).

Biện luận:

$$\bullet Z_C = 5 \Rightarrow Z_D = \frac{31 - 5n}{4 - n} = 5 + \frac{11}{4 - n} \Rightarrow 11 \text{ chia hết cho } 4 - n \quad (1 \leq n \leq 3)$$

$$\Rightarrow n = 3 \text{ và } Z_D = 16 \text{ (S)} \Rightarrow Y^- \text{ là } B_3S^- \text{ (loại)}$$

$$\bullet Z_C = 6 \Rightarrow Z_D = \frac{31 - 6n}{4 - n} = 6 + \frac{7}{4 - n} \Rightarrow n = 3 \text{ và } Z_D = 13 \text{ (Al)} \text{ (loại)}$$

$$\bullet Z_C = 7 \Rightarrow Z_D = \frac{31 - 7n}{4 - n} = 7 + \frac{3}{4 - n} \Rightarrow 3 \text{ chia hết cho } 4 - n \quad (1 \leq n \leq 3)$$

$$\Rightarrow n = 1 \text{ hoặc } n = 3$$

$$\text{Nếu } n = 1 \text{ thì } m = 3 \text{ và } Z_D = 8 \text{ (O)} \Rightarrow Y^- \text{ là } N_3O^- \text{ (loại)}$$

$$\text{Nếu } n = 3 \text{ thì } m = 1 \text{ và } Z_D = 8 \text{ (O)} \Rightarrow Y^- \text{ là } NO_3^- \text{ (nhận)}$$

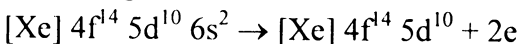
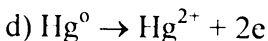
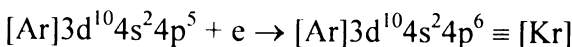
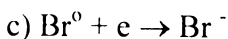
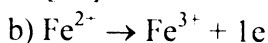
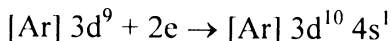
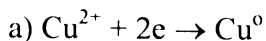
Hợp chất M là NH_4NO_3

Ví dụ 5: Hãy viết phương trình hoá học và cấu hình electron tương ứng của chất đầu, sản phẩm trong mỗi trường hợp sau đây:

a) Cu^{2+} ($Z = 29$) nhận thêm $2e$ b) Fe^{2+} ($Z = 26$) nhường bớt $1e$

c) Br^0 ($Z = 35$) nhận thêm $1e$ d) Hg^0 ($Z = 80$) nhường bớt $2e$

Giải

Kí hiệu [Ar] chỉ cấu hình e của nguyên tử Ar ($Z = 18$)

[Kr]

Kr ($Z = 36$)

[Xe]

Xe ($Z = 54$)

Ví dụ 6: 1. Hãy dùng kí hiệu ô lượng tử biểu diễn các trường hợp số lượng electron trong một obitan nguyên tử.

2. Mỗi phân tử XY_3 có tổng các hạt proton, neutron, electron bằng 196; trong đó, số hạt mang điện nhiều hơn số hạt không mang điện là 60, số hạt mang điện của X ít hơn số hạt mang điện của Y là 76.

a) Hãy xác định kí hiệu hoá học của X, Y và XY_3 .

b) Viết cấu hình electron của nguyên tử X, Y.

c) Dựa vào phản ứng oxi hoá - khử và phản ứng trao đổi, hãy viết phương trình phản ứng (ghi rõ điều kiện, nếu có) các trường hợp xảy ra tạo thành XY_3 .

Giải

1. Có ba trường hợp:

hay

hay

Orbitan nguyên tử: trống

có 1e

có 2e

2. a) Kí hiệu số đơn vị điện tích hạt nhân của X là Z_X , Y là Z_Y ; số neutron (hạt không mang điện) của X là N_X , Y là N_Y . Với XY_3 , ta có các phương trình:

$$\text{Tổng số ba loại hạt: } 2Z_X + 6Z_Y + N_X + 3N_Y = 196 \quad (1)$$

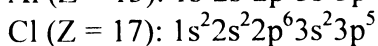
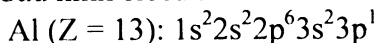
$$2Z_X + 6Z_Y - N_X - 3N_Y = 60 \quad (2)$$

$$6Z_Y - 2Z_X = 76 \quad (3)$$

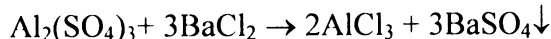
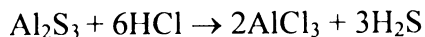
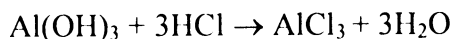
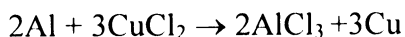
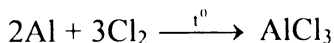
$$\text{Cộng (1) với (2) và nhân (3) với 2, ta có: } \begin{cases} 4Z_X + 12Z_Y = 256 \\ 12Z_Y - 4Z_X = 152 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_X = 13 \\ Z_Y = 17 \end{cases}$$

Vậy X là nhôm, Y là clo. XY_3 là $AlCl_3$.

b) Cấu hình electron:

Các phương trình phản ứng tạo thành $AlCl_3$:

Ví dụ 7: Có cấu hình electron $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5 4s^1$ (1)

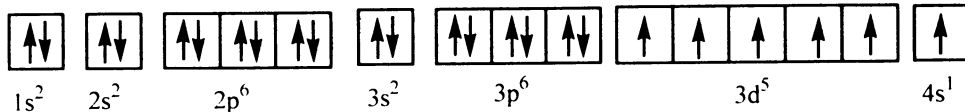
a) Dùng kí hiệu ô lượng tử biểu diễn cấu hình electron (1).

b) Cấu hình electron (1) là cấu hình electron của nguyên tử hay ion? Tại sao?

c) Cho biết tính chất hoá học đặc trưng của ion hay nguyên tử ứng với cấu hình electron (1), hãy viết một phương trình phản ứng để minh họa.

Giải

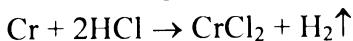
a) Dùng ô lượng tử biểu diễn cấu hình:

b) (1) là cấu hình electron của nguyên tử vì cấu hình d bán bão hoà nên thuộc kim loại chuyển tiếp (theo HTTH các nguyên tố). Thuộc kim loại chuyển tiếp thì ion không thể là anion; nếu là cation, số e = 24 thì Z có thể là 25, 26, 27 ... Không có cấu hình cation nào ứng với các số liệu này. Vậy Z chỉ có thể là 24.

(Nguyên tố Ga có cấu hình [Ar] 3d¹⁰4s²4p¹, ion Ga²⁺ có cấu hình [Ar] 3d¹⁰4s¹ bền nên không thể căn cứ vào lớp ngoài cùng 4s¹ để suy ra nguyên tử).

c) Z = 24 ⇒ Nguyên tố Cr, kim loại (chuyển tiếp). Dạng đơn chất có tính khử.

Ví dụ 7: Biết $E_n = -13,6 \cdot \frac{Z^2}{n^2}$ (n: số lượng tử chính, Z: số đơn vị điện tích hạt nhân).

a) Tính năng lượng 1e trong trường lực một hạt nhân của hệ N⁶⁺, C⁵⁺, O⁷⁺.

b) Qui luật liên hệ giữa E_n với Z tính được ở trên phản ánh mối liên hệ nào giữa hạt nhân với electron trong các hệ đó ?

c) Trị số năng lượng tính được có quan hệ với năng lượng ion hoá của mỗi hệ trên hay không? Tính năng lượng ion hoá của mỗi hệ.

Giải

a) Theo đầu bài, n phải bằng 1 nên ta tính E₁.

Do đó công thức là E₁ = -13,6 Z² (eV) (2')

Thứ tự theo trị số Z:

$$Z = 6 \Rightarrow \text{C}^{5+}: (E_1) \text{C}^{5+} = -13,6 \cdot 6^2 = -489,6 \text{ eV}$$

$$Z = 7 \Rightarrow \text{N}^{6+}: (E_1) \text{N}^{6+} = -13,6 \cdot 7^2 = -666,4 \text{ eV}$$

$$Z = 8 \Rightarrow \text{O}^{7+}: (E_1) \text{O}^{7+} = -13,6 \cdot 8^2 = -870,4 \text{ eV}$$

b) Quy luật liên hệ E₁ với Z: Z càng tăng E₁ càng âm (càng thấp). Qui luật này phản ánh tác dụng lực hút hạt nhân tới e được xét: Z càng lớn lực hút càng mạnh ⇒ năng lượng càng thấp ⇒ hệ càng bền, bền nhất là O⁷⁺.

c) Trị năng lượng đó có liên hệ với năng lượng ion hoá, cụ thể:

$$\text{C}^{5+}: I_6 = -(E_1, \text{C}^{5+}) = +489,6 \text{ eV}.$$

$$\text{N}^{6+}: I_7 = -(E_1, \text{N}^{6+}) = +666,4 \text{ eV}.$$

$$\text{O}^{7+}: I_8 = -(E_1, \text{O}^{7+}) = +870,4 \text{ eV}.$$

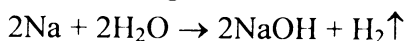
Ví dụ 8: Các vi hạt có cấu hình electron phân lớp ngoài cùng: 3s¹, 3s², 3p³, 3p⁶ là nguyên tử hay ion ? Tại sao ? Hãy dẫn ra một phản ứng hoá học (nếu có) để minh hoạ tính chất hoá học đặc trưng của mỗi vi hạt. *Cho biết:* Các vi hạt này là ion hoặc nguyên tử của nguyên tố thuộc nhóm A và nhóm VIII (0).

Giải

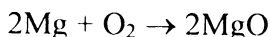
Cấu hình electron của các lớp trong của các vi hạt là 1s²2s²2p⁶, ứng với cấu hình của [Ne].

• Cấu hình [Ne]3s¹ chỉ có thể ứng với nguyên tử Na (Z = 11), không thể ứng với ion.

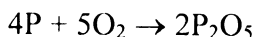
Na là kim loại điển hình, có tính khử rất mạnh. *Thí dụ:* Na tự bốc cháy trong H_2O ở nhiệt độ thường.

• Cấu hình $[Ne]3s^2$ ứng với nguyên tử Mg ($Z = 12$), không thể ứng với ion. Mg là kim loại hoạt động. Mg cháy rất mạnh trong oxi và cả trong CO_2 .

• Cấu hình $[Ne] 3s^23p^3$ ứng với nguyên tử P ($Z = 15$), không thể ứng với ion. P là phi kim hoạt động. P cháy mạnh trong oxi.

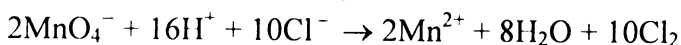

• Cấu hình $[Ne] 3s^23p^6$:

- Trường hợp vi hạt có $Z = 18$. Đây là Ar, một khí trơ.

- Vi hạt có $Z < 18$. Đây là ion âm:

+ $Z = 17$. Đây là Cl^- , chất khử yếu. *Thí dụ:*

+ $Z = 16$. Đây là S^{2-} , chất khử tương đối mạnh. *Thí dụ:*

+ $Z = 15$. Đây là P^{3-} , rất không bền, khó tồn tại.

- Vi hạt có $Z > 18$. Đây là ion dương:

+ $Z = 19$. Đây là K^+ , chất oxi hoá rất yếu, chỉ bị khử dưới tác dụng của dòng điện (điện phân KCl hoặc KOH nóng chảy).

+ $Z = 20$. Đây là Ca^{2+} , chất oxi hoá yếu, chỉ bị khử dưới tác dụng của dòng điện (điện phân $CaCl_2$ nóng chảy).

DẠNG 2: TÍNH THEO PHẦN TRĂM CÁC ĐỒNG VỊ

Ví dụ 1: Trong tự nhiên đồng có hai đồng vị $^{65}_{29}Cu$ và $^{63}_{29}Cu$. Nguyên tử khối trung bình của Cu là 63,54. Tính phần trăm khối lượng của ^{63}Cu trong $Cu(OH)_2.CuCO_3$. (cho $O = 16$; $H = 1$; $C = 12$)

Giải

Gọi x là % đồng vị $^{63}Cu \Rightarrow$ % đồng vị $^{65}_{29}Cu$ là $(100 - x)$ ($0 < x < 100$). Ta có:

$$\frac{63x + 65(100 - x)}{100} = 63,54 \rightarrow x = 73\%$$

Cứ 1 mol $Cu(OH)_2.CuCO_3$ chứa 2 mol Cu ứng với 1,46 mol ^{63}Cu

$$\Rightarrow \% ^{63}Cu = \frac{63.1,46.100\%}{63,54.2 + 17.2 + 12 + 16.3} = 41,6\%$$

Ví dụ 2: Tính khối lượng nguyên tử trung bình của argon và kali biết rằng trong tự nhiên:

- Argon có 3 đồng vị: $^{36}_{18}\text{Ar}$ (0,3%), $^{38}_{18}\text{Ar}$ (0,06%), $^{40}_{18}\text{Ar}$ (99,6 %)

- Kali có 3 đồng vị: $^{39}_{19}\text{K}$ (93,08%), $^{40}_{19}\text{K}$ (0,012%), $^{41}_{19}\text{K}$ (6,9%) .

Từ kết quả trên hãy giải thích vì sao nguyên tử có số hiệu nguyên tử nhỏ lại có khối lượng nguyên tử trung bình lớn hơn và ngược lại.

Giải

$$\overline{M}_{\text{Ar}} = \frac{0,3 \cdot 36 + 0,06 \cdot 38 + 99,6 \cdot 40}{100} = 39,9708;$$

$$\overline{M}_{\text{K}} = \frac{93,08 \cdot 39 + 0,012 \cdot 40 + 6,9 \cdot 41}{100} = 39,135$$

Ta thấy argon có nguyên tử khối lớn hơn kali, trong khi đó số hiệu nguyên tử argon lại nhỏ hơn kali. Sở dĩ như vậy là do argon có đồng vị có số khối cao chiếm tỷ lệ cao nhất, còn ở kali thì đồng vị có số khối thấp nhất lại chiếm tỷ lệ cao nhất.

Ví dụ 3: Hidro được điều chế bằng phương pháp điện phân nước, hidro đó gồm 2 loại đồng vị ^1_1H và ^2_1D . Hỏi trong 180 gam nước nói trên có bao nhiêu gam đồng vị ^2_1D , biết khối lượng nguyên tử trung bình của hidro là 1,008.

Giải

Đặt x là % đồng vị $^1_1\text{H} \Rightarrow$ % đồng vị ^2_1D là (100 - x) (0 < x < 100). Ta có:

$$\overline{A}_{\text{H}} = \frac{x + 2(100 - x)}{100} = 1,008 \Rightarrow x = 99,2\%$$

\Rightarrow Phần trăm đồng vị ^2_1D là 100% - 99,2% = 0,8%

Trong $\frac{180}{18} = 1$ mol H_2O có 2 mol H ứng với $\frac{2 \cdot 0,8}{100} = 0,016$ mol ^2_1D

\Rightarrow Khối lượng ^2_1D chứa trong 180 gam H_2O là $2 \cdot 0,16 = 0,32$ gam

Ví dụ 4: Khối lượng nguyên tử trung bình của brom là 79,91 . Brom có 2 đồng vị là $^{79}_{35}\text{Br}$ và $^{81}_{35}\text{Br}$. Có bao nhiêu phần trăm khối lượng đồng vị $^{79}_{35}\text{Br}$ trong muối NaBrO_3 ?

Giải

Gọi x là phần trăm đồng vị $^{79}_{35}\text{Br}$

\Rightarrow Phần trăm đồng vị $^{81}_{35}\text{Br}$ là (100 - x) (0 < x < 100). Ta có:

$$\overline{A}_{\text{Br}} = \frac{79x + 81(100 - x)}{100} = 79,91 \Rightarrow x = 54,5\%$$

Cứ 1 mol NaBrO_3 có 1 mol Br ứng với 0,545 mol $^{79}_{35}\text{Br}$

⇒ Phần trăm khối lượng của $^{79}_{35}\text{Br}$ trong NaBrO_3 là

$$\% ^{79}_{35}\text{Br} = \frac{79.0,545.100\%}{23 + 79,91 + 16.3} = 28,53\%$$

DẠNG 3: BÀI TẬP VỀ CÁC SỐ LƯỢNG TỬ

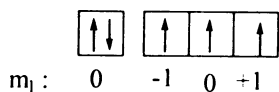
Ví dụ 1: X là một nguyên tố nhóm A, hợp chất khí với hidro của X có dạng XH_3 . Electron cuối cùng trên nguyên tử X có tổng 4 số lượng tử bằng 4,5. (quy ước m_l : từ -l đến +l). Xác định tên nguyên tố X.

Giải

X là một nguyên tố nhóm A, hợp chất khí với hidro của X có dạng XH_3

⇒ X thuộc nhóm VA

Ta có sự phân bố electron vào các obitan như sau:

Vậy electron cuối cùng có $l = 1$; $m_l = +1$; $m_s = +\frac{1}{2} \Rightarrow 1 + 1 + 0,5 + n = 4,5$

⇒ $n = 2 \Rightarrow$ Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^5 \Rightarrow Z_X = 7$ (N)

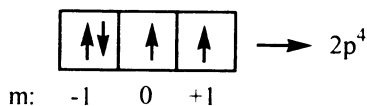
Ví dụ 2: Xác định nguyên tử mà electron cuối cùng điền vào obitan có các số lượng tử:

- a) $n = 2$; $l = 1$; $m = +1$; $m_s = -1/2$ b) $n = 3$; $l = 0$; $m = 0$; $m_s = +1/2$
 c) $n = 4$; $l = 1$; $m = -1$; $m_s = -1/2$ d) $n = 3$; $l = 2$; $m = -2$; $m_s = -1/2$

Giải

a) $n = 2 \rightarrow$ Nguyên tử có 2 lớp electron

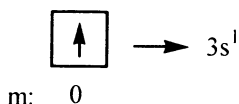
$l = 1$; $m = +1$; $m_s = -1/2 \Rightarrow$ Electron cuối cùng thuộc phân lớp 2p và mũi tên đi xuống

⇒ Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^4 \Rightarrow Z = 8$ (O)

b) $n = 3 \Rightarrow$ Nguyên tử có 3 lớp electron

$l = 0$; $m = 0$; $m_s = +1/2 \Rightarrow$ Electron cuối cùng thuộc phân lớp 3s và mũi tên đi lên

⇒ Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^1 \Rightarrow Z = 11$ (Na)

c) $n = 4 \rightarrow$ Nguyên tử có 4 lớp electron

$l = 1 ; m = -1 ; m_s = -1/2 \Rightarrow$ Electron cuối cùng thuộc phân lớp 4p và mũi tên đi xuống

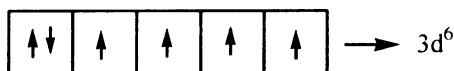

m: -1 0 -1

\Rightarrow Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^4 \Rightarrow Z = 34$ (Se)

d) $n = 3 \Rightarrow$ Nguyên tử có 3 lớp electron

$l = 2 ; m = -2 ; m_s = -1/2 \Rightarrow$ Electron cuối cùng thuộc phân lớp 3d và mũi tên đi xuống

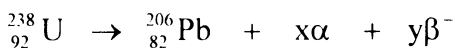

m: -2 -1 0 +1 +2

\Rightarrow Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2 \Rightarrow Z = 26$ (Fe)

DẠNG 4: BÀI TẬP VỀ PHẢN ỨNG HẠT NHÂN

Ví dụ 1: $^{238}_{92}\text{U}$ là một chất phóng xạ. Sau nhiều phân rã liên tiếp mà thời gian sống của các hạt nhân trung gian là đủ ngắn để có thể bỏ qua sự có mặt của chúng trong các sản phẩm chuyển hoá. Phương trình phóng xạ như sau:

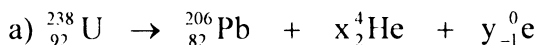

a) Xác định các hệ số x và y .

b) Thực nghiệm cho biết tại thời điểm khảo sát một mẫu đá ura ninit có tỉ lệ giữa khối lượng $^{238}_{92}\text{U}$ còn lại và khối lượng $^{206}_{82}\text{Pb}$ là 0,0453. Chu kì bán huỷ của

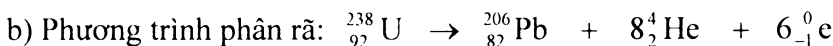
$^{238}_{92}\text{U}$ là $4,55921 \cdot 10^9$ năm. Hãy tính tuổi của mẫu đá ura ninit đó.

Giải

Áp dụng định luật bảo toàn nuclôn và định luật bảo toàn điện tích, ta có hệ:

$$\begin{cases} 206 + 4x + y \cdot 0 = 238 \\ 82 + 2x - y = 92 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 8 \\ y = 6 \end{cases}$$

Gọi t là tuổi của mẫu đá.

Ta có: Số hạt ^{238}U còn lại ở thời điểm t phân rã là

$$N = N_0 2^{-\frac{t}{t_{1/2}}} \Rightarrow m_{^{238}\text{U}} = \frac{238N}{N_A} = \frac{238N_0 \cdot 2^{-\frac{t}{t_{1/2}}}}{N_A} \quad (1)$$

Số hạt ^{206}Pb tạo thành bằng số hạt ^{238}U phân rã:

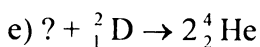
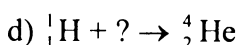
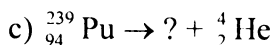
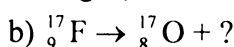
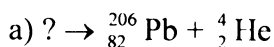
$$\Delta N = N_0 - N = N_0(1 - 2^{-\frac{t}{t_{1/2}}}) \Rightarrow m_{^{206}\text{Pb}} = \frac{206\Delta N}{N_A} = \frac{206N_0 \cdot (1 - 2^{-\frac{t}{t_{1/2}}})}{N_A} \quad (2)$$

$$(1)(2) \Rightarrow \frac{m_{^{238}\text{U}}}{m_{^{206}\text{Pb}}} = \frac{238 \cdot 2^{-\frac{t}{t_{1/2}}}}{206 \cdot (1 - 2^{-\frac{t}{t_{1/2}}})} = \frac{238}{206 \cdot (2^{\frac{t}{t_{1/2}}} - 1)} = 0,0453$$

$$\Rightarrow t = \frac{t_{1/2} \cdot \ln(\frac{238}{206 \cdot 0,0453} + 1)}{\ln 2} = \frac{4,55921 \cdot 10^9 \cdot \ln(\frac{238}{206 \cdot 0,0453} + 1)}{\ln 2} = 2,155 \cdot 10^{10} \text{ năm}$$

Vậy tuổi của mẫu đá ura ninit đó là $2,155 \cdot 10^{10}$ năm.

Ví dụ 2: Hoàn thành các phương trình phản ứng hạt nhân sau:

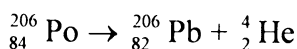

Đối với mỗi định luật bảo toàn được áp dụng để lập phương trình trên, hãy phân tích một ví dụ để minh họa.

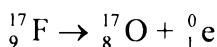
Giải

Kí hiệu ^A_ZX là hạt nhân nguyên tử chưa biết. Áp dụng định luật bảo toàn số nuclôn và định luật bảo toàn điện tích, ta có:

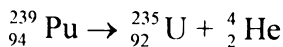
a) $A = 206 + 4 = 210$; $Z = 82 + 2 = 84$ (Po)

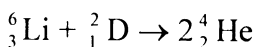
b) $A = 17 - 17 = 0$; $Z = 9 - 8 = 1$

c) $A = 239 - 4 = 235$; $Z = 94 - 2 = 92$ (U)

d) $A = 2.4 - 2 = 6$; $Z = 2.2 - 1 = 3$

Ví dụ 3: a) Urani trong thiên nhiên chứa 99,28% ^{238}U (có thời gian bán hủy là $4,5 \cdot 10^9$ năm) và 0,72% ^{235}U (có thời gian bán hủy là $7,1 \cdot 10^8$ năm). Tính tốc độ phân rã mỗi đồng vị trên trong 10 gam U_3O_8 mới điều chế.

b) Mari và Pie Curi điều chế ^{226}Ra từ quặng Urani trong thiên nhiên. ^{226}Ra được tạo ra từ đồng vị nào trong hai đồng vị trên ?

Giải

a) Tốc độ phân huỷ hạt nhân được tính theo phương trình $H = \lambda N$ (1)

λ là hằng số tốc độ phân huỷ

N là tổng số hạt nhân phóng xạ có ở thời điểm xét

+ Trước hết cần tìm k . Ta có: $k = \frac{0,6931}{t_{1/2}}$ (2)

$t_{1/2}$ là thời gian bán huỷ đầu bài đã cho.

+ Tiếp đến tìm N như sau:

Nguyên tử khối trung bình của U: $\frac{238.99,28 + 235.0,72}{100} = 237,9784$

Số mol U_3O_5 có trong 10 gam U_3O_8 là: $\frac{10}{3.237,9784 + 8.16} = 1,18774.10^{-2}$ mol

- Số hạt nhân Urani có tổng cộng là: $1,18774.10^{-2} \cdot 6,022.10^{23} \cdot 3 = 2,14577.10^{22}$.

Trong đó: $N(^{238}U) = 2,14577.10^{22} \cdot 0,9928 = 2,13.10^{22}$

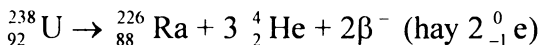
$N(^{235}U) = 2,14577.10^{22} \cdot 0,0072 = 1,545.10^{20}$

+ Dùng phương trình (1) để tính tốc độ phân rã của từng loại hạt nhân Urani

^{238}U có $H_{238} = \frac{0,6931.2,13.10^{22}}{4,5.10^9 \cdot 60.60.24.365} = 1,0410^5$ hạt nhân/giây

^{235}U có $H_{235} = \frac{0,6931.1,545.10^{20}}{7,1.10^8 \cdot 60.60.24.365} = 4,78.10^3$ hạt nhân/giây

b) Dựa vào định luật bảo toàn số nuclôn và bảo toàn điện tích, ta có phương trình

Vậy ^{226}Ra được điều chế từ ^{238}U .

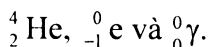
Ví dụ 4: a) ^{238}U tự phân rã liên tục thành một đồng vị bền của chì. Tổng cộng có 8 hạt α được phóng ra trong quá trình đó. Hãy giải thích và viết phương trình phản ứng chung của quá trình này.

b) Uran có cấu hình electron $[Rn]5f^36d^17s^2$. Nguyên tử này có bao nhiêu electron độc thân? Có thể có mức oxi hoá cao nhất là bao nhiêu?

c) UF_6 là chất lỏng dễ bay hơi được ứng dụng phổ biến để tách các đồng vị uran. Hãy viết phương trình phản ứng có UF_6 được tạo thành khi cho UF_4 tác dụng với ClF_3 .

Giải

a) U^{238} tự phóng xạ tạo ra đồng vị bền $^{206}_{82}Pb$ cùng với ba loại hạt cơ bản:

Theo định luật bảo toàn số khối: $x = 238 - 8 \cdot 4 = 206$.

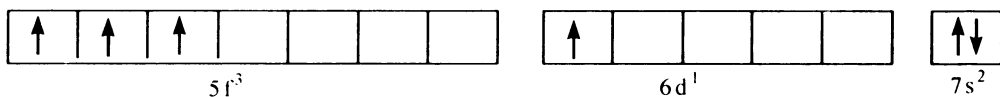
Vậy có $^{206}_{82}Pb$.

Theo định luật bảo toàn điện tích: $\frac{92 - (82 + 8.2)}{-1} = 6$

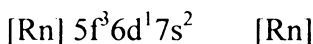
Vậy có 6 hạt ${}_{-1}^0\text{e}$ hay β^-

Phương trình chung: ${}_{92}^{238}\text{U} \rightarrow {}_{82}^{206}\text{Pb} + 8 {}_2^4\text{He} + 6 {}_{-1}^0\text{e}$

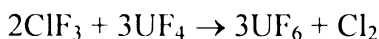
b) Cấu hình electron $[\text{Rn}]5f^36d^17s^2$ có số electron ngoài được biểu diễn như sau:

Vậy nguyên tử ${}_{92}^{238}\text{U}$ có 4 electron độc thân (chưa ghép đôi); mức (số) oxi hoá cao nhất + 6 vì

c) Phản ứng:

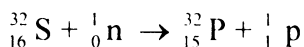
Ví dụ 5: ${}^{32}\text{P}$ phân rã β^- với chu kì bán huỷ là 14,28 ngày, được điều chế bằng phản ứng giữa neutron với hạt nhân ${}^{32}\text{S}$.

a) Viết các phương trình phản ứng hạt nhân để điều chế ${}^{32}\text{P}$ và biểu diễn sự phân rã phóng xạ ${}^{32}\text{P}$.

b) Có hai mẫu phóng xạ ${}^{32}\text{P}$ được kí hiệu là mẫu I và mẫu II. Mẫu I có hoạt độ phóng xạ 20 μCi được lưu giữ trong bình đặt tại buồng làm mát có nhiệt độ 10°C . Mẫu II có hoạt độ phóng xạ 2 μCi bắt đầu được lưu giữ cùng thời điểm với mẫu I nhưng ở nhiệt độ 20°C . Khi hoạt độ phóng xạ của mẫu II chỉ còn $5.10^{-1} \mu\text{Ci}$ thì lượng lưu huỳnh xuất hiện trong bình chứa mẫu I là bao nhiêu gam? Trước khi lưu giữ trong bình không có lưu huỳnh. *Cho:* $1\text{Ci} = 3,7.10^{10} \text{Bq}$ ($1 \text{Bq} = 1$ phân rã/giây); số Avogadro $N_A = 6,02.10^{23} \text{mol}^{-1}$; hoạt độ phóng xạ $A = \lambda N$ (λ là hằng số tốc độ phân rã, N là số hạt nhân phóng xạ ở thời điểm t).

Giải

a) Phương trình phản ứng hạt nhân điều chế ${}^{32}\text{P}$:

Và phân rã phóng xạ ${}^{32}\text{P}$: ${}_{15}^{32}\text{P} \rightarrow {}_{16}^{32}\text{S} + \beta^-$

$$\text{b) } \frac{A}{A_0} = \frac{5.10^{-1}}{2} = \frac{1}{4} = \frac{1}{2^{\frac{t}{t_{1/2}}}} \Rightarrow t = 2t_{1/2}$$

Vậy thời gian lưu giữ là 2 chu kì bán huỷ.

Tốc độ phóng xạ không phụ thuộc vào nồng độ ban đầu và nhiệt độ, nên sau thời gian t đó lượng ${}^{32}\text{P}$ của mẫu I chỉ còn 1/4 so với ban đầu.

Số hạt nhân ^{32}P của mẫu I còn lại sau thời gian t phân rã là

$$N = \frac{N_0}{4} = \frac{A_0}{4k} \quad (\text{vì } A_0 = kN_0)$$

\Rightarrow Số hạt nhân ^{32}P bị phân rã ở mẫu I cũng chính là số hạt nhân ^{32}S tạo thành:

$$\Delta N = N_0 - N = \frac{3}{4} N_0 = \frac{3A_0}{4k}$$

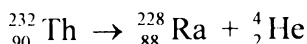
Cứ 1 mol ^{32}S ứng với N_A nguyên tử có khối lượng 32 gam.

\Rightarrow Khối lượng ^{32}S tạo thành là:

$$\frac{3A_0 \cdot 32}{4kN_A} = \frac{24A_0}{kN_A} = \frac{24A_0 \cdot t_{1/2}}{0,693 \cdot N_A} = \frac{24 \cdot 20,3 \cdot 7,10^7 \cdot 32 \cdot 14,28 \cdot 24 \cdot 60 \cdot 60}{0,693 \cdot 6,02 \cdot 10^{23}} = 5,25 \cdot 10^{-8} \text{ gam}$$

Ví dụ 6: Sự phân huỷ phóng xạ của ^{232}Th tuân theo phản ứng bậc I. Nghiên cứu về sự phân huỷ phóng xạ của thori đioxit, người ta biết chu kì bán huỷ của ^{232}Th là $1,39 \cdot 10^{10}$ năm. Hãy tính số hạt α bị bức xạ trong 1 giây cho 1 gam thori đioxit tinh khiết. Cho số Avogadro $N_A = 6,022 \cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1}$.

Giải

Vì ThO_2 phân huỷ phóng xạ theo phản ứng bậc I nên chu kì bán huỷ được tính theo biểu thức:

$$t_{1/2} = \frac{0,693}{k} \text{ hay } k = \frac{0,693}{t_{1/2}}$$

$$\text{Vậy hằng số tốc độ } k = \frac{0,693}{1,39 \cdot 10^{10} \cdot 365 \cdot 24 \cdot 3600} = 1,58 \cdot 10^{-18} (\text{s}^{-1})$$

Trong 264 gam ThO_2 tinh khiết chứa $6,022 \cdot 10^{23}$ hạt ^{232}Th . Vậy trong 1 gam

$$\text{ThO}_2 \text{ tinh khiết chứa: } \frac{6,022 \cdot 10^{23} \cdot 1}{264} = 2,28 \cdot 10^{21} \text{ hạt } ^{232}\text{Th}.$$

Tốc độ phân huỷ của ThO_2 được biểu diễn bằng biểu thức:

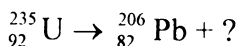
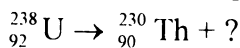
$$v = - \frac{dN}{dt} = kN$$

Do vậy số hạt α bị bức xạ trong 1 giây bởi 1 gam ThO_2 tinh khiết sẽ là

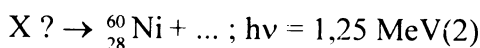
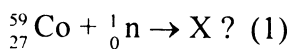
$$v = - \frac{dN}{dt} = 1,58 \cdot 10^{-18} \cdot 2,28 \cdot 10^{21} = 3,60 \cdot 10^3 (\text{s}^{-1}).$$

Nghĩa là có $3,60 \cdot 10^3$ hạt α bị bức xạ trong 1 giây.

Ví dụ 7: a) Hoàn thành phương trình phản ứng sau đây. Có định luật nào được áp dụng khi hoàn thành phương trình phản ứng trên ?

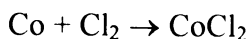

b) Liệu pháp phóng xạ được ứng dụng rộng rãi để chữa ung thư. Cơ sở của liệu pháp đó là sự biến đổi hạt nhân.

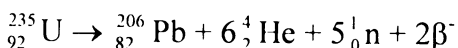
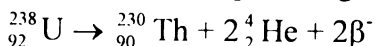
α) Hãy hoàn thành phương trình của sự biến đổi hạt nhân trên và nêu rõ định luật nào được áp dụng để hoàn thành phương trình.

β) Hãy cho biết điểm khác nhau giữa phản ứng hạt nhân với phản ứng oxi hoá-khử (lấy thí dụ từ phản ứng (2) và phản ứng:

Giải

a) Các phương trình phản ứng:

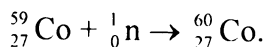

Các định luật bảo toàn số khối và định luật bảo toàn điện tích được áp dụng khi hoàn thành phương trình trên.

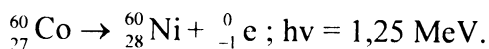
b)

α) Định luật bảo toàn vật chất nói chung, định luật bảo toàn số khối và bảo toàn điện tích nói riêng, được áp dụng:

Điện tích: $27 + 0 = 27$; Số khối: $59 + 1 = 60 \Rightarrow \text{X}$ là ${}_{27}^{60}\text{Co}$.

Số khối: $60 = 60$; Điện tích: $27 = 28 + x \rightarrow x = -1$. Vậy có ${}_{-1}^0\text{e}$.

β) Điểm khác nhau:

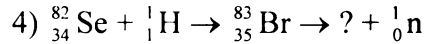
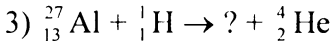
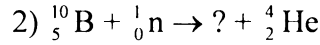
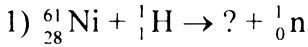
- Phản ứng hạt nhân: xảy ra tại hạt nhân, tức là sự biến đổi hạt nhân thành nguyên tử mới. Ví dụ (b) ở trên.

- Phản ứng hoá học (oxi hoá khử): xảy ra ở vỏ electron nên chỉ biến đổi dạng đơn chất, hợp chất. Ví dụ: $\text{Co} + \text{Cl}_2 \rightarrow \text{Co}^{2+} + 2\text{Cl}^- \rightarrow \text{CoCl}_2$

- Chất dùng trong phản ứng hạt nhân có thể là đơn chất hay hợp chất, thường dùng hợp chất. Chất dùng trong phản ứng oxi hoá khử, phụ thuộc vào câu hỏi mà phải chỉ rõ đơn chất hay hợp chất.

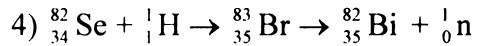
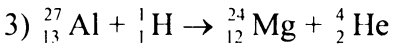
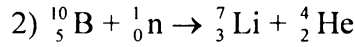
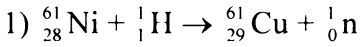
- Năng lượng kèm theo phản ứng hạt nhân lớn hơn hẳn so với năng lượng kèm theo phản ứng hoá học thông thường.

Ví dụ 8: Viết các phương trình biến đổi hạt nhân:

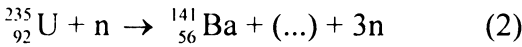
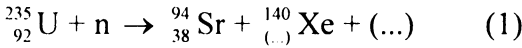

Giải

Các phương trình biến đổi hạt nhân

Ví dụ 9: Xét các phản ứng phân hạch sau của ${}^{235}_{92}\text{U}$ bằng neutron nhiệt:

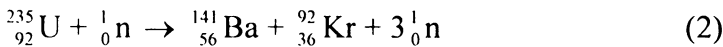
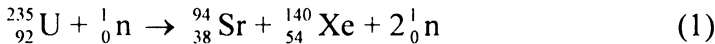

a) Hãy xác định các tiểu phân và số còn thiếu.

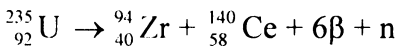
b) Xét phản ứng (1) nêu trên, các mảnh phân hạch không bền bị phân rã β liên tiếp tạo thành Zr và Ce. Viết phương trình phản ứng hạt nhân thu gọn và tính tổng động năng phóng thích theo MeV. Cho $m({}^{235}\text{U}) = 235,0493 \text{ u}$; $m({}^{94}\text{Zr}) = 93,9063 \text{ u}$; $m({}^{140}\text{Ce}) = 139,9054 \text{ u}$ và $1 \text{ u} = 931,5 \text{ MeV}/c^2$

Giải

a) Áp dụng định luật bảo toàn số khối và định luật bảo toàn điện tích ta có:

Cộng từng vế (1), (3), (4) ta được:

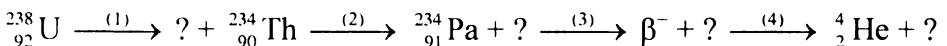

$$m_0 = m({}^{235}\text{U}) = 235,0493 \text{ u}$$

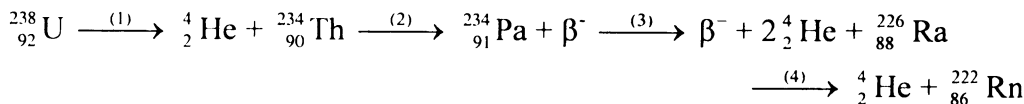
$$m = m({}^{94}\text{Zr}) + m({}^{140}\text{Ce}) + m(\text{n}) = 93,9063 + 139,9054 + 1,00862 = 234,82032 \text{ u}$$

$$\Rightarrow \Delta E = (m_0 - m)c^2 = (235,0493 - 234,82032) \times (931,5 \text{ MeV}/c^2) \times c^2 = 213,29487 \text{ MeV}$$

Ví dụ 10: Hãy thay mỗi dấu (?) bằng các kí hiệu thích hợp và viết phương trình phản ứng hạt nhân cho mỗi biến đổi trong dãy sau:

Giải

C. BÀI TẬP

- Cho X, Y là hai phi kim, trong nguyên tử X và Y có số hạt mang điện nhiều hơn số hạt không mang điện lần lượt là 14 và 16. Biết trong hợp chất XY_n .
 - X chiếm 15,0486% về khối lượng
 - Tổng số proton là 100
 - Tổng số nơtron là 106
 - Xác định tên của hai nguyên tố X, Y và viết cấu hình electron nguyên tử của chúng.
 - Xác định công thức của hợp chất XY_n .
- Tổng số proton, nơtron, electron trong nguyên tử của hai nguyên tố M và X lần lượt bằng 82 và 52. M và X tạo thành hợp chất MX_a , trong phân tử của hợp chất đó có tổng số proton của các nguyên tử bằng 77.
 - Viết cấu hình electron nguyên tử và các ion bền có thể tạo ra từ M và X.
 - Xác định công thức của hợp chất MX_a .
- Viết cấu hình electron của các nguyên tử và ion sau ở trạng thái cơ bản:
 Mn^{2+} ($Z = 25$) ; Cu ($Z = 29$) ; K ($Z = 19$) ; S^{2-} ($Z = 16$)
- Cấu hình electron ngoài cùng của một nguyên tố X là $5p^5$. Tỉ lệ số nơtron và điện tích hạt nhân bằng 1,3962. Số nơtron trong nguyên tử X gấp 3,7 lần số nơtron trong nguyên tử Y. Khi cho 10,725 gam Y tác dụng với lượng dư X thu được 45,65 gam sản phẩm có công thức XY.
 - Viết đầy đủ cấu hình electron nguyên tử nguyên tố X.
 - Xác định số hiệu nguyên tử, số khối và tên của X, Y.
 - X và Y là kim loại hay phi kim ?
- Các ion X^+ , Y^- và nguyên tử Z nào có cấu hình electron là $1s^2 2s^2 2p^6$? Viết cấu hình electron của nguyên tử trung hòa X và Y ?
 - Tổng số proton, nơtron, electron trong nguyên tử của một nguyên tố A là 34. Viết cấu hình electron của nguyên tử A và cho biết nó là kim loại, phi kim hay khí hiếm.
- Nguyên tử của nguyên tố hóa học X có tổng số các hạt proton, nơtron, electron là 180, trong đó tổng các hạt mang điện gấp 1,4324 lần số hạt không mang điện.
 - Viết cấu hình electron của nguyên tử X. Cho biết X là kim loại hay phi kim.
 - Viết cấu hình electron của nguyên tử các nguyên tố mà electron ngoài cùng là $4s^1$. Từ đó cho biết tên nguyên tố, số hiệu nguyên tử và số electron hóa trị của chúng.
- Nguyên tố X, cation Y^{2+} , anion Z^- đều có cấu hình electron là $1s^2 2s^2 2p^6$. X, Y, Z là kim loại hay phi kim? Tại sao?

- b) Viết cấu hình electron của Cu ($Z = 29$). Trên cơ sở đó hay giải thích vì sao Cu có hóa trị I và II.
8. Hoạt tính phóng xạ của $^{210}_{84}\text{Pb}$ giảm đi 6,85%, sau 14 ngày. Xác định hằng số tốc độ phân rã, chu kỳ bán rã và thời gian để cho nó bị phân rã 75%.
9. Hai hợp chất X, Y có công thức $(\text{AB})_x$ và $(\text{CD})_y$ với A và C là kim loại còn B và D là phi kim. X và Y có cùng tổng số electron bằng 28.
- a) Xác định x, suy ra công thức có thể của X và Y
- b) Chọn công thức ứng với trường hợp X, Y là hợp chất có tính cộng hóa trị cao hơn tính ion. Giải thích.
- c) Viết phương trình phản ứng giữa X, Y với dung dịch HCl và gọi tên sản phẩm tạo ra.
10. Ion X^{3+} có phân lớp electron lớp ngoài cùng là $3d^2$.
- a) Hãy viết cấu hình electron của nguyên tử X và ion X^{3+} . Từ đó xác định điện tích hạt nhân của X^{3+} và vị trí của X trong bảng tuần hoàn.
- b) Hai electron $3d^2$ ứng với những giá trị nào của số lượng tử chính n và số lượng tử phụ l ?
13. a) Radi là nguyên tố thổ kiềm ($z = 88$). Hãy cho biết nguyên tố thổ kiềm tiếp theo sẽ có số thứ tự Z là bao nhiêu?
- b) Sự nghiên cứu hiện nay hướng đến sự điều chế nhân tạo các nguyên tố có số thứ tự là 112, 118 vì theo dự kiến các nguyên tố này có một độ bền tương đối. Hãy giải thích điều đó dựa vào cấu hình electron của chúng.
14. Tổng số các hạt của một nguyên tố X bằng 108.
- a) Viết cấu hình electron của X.
- b) Xác định cấu hình electron đúng của X, biết X ở nhóm VA và có số $Z < 82$
15. a) Hãy chỉ ra điểm sai ở mỗi cấu hình electron sau:
- (1) $1s^2 2s^1 2p^5$
- (2) $1s^2 2s^2 2p^5 3s^2 3p^6 4s^2 3d^6$
- (3) $1s^2 2s^2 2p^6 4p^6 4s^2$
- b) Viết lại cho đúng mỗi cấu hình trên. Mỗi cấu hình đúng đó là cấu hình của hạt nào? Hãy viết một phương trình phản ứng chứng minh tính chất hoá học điển hình (nếu có) của hạt đó?
16. Cho hợp chất M_xR_y trong đó M chiếm 52,94% về khối lượng. Biết $x + y = 5$. Trong nguyên tử M số neutron nhiều hơn số proton là 1. Trong nguyên tử R số neutron bằng số proton. Tổng số hạt proton, neutron và electron trong X là 152. Xác định công thức của X
17. Hợp chất N được tạo thành từ cation X^+ và anion Y^{2-} . Mỗi ion đều do 5 nguyên tử của hai nguyên tố tạo nên. Tổng số p trong X^+ là 11, còn tổng số electron trong Y^{2-} là 50. Hãy xác định công thức phân tử và gọi tên N, biết rằng 2 nguyên tố thuộc cùng một phân nhóm và thuộc hai chu kỳ liên tiếp.

18. Phân mức năng lượng cao nhất của hai nguyên tố X, Y lần lượt là $3d^x$ và $3p^y$. Cho biết $x + y = 10$, hạt nhân nguyên tử Y có số proton đúng bằng bằng số notron.
- a) Viết cấu hình electron của nguyên tử X, Y và xác định X, Y.
- b) Hợp chất A tạo bởi X và Y có tổng số hạt proton trong phân tử là 58. Viết phương trình ion biểu diễn quá trình hòa tan A bằng dung dịch HNO_3 , biết rằng trong phản ứng Y bị oxi hóa đến mức cao nhất và chỉ làm thoát ra khí NO duy nhất.
19. $^{226}_{88}Ra$ có chu kì bán huỷ 1590 năm. Hãy tính khối lượng của mẫu Ra có cường độ phóng xạ bằng 1 Curi ($1 Ci = 3,7 \cdot 10^{10} Bq$).
20. Phi kim X có electron viết sau cùng ứng với 4 số lượng tử có tổng đại số bằng 2,5. Tìm phi kim X và viết cấu hình electron, quy ước m_l nhận giá trị từ âm sang dương.
21. Phòng thí nghiệm có mẫu phóng xạ ^{198}Au với cường độ 4,0 mCi/1 gam Au. Sau 48 giờ người ta còn một dung dịch có độ phóng xạ 0,5 mCi/1 gam Au. Hãy tính số gam dung môi không phóng xạ pha với 1 gam Au để có dung dịch nói trên. Cho ^{198}Au có $T = t_{1/2} = 2,7$ ngày đêm.
22. Một mẫu đá chứa $13,2 \mu g$ $^{238}_{92}U$ và $3,42 \mu g$ $^{206}_{82}Pb$, biết chu kì bán huỷ của $^{238}_{92}U$ là $4,51 \cdot 10^9$ năm. Hãy tính tuổi của mẫu đá trên.
23. Khi bắn phá $^{235}_{92}U$ bằng một notron ta thu được $^{146}_{57}La$ và $^{87}_{35}Br$. Hãy viết phương của phản ứng phân hạch và tính năng lượng được giải phóng (theo Jun) đối với một nguyên tử $^{235}_{92}U$. (Cho biết khối lượng của $^{235}_{92}U$, n, $^{146}_{57}La$, $^{87}_{35}Br$ theo thứ tự là: 235,004u; 1,00862u; 145,943u; 86,912u; $c = 3 \cdot 10^8$ m/s; $1u = 1,6605 \cdot 10^{-27}kg$).
24. ^{60}Co được dùng trong y học để điều trị một số bệnh ung thư do có khả năng phát tia γ để huỷ diệt tế bào ung thư. ^{60}Co phân rã phát ra hạt β^- và tia γ , có chu kì bán huỷ là 5,27 năm.
- a) Viết phương trình phản ứng phân rã hạt nhân $^{60}_{27}Co$.
- b) Nếu ban đầu có 3,42 mg ^{60}Co thì sau 30 năm còn lại bao nhiêu gam?
25. Urani ($Z = 92$) là một nguyên tố phóng xạ tồn tại trong tự nhiên. Nó là một hỗn hợp của hai đồng vị ^{238}U (99,3%, $T = 4,47 \cdot 10^9$ năm) và ^{235}U (0,7%, $T = 7,04 \cdot 10^8$ năm). Cả hai đồng vị này đều phóng xạ α và đều được tạo ra ở các phản ứng tổng hợp hạt nhân. Sự phân rã chúng sinh ra các lượng khác nhau của các hạt α và β^- , qua nhiều quá trình phân rã khác nhau thì sẽ dẫn đến việc hình thành các đồng vị bền $^{206}_{82}Pb$ và $^{207}_{82}Pb$ một cách tương ứng. Các quá trình này được gọi là hai chuỗi phóng xạ. Sự phóng xạ α - không chịu ảnh hưởng của các quá trình phân rã khác nhau - không chịu ảnh hưởng của sự chuyển hoá.
- a) Tính số hạt α và β^- sinh ra trong hai chuỗi phóng xạ.
- ($^{238}U \rightarrow ^{206}Pb$ và $^{235}U \rightarrow ^{207}Pb$)

b) Trong chuỗi phóng xạ (họ phóng xạ), một số nguyên tố hoá học xuất hiện nhiều hơn một lần. Vậy khi nào từ hạt nhân của nguyên tố A sau khi phóng xạ lại tạo được hạt nhân khác của nguyên tố A (gần nhau).

26. Có cách viết cấu hình electron của Ni^{2+} là:

Cách 1: $\text{Ni}^{2+}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^8$

Cách 2: $\text{Ni}^{2+}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2$

Áp dụng phương pháp gần đúng Slater tính năng lượng electron của Ni^{2+} với mỗi cách viết trên (theo đơn vị eV). Cách nào viết phù hợp với thực tế? Tại sao?

27. Mẫu vật KCl nặng 2,71 gam có tốc độ phân rã là 4490 phân rã/giây. KCl được dùng trong hoá phân tích dưới dạng nguyên tử đánh dấu. Người ta lại biết đồng vị phóng xạ ^{40}K chiếm tới 1,17% trong hỗn hợp đồng vị kali. Hãy xác định thời gian bán huỷ của ^{40}K và cho nhận xét về lượng ^{40}K trong cơ thể người. Cho số Avogadro $N_A = 6,023 \cdot 10^{23}$.

D. HƯỚNG DẪN GIẢI

1. a) Gọi Z_X, Z_Y là số proton X, Y ; N_X, N_Y là số neutron của X, Y. Ta có:

$$\begin{cases} Z_X + nZ_Y = 100 \\ N_X + nN_Y = 106 \end{cases} \Rightarrow Z_X + N_X + n(Z_Y + N_Y) = 206 \Rightarrow A_X + nA_Y = 206 \quad (1)$$

$$\frac{A_X}{A_X + nA_Y} = \frac{15,0486}{100} \quad (2)$$

$$(1)(2) \Rightarrow A_X = Z_X + N_X = 31 \quad (3)$$

$$\text{Mặt khác: } 2Z_X - N_X = 14 \quad (4)$$

$$(3)(4) \Rightarrow Z_X = 15 \text{ và } N_X = 16 \Rightarrow X \text{ là photpho (P)}$$

Thay Z_X, N_X vào hệ trên ta được:

$$n(N_Y - Z_Y) = 5 \quad (5)$$

$$\text{Ngoài ra: } 2Z_Y - N_Y = 16 \quad (6)$$

$$(5) + (6) \Rightarrow Z_Y = 16 + \frac{5}{n}$$

Do $Z_Y \in \mathbb{N}^* \Rightarrow n = 1$ hoặc 5

Nếu $n = 1 \Rightarrow Z_Y = 21$ (Ti) (Loại)

Nếu $n = 5 \Rightarrow Z_Y = 17$ (Cl) (Nhận)

Vậy Y là clo (Cl)

Cấu hình electron nguyên tử:

P ($Z = 15$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^3$

Cl ($Z = 17$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5$

b) Công thức của hợp chất là PCl_5

2. a) Kí hiệu số p, n, e trong nguyên tử X là Z, N, E theo đầu bài ta có:

$$Z + N + E = 52 \text{ (vì nguyên tử trung hoà điện } Z = E)$$

$$\Rightarrow 2Z + N = 52 \Rightarrow N = 52 - 2Z$$

$$\text{Đối với các nguyên tử bền (trừ H): } 1 \leq \frac{N}{Z} \leq 1,5 \Rightarrow Z \leq 52 - 2Z \leq 1,5Z$$

$$\Rightarrow 14,85 \leq Z \leq 17,33 \Rightarrow Z = 15 ; 16 ; 17$$

• $Z = 15$ (P) $\Rightarrow N = 22 \Rightarrow A = 37$ (loại vì photpho không có đồng vị $^{37}_{15}\text{P}$)

• $Z = 16$ (S) $\Rightarrow N = 20 \Rightarrow A = 36$ (loại vì lưu huỳnh không có đồng vị $^{36}_{16}\text{S}$)

• $Z = 17$ (Cl) $\Rightarrow N = 18 \Rightarrow A = 35$ (nhận clo có đồng vị $^{35}_{17}\text{Cl}$)

Kí hiệu số p, n, e trong nguyên tử M là Z', N', E' theo đầu bài ta có:

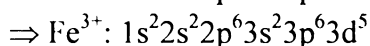
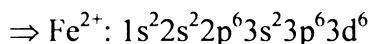
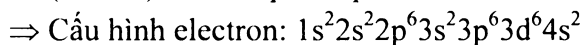
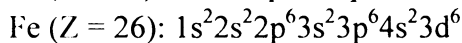
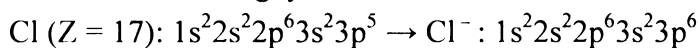
$$Z' + N' + E' = 82 \text{ hay } 2Z' + N' = 82 \Rightarrow N' = 82 - 2Z' \Rightarrow \frac{82}{3,5} \leq Z' \leq \frac{82}{3}$$

$$\text{Mặt khác: } Z' = 77 - 17a \Rightarrow \frac{82}{3,5} \leq 77 - 17a \leq \frac{82}{3} \Rightarrow 2,92 \leq a \leq 3,15$$

$$\Rightarrow a = 3 \Rightarrow Z' = 26 \text{ (Fe)}$$

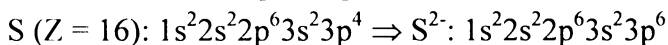
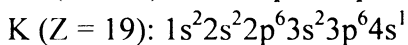
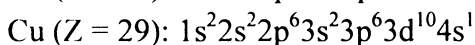
Vậy X là Cl và M là Fe

Cấu hình electron nguyên tử và ion:

b) Công thức phân tử của hợp chất là FeCl_3 .

3. Mn (Z = 25): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5 4s^2 \Rightarrow \text{Mn}^{2+}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5$

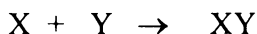
4. a) Cấu hình electron đầy đủ của X:

$$1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^6 4d^{10} 5s^2 5p^5 \Rightarrow Z_X = \text{số e} = 53 \Rightarrow \frac{N_X}{Z_X} = 1,3962$$

$$\Rightarrow N_X = 1,3962 Z_X = 1,3962 \cdot 53 = 74 \Rightarrow A_X = 53 + 74 = 127$$

Vậy X là iot (I)

$$\text{Số neutron trong nguyên tử Y: } N_Y = \frac{N_X}{3,7} = \frac{74}{3,7} = 20$$

$$\frac{10,725}{A_Y} \Rightarrow \frac{10,725}{A_Y} = \frac{45,65}{127 + A_Y} \Rightarrow A_Y = 39 \Rightarrow Z_Y = 39 - 20 = 19$$

Vậy Y là kali (K)

5. a) Ứng với cấu hình electron: $1s^2 2s^2 2p^6$ có các ion và nguyên tử:

Ion	Cấu hình electron của nguyên tử
$\text{Na}^+ (Z = 11)$	Na: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^1$
$\text{Mg}^{2+} (Z = 12)$	Mg: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2$
$\text{Al}^{3+} (Z = 13)$	Al: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^1$
$\text{F}^- (Z = 9)$	F: $1s^2 2s^2 2p^5$
$\text{O}^{2-} (Z = 8)$	O: $1s^2 2s^2 2p^4$
$\text{N}^{3-} (Z = 7)$	N: $1s^2 2s^2 2p^3$
$\text{C}^{4-} (Z = 6)$	C: $1s^2 2s^2 2p^2$
	Ne (Z = 10): $1s^2 2s^2 2p^2$

b) Gọi Z, N lần lượt là số proton và số neutron của A. Ta có: $2Z + N = 34$

$$\text{Từ điều kiện: } 1 \leq \frac{N}{Z} \leq 1,5 \Rightarrow 1 \leq \frac{34 - 2Z}{Z} \leq 1,5$$

$$\Rightarrow \frac{34}{3,5} \leq Z \leq \frac{34}{3} \Rightarrow 9,71 \leq Z \leq 11,33$$

• $Z = 10$ (Ne) $\Rightarrow N = 34 - 20 = 14$ (loại vì Ne không có đồng vị $^{24}_{10}\text{Ne}$)

• $Z = 11$ (Na) $\Rightarrow N = 34 - 2 \cdot 11 = 12$ (nhận)

Cấu hình electron của Na: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^1$

Na là kim loại điển hình vì có 1 electron lớp ngoài cùng.

$$6. a) \text{ Theo đề ta có hệ: } \begin{cases} 2Z + N = 180 \\ 2Z - 1,4324N = 0 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z = 53 \\ N = 74 \end{cases}$$

$\Rightarrow X$ là iot (I). Cấu hình electron của I là: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^6 4d^{10} 5s^2 5p^5$

Iot là phi kim điển hình vì có 7 electron lớp ngoài cùng

b) Nếu nguyên tố đó thuộc nhóm A

\Rightarrow Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^1$

$\Rightarrow Z = \text{số e} = 19 \Rightarrow$ Kali (K) có 1 electron hóa trị

Nếu nguyên tố đó thuộc nhóm B thì do có lớp ngoài cùng là $4s^1$ nên ở đây xảy ra hiện tượng "bán bão hòa gấp"

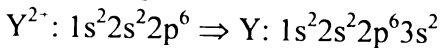
(... $3d^4 4s^1 \rightarrow \dots 3d^5 4s^1$) và "bão hòa gấp" (... $3d^9 4s^2 \rightarrow \dots 3d^{10} 4s^1$)

\Rightarrow Cấu hình electron đầy đủ:

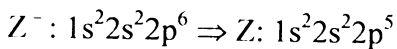
- $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5 4s^1 \rightarrow Z = 24 \rightarrow$ Crom (Cr) có 1 ÷ 6 electron hóa trị
- $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^1 \rightarrow Z = 29 \rightarrow$ Đồng (Cu) có 1 hoặc 2 electron hóa trị

(Chú ý: Đối với các nguyên tố nhóm A thì số electron hóa trị chính là số electron lớp ngoài cùng. Còn các nguyên tố nhóm B thì bao gồm electron lớp ngoài cùng và một số electron ở phân lớp d sát lớp ngoài cùng.

7. a) X: $1s^2 2s^2 2p^6 \Rightarrow$ X là khí hiếm vì có 8 electron lớp ngoài cùng

\Rightarrow Y là kim loại vì có 2 electron lớp ngoài cùng

\Rightarrow Z là phi kim vì có 7 electron lớp ngoài cùng

b) Cu ($Z = 29$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2 3d^9 \Rightarrow 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^1$

Do có 1 electron lớp ngoài cùng nên Cu có hóa trị I. Tuy nhiên, còn 1 electron trên phân lớp 4s nhảy sang phân lớp 3d do hiện tượng "bão hòa gấp" liên kết yếu với obitan 3d nên dễ bị bứt ra khỏi nguyên tử Cu để tạo liên kết với nguyên tử nguyên tố khác nên Cu còn có hóa trị II.

8. Ta có: $m = m_0 \cdot e^{-kt} \Rightarrow kt = \ln \frac{m_0}{m}$

$$\Rightarrow k = \frac{1}{t} \ln \frac{m_0}{m} = \frac{1}{14} \ln \frac{100}{100 - 6,85} = 0,00507 \text{ (ngày)}$$

$$\text{Chu kì bán huỷ: } t_{1/2} = \frac{\ln 2}{k} = \frac{0,693}{0,00507} = 136,7 \text{ (ngày)}$$

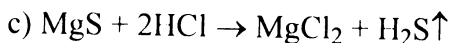
$$\text{Thời gian phân rã 75\% là: } t = \frac{1}{0,00507} \ln \frac{100}{100 - 75} = 273,4 \text{ (ngày)}$$

9. a) Nếu $x \geq 2$ thì $A + B \leq 14$ trong khoảng này không có cặp kim loại và phi kim nào thỏa mãn.

$$\text{Vậy } x = 1 \Rightarrow A + B = 28$$

\Rightarrow Công thức có thể của X, Y là: KF, CaO, ScN, NaCl, MgS, AlP.

b) Các chất MgS và AlP thỏa mãn X, Y với tính cộng hóa trị cao hơn tính ion do hiệu số độ âm điện $= 2,5 - 1,2 = 1,3 < 1,7$ và $2,1 - 1,5 = 0,6 < 1,7$.

10. a) $X^{3+}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^2$ và $X: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^3 4s^2 \Rightarrow Z_{X^{3+}} = Z_X = 23$

b) Hai electron ở 3d ứng với giá trị $n = 3$ và $l = 2$.

13. a) Nguyên tố thử kiểm tiếp theo sẽ có số $Z = 88 + 14 + 10 + 2 + 6 = 120$

(5f) (6d) (8s) (7p)

b) ${}_{112}\text{Y}$ có cấu hình e: $[\text{Rn}] 5f^{14}6d^{10}7s^2 \Rightarrow$ Phân lớp 6d bão hòa.

${}_{118}\text{Z}$ có cấu hình e: $[\text{Rn}] 5f^{14}6d^{10}7s^2 7p^6 \Rightarrow$ Lớp vỏ có cấu trúc của một khí trơ.

14. a) $\Sigma p + \Sigma e + \Sigma n = 2Z + N = 108$

Mà: $1 \leq \frac{N}{Z} \leq 1.5 \Rightarrow \frac{108}{3.5} \leq Z \leq \frac{108}{3} \Rightarrow 30,85 \leq Z \leq 36$

$\Rightarrow Z$ nhận các giá trị từ 31 đến 35.

Cấu hình electron:

• Ga ($Z = 31$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^1$

• Ge ($Z = 32$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^2$

• As ($Z = 33$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^3$

• Se ($Z = 34$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^4$

• Br ($Z = 35$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^5$

b) Khi biết X thuộc nhóm VA thì có số electron ngoài cùng bằng 5

\Rightarrow Cấu hình electron là: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^3$

15. a) (1) sai ở phân lớp $2s^1$ vì chưa đủ electron ở 2s đã điền vào 2p

(2) sai thứ tự $2p^5 3s^2$ chưa đủ electron

(3) sai kí hiệu số lượng tử 4 và sai thứ tự s, p ở phần đó

b) Viết đúng:

(1) $1s^2 2s^2 2p^5$ đó là cấu hình electron của F có tính oxi hoá mạnh

(2) $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2$ đó là cấu hình electron của Fe có tính khử

(3) $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6$ đó là cấu hình electron của khí trơ Ne hoặc cation K^+ , Ca^{2+} ... có tính oxi hoá yếu hoặc anion Cl^- , S^{2-} ... có tính khử.

16. Ta có: $\%R = 100\% - \%M = 100\% - 52,94\% = 47,06\%$

$$\Rightarrow \frac{xM}{yR} = \frac{52,94}{47,06} = \frac{27}{24} \rightarrow \frac{x(Z_M + N_M)}{y(Z_R + N_R)} = \frac{27}{24} \quad (1)$$

$$\text{Mặt khác: } \begin{cases} x + y = 5 & (2) \end{cases}$$

$$\begin{cases} N_M - Z_M = 1 & (3) \end{cases}$$

$$\begin{cases} N_R = Z_R & (4) \end{cases}$$

$$\begin{cases} x(N_M + 2Z_M) + y(N_R + 2Z_R) = 152 & (5) \end{cases}$$

Thay (3)(4) vào (1) và (5) ta được:

$$\frac{x(2Z_M + 1)}{y.2Z_R} = \frac{27}{24} \rightarrow 48Z_M.x + 24x = 54Z_R.y \quad (6)$$

$$x.3Z_M + x + y.3Z_R = 152 \Rightarrow Z_R.y = \frac{152 - 3Z_M.x - x}{3} \quad (7)$$

$$\text{Thay (7) vào (6) ta rút ra: } Z_M = \frac{2736 - 42x}{102x}$$

Vì x nguyên và $0 < x < 5 \rightarrow x = 1, 2, 3, 4$

x	1	2	3	4
Z_M	26,4	13	8,53	6,29

$\Rightarrow x = 2$ và $Z_M = 13$ (Al).

Thay x, Z_M vào (2) và (7) ta tìm được: $y = 3$, $Z_R = 8$ (O) $\Rightarrow X$ là Al_2O_3

17. a) Xét cation $X^+ \equiv [A_x B_y]^+$

$$\text{Theo đề ra ta có hệ: } \begin{cases} x + y = 5 \\ p_A \cdot x + p_B \cdot y = 11 \end{cases} \Rightarrow \bar{p} = \frac{p_A \cdot x + p_B \cdot y}{x + y} = \frac{11}{5} = 2,2$$

$$\text{Giả sử } p_A < p_B \Rightarrow 1 \leq p_A < \bar{p} = 2,2 < p_B \Rightarrow \begin{cases} p_A = 1 \rightarrow H(\text{nhận}) \\ p_A = 2 \rightarrow He(\text{loại}) \end{cases}$$

$$\text{Thay } p_A = 1 \text{ vào hệ trên, ta rút ra: } p_B = 1 + \frac{6}{y} \quad (1 \leq y \leq 4)$$

Do $p_B \in \mathbb{N} \Rightarrow y = 1$ hoặc $y = 2$ hoặc $y = 3$

y	1	2	3
p_B	7	4	3

Vì B là một phi kim nên chỉ có cặp nghiệm: $y = 1$ và $p_B = 7$ là phù hợp

$\Rightarrow B$ là Nitơ (N) $\Rightarrow x = 5 - 1 = 4 \Rightarrow$ ion X^+ là NH_4^+

Xét ion $Y^{2-} \equiv [C_n D_m]^{2-}$ tương tự ta có hệ:

$$\begin{cases} n + m = 5 \\ p_C \cdot n + p_D \cdot m + 2 = 50(*) \end{cases} \Rightarrow \bar{p} = \frac{p_C \cdot n + p_D \cdot m}{n + m} = \frac{48}{5} = 9,6$$

Giả sử $p_C < p_D \Rightarrow p_C < \bar{p} = 9,6 \Rightarrow C$ thuộc chu kỳ 2. Do C, D thuộc cùng một nhóm và ở hai chu kỳ liên tiếp nên cách nhau 8 ô $\Rightarrow p_D - p_C = 8$

$$\text{Thay } m = 5 - n \text{ và } p_D = 8 + p_C \text{ vào phương trình (*) ta được: } p_C = \frac{8(1+n)}{5}$$

$$\text{Điều kiện: } \begin{cases} p_C \text{ nguyên} \\ 1 \leq n \leq 4 \end{cases}$$

Ta có bảng sau:

n	1	2	3	4
p_C	16/5	24/5	32/5	8

Cặp nghiệm hợp lý là: $n = 4$ và $p_C = 8$ (O).

$$\Rightarrow m = 1, p_D = 16 (S).$$

$$\Rightarrow \text{Ion } Y^{2-} \text{ là } SO_4^{2-}.$$

Hợp chất M là $(NH_4)_2SO_4$.

18. a) Theo đề ra, phân mức năng lượng cao nhất của hai nguyên tố X, Y lần lượt là $3d^x$ và $3p^y \rightarrow X$ là nguyên tố nhóm B, Y là nguyên tố nhóm A. Cả X, Y đều thuộc chu kì 3.

Cấu hình electron của Y là: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^y$ ($1 \leq y \leq 6$) $\rightarrow P_Y = 12 + y$

Trong hạt nhân nguyên tử Y: $P_Y = N_Y = 12 + y$

y	1	2	3	4	5	6
P_X	13	14	15	16	17	18
Kết luận	loại	loại	loại	nhận	loại	loại

$$\Rightarrow y = 4, P_Y = N_Y = 16 \Rightarrow Y \text{ là S } (Z = 16): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$$

$$\text{Do: } x + y = 10 \Rightarrow x = 10 - y = 10 - 4 = 6$$

Thứ tự phân mức năng lượng của X: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2 3d^6$.

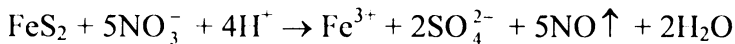
$$\Rightarrow \text{Cấu hình electron: } 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2 \Rightarrow X \text{ là Fe}$$

b) Đặt CTTQ của A là: $Fe_n S_m$

Theo đề ra ta có phương trình:

$$26n + 16m = 58 \Rightarrow m = \frac{58 - 26n}{16} \leq 1 \Rightarrow 1 \leq n \leq 1,615 \Rightarrow n = 1 \text{ và } m = 2$$

$$\Rightarrow A \text{ là } FeS_2$$

19. Theo biểu thức $H = - \frac{dN}{dt} = kN = 3,7 \cdot 10^{10} \text{ Bq}$

$$\text{Trong đó } N \text{ là số nguyên tử Ra, còn } k = \frac{\ln 2}{t_{1/2}} \Rightarrow N = \frac{3,7 \cdot 10^{10}}{0,693} \cdot t_{1/2}$$

$$\text{và } t_{1/2} = 1590.365.24.60.60 = 5,014 \cdot 10^{10} \text{ giây}$$

$$\Rightarrow m_{Ra} = \frac{226N}{6,022 \cdot 10^{23}} = \frac{226 \cdot 3,7 \cdot 10^{10} \cdot 5,014 \cdot 10^{10}}{0,693 \cdot 6,022 \cdot 10^{23}} = 1 \text{ gam}$$

20. Vì X là phi kim nên $l = 1$ và $n \leq 2$.

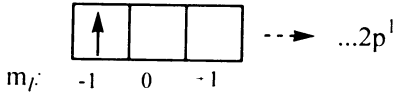
$$\text{Theo đề ra ta có: } n + l + m_l + m_s = 2,5$$

$$\text{Thay } l = 1 \text{ vào ta được: } n + m_l + m_s = 1,5$$

Ta thấy m_s chỉ nhận một trong hai giá trị $+1/2$ hoặc $-1/2$, m_l chỉ nhận một trong ba giá trị $+1, 0, -1$.

$$\text{- Nếu } m_s = +1/2 \Rightarrow n + m_l = 1. \text{ Do } n \leq 2 \text{ nên suy ra: } n = 2 \text{ và } m_l = -1.$$

⇒ Cấu hình electron lớp ngoài cùng:

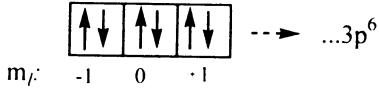

⇒ Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^1 \Rightarrow X$ là bo (B).

- Nếu $m_s = -1/2 \Rightarrow n + l + m_l = 3$. Vì $l = 1 \Rightarrow n + m_l = 2$ ($n \geq 2$)

⇒ $-1 \leq m_l \leq 0 \Rightarrow m_l = -1$ ứng với $n = 3$ hoặc $m_l = 0$ ứng với $n = 2$

• Nếu $n = 3, l = 1, m_l = -1, m_s = -1/2 \Rightarrow$ Cấu hình electron lớp ngoài cùng:

⇒ Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6$ ($Z = 18$)

⇒ X là argon (Ar) loại vì Ar là khí hiếm.

• Nếu $n = 2, l = 1, m_l = 0, m_s = -1/2 \Rightarrow$ Cấu hình electron lớp ngoài cùng:

⇒ Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^5$ ($Z = 9$) ⇒ X là Flo (F).

21. $t = 48$ giờ = 2 ngày đêm

Áp dụng biểu thức tốc độ của phản ứng một chiều bậc một cho phản ứng phóng xạ, ta có:

$$k = \frac{0,693}{t_{1/2}} = \frac{0,693}{2,7} = 0,257 \text{ (ngày đêm)}^{-1}$$

Từ phương trình động học của phản ứng một chiều bậc nhất, ta có:

$$N = N_0 e^{-kt} \Rightarrow \frac{N}{N_0} = e^{-kt} = e^{-0,257 \cdot 2} = 0,598$$

Như vậy, sau 48 giờ độ phóng xạ của mẫu ban đầu còn là

$$H = kN_0 e^{-kt} = H_0 e^{-\lambda t} = 4.0.598 = 2.392 \text{ (mCi)}$$

⇒ Số gam dung môi trơ cần dùng là: $\frac{2,392}{0,5} - 1 = 3,784 \text{ (gam)}$

$$22. \text{ Ta có: } k = \frac{0,693}{t_{1/2}} = \frac{0,693}{4,51 \cdot 10^9} = 1,54 \cdot 10^{-10} \text{ (năm)}^{-1}$$

Số nguyên tử ban đầu của $^{238}_{92}\text{U}$:

$$N_0 = \frac{m_0 \cdot N_A}{238} = \frac{13,2 \cdot 10^{-6} \cdot N_A}{238}$$

Số nguyên tử ${}^{238}_{92}\text{U}$ còn lại sau thời gian t phân rã: $N = N_0 e^{-kt}$

$$\Rightarrow \Delta N = N_0 - N = N_0(1 - e^{-kt}) = \frac{13,2 \cdot 10^{-6} \cdot N_A (1 - e^{-kt})}{238}$$

Từ phương trình phân rã: ${}^{238}_{92}\text{U} \rightarrow {}^{206}_{82}\text{Pb} + 6 {}^4_2\text{He} + 8 {}^1_0\text{n} + 2\beta^-$

\Rightarrow Số nguyên tử ${}^{238}_{92}\text{U}$ bị phân rã cũng chính là số nguyên tử ${}^{206}_{82}\text{Pb}$ tạo thành:

$$\frac{13,2 \cdot 10^{-6} \cdot N_A (1 - e^{-kt})}{238} = \frac{3,42 \cdot 10^{-6} \cdot N_A}{206}$$

$$\Rightarrow t = -\frac{1}{k} \ln\left(1 - \frac{238 \cdot 3,42}{206 \cdot 13,2}\right) = -\frac{1}{1,54 \cdot 10^{-10}} \ln\left(1 - \frac{238 \cdot 3,42}{206 \cdot 13,2}\right) = 2,31 \cdot 10^9 \text{ năm}$$

23. Phương trình phản ứng phân hạch: ${}^{235}_{92}\text{U} + {}^1_0\text{n} \rightarrow {}^{146}_{57}\text{La} + {}^{87}_{35}\text{Br} + 3 {}^1_0\text{n}$

$$\Delta m = 235,044 - (145,943 + 86,912 + 2 \cdot 1,00862) = 0,17176 \text{ u}$$

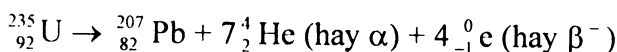
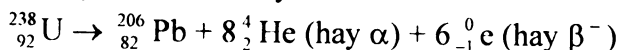
$$\Delta E = \Delta mc^2 = 0,17176 \cdot 1,6605 \cdot 10^{-27} \cdot (3 \cdot 10^8)^2 = 2,567 \cdot 10^{-11} \text{ J}$$

24. a) Phương trình phân rã: ${}^{60}_{27}\text{Co} \rightarrow {}^{60}_{28}\text{Ni} + {}^0_{-1}\text{e} + \gamma$

b) Khối lượng ${}^{60}\text{Co}$ còn lại sau thời gian $t = 30$ năm phân rã là

$$m = \frac{m_0}{2^{\frac{t}{T}}} = \frac{3,42 \cdot 10^{-3}}{2^{\frac{30}{5,27}}} = 6,61 \cdot 10^{-5} \text{ gam}$$

25. a) Khi xảy ra phân rã β^- , nguyên tử khối không thay đổi. Khi xảy ra 1 phân rã α , nguyên tử khối thay đổi 4u.

b) Điều này xảy ra khi tiếp sau một phân rã α ($Z = 2$) là hai phân rã β ($Z = -2$) liên tiếp).

26. • Với cách viết 1: $[\text{Ar}]3d^8$

$$E_{1s} = -13,6 \frac{(28 - 0,3)^2}{1^2} = -10435,1 \text{ eV}$$

$$E_{2s, 2p} = -13,6 \frac{(28 - 0,85 \cdot 2 - 7,0 \cdot 35)^2}{2^2} = -1934,0 \text{ eV}$$

$$E_{3s, 3p} = -13,6 \frac{(28 - 1 \cdot 2 - 0,85 \cdot 8 - 7,0 \cdot 35)^2}{3^2} = -424,0 \text{ eV}$$

$$E_{3d} = -13,6 \frac{(28 - 1 \cdot 18 - 7,0 \cdot 35)^2}{3^2} = -86,1 \text{ eV}$$

$$\Rightarrow E_I = 2E_{1s} + 8E_{2s, 2p} + 8E_{3s, 3p} + 8E_{3d} = -40423,0 \text{ eV}$$

- Với cách viết 2: $[\text{Ar}]3d^64s^2$

$E_{1s}, E_{2s, 2p}, E_{3s, 3p}$ có kết quả như trên.

Ngoài ra:

$$E_{3d} = -13,6 \frac{(28 - 1,18 - 5,0,35)^2}{3^2} = -102,85 \text{ eV}$$

$$E_{4s} = -13,6 \frac{(28 - 1,10 - 14,0,85 - 0,35)^2}{3,7^2} = -32,8 \text{ eV}$$

$$\Rightarrow E_2 = -40417,2 \text{ eV}$$

• E_1 thấp (âm) hơn E_2 , do đó cách viết 1 ứng với trạng thái bền hơn. Kết quả thu được phù hợp với thực tế là ở trạng thái cơ bản ion Ni^{2+} có cấu hình electron $[\text{Ar}]3d^8$.

27. Số nguyên tử ^{40}K ban đầu có trong 2,71 gam mẫu vật phóng xạ KCl là

$$N_0 = \frac{2,71 \cdot 0,0117 \cdot 6,023 \cdot 10^{23}}{74,5} = 2,56 \cdot 10^{20} \text{ nguyên tử}$$

$$\text{Tốc độ phân rã ban đầu: } H_0 = kN_0 \Rightarrow k = \frac{H_0}{N_0} = \frac{0,693}{t_{1/2}}$$

$$\Rightarrow t_{1/2} = \frac{0,693N_0}{H_0} = \frac{0,693 \cdot 2,56 \cdot 10^{20}}{4490} = 3,95 \cdot 10^{16} \text{ giây.}$$

T rất lớn nên lượng ^{40}K tồn tại trong cơ thể người rất ít.

CHUYÊN ĐỀ 2.

BẢNG TUẦN HOÀN CÁC NGUYÊN TỐ HOÁ HỌC VÀ ĐỊNH LUẬT TUẦN HOÀN

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

I. CẤU TẠO BẢNG TUẦN HOÀN CÁC NGUYÊN TỐ HÓA HỌC

1. Ô nguyên tố

Mỗi nguyên tố hoá học được xếp vào một ô của bảng, gọi là ô nguyên tố.

$$\text{Số thứ tự nguyên tố} = Z = \Sigma p = \Sigma e$$

2. Chu kì

Chu kì là dãy các nguyên tố mà nguyên tử của chúng có cùng số lớp electron, được sắp xếp theo chiều điện tích hạt nhân tăng dần.

$$\text{Số thứ tự của chu kì} = \text{Số lớp electron}$$

Bảng tuần hoàn có 7 chu kì.

- Chu kì nhỏ: Có 3 chu kì.

Chu kì 1: 2 nguyên tố ${}_1\text{H} \Rightarrow {}_2\text{He}$ 1 lớp electron ($n = 1$)

Chu kì 2: 8 nguyên tố ${}_3\text{Li} \Rightarrow {}_{10}\text{Ne}$ 2 lớp electron ($n = 2$)

Chu kì 3: 8 nguyên tố ${}_{11}\text{Na} \Rightarrow {}_{18}\text{Ar}$ 3 lớp electron ($n = 3$)

• Chu kì lớn: Có 4 chu kì.

Chu kì 4: 18 nguyên tố ${}_{19}\text{K} \Rightarrow {}_{36}\text{Kr}$ 4 lớp electron ($n = 4$)

Chu kì 5: 32 nguyên tố ${}_{37}\text{Rb} \Rightarrow {}_{54}\text{Xe}$ 5 lớp electron ($n = 5$)

Chu kì 6: 32 nguyên tố ${}_{55}\text{Cs} \Rightarrow {}_{86}\text{Rn}$ 6 lớp electron ($n = 6$)

Chu kì 7 mới có 23 nguyên tố ${}_{87}\text{Fr} \Rightarrow$ nguyên tố thứ 110:

7 lớp electron ($n = 7$)

- Ở chu kì 5, 14 nguyên tố sau La (có Z từ 58 \rightarrow 71) được đưa ra khỏi bảng, lập thành họ Lantan. Ở chu kì 6, 14 nguyên tố sau Ac (có Z từ 90 \rightarrow 103) được đưa ra khỏi bảng, lập thành họ Actini.

3. Nhóm nguyên tố

Nhóm nguyên tố là tập hợp các nguyên tố mà nguyên tử có cấu hình electron tương tự nhau, do đó có tính chất hoá học gần giống nhau và được sắp xếp thành một cột.

Nguyên tử các nguyên tố trong cùng một nhóm có số electron hoá trị bằng nhau và bằng số thứ tự của nhóm (trừ một số trường hợp ngoại lệ).

Bảng tuần hoàn có 18 cột được chia thành 8 nhóm A đánh số từ IA đến VIIIA và 8 nhóm B đánh số từ IB đến VIIIB. Mỗi nhóm là một cột, riêng nhóm VIIIB gồm 3 cột.

• **Nhóm A (Nhóm chính).** Gồm các nguyên tố s và p

Khỏi các nguyên tố s gồm các nguyên tố nhóm IA và nhóm IIA.

Nguyên tố s là những nguyên tố mà nguyên tử có electron cuối cùng được điền vào phân lớp s.

Thí dụ:

Na ($Z = 11$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^1$; Mg ($Z = 12$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2$

Khỏi các nguyên tố p gồm các nguyên tố thuộc các nhóm từ IIIA đến VIIIA (trừ He).

Nguyên tố p là những nguyên tố mà nguyên tử có electron cuối cùng được điền vào phân lớp p.

Thí dụ:

Al ($Z = 13$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^1$; P ($Z = 15$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^3$;

S ($Z = 16$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$

Nguyên tử của các nguyên tố thuộc nhóm A có cấu electron ngoài cùng là $ns^x np^y$

Số thứ tự (STT) của nhóm A = $x + y$

Thí dụ: K ($Z = 19$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4 4s^1 \Rightarrow$ K thuộc nhóm IA

Cl ($Z = 17$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5 \Rightarrow$ Cl thuộc nhóm VIIA

• **Nhóm B (Nhóm phụ).** Gồm các nguyên tố d và f

Nguyên tố d là các nguyên tố mà nguyên tử có electron cuối cùng được điền vào phân lớp d.

Nguyên tử các nguyên tố d có cấu hình electron hoá trị: $(n-1)d^x ns^y$. Số thứ tự nhóm được xác định như sau:

+ Nếu $3 \leq x+y \leq 7 \Rightarrow$ STT nhóm = $x+y$

+ Nếu $x+y = 8, 9, 10 \Rightarrow$ STT nhóm = 8

+ Nếu $x+y > 10 \Rightarrow$ STT nhóm = $(x+y) - 10$

Thí dụ: Cr ($Z = 24$) $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5 4s^1 \Rightarrow$ Cr thuộc nhóm VIB vì $5+1 = 6$.

Ni ($Z = 28$) $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^8 4s^2 \Rightarrow$ Ni thuộc nhóm VIIIB

Zn ($Z = 30$) $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2$

\Rightarrow Zn thuộc nhóm IIB vì $(10+2) - 10 = 2$.

Khỏi các nguyên tố f gồm các nguyên tố xếp thành hai hàng ở cuối bảng. Chúng gồm 14 nguyên tố họ Lantan (từ Ce ($Z = 58$) đến Lu ($Z = 71$)) và 14 nguyên tố họ Actini (từ Th ($Z = 90$) đến Lr ($Z = 103$)).

Nguyên tố f là các nguyên tố mà nguyên tử có electron cuối cùng được điền vào phân lớp f.

Chú ý: Với nguyên tử có cấu hình phân lớp ngoài cùng $(n-1)d^a ns^b$ thì b luôn bằng 2, a chọn các giá trị từ $1 \Rightarrow 10$. Trừ hai trường hợp sau:

• $a+b = 6$ thay vì $a = 4$ và $b = 2$ phải viết $a = 5$ và $b = 1$ (hiện tượng "bán bão hòa gấp phân lớp d")

• $a+b = 11$ thay vì $a = 9$ và $b = 2$ phải viết $a = 10$ và $b = 1$ (hiện tượng "bão hòa gấp phân lớp d").

- Hai nguyên tố A và B thuộc cùng một nhóm và ở hai chu kì liên tiếp (trừ H và Li) thì luôn cách nhau 8 ô và 18 ô. Thông thường bài toán cho thêm tổng số hạt proton (hoặc điện tích hạt nhân) của A là B (chẳng hạn m). Khi đó để tìm Z_A và Z_B ($Z_A < Z_B$) ta chỉ việc giải hai hệ phương trình sau, lựa chọn nghiệm phù hợp.

$$\begin{cases} Z_A + Z_B = m \\ Z_B - Z_A = 8 \end{cases} \text{ hoặc } \begin{cases} Z_A + Z_B = m \\ Z_B - Z_A = 18 \end{cases}$$

- Nếu đề cho A và B thuộc hai nhóm liên tiếp thì ta xét hai khả năng.

+) *Trường hợp 1:* A, B thuộc cùng một chu kì tức là khi đó ta có hệ:

$$\begin{cases} Z_A + Z_B = m \\ Z_B - Z_A = 1 \end{cases}$$

+) *Trường hợp 2:* A, B không thuộc cùng chu kì. Khi đó chúng cách nhau 7 ô; 9 ô; 17 ô hoặc 19 ô. Như vậy ta cần tìm nghiệm phù hợp của 4 hệ phương trình sau:

$$\begin{cases} Z_A + Z_B = m \\ Z_B - Z_A = 7 \end{cases} \text{ (I); } \begin{cases} Z_A + Z_B = m \\ Z_B - Z_A = 9 \end{cases} \text{ (II); } \begin{cases} Z_A + Z_B = m \\ Z_B - Z_A = 17 \end{cases} \text{ (III); } \begin{cases} Z_A + Z_B = m \\ Z_B - Z_A = 19 \end{cases} \text{ (IV)}$$

Nếu chứng minh được A, B thuộc chu kì nhỏ thì ta chỉ việc giải hệ (I) và (II).

- Nếu đề cho A hoặc B thuộc nhóm nào đó rồi thì căn cứ vào phương trình

$Z_A + Z_B = m$ ta tìm những giá trị phù hợp của Z_A hoặc Z_B rồi suy ra giá trị Z còn lại.

II. SỰ BIẾN ĐỔI TUẦN HOÀN CẤU HÌNH ELECTRON NGUYÊN TỬ VÀ MỘT SỐ ĐẠI LƯỢNG VẬT LÝ CỦA CÁC NGUYÊN TỐ HÓA HỌC

1. Cấu hình electron

Sự biến đổi tuần hoàn cấu hình electron lớp ngoài cùng của nguyên tử các nguyên tố khi điện tích hạt nhân tăng dần chính là nguyên nhân của sự biến đổi tuần hoàn tính chất của các nguyên tố.

2. Bán kính nguyên tử

Trong một chu kì, tuy nguyên tử các nguyên tố có cùng số lớp electron, nhưng khi điện tích hạt nhân tăng, lực hút giữa hạt nhân với các electron lớp ngoài cùng cũng tăng theo, do đó bán kính nguyên tử nói chung giảm dần. *Thí dụ:*

Chu kì 2	Li	Be	B	C	N	O	F
Bán kính nguyên tử (r_{nt}) (\AA^0)	0,123	0,089	0,080	0,077	0,070	0,066	0,064

Trong một nhóm A, theo chiều từ trên xuống dưới, số lớp electron tăng dần, bán kính nguyên tử của các nguyên tố tăng theo, mặc dù điện tích hạt nhân tăng nhanh. *Thí dụ:*

Nhóm VIIA	F	Cl	Br	I
Bán kính nguyên tử (r_{nt}) (\AA^0)	0,004	0,099	0,114	0,133

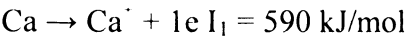
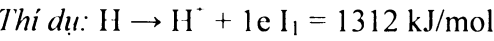
Vậy: Bán kính nguyên tử của các nguyên tố nhóm A biến đổi tuần hoàn theo chiều tăng của điện tích hạt nhân.

3. Năng lượng ion hoá

Năng lượng ion hoá thứ nhất (I_1) của nguyên tử là năng lượng tối thiểu cần để tách electron thứ nhất ra khỏi nguyên tử ở trạng thái cơ bản.

Năng lượng ion hoá được tính bằng kJ/mol hoặc electron - von (viết tắt là eV).

$$1\text{eV} = 1,602.10^{-19} \text{ J}$$

Trong một chu kì, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân, lực liên kết giữa hạt nhân và electron lớp ngoài cùng tăng, làm cho năng lượng ion hoá nói chung cũng tăng theo.

Thí dụ:

Chu kì 2	Li	Be	B	C	N	O	F
Năng lượng ion hóa I_1 (KJ/mol)	520	889	801	1086	1402	1314	1681

Trong cùng một nhóm A, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân, khoảng cách giữa electron lớp ngoài cùng đến hạt nhân tăng, lực liên kết giữa hạt nhân và electron lớp ngoài cùng giảm, làm cho năng lượng ion hoá nói chung giảm.

Thí dụ:

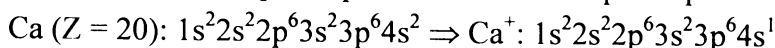
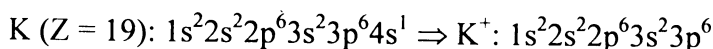
Nhóm IA	H	Li	Na	K	Rb	Cs
Năng lượng ion hóa I_1 (KJ/mol)	1312	520	497	419	403	376

Vậy: Năng lượng ion hoá thứ nhất của nguyên tử các nguyên tố nhóm A biến đổi tuần hoàn theo chiều tăng của điện tích hạt nhân.

Năng lượng ion hoá thứ 2, thứ 3 được kí hiệu I_2 , I_3 là năng lượng cần thiết để tách electron thứ 2, 3 ra khỏi các ion tương ứng. Giá trị của chúng lớn hơn năng lượng ion hoá thứ nhất và không theo quy luật như năng lượng ion hoá thứ nhất.

Thí dụ: Biết năng lượng ion hoá thứ nhất (I_1) của K ($Z = 19$) nhỏ hơn so với Ca ($Z = 20$); ngược lại năng lượng ion hoá thứ hai (I_2) của K lại lớn hơn Ca. Hãy giải thích tại sao có sự ngược nhau đó.

Giải

Việc tách một electron ra khỏi phân lớp chưa bão hoà $4s^1$ trong nguyên tử K dễ hơn việc tách một electron ra khỏi phân lớp bão hoà $4s^2$ trong nguyên tử Ca nên $I_1(\text{K}) < I_1(\text{Ca})$.

Tuy vậy, khi mất một electron thì K^+ có cấu hình electron bền vững của khí trơ Ar nên việc bắt tiếp một electron từ cấu hình bền vững của K^+ phải tiêu tốn năng lượng hơn nhiều so với việc bắt tiếp một electron từ cấu hình kém bền của Ca^+ . Vì vậy: $I_2(\text{K}) > I_2(\text{Ca})$

Tuy nhiên, ở đây có một số ngoại lệ khi đi từ nhóm IIA đến nhóm IIIA, cũng như từ VA đến VIA lại có sự giảm năng lượng ion hoá. *Thí dụ:*

$$I_1(\text{B}) = 801 \text{ (kJ/mol)} < I_1(\text{Be}) = 899 \text{ (kJ/mol)} \text{ nhưng } Z_{\text{B}} = 5 > Z_{\text{Be}} = 4$$

Điều này được giải thích là do việc tách một electron từ phân lớp $2p^1$ chưa bão hoà trong nguyên tử B dễ hơn việc tách 1 electron từ phân lớp $2s^2$ đã bão hoà trong nguyên tử Be.

Năng lượng ion hoá của nguyên tử phụ thuộc vào những yếu tố:

Điện tích hạt nhân hiệu dụng Z^* : $Z^* = Z - \sum b_i$

Số lượng tử chính n

Mức độ xâm nhập của electron bên ngoài các AO bên trong.

Biểu thức tính: $I = E_\infty - E_c = -E_c = 13,6 \frac{Z^{*2}}{n^{*2}} \text{ (eV)}$

E_c : năng lượng của electron bị tách ra khỏi nguyên tử khi bị ion hoá

E_∞ : năng lượng của electron ở xa vô cùng đối với nguyên tử $E_\infty = 0$

Ví dụ: Trong nguyên tử hoặc ion dương tương ứng có từ 2 electron trở lên, electron chuyển động trong trường lực được tạo ra từ hạt nhân nguyên tử và các electron khác. Do đó mỗi trạng thái của một cấu hình electron có một trị số năng lượng. Với nguyên tố B (số đơn vị điện tích hạt nhân $Z = 5$) ở trạng thái cơ bản có số liệu như sau:

Cấu hình electron	Năng lượng (theo eV)	Cấu hình electron	Năng lượng (theo eV)
$1s^1$	-340,000	$1s^2 2s^2$	- 660,025
$1s^2$	- 600,848	$1s^2 2s^2 2p^1$	- 669,800
$1s^2 2s^1$	- 637,874		

Trong đó: eV là đơn vị năng lượng; dấu - biểu thị năng lượng tính được khi electron còn chịu lực hút hạt nhân.

a) Hãy trình bày chi tiết và kết quả tính các trị số năng lượng ion hoá có thể có của nguyên tố B theo eV khi dùng dữ kiện cho trong bảng trên.

b) Hãy nêu nội dung và giải thích qui luật liên hệ giữa các năng lượng ion hoá đó.

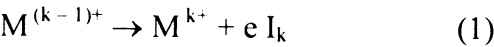
Giải

a) Tính các trị năng lượng ion hoá có thể có của B

Từ cấu hình electron đã cho, ta xác định được các vi hạt tương ứng cùng với trị năng lượng như sau:

Cấu hình electron	Vi hạt	Năng lượng (theo eV)	Cấu hình electron	Vi hạt	Năng lượng (theo eV)
$1s^1$	B^{4+}	- 340,000	$1s^2 2s^2$	B^+	- 660,025
$1s^2$	B^{3+}	- 600,848	$1s^2 2s^2 2p^1$	B	- 669,800
$1s^2 2s^1$	B^{2+}	- 637,874			

Với sự ion hoá:

Ta có liên hệ:

$$I_k = -E_c = -[E_{M^{(k-1)+}} - E_{M^{k+}}] \tag{2}$$

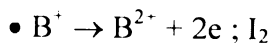
Trong đó: k chỉ số electron đã bị mất (do sự ion hoá) của vi hạt được xét, có trị số từ 1 đến n ; do đó $k +$ chỉ số đơn vị điện tích dương của ion M^{k+} ;

I_k là năng lượng ion hoá thứ k của nguyên tử M được biểu thị theo (1).

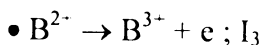
Xét cụ thể với nguyên tử B: Vì $Z = 5$ nên nguyên tử có 5 electron. Vậy $k = 1$ đến 5. Áp dụng phương trình (1) và (2), dùng số dữ kiện bảng trên cho B, ta có:

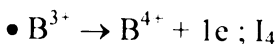
$$I_1 = - (E_{B^+} - E_{B^0}) = - (- 669,800 + 660,025) = 9,775 \text{ eV}$$

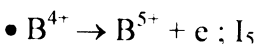
$$I_2 = - (E_{B^{2+}} - E_{B^+}) = - (- 660,025 + 637,874) = 22,151 \text{ eV}$$

$$I_3 = - (E_{B^{3+}} - E_{B^{2+}}) = - (- 637,874 + 600,848) = 37,026 \text{ eV}$$

$$I_4 = - (E_{B^{4+}} - E_{B^{3+}}) = - (- 600,848 + 340,000) = 260,848 \text{ eV}$$

$$I_5 = - (E_{B^{5+}} - E_{B^{4+}}) = - (- 340,000 + 0,000) = 340,000 \text{ eV}$$

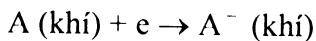
b) Từ kết quả trên, ta thấy có qui luật liên hệ các trị năng lượng ion hoá của B như sau:

$$I_1 < I_2 < I_3 < I_4 < I_5 \quad (3)$$

Giải thích: Khi vi hạt $M^{(k-1)+}$ mất thêm 1 electron tạo thành M^{k+} có số đơn vị điện tích $k +$ lớn hơn $(k - 1) +$ nên lực hút tác dụng lên electron tiếp theo trong vi hạt M^{k+} mạnh hơn so với trong $M^{(k-1)+}$. Do đó phải tốn năng lượng lớn hơn để tách 1 electron tiếp theo khỏi M^{k+} ; nghĩa là $I_{(k-1)} < I_k$ như đã được chỉ ra trong (3) trên đây.

4. Ái lực electron

Là năng lượng toả ra hay hấp thụ khi một nguyên tử trung hoà ở trạng thái khí nhận một electron để trở thành một ion mang điện 1- cũng nằm ở trạng thái đó. Như vậy, ái lực electron là hiệu ứng năng lượng của quá trình:

Kí hiệu ái lực electron là E .

Ái lực electron của một mol nguyên tử được tính bằng kJ/mol hoặc eV.

Người ta quy ước đặt dấu (-) cho ái lực electron khi có sự toả năng lượng và dấu (+) khi có sự hấp thụ năng lượng từ bên ngoài.

Phần lớn các nguyên tố hoá học có ái lực electron âm, nhưng các nguyên tố nhóm IIA, IIB và các khí trơ có ái lực electron dương.

Ví dụ: Ái lực electron E của một số nguyên tố ($A (\text{khí}) + e \rightarrow A^- (\text{khí})$) như sau:

Nguyên tố	E (eV)
H	-0,747
F	-3,450
Cl	-3,610
Br	-3,360
I	-3,060
O	-1,470
S	-2,070

Nguyên tố	E (eV)
P	-0,700
C	-1,250
Si	-1,630
B	-0,200
Be	+0,600
Mg	+0,300
N	+0,100

Quy luật biến thiên ái lực electron theo chiều tăng của điện tích hạt nhân nguyên tử các nguyên tố hoá học không thật rõ rệt và nhất quán như các quy luật tìm thấy đối với độ âm điện và năng lượng ion hoá.

Tuy nhiên, cũng có thể rút ra một số nhận xét sau đây:

- Nhìn chung các phi kim có ái lực electron mang dấu âm với giá trị tuyệt đối lớn hơn kim loại. Các halogen có ái lực electron âm với giá trị tuyệt đối lớn hơn ở các nguyên tố khác của bảng tuần hoàn, vì nhóm nguyên tố này dễ thu thêm electron. Khí hiếm có lớp electron ngoài cùng bão hoà (hoặc giả bão hoà), chúng khó thu thêm electron nên có ái lực electron dương.

- Trong phần lớn trường hợp, trong một nhóm A, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân ái lực electron âm có giá trị tuyệt đối giảm dần.

- Trong một chu kì, nhìn chung giá trị tuyệt đối của ái lực electron âm tăng dần theo tăng của điện tích hạt nhân. Nhưng các khí hiếm lại có ái lực electron dương.

5. Độ âm điện

Độ âm điện của một nguyên tử đặc trưng cho khả năng hút electron của các nguyên tử đó khi tạo thành liên kết hoá học.

Trong một chu kì, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân, độ âm điện của nguyên tử các nguyên tố tăng dần.

Trong cùng một nhóm A, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân, độ âm điện của nguyên tử các nguyên tố thường giảm dần.

Nhóm Chu kì	IA	IIA	IIIA	IVA	VA	VIA	VIIA
1	H 2,20						
2	Li 0,98	Be 1,57	B 2,04	C 2,55	N 3,04	O 3,44	F 3,98
3	Na 0,93	Mg 1,31	Al 1,61	Si 1,90	P 2,19	S 2,58	Cl 3,16
4	K 0,82	Ca 1,00	Ga 1,81	Ge 2,01	As 2,18	Se 2,55	Br 2,96

5	Rb 0,82	Sr 0,95	In 1,78	Sn 1,96	Sb 2,05	Te 2,10	I 2.66
6	Cs 0,79	Ba 0,89	Tl 1,62	Pb 2,33	Bi 2,02	Po 2,00	At 2,20

Vậy: Độ âm điện của nguyên tử các nguyên tố nhóm A biến đổi tuần hoàn theo chiều tăng của điện tích hạt nhân.

a) Hệ thống độ âm điện của Muliken: $\chi = \frac{I + E}{2}$

Quy ước lấy độ âm điện của Li đơn vị: $\chi_{Li} = 128 \text{ Kcal/mol} = 523 \text{ KJ/mol}$
 Với quy ước này độ âm điện của các nguyên tố khác được tính bằng hệ thức sau:

$$\chi = \frac{I + E}{128 \text{ Kcal/mol}} = \frac{I + E}{523 \text{ KJ/mol}}$$

b) Hệ thống độ âm điện của Pau-linh

Dựa trên cơ sở của năng lượng phân li liên kết:

$$\Delta = E_{D(A-B)} - \sqrt{E_{D(A-A)} \cdot E_{D(B-B)}}$$

$$\chi_A - \chi_B = k \sqrt{\Delta} = 0,208 \sqrt{\Delta(\text{Kcal/mol})} = 0,102 \sqrt{\Delta(\text{KJ/mol})}$$

Trong đó: χ_A, χ_B : Độ âm điện của nguyên tố A, B
 $E_{D(A-B)}$: Năng lượng phân li của A-B
 $E_{D(A-A)}, E_{D(B-B)}$: Năng lượng phân ly của A-A, B-B
 k: Hệ số tỉ lệ

Nếu đơn vị tính là Kcal.mol⁻¹ thì k = 0,208

Nếu đơn vị tính là KJ/mol thì k = 0,102

Thí dụ: Tính độ âm điện cho nguyên tử của các nguyên tố halogen: F ; Cl ; Br; I.
Biết:

Hợp chất	H ₂	F ₂	Cl ₂	Br ₂	I ₂	HF	HCl	HBr	HI
E _D (Kcal/mol)	104,2	37,5	58	46,1	36,1	135	103,1	87,4	71,1

Cho $\chi_{H} = 2,20$

Giải

Áp dụng công thức: $\chi_A - \chi_B = 0,208 \sqrt{\Delta(\text{Kcal/mol})}$

$$\Delta_{AB} = E_{D(A-B)} - \sqrt{E_{D(A-A)} \cdot E_{D(B-B)}}$$

Thay các giá trị bằng số vào các công thức trên ta thu được kết quả ở bảng dưới đây:

Nguyên tố	F	Cl	Br	I
Δ_{AB}	62,51	77,74	12,3	1,24
$0,208 \sqrt{\Delta_{AB}}$	1,77	1,83	0,73	0,23
χ_A	3,99	3,52	2,93	2,43

III. SỰ BIẾN ĐỔI TUẦN HOÀN TÍNH KIM LOẠI, TÍNH PHI KIM CỦA CÁC NGUYÊN TỐ HÓA HỌC, ĐỊNH LUẬT TUẦN HOÀN

Khi điện tích hạt nhân tăng dần, số electron ở lớp vỏ ngoài cùng biến đổi một cách tuần hoàn. Đó là nguyên nhân làm cho tính chất của các nguyên tố biến đổi tuần hoàn.

1. Sự biến đổi tuần hoàn tính kim loại, tính phi kim

- *Tính kim loại là tính chất của một nguyên tố mà nguyên tử của nó dễ nhường electron để trở thành ion dương.* Nguyên tử của nguyên tố nào càng dễ nhường electron thì tính kim loại của nguyên tố đó càng mạnh.

- *Tính phi kim là tính chất của một nguyên tố mà nguyên tử của nó dễ nhận electron để trở thành ion âm.* Nguyên tử của nguyên tố nào càng dễ nhận electron thì tính phi kim của nguyên tố đó càng mạnh.

- *Trong mỗi chu kì, theo chiều tăng dần của điện tích hạt nhân, tính kim loại của các nguyên tố giảm dần, đồng thời tính phi kim tăng dần.*

Giải thích: Trong cùng một chu kì, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân (từ trái sang phải) thì năng lượng ion hóa, độ âm điện tăng dần đồng thời bán kính nguyên tử giảm dần \Rightarrow khả năng nhường electron giảm dần (tính kim loại giảm dần), đồng thời khả năng nhận electron tăng dần (tính phi kim tăng dần).

- *Trong nhóm A, theo chiều tăng dần của điện tích hạt nhân, tính kim loại của các nguyên tố tăng dần, đồng thời tính phi kim giảm dần.*

Giải thích: Trong cùng nhóm A, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân (từ trên xuống dưới) thì năng lượng ion hóa, độ âm điện giảm dần đồng thời bán kính nguyên tử tăng dần \Rightarrow khả năng nhường electron tăng dần (tính kim loại tăng dần), đồng thời khả năng nhận electron giảm dần (tính phi kim giảm dần).

Nhận xét: Tính kim loại, tính phi kim của các nguyên tố nhóm A biến đổi tuần hoàn theo chiều tăng của điện tích hạt nhân.

2. Sự biến đổi về hóa trị của các nguyên tố

Trong một chu kì, đi từ trái sang phải, hóa trị cao nhất của các nguyên tố với oxi lần lượt tăng từ 1 đến 7, còn hóa trị với hidro của các *phi kim* giảm từ 4 đến 1.

Thí dụ: Sự biến đổi tuần hoàn hóa trị của các nguyên tố ở chu kì 2 và 3

Số thứ tự nhóm A	IA	IIA	IIIA	IVA	VA	VIA	VIIA
Hợp chất với oxi	Na ₂ O K ₂ O	MgO CaO	Al ₂ O ₃ Ga ₂ O ₃	SiO ₂ GeO ₂	P ₂ O ₅ As ₂ O ₅	SO ₃ SeO ₃	Cl ₂ O ₇ Br ₂ O ₇
Hóa trị cao nhất với oxi	1	2	3	4	5	6	7
Hợp chất khí với hidro				SiH ₄ GeH ₄	PH ₃ AsH ₃	H ₂ S H ₂ Se	HCl HBr
Hoá trị với hidro				4	3	2	1

Nhận xét: Hóa trị cao nhất của một nguyên tố đối với oxi, hóa trị với hiđro của các phi kim biến đổi tuần hoàn theo chiều tăng của điện tích hạt nhân.

3. Sự biến đổi tính axit - bazơ của oxit và hidroxit tương ứng

Trong một chu kì, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân, tính bazơ của các oxit và hidroxit tương ứng giảm dần, đồng thời tính axit của chúng tăng dần.

Trong một nhóm A, theo chiều tăng của điện tích hạt nhân, tính bazơ của các oxit và hidroxit tương ứng tăng dần, đồng thời tính axit của chúng giảm dần.

Thí dụ: Sự biến đổi tính axit - bazơ của oxit và hidroxit tương ứng của các nguyên tố ở chu kì 2 và 3 như sau:

Li ₂ O	BeO	B ₂ O ₃	CO ₂	N ₂ O ₅		
Oxit bazơ	Oxit lưỡng tính	Oxit axit	Oxit axit	Oxit axit		
LiOH	Be(OH) ₂	H ₃ BO ₃	H ₂ CO ₃	HNO ₃		
Bazơ kiềm	Hidroxit lưỡng tính	Axit yếu	Axit yếu	Axit mạnh		
Na ₂ O	MgO	Al ₂ O ₃	SiO ₂	P ₂ O ₅	SO ₃	Cl ₂ O ₇
Oxit bazơ	Oxit bazơ	Oxit lưỡng tính	Oxit axit	Oxit axit	Oxit axit	Oxit axit
NaOH	Mg(OH) ₂	Al(OH) ₃	H ₂ SiO ₃	H ₃ PO ₄	H ₂ SO ₄	HClO ₄
Bazơ kiềm	Bazơ yếu	Hidroxit lưỡng tính	Axit yếu	Axit trung bình	Axit mạnh	Axit rất mạnh

Nhận xét: Tính axit - bazơ của các oxit và hidroxit tương ứng của các nguyên tố biến đổi tuần hoàn theo chiều tăng của điện tích hạt nhân nguyên tử.

4. Định luật tuần hoàn

Tính chất của các nguyên tố và đơn chất cũng như thành phần và tính chất của các hợp chất tạo nên từ các nguyên tố đó biến đổi tuần hoàn theo chiều tăng của điện tích hạt nhân nguyên tử.

IV. Ý NGHĨA CỦA BẢNG TUẦN HOÀN

CÁC NGUYÊN TỐ HÓA HỌC

1. Quan hệ giữa vị trí và cấu tạo nguyên tử

Biết được vị trí của một nguyên tố trong bảng tuần hoàn, ta có thể suy ra cấu tạo nguyên tử của nguyên tố đó và ngược lại (xem sơ đồ sau):

Vị trí Cấu tạo nguyên tử

- STT của nguyên tố

- STT chu kì

- STT nhóm A

⇔

- Số proton, số electron

- Số lớp electron

- Số electron lớp ngoài cùng

Thí dụ 1: Nguyên tố X có $Z = 19$, ở nhóm IA, chu kì 4

Ta suy ra: nguyên tố X có:

19 proton, 19 electron

4 lớp electron và lớp ngoài cùng có 1 electron.

Ngược lại, biết được cấu tạo nguyên tử của một nguyên tố, ta có thể xác định được vị trí của nguyên tố đó trong bảng tuần hoàn.

Thí dụ 2: Cấu hình electron của 1 nguyên tử là: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$. Vậy nguyên tố tương ứng có số thứ tự $Z = 16$, có 16 proton, 16 electron, ở chu kì 3, nhóm VIA.

2. Quan hệ giữa vị trí và tính chất của nguyên tố

a) Biết được vị trí của một nguyên tố trong bảng tuần hoàn, cũng có thể suy ra những tính chất hoá học cơ bản của nó

- Tính kim loại, tính phi kim: Các nguyên tố ở các nhóm IA, IIA, IIIA (trừ H, B) có tính kim loại. Các nguyên tố ở các nhóm VA, VIA, VIIA có tính phi kim (trừ Sb, Bi và Po). Các nguyên tố thuộc nhóm IVA có tính phi kim nếu thuộc chu kì nhỏ (C, Si), có tính kim loại nếu thuộc chu kì lớn (Sn, Pb).

- Hóa trị cao nhất của nguyên tố với oxi, hóa trị với hidro của các phi kim.

- Công thức oxit cao nhất và hidroxit tương ứng.

- Công thức của hợp chất khí với hidro (nếu có).

- Oxit và hidroxit có tính axit hay bazơ.

Thí dụ: Nguyên tố clo có $Z = 17$ ở chu kì 3, nhóm VIIA. Suy ra clo là phi kim.

- Hóa trị cao nhất đối với oxi bằng 7 và hóa trị thấp nhất đối với H bằng 1.

- Công thức oxit bậc cao nhất là Cl_2O_7

- Công thức hợp chất khí với hidro là HCl.

- Oxit Cl_2O_7 là oxit axit và $HClO_4$ là axit mạnh.

b) Dựa vào qui luật biến đổi tính chất trong bảng tuần hoàn, ta có thể so sánh tính chất hoá học của một nguyên tố với các nguyên tố lân cận

Thí dụ: So sánh tính kim loại của Mg với Na, Al và Ca.

Nếu xếp các nguyên tố trên theo cùng một chu kì và cùng nhóm ta có:

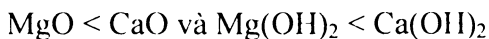
Na	Mg	Al
	Ca	

- Trong một chu kì: Mg có tính kim loại yếu hơn

Na nhưng mạnh hơn Al.

- Trong nhóm: Mg có tính kim loại yếu hơn Ca.

Tính bazơ của các oxit và hidroxit tương ứng cũng tăng dần theo dãy:

Chú ý: Theo tính chất bậc cầu ta dễ dàng suy ra tính kim loại của Ca mạnh hơn Al và tính bazơ của CaO hoặc $Ca(OH)_2$ mạnh hơn Al_2O_3 hoặc $Al(OH)_3$ tương ứng.

B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP

DẠNG 1: XÁC ĐỊNH VỊ TRÍ NGUYÊN TỐ HÓA HỌC TRONG BẢNG TUẦN HOÀN VÀ TÍNH CHẤT HÓA HỌC CỦA CHÚNG KHI BIẾT ĐIỆN TÍCH HẠT NHÂN NGUYÊN TỬ

Ví dụ 1: Cho hai nguyên tố A và B đứng kế tiếp nhau trong bảng tuần hoàn, có tổng số lượng tử $(n + l)$ bằng nhau, trong đó số lượng tử chính của A lớn hơn số lượng tử chính của B. Tổng đại số của bốn số lượng tử của electron cuối cùng của B là 5,5.

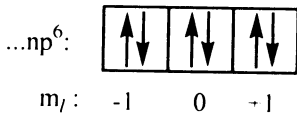
- Xác định bộ bốn số lượng tử (n, l, m, s) của electron cuối cùng của A và B.
- Viết cấu hình electron nguyên tử của A và B và xác định vị trí của A, B trong bảng tuần hoàn.

Giải

a) A và B đứng kế tiếp nhau trong bảng tuần hoàn có tổng $(n + l)$ bằng nhau và số lượng tử n $(A) > n$ $(B) \Rightarrow$ Cấu hình electron ngoài cùng:

$$\begin{cases} A : (n + 1)s^1 \\ B : np^6 \end{cases}$$

\Rightarrow Electron cuối cùng của B có giá trị các số lượng tử sau:

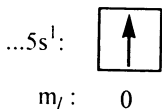
$$\Rightarrow \begin{cases} l = 1 \\ m_l = +1 \\ m_s = -\frac{1}{2} \end{cases}$$

Theo đề ra:

$$n + l + m_l + m_s = 5,5 \Rightarrow n + 1 + 1 - 0,5 = 5,5 \Rightarrow n = 4$$

Vậy electron cuối cùng của B có: $n = 5$; $l = 1$; $m_l = +1$, $m_s = -\frac{1}{2}$

\Rightarrow Electron cuối cùng của A có giá trị các số lượng tử sau:

$$\Rightarrow n = 5 ; l = m_l = 0 \text{ và } m_s = +\frac{1}{2}$$

b) Cấu hình electron của:

- A: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^6 5s^1 \Rightarrow A$ là Rb
- B: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^6 \Rightarrow B$ là Kr

Vị trí trong bảng tuần hoàn:

$$\text{- Rb: } \begin{cases} \text{STT : 37} \\ \text{Chu kì : 5} \\ \text{Nhóm : IA} \end{cases} \quad \text{Kr: } \begin{cases} \text{STT : 36} \\ \text{Chu kì : 4} \\ \text{Nhóm : VIIIA} \end{cases}$$

Ví dụ 2: Nguyên tử của nguyên tố X có electron cuối cùng mang bốn số lượng tử

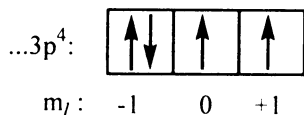
$$\text{là: } n = 3; l = 1; m_l = -1 \text{ và } m_s = -\frac{1}{2}$$

a) Xác định tên nguyên tố X và vị trí của nó trong bảng tuần hoàn.

b) Đơn chất X tan được trong dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng và trong dung dịch NaOH đặc, nóng. Viết phương trình hoá học xảy ra.

Giải

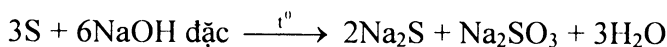
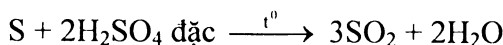
a) Theo đề ra, nguyên tử của nguyên tố X có electron cuối cùng mang bốn số lượng tử là: $n = 3; l = 1; m_l = -1$ và $m_s = -\frac{1}{2}$

\Rightarrow Cấu hình electron đầy đủ của X: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4 \Rightarrow Z_X = \Sigma e = 16$ (S)

Vị trí trong bảng tuần hoàn: $\begin{cases} \text{STT : 16} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm : VIA} \end{cases}$

b) Phương trình hoá học:

Ví dụ 3: a) Nguyên tố X có electron cuối cùng ứng với 4 số lượng tử có tổng đại số bằng 2,5. Xác định nguyên tố X, viết cấu hình electron và cho biết vị trí của X trong bảng tuần hoàn?

b) Xác định nguyên tử mà electron cuối cùng điền vào đó có 4 số lượng tử thỏa mãn điều kiện: $n + l = 3$ và $m_l + m_s = +1/2$.

Giải

a) Theo đề ra:

$$n + l + m_l + m_s = 2,5 \Rightarrow X \text{ phải khác H, He} \Rightarrow n \geq 2$$

• Trường hợp 1: $n = 2; m_s = +1/2 \Rightarrow l + m_l = 0$. Khi đó có hai khả năng:

+) $l = m_l = 0 \Rightarrow \dots 2s^1 \Rightarrow X$ là Li

+) $l = 1 \Rightarrow m_l = -1 \Rightarrow \dots 2p^1 \Rightarrow X$ là B

Vị trí trong bảng tuần hoàn:

$$\text{Li } (Z = 3): 1s^2 2s^1 \Rightarrow \begin{cases} \text{STT : 3} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm : IA} \end{cases}$$

$$\text{B } (Z = 5): 1s^2 2s^2 2p^1 \Rightarrow \begin{cases} \text{STT : 5} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm : IIIA} \end{cases}$$

• Trường hợp 2: $n = 2; m_s = -1/2 \Rightarrow l + m_l = 1 \Rightarrow l = 1$ và $m_l = 0 \Rightarrow \dots 2p^5 \Rightarrow X$ là F

Vị trí trong bảng tuần hoàn:

$$\text{F } (Z = 9): 1s^2 2s^2 2p^5 \Rightarrow \begin{cases} \text{STT : 9} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm : VIIA} \end{cases}$$

• Trường hợp 3: $n = 3; m_s = -1/2 \Rightarrow l + m_l = 0$. Khi đó có ba khả năng:

+) $l = 0 \Rightarrow m_l = 0 \Rightarrow \dots 3s^2 \Rightarrow X$ là Mg

+) $l = 1 \Rightarrow m_l = -1 \Rightarrow \dots 3p^4 \Rightarrow X$ là S

+) $l = 2 \Rightarrow m_l = -2 \Rightarrow \dots 3d^6 \Rightarrow X$ là Fe

Vị trí trong bảng tuần hoàn:

$$\text{Mg } (Z = 12): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 \Rightarrow \begin{cases} \text{STT : 12} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm : IIA} \end{cases}$$

$$\text{S } (Z = 16): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4 \Rightarrow \begin{cases} \text{STT : 16} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm : VIA} \end{cases}$$

$$\text{Fe } (Z = 26): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2 \Rightarrow \begin{cases} \text{STT : 26} \\ \text{Chu kì : 4} \\ \text{Nhóm : VIIIB} \end{cases}$$

b) Từ điều kiện: $n + l = 3 \Rightarrow n \geq 2$ (vì $l \leq n - 1$) ; $m_l + m_s = +1/2$ ta có hai trường hợp sau:

• Trường hợp 1: $n = 3 \Rightarrow l = 0 \Rightarrow m_l = 0 \Rightarrow m_s = +1/2 \Rightarrow 3s^1$

Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^1 \Rightarrow Z_X = \Sigma e = 11$ (Na)

• Trường hợp 2: $n = 2 \Rightarrow l = 1 \Rightarrow m_l = -1 ; 0 ; +1$

Từ điều kiện: $m_l + m_s = +1/2$ có hai khả năng:

+) $m_l = 0$ và $m_s = +1/2 \Rightarrow \dots 2p^2$

Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^2 \Rightarrow Z_X = \Sigma e = 6$ (C)

+) $m_l = +1$ và $m_s = -1/2 \Rightarrow \dots 2p^1$

Cấu hình electron đầy đủ: $1s^2 2s^2 2p^1 \Rightarrow Z_X = \Sigma e = 8$ (O)

Ví dụ 4: Một hợp chất ion A được cấu tạo từ cation M^+ và anion X_2^{2-} . Tổng số các loại hạt trong A là 164, trong đó số hạt mang điện nhiều hơn số hạt không mang điện là 52 hạt. Số khối của M' lớn hơn số khối của X_2^{2-} là 7. Tổng số hạt trong ion M' nhiều hơn ion X_2^{2-} là 7 hạt.

a) Xác định vị trí của M và X trong bảng tuần hoàn.

b) Tìm công thức phân tử của hợp chất ion trên.

c) Khi cho hợp chất ion A tác dụng với nước thu được dung dịch B có tính kiềm và tính oxi hoá mạnh, cho dung dịch B tác dụng với dung dịch $Zn(NO_3)_2$ và NH_4NO_3 sau phản ứng thu được chất kết tủa keo, sau đó kết tủa keo tan dần và một chất khí không màu bị hoá nâu trong không khí. Viết các phương trình phản ứng để giải thích các hiện tượng trên.

Giải

Gọi công thức A: M_2X_2

Theo đề ra, ta có hệ:

$$\begin{cases} 2(2Z_M + N_M) + 2(2Z_X + N_X) = 164 \\ (4Z_M + 4Z_X) - 2(N_M + N_X) = 52 \\ (Z_M + N_M) - 2(Z_X + N_X) = 7 \\ 2Z_M + N_M - 1 - (4Z_X + 2N_X + 2) = 7 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_M = 19 \\ N_M = 20 \\ Z_X = 8 \\ N_X = 8 \end{cases} \Rightarrow M \text{ là K, X là O.}$$

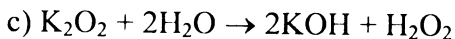
Cấu hình electron: K ($Z = 19$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^1$

\Rightarrow Vị trí trong bảng tuần hoàn: $\begin{cases} \text{STT: } 19 \\ \text{Chu kì: } 4 \\ \text{Nhóm: IA} \end{cases}$

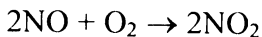
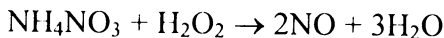
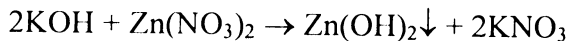
Cấu hình electron: O ($Z = 8$): $1s^2 2s^2 2p^4$

\Rightarrow Vị trí trong bảng tuần hoàn: $\begin{cases} \text{STT: } 8 \\ \text{Chu kì: } 2 \\ \text{Nhóm: VIA} \end{cases}$

b) Công thức của hợp chất A là K_2O_2 .

Dung dịch B chứa: KOH và H_2O_2 .

Ví dụ 5: Xác định A, B, X, Y biết:

- Hai nguyên tố A, B đứng kế tiếp nhau trong một chu kì của bảng tuần hoàn, có tổng số điện tích hạt nhân là 17 hạt.

- Hai nguyên tố X, Y ở hai chu kì liên tiếp nhau trong một nhóm A có tổng điện tích hạt nhân là $+5,12 \cdot 10^{-18}$ Culong.

Giải

$$\bullet \text{ Xác định A, B: } \begin{cases} Z_A + Z_B = 17 \\ Z_B - Z_A = 1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_A = 8(O) \\ Z_B = 9(F) \end{cases}$$

$$\bullet \text{ Xác định X, Y: } Z_X + Z_Y = \frac{5,12 \cdot 10^{-18}}{1,6 \cdot 10^{-19}} = 32 \quad (1)$$

Do X, Y thuộc hai chu kì liên tiếp trong cùng một nhóm A nên X, Y cách nhau 8 hoặc 18 ô.

- Trường hợp 1: X, Y cách nhau 8 ô.

$$Z_Y - Z_X = 8 \quad (2)$$

$$\text{Giải hệ (1), (2) ta được: } \begin{cases} Z_X = 12(Mg) \\ Z_Y = 20(Ca) \end{cases}$$

- Trường hợp 2: X, Y cách nhau 18 ô.

$$Z_Y - Z_X = 18 \quad (3)$$

$$\text{Giải hệ (1), (3) ta được: } \begin{cases} Z_X = 7(N) \\ Z_Y = 25(Mn) \end{cases}$$

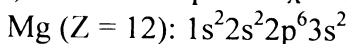
Loại vì Mn và N không thuộc cùng một nhóm.

Ví dụ 6: a) Các ion X^{2+} , Y^{2-} đều có cấu hình electron là $1s^2 2s^2 2p^6$. Xác định vị trí của X, Y trong bảng tuần hoàn.

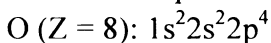
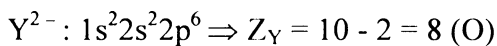
b) Tổng số proton, neutron, electron trong nguyên tử của một nguyên tố Z là 21. Xác định vị trí của Z trong bảng tuần hoàn và cho biết tính chất hoá học cơ bản của Z và hợp chất của nó.

Giải

$$a) X^{2+}: 1s^2 2s^2 2p^6 \Rightarrow Z_X = 10 + 2 = 12 (Mg)$$

Vị trí của Mg trong bảng tuần hoàn: $\begin{cases} \text{STT : 12} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm : IIA} \end{cases}$

Vị trí của O trong bảng tuần hoàn: $\begin{cases} \text{STT : 8} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm : VIA} \end{cases}$

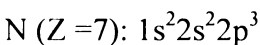
$$\text{b) } 2Z_X + N_X = 21 \Rightarrow N_X = 21 - 2Z_X$$

Đối với nguyên tử bền (trừ H):

$$1 \leq \frac{N}{Z} \leq 1,5 \Rightarrow 6 = \frac{21}{3,5} \leq Z_X \leq \frac{21}{3} = 7 \rightarrow Z_X = 6 \text{ hoặc } 7$$

• $Z_X = 6 \text{ (C)} \Rightarrow N_X = 9$ (loại vì cacbon không có đồng vị ${}^{15}_6\text{C}$)

• $Z_X = 7 \text{ (N)} \rightarrow N_X = 7$ (nhận vì nitơ có đồng vị ${}^{14}_7\text{N}$)

- Vị trí: $\begin{cases} \text{STT : 7} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm : VA} \end{cases}$

- Tính chất hoá học cơ bản:

+ Nitơ là một phi kim mạnh

+ Hoá trị cao nhất đối với oxi là V

+ Hoá trị đối với hidro là III

+ Công thức hợp chất khí với hidro là NH_3

+ Công thức oxit cao nhất N_2O_5 và công thức hidroxit tương ứng HNO_3

+ N_2O_5 là oxit axit, HNO_3 là axit mạnh

Ví dụ 7: a) Tổng số hạt proton trong hai hạt nhân nguyên tử của X và Y là 25. X thuộc nhóm VIA. Xác định tên hai nguyên tố X, Y và vị trí của chúng trong bảng tuần hoàn.

b) Viết công thức oxit cao nhất và hidroxit tương ứng của các nguyên tố Na, Mg, Al, Si, P. Xếp chúng theo chiều giảm dần tính bazơ và tăng dần tính axit.

Giải

a) Theo đề ra ta có:

$$Z_X + Z_Y = 25 \Rightarrow Z_X < 25$$

Vì X thuộc nhóm VIA nên X chỉ có là O (Z = 8) hoặc S (Z = 16).

• $Z_X = 8 \Rightarrow Z_Y = 25 - 8 = 17$ (Cl)

Vị trí trong bảng tuần hoàn:

- X là O ($Z = 8$): $1s^2 2s^2 2p^4$

$\left\{ \begin{array}{l} \text{STT : 8} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm: VIA} \end{array} \right.$

- Y là Cl ($Z = 17$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5$

$\left\{ \begin{array}{l} \text{STT : 17} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm: VIIA} \end{array} \right.$

• $Z_X = 16 \Rightarrow Z_Y = 25 - 17 = 9$ (F)

Vị trí trong bảng tuần hoàn:

- X là S ($Z = 16$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$

$\left\{ \begin{array}{l} \text{STT : 16} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm: VIA} \end{array} \right.$

- Y là F ($Z = 9$): $1s^2 2s^2 2p^5$

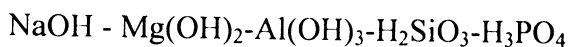
$\left\{ \begin{array}{l} \text{STT : 9} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm: VIIA} \end{array} \right.$

b)

Nguyên tố	Na	Mg	Al	Si	P
Công thức oxit cao nhất	Na ₂ O Oxit bazơ	MgO Oxit bazơ yếu	Al ₂ O ₃ Oxit lưỡng tính	SiO ₂ Oxit axit yếu	P ₂ O ₅ Oxit axit trung bình
Công thức hidroxit tương ứng	NaOH Bazơ kiềm	Mg(OH) ₂ Bazơ yếu	Al(OH) ₃ Hidroxit lưỡng tính	H ₂ SiO ₃ Axit yếu	H ₃ PO ₄ Axit trung bình

Theo dãy: Na₂O - MgO-Al₂O₃-SiO₂-P₂O₅

Hoặc:

Tính bazơ giảm dần đồng thời tính axit tăng dần

Ví dụ 8: a) Hai nguyên tố X và Y thuộc cùng một nhóm, ở hai chu kì liên tiếp trong bảng tuần hoàn. Tổng số hạt proton trong hai nguyên tử là 30. Xác định vị trí của X, Y trong bảng tuần hoàn và cho biết tính chất hoá học cơ bản của Y và hợp chất của nó ($Z_Y > Z_X$).

b) Hai nguyên tố X_1, X_2 thuộc hai chu kì liên tiếp và hai nhóm liên tiếp trong bảng tuần hoàn. Tổng số hạt proton trong hai nguyên tử 21. Xác định vị trí tên hai nguyên tố X_1, X_2 .

c) Tổng số hạt proton, neutron và electron trong nguyên tử Z là 82. Trong đó số hạt mang điện nhiều hơn số hạt không mang điện là 22. Xác định vị trí của Z trong bảng tuần hoàn và viết cấu hình electron của cation Z^{2+}, Z^{3+} .

Giải

a) Vì X, Y thuộc cùng một nhóm và ở hai chu kì liên tiếp trong bảng tuần hoàn nên chúng cách nhau 8 hoặc 18 ô.

• **Trường hợp 1:** Cách nhau 8 ô

$$\begin{cases} Z_X + Z_Y = 30 \\ Z_Y - Z_X = 8 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_X = 11 (\text{Na}) \\ Z_Y = 19 (\text{K}) \end{cases}$$

• **Trường hợp 2:** Cách nhau 18 ô

$$\begin{cases} Z_X + Z_Y = 30 \\ Z_Y - Z_X = 18 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_X = 6 (\text{C}) \\ Z_Y = 24 (\text{Cr}) \end{cases}$$

Loại vì C thuộc nhóm IVA còn Cr thuộc nhóm VIB

- Vị trí X, Y trong bảng tuần hoàn:

$$\bullet \text{ Na } (Z = 11): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^1 \Rightarrow \text{Vị trí: } \begin{cases} \text{STT :11} \\ \text{Chu kì:3} \\ \text{Nhóm :IA} \end{cases}$$

$$\bullet \text{ K } (Z = 19): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^1 \Rightarrow \text{Vị trí: } \begin{cases} \text{STT :19} \\ \text{Chu kì:4} \\ \text{Nhóm :IA} \end{cases}$$

- Tính chất hoá học cơ bản của Y và hợp chất của nó

+ Kali là một kim loại điển hình

+ Hoá trị cao nhất đối với oxi là I

+ Công thức oxit cao nhất là K_2O và công thức hidroxit tương ứng KOH

+ K_2O là một oxit bazơ kiềm, KOH là một bazơ rất mạnh

b) Theo đề ra:

$$Z_1 + Z_2 = 21 \Rightarrow \bar{Z} = \frac{21}{2} = 10,5 \Rightarrow X_1, X_2 \text{ đều thuộc chu kì nhỏ}$$

Mặt khác, chúng nằm ở hai chu kì liên tiếp và hai nhóm liên tiếp nên chúng cách nhau 7 hoặc 9 ô.

• *Trường hợp 1:* Cách nhau 7 ô

$$\begin{cases} Z_1 + Z_2 = 21 \\ Z_2 - Z_1 = 7 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_1 = 7 \text{ (N)} \\ Z_2 = 14 \text{ (Si)} \end{cases}$$

- Vị trí X_1, X_2 trong bảng tuần hoàn:

$$+ X_1 \text{ là N (Z = 7): } 1s^2 2s^2 2p^3 \Rightarrow \text{Vị trí: } \begin{cases} \text{STT : 7} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm : VA} \end{cases}$$

$$+ X_2 \text{ là Si (Z = 14): } 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^2 \Rightarrow \text{Vị trí: } \begin{cases} \text{STT : 14} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm : IVA} \end{cases}$$

• *Trường hợp 2:* Cách nhau 9 ô

$$\begin{cases} Z_1 + Z_2 = 21 \\ Z_2 - Z_1 = 9 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_1 = 6 \text{ (C)} \\ Z_2 = 15 \text{ (P)} \end{cases}$$

- Vị trí X_1, X_2 trong bảng tuần hoàn:

$$+ X_1 \text{ là C (Z = 6): } 1s^2 2s^2 2p^2 \Rightarrow \text{Vị trí: } \begin{cases} \text{STT : 6} \\ \text{Chu kì : 2} \\ \text{Nhóm : IVA} \end{cases}$$

$$+ X_2 \text{ là P (Z = 15): } 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^3 \Rightarrow \text{Vị trí: } \begin{cases} \text{STT : 15} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm : VA} \end{cases}$$

$$\text{c) Theo đề ra, ta có hệ: } \begin{cases} 2Z_D + N_D = 82 \\ 2Z_D - N_D = 22 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_D = 26 \\ N_D = 30 \end{cases} \Rightarrow D \text{ là sắt (Fe)}$$

$$\text{Fe (Z = 26): } 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2 3d^6$$

$$\Rightarrow \text{Cấu hình electron: } 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2$$

$$\text{Vị trí: } \begin{cases} \text{STT : 26} \\ \text{Chu kì : 4} \\ \text{Nhóm : VIIIB} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \text{Fe}^{2+}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6$$

$$\Rightarrow \text{Fe}^{3+}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5$$

DẠNG 2: XÁC ĐỊNH CÔNG THỨC, TÍNH CHẤT HÓA HỌC ĐƠN CHẤT VÀ HỢP CHẤT MỘT NGUYÊN TỐ KHI BIẾT VỊ TRÍ CỦA NÓ TRONG BẢNG TUẦN HOÀN - QUY LUẬT BIẾN ĐỔI TÍNH CHẤT CỦA CÁC NGUYÊN TỐ

Ví dụ 1: Ba nguyên tố X, Y, Z trong cùng một chu kì có tổng số hiệu nguyên tử là 39. Số hiệu nguyên tử Y bằng trung bình cộng số hiệu của nguyên tử X và Z. Nguyên tử của 3 nguyên tố này hầu như không phản ứng với H₂O ở điều kiện thường.

- a) Hãy xác định vị trí các nguyên tố trong bảng tuần hoàn.
- b) So sánh độ âm điện, bán kính nguyên tử của các nguyên tố đó.
- c) So sánh tính bazơ của các hidroxit.

Giải

a) Ta có: $Z_X + Z_Y + Z_Z = 39$ và $Z_Y = \frac{Z_X + Z_Z}{2}$
 $\Rightarrow Z_Y = 13 \Rightarrow Y$ là Al: [Ne]3s²3p¹
Vì nguyên tử của 3 nguyên tố này hầu như không tác dụng với nước ở nhiệt độ thường $\Rightarrow Z_X = 12 \Rightarrow X$ là Mg: [Ne]3s² và $Z_Z = 14 \Rightarrow Z$ là Si: [Ne]3s²3p²
Cả ba nguyên tố đều thuộc chu kì 3. Mg ở nhóm IIA, Al ở nhóm IIIA và Si ở nhóm IVA.

- b) Thứ tự độ âm điện: Mg < Al < Si
Thứ tự bán kính nguyên tử: Mg > Al > Si
- c) Thứ tự tính bazơ: Mg(OH)₂ > Al(OH)₃ > Si(OH)₄ \equiv H₂SiO₃.H₂O

Ví dụ 2: Cho bộ 4 bốn số lượng tử của electron cuối cùng trên 3 nguyên tử A, X, Z và 2 ion Y⁺, T²⁺ như sau:

Nguyên tố	n	l	m _l	m _s
A	2	0	0	+1/2
X	3	0	0	+1/2
Y ⁺	3	1	+1	-1/2
Z	2	0	0	-1/2
T ²⁺	2	1	+1	-1/2

- a) Xác định A, X, Y⁺, Z, T²⁺.
- b) Trong các ion A⁺, X⁺, Y⁺, Z²⁺, T²⁺, ion nào có bán kính lớn nhất ? Hãy giải thích.

Giải

a) Từ dữ kiện đề ra, ta có:

Nguyên tố	Cấu hình electron phân lớp ngoài cùng	Cấu hình electron đầy đủ	Số hiệu nguyên tử (Z)	Kí hiệu hoá học
A	..2s ¹	[He]2s ¹	3	Li

X	...3s ¹	[Ne]3s ¹	11	Na
Y ⁺	...3p ⁶	[Ar]	18 + 1 = 19	K ⁺
Z	...2s ²	[He]2s ²	4	Be
T ²⁺	...2p ⁶	[Ne]	10 + 2 = 12	Mg ²⁺

b) Các ion tương ứng là: Li⁺, Na⁺, K⁺, Be²⁺ và Mg²⁺.

Đòi các ion trên (tương ứng với các nguyên tố) về cùng nhóm và cùng chu kì, ta được:

Li ⁺	Be ²⁺
Na ⁺	Mg ²⁺
K ⁺	

Ta thấy: Số lớp electron tương ứng của Li⁺, Na⁺, K⁺ tăng dần và số lớp electron tương ứng của Be²⁺, Mg²⁺ tăng dần nên:

$$r_{Li^+} < r_{Na^+} < r_{K^+} \text{ và } r_{Be^{2+}} < r_{Mg^{2+}} \quad (1)$$

Mặt khác, các ion Li⁺ và Be²⁺ hoặc Na⁺ và Mg²⁺ có cùng số electron nhưng điện tích hạt nhân của Li⁺ nhỏ hơn Be²⁺ hoặc Na⁺ nhỏ hơn Mg²⁺ nên lực hút giữa hạt nhân và electron lớp ngoài cùng của Li⁺ nhỏ hơn Be²⁺, Na⁺ nhỏ hơn Mg²⁺ dẫn đến $r_{Li^+} > r_{Be^{2+}}$ và $r_{Na^+} > r_{Mg^{2+}}$. (2)

Từ (1) và (2) \Rightarrow K⁺ có bán kính lớn nhất.

Ví dụ 3: So sánh bán kính của các nguyên tố sau: K, S, Al, F, Mg, He.

Giải

Xét theo chu kì: $r_{Na} > r_{Mg} > r_{Al} > r_S ; r_O > r_F$

Xét theo nhóm: $r_K > r_{Na} ; r_S > r_O ; r_F > r_{He} \Rightarrow r_K > r_{Mg} > r_{Al} > r_S > r_F > r_{He}$

Ví dụ 4: Hãy sắp xếp (có giải thích) các hạt vi mô cho dưới đây theo chiều giảm dần bán kính hạt:

a) Ne, Na, Na⁺, Mg, Mg²⁺, Al, Al³⁺, F⁻, O²⁻.

b) S²⁻, Cl⁻, Ar, K⁺, Ca²⁺.

Giải

a) Ta có cấu hình electron của các nguyên tử và ion.

$$Na (Z = 11): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^1 \Rightarrow Na^+: 1s^2 2s^2 2p^6$$

$$Mg (Z = 12): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 \Rightarrow Mg^{2+}: 1s^2 2s^2 2p^6$$

$$Al (Z = 13): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^1 \Rightarrow Al^{3+}: 1s^2 2s^2 2p^6$$

$$Ne, F^-, O^{2-}: 1s^2 2s^2 2p^6$$

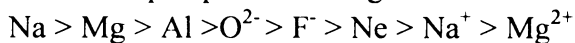
Các nguyên tử Na, Mg, Al có cùng số lớp electron, điện tích hạt nhân tăng dần nên bán kính nguyên tử giảm dần: Na > Mg > Al

Các nguyên tử và ion: O²⁻, F⁻, Ne, Na⁺, Mg²⁺, Al³⁺ có cùng số electron, điện tích hạt nhân tăng dần nên bán kính nguyên tử giảm dần:

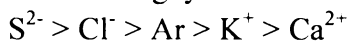
$$O^{2-} > F^- > Ne > Na^+ > Mg^{2+}$$

Mặt khác, Al có 3 lớp electron trong nguyên tử còn O^{2-} chỉ có 2 lớp electron nên bán kính của $Al > O^{2-}$.

Vậy, ta có thể sắp xếp theo chiều giảm dần bán kính như sau:

b) Tương tự như ý 1a ta cũng có thể sắp xếp theo chiều giảm dần bán kính nguyên tử của các nguyên tử và ion như sau:

Ví dụ 5: Tổng số hạt proton trong hai nguyên tử của hai nguyên tố X, Y là 31. Số hạt mang điện của X nhiều hơn của Y là 14.

- Xác định vị trí của X, Y trong bảng tuần hoàn.
- Viết cấu hình electron của các ion bền tạo ra từ X, Y.
- So sánh tính kim loại hoặc phi kim của X và Y. Lấy ví dụ minh họa.

Giải

a) Gọi Z_X, Z_Y lần lượt là số proton trong nguyên tử của hai nguyên tố X, Y.

Theo đề ra, ta có hệ:
$$\begin{cases} Z_X + Z_Y = 31 \\ 2Z_X - 2Z_Y = 14 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_X = 19 (K) \\ Z_Y = 12 (Mg) \end{cases}$$

Vị trí của X, Y trong bảng tuần hoàn:

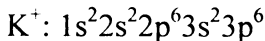
- K ($Z = 19$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^1$

$$\begin{cases} \text{STT} : 19 \\ \text{Chu kỳ} : 4 \\ \text{Nhóm} : \text{IA} \end{cases}$$

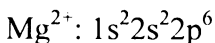
- Mg ($Z = 12$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2$

$$\begin{cases} \text{STT} : 12 \\ \text{Chu kỳ} : 3 \\ \text{Nhóm} : \text{IIA} \end{cases}$$

b) K có 1 electron ngoài cùng nên có khuynh hướng nhường 1 electron này để tạo ra cation K^+ có cấu trúc electron bền vững của argon (Ar) đứng trước.

Tương tự như K thì Mg cũng có khuynh hướng nhường đi 2 electron lớp ngoài cùng để có cấu hình bền vững của khí hiếm neon (Ne).

c) Tính kim loại: $K > Mg$

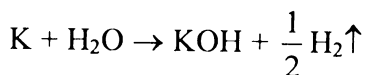
Giải thích:

Theo chu kỳ 2: Tính kim loại $Mg < Na$ (1)

Theo nhóm IA: Tính kim loại $K > Na$ (2)

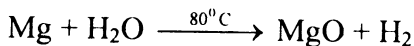
(1)(2) \Rightarrow Tính kim loại $Mg < K$

- K phản ứng mãnh liệt với H_2O ở nhiệt độ thường

KOH là một bazơ rất mạnh (bazơ kiềm)

- Mg chỉ phản ứng với H_2O ở nhiệt độ từ $80^\circ C$ trở lên

$Mg(OH)_2$ là một bazơ yếu.

Ví dụ 6: Cho các nguyên tố: A, B, D, E có số hiệu nguyên tử tương ứng là: 14, 7, 8, 9.

a) Sắp xếp các nguyên tố trên theo chiều tăng dần tính phi kim từ trái sang phải.

b) Viết công thức oxit cao nhất và hidroxít tương ứng của A, B, D, E (nếu có).

So sánh tính axit của các hidroxít tương ứng đó.

Giải

a) A ($Z = 15$) \Rightarrow A là photpho (P)

B ($Z = 7$) \Rightarrow B là nitơ (N)

D ($Z = 8$) \Rightarrow D là oxi (O)

E ($Z = 9$) \Rightarrow E là flo (F)

Theo chu kì 2: Tính phi kim $N < O < F$ (1)

Theo nhóm VA: Tính phi kim $P < N$ (2)

(1)(2) \Rightarrow Tính phi kim tăng dần theo dãy: $P < N < O < F$

b)

Nguyên tố	P	N	O	F
Công thức oxit cao nhất	P_2O_5	N_2O_5		
Công thức hidroxít tương ứng	$P(OH)_5 \equiv H_3PO_4.H_2O$	$N(OH)_5 \equiv HNO_3.2H_2O$		

Tính axit H_3PO_4 yếu hơn nhiều so với HNO_3 là do N có độ âm điện lớn hơn P và HNO_3 có 2 nguyên tử O không hidroxít, trong đó H_3PO_4 chỉ có 1 nguyên tử O không hidroxít.

Ví dụ 7: Các kim loại A, B, C đều thuộc nhóm A và có cấu hình electron nguyên tử lớp ngoài cùng tương ứng là: $3s^1$, $3s^2$, $4s^1$.

a) Sắp xếp theo chiều tăng dần tính kim loại của A, B, C.

b) Viết công thức oxit cao nhất và hidroxít tương ứng. So sánh tính bazơ của các oxit và hidroxít này.

Giải

a) Cấu hình electron đầy đủ của các kim loại:

$$A: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^1 \Rightarrow Z_A = 11 \text{ (Na)}$$

$$B: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 \Rightarrow Z_B = 12 \text{ (Mg)}$$

$$C: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4 4s^1 \Rightarrow Z_C = 19 \text{ (K)}$$

Theo chu kì 2: Tính kim loại: $\text{Na} > \text{Mg}$

Theo nhóm IA: Tính kim loại: $\text{K} > \text{Na}$

\Rightarrow Tính kim loại tăng dần theo dãy: $\text{Mg} < \text{Na} < \text{K}$

Nguyên tố	Mg	Na	K
Công thức oxit cao nhất	MgO Oxit bazơ yếu	Na ₂ O Oxit bazơ mạnh	K ₂ O Oxit bazơ rất mạnh
Công thức hidroxit tương ứng	Mg(OH) ₂ Bazơ yếu	NaOH Bazơ mạnh	KOH Bazơ rất mạnh

Tính bazơ tăng dần theo dãy: $\text{MgO} < \text{Na}_2\text{O} < \text{K}_2\text{O}$

$\text{Mg(OH)}_2 < \text{NaOH} < \text{KOH}$

DẠNG 3: BÀI TẬP VỀ NĂNG LƯỢNG ION HÓA (I)

VÀ ÁI LỰC ELECTRON

Ví dụ 1: a) Hãy xếp các nguyên tố natri, kali, liti theo thứ tự giảm trị số năng lượng ion hoá thứ nhất (I_1). Dựa vào căn cứ nào về cấu tạo nguyên tử để đưa ra quy luật sắp xếp đó ?

b) Dựa vào cấu hình electron, hãy giải thích sự lớn hơn năng lượng ion hoá thứ nhất (I_1) của Mg so với Al (Mg có $I_1 = 7,644 \text{ eV}$; Al có $I_1 = 5,984 \text{ eV}$).

Giải

a) Thứ tự giảm I_1 là Li, Na, K

Căn cứ: Các nguyên tố đó đều thuộc nhóm IA, có 1 electron hoá trị từ trên xuống tuy điện tích hạt nhân tăng dần nhưng bán kính nguyên tử tăng nhanh do số lớp electron tăng nên lực hút giữa hạt nhân với electron hoá trị giảm từ trên xuống. Kết quả: I_1 giảm từ trên xuống.

b) Mg ($Z = 12$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2$; Al ($Z = 13$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^1$

Khi tách 1 electron của Mg từ phân lớp bão hoà $3s^1$ phải tốn nhiều năng lượng hơn khi tách 1 electron của Al từ phân lớp chưa bão hoà $3p^1$. Do đó Mg có I_1 lớn hơn Al.

Ví dụ 2: Bằng thiết bị và điều kiện thích hợp, một bức xạ có độ dài sóng 58,43 nm được chiếu vào một dòng khí nito. Người ta xác định được tốc độ của dòng electron đầu tiên $1,4072 \cdot 10^6 \text{ m.s}^{-1}$, tốc độ của dòng electron tiếp theo là $1,266 \cdot 10^6 \text{ m.s}^{-1}$. Tính năng lượng ion hoá thứ nhất (I_1) và năng lượng ion hoá thứ hai (I_2) theo kJ.mol^{-1} . Cho hằng số Planck $h = 6,6261 \cdot 10^{-31} \text{ J.s}$; tốc độ ánh sáng $c = 2,9979 \cdot 10^8 \text{ m.s}^{-1}$; số Avogadro $N_A = 6,0221 \cdot 10^{23} \text{ mol}^{-1}$; khối lượng electron $m_e = 9,1094 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$.

Giải

Giả thiết tác dụng của bức xạ chỉ tách electron từ phân tử nitơ.

$$h\nu = \frac{1}{2}mv_i^2 + I_i \Rightarrow I_i = h\nu - \frac{1}{2}mv_i^2 \quad (*)$$

$$h\nu = 6,6261 \cdot 10^{-31} \cdot 2,9979 \cdot 10^8 \cdot \frac{1}{58,43 \cdot 10^{-9}} \cdot 6,0221 \cdot 10^{23} \cdot 10^{-3}$$
$$= 2050,485 \text{ (kJ.mol}^{-1}\text{)}$$

Thay vào (*) ta tính được:

$$I_1 = 1507,335 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

$$I_2 = 1610,867 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

Ví dụ 3: Từ thực nghiệm, biết năng lượng ion hóa thứ nhất (I_1) của Li = 5,390 eV.

Quá trình $\text{Li} \rightarrow \text{Li}^{2+} + 2e$ có $I_{12} = 81,009$ eV. Hãy tính năng lượng ion hóa I_2 và năng lượng kèm theo quá trình $\text{Li} \rightarrow \text{Li}^{3+} + 3e$

Giải

$$\text{Ta có: } \text{Li} \rightarrow \text{Li}^+ + 1e \quad I_1 = 5,390 \text{ eV}$$

$$\text{Li} \rightarrow \text{Li}^{2+} + 2e \quad I_{12} = 81,009 \text{ eV}$$

$$\Rightarrow \text{Li}^+ \rightarrow \text{Li}^{2+} + 1e \quad I_2 = I_{12} - I_1 = 81,009 - 5,390 = 75,619 \text{ eV}$$

$$\text{Li}^{2+} \rightarrow \text{Li}^{3+} + 1e \quad I_3 = -E_3$$

Li^{2+} là hệ 1electron một hạt nhân, nên năng lượng của electron được tính theo công thức:

$$E_3 = -13,6 \frac{Z^2}{n^2} = -13,6 \cdot \frac{3^2}{1^2} = -122,4 \text{ eV} \Rightarrow I_3 = 122,4 \text{ eV}$$

$$\text{Li} \rightarrow \text{Li}^{3+} + 3e \quad I = I_1 + I_2 + I_3 = 203,409 \text{ eV}$$

Ví dụ 4: Cho biết một số giá trị năng lượng ion hoá thứ nhất (I_1 , eV): 5,14; 7,64; 21,58 của Ne, Na, Mg và một số giá trị năng lượng ion hoá thứ hai (I_2 , eV): 41,07; 47,29 của Na và Ne. Hãy gán mỗi giá trị I_1 , I_2 cho mỗi nguyên tố và giải thích. Hỏi I_2 của Mg như thế nào so với các giá trị trên ? Vì sao ?

Giải

• Ne $...2s^2 2p^6$ cấu hình bền vững. Na $...2s^2 2p^6 3s^1$ có electron 3s dễ tách ra khỏi nguyên tử để có cấu hình bền vững của khí hiếm Ne $\Rightarrow I_1$ của Na nhỏ hơn I_1 của Ne. Mg $...2s^2 2p^6 3s^2$ có điện tích hạt nhân lớn hơn so với Na nên năng lượng I_1 lớn hơn I_1 của Na. Vậy:

$$I_1 (\text{Na}) = 5,14; I_1 (\text{Mg}) = 7,64; I_1 (\text{Ne}) = 21,58.$$

• Na^+ có cấu hình bền vững của Ne, trong khi đó Ne^+ có cấu hình kém bền. Sự tách electron ra khỏi cấu hình bền vững của Na^+ đòi hỏi một năng lượng I_2 lớn hơn I_2 của Ne. Vậy:

$$I_2 (\text{Na}) = 47,29; I_2 (\text{Ne}) = 41,07.$$

• Mg^+ có cấu hình $[Ne]3s^1$, trong đó electron 3s dễ tách ra khỏi nguyên tử để có cấu hình bền vững của Ne nên I_2 của Mg nhỏ hơn I_2 của Na
 $\Rightarrow I_2 (Mg) < 47,29$.

Ví dụ 5: Cho nguyên tử $_{20}Ca$; $_{21}Sc$; $_{22}Ti$; $_{23}V$; $_{24}Cr$; $_{25}Mn$ có năng lượng ion hoá I_2 (không theo thứ tự) là: 14,15; 12,8; 15,64; 11,87; 16,50; 13,58. Hãy gán các giá trị I_2 thích hợp vào nguyên tử tương ứng với các nguyên tố trên. Giải thích.

Giải

Nguyên tố	Ca	Sc	Ti	V	Cr	Mn
Cấu hình electron	$[Ar]4s^2$	$[Ar]3d^1 4s^2$	$[Ar]3d^2 4s^2$	$[Ar]3d^3 4s^2$	$[Ar]3d^5 4s^1$	$[Ar]3d^5 4s^2$
Năng lượng ion hoá I_2	11,87	12,80	13,58	14,15	16,50	15,64

Giải thích: Từ Ca đến V đều là sự tách electron 4s thứ 2. Do sự tăng điện tích hạt nhân nên lực hút giữa hạt nhân và các electron 4s tăng dần \Rightarrow năng lượng ion hoá I_2 tăng dần. Đối với crom, do có cấu hình electron đặc biệt, năng lượng ion hoá I_2 là năng lượng cần thiết để tách electron thứ 2 ra khỏi cấu hình $3d^5$ bền vững nên năng lượng ion hoá I_2 của Cr cao hơn I_2 của V và Mn.

C. BÀI TẬP

- a) Cation M^{2+} có cấu hình electron phân lớp ngoài cùng là $3d^7$. Xác định vị trí của X trong bảng tuần hoàn.

b) Anion X^- có cấu hình electron lớp ngoài cùng là $4s^2 4p^6$. Xác định vị trí trong bảng tuần hoàn và cho biết tính chất hoá học cơ bản của X, hợp chất oxit cao nhất, hidroxit tương ứng của nó.
- Cho biết nguyên tử của các nguyên tố A, B, C có cấu hình electron cuối cùng được xếp vào phân lớp ngoài để có cấu hình electron là: $3p^2$ (A) ; $4s^1$ (B) ; $3d^8$ (C).

a) Viết cấu hình electron đầy đủ của các nguyên tố trên.

b) Xác định vị trí của A, B, C trong bảng tuần hoàn.
- Nguyên tử của nguyên tố X có cấu hình electron $[Ar]3d^a 4s^1$. Xác định cấu hình electron có thể có của X, từ đó cho biết vị trí của X trong bảng tuần hoàn.
- X, Y là hai nguyên tố thuộc cùng một nhóm ở hai chu kì liên tiếp trong bảng tuần hoàn. Tổng số proton trong hai hạt nhân nguyên tử là 18. Xác định X, Y và so sánh tính kim loại hoặc phi kim giữa chúng. Giải thích.
- A, B là hai nguyên tố thuộc cùng một chu kì và ở hai nhóm liên tiếp. Tổng số hạt mang điện trong A, B là 66.

a) Xác định vị trí của A, B trong bảng tuần hoàn.

b) So sánh tính chất của A, B và hợp chất oxit cao nhất, hidroxit tương ứng.

6. Oxit cao nhất của nguyên tố R ứng với công thức R_2O_5 , với hidro nó tạo ra hợp chất khí chứa 91,176% khối lượng R. Tìm R và vị trí của nó trong bảng tuần hoàn.
7. Ba nguyên tố X, Y, Z trong cùng một chu kì có tổng số hiệu nguyên tử 39. Số hiệu nguyên tử Y bằng trung bình cộng số hiệu nguyên tử X và Z. Nguyên tử của 3 nguyên tố này hầu như không phản ứng với H_2O ở điều kiện thường.
- Hãy xác định vị trí của các nguyên tố đó trong bảng tuần hoàn.
 - So sánh độ âm điện, bán kính nguyên tử của các nguyên tố đó.
 - So sánh tính bazơ của các hidroxit.
8. a) Các nguyên tố A, B, C, D, E có điện tích dương tương ứng là +16, +8, +1, +17, +11. Không tra bảng tuần hoàn hãy viết cấu hình electron và xác định vị trí của chúng trong bảng tuần hoàn
- b) Lấy các nguyên tố chu kì 3 và nhóm IIA trong bảng tuần hoàn để minh họa cho quy luật: Trong một chu kì khi đi từ trái sang phải tính tính bazơ giảm dần đồng thời tính kim loại mạnh dần. Trong một nhóm chính đi từ trên xuống dưới tính bazơ tăng dần đồng thời tính axit giảm dần.
9. Cho hai nguyên tố X và Y cùng nằm trong một nhóm chính của hai chu kì liên tiếp. Tổng số điện tích hạt nhân của X và Y là 24. Hai nguyên tố A và B đứng kế tiếp nhau trong một chu kì, tổng số khối của chúng là 51, số nơtron của B lớn hơn của A là 2, số electron của A bằng số nơtron của nó.
- Xác định các nguyên tố trên và viết cấu hình electron của chúng.
 - Sắp xếp các nguyên tố theo chiều tăng dần tính kim loại và giảm dần tính phi kim.
 - Hãy viết công thức hợp chất giữa chúng, nếu có.
10. a) Một nguyên tử A có tổng số hạt các loại bằng 115. Số hạt mang điện nhiều hơn số hạt không mang điện là 25 hạt. Hãy xác định vị trí của A trong bảng tuần hoàn.
- b) Hai nguyên tố X, Y thuộc cùng nhóm và hai chu kì liên tiếp trong bảng tuần hoàn có tổng điện tích hạt nhân là 16. Xác định vị trí của hai nguyên tố trong bảng tuần hoàn và so sánh tính chất hóa học của chúng.
- c) Hai nguyên tố B và D ở cùng một chu kì và thuộc hai nhóm liên tiếp nhau trong bảng tuần hoàn. Tổng số hiệu nguyên tử của B và D là 31. Hãy viết cấu hình electron của B và D. Nêu tính chất hóa học đặc trưng của mỗi nguyên tố và viết cấu hình electron của các ion tạo thành từ tính chất hóa học đặc trưng đó.
11. Nêu ý nghĩa về cấu tạo của cấu hình electron $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 (1)$.
Cấu hình này có thể gặp ở nguyên tử hay ion nào ?
12. Ion X^{2-} có phân lớp electron lớp ngoài cùng là $3p^6$.
- Xác định điện tích hạt nhân, cấu hình electron của nó và vị trí X trong bảng tuần hoàn.
 - Viết công thức oxit cao nhất và hợp chất khí với hidro của X và nêu tóm tắt tính chất của mỗi hợp chất này, dẫn ra các phương trình phản ứng để minh họa.

13. Căn cứ vào cấu hình electron của Na^+ ($Z = 11$) và Ne ($Z = 10$), hãy so sánh bán kính của chúng.

14. Hai nguyên tố A và B có electron cuối cùng ứng với 4 số lượng tử:

$$\text{A} (n = 3; l = 1; m_l = 0; m_s = -1/2)$$

$$\text{B} (n = 4; l = 1; m_l = -1; m_s = -1/2)$$

Viết cấu hình electron, xác định vị trí của A và B trong bảng tuần hoàn

15. Một hợp chất A tạo thành từ các ion X^+ và Y^{2-} . Trong ion X^+ có 5 hạt nhân của hai nguyên tố và có 10 electron. Trong ion Y^{2-} có 4 hạt nhân thuộc hai nguyên tố trong cùng một chu kì và đứng cách nhau một ô trong bảng tuần hoàn. Tổng số electron trong Y^{2-} là 32. Hãy xác định các nguyên tố trong hợp chất A và lập công thức hoá học của A.

D. HƯỚNG DẪN GIẢI

1. a) Cấu hình electron đầy đủ của M^{2+} : $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^7$

$$\Rightarrow Z_M = Z_{M^{2+}} = \text{Số e} (\text{M}^{2+}) + 2 = 25 + 2 = 27 (\text{Co})$$

$$\text{Co} (Z = 27): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^7 4s^2$$

Vị trí của Co trong bảng tuần hoàn: $\left\{ \begin{array}{l} \text{STT : 27} \\ \text{Chu kì : 4} \\ \text{Nhóm : VIIIB} \end{array} \right.$

b) Cấu hình electron đầy đủ của X^- : $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^6$

$$\Rightarrow Z_X = Z_{X^-} = \text{Số e} (\text{X}^-) - 1 = 36 - 1 = 35 (\text{Br})$$

$$\text{Br} (Z = 35): 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^5$$

- Vị trí của Br trong bảng tuần hoàn: $\left\{ \begin{array}{l} \text{STT : 35} \\ \text{Chu kì : 4} \\ \text{Nhóm : VIIA} \end{array} \right.$

- Tính chất hoá học cơ bản và hợp chất của nó:

- Br là một phi kim điển hình.

- Hoá trị cao nhất đối với O là VII

- Hoá trị đối với H là I

- Công thức oxit cao nhất Br_2O_7 , công thức hidroxit tương ứng

- Công thức hợp chất khí với H là HBr

- Br_2O_7 là oxit axit, HBrO_4 là axit rất mạnh.

2. a) Cấu hình electron đầy đủ:

$$\text{A}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^2 \Rightarrow Z_A = 14 (\text{Si})$$

$$B: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^1 \Rightarrow Z_B = 19 \text{ (K)}$$

$$C: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^8 4s^2 \Rightarrow Z_C = 28 \text{ (Ni)}$$

b) Vị trí trong bảng tuần hoàn:

$$\begin{aligned} - \text{Si: } & \begin{cases} \text{STT :14} \\ \text{Chu kì :3} \\ \text{Nhóm :IVA} \end{cases} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} - \text{K: } & \begin{cases} \text{STT :19} \\ \text{Chu kì :4} \\ \text{Nhóm :IA} \end{cases} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} - \text{Ni: } & \begin{cases} \text{STT :28} \\ \text{Chu kì :4} \\ \text{Nhóm :VIII B} \end{cases} \end{aligned}$$

3. Vì nguyên tử của nguyên tố X có cấu hình electron $[\text{Ar}]3d^a 4s^1$ nên $a = 0 ; 5$ hoặc 10.

$$\text{- Nếu } a = 0 \Rightarrow X: [\text{Ar}]4s^1 \equiv 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^1 \Rightarrow Z_X = 19 \text{ (K)}$$

$$\begin{aligned} \text{Vị trí của K trong bảng tuần hoàn: } & \begin{cases} \text{STT :19} \\ \text{Chu kì :4} \\ \text{Nhóm :IA} \end{cases} \end{aligned}$$

$$\text{- Nếu } a = 5 \Rightarrow X: [\text{Ar}]3d^5 4s^1 \equiv 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^5 4s^1 \Rightarrow Z_X = 24 \text{ (Cr)}$$

$$\begin{aligned} \text{Vị trí của Cr trong bảng tuần hoàn: } & \begin{cases} \text{STT :24} \\ \text{Chu kì :4} \\ \text{Nhóm :VIB} \end{cases} \end{aligned}$$

$$\text{- Nếu } a = 10 \Rightarrow X: [\text{Ar}]3d^{10} 4s^1 \equiv 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^1 \Rightarrow Z_X = 29 \text{ (Cu)}$$

$$\begin{aligned} \text{Vị trí của Cu trong bảng tuần hoàn: } & \begin{cases} \text{STT :29} \\ \text{Chu kì :4} \\ \text{Nhóm :IB} \end{cases} \end{aligned}$$

4. Gọi Z_X, Z_Y lần lượt là số proton của hai nguyên tử X, Y.

$$\text{Ta có: } Z_X + Z_Y = 14 \quad (1)$$

$$\Rightarrow \bar{Z} = \frac{14}{2} = 7 \Rightarrow Z_X < 7 \Rightarrow X \text{ thuộc chu kì 1 hoặc 2}$$

$\Rightarrow Y$ thuộc chu kì 2 hay 3 tức là X, Y thuộc chu kì nhỏ

Do X, Y thuộc cùng một nhóm và ở hai chu kì nhỏ liên tiếp nên cách nhau 8 ô.

$$Z_Y - Z_X = 8 \quad (2)$$

Giải hệ (1) (2) ta được:
$$\begin{cases} Z_X = 3 (\text{Li}) \\ Z_Y = 11 (\text{Na}) \end{cases}$$

Tính kim loại: $\text{Li} < \text{Na}$ vì Na có số lớp electron lớn hơn Li nên Na có bán kính nguyên tử lớn hơn Li dẫn đến khả năng nhường electron của Na mạnh hơn Li .

5. a) Gọi Z_A, Z_B lần lượt là số proton trong hai nguyên tử của hai nguyên tố A, B .

Từ dữ kiện đề ra, ta có hệ:
$$\begin{cases} 2(Z_A + Z_B) = 66 \\ Z_B - Z_A = 1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_A = 16 (\text{S}) \\ Z_B = 17 (\text{Cl}) \end{cases}$$

Vị trí của A, B trong bảng tuần hoàn:

- A là S ($Z = 16$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$

$\begin{cases} \text{STT} : 16 \\ \text{Chu kỳ} : 3 \\ \text{Nhóm} : \text{VIA} \end{cases}$

- B là Cl ($Z = 17$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5$

$\begin{cases} \text{STT} : 17 \\ \text{Chu kỳ} : 3 \\ \text{Nhóm} : \text{VIIA} \end{cases}$

b) Tính phi kim của Cl mạnh hơn S vì Cl có bán kính nguyên tử bé hơn S nên khả năng hút electron mạnh hơn.

Nguyên tố	S	Cl
Công thức oxit cao nhất	SO_3	Cl_2O_7
Công thức hidroxit tương ứng	$\text{S}(\text{OH})_6 \equiv \text{H}_2\text{SO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$	$\text{Cl}(\text{OH})_7 \equiv \text{HClO}_4 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$

Tính axit: $\text{SO}_3 < \text{Cl}_2\text{O}_7$

$\text{H}_2\text{SO}_4 < \text{HClO}_4$

6. Oxit cao nhất của nguyên tố R ứng với công thức $\text{R}_2\text{O}_5 \Rightarrow$ Công thức hợp chất khí với hidro là RH_3 .

Theo đề ra, ta có: $\%R = \frac{R}{R+3} = \frac{91,176}{100} \Rightarrow R = 31 (\text{P})$

Vị trí của P trong bảng tuần hoàn:

P ($Z = 15$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^3$

$\begin{cases} \text{STT} : 15 \\ \text{Chu kỳ} : 3 \\ \text{Nhóm} : \text{VA} \end{cases}$

7. a) Theo đề ra, ta có:

$$Z_X + Z_Y + Z_Z = 39 \tag{1}$$

$$Z_Y = \frac{Z_X + Z_Z}{2} \tag{2}$$

$$\Rightarrow Z_Y = 13 \Rightarrow Y \text{ là Al: } [\text{Ne}]3s^23p^1$$

Vì nguyên tử của 3 nguyên tố này hầu như không phản ứng với H₂O ở điều kiện thường nên $Z_X = 12 \Rightarrow X \text{ là Mg: } [\text{Ne}]3s^2$

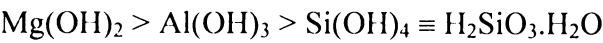
$$\Rightarrow Z_Z = 14 \Rightarrow Z \text{ là Si: } [\text{Ne}]3s^23p^2$$

- Cả 3 nguyên tố đều thuộc chu kì 3. Mg ở nhóm IIA, Al ở nhóm IIIA và Si ở nhóm IVA.

b) Thứ tự độ âm điện: $\text{Mg} < \text{Al} < \text{Si}$

Thứ tự bán kính nguyên tử: $\text{Mg} > \text{Al} > \text{Si}$

c) Thứ tự tính bazơ:

Bazơ yếu	Hidroxit lưỡng tính	Axit yếu
----------	---------------------	----------

8. a)

Nguyên tố	A (Z = 16)	B (Z = 8)	C (Z = 1)	D (Z = 17)	E (Z = 11)
Cấu hình electron	$1s^22s^22p^63s^23p^4$	$1s^22s^22p^4$	$1s^1$	$1s^22s^22p^63s^23p^5$	$1s^22s^22p^63s^1$
Vị trí	Số thứ tự: 16; chu kì: 3; nhóm: VIA	Số thứ tự: 8; chu kì: 2; nhóm: VIA	Số thứ tự: 1; chu kì: 1; nhóm IA	Số thứ tự: 17; chu kì: 3; nhóm: VIIA	Số thứ tự: 11; chu kì: 3; nhóm: IA

b) Bạn đọc tự giải

9.

a) Gọi Z_X, Z_Y, Z_A, Z_B lần lượt là số proton trong nguyên tử của các nguyên tố X, Y, A, B.

• Tìm X, Y

$$\text{Theo đề ra: } Z_X + Z_Y = 24 \tag{1}$$

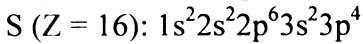
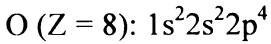
$$\Rightarrow \bar{Z} = \frac{24}{2} = 12 \rightarrow X, Y \text{ là hai nguyên tố thuộc chu kì nhỏ.}$$

Do chúng cùng thuộc cùng một nhóm và ở hai chu kì liên tiếp nên chúng cách nhau 8 ô.

$$Z_Y - Z_X = 8 \tag{2}$$

$$\text{Giải hệ (1) (2)} \rightarrow Z_X = 8 \text{ (O)} \text{ và } Z_Y = 16 \text{ (S)}$$

⇒ Cấu hình electron:

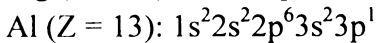
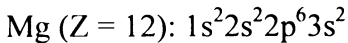

• Tìm A, B

$$\begin{cases} Z_A + N_A + Z_B + N_B = 51 \\ Z_B - Z_A = 1 \\ N_B - N_A = 2 \\ Z_A = N_A \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_A = 12 \\ N_A = 12 \\ Z_B = 13 \\ N_B = 14 \end{cases}$$

A là Mg; B là Al

⇒ Cấu hình electron:

b) Theo nhóm VIA tính phi kim: O > S

Theo chu kì 3 tính kim loại: Al < Mg

⇒ Theo dãy: Al - Mg - S - O thì tính kim loại giảm đồng thời tính phi kim tăng

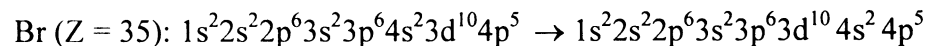
c) Công thức hợp chất giữa chúng

10. a) Gọi Z_A , N_A lần lượt là số proton và số notron của A.

$$\text{Ta có: } \begin{cases} 2Z_A + N_A = 115 \\ 2Z_A - N_A = 25 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_A = 35 \\ N_A = 45 \end{cases} \Rightarrow \text{A là brom (Br)}$$

Cấu hình electron:

$$\text{Vị trí: } \begin{cases} \text{STT} : 35 \\ \text{Chu kì} : 4 \\ \text{Nhóm} : \text{VIIA} \end{cases}$$

b) Gọi Z_X , Z_Y lần lượt là số điện tích hạt nhân trong nguyên tử của hai nguyên tố X, Y. Ta có:

$$Z_X + Z_Y = 16 \quad (1)$$

$$\rightarrow \bar{Z} = \frac{16}{2} = 8$$

⇒ X, Y là hai nguyên tố thuộc chu kì nhỏ.

Do chúng cùng thuộc cùng một nhóm và ở hai chu kì liên tiếp nên chúng cách nhau 8 ô.

$$Z_Y - Z_X = 8 \quad (2)$$

Giải hệ (1) (2) → $Z_X = 4$ (Be) và $Z_Y = 12$ (Mg)

• Vị trí:

Be ($Z = 4$): $1s^2 2s^2 \Rightarrow$ Số thứ tự: 4; chu kì: 2; nhóm IIA

Mg ($Z = 12$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 \Rightarrow$ Số thứ tự: 12; chu kì 3; nhóm IIA

c) Theo đề ra, ta có hệ:
$$\begin{cases} Z_B + Z_D = 31 \\ Z_D - Z_B = 1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_B = 15 \\ Z_D = 16 \end{cases}$$

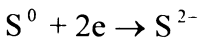
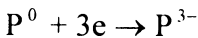
\Rightarrow B là photpho (P); D là lưu huỳnh (S)

Cấu hình electron:

P ($Z = 15$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^3$

S ($Z = 16$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$

Tính chất hóa học đặc trưng của P và S là tính oxi hóa.

Cấu hình electron của các ion:

P^{3-} : $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6$

S^{2-} : $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6$

11. Kí hiệu (1) là cấu hình electron. Có thể đó là cấu hình electron của:

• Nguyên tử: lúc đó ta biết

- Điện tích hạt nhân của nguyên tố là 18 vì trong (1) có 18 electron. Đó là nguyên tử của nguyên tố Ar.

- Nguyên tử này ở chu kỳ 3 vì trong (1) có 3 lớp electron.

- Đây là nguyên tố khí trơ vì số electron lớp ngoài cùng đạt tới bão hoà là 8.

• Ion dương (cation):

- Có thể là ion có điện tích $1+$ lúc đó nguyên tử ban đầu có cấu hình electron là $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^1$ (2)

+ Điện tích hạt nhân của nguyên tố là 19 vì trong (2) có 19 electron. Đó là nguyên tử của nguyên tố K.

+ Nguyên tử này ở chu kỳ 4 vì trong (2) có 4 lớp electron.

+ (1) là cấu hình electron của K^+ .

- Có thể là ion có điện tích $2+$ lúc đó nguyên tử ban đầu có cấu hình electron là $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^2$ (3)

+ Điện tích hạt nhân của nguyên tố là 20 vì trong (3) có 20 electron. Đó là nguyên tử của nguyên tố Ca.

+ Nguyên tử này ở chu kỳ 4 vì trong (3) có 4 lớp electron.

+ (1) là cấu hình electron của Ca^{2+} .

- Về nguyên tắc có thể có cation điện tích từ $3+$ trở lên.

• Ion âm (anion):

- Có thể là ion có điện tích $1-$ lúc đó nguyên tử ban đầu có cấu hình electron là $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5$ (4)

+ Điện tích hạt nhân của nguyên tố là 17 vì trong (4) có 17 electron. Đó là nguyên tử của nguyên tố Cl.

+ Nguyên tố này ở chu kỳ 3 vì trong (4) có 3 lớp electron.

+ (1) là cấu hình electron của Cl^- .

- Có thể là ion có điện tích 2- lúc đó nguyên tử ban đầu có cấu hình electron là $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$ (5)

+ Điện tích hạt nhân của nguyên tố là 16 vì trong (5) có 16 electron. Đó là nguyên tử của nguyên tố S.

+ Nguyên tố này ở chu kỳ 3 vì trong (5) có 3 lớp electron.

+ (1) là cấu hình electron của S^{2-} . Thực tế ion này khó tồn tại.

Anion có điện tích từ 3- trở đi rất ít gặp.

12. a) $\text{X}^{2-}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6$ và $\text{X}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$.

X có điện tích hạt nhân = 16, ở chu kỳ 3 và nhóm VIA

b) XO_3 là oxit axit mạnh và H_2X có tính axit.

13. Đáp số:

1) a) r: $\text{Na} > \text{Al} > \text{P} > \text{Cl}$

b) X: $\text{Na} < \text{Al} < \text{P} < \text{Cl}$

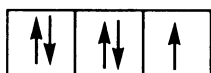
2) r: $\text{Na}^+ < \text{Ne}$

14. Theo đề ra:

- Electron cuối cùng của A ứng với bộ bốn số lượng tử:

$$n = 3; l = 1; m_l = 0; m_s = -1/2$$

⇒ Cấu electron phân lớp ngoài cùng: $\dots 3p^5$

$m_l:$ -1 0 +1

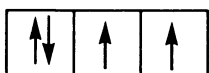
⇒ Cấu hình electron đầy đủ của A: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5 \Rightarrow Z = \Sigma e = 17$ (Cl)

Vị trí của Cl trong bảng tuần hoàn: $\left\{ \begin{array}{l} \text{STT : 17} \\ \text{Chu kì : 3} \\ \text{Nhóm : VIIA} \end{array} \right.$

- Electron cuối cùng của B ứng với bộ bốn số lượng tử:

$$n = 4; l = 1; m_l = -1; m_s = -1/2$$

⇒ Cấu electron phân lớp ngoài cùng: $\dots 4p^4$

$m_l:$ -1 0 +1

⇒ Cấu hình electron đầy đủ của B: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^4 \Rightarrow Z = \Sigma e = 34$ (Se)

Vị trí của Se trong bảng tuần hoàn: $\begin{cases} \text{STT : 34} \\ \text{Chu kì : 4} \\ \text{Nhóm : VIA} \end{cases}$

15. Xác định X^+ :

Tổng số hạt proton trong X^+ là: $10 + 1 = 11$

$$\Rightarrow \bar{Z} = \frac{11}{5} = 2,2 \Rightarrow \text{Trong } X^+ \text{ có chứa nguyên tử H.}$$

Gọi nguyên tử thứ hai trong X^+ là R, công thức X^+ có thể là

$$RH_4^+ : Z_R + 4 = 11 \Rightarrow Z_R = 7 \text{ (N)} \Rightarrow X^+ \text{ là } NH_4^+$$

$$R_2H_3^+ : 2Z_R + 3 = 11 \Rightarrow Z_R = 4 \text{ (loại)}$$

$$R_3H_2^+ : 3Z_R + 2 = 11 \Rightarrow Z_R = 3 \text{ (loại)}$$

Xác định ion Y^{2-} :

Y^{2-} có 32 electron nên tổng số hạt proton trong 4 hạt nhân của Y^{2-} là:

$$32 - 2 = 30 \Rightarrow \bar{Z} = \frac{30}{4} = 7,5$$

\Rightarrow Hai nguyên tố trong Y^{2-} đều thuộc chu kì 2. Gọi A, B là hai nguyên tố trong $Y^{2-} \Rightarrow Z_B = Z_A + 2$.

Công thức Y^{2-} có thể là:

$$AB_3^{2-} : \begin{cases} Z_A + 3Z_B = 30 \\ Z_B = Z_A + 2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_A = 6 \text{ (C)} \\ Z_B = 8 \text{ (O)} \end{cases} \Rightarrow Y^{2-} : CO_3^{2-}$$

$$A_2B_2^{2-} : \begin{cases} 2Z_A + 2Z_B = 30 \\ Z_B = Z_A + 2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_A = 6,5 \\ Z_B = 8,5 \end{cases} \text{ (loại)}$$

$$A_3B^{2-} : \begin{cases} 3Z_A + Z_B = 30 \\ Z_B = Z_A + 2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_A = 7 \\ Z_B = 9 \end{cases} \text{ (loại)}$$

Vậy hợp chất A có công thức là $(NH_4)_2CO_3$.

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

I. KHÁI QUÁT VỀ PHÂN TỬ VÀ LIÊN KẾT

1. Khái niệm

Phân tử gồm một số có giới hạn các nguyên tử và các electron tương tác với nhau và được phân bố một cách xác định trong không gian tạo thành một cấu trúc thống nhất bền vững.

Giữa các phân tử có 1 tương tác chủ yếu được gọi là tương tác Vandevan, vì vậy tùy nhiệt độ và ánh sáng các phân tử chẳng những tồn tại ở trạng thái khí phân tán mà còn tồn tại ở trạng thái ngưng tụ: rắn, lỏng.

Liên kết hoá học là sự kết hợp giữa các nguyên tử tạo thành phân tử hay tinh thể bền vững hơn.

2. Quy tắc bát tử (8 electron)

Nguyên tử của các nguyên tố có khuynh hướng liên kết với các nguyên tử khác để đạt được cấu hình electron vững bền của các khí hiếm với 8 electron (hoặc 2 đối với heli) ở lớp ngoài cùng.

Với quy tắc bát tử, người ta có thể giải thích một cách định tính sự hình thành các loại liên kết trong phân tử, đặc biệt là cách viết công thức cấu tạo trong các hợp chất thông thường.

Vì phân tử là một hệ phức tạp nên nhiều trường hợp quy tắc bát tử tỏ ra không đầy đủ. *Ví dụ:* PCl_5 , BeH_2 , LiCl , NO , NO_2 ...

II. LIÊN KẾT ION

1. Sự hình thành ion

a) Ion

Nguyên tử trung hoà về điện vì số proton bằng số electron. Trong phản ứng hoá học, nếu nguyên tử mất bớt hoặc thu thêm electron, nó sẽ trở thành phân tử mang điện tích dương hoặc âm. *Nguyên tử hoặc nhóm nguyên tử mang điện được gọi là ion.*

• *Ion dương (hay cation):*

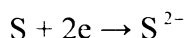
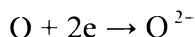
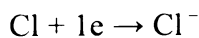
Ion mang điện tích dương được gọi là *ion dương hay cation*. Thí dụ:

Người ta gọi tên cation kim loại bằng cách đặt trước tên kim loại từ cation. Thí dụ: Li^+ : cation liti; Mg^{2+} : cation magie; Al^{3+} : cation nhôm; Cu^+ : cation đồng I; Cu^{2+} : cation đồng II; ...

• **Ion âm (hay anion):**

Ion mang điện tích âm được gọi là *ion âm hay anion*. Thí dụ:

Người ta thường gọi tên các anion bằng tên gốc axit tương ứng. Thí dụ:

F^- : ion florua; Cl^- : ion clorua; S^{2-} : ion sunfua. Ion O^{2-} được gọi là ion oxit.

b) Ion đơn nguyên tử và ion đa nguyên tử

Ion đơn nguyên tử là ion được tạo nên từ một nguyên tử.

Thí dụ: Li^+ , Al^{3+} , Ca^{2+} , Br^- , ...

Ion đa nguyên tử là ion được tạo nên từ nhiều nguyên tử liên kết với nhau để thành một nhóm nguyên tử mang điện tích dương hay âm. Thí dụ, ion amoni (NH_4^+), ion nitrat (NO_3^-), ion sunfat (SO_4^{2-}), ion dihidro photphat (H_2PO_4^-), ...

2. Liên kết ion

Là liên kết được tạo thành do lực hút tĩnh điện giữa các ion mang điện tích trái dấu.

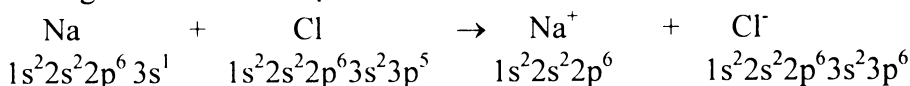
- Trong phân tử nếu cặp electron chung bị *lệch hẳn* về phía một nguyên tử ta sẽ có liên kết ion.

- Liên kết ion thường được hình thành giữa kim loại điển hình và phi kim điển hình.

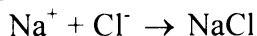
- Liên kết A - B là liên kết ion \leftrightarrow Hiệu độ âm điện ($\Delta\chi = |\chi_A - \chi_B| > 1,7$).

Khi đó A sẽ *nhường hẳn* electron hóa trị cho B để trở thành các ion trái dấu.

Thí dụ: Liên kết Na^+Cl^- là liên kết ion vì trong quá trình hình thành liên kết Na đã nhường 1 electron hóa trị cho Cl để trở thành các ion Na^+ và Cl^- .

Hai ion được tạo thành mang điện tích trái dấu hút nhau bằng lực hút tĩnh điện, tạo nên phân tử NaCl.

3. Tinh thể và mạng tinh thể ion

a) Khái niệm về tinh thể

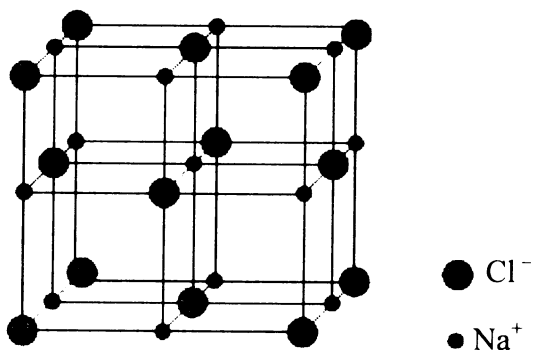
Tinh thể được cấu tạo từ những nguyên tử, hoặc ion, hoặc phân tử. Các hạt này sắp xếp một cách đều đặn, tuần hoàn theo một trật tự nhất định trong không gian tạo thành mạng tinh thể. Các tinh thể thường có hình dạng không gian xác định.

b) Mạng tinh thể ion

Xét mạng tinh thể NaCl:

Mạng tinh thể NaCl có cấu trúc hình lập phương. Các ion Na^+ và Cl^- nằm ở các nút mạng tinh thể một cách luân phiên.

Trong tinh thể NaCl, cứ một ion Na^+ được bao quanh bởi 6 ion Cl^- . Ngược lại, một ion Cl^- được bao quanh bởi 6 ion Na^+ .

Mô hình mạng tinh thể NaCl

Tinh thể NaCl được tạo bởi rất nhiều ion Na^+ và Cl^- , không có phân tử NaCl riêng biệt. Tuy vậy, để đơn giản người ta chỉ viết NaCl. Tương tự đối với các hợp chất ion khác như: KCl, MgCl_2 , ...

c) Tính chất chung của hợp chất ion

Ở điều kiện thường, các hợp chất ion thường tồn tại ở dạng tinh thể, có tính bền vững, thường có nhiệt độ nóng chảy và nhiệt độ sôi khá cao. Các hợp chất ion chỉ tồn tại ở dạng phân tử riêng rẽ khi chúng ở trạng thái hơi.

Các hợp chất ion thường tan nhiều trong nước. Khi nóng chảy và khi hoà tan trong nước chúng dẫn điện, còn trạng thái rắn thì không dẫn điện.

III. LIÊN KẾT CỘNG HÓA TRỊ

1. Liên kết cộng hoá trị

Liên kết cộng hoá trị là liên kết được hình thành bằng một hay nhiều cặp electron chung.

Mỗi cặp electron chung tạo nên một liên kết cộng hóa trị.

- Liên kết cộng hóa trị thường được hình thành từ hai nguyên tử phi kim có độ âm điện bằng nhau hoặc chênh lệch nhau không nhiều ($0 \leq \Delta\chi < 1,7$).

Dựa vào vị trí của cặp electron liên kết mà người ta phân ra làm hai loại:

• Liên kết cộng hoá trị không cực

Là liên kết xảy ra trong các đơn chất như H_2 , O_2 , Cl_2 , N_2 , Br_2 ,

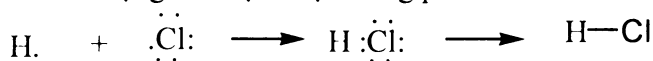
Cặp electron chung không bị lệch về nguyên tử của nguyên tố nào. Do đó, liên kết trong phân tử đó không bị phân cực. Đó là liên kết cộng hóa trị *không có cực*. Thí dụ:

Sự hình thành liên kết cộng hóa trị không có cực trong phân tử H_2 có thể biểu diễn như sau:

• Liên kết cộng hóa trị có cực

Liên kết cộng hóa trị trong đó cặp electron chung bị lệch về phía một nguyên tử (có giá trị độ âm điện lớn hơn), thì đó là liên kết *cộng hóa trị có cực*. Thí dụ: Sự hình thành liên kết cộng hóa trị có cực trong phân tử HCl có thể biểu diễn như sau:

Công thức electron

Công thức cấu tạo

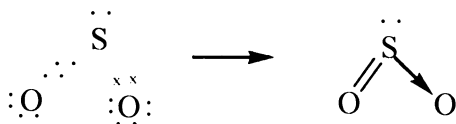
Quy ước: $0 \leq \Delta\chi < 0,4 \rightarrow$ liên kết cộng hóa trị không có cực.

$0,4 \leq \Delta\chi < 1,7 \rightarrow$ liên kết cộng hóa trị có cực.

2. Liên kết cho - nhận (trường hợp đặc biệt của liên kết cộng hóa trị)

Trong một số trường hợp cặp electron chung chỉ do một nguyên tử của nguyên tố đóng góp thì liên kết giữa hai nguyên tử là *liên kết cho - nhận*. Thí dụ:

Công thức electron và công thức cấu tạo của phân tử SO_2 có thể biểu diễn như sau:

Công thức electron

Công thức cấu tạo

3. Liên kết kim loại

Liên kết kim loại là liên kết được hình thành giữa các nguyên tử và ion kim loại trong mạng tinh thể do sự tham gia của các electron tự do. Thí dụ:

Trong tinh thể kim loại Na, ion Na^+ và nguyên tử Na nằm ở những nút của của mạng tinh thể. Các electron hóa trị liên kết yếu với hạt nhân nên dễ tách khỏi nguyên tử và chuyển động tự do trong mạng tinh thể. Lực hút giữa các electron này với các ion Na^+ tạo nên liên kết kim loại.

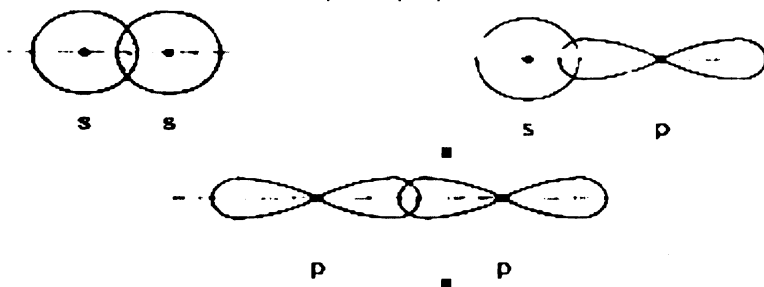
4. Liên kết sigma (δ)

Sự xen phủ trong đó trục các obitan tham gia liên kết trùng với đường nối tâm của hai nguyên tử liên kết gọi là sự xen phủ trục.

Liên kết δ được hình thành do sự xen phủ trục của hai obitan.

Độ bền liên kết δ theo thứ tự:

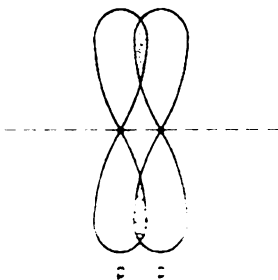
$$\delta_{\text{ns} - \text{ns}} < \delta_{\text{ns} - \text{np}} < \delta_{\text{np} - \text{np}}$$

5. Liên kết pi (π)

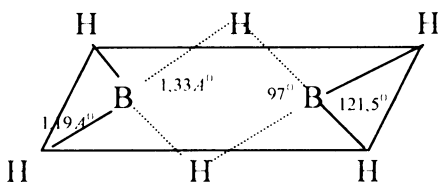
Sự xen phủ trong đó trục của các orbital tham gia liên kết song song với nhau và vuông góc với đường nối tâm của hai nguyên tử liên kết được gọi là sự xen phủ bên.

Liên kết π được hình thành do sự xen phủ bên của hai orbital.

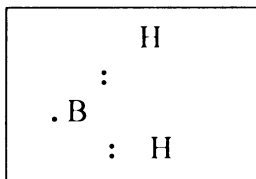
6. Liên kết ba tâm

Khi nghiên cứu hidrua của bo người ta dự đoán nó tồn tại ở dạng BH_3 phân tử monome bình thường. Song hợp chất này không xuất hiện, mà xuất hiện dạng polime, phổ biến nhất là dạng dimer B_2H_6 . Nếu vẽ sơ đồ phân bố electron thì rõ ràng không đủ số electron để tạo từng cặp electron giữa hai nguyên tử tạo liên kết, tức là hợp chất này thiếu electron. Cấu tạo của boran B_2H_6 được mô tả ở hình dưới đây:

Hiện nay bản chất của liên kết trong các hợp chất thiếu electron được mô tả tốt nhất trong phạm vi thuyết MO, tức là liên kết cộng hoá trị được tạo ra bằng sự tổ hợp AO của một nguyên tử này với một nguyên tử khác để tạo ra 2 MO liên kết và phản liên kết. Nếu nghiên cứu hợp chất 3 nguyên tử, thì sự tổ hợp sẽ tạo ra 3 MO gồm MO_{lk} , MO_{plk} và MO_{klk} .

Áp dụng cách lập luận này đối với phân tử B_2H_6 có thể biểu diễn nó thành hai nhóm BH_2 , tất cả các nguyên tử trong nhóm này đều nằm trên một mặt phẳng như được mô tả ở hình sau:

Trong mỗi nhóm BH_2 có 2 liên kết 2 electron và một electron độc thân. Sau đó hai phần được liên kết với nhau nhờ các hidro. Ở đây xuất hiện sự thiếu hụt electron vì liên kết BHB chỉ được sắp xếp 2 electron. Có thể xây dựng hai liên kết 3 tâm, mỗi liên kết được tạo ra bởi orbital phân tử của hai nguyên tử bo và một

nguyên tử H. Đối với loại liên kết này phải sử dụng sự tổ hợp của 2 AO lai hoá sp^3 của hai nguyên tử bo và AOs của nguyên tử H. Kết quả xuất hiện 2 bộ MO 3 tâm với 4 electron làm cho cấu trúc phân tử trở nên bền hơn.

- Ví dụ:** a) Tại sao có các phân tử BF_3 , BCl_3 , BBr_3 nhưng không có phân tử BH_3 ?
b) Tại sao có phân tử Al_2Cl_6 , nhưng không có phân tử B_2Cl_6 ?

Giải

a) Sự có mặt của liên kết π trong các phân tử BF_3 , BCl_3 ... làm cho các lớp vỏ hoá trị của nguyên tử B lẫn nguyên tử halogen đạt quy tắc bát tử (bền vững). Không có được liên kết π ở BH_3 , quanh B chỉ có 6e ở lớp vỏ ngoài cùng nên phân tử BH_3 không bền vững và có khuynh hướng dime hoá để có cấu trúc bền vững (sự có mặt 2 liên kết 3 tâm xuất hiện sự xen phủ của 2 orbital lai hóa sp^2 của nguyên tử B và orbital 1s của H làm cho các nguyên tử B đều bão hoà phối trí và có cơ cấu bền vững).

b) Kích thước của nguyên tử B quá nhỏ nên sự có mặt 4 nguyên tử Cl có thể tích tương đối lớn quanh nó sẽ gây ra tương tác đẩy lớn (hiệu ứng không gian hay yếu tố lập thể) làm cho phân tử kém bền vững.

7. Tính chất của các chất có liên kết cộng hoá trị

Các chất mà phân tử có liên kết cộng hoá trị có thể là chất rắn như đường, lưu huỳnh, iot, ..., có thể là chất lỏng như: nước, ancol, ... hoặc chất khí như khí cacbonic, clo, hidro, ... Các chất có cực như ancol etylic, đường, ... tan nhiều trong dung môi có cực như nước. Phần lớn các chất không cực như iot, các chất hữu cơ không cực tan trong dung môi không cực như benzen, cacbon tetraclohua, ... Nói chung, các chất chỉ có liên kết cộng hoá trị không cực không dẫn điện ở mọi trạng thái.

IV. ĐẶC TRƯNG CƠ BẢN CỦA LIÊN KẾT HÓA HỌC

1. Năng lượng liên kết

• **Năng lượng liên kết:** Là năng lượng cần tiêu tốn để phá vỡ liên kết chuyển hai nguyên tử đó sang trạng thái cô lập xa vô hạn. Kí hiệu D hoặc E hoặc ΔH .

Đơn vị: Đơn vị của năng lượng liên kết có thể tính theo eV/phân tử hay $KJ.mol^{-1}$ hay $Kcal.mol^{-1}$.

$$1 \text{ eV} = 4,336.10^{-8} \text{ Kcal.mol}^{-1}; 1 \text{ Kcal} = 4,184 \text{ KJ}$$

Năng lượng liên kết đặc trưng cho độ bền của liên kết, năng lượng liên kết càng lớn thì liên kết càng bền.

• **Năng lượng phân tử:** Là năng lượng cần thiết để phá vỡ 1 liên kết hoá học, tách phân tử thành các nguyên tố. Thí dụ:

• **Quá trình phát nhiệt và thu nhiệt:**

Quá trình tạo thành liên kết từ các nguyên tử là quá trình phát nhiệt

Quá trình phá vỡ liên kết trong phân tử là quá trình thu nhiệt

2. Bậc của liên kết

Là số mỗi liên kết được hình thành giữa hai nguyên tử (liên kết đơn, liên kết đôi, liên kết ba)

Bậc 1 chỉ một liên kết giữa hai nguyên tử như $\text{Cl} - \text{Cl}$, $\text{H} - \text{H}$, $\text{Br} - \text{Br}$,...

Bậc 2 chỉ hai liên kết giữa hai nguyên tử như $\text{O} = \text{O}$, $\text{CH}_2 = \text{CH}_2$,...

Bậc 3 chỉ ba liên kết giữa hai nguyên tử như $\text{N} \equiv \text{N}$, $\text{CH} \equiv \text{CH}$,...

Bậc 4 chỉ bốn liên kết giữa hai nguyên tử như $\text{O} = \text{C} = \text{O}$,...

3. Độ dài liên kết

Khoảng cách giữa hai hạt nhân của 2 nguyên tử liên kết trực tiếp với nhau gọi là độ dài liên kết. Đơn vị \AA^0 ($1\text{\AA}^0 = 10^{-8} \text{ cm}$).

Giữa 2 phân tử xác định thì độ dài liên kết giảm khi bậc liên kết cũng như năng lượng liên kết tăng.

4. Góc liên kết (hay góc hoá trị)

Là góc tạo bởi 2 nửa đường thẳng xuất phát từ hạt nhân của 1 nguyên tử và đi qua hai hạt nhân của hai nguyên tử khác liên kết trực tiếp với nguyên tử đó.

V. HÓA TRỊ CỦA CÁC NGUYÊN TỐ

1. Định nghĩa

Là một đại lượng đặc trưng cho khả năng liên kết của các nguyên tử với nhau.

2. Electron hoá trị

Là những electron ở lớp vỏ ngoài cùng, có khả năng tham gia sự tạo thành liên kết hoá học.

3. Hoá trị trong hợp chất ion

Khái niệm về điện hóa trị: Hoá trị của một nguyên tố trong hợp chất ion gọi là điện hóa trị và bằng điện tích của ion đó.

Cách xác định điện hóa trị: Trị số điện hoá của một nguyên tố bằng đúng số electron mà nguyên tử của một nguyên tố nhường hoặc thu để tạo thành ion. Thí dụ: Trong phân tử NaCl , natri có điện hóa trị $1+$, clo có điện hóa trị $1-$.

4. Hoá trị trong hợp chất cộng hóa trị

Khái niệm về cộng hóa trị: Hoá trị của một nguyên tố trong hợp chất cộng hoá trị gọi là cộng hoá trị và bằng số liên kết mà nguyên tử của nguyên tố đó tạo ra được với các nguyên tử khác trong phân tử.

Cách xác định cộng hóa trị: Cộng hoá trị của một nguyên tố bằng số liên kết mà nguyên tử của nguyên tố đó tạo ra được với nguyên tử của nguyên tố khác trong phân tử. Thí dụ: Trong phân tử H_2O , $\text{H} - \text{O} - \text{H}$, nguyên tố H có cộng hóa trị 1, nguyên tố oxi có cộng hóa trị 2.

VI. THUYẾT LIÊN KẾT HÓA TRỊ VÀ THUYẾT LAI HÓA, SỰ HÌNH THÀNH LIÊN KẾT ĐÔI VÀ LIÊN KẾT BA

1. Thuyết liên kết hoá trị (gọi tắt là thuyết VB)

Một trong những luận điểm cơ bản của thuyết này là: Mỗi liên kết hoá học giữa hai nguyên tử được đảm bảo bởi một đôi electron có spin đối song do hai

nguyên tử đó góp chung. Dựa vào quan điểm này, Hailor-Lơđon đã giải thích được một cách định lượng liên kết hoá học trong phân tử hiđro H_2 .

Tuy nhiên, khi mở rộng việc áp dụng kết quả đó để giải thích liên kết hoá học trong các hệ khác thì kết quả không phù hợp. Chẳng hạn phân tử H_2O . Thực nghiệm đo được góc liên kết $H-O-H$ bằng $104,5^\circ$. Nếu giả thiết rằng trong H_2O , nguyên tử oxi đưa ra 2 obitan p xen phủ với 2 obitan $1s$ của 2 nguyên tử hiđro thì góc liên kết đó phải là 90° . Rõ ràng sự giải thích đó không phù hợp với thực nghiệm. Nguyên nhân có thể là ở chỗ: kết quả thu được với H_2 là kết quả của một trường hợp đơn giản nhất, vì H có cấu hình electron $1s^1$. Trong H_2 có sự xen phủ $2AO_{1s}$ tạo liên kết. Trường hợp H_2O thì O có AO_{2p} khác xa về nhiều mặt với AO_{1s} .

Để áp dụng được thuyết VB cho các hệ khác H_2 , có các luận điểm hay thuyết được bổ sung vào thuyết VB. Thuyết lai hoá là một trong số các thuyết đó.

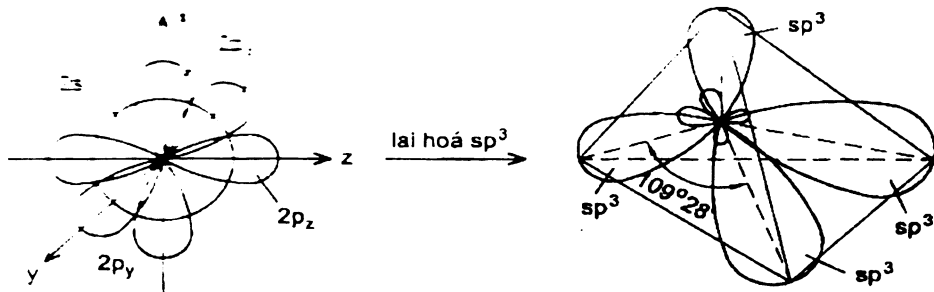
2. Thuyết lai hoá

a) Nội dung

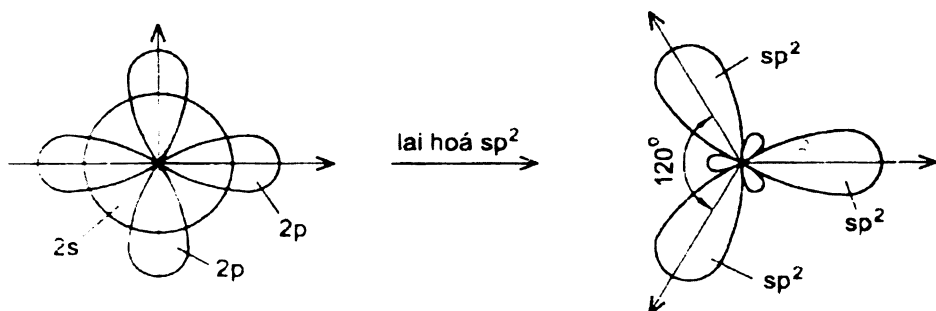
Thuyết lai hoá cho rằng các obitan nguyên tử khác nhau của một nguyên tử gần nhau về năng lượng và phù hợp nhau về đối xứng có thể tổ hợp tuyến tính với nhau để tạo ra các obitan nguyên tử mới tương đương nhau. Các obitan nguyên tử mới này được gọi là các obitan nguyên tử lai hoá. Số AO lai hoá bằng tổng số AO tham gia tổ hợp.

b) Các kiểu lai hoá thường gặp

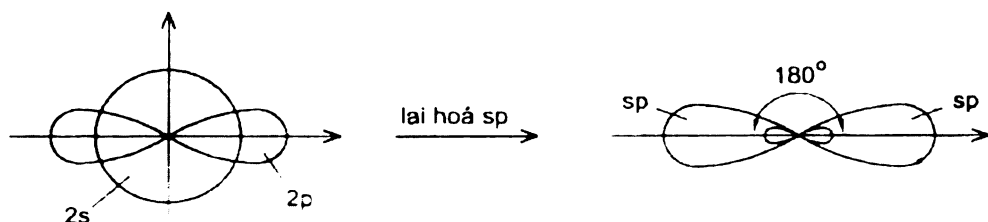
• **Lai hóa sp^3 (lai hóa tứ diện):** Một AO_s và $3AO_p$ tổ hợp với nhau tạo thành 4AO lai hóa sp^3 hướng tới 4 đỉnh của một tứ diện đều. Góc lai hoá là $109^\circ 28'$.

• **Lai hóa sp^2 (lai hóa tam giác):** Một AO_s và $2AO_p$ tổ hợp với nhau tạo thành 3AO lai hóa sp^2 có trục nằm trên mặt phẳng hình thành những góc 120° .

• **Lai hóa sp (lai hóa thẳng):** Một AO_s và một AO_p tổ hợp với nhau tạo thành 2AO lai hóa sp có trục nằm trên đường thẳng.

• **Lai hoá sp^3d (lai hoá lưỡng tháp tam giác):** 1 AO_s , 3 AO_p và 1 AO_d tổ hợp tạo ra 5AO lai hoá sp^3d . Sự phân bố không gian của AO lai hoá này có dạng lưỡng tháp tam giác.

• **Lai hoá sp^3d^2 (lai hoá bát diện):** 1 AO_s , 3 AO_p và 2 AO_d tổ hợp tạo ra 6AO lai hoá sp^3d^2 . Các AO này phân bố theo hình bát diện đều.

c) Đặc điểm của các AO lai hoá

Số lượng AO lai hoá thu được bằng tổng số các AO nguyên tử tham gia lai hoá.

Năng lượng các AO nguyên tử lai hoá có cùng mức năng lượng (suy biến)

Mỗi AO lai hoá gồm hai phần: 1 phần phình ra, 1 phần thu hẹp, 2 phần này cách nhau một khoảng trống ở nhân nguyên tử hay tâm hệ toạ độ (khoảng trống tạo thành mặt nút).

Mỗi AO lai hoá đều được phân bố trên một trục (trục này có thể trùng với trục toạ độ). Vậy AO lai hoá đối xứng trục nên chỉ tạo liên kết σ bền (liên kết được hình thành dọc theo trục).

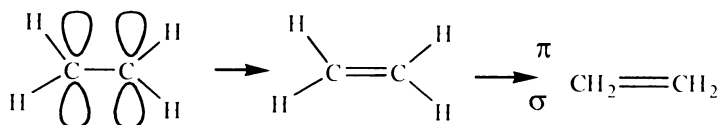
3. Sự hình thành liên kết đơn, liên kết đôi và liên kết ba

a) Liên kết đơn

Là liên kết σ , được tạo thành do sự xen phủ trục và thường bền vững. Thí dụ: H-H, H-Cl, Cl-Cl, ...

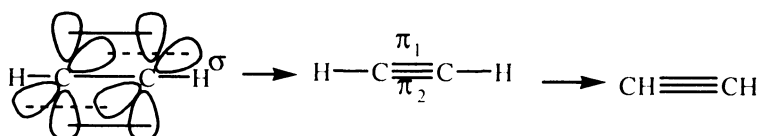
b) Liên kết đôi

Gồm một liên kết σ và một liên kết π . Thí dụ:

c) Liên kết ba

Gồm một liên kết σ và hai liên kết π . Thí dụ:

VII. MÔ HÌNH VSEPR (thuyết sức đẩy giữa các cặp e hoá trị)

- Nguyên lý: Mọi cặp electron liên kết và không liên kết (đôi electron tự do) của lớp ngoài đều cư trú thống kê ở cùng một khoảng cách đến hạt nhân, trên bề mặt quả cầu mà hạt nhân nằm ở tâm. Các electron tương ứng sẽ ở vị trí xa nhau nhất để lực đẩy của chúng giảm đến cực tiểu.

- Công thức VSEPR: Xét phân tử AX_mE_n trong đó m nguyên tử X liên kết với nguyên tử trung tâm A bằng những liên kết σ và n cặp e không liên kết hay cặp e tự do E. Khi đó tổng (m + n) xác định dạng hình học của phân tử:

- +) n + m = 2 ⇒ phân tử thẳng
- +) n + m = 3 ⇒ phân tử tam giác phẳng
- +) n + m = 4 ⇒ phân tử tứ diện
- +) n + m = 5 ⇒ phân tử tháp đôi đáy tam giác
- +) n + m = 6 ⇒ phân tử tháp đôi đáy vuông (bát diện)
- +) n + m = 7 ⇒ phân tử tháp đôi đáy ngũ giác

- Tiêu chí so sánh:

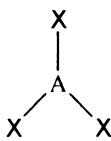
- +) Thứ tự lực đẩy giữa các cặp e như sau: KIK > KIK - IK > IK - IK
- +) Một cặp e độc thân đẩy yếu hơn một đôi

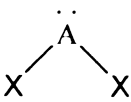
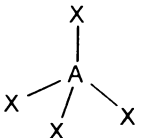
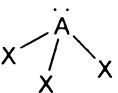
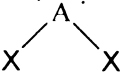
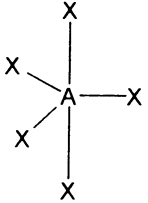
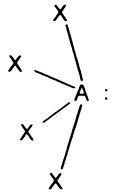
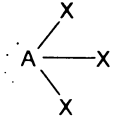

- Hệ quả cấu trúc:

+) Góc liên kết: Sự có mặt của các cặp KIK ở nguyên tử trung tâm A của phân tử AX_m nói chung sẽ kéo theo một biến dạng của phân tử. Các cặp KIK chiếm thể tích phần lớn của một cặp IK do đó làm mở góc liên kết EAX và làm khép góc liên kết XAX.

+) Phân cực hoá phân tử: Phân tử là phân cực khi có trung tâm điện tích dương và âm không trùng với nguyên tử trung tâm A, đó là trường hợp khi A mang các phối tử X và X' khác nhau, hoặc mang các cặp KIK (trừ trường hợp các cấu hình AX₂E₃ và AX₄E₂).

- Dạng hình học của phân tử AX_mE_n

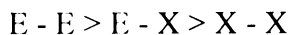
m + n	Đa diện phối trí X _m E _n	Dạng AX _m E _n	Dạng phân tử AX _m	Sơ đồ đa diện	Phân tử liên kết đơn	Phân tử liên kết bội
2	Đoạn thẳng	AX ₂ E ₀	Thẳng (A lai hoá sp)	X—A—X	BeH ₂ , BeCl ₂ , CdX ₂ , HgX ₂ , AgI ₂ ⁺ , [Ag(NH ₃) ₂] ⁺ , [CuCl ₂] ⁻ , ...	CO ₂ , N ₂ , C ₂ H ₂ , N ₃ ⁻ , HCN, ...
3	Tam giác đều	AX ₃ E ₀	Tam giác đều (A lai hoá sp ²)		BH ₃ , BX ₃ , AlX ₃ , GaX ₃ , InX ₃ , B(CH ₃) ₂ F, In(CH ₃) ₃ , ...	SO ₃ , CO ₃ ²⁻ , NO ₃ ⁻ , C ₂ H ₄ , ...

		AX_2E_1	Gấp khúc (A lai hoá sp^2)		SnX_2, PbX_2, \dots	$SO_2, NO_2, NOCl, \dots$
4	Tứ diện	AX_4E_0	Tứ diện (sp^3)		$CX_4, BX_4^-, NH_4^+, Al_2Cl_6, BeX_2^{2-}, AlX_4^- \dots$	$SO_4^{2-}, PO_4^{3-}, POCl_3, \dots$
		AX_3E_1	Tháp đáy tam giác (sp^3)		$NH_3, OH_3^-, NX_3, PH_3, PX_3, AsX_3, SbX_3$	$SOBr_2, ClO_3^-, P_4O_6, As_4O_6, \dots$
		AX_2E_2	Gấp khúc (sp^3)		$OF_2, NH_2^-, H_2O, SCl_2, SeCl_2$	ClO_2^-
5	Tháp đôi ba phương	AX_5E_0	Tháp đôi ba phương (sp^3d)		$PCl_5, AsF_5, PF_5, PF_3Cl_2, AsCl_5, SbCl_5, NbCl_5, TaCl_5, Sb(CH_3)_3Cl_2, \dots$	$SOF_4, Fe(CO)_5, V_2O_5, \dots$
		AX_4E_1	Tứ diện không đều (sp^3d)		$IF_4^-, TeCl_4, SF_4, SeF_4$	IOF_3, XeF_2O_2, \dots
		AX_3E_2	Dạng chữ T (sp^3d)		$ClF_3, BrF_3, ICl_2(C_6H_5), \dots$	
		AX_2E_3	Thẳng (sp^3d)		ICl_2^-, XeF_2, I_3^-	

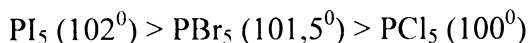
6	Bát diện	AX_6E_0	Bát diện (sp^3d^2)		SF_6 , PCl_6^- , SbF_6^- , $Te(OH)_6$, $PbCl_6^{2-}$, SiF_6^{2-} , AlF_6^{3-} , $[Fe(H_2O)_6]^{3+}$, CoF_6^{3-} , $[Co(NH_3)_6]^{3+}$, ...	IF_5O , $[IO_2(OH)_4]^-$, ...
		AX_5E_1	Tháp đáy vuông (sp^3d^2)		BrF_5 , $SbCl_5$, IF_5 , ClF_5 , SbF_5^{2-} , ...	XeF_4O
		AX_4E_2	Vuông phẳng (sp^3d^2)		ICl_4^- , XeF_4 , BrF_4^- , I_2Cl_6 , ..	

Để giải thích đầy đủ, căn cứ góc hoá trị của các nguyên tử tạo liên kết và cấu trúc hình học của phân tử, năm 1954 Gillespie đã đề ra giả thuyết về sự đẩy của cặp electron hoá trị. Giả thuyết được tóm tắt trong mấy quy tắc sau:

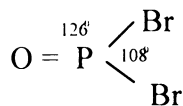
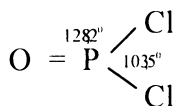
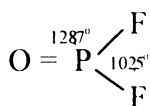
1) Cặp electron tự do đẩy cặp e lân cận mạnh hơn cặp electron liên kết

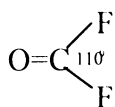
2) Sự gây bởi cặp electron liên kết sẽ giảm đi khi độ âm điện của nguyên tử được tăng lên.

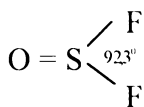
3) Liên kết bội không ảnh hưởng đến cấu trúc hình học của phân tử, song làm thay đổi độ dài và góc liên kết trong phân tử.

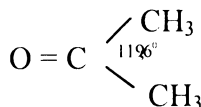
4) Sự đẩy giữa các cặp electron của mức đã lấp đầy lớn hơn lực đẩy của các cặp electron ở mức chưa lấp đầy

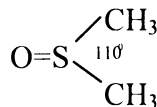
và

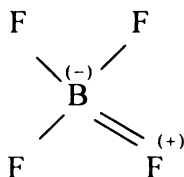
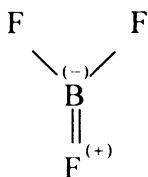
;

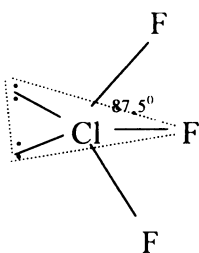
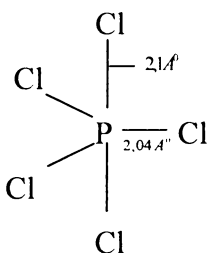
và

5) Nếu một nguyên tử ở lớp hoá trị được lấp đầy, trong đó có một hoặc một số cặp electron tự do liên kết với một số nguyên tử khác có lớp hoá trị chưa lấp đầy của nguyên tử thứ nhất có khuynh hướng chuyển dời electron về phía nguyên tử chưa lấp đầy để tạo liên kết bội.

6) Nếu các cặp electron ở lớp hoá trị mà lớp đó có chứa 5 hoặc 6 cặp electron, chúng không thể có số lần bang gần nhất như nhau thì cặp electron nào có số lần bang gần nhất lớn hơn sẽ được phân bố cách xa nhân hơn

VIII. SƠ LƯỢC VỀ THUYẾT OBITAN PHÂN TỬ (MO)

Phương pháp cặp electron liên kết giải thích đơn giản và dễ hiểu sự tạo thành liên kết trong nhiều phân tử. Tuy nhiên có nhiều sự kiện như sự tạo thành ion H_2^+ , trong đó liên kết được tạo thành chỉ bằng 1 electron, như từ tính (phân tử hoặc ion chứa electron độc thân có tính chất thuận từ. Còn nếu tất cả các electron đều ghép cặp thì có tính chất nghịch từ) của phân tử B_2 , O_2 ,... thì không giải thích được bằng phương pháp này. Một phương pháp khác ra đời giải quyết có hiệu quả hơn, đó là phương pháp obitan phân tử (MO).

1. Nội dung của thuyết MO

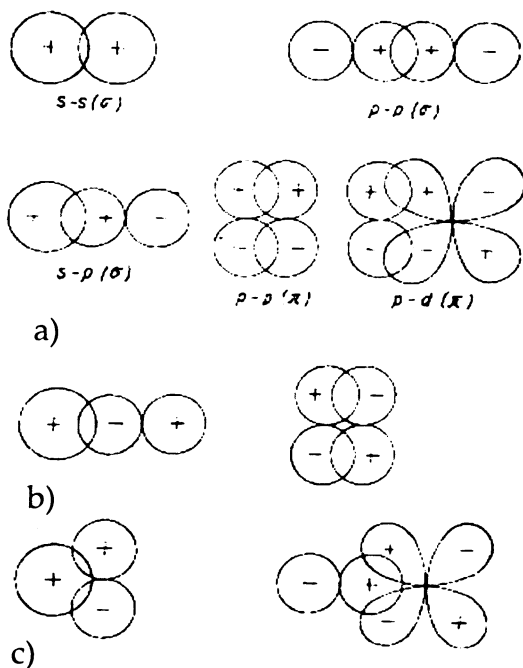
Tổng MO thu được bằng tổng số các AO tham gia tổ hợp, các AO được sắp xếp theo thứ tự mức năng lượng tăng dần thành 1 giản đồ. Mỗi AO gồm các loại MO năng lượng thấp được gọi là MO liên kết, các MO có năng lượng cao hơn được gọi là MO phản liên kết, các MO phản liên kết được kí hiệu bằng dấu * đặt phía bên phải kí hiệu MO.

2. Các AO được sử dụng trong việc thành lập các MO, thoả mãn các điều kiện sau:

- Các AO phải có cùng tính chất đối xứng.
- Các AO phải có năng lượng xấp xỉ nhau.
- Các AO phải xen phủ nhau rõ rệt.

Về mặt định tính để xét xem các AO có cùng tính chất đối xứng hay không, có thể dựa vào sự xen phủ dương, âm hặc bằng không của các AO:

- Sự xen phủ dương nếu miền xen phủ của hai AO đều cùng dấu (hình a)
- Sự xen phủ âm nếu miền xen phủ của hai AO khác dấu (hình b)
- Sự xen phủ bằng không khi các miền xen phủ dương và âm hoàn toàn bằng nhau (hình c)

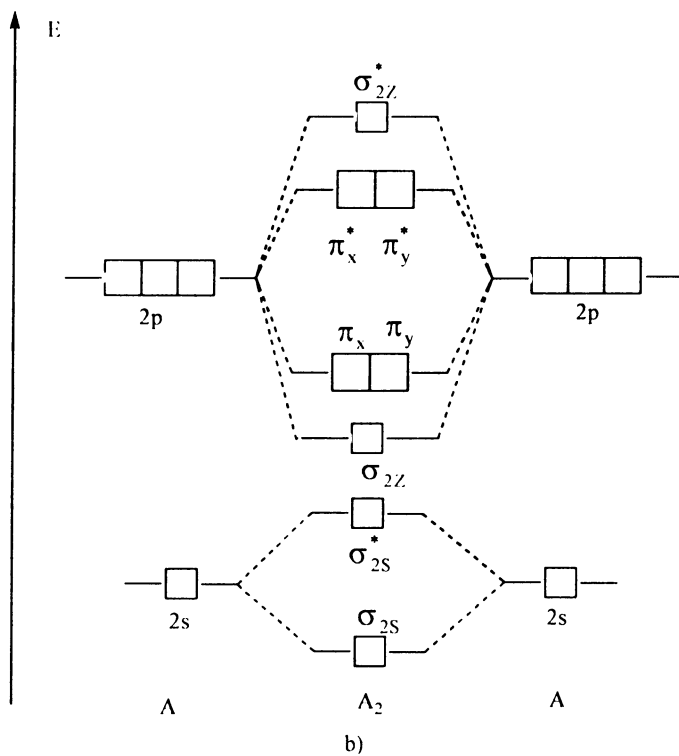
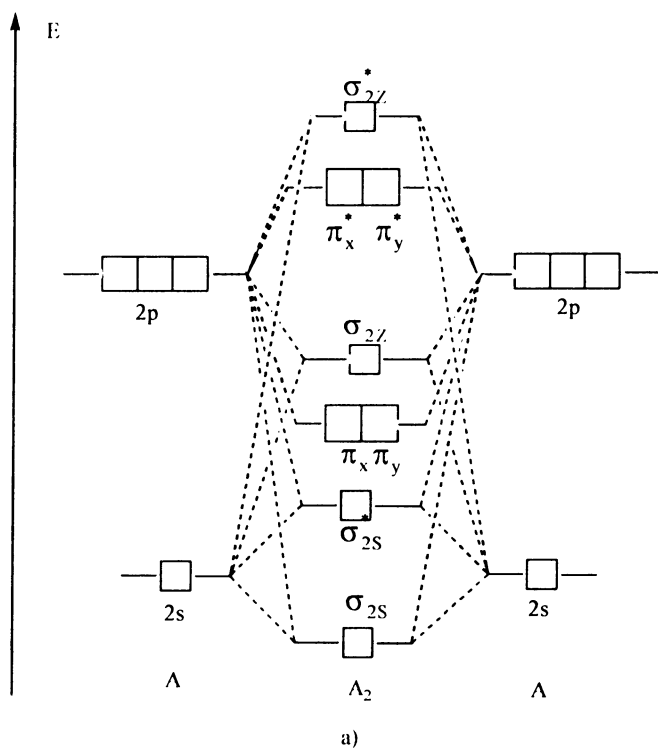
Chỉ sự xen phủ dương mới tạo ra được liên kết và trong trường hợp này các AO mới có cùng tính chất đối xứng, nghĩa là chúng mới tổ hợp được với nhau, nhưng việc tổ hợp có hiệu quả không còn phụ thuộc vào hai điều kiện nói trên.

3. Giảm đồ năng lượng các MO và cấu hình electron

a) Phân tử hai nguyên tử đồng nhân (A_2) thuộc chu kì 2

Lớp electron hoá trị của các nguyên tố chu kì 2 gồm các AO 2s và 2p. Theo đối xứng trục các AO 2s và 2p_z tổ hợp với nhau tạo MO liên kết σ_s , σ_z và MO phản liên kết σ_s^* , σ_z^* , các AO 2p_x và 2p_y tổ hợp với nhau tạo ra MO liên kết π_x , π_y và MO phản liên kết π_x^* , π_y^* .

- Trong chu kì 2 đi từ Li đến N sự chênh lệch giữa AO_{2s} và AO_{2p} tương đối nhỏ nên khi tổ hợp các AO có sự trộn lẫn AO_{2s} và AO_{2p}; có nghĩa là AO_{2p_z} có thể tham gia 1 phần vào AO_{2s} để tổ hợp thành 2 σ_s , làm cho AO này trở nên bền hơn, năng lượng thấp hơn. Đồng thời AO_{2s} cũng có thể tham gia một phần vào AO_{2p_z} để tổ hợp thành 2 σ_z , làm cho năng lượng của AO này bị nâng cao hơn MO π_x , π_y (giản đồ a). Từ O đến Ne thì năng lượng các obitan 2s và 2p khác nhau nhiều nên obitan phân tử 2 σ_s và 2 σ_s^* được hình thành chỉ nhờ sự tổ hợp của hai AO_{2s} và sự tổ hợp hai AO_{2p_z} dẫn đến sự thành thành hai obitan phân tử σ_z và σ_z^* (giản đồ b).

Giản đồ năng lượng các MO

$$- \text{Số liên kết } N = \frac{\Sigma e_{lk} - \Sigma e_{plk}}{2}$$

Li₂. Nguyên tử liti có một electron hoá trị 2s. Trong phân tử Li₂ hai electron hoá trị của hai nguyên tử chiếm cứ obitan σ_{2s} . Ở trạng thái cơ bản, Li₂ như vậy có cấu hình electron $(\sigma_{2s})^2$.

Phù hợp với lý thuyết, thực nghiệm cho thấy Li₂ không có electron độc thân. Với hai electron trên obitan liên kết, số liên kết ở đây là 1.

Be₂. Nguyên tử Be có hai electron hoá trị trên obitan 2s. Do đó cấu hình electron của Be₂ là $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2$, ứng với số liên kết $N = \frac{2-2}{2} = 0$. Điều đó phù hợp với thực tế. Phân tử Be₂ không tồn tại.

B₂. Nguyên tử B có 3 electron hoá trị: $2s^2 2p^1 \Rightarrow$ Cấu hình electron của phân tử B₂ là $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\pi_x^1 = \pi_y^1)$, ứng với một liên kết $N = \frac{4-2}{2} = 1$. Phù hợp với lý thuyết, thực nghiệm cho thấy B₂ có hai electron chưa ghép đôi.

C₂. Mỗi nguyên tử cacbon có 4 electron hoá trị: $2s^2 2p^2 \Rightarrow$ Cấu hình electron của C₂ là $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\pi_x^2 = \pi_y^2)$, ứng với số liên kết $N = \frac{6-2}{2} = 2$.

N₂. Mỗi nguyên tử nitơ có 5 electron hoá trị: $2s^2 2p^3 \Rightarrow$ Cấu hình electron của N₂ là $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\pi_x^2 = \pi_y^2)(\sigma_{2z})^2$, ứng với số liên kết $N = \frac{8-2}{2} = 3$ (một liên kết σ và hai liên kết π).

O₂. Mỗi nguyên tử oxi có 6 electron hoá trị: $2s^2 2p^4 \Rightarrow$ Cấu hình electron của O₂ là $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\sigma_{2z})^2(\pi_x^2 = \pi_y^2)(\pi_x^{*1} = \pi_y^{*1})$, ứng với số liên kết $N = \frac{8-4}{2} = 2$ (một liên kết σ và một liên kết π). Ứng với cấu hình electron trên, O₂ có hai electron độc thân với tổng số spin $S = 1/2 + 1/2 = 1$. Điều này giải thích được tính thuận từ của oxi. Sự giải thích tính thuận từ của oxi là một thành công của thuyết MO, vì với mô hình Lewis người ta không giải thích được tại sao O₂ lại có hai electron độc thân.

F₂. Mỗi nguyên tử flo có 7 electron hoá trị: $2s^2 2p^5 \Rightarrow$ Cấu hình electron của F₂ là $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\sigma_{2z})^2(\pi_x^2 = \pi_y^2)(\pi_x^{*2} = \pi_y^{*2})$, ứng với số liên kết $N = \frac{8-6}{2} = 1$ (một liên kết).

Ne₂. Mỗi nguyên tử Ne có 8 electron hoá trị: $2s^2 2p^6 \Rightarrow$ Cấu hình electron của Ne₂ là $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\sigma_{2z})^2(\pi_x^2 = \pi_y^2)(\pi_x^{*2} = \pi_y^{*2})(\sigma_{2z}^*)^2$, ứng với số liên kết $\frac{8-8}{2} = 0$. Trên thực tế, phân tử Ne₂ không tồn tại.

Một số phân tử A_2 khác:

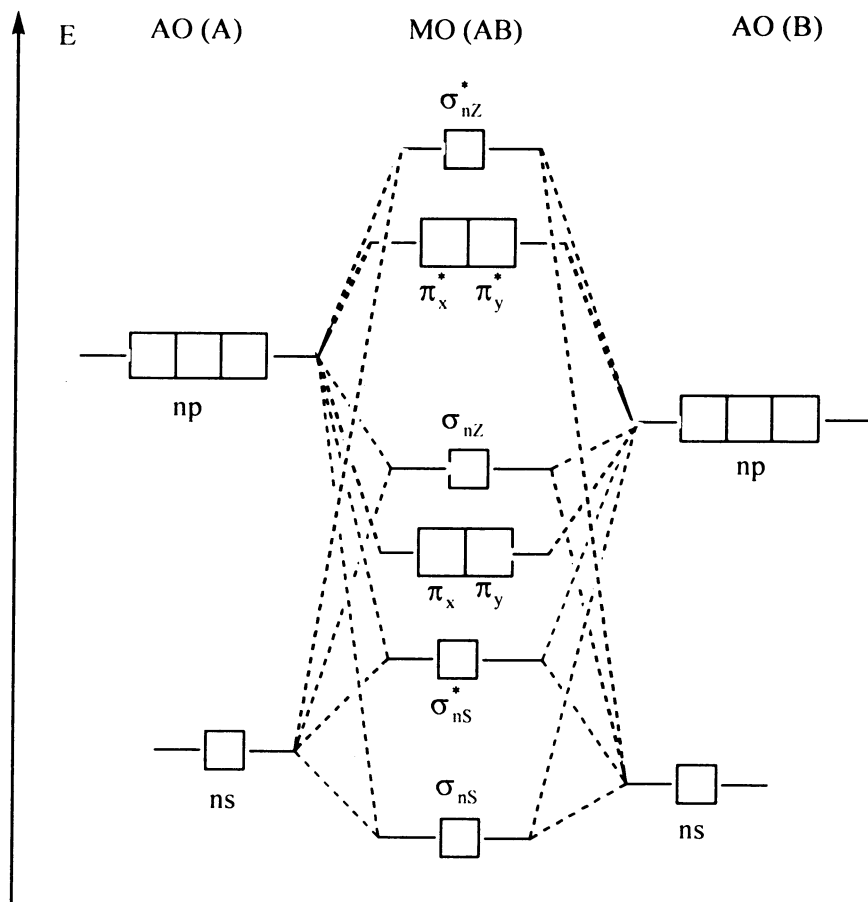
Na_2 , K_2 , Rb_2 , Cs_2 . Ở trạng thái cơ bản, các nguyên tử Na, K, Rb, Cs đều có một electron hoá trị: ns^1 . Vì vậy, ở trạng thái cơ bản tất cả các phân tử trên đều có cấu hình electron: $(\sigma_{ns})^2$, ứng với một liên kết σ .

Cl_2 , Br_2 , I_2 . Tương tự như F. Ở trạng thái cơ bản, các nguyên tử Cl, Br, I đều có bảy electron hoá trị: ns^2np^5 . Vì vậy, giống như phân tử F_2 , ở trạng thái cơ bản tất cả các phân tử trên đều có cấu hình electron:

$$(\sigma_{ns})^2(\sigma_{ns}^*)^2(\sigma_{2z})^2(\pi_x^2 = \pi_y^2)(\pi_x^{*2} = \pi_y^{*2}) \text{ ứng với một liên kết } \sigma.$$

b) Phân tử hai nguyên tử khác nhau AB

Ta xét trường hợp A và B đều có những obitan hoá trị s và p và với giả thiết là B âm điện hơn A. Giảm đồ các năng lượng MO được ghi trong hình dưới đây. Vì các obitan s và p của B bền vững hơn (do B có độ âm điện lớn hơn A) các obitan s và p của A nên chúng được đặt thấp hơn.

Giảm đồ các mức năng lượng MO đối với phân tử AB

Các obitan liên kết và phản liên kết σ và π của AB cũng được thành lập giống như trường hợp phân tử A_2 . Trên cơ sở của giản đồ năng lượng trên, dưới đây ta xét một số phân tử cụ thể loại AB.

BN. Hai nguyên tử B và N có 8 electron hoá trị. Ở trạng thái cơ bản, các điện tử này được phân bố trên các MO ứng với cấu hình: $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\pi_{x,y})^3(\sigma_{2z})^1$.

BO, CN, CO⁺. Các phân tử trên đều có 9 electron hoá trị. Ở trạng thái cơ bản chúng đều có cấu hình electron: $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\pi_{x,y})^4(\sigma_{2z})^1$.

CO, NO⁺, CN⁻. Với 10 electron hoá trị, các phân tử trên có số electron giống phân tử N_2 . Ở trạng thái cơ bản chúng đều có cấu hình electron: $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\pi_{x,y})^3(\sigma_{2z})^2$.

NO. Với 11 electron hoá trị, ở trạng thái cơ bản phân tử NO có cấu hình electron: $(\sigma_{2s})^2(\sigma_{2s}^*)^2(\pi_{x,y})^3(\sigma_{2z})^2(\pi_{x,y}^*)^1$.

Ví dụ 1: Cho các cặp phân tử sau: (N_2, N_2^+) ; (NO, NO^+)

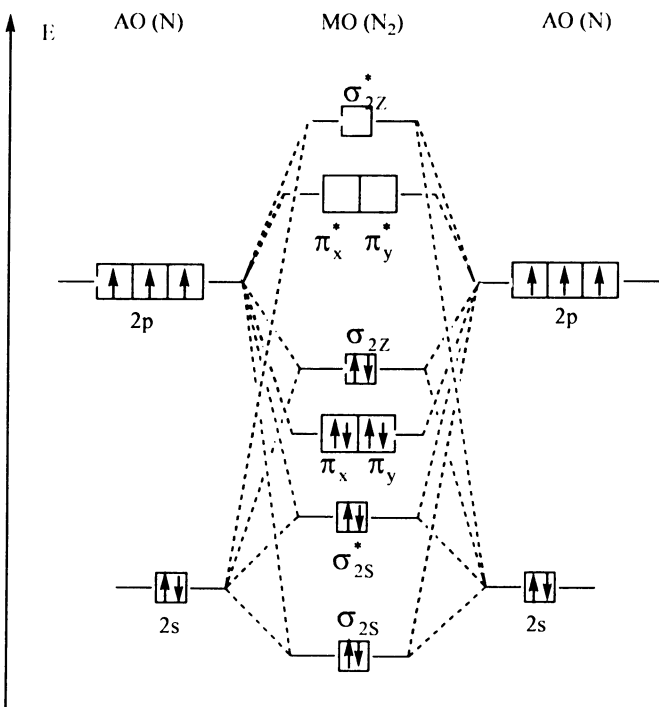
a) Áp dụng phương pháp MO, hãy lập giản đồ MO cho từng cặp và viết cấu hình electron của chúng.

b) So sánh độ bền liên kết trong từng cặp phân tử nêu trên thông qua các giá trị số liên kết đã tính được.

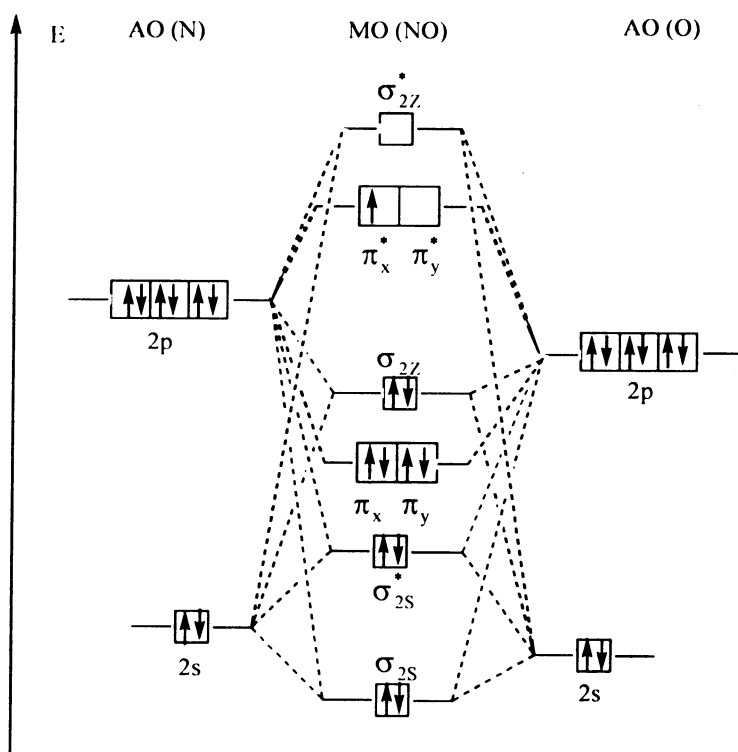
Giải

Cấu hình e: $N(Z = 7): 1s^2 2s^2 2p^3$; $O(Z = 8): 1s^2 2s^2 2p^4$

Giản đồ MO:

Giản đồ các mức năng lượng MO đối với phân tử N_2

Giản đồ các mức năng lượng MO đối với phân tử NO

Từ giản đồ vừa xây dựng được cho 2 phân tử N_2 và NO ta có thể viết được cấu hình e cho các cặp phân tử như sau:

$$\text{Cặp } (N_2, N_2^+): N_2: (\sigma_{2s})^2 (\sigma_{2s}^*)^2 \pi_x^2 = \pi_y^2 (\sigma_{2z})^2 \text{ với } N = \frac{8-2}{2} = 3$$

$$N_2^+: (\sigma_{2s})^2 (\sigma_{2s}^*)^2 \pi_x^2 = \pi_y^2 (\sigma_{2z})^1 \text{ với } N = \frac{7-2}{2} = 2,5$$

$$\text{Cặp } (NO \text{ và } NO^+): NO: (\sigma_{2s})^2 (\sigma_{2s}^*)^2 \pi_x^2 = \pi_y^2 (\sigma_{2z})^2 (\pi_x^*)^1 \text{ với } N = \frac{8-3}{2} = 2,5$$

$$NO^+: (\sigma_{2s})^2 (\sigma_{2s}^*)^2 \pi_x^2 = \pi_y^2 (\sigma_{2z})^2 \text{ với } N = \frac{8-2}{2} = 3$$

b) Căn cứ vào số liên kết thu được ở câu a) ta có thể so sánh độ bền liên kết theo nguyên tắc số liên kết N càng lớn thì độ dài liên kết càng ngắn, nghĩa là độ bền càng lớn. Theo kết quả tính ta xét cho các cặp sau:

- Cặp (N_2 và N_2^+): thì liên kết trong phân tử N_2 bền hơn liên kết trong N_2^+ và $N_{N_2} > N_{N_2^+}$

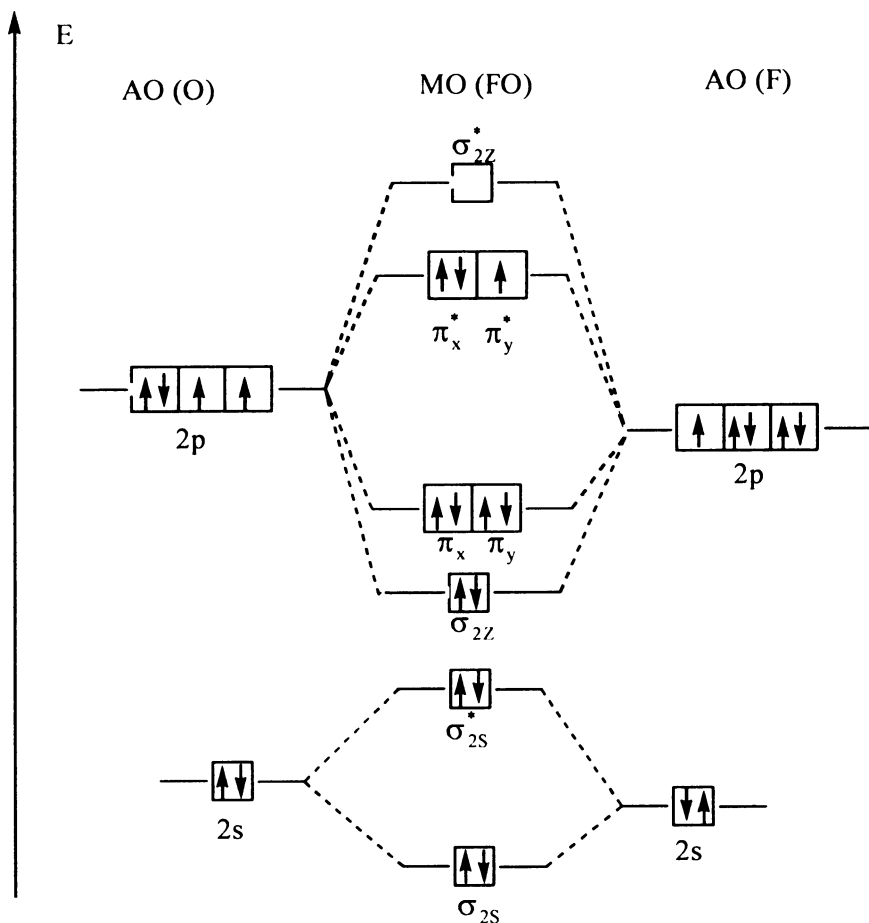
- Cặp (NO và NO^+): thì liên kết trong phân tử NO^+ bền hơn trong NO vì $N_{NO^+} > N_{NO}$

Ví dụ 2: a) Xuất phát từ cấu hình e của F và O, hãy lập giản đồ MO cho phân tử FO.

b) Từ giản đồ đã lập được ở câu a) hãy viết cấu hình e của FO^- và FO^+ , chỉ rõ từ tính của từng phân tử và so sánh khoảng cách giữa các nguyên tử của những hợp chất trên.

Giải

a) Cấu hình e: $\text{O}(Z=8): 1s^2 2s^2 2p^4$; $\text{F}(Z=9): 1s^2 2s^2 2p^5$

Giản đồ các mức năng lượng MO đối với phân tử FO

b) Từ giản đồ đã viết được ở câu a) ta có thể viết được cấu hình e như sau:

$$\text{FO}: (\sigma_{2s})^2 (\sigma_{2s}^*)^2 (\sigma_{2z})^2 \pi_x^2 = \pi_y^2 \pi_x^{*2} = \pi_y^{*1} \text{ với } N = \frac{6-3}{2} = 1,5. \text{ Thuận từ}$$

$$\text{FO}^-: (\sigma_{2s})^2 (\sigma_{2s}^*)^2 (\sigma_{2z})^2 \pi_x^2 = \pi_y^2 \pi_x^{*2} = \pi_y^{*2} \text{ với } N = \frac{6-4}{2} = 1,0. \text{ Nghịch từ}$$

$$\text{FO}^+: (\sigma_{2s})^2 (\sigma_{2s}^*)^2 (\sigma_{2z})^2 \pi_x^2 = \pi_y^2 \pi_x^{*1} = \pi_y^{*1} \text{ với } N = \frac{6-2}{2} = 2,0. \text{ Nghịch từ}$$

Dựa vào kết quả tính N ta suy ra độ bền liên kết giảm theo thứ tự tăng dần độ dài liên kết như sau:

$$I_{FO^-} > I_{FO} > I_{FO^+}$$

IX. TƯƠNG TÁC GIỮA CÁC PHÂN TỬ

1. Phân tử phân cực và không phân cực.

a) Phân tử không phân cực

Là phân tử trong đó các điện tích dương và điện tích âm của hạt nhân được phân bố hoàn toàn đối xứng nhau để cho trọng tâm điện tích dương và trọng tâm điện tích âm hoàn toàn trùng nhau. Thí dụ: Phân tử H_2 , N_2 , CO_2 , CH_4 , ...

b) Phân tử phân cực

Là phân tử mà trọng tâm các điện tích dương và âm không trùng nhau. Ta có thể nhận biết được trường hợp này khi phân tử có cấu tạo không đối xứng. Thí dụ: NH_3 , HF , H_2O , H_2S , ...

2. Momen lưỡng cực của phân tử (μ)

Phân tử phân cực có μ được tính bằng công thức: $\mu = ql$

q - giá trị của trọng tâm điện tích dương (hoặc âm) (C)

l - độ dài độ dài lưỡng cực (m)

μ - momen lưỡng cực (Cm)

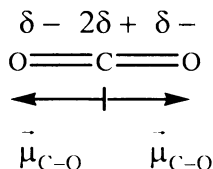
Đơn vị của momen lưỡng cực thường được dùng hơn là Debye (D)

$$1D = \frac{10^{-29}}{3} C.m = 3,33.10^{-30} C.m$$

Momen lưỡng cực của phân tử càng lớn thì độ phân cực của nó càng mạnh.

Theo công thức trên thì phân tử không phân cực có $\mu = 0$ (vì $l = 0$).

Momen lưỡng cực có thể xác định bằng phương pháp thực nghiệm hoặc tính toán được khi biết momen lưỡng cực của liên kết. Momen lưỡng cực là một đại lượng có hướng, nghĩa là coi momen lưỡng cực của mỗi liên kết là một vectơ. Nếu hai véc tơ có giá trị bằng nhau nhưng ngược chiều nhau thì chúng triệt tiêu nhau. Người ta quy ước chiều của véc tơ lưỡng cực hướng từ dương sang âm. Thí dụ: Phân tử CO_2 có cấu trúc thẳng:

Momen lưỡng cực μ_{C-O} của liên kết C-O hướng từ C sang O, hai μ_{C-O} này bằng nhau và ngược chiều nhau nên momen lưỡng cực tổng cộng của phân tử bằng không.

Ví dụ 1: Biết rằng monoclobenzen có momen lưỡng cực $\mu_1 = 1,53D$. Hãy tính momen lưỡng cực μ_O , μ_m , μ_p của ortho-, meta-, para- diclobenzen. Một trong ba đồng phân này có $\mu = 1,53D$. Hỏi đó là dạng nào của diclobenzen?

Giải

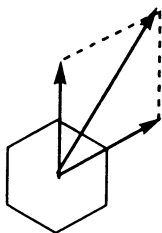
Clo có độ âm điện lớn: μ_1 hướng từ trong ra ngoài
(cộng vector sử dụng hệ thức: $a^2 = b^2 + c^2 - 2bc \cdot \cos A$)

$$\mu_o = \sqrt{2\mu_1^2 + 2\mu_2^2 \cos 60^\circ} = \mu \sqrt{3}$$

$$\mu_m = \sqrt{2\mu_1^2 + 2\mu_2^2 \cos 120^\circ} = \mu_1.$$

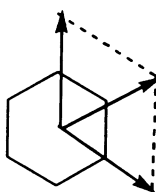
$$\mu_p = \mu_1 - \mu_1 = 0$$

Dẫn xuất meta – diclobenzen có $\mu = 1,53D$

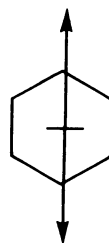
ortho

$$\mu = \mu \sqrt{3}$$

meta

$$\mu = \mu_1$$

para

$$\mu = 0$$

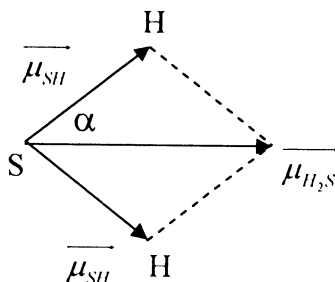
Ví dụ 2: Bằng thực nghiệm người ta đã xác định được giá trị momen lưỡng cực của phân tử H_2S là $1,09D$ và của liên kết $S-H$ là $2,61 \cdot 10^{-30} C.m$. Hãy xác định:

a) Góc liên kết \widehat{HSH}

b) Độ ion của liên kết $S-H$, biết rằng độ dài liên kết $S-H$ là $1,33 \text{ \AA}$. Cho $1 D = 3,33 \cdot 10^{-30} C.m$. Giả sử μ của cặp electron không chia của S là không đáng kể.

Giải

a) Phân tử H_2S có cấu trúc góc nên:

$$\overrightarrow{\mu_{H_2S}}^2 = \overrightarrow{\mu_{SH}}^2 + \overrightarrow{\mu_{SH}}^2 + 2 \overrightarrow{\mu_{SH}} \cdot \overrightarrow{\mu_{SH}} \cos \alpha = 2 \overrightarrow{\mu_{SH}}^2 (1 + \cos \alpha)$$

$$= 4 \overrightarrow{\mu_{SH}}^2 \cdot \cos^2 \frac{\alpha}{2} \rightarrow \overrightarrow{\mu_{H_2S}} = 2 \overrightarrow{\mu_{SH}} \cos \frac{\alpha}{2}.$$

$$\text{Suy ra: } \cos \frac{\alpha}{2} = \frac{\overline{\mu_{H_2S}}}{2\overline{\mu_{SH}}} = \frac{1,09.3,33.10^{-30}}{2,61.10^{-30}} = 1,39 \Rightarrow \alpha = 92^\circ.$$

$$\text{b) Độ ion của liên kết S - H} = \frac{\overline{\mu_{S/H}}}{\overline{\mu_{H/H}}} = \frac{2,61.10^{-30}}{1,33.10^{-30} \cdot 1,6.10^{-19}} \cdot 100 = 12,3\%$$

3. Lực Van der Waals

Đó là lực giữa các phân tử. Nó có bản chất tĩnh điện. Lực này càng lớn khi momen lưỡng cực của phân tử, kích thước và khối lượng của phân tử càng lớn. Lực Van der Waals bé so với liên kết cộng hoá trị và ion, nên nó có ảnh hưởng chủ yếu đến tính chất lí học của các chất. Thí dụ: theo dãy $F_2 - Cl_2 - Br_2 - I_2$ kích thước và khối lượng phân tử tăng, nên lực Van der Waals tăng, do đó nhiệt độ nóng chảy của các chất này tăng dần.

4. Liên kết hidro

Nguyên tử H khi liên kết với một nguyên tử có độ âm điện lớn như F, O và N thì cặp electron dùng chung bị lệch về phía nguyên tử có độ âm điện lớn, nên H mang điện tích dương. H mang điện tích dương này hầu như chỉ còn trơ có hạt nhân nên dễ bị các nguyên tử khác cũng có độ âm điện lớn trong phân tử khác hay ngay trong phân tử đó hút bằng lực hút tĩnh điện tạo thành liên kết phụ gọi là liên kết hidro. Thí dụ: $H^{+\delta} - F^{\delta-} \dots H^{+\delta} \dots F^{\delta-}$

- Năng lượng liên kết hidro càng lớn khi độ âm điện của nguyên tử liên kết với nó càng lớn.

- Năng lượng liên kết hidro nhỏ hơn so với năng lượng ion và cộng hoá trị nên liên kết hidro ảnh hưởng chủ yếu đến tính chất lí học của các chất như làm tăng nhiệt độ nóng chảy và sôi, tăng khả năng hoà tan lẫn giữa các chất. Thí dụ: theo dãy: $H_2O - H_2S - H_2Se - H_2Te$ thì kích thước phân tử tăng, khối lượng phân tử tăng, lực Van der Waals tăng, nên đáng lẽ nhiệt độ nóng chảy và nhiệt độ sôi của chúng tăng theo chiều từ phải qua trái, nhưng vì giữa các phân tử H_2O tồn tại liên kết hidro nên nhiệt độ nóng chảy và nhiệt độ sôi của H_2O cao hơn H_2S .

B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP

DẠNG 1: VIẾT CÔNG THỨC ELECTRON VÀ CÔNG THỨC CẤU TẠO CỦA PHÂN TỬ

Phương pháp:

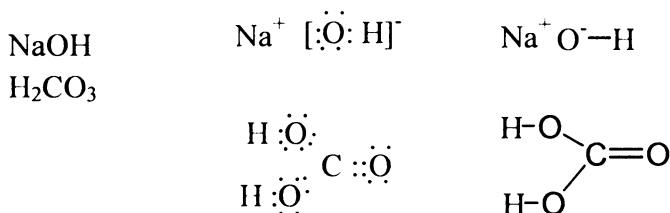
• Nếu là hợp chất có hai nguyên tố hãy tính hiệu số hiệu độ âm điện để xét xem hợp chất đó có liên kết ion hay liên kết cộng hóa trị. Hiệu độ âm điện $\Delta\chi > 1,7$ thì hợp chất có liên kết ion. Thí dụ: $MgCl_2$ $\Delta\chi = 1,8$ hợp chất này có liên kết ion, biểu diễn bằng công thức cấu tạo: $Mg^{2+}2Cl^{-}$

• Nếu liên kết cộng hóa trị biểu diễn đôi điện tử dùng chung bằng một gạch nối giữa hai nguyên tử (chú ý nếu nguyên tử nào mà sau khi dùng chung điện tử có

quá 8 e thì phải biểu diễn bằng liên kết cho - nhận, trừ một số trường hợp ngoại lệ như PCl_5 , NO , CO , NO_2, \dots). Thí dụ: SO_2 , SO_3 , P_2O_5 , $\text{Cl}_2\text{O}_7, \dots$

• Hợp chất hidroxit: các hidroxit dù là axit hay bazơ thì trong phân tử đều có nhóm OH, có bao nhiêu nguyên tử H thì có bấy nhiêu nhóm OH (trừ H_3PO_3). Trong bazơ OH dính vào nguyên tử kim loại còn trong axit OH dính vào phi kim.

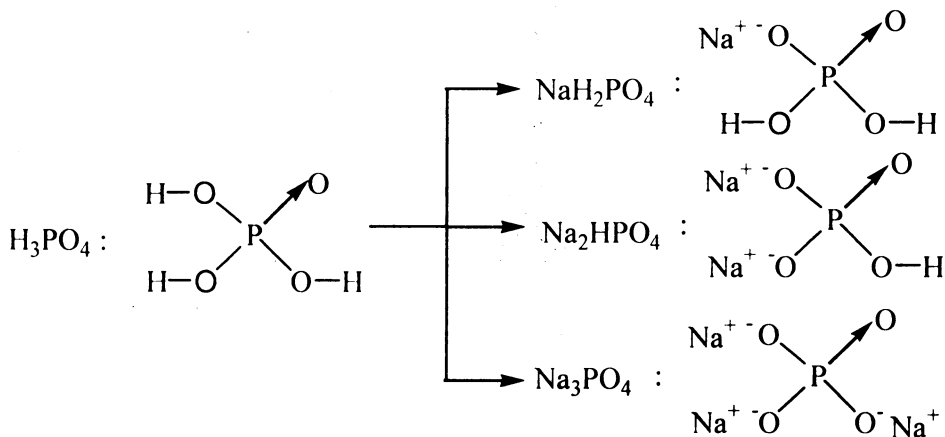
Thí dụ:

Công thức electron

Công thức cấu tạo

• Hợp chất muối: muối là hợp chất phân tử gồm cation kim loại (hoặc anion amoni NH_4^+) liên kết với anion gốc axit. Gốc axit là phần còn lại của phân tử axit sau khi đã loại bỏ 1 hay toàn bộ số nguyên tử H của phân tử axit. Vậy để viết công thức cấu tạo của muối trước hết hãy viết công thức cấu tạo của axit, rồi bỏ nguyên tử H thay thế bằng nguyên tử kim loại. Chú ý kim loại hóa trị 1 thay cho 1 nguyên tử H. Nếu kim loại hóa trị 2 hoặc 3 thì thay cho 2 hoặc 3 nguyên tử H. Thí dụ:

Ví dụ 1: a) Xác định A, B, X, Y biết: Hai nguyên tố A, B đứng kế tiếp nhau trong một chu kì của bảng tuần hoàn, có tổng số điện tích hạt nhân là 17 hạt. Hai nguyên tố X, Y ở hai chu kì liên tiếp nhau trong một nhóm A có tổng điện tích hạt nhân là $+2,24 \cdot 10^{-18}$ Culong.

b) Mô tả sự hình thành liên kết giữa B và Y.

Giải

a)

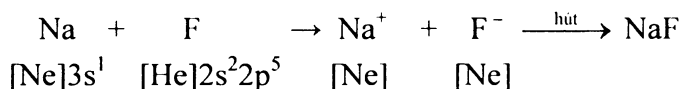
• Xác định A, B:
$$\begin{cases} Z_A + Z_B = 17 \\ Z_B - Z_A = 1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_A = 8 (\text{O}) \\ Z_B = 9 (\text{F}) \end{cases}$$

• Xác định X, Y: $Z_X + Z_Y = \frac{2,24 \cdot 10^{-18}}{1,6 \cdot 10^{-19}} = 14 \Rightarrow \bar{Z} = \frac{14}{2} = 7$ (1)

$\Rightarrow Z_X < \bar{Z} < Z_Y \rightarrow X, Y$ thuộc chu kì nhỏ \Rightarrow cách nhau 8 ô $\Rightarrow Z_Y - Z_X = 8$ (2)

(1) (2) $\Rightarrow Z_X = 3$ (Li) và $Z_Y = 11$ (Na)

b) Mô tả sự hình thành liên kết giữa B (F) và Y (Na).

Liên kết giữa Na^+ và F^- là liên kết ion.

Ví dụ 2: Tổng số hạt mang điện trong phân tử X_2Y_3 bằng 152. Số hạt mang điện trong hạt nhân nguyên tử X nhiều hơn số hạt mang điện trong hạt nhân nguyên tử Y là 36.

a) Xác định hai nguyên tố X, Y và vị trí của chúng trong bảng tuần hoàn.

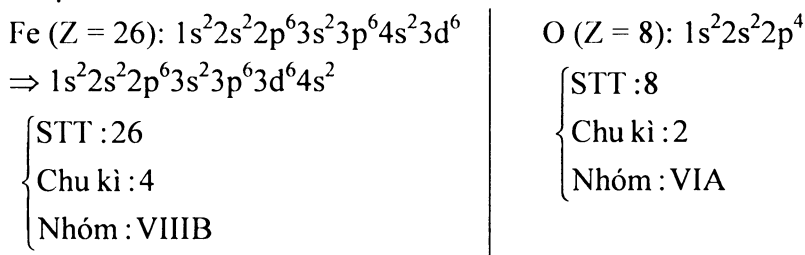
b) Viết cấu hình electron của các ion: X^{2+} , X^{3+} , Y^{2-} .

c) Viết công thức electron và công thức cấu tạo của phân tử X_2Y_3

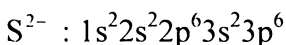
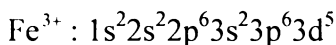
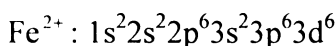
Giải

a) Ta có hệ:
$$\begin{cases} 4Z_X + 6Z_Y = 152 \\ 2Z_X - 2Z_Y = 36 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} Z_X = 26 \\ Z_Y = 8 \end{cases} \Rightarrow \text{X là Fe và Y là O}$$

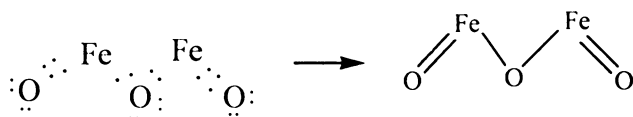
• Vị trí:

b) Cấu hình electron:

c) Công thức electron và công thức cấu tạo của phân tử Fe_2O_3

Công thức electron

Công thức cấu tạo

Ví dụ 3: Electron có mức năng lượng cao nhất của nguyên tử nguyên tố A được xếp vào phân lớp để có cấu hình là $4s^1$. Oxit cao nhất của nguyên tố B ứng với công thức B_2O_7 , hợp chất khí với hidro của nó có chứa 1,2345% H về khối lượng.

a) Xác định vị trí của A và B trong bảng tuần hoàn và cho biết tính chất hóa học cơ bản của chúng.

b) Giải thích sự hình thành liên kết giữa A và B.

Giải

a) • Cấu hình electron đầy đủ của A: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 4s^1 \rightarrow Z_A = \sum e = 19$

• Vị trí của A: $\begin{cases} \text{STT : 19} \\ \text{Chu kì : 4} \\ \text{Nhóm : IA} \end{cases}$

• Tính chất hóa học cơ bản của K:

- K là kim loại điển hình

- Hóa trị cao nhất với oxi là 1, công thức oxit cao nhất là K_2O và hidroxit tương ứng là KOH

- K_2O là oxit bazơ và KOH là bazơ mạnh (bazơ kiềm)

• Công thức hợp chất khí với hidro của B là BH. Ta có:

$$\%H = \frac{1}{M_B + 1} \cdot 100\% = 1,2345 \rightarrow M_B = 80 \rightarrow B \text{ là Br}$$

• Cấu hình electron của Br ($Z = 35$): $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^5$

\Rightarrow Vị trí của Br: $\begin{cases} \text{STT : 35} \\ \text{Chu kì : 4} \\ \text{Nhóm : VIIA} \end{cases}$

• Tính chất hóa học cơ bản của Br:

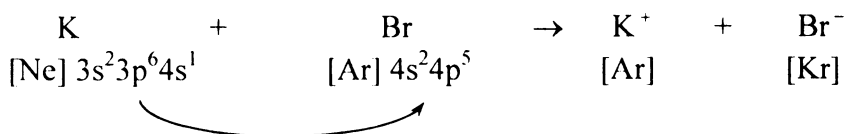
- Br là phi kim điển hình.

- Hóa trị cao nhất với oxi là 7, công thức oxit cao nhất là Br_2O_7 và hidroxit tương ứng là $HBrO_4$ (hay $Br(OH)_7 \equiv HBrO_4 \cdot 3H_2O$)

- Hóa trị với hidro là 1, công thức hợp chất khí với hidro là HBr

- Br_2O_7 là oxit axit và $HBrO_4$ là axit rất mạnh

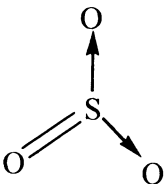
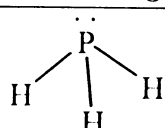
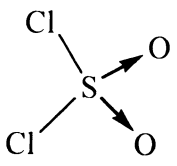
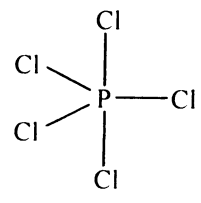
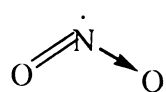
b) Giải thích sự hình thành liên kết:

Các ion K^+ và Br^- được tạo thành có điện tích trái dấu, hút nhau tạo nên liên kết ion trong phân tử KBr.

Ví dụ 4: Hãy viết công thức electron và công thức cấu tạo của các phân tử sau đây: SO_3 , PH_3 , C_2H_2 , HClO , SO_2Cl_2 , PCl_5 , NO_2 , H_3PO_3 , POCl_3 , NH_3 , N_2O_5

Giải

<i>Phân tử</i>	<i>Công thức electron</i>	<i>Công thức cấu tạo</i>
SO_3	$ \begin{array}{c} \cdot\cdot \\ \text{O} \times \text{S} \times \text{O} \\ \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \\ \times \times \\ \text{O} \\ \cdot\cdot \end{array} $	
PH_3	$ \begin{array}{c} \cdot\cdot \\ \text{H} \cdot \text{P} \cdot \text{H} \\ \cdot\cdot \\ \text{H} \end{array} $	
C_2H_2	$\text{H} : \text{C} :: \text{C} : \text{H}$	$\text{H} - \text{C} \equiv \text{C} - \text{H}$
HClO	$\text{H} : \ddot{\text{O}} : \ddot{\text{Cl}} :$	$\text{H} - \text{O} - \ddot{\text{Cl}} :$
SO_2Cl_2	$ \begin{array}{c} \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \\ \text{Cl} \quad \text{O} \\ \cdot\cdot \quad \times \quad \cdot\cdot \\ \text{S} \quad \times \\ \cdot\cdot \quad \times \quad \cdot\cdot \\ \text{Cl} \quad \text{O} \\ \cdot\cdot \quad \times \quad \cdot\cdot \end{array} $	
PCl_5	$ \begin{array}{c} \cdot\cdot \\ \text{Cl} \\ \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \\ \text{Cl} \quad \text{P} \quad \text{Cl} \\ \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \\ \text{Cl} \quad \text{Cl} \\ \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \end{array} $	
NO_2	$ \begin{array}{c} \cdot \\ \cdot\cdot \quad \cdot \quad \times \\ \text{O} \quad \text{N} \quad \text{O} \\ \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \quad \cdot\cdot \end{array} $	

H_3PO_3	$ \begin{array}{c} \text{H} : \ddot{\text{O}} : \\ \text{H} : \ddot{\text{O}} : \quad \text{P} \quad \times \times \ddot{\text{O}} : \\ \text{H} : \end{array} $	
POCl_3	$ \begin{array}{c} : \ddot{\text{Cl}} : \\ : \ddot{\text{Cl}} : \quad \text{P} \quad \times \times \ddot{\text{O}} : \\ : \ddot{\text{Cl}} : \end{array} $	
NH_3	$ \begin{array}{c} \ddot{\text{N}} : \\ : \quad \quad : \\ \text{H} \quad \quad \text{H} \\ \text{H} \end{array} $	
N_2O_5	$ \begin{array}{c} : \ddot{\text{O}} : \times \times \ddot{\text{O}} : \\ : \ddot{\text{O}} : \times \times \text{N} : \ddot{\text{O}} : \times \times \text{N} : \ddot{\text{O}} : \times \times \ddot{\text{O}} : \\ : \ddot{\text{O}} : \times \times \ddot{\text{O}} : \end{array} $	

Ví dụ 5: Viết công thức cấu tạo và công thức electron của các phân tử sau:

- a) Các oxit: K_2O , BaO , Cl_2O_7 , CO_2 , CO , Fe_3O_4 , N_2O .
 b) Các hidroxit: NaOH , $\text{Ba}(\text{OH})_2$, $\text{Al}(\text{OH})_3$, H_2CO_3 , H_2SO_3 , H_3PO_4 ,
 HNO_3 , HNO_2 , HClO_4 , HClO_3 , HClO_2 , HClO , H_2SO_4 , HMnO_4 .
 c) Các muối: Na_2SO_4 , KNO_3 , BaCl_2 , Na_2S , $\text{Fe}(\text{NO}_3)_3$, AlCl_3 , KHCO_3 ,
 NaHSO_3 , NH_4Cl , NaH_2PO_4 , FeS_2 , Al_4C_3 , CaC_2 , BaS .
 d) Hợp chất với hidro: HBr , H_2O_2 , PH_3 , H_2S , H_2O , COCl_2 .

Giải

a)

Phân tử	Công thức electron	Công thức cấu tạo
K ₂ O	$K^+[:\ddot{O}:]^{2-}K^+$	$K^+O^{2-}K^+$
BaO	$Ba^{2+}[:\ddot{O}:]^{2-}$	$Ba^{2+}O^{2-}$

Cl_2O_7	$ \begin{array}{c} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \\ \times \times \quad \times \times \\ \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \times \text{Cl} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{Cl} \times \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \\ \times \times \quad \times \times \quad \times \times \\ \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{O} \quad \text{O} \\ \uparrow \quad \uparrow \\ \text{O} \leftarrow \text{Cl} - \text{O} - \text{Cl} \rightarrow \text{O} \\ \downarrow \quad \downarrow \\ \text{O} \quad \text{O} \end{array} $
CO_2	$ \begin{array}{c} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{C} \quad \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \end{array} $	$\text{O}=\text{C}=\text{O}$
CO	$ \begin{array}{c} \times \times \\ \text{:C} \quad \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \end{array} $	$\text{:C}\equiv\text{O}$
Fe_3O_4	$ \begin{array}{c} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{Fe} \quad \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{Fe} \quad \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{Fe} \quad \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \end{array} $	$\text{O}=\text{Fe}-\text{O}-\text{Fe}-\text{O}-\text{Fe}=\text{O}$
N_2O	$ \begin{array}{c} \text{:}\ddot{\text{N}}\text{:} \quad \text{:}\ddot{\text{N}}\text{:} \quad \times \times \\ \times \times \quad \times \times \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{N} \equiv \text{N} \rightarrow \text{O} \end{array} $

b)

<i>Phân tử</i>	<i>Công thức electron</i>	<i>Công thức cấu tạo</i>
NaOH	$\text{Na}^+ [\text{:}\ddot{\text{O}}\text{:H}]^-$	$\text{Na}^+ \text{:}\ddot{\text{O}}\text{—H}$
Ba(OH)_2	$\text{Ba}^{2+} 2[\text{:}\ddot{\text{O}}\text{:H}]^-$	$\text{H—O—Ba}^{2+}\text{—O—H}$
Al(OH)_3	$ \begin{array}{c} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:H} \\ \text{Al} \quad \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:H} \\ \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:H} \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{O—H} \\ \diagup \\ \text{Al—O—H} \\ \diagdown \\ \text{O—H} \end{array} $
H_2SO_3	$ \begin{array}{c} \text{H} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{S} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{H} \\ \times \times \\ \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{H—O—}\ddot{\text{S}}\text{—O—H} \\ \downarrow \\ \text{O} \end{array} $
H_2CO_3	$ \begin{array}{c} \text{H} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \\ \text{H} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \quad \text{C} \text{:}\ddot{\text{O}}\text{:} \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{H—O} \\ \diagup \\ \text{C=O} \\ \diagdown \\ \text{H—O} \end{array} $

H_2SO_3	$\begin{array}{c} \text{H}:\ddot{\text{O}}: \\ \text{H}:\ddot{\text{O}}: \end{array} \begin{array}{c} \text{S} \\ \times \times \\ \times \times \end{array} \begin{array}{c} \times \times \\ \times \times \end{array} \ddot{\text{O}}:$	$\begin{array}{c} \text{H}-\text{O}-\text{S} \\ \quad \diagdown \\ \text{H}-\text{O} \quad \text{O} \end{array}$
H_3PO_4	$\begin{array}{c} \text{H}:\ddot{\text{O}}: \\ \text{H}:\ddot{\text{O}}: \\ \text{H}:\ddot{\text{O}}: \end{array} \text{P} \begin{array}{c} \times \times \\ \times \times \end{array} \ddot{\text{O}}:$	$\begin{array}{c} \text{H}-\text{O} \\ \\ \text{H}-\text{O}-\text{P} \rightarrow \text{O} \\ \\ \text{H}-\text{O} \end{array}$
HNO_3	$\text{H}:\ddot{\text{O}}:\text{N} \begin{array}{c} \times \times \\ \times \times \end{array} \ddot{\text{O}}:$	$\begin{array}{c} \text{O} \\ // \\ \text{H}-\text{O}-\text{N} \\ \diagdown \\ \text{O} \end{array}$
HNO_2	$\text{H}:\ddot{\text{O}}:\text{N} \begin{array}{c} \times \times \\ \times \times \end{array} \ddot{\text{O}}:$	$\text{H}-\text{O}-\text{N} \begin{array}{c} \times \times \\ \times \times \end{array} \ddot{\text{O}}:$
HClO_4	$\text{H}:\ddot{\text{O}}:\text{Cl} \begin{array}{c} \times \times \\ \times \times \\ \times \times \\ \times \times \end{array} \ddot{\text{O}}:$	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \uparrow \\ \text{H}-\text{O}-\text{Cl} \rightarrow \text{O} \\ \downarrow \\ \text{O} \end{array}$
HClO_3	$\text{H}:\ddot{\text{O}}:\text{Cl} \begin{array}{c} \times \times \\ \times \times \\ \times \times \end{array} \ddot{\text{O}}:$	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \uparrow \\ \text{H}-\text{O}-\text{Cl} \rightarrow \text{O} \\ \downarrow \\ \text{O} \end{array}$
HClO_2	$\text{H}:\ddot{\text{O}}:\text{Cl} \begin{array}{c} \times \times \\ \times \times \end{array} \ddot{\text{O}}:$	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \uparrow \\ \text{H}-\text{O}-\text{Cl} \rightarrow \text{O} \\ \downarrow \\ \text{O} \end{array}$
HClO	$\text{H}:\ddot{\text{O}}:\text{Cl}:$	$\text{H}-\text{O}-\ddot{\text{Cl}}:$

H_2SO_4	$ \begin{array}{c} \text{H} \text{ } \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \\ \cdot \quad \times \quad \times \\ \text{H} \text{ } \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \quad \text{S} \quad \times \quad \times \\ \cdot \quad \times \quad \times \quad \cdot \\ \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{H}-\text{O}-\text{S} \nearrow \text{O} \\ \text{H}-\text{O}-\text{S} \searrow \text{O} \end{array} $
HMnO_4	$ \begin{array}{c} \cdot \quad \times \quad \times \\ \text{H} \text{ } \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \quad \text{Mn} \quad \times \quad \times \\ \cdot \quad \times \quad \times \\ \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{O} \\ \uparrow \\ \text{H}-\text{O}-\text{Mn} \rightarrow \text{O} \\ \downarrow \\ \text{O} \end{array} $

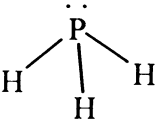
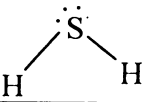
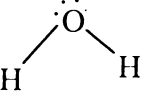
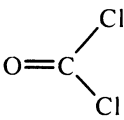
c)

<i>Phân tử</i>	<i>Công thức electron</i>	<i>Công thức cấu tạo</i>
Na_2SO_4	$ \begin{array}{c} \text{Na}^+ \text{ } \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \\ \cdot \quad \times \quad \times \\ \text{Na}^+ \text{ } \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \quad \text{S} \quad \times \quad \times \\ \cdot \quad \times \quad \times \quad \cdot \\ \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{Na}^+ \text{O}-\text{S} \nearrow \text{O} \\ \text{Na}^+ \text{O}-\text{S} \searrow \text{O} \end{array} $
KNO_3	$ \begin{array}{c} \cdot \quad \times \quad \times \\ \text{K}^+ \text{ } \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \text{N} \quad \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \\ \cdot \quad \times \quad \times \\ \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{K}^+ \text{O}^- - \text{N} \begin{array}{l} \nearrow \text{O} \\ \searrow \text{O} \end{array} \end{array} $
BaCl_2	$\text{Ba}^{2+} \text{ } 2[\text{ } \ddot{\text{Cl}} \text{ } \cdot]^-$	$\text{Ba}^{2+} \text{ } 2\text{Cl}^-$
$\text{Fe}(\text{NO}_3)_3$	$ \begin{array}{c} \cdot \quad \times \quad \times \\ \text{Fe} \quad \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \text{N} \quad \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \\ \cdot \quad \times \quad \times \\ \ddot{\text{O}} \text{ } \cdot \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{Fe} \begin{array}{l} \nearrow \text{O}-\text{N} \begin{array}{l} \nearrow \text{O} \\ \searrow \text{O} \end{array} \\ \rightarrow \text{O}-\text{N} \begin{array}{l} \nearrow \text{O} \\ \searrow \text{O} \end{array} \\ \searrow \text{O}-\text{N} \begin{array}{l} \nearrow \text{O} \\ \searrow \text{O} \end{array} \end{array} \end{array} $
AlCl_3	$ \begin{array}{c} \cdot \quad \times \quad \times \\ \ddot{\text{Cl}} \text{ } \cdot \text{Al} \quad \ddot{\text{Cl}} \text{ } \cdot \\ \cdot \quad \times \quad \times \\ \ddot{\text{Cl}} \text{ } \cdot \end{array} $	$ \begin{array}{c} \text{Cl}-\text{Al}-\text{Cl} \\ \\ \text{Cl} \end{array} $

KHCO_3	$\text{K}^+ \begin{array}{c} \text{O} \\ \vdots \\ \text{[O:} \\ \vdots \\ \text{H:O:} \end{array} \text{C} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:O:} \end{array}$	$\text{K}^+ \text{O}^- \begin{array}{c} \diagup \\ \text{C=O} \\ \diagdown \\ \text{H-O} \end{array}$
NaHSO_3	$\text{Na}^+ \begin{array}{c} \text{O} \\ \vdots \\ \text{[O:} \\ \vdots \\ \text{H:O:} \end{array} \text{S} \begin{array}{c} \text{O} \\ \vdots \\ \text{O:} \end{array}$	$\text{Na}^+ \text{O}^- \begin{array}{c} \text{O} \\ \parallel \\ \text{S} \\ \diagup \\ \text{H-O} \end{array}$
NH_4Cl	$\begin{array}{c} \text{H} \\ \vdots \\ \text{H:N:H} \\ \vdots \\ \text{H} \end{array} \text{Cl}^-$	$\begin{array}{c} \text{H} \\ \\ \text{H-N-H} \\ \\ \text{H} \end{array} \text{Cl}^-$
NaH_2PO_4	$\text{Na}^+ \begin{array}{c} \text{O} \\ \vdots \\ \text{[O:} \\ \vdots \\ \text{H:O:} \\ \vdots \\ \text{H:O:} \end{array} \text{P} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:O} \end{array}$	$\text{Na}^+ \text{O}^- \begin{array}{c} \diagup \\ \text{H-O} \\ \diagdown \\ \text{H-O} \end{array} \text{P} \rightarrow \text{O}$
Al_4C_3	$\text{Al} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:C:} \end{array} \text{Al} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:C:} \end{array} \text{Al} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:C:} \end{array} \text{Al}$	$\text{Al} \equiv \text{C} - \text{Al} = \text{C} = \text{Al} - \text{C} \equiv \text{Al}$
CaC_2	$\text{Ca} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:C} \\ \vdots \\ \text{:C} \\ \vdots \\ \text{:C} \end{array}$	$\begin{array}{c} \text{C} \\ \diagup \quad \diagdown \\ \text{Ca} \quad \text{C} \\ \diagdown \quad \diagup \\ \text{C} \end{array}$
BaS	$\text{Ba} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:S:} \end{array}$	$\text{Ba} = \text{S}$

e)

<i>Phân tử</i>	<i>Công thức electron</i>	<i>Công thức cấu tạo</i>
HBr	$\text{H} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:Br:} \end{array}$	$\text{H}-\text{Br}$
H_2O_2	$\text{H} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:O:} \end{array} \begin{array}{c} \vdots \\ \text{:O:} \end{array} \text{H}$	$\begin{array}{c} \text{H} \\ \diagdown \\ \text{O} - \text{O} \\ \diagup \\ \text{H} \end{array}$

PH ₃	$\begin{array}{c} \text{H} \quad \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \text{P} \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \text{H} \end{array}$	
H ₂ S	$\text{H} \quad \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \text{S} \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \text{H} \end{array}$	
H ₂ O	$\text{H} \quad \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \text{O} \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \text{H} \end{array}$	
COCl ₂	$\begin{array}{c} \cdot\cdot \text{Cl} \cdot\cdot \\ \cdot\cdot \text{O} :: \text{C} \\ \cdot\cdot \text{Cl} \cdot\cdot \end{array}$	

DẠNG 2: XÁC ĐỊNH BẢN CHẤT LIÊN KẾT HÌNH THÀNH TRONG HỢP CHẤT

Phương pháp:
Dựa vào hiệu độ âm điện giữa hai nguyên tử tham gia liên kết để dự đoán một liên kết được hình thành thuộc loại liên kết ion, liên kết cộng hoá trị có cực hay liên kết cộng hoá trị không cực.

Hiệu độ âm điện	Loại liên kết
0,0 → < 0,4	Liên kết cộng hoá trị không cực
0,4 ≤ → < 1,7	Liên kết cộng hoá trị có cực
≥ 1,7	Liên kết ion

Ví dụ 1: Nguyên tử của nguyên tố X có tổng số electron thuộc phân lớp p là 11. Điện tích hạt nhân nguyên tử của nguyên tố Y là +14,4.10⁻¹⁹ Culong. Liên kết giữa X và Y thuộc loại liên kết nào ?

Giải

Theo đề ra, cấu hình electron của X:
 $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5 \Rightarrow Z_X = 17 \text{ (Cl)}$
 $Z_Y = \frac{14,4 \cdot 10^{-19}}{1,6 \cdot 10^{-19}} = 9 \text{ (F)}$

Trong phân tử ClF, hiệu độ âm điện của F và Cl là $3,98 - 3,14 = 0,84$, liên kết giữa Cl và F là liên kết cộng hoá trị có cực.

Ví dụ 2: Cho các hợp chất sau: K_2SO_4 , $CaOCl_2$, $Ba(NO_3)_2$, $Fe(HCO_3)_2$ trong các hợp chất trên, hợp chất nào

- có liên kết ion - cộng hóa trị ?
- liên kết ion - cộng hóa trị - phối trí (cho - nhận) ?

Giải

Có liên kết ion - cộng hóa trị	Liên kết ion - cộng hóa trị - phối trí (cho - nhận)
<p>• $CaOCl_2$</p> $Ca^{2+} \begin{array}{c} \text{[:}\ddot{O}\text{:}\ddot{Cl}\text{:}] \\ \text{[:}\ddot{Cl}\text{:}] \end{array} \longrightarrow Ca^{2+} \begin{array}{c} \text{O} \\ \\ \text{Cl} \end{array}$ <p>• $Fe(HCO_3)_2$</p> $\begin{array}{c} \text{H} \text{ } \ddot{O} \text{ } \\ \text{ } \diagup \text{ } \\ \text{Fe} \text{ } \ddot{O} \text{ } \text{C} \text{ } \ddot{O} \text{ } \\ \text{ } \diagdown \text{ } \\ \text{H} \text{ } \ddot{O} \text{ } \end{array} \longrightarrow \begin{array}{c} \text{H}-\text{O} \text{ } \diagup \text{ } \\ \text{ } \diagdown \text{ } \\ \text{Fe} \text{ } \text{O} \text{ } \text{C}=\text{O} \\ \text{ } \diagup \text{ } \\ \text{H}-\text{O} \text{ } \diagdown \text{ } \end{array}$	<p>• K_2SO_4</p> $K^+ \begin{array}{c} \text{[:}\ddot{O}\text{:} \\ \\ \text{S} \text{ } \times \times \text{ } \ddot{O}\text{:} \\ \\ \text{[:}\ddot{O}\text{:}] \end{array} \longrightarrow \begin{array}{c} K^+ \text{ } \text{O} \text{ } \diagup \text{ } \\ \text{ } \diagdown \text{ } \\ K^+ \text{ } \text{O} \text{ } \text{S} \text{ } \diagup \text{ } \text{O} \\ \text{ } \diagdown \text{ } \end{array}$ <p>• $Ba(NO_3)_2$</p> $Ba^{2+} \text{ } 2 \begin{array}{c} \text{[:}\ddot{O}\text{:} \text{N} \text{ } \ddot{O}\text{:} \\ \text{ } \diagdown \text{ } \\ \text{O} \end{array} \longrightarrow Ba^{2+} \text{ } 2 \begin{array}{c} \text{O} \\ \\ \text{O}-\text{N} \text{ } \diagup \text{ } \text{O} \\ \text{ } \diagdown \end{array}$

Ví dụ 3: a) Dựa vào độ âm điện hãy sắp xếp theo chiều giảm độ phân cực của liên kết giữa hai nguyên tử trong phân tử các chất sau:

CaO , MgO , AlN , N_2 , $NaBr$, BCl_2 , $AlCl_3$, CH_4 , Al_2O_3 ,
 $CuCl_2$, H_2O , Na_2S , FeS_2 , H_2S , Fe_3O_4 , KBr

Phân tử nào có liên kết ion? Liên kết cộng hóa trị có cực và không có cực ?

b) Hãy nêu bản chất liên kết trong các phân tử sau:

$AgCl$, HBr , NH_3 , H_2O_2 , NH_4NO_3 , $BeCl_2$, $AlCl_3$, PCl_5 , SF_6 .

Giải

a)

Phân tử	Hiệu độ âm điện ($\Delta\chi$)	Loại liên kết
CaO	$\Delta\chi = 3,44 - 1 = 2,44$	Ion
MgO	$\Delta\chi = 3,44 - 1,31 = 2,13$	Ion
AlN	$\Delta\chi = 3,04 - 1,61 = 1,43$	CHT có cực

Phân tử	Hiệu độ âm điện ($\Delta\chi$)	Loại liên kết
Al_2O_3	$\Delta\chi = 3,44 - 1,61 = 1,83$	Ion
H_2O	$\Delta\chi = 3,44 - 2,20 = 1,24$	CHT có cực
Na_2S	$\Delta\chi = 2,58 - 0,93 = 1,65$	CHT có cực

N ₂	$\Delta\chi = 0$	CHT không cực
NaBr	$\Delta\chi = 2,96 - 0,93 = 2,03$	Ion
BCl ₂	$\Delta\chi = 3,16 - 2,04 = 1,12$	CHT có cực
AlCl ₃	$\Delta\chi = 3,14 - 1,61 = 1,53$	CHT có cực
CH ₄	$\Delta\chi = 2,55 - 2,20 = 0,35$	CHT không cực

FeS ₂	$\Delta\chi = 2,58 - 1,83 = 0,75$	CHT có cực
H ₂ S	$\Delta\chi = 2,58 - 2,20 = 0,38$	CHT không cực
CuCl ₂	$\Delta\chi = 3,16 - 1,90 = 1,26$	CHT có cực
Fe ₃ O ₄	$\Delta\chi = 3,04 - 1,83 = 1,21$	CHT có cực
KBr	$\Delta\chi = 2,96 - 0,82 = 2,14$	Ion

Hiệu độ âm điện càng lớn thì liên kết trong phân tử càng phân cực \Rightarrow Dãy gồm các chất được sắp xếp theo chiều giảm dần độ phân cực như sau:

CaO, KBr, MgO, NaBr, Al₂O₃, Na₂S, AlCl₃, AlN, CuCl₂, H₂O, Fe₃O₄, BCl₂, FeS₂, H₂S, CH₄, N₂

Ví dụ 4: a) Một nguyên tố R và một nguyên tố X có cấu hình electron phân lớp ngoài cùng lần lượt là: $2s^1$ và $2p^5$. Xác định các nguyên tố R, X, công thức hợp chất giữa chúng và loại liên kết hình thành trong hợp chất thu được.

b) Dựa vào độ âm điện hãy nêu bản chất liên kết trong các anion:

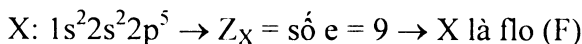
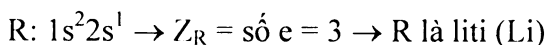
c) Tìm cation M⁺ có cấu hình electron phân lớp ngoài cùng là $2p^6$ và anion X⁻ có cấu hình electron phân lớp ngoài cùng là $3p^6$. Cho biết liên kết hóa học giữa hai ion trên thuộc loại liên kết gì.

d) Cặp chất nào sau đây mỗi chất đều chứa cả 3 loại liên kết (ion, cộng hóa trị, cho - nhận)

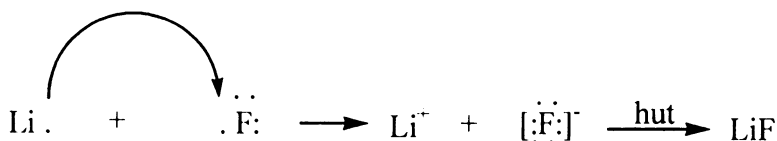
- (1) NaCl, H₂O (2) NH₄Cl, Al₂O₃ (3) KHSO₄, KNO₃
 (4) Na₂SO₄, Ba(OH)₂ (5) SO₂, SO₃.

Giải

a) Cấu hình electron đầy đủ:

Liên kết giữa Li và F thuộc loại liên kết ion.

b)

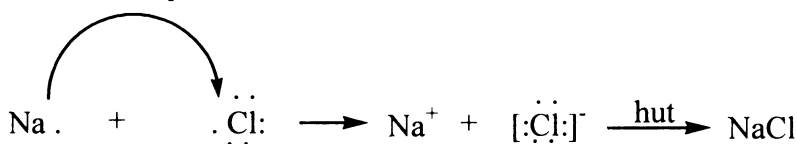
Anion	Công thức cấu tạo	Hiệu độ âm điện	Bản chất liên kết
HCO_3^-		$\Delta\chi_{\text{O}-\text{H}} = 3,44 - 2,20 = 1,24$ $\Delta\chi_{\text{C}-\text{O}} = 3,44 - 2,55 = 0,89$	4 liên kết cộng hóa trị có cực: 1 liên kết O – H và 2 liên kết $\text{C}=\text{O}$
ClO_4^-		$\Delta\chi_{\text{Cl}-\text{O}} = 3,44 - 3,16 = 0,28$	4 liên kết cộng hóa trị có cực $\text{Cl}=\text{O}$
SO_4^{2-}		$\Delta\chi_{\text{S}-\text{O}} = 3,44 - 2,58 = 0,86$	4 liên kết cộng hóa trị có cực $\text{S}=\text{O}$

c) Cấu hình electron đầy đủ:

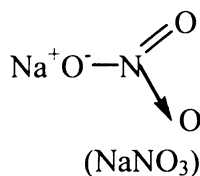
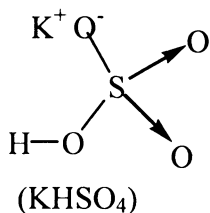
$$\text{M}^+: 1s^2 2s^2 2p^6 \rightarrow \text{M}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^1 \Rightarrow Z_{\text{M}} = \text{số e} = 11 \Rightarrow \text{M là natri (Na)}$$

$$\text{X}^-: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 \Rightarrow \text{X}: 1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5 \Rightarrow Z_{\text{X}} = \text{số e} = 17 \Rightarrow \text{X là clo (Cl)}$$

\Rightarrow Liên kết giữa Na và Cl thuộc loại liên kết ion vì được hình thành bởi 1 kim loại điển hình và 1 phi kim điển hình

d) Cặp (3)

DẠNG 3: MÔ TẢ SỰ TẠO THÀNH LIÊN KẾT VÀ CẤU TRÚC HÌNH HỌC CỦA PHÂN TỬ

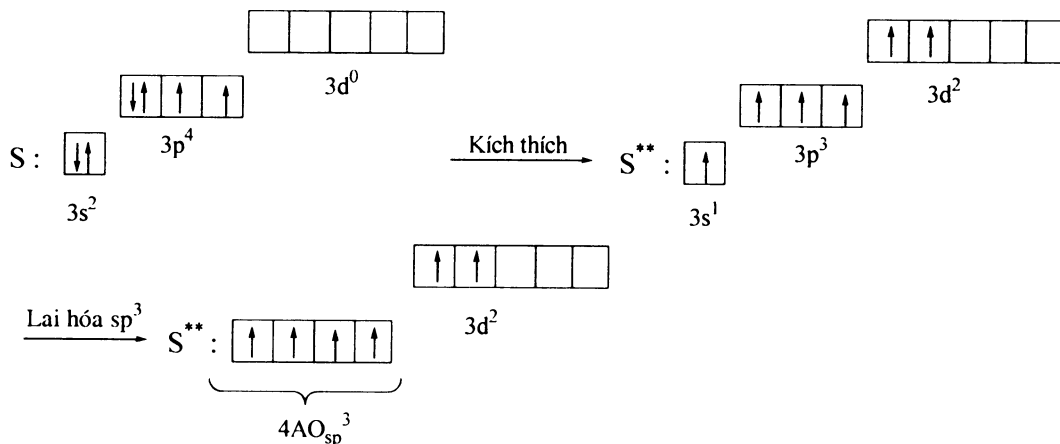
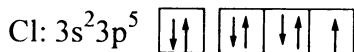
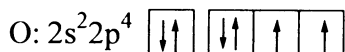
Ví dụ 1: Sử dụng phương pháp cặp electron hay phương pháp liên kết hoá trị (viết tắt là VB - Valence Bond) và mô hình VSEPR hãy cho biết sự tạo thành liên kết, trạng thái lai hoá của nguyên tử trung tâm, dạng hình học của các phân tử sau:

a) SO_2Cl_2

b) PF_3Cl_2

Giải

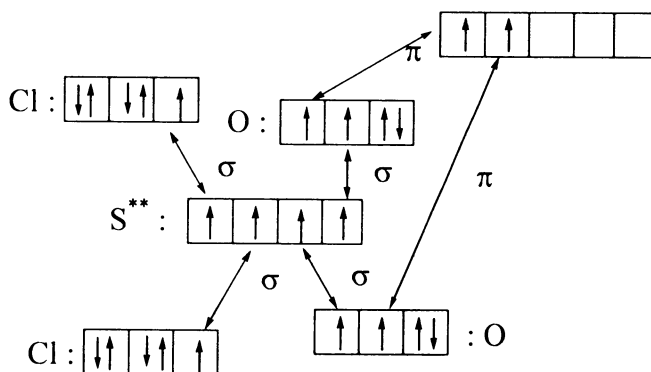
a) Xét phân tử SO_2Cl_2

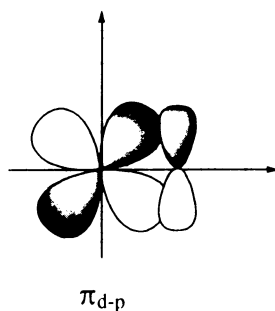
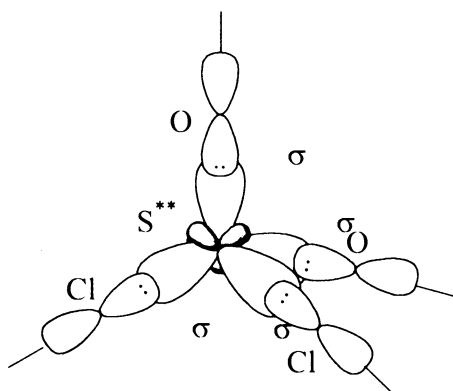

Ở trạng thái kích thích S lai hoá sp^3 với cấu trúc tứ diện, góc lai hoá $109^\circ 28'$. Khi hình thành phân tử, $4AO_{sp^3}$ chứa electron độc thân sẽ xen phủ với 2 AO_{2p} chứa electron độc thân của hai nguyên tử O và 2 AO_{3p} chứa electron độc thân của hai nguyên tử Cl tạo 4 liên kết σ . Ngoài ra, còn có sự xen phủ bên của 2 AO_{3d} chứa electron độc thân của S với 2 AO_{2p} chứa electron độc thân của 2 nguyên tử O tạo hai liên kết π .

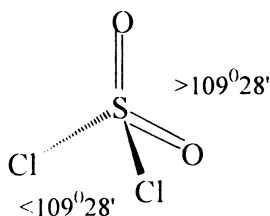
Do các electron trên liên kết $S = O$ đẩy mạnh hơn trên liên kết $S - Cl$ nên góc liên kết khác góc lai hoá ban đầu và phân tử có cấu trúc tứ diện lệch.

Sơ đồ cấu tạo phân tử:

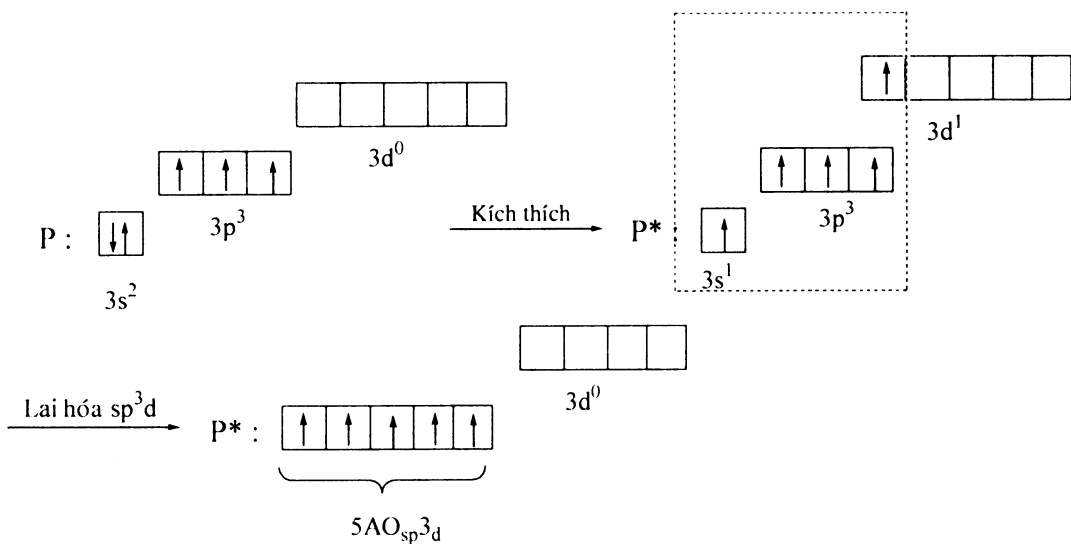
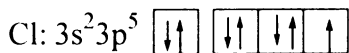
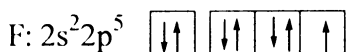

Cấu trúc phân tử:

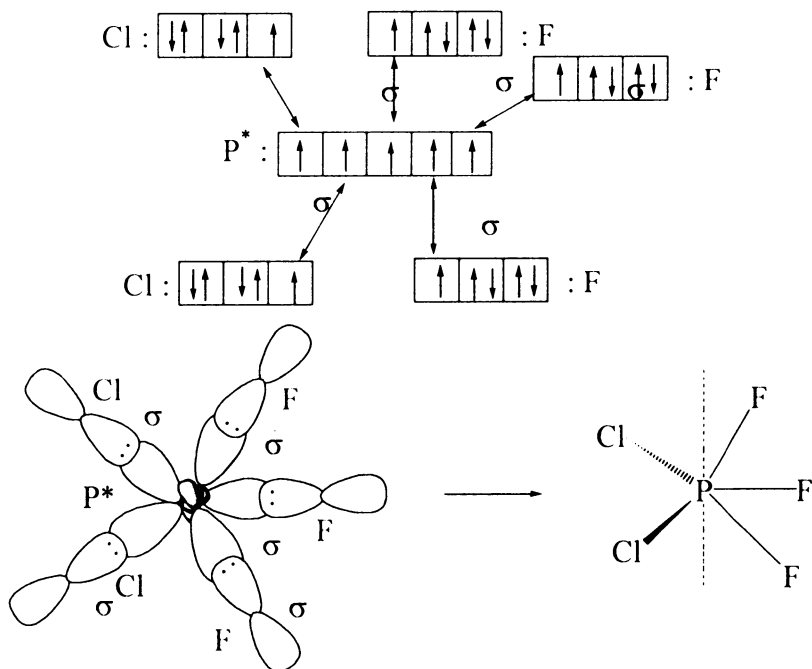

b) Xét phân tử PF_3Cl_2

Ở trạng thái kích thích P lai hoá sp^3d với cấu trúc tháp tam giác. Khi hình thành phân tử $5AO_{sp^3d}$ chứa electron độc thân sẽ xen phủ với $3AO_{2p}$ chứa 3 electron độc thân của ba nguyên tử F và $2AO_{3p}$ chứa hai electron độc thân của hai nguyên tử Cl tạo 5 liên kết σ . Do độ âm điện $\chi_F > \chi_{Cl}$ nên góc liên kết khác góc lai hoá ban đầu.

Sơ đồ cấu tạo phân tử:

Ví dụ 2: a) Hãy cho biết cấu trúc hình học của các phân tử PH_3 và AsH_3 . So sánh hai góc liên kết $\widehat{\text{HPH}}$ và $\widehat{\text{HAsH}}$ và giải thích.

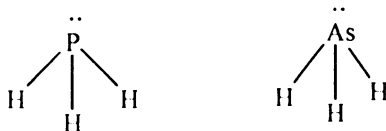
b) Các phân tử POF_3 và POCl_3 có cấu trúc hình học như thế nào? Góc liên kết $\widehat{\text{XPX}}$ trong phân tử nào lớn hơn?

c) Những phân tử nào sau đây có momen lưỡng cực lớn hơn 0?

BF_3 , NH_3 , SiF_4 , SiHCl_3 , SF_2 , O_2

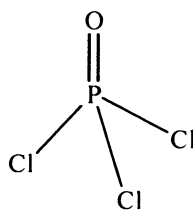
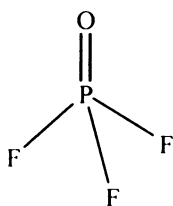
Giải

a) Cả hai phân tử đều có cấu trúc chóp tam giác vì nguyên tử trung tâm lai hoá sp^3 chưa hoàn hảo (còn 1AO lai hoá sp^3 chứa cặp electron tự do không tham gia liên kết).

Góc $\widehat{\text{HPH}} > \widehat{\text{HAsH}}$ vì $\chi_{\text{P}} > \chi_{\text{As}}$ nên lực đẩy tĩnh điện của hai cặp electron trên hai liên kết P-H mạnh hơn trên hai liên kết As-H vì khoảng cách giữa chúng gần nhau hơn.

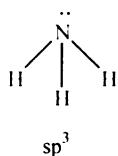
b) Hai phân tử POF_3 và POCl_3 đều có cấu trúc tứ diện lệch vì P ở trạng thái lai hoá sp^3 ($n = 3 + 1 = 4$).

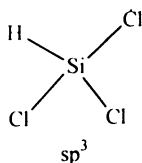
Góc $\widehat{FPF} < \widehat{ClPCl}$ vì Cl có độ âm điện nhỏ hơn F nên khoảng cách giữa hai cặp electron dùng chung trong hai liên kết P-F xa hơn trong hai liên kết P-Cl

\Rightarrow Lực đẩy tĩnh điện nhỏ hơn.

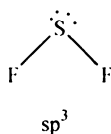
c)

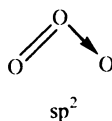
$(\mu > 0)$

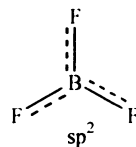
$(\mu > 0)$

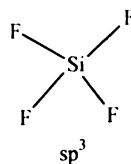
$(\mu > 0)$

$(\mu > 0)$

$(\mu = 0)$

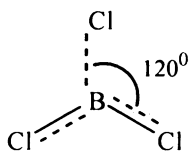
$(\mu = 0)$

Ví dụ 3: Sử dụng mô hình về sự đẩy nhau của các cặp electron hoá trị (mô hình VSEPR), dự đoán dạng hình học của các ion và phân tử sau: BeH_2 , BCl_3 , NF_3 , SiF_6^{2-} , NO_2^+ , I_3^- .

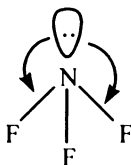
Giải

• BeH_2 : dạng AX_2E_0 . Phân tử có cấu trúc thẳng H-Be-H

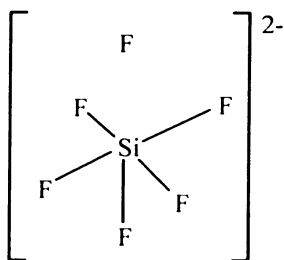
• BCl_3 : dạng AX_3E_0 , trong đó có một "siêu cặp" của liên kết đôi B=Cl. Phân tử có dạng tam giác đều phẳng.

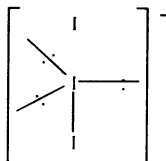
• NF_3 : dạng AX_3E_1 . Phân tử có dạng hình chóp tam giác đều với N nằm ở đỉnh chóp. Góc \widehat{FNF} nhỏ hơn $109^\circ 29'$ do lực đẩy mạnh hơn của cặp electron không liên kết.

• SiF_6^{2-} : dạng AX_6E_0 . Ion có cấu trúc bát diện đều.

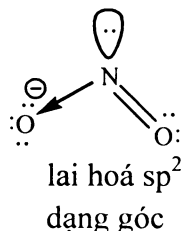
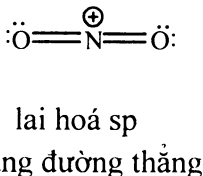
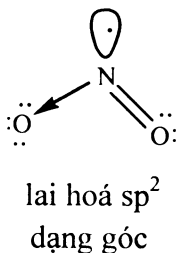

- NO_2^+ : dạng AX_2E_0 . Ion có cấu trúc đường thẳng ($[\text{O}=\text{N}=\text{O}]^+$)
- I_3^- : dạng AX_2E_3 , I ở trạng thái lai hoá dsp^3 , trong đó có hai liên kết I-I được ưu tiên nằm trên trục thẳng đứng, 3 orbital lai hoá nằm trong mặt phẳng xích đạo (vuông góc với trục) dùng để chứa 3 cặp electron không liên kết. Ion có cấu trúc đường thẳng.

Ví dụ 4: Cho các phân tử và ion sau: NO_2 , NO_2^+ và NO_2^- . Hãy viết công thức Lewis, cho biết trạng thái lai hoá của nguyên tử trung tâm, dự đoán dạng hình học của các phân tử và ion nói trên, đồng thời sắp xếp các góc liên kết trong chúng theo chiều giảm dần. Giải thích.

Giải

Trong NO_2 , trên N có 1 electron không liên kết, còn trong NO_2^- trên N có một cặp electron không liên kết nên tương tác đẩy mạnh hơn

\Rightarrow Góc $\widehat{\text{ONO}}$ trong NO_2^- nhỏ hơn trong NO_2

Vậy góc liên kết: $\text{NO}_2^+ > \text{NO}_2 > \text{NO}_2^-$

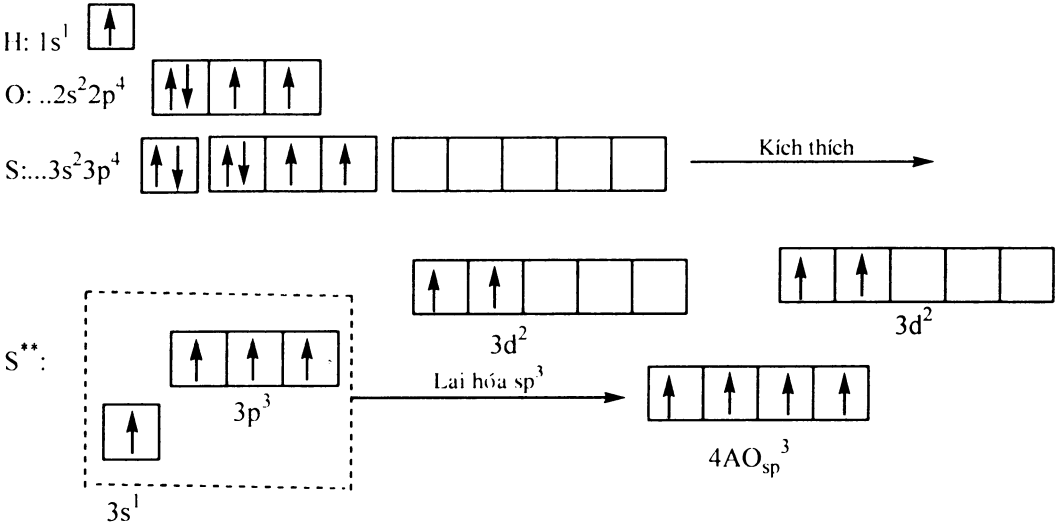
Ví dụ 5: a) Sử dụng phương pháp cặp electron hay phương pháp liên kết hóa trị (viết tắt là VB - Valence Bond) hãy mô tả sự hình thành liên kết trong phân tử H_2SO_4 .

b) Cho các chất sau: Cl_2O , F_2O ; hãy so sánh và giải thích các giá trị góc liên kết và độ phân cực của chúng.

c) Cho biết trạng thái lai hóa của nguyên tử trung tâm và dạng hình học của mỗi phân tử và ion sau: NCl_3 , XeF_4 , NH_4^+ , PCl_5 , BF_5 , SF_6 .

Giải

a)

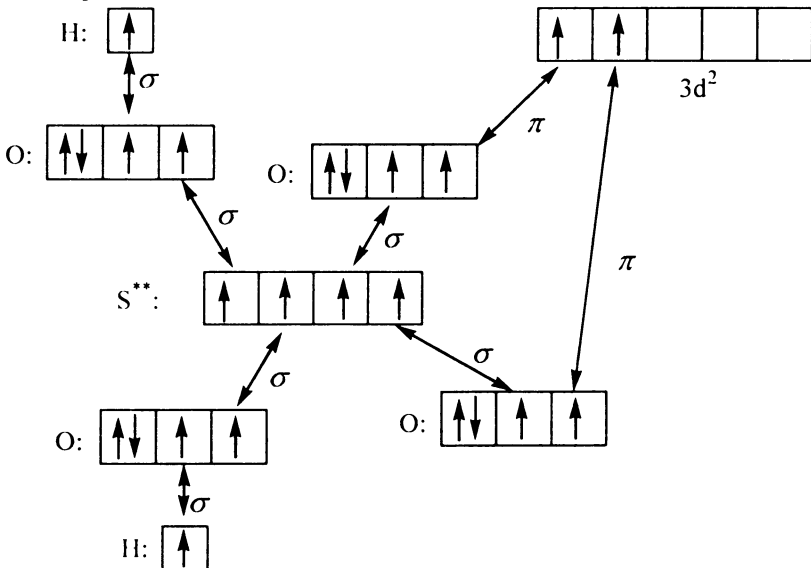

Ở trạng thái kích thích thứ nhất nguyên tử S^{**} lai hóa sp^3 với cấu trúc tứ diện đều, góc liên kết $109^028'$.

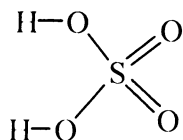
Khi hình thành phân tử 4AO_{sp^3} chứa electron sẽ xen phủ với 4AO_{2p} chứa electron độc thân của 4 nguyên tử oxi tạo 4 liên kết σ . Ngoài ra, còn có sự xen phủ bên của 2AO_{3d} chứa electron độc thân của S^{**} với 2AO_{2p} chứa electron độc thân của 2 nguyên tử O tạo 2 liên kết π_{S-O} và sự xen phủ trục 2AO_{1s} của 2 nguyên tử H với 2AO_{2p} chứa electron độc thân của hai nguyên tử O còn lại tạo hai liên kết σ .

Do các electron trên liên kết S=O đẩy mạnh hơn electron trên liên kết S-O nên góc liên kết khác với góc lai hóa và cấu trúc hình học của phân tử là tứ diện không đều (lệch).

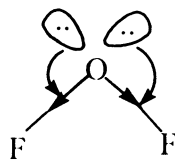
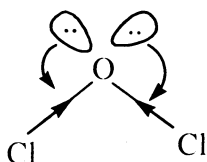
Sơ đồ cấu tạo phân tử:

Công thức cấu tạo:

b) Trong 2 phân tử, O đều ở trạng thái lai hóa sp^3 với cấu tạo như sau:

Góc liên kết:

110°

103°

Độ phân cực phân tử:

0,78D

0,03D

Liên kết O-Cl phân cực về phía nguyên tử O, còn liên kết O-F phân cực về phía F \Rightarrow khoảng cách giữa hai cặp electron liên kết trong phân tử Cl_2O nhỏ hơn, lực đẩy tĩnh điện mạnh hơn nên góc liên kết lớn hơn.

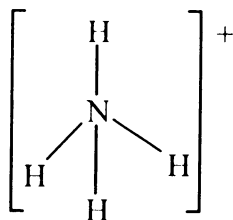
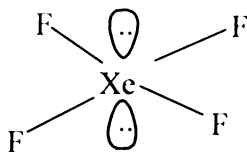
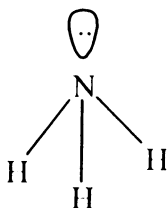
Trong phân tử Cl_2O , mô men lưỡng cực của liên kết và cặp electron tự do là cùng chiều còn trong phân tử F_2O là ngược chiều. Do vậy $\mu(\text{Cl}_2\text{O}) > \mu(\text{F}_2\text{O})$.

c) Trạng thái lai hóa và cấu trúc hình học:

NH_3

XeF_4

NH_4^+

Dạng: Tháp tam giác
N lai hóa sp^3

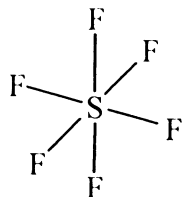
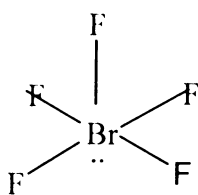
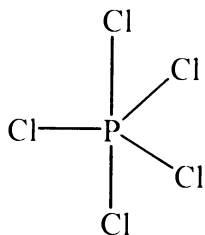
Vuông phẳng
Xe lai hóa sp^3d^2

Tứ diện đều
N lai hóa sp^3

PCl_5

BrF_5

SF_6

Dạng: Lăng trụ tam giác
tam giác Br
P lai hóa sp^3d

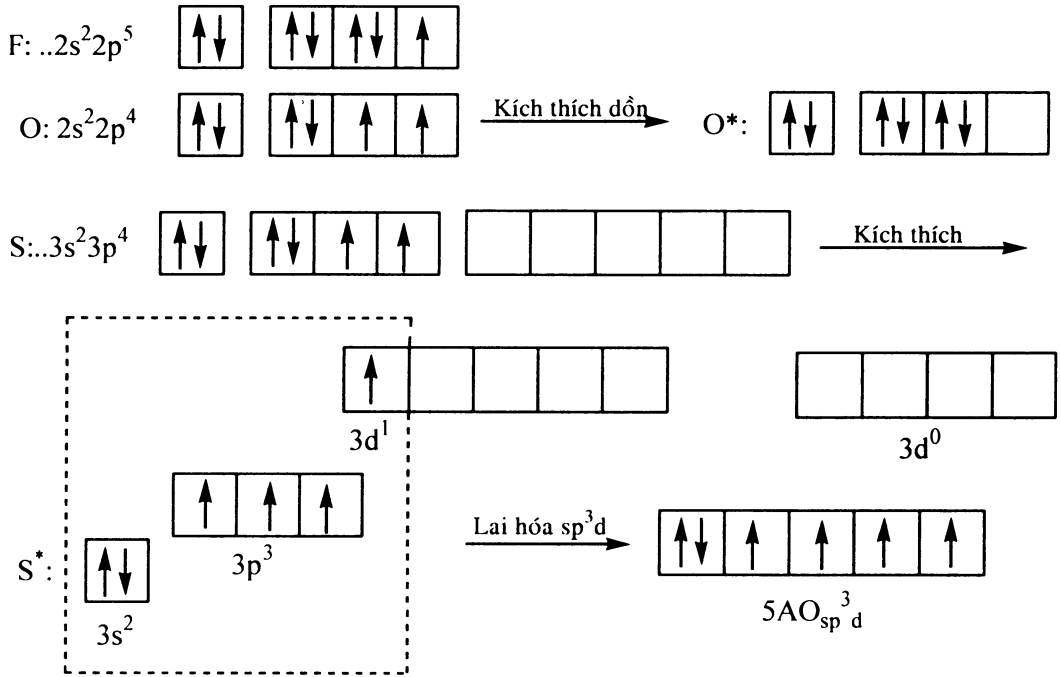
Tháp vuông
lai hóa sp^3d^2 S

Bát diện đều
lai hóa sp^3d^2

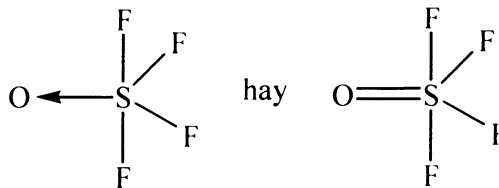
Ví dụ 6: Mô tả dạng hình học của các phân tử sau: SOF_4 , PBr_2F_3 .

Giải

• SOF_4 :

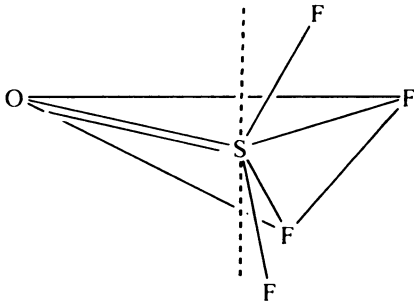

Khi hình thành phân tử thì 4 AO_{sp^3d} chứa electron độc thân của nguyên tử S xen phủ với 4 AO_{2p} chứa electron độc thân của nguyên tử F tạo 4 liên kết σ . Còn 1 AO_{sp^3d} chứa cặp electron tự do sẽ tham gia tạo liên kết cho nhận với AO_{2p} trống của O*.

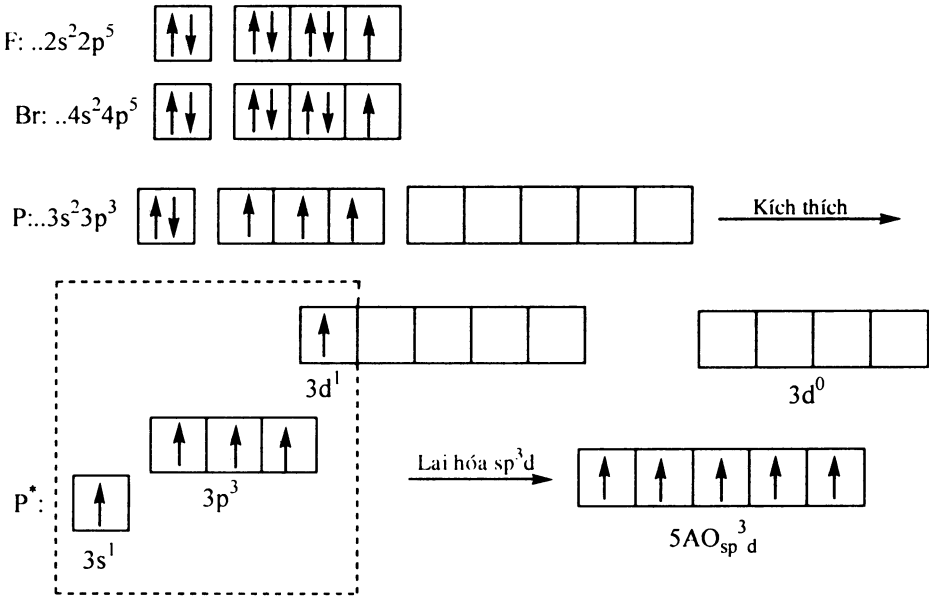

Do độ âm điện của các phối tử khác nhau ($\chi_F > \chi_O$) nên cấu trúc hình học có sự thay đổi chút ít so với cấu trúc lưỡng chóp tam giác. Nói cách khác có sự đẩy giữa electron liên kết $\text{S}=\text{O}$ và liên kết $\text{S}-\text{F}$ làm cho góc $\widehat{\text{OSF}} > \text{góc lai hóa}$, góc $\widehat{\text{FSF}} < \text{góc lai hóa}$ (các electron liên kết $\text{S}=\text{O}$ đẩy electron mạnh hơn các electron trên liên kết $\text{S}-\text{F}$) độ dài liên kết $\text{S}=\text{O} < \text{S}-\text{F}$.

Cấu trúc hình học của phân tử:

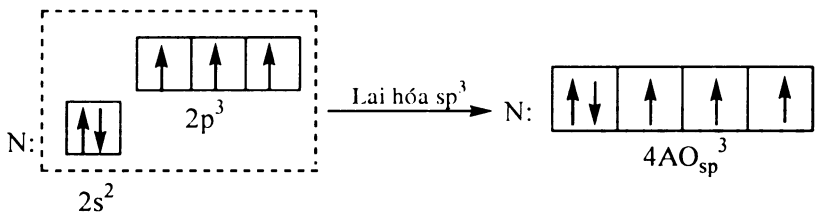
• PBr_2F_3 :

Ví dụ 7: Phân tử NH_3 có dạng hình chóp tam giác đều (nguyên tử N ở đỉnh hình chóp). Ion NH_4^+ có dạng hình tứ diện đều (nguyên tử nitơ nằm ở tâm của tứ diện đều). Dựa vào sự xen phủ các obitan, hãy mô tả sự hình thành các liên kết trong phân tử NH_3 và ion NH_4^+ .

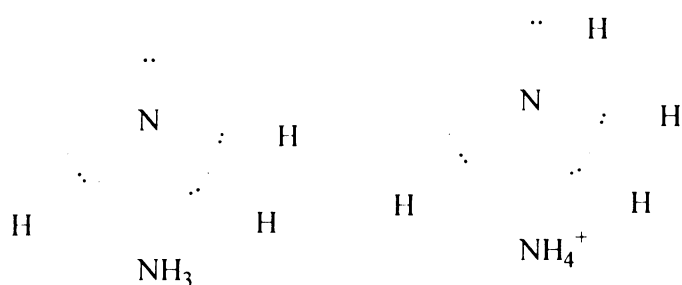
Giải

Trong phân tử NH_3 và ion NH_4^+ , N lai hoá sp^3 :

Trong NH_3 một obitan lai hoá sp^3 có cặp electron không liên kết, còn 3 obitan lai hoá sp^3 khác với 1 electron độc thân xen phủ với một obitan s của nguyên tử H có 1 electron, tạo ra các liên kết σ bền vững.

Trong NH_4^+ , ngoài 3 liên kết σ như trong NH_3 , còn 1 obitan lai hoá sp^3 với đôi electron xen phủ với AO 1s của H^+ không có electron, tạo ra liên kết σ thứ 4.

Ví dụ 8: Sự phá vỡ các liên kết Cl-Cl trong một mol Cl-Cl đòi hỏi một năng lượng bằng 243 kJ (năng lượng này có thể sử dụng dưới dạng quang năng). Hãy tính bước sóng của photon cần sử dụng để phá vỡ liên kết Cl-Cl của phân tử Cl_2 . Cho: tốc độ ánh sáng $c = 3.10^8 \text{ m.s}^{-1}$; hằng số Planck $h = 6,625.10^{-34} \text{ J.s}^{-1}$; hằng số Avogadro $N_A = 6,022.10^{23} \text{ mol}^{-1}$.

Giải

$$\text{Cl}_2 + h\nu \rightarrow 2\text{Cl}$$

$$\Rightarrow \epsilon = h\nu = \frac{hc}{\lambda} = \frac{243.10^3}{6,022.10^{23}} = 4,035.10^{-19} \text{ (J/phân tử)}$$

$$\Rightarrow \lambda = \frac{hc}{\epsilon} = \frac{6,625.10^{-34}.3.10^8}{4,035.10^{-19}} = 4,925.10^{-7} \text{ (m)} = 4925 \text{ (nm)}$$

DẠNG 3: BÀI TOÁN VỀ MẠNG TINH THỂ

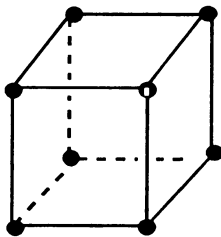
Trong tinh thể, các đơn vị cấu trúc (nguyên tử, phân tử, ion, ...) được phân bố một cách tuần hoàn theo những quy luật nhất định tạo thành một mạng lưới không gian đều đặn. Từ đó có thể coi tinh thể được hình thành từ các ô mạng cơ sở được gọi là tế bào sơ đẳng. Có các kiểu mạng sau:

1. Mạng lập phương đơn giản

• Nếu chỉ ở các đỉnh của tế bào sơ đẳng mới có các đơn vị cấu trúc thì mạng tinh thể được gọi là mạng lập phương đơn giản.

• Số nguyên tử trong một ô mạng cơ sở:

Ta cần nhớ rằng trong tinh thể có vô số tế bào sơ đẳng (không phải chỉ có một tế bào đơn độc) nên 8 tế bào cùng chung một đỉnh, mỗi đơn vị cấu trúc ở 8 đỉnh thuộc 8 tế bào. Nói cách khác chỉ 1/8 đơn vị cấu trúc thuộc mỗi tế bào. Trong mạng lưới đơn giản (8 đỉnh) như vậy chỉ có $(1/8) \times 8 = 1$ đơn vị cấu trúc

Tế bào đơn vị mạng lập phương đơn giản

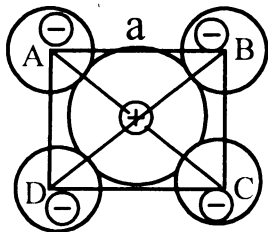
Như vậy trong tế bào đơn giản có 1 nguyên tử

Ví dụ 1: a) Các ion Cs^+ và Cl^- có bán kính tương ứng $r_+ = 1,69 \text{ \AA}$, $r_- = 1,81 \text{ \AA}$. Hãy tính cạnh của tế bào sơ đẳng của tinh thể CsCl .

b) NaCl có khối lượng riêng $d = 2,165 \text{ gam/cm}^3$. Hãy tính tổng bán kính $r_+ + r_-$ ($\text{NaCl} = 58,44$, $N_A = 6,02 \cdot 10^{23}$).

Giải

a)

CsCl kết tinh trong mạng lưới lập phương đơn giản (đối với mỗi loại ion). AC, BD là những đường chéo của hình lập phương (xem hình trên). Với BC là đường chéo của một mặt ta có:

$$BC^2 = a^2 + a^2 = 2a^2 \text{ và } AC^2 = AB^2 + BC^2 = 3a^2$$
$$\Rightarrow AC = a\sqrt{3}$$

Từ hình vẽ ta có: $AC = 2(r_+ + r_-) \Rightarrow a = \frac{2(1,69 + 1,81)}{\sqrt{3}} = 4,04 \text{ \AA}$

b) Tinh thể NaCl có cấu trúc mạng lập phương tâm diện nên mỗi tế bào cơ sở có 4 phân tử NaCl

Gọi a là cạnh của hình lập phương, m là khối lượng của 1 phân tử NaCl thì ta có:

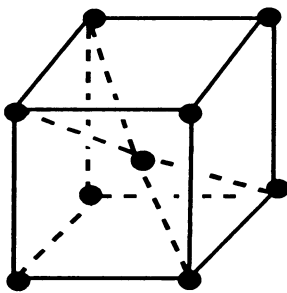
$$d = \frac{4m}{a^3} \Rightarrow a = \sqrt[3]{\frac{4m}{d}} = \sqrt[3]{\frac{4 \cdot 58,44}{6,02 \cdot 10^{23} \cdot 2,165 \cdot 10^6}} = 5,64 \cdot 10^{-10} \text{ m} = 5,64 \text{ \AA}$$

Nhìn vào mỗi cạnh của hình lập phương tâm diện ta thấy các ion âm (Cl^-) và dương (Na^+) tiếp xúc nhau nên:

$$a = 2(r_- + r_+) \rightarrow r_- + r_+ = \frac{a}{2} = 2,82 \text{ \AA}$$

2. Mạng lập phương tâm khối

Nếu ở tâm mỗi tế bào cơ sở có thêm một đơn vị cấu trúc thì ta có mạng lưới tinh thể lập phương tâm khối.

Tế bào đơn vị mạng lập phương tâm khối

• Số nguyên tử trong một ô mạng cơ sở: $1 + \frac{1}{8} \cdot 8 = 2$ (nguyên tử)

• Tính độ đặc khít:

Xét 1 đơn vị mạng lập phương tâm khối có cạnh $= a \Rightarrow V_{tt} = a^3$.

Xét theo đường chéo của hình lập phương. Các nguyên tử xếp sát nhau nên:

$$4R = \frac{a\sqrt{3}}{4}$$

Thể tích choán chỗ của 2 nguyên tử: $V_{NT} = 2 \cdot \frac{4\pi R^3}{3} = \frac{8\pi}{3} \cdot \left(\frac{a\sqrt{3}}{4}\right)^3$

Vậy độ đặc khít của mạng tinh thể lập phương tâm khối

$$= \frac{V_{NT}}{V_{TT}} \cdot 100\% = \frac{\frac{8\pi}{3} \cdot \left(\frac{a\sqrt{3}}{4}\right)^3}{a^3} \cdot 100\% = 68\%$$

• **Khối lượng riêng (d) của nguyên tử kim loại:**
$$d = \frac{2 \cdot m_{NT}}{V_{TT}} \cdot \frac{2 \cdot M}{a^3 \cdot N_A} \text{ (gam/cm}^3\text{)}$$

Trong đó:

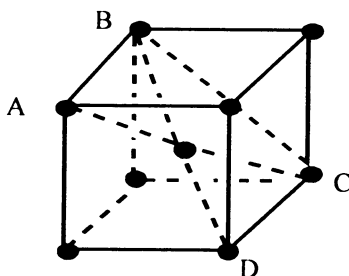
- M : Nguyên tử khối của kim loại (gam/mol).
- a : Độ dài cạnh của ô mạng cơ sở (cm).
- $N_A = 6,023 \cdot 10^{23}$ nguyên tử/mol: Hằng số Avogadro.

Ví dụ 2: Sắt α (Fe_α) kết tinh trong mạng lưới lập phương tâm khối, nguyên tử có bán kính $r = 1,24 \text{ \AA}$.

- a) Hãy tính cạnh a của mỗi tế bào sơ đẳng và tỉ khối của sắt ($Fe = 56$)
- b) Tính phần trăm thể tích không gian trống trong mạng tinh thể của Fe_α

Giải

a) Từ hình vẽ ta có: $BC^2 = a^2 + a^2 = 2a^2 \Rightarrow AC^2 = BC^2 + AB^2 = 3a^2$
 $\Rightarrow AC = a\sqrt{3}$

Xét theo đường chéo của hình lập phương, các nguyên tử xếp khít nhau nên:

$$AC = 4r = a\sqrt{3} \Rightarrow a = \frac{4r}{\sqrt{3}} = \frac{4 \cdot 1,24}{\sqrt{3}} = 2,86 \text{ \AA}$$

Mỗi tế bào có chứa 2 nguyên tử Fe do đó:

$$d = \frac{m}{v} = \frac{2 \cdot 56}{6,02 \cdot 10^{23} \cdot (2,86 \cdot 10^{-8})^3} = 7,95 \text{ (gam/cm}^3\text{)}$$

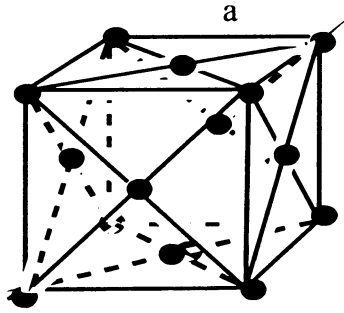
$$b) V_{kl} = 2 \cdot \frac{4}{3} \cdot \pi \cdot r^3 = 2 \cdot \frac{4}{3} \cdot 3,1416 \cdot (1,24 \cdot 10^{-10})^3 = 1,6 \cdot 10^{-29} \text{ m}^3$$

$$\text{Độ đặc khít} = \frac{1,6 \cdot 10^{-29}}{(2,86 \cdot 10^{-10})^3} = 0,6827 \text{ (} = 68,27\% \text{)}$$

$$\Rightarrow \text{Độ trống} = 100\% - 68,27\% = 31,72\%$$

3. Mạng lập phương tâm diện

Nếu ở tâm các mặt còn một đơn vị cấu trúc thì ta có mạng lưới tinh thể lập phương tâm diện.

Tế bào đơn vị mạng lập phương tâm diện

• Số nguyên tử trong một ô mạng cơ sở: $8 \cdot \frac{1}{8} + 6 \cdot \frac{1}{2} = 4$ (nguyên tử)

• Tính độ đặc khít:

Xét một tế bào sơ đẳng mạng tinh thể lập phương tâm diện có cạnh = $a \Rightarrow V_{tt} = a^3$.
Các nguyên tử kim loại xếp sát nhau. Xét theo đường chéo của mặt hình vuông:

$$4R = a\sqrt{2} \Rightarrow R = \frac{a\sqrt{2}}{4}$$

Thể tích choán chỗ của 4 nguyên tử: $V_{NT} = 4 \cdot \frac{4\pi}{3} \cdot \left(\frac{a\sqrt{2}}{4}\right)^3$

Vậy độ đặc khít của mạng tinh thể là:

$$\frac{V_{NT}}{V_{tt}} \cdot 100\% = \frac{4 \cdot \frac{4\pi}{3} \cdot \left(\frac{a\sqrt{2}}{4}\right)^3}{a^3} \cdot 100\% = 74\%$$

• Khối lượng riêng của kim loại: $d = \frac{4m_{NT}}{V_{tt}} = \frac{4 \cdot M}{a^3 \cdot N_A}$ (gam/cm³)

Trong đó: M: Nguyên tử khối của kim loại (gam/mol)

a: Độ dài cạnh của tế bào sơ đẳng (cm³)

N_A : Hằng số Avogadro ($N_A = 6,02 \cdot 10^{23}$ nguyên tử/mol).

Ví dụ 3: Thực nghiệm cho biết ở pha rắn, vàng (Au) có khối lượng riêng là 19,4 gam/cm³ và có mạng lưới lập phương tâm diện. Độ dài cạnh của ô mạng đơn vị là $4,070 \cdot 10^{-10}$ m. Khối lượng mol nguyên tử của Au là 196,97 gam/mol.

1. Tính phần trăm thể tích không gian trống trong mạng tinh thể của Au
2. Xác định số Avogadro (N_A)

Giải

a) Cạnh hình lập phương = khoảng cách hai đỉnh kề nhau = $a = 4,070 \cdot 10^{-10}$ m.
Khoảng cách từ đỉnh đến tâm mặt lập phương là nửa đường chéo của mỗi mặt

vuông: $\frac{1}{2} \cdot \sqrt{a^2 + a^2} = \frac{a}{\sqrt{2}} < a$ đó là khoảng cách gần nhất giữa hai nguyên tử bằng hai lần bán kính của Au.

$$2r = \frac{a}{\sqrt{2}} \Rightarrow r = \frac{a}{2\sqrt{2}} = \frac{4,070 \cdot 10^{-10}}{2\sqrt{2}} = 1,439 \cdot 10^{-10} \text{ m}$$

- Thể tích của mỗi tế bào cơ sở:

$$V_{tt} = a^3 = (4,070 \cdot 10^{-10})^3 = 67,419143 \cdot 10^{-30} \text{ m}^3$$

- Thể tích Au trong mỗi tế bào cơ sở = Thể tích của 4 nguyên tử Au:

$$V_{Kl} = 4 \times \frac{4}{3} \pi r^3 = 4 \times \frac{4}{3} \times (3,1416) \times (1,439 \cdot 10^{-10})^3 = 49,927 \cdot 10^{-30} \text{ m}^3$$

- Độ đặc khít = $\frac{V_{NT}}{V_{tt}} = \frac{49,927 \cdot 10^{-30}}{67,419143 \cdot 10^{-30}} = 0,74054 (= 74,054\%)$

$$\Rightarrow \text{Độ trống} = 100\% - 74,054\% = 25,946\%$$

b) Tính số Avogadro

- 1 mol Au chứa N_A nguyên tử Au có khối lượng 196,97 gam

$$\Rightarrow \text{Khối lượng của 1 nguyên tử Au} = \frac{196,97}{N_A}$$

- Ở pha rắn, khối lượng riêng của Au là

$$d = \frac{4m_{Au}}{V_{tt}} = \frac{4 \cdot 196,97}{a^3 \cdot N_A}$$

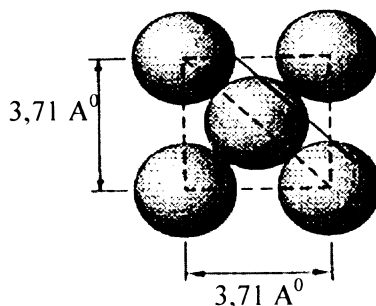
$$\Rightarrow N_A = \frac{4 \cdot 196,97}{a^3 \cdot d} = \frac{4 \cdot 196,97}{(4,070 \cdot 10^{-10})^3 \cdot 1,94 \cdot 10^6} = 6,02386 \cdot 10^{23}$$

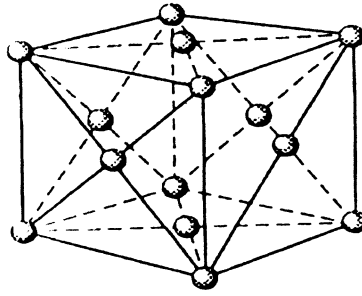
Ví dụ 4: Nguyên tố X là kim loại. Tế bào đơn vị (ô mạng cơ sở) lập phương tâm diện của tinh thể X, có cạnh $3,71 \cdot 10^{-8} \text{ cm}$. Khối lượng riêng của nguyên tố này là 3500 kg/m^3 .

1. Tính phần trăm thể tích của tế bào bị chiếm bởi các nguyên tử.
2. Xác định tên nguyên tố X.

Lấy số Avogadro $N_A = 6,022 \cdot 10^{23}$ nguyên tử/mol

Giải

Tế bào đơn vị mạng lập phương tâm diện

a) Số nguyên tử trong một ô mạng cơ sở là: $8 \cdot \frac{1}{8} + 6 \cdot \frac{1}{2} = 4$ (nguyên tử)

Các nguyên tử kim loại xếp khít nhau. Xét theo đường chéo của hình vuông:

$$4r = a\sqrt{2} \rightarrow r = \frac{a\sqrt{2}}{4}$$

- Thể tích của các nguyên tử trong ô mạng cơ sở là: $V_{NT} = 4 \cdot \frac{4\pi r^3}{3} = \frac{\pi a^3 \sqrt{2}}{6}$

- Thể tích của một ô mạng cơ sở là: $V_{TT} = a^3$

\Rightarrow Phần trăm thể tích của tế bào bị chiếm bởi các nguyên tử là

$$\frac{V_{NT}}{V_{TT}} \cdot 100\% = \frac{\frac{\pi a^3 \sqrt{2}}{6}}{a^3} \cdot 100\% = \frac{50\sqrt{2} \cdot 3,14}{3} = 74,01\%$$

b) Khối lượng của 1 ô mạng cơ sở là: $m_{NT} = \frac{4M_X}{N_A}$ (gam)

\Rightarrow Khối lượng riêng của X: $d = \frac{m_{NT}}{V_{TT}} = \frac{4M_X}{a^3 \cdot N_A}$

$$\Rightarrow M_X = \frac{a^3 \cdot d \cdot N_A}{4} = \frac{(3,71 \cdot 10^{-8})^3 \cdot 3500 \cdot 10^{-3} \cdot 6,022 \cdot 10^{23}}{4} = 26,907 \text{ gam/mol}$$

\Rightarrow Vậy X là Al

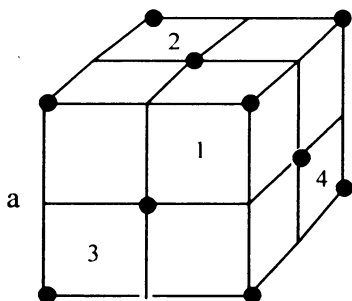
Ví dụ 5: Pin mặt trời chế tạo từ nguyên tố X có khả năng chuyển năng lượng ánh sáng mặt trời thành điện năng, cung cấp cho các thiết bị trên tàu vũ trụ. X có cấu trúc tinh thể lập phương tâm diện với cạnh a của ô mạng cơ sở bằng $5,34 \text{ \AA}$. Nếu

mỗi ô mạng cơ sở được chia thành 8 hình lập phương con với cạnh $\frac{a}{2}$ thì có thêm

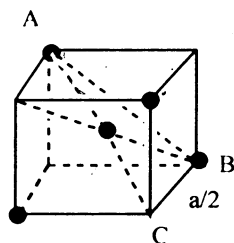
4 nguyên tử X chiếm 4 tâm của 4 hình lập phương con. Mỗi nguyên tử X trong tinh thể liên kết với 4 nguyên tử X gần nhau nhất bằng các obitan lai hoá sp^3 . Khối lượng riêng của X là $2,45 \text{ (gam/cm}^3\text{)}$.

1. Tính phần trăm thể tích của tế bào bị chiếm bởi các nguyên tử.
 2. Xác định tên nguyên tố X.
- Lấy số Avogadro $N_A = 6,022 \cdot 10^{23}$ nguyên tử/mol

Giải

Ô mạng cơ sở

Hình lập phương con có nguyên tử X ở tâm

1. Số nguyên tử trong một ô mạng cơ sở là: $8 \cdot \frac{1}{8} + 6 \cdot \frac{1}{2} + 4 = 8$ (nguyên tử)

Xét một hình lập phương con bất kì có tâm là nguyên tử X (chẳng hạn hình lập phương con 1). Theo qui ước nguyên tử ở tâm của hình lập phương con tiếp xúc với 4 nguyên tử ở đỉnh của hình này và chúng được coi là có dạng hình cầu.

$$\text{Ta có: } AC = 4r = \sqrt{AB^2 + BC^2} = \sqrt{\left(\frac{a\sqrt{2}}{2}\right)^2 + \left(\frac{a}{2}\right)^2} = \frac{a\sqrt{3}}{2} \Rightarrow r = \frac{a\sqrt{3}}{8}$$

$$\text{- Thể tích của 8 nguyên tử: } V_{NT} = 8 \cdot \frac{4}{3} \pi r^3 = \frac{32\pi}{3} \cdot \left(\frac{a\sqrt{3}}{8}\right)^3 = \frac{\sqrt{3}\pi a^3}{16}$$

$$\text{- Thể tích của một ô mạng cơ sở: } V_{TT} = a^3$$

\Rightarrow Phần trăm thể tích của tế bào bị chiếm bởi các nguyên tử là

$$\frac{V_{NT}}{V_{TT}} \cdot 100\% = \frac{\frac{\pi a^3 \sqrt{3}}{16}}{a^3} \cdot 100\% = \frac{\sqrt{3} \cdot 3,14}{16} \cdot 100\% = 34\%$$

2. Khối lượng của 1 ô mạng cơ sở là

$$m_{NT} = \frac{8M_X}{N_A} \text{ (gam)}$$

$$\Rightarrow \text{Khối lượng riêng của X: } d = \frac{m_{NT}}{V_{TT}} = \frac{8M_X}{a^3 \cdot N_A}$$

$$\Rightarrow M_X = \frac{a^3 \cdot d \cdot N_A}{8} = \frac{(5,34 \cdot 10^{-8})^3 \cdot 2,45 \cdot 6,022 \cdot 10^{23}}{8} = 28,083 \text{ gam/mol}$$

\Rightarrow Vậy X là silic (Si)

4. Mạng lục phương

• *Tính số nguyên tử:*

Số nguyên tử trong một tế bào cơ sở = $12 \cdot \frac{1}{6} + 2 \cdot \frac{1}{2} + 3 = 6$ (nguyên tử)

• *Tính độ đặc khít:*

Tứ giác ABCD là tứ giác đều cạnh a. Ta có:

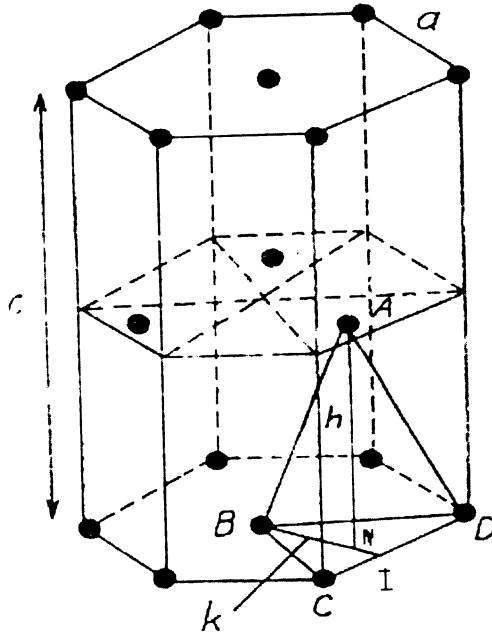
$$BN = k = \frac{2}{3} BI = \frac{2}{3} \cdot \frac{a\sqrt{3}}{2} = \frac{a}{\sqrt{3}}$$

$$AN = h = c/2 = \sqrt{AB^2 - BN^2} = \sqrt{a^2 - \left(\frac{a}{\sqrt{3}}\right)^2} = \frac{a\sqrt{2}}{\sqrt{3}} \Rightarrow c = \frac{2\sqrt{2}a}{\sqrt{3}}$$

$$\text{Suy ra: } V_{tt} = c \cdot S_{\text{đáy}} = \frac{2\sqrt{2}a}{\sqrt{3}} \cdot \frac{6a^2\sqrt{3}}{4} = 3\sqrt{2} \cdot a^3$$

$$V_c = 6 \cdot \frac{4}{3} \pi R^3 = 6 \cdot \frac{4}{3} \pi \cdot \left(\frac{a}{2}\right)^3 = \pi \cdot a^3$$

$$\text{Vậy độ đặc khít của mạng tinh thể} = \frac{V_c}{V_{tt}} = \frac{\pi \cdot a^3}{3\sqrt{2} \cdot a^3} = 0,74 \text{ (74\%)}$$

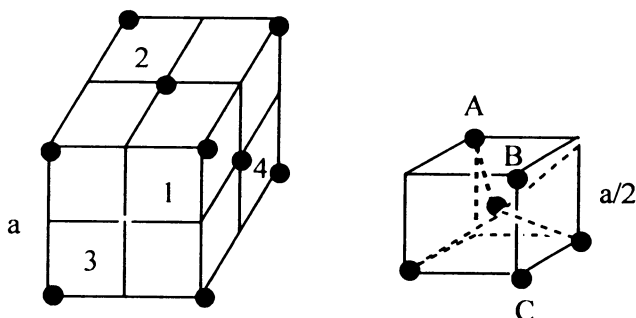

Ô mạng cơ sở

C. BÀI TẬP

1. Nguyên tử của nguyên tố phi kim A có electron cuối cùng có bộ 4 số lượng tử thoả mãn $m_l + l = 0$ và $n + m_s = 1,5$. Ion BA_3^{2-} và CA_3^{2-} lần lượt có 42 electron và 32 electron. Viết công thức cấu tạo và cho biết dạng hình học của hai ion A_3B^{2-} và A_3C^{2-} .
2. Mạng lưới tinh thể KBr có dạng lập phương tâm diện với thông số mạng $a = 6,56\text{\AA}$. Hãy tính khối lượng riêng của tinh thể KBr. Cho $M_K = 39$; $M_{Br} = 79,9$; Số Avogadro $N_A = 6,023 \cdot 10^{23}$.
3. Mô tả sự tạo thành liên kết và cấu trúc hình học của phân tử CH_4 .
4. Cho ba phân tử có công thức phân tử dạng AB_3 : BF_3 , NF_3 , IF_3 . Hãy gán số liệu góc liên kết \widehat{BAB} : 90° ; 107° và 120° phù hợp với ba phân tử đã cho. Giải thích.
5. Mô tả sự tạo thành liên kết và cấu trúc phân tử $AlCl_3$?
6. Mô tả sự tạo thành liên kết và cấu trúc phân tử BeH_2 ?
7. Năng lượng liên kết của BF_3 bằng 646 kJ/mol còn của NF_3 bằng 280 kJ/mol . Giải thích sự khác biệt năng lượng liên kết này.
8. Trong hợp chất XY_2 , X và Y là hai nguyên tố ở cùng một nhóm chính thuộc hai chu kì liên tiếp trong hệ thống tuần hoàn. Tổng số proton trong hạt nhân nguyên tử của X và Y là 24.
 - a) Viết cấu hình electron của X, Y và các ion X^{2-} , Y^{2-} .
 - b) Viết công thức electron, công thức cấu tạo của hợp chất XY_2 và cho biết phân tử đó có các loại liên kết nào?
9. a) Cho biết trạng thái lai hóa của các nguyên tử trung tâm trong các phân tử và ion sau: NO_3^- , SO_4^{2-} , NH_3 , $HClO_3$, H_3PO_4 . Cho biết phân tử hay ion có cực? Không có cực?
 - b) Cho biết kiểu lai hóa của các nguyên tử trung tâm trong các phân tử sau: PCl_5 , SO_2Cl_2 , ClF_3 , HNO_3 . Viết công thức cấu tạo của các phân tử đó.
10. Trong máu cơ thể người có màu đỏ vì chứa hemoglobin (chất vận chuyển sắt). Máu của một số động nhuyển thể không có màu đỏ vì chứa một kim loại khác (X). Tế bào đơn vị (ô mạng cơ sở) lập phương tâm diện của tinh thể X, có cạnh $3,62 \cdot 10^{-8}\text{ cm}$. Khối lượng riêng của nguyên tử này là 8920 kg/m^3 .
 - a) Tính thể tích các nguyên tử trong một tế bào và phần trăm thể tích của tế bào bị chiếm chỗ bởi các nguyên tử.
 - b) Xác định nguyên tố X.
11. Kim cương có cấu trúc mạng tinh thể lập phương tâm diện với cạnh a của ô mạng cơ sở bằng $3,567\text{\AA}$. Ngoài ra, trong mỗi ô mạng cơ sở có thêm 4 nguyên tử cacbon chiếm 4 tâm của hình lập phương con 1; 2; 3; 4 (xem hình dưới). Nếu ô mạng cơ sở được chia thành 8 hình lập phương con với cạnh $a/2$. Mỗi nguyên tử cacbon trong tinh thể liên kết với 4 nguyên tử cacbon gần nhất. Khối lượng mol nguyên tử của cacbon là 12 gam.

- a) Tính độ đặc khít của mạng tinh thể kim cương.
b) Tính khối lượng riêng của kim cương.

12. Đồng (Cu) kết tinh có dạng tinh thể lập phương tâm diện.

- Tính cạnh lập phương $a(\text{\AA})$ của mạng tinh thể và khoảng cách ngắn nhất giữa hai tâm của hai nguyên tử đồng trong mạng, biết rằng nguyên tử đồng có bán kính bằng $1,28 \text{\AA}$.

- Tính khối lượng riêng d của Cu theo g/cm^3 . (Cho $\text{Cu} = 64$).

13. Từ nhiệt độ phòng đến 1185K sắt tồn tại ở dạng Fe_α với cấu trúc lập phương tâm khối, từ 1185K đến 1667K ở dạng Fe_γ với cấu trúc lập phương tâm diện. Ở

293K sắt có khối lượng riêng $d = 7,874\text{g/cm}^3$.

a) Hãy tính bán kính của nguyên tử Fe.

b) Tính khối lượng riêng của sắt ở 1250K (bỏ qua ảnh hưởng không đáng kể do sự giãn nở nhiệt)

c) Thép là hợp kim của sắt và cacbon, trong đó một số khoảng trống giữa các nguyên tử sắt bị chiếm bởi nguyên tử cacbon. trong lò luyện thép (lò thổi) sắt dễ nóng chảy khi chứa $4,3\%$ cacbon về khối lượng. Nếu được làm lạnh nhanh thì các nguyên tử cacbon vẫn được phân tán trong mạng lưới lập phương tâm khối, hợp kim được gọi là martensite cứng và giòn. Kích thước của tế bào sơ đẳng của Fe_α không đổi. Hãy tính số nguyên tử trung bình của C trong mỗi tế bào sơ đẳng của Fe_α với hàm lượng của C là $4,3\%$.

d) Hãy tính khối lượng riêng của martensite.

(cho $\text{Fe} = 55,847$; $\text{C} = 12,011$; số $N_A = 6,022 \cdot 10^{23}$)

14. a) Sử dụng phương pháp VB hãy giải thích ion phức $[\text{Ni}(\text{NH}_3)_6]^{2+}$ có cấu trúc bát diện đều và thuận từ.

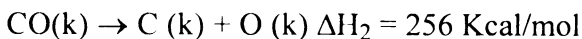
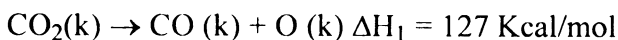
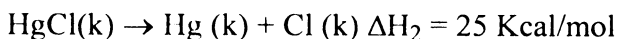
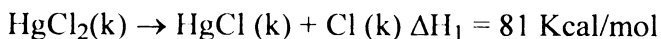
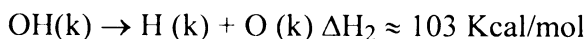
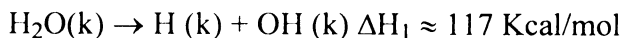
b) Cho biết trạng thái lai hoá của các nguyên tử trung tâm và dạng hình học của mỗi phân tử hay ion sau: NO_2^- , TeBr_4 và NO_2^+ .

15. Vì sao nước đá lại nhẹ hơn nước lỏng ?

16. Momen lưỡng cực của liên kết C-Cl bằng $1,6\text{D}$. Triclo- benzen $\text{C}_6\text{H}_3\text{Cl}_3$ có momen lưỡng cực = 0. Hãy chỉ rõ cấu tạo của đồng phân này? Nêu cấu tạo của đồng phân $\text{C}_6\text{H}_3\text{Cl}_3$ có momen lưỡng cực lớn nhất và tính momen đó.

17. Axit flohidric là một axit yếu nhất trong các axit HX nhưng lại tạo được muối axit còn các axit khác thì không có khả năng này ?
18. B và Al là hai nguyên tố kề nhau ở phân nhóm IIIA. Tại sao có phân tử Al_2Cl_6 nhưng không có phân tử B_2Cl_6 ?
19. a) Viết cấu trúc Lewis của NO_2 và nêu dạng hình học của nó. Dự đoán dạng hình học của ion NO_2^- và ion NO_2^+ . So sánh hình dạng của 2 ion với NO_2 .
 b) Năng lượng liên kết của $\text{BF}_3 = 646 \text{ kJ/mol}$ còn của NF_3 chỉ $= 280 \text{ kJ/mol}$. Giải thích sự khác biệt về năng lượng liên kết này.
 c) Điểm sôi của $\text{NF}_3 = -129^\circ\text{C}$ còn của $\text{NH}_3 = -33^\circ\text{C}$. Amoniac tác dụng như một bazơ Lewis còn NF_3 thì không. Momen lưỡng cực của $\text{NH}_3 = 1,46\text{D}$ lớn hơn nhiều so với của $\text{NF}_3 = 0,24\text{D}$ mặc dù độ âm điện của F lớn hơn nhiều so với H. Hãy giải thích.
20. a) Tại sao trong các phân tử H_2O , NH_3 các góc liên kết $\widehat{\text{HOH}}$ ($104,29^\circ$) và $\widehat{\text{HNH}}$ (107°) lại nhỏ hơn góc tứ diện ($109^\circ, 28'$).
 b) Xét 2 phân tử H_2O và H_2S tại sao góc $\widehat{\text{HSH}}$ ($92^\circ 15'$) lại nhỏ hơn $\widehat{\text{HOH}}$ ($104^\circ 29'$).
 c) Xét 2 phân tử H_2O và F_2O tại sao góc $\widehat{\text{FOF}}$ ($103^\circ 15'$) lại nhỏ hơn $\widehat{\text{HOH}}$ ($104^\circ 29'$).
21. Vì sao nước đá lại nhẹ hơn nước lỏng ?
22. B và Al là hai nguyên tố kề nhau ở phân nhóm IIIA. Tại sao có phân tử Al_2Cl_6 nhưng không có phân tử B_2Cl_6 ?
23. Hãy vẽ rõ ràng dạng hình học của 3 anion $[\text{NiCl}_4]^{2-}$, $[\text{PtCl}_6]^{2-}$, $[\text{PdCl}_4]^{2-}$ và cấu trúc của phân tử $[\text{Pd}(\text{NH}_3)_2\text{Cl}_2]$. Ghi đúng kí hiệu lập thể và giải thích.
24. Hãy cho biết cấu trúc hình học của các phân tử sau: (nêu rõ trạng thái lai hóa của nguyên tố trung tâm)
 $[\text{PtCl}_4]^{2-}$, $[\text{Ni}(\text{CN})_4]^{2-}$, SF_6 , $[\text{FeF}_6]^{3-}$, PtCl_6^{2-} , $[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{4-}$.
25. a) Đối với những hợp chất tương tự thì những hợp chất có khối lượng phân tử lớn thường có nhiệt độ sôi cao, vậy tại sao H_2S lại có nhiệt độ sôi thấp (61°C) hơn nước (100°C)?
 b) So sánh với NH_4OH thì NH_3 có tính bazơ mạnh hơn hay yếu hơn, tại sao ?
26. Clobenzen có $\mu_1 = 1,53\text{D}$, anilin có $\mu_2 = 1,6\text{D}$. Hãy tính μ của o-cloanilin, m-cloanilin và p-cloanilin.
27. Khi nghiên cứu cấu trúc của $\text{PCl}_5(\text{r})$, $\text{PBr}_5(\text{r})$ ở trạng thái tinh thể bằng tia X người ta thấy:
 a) PCl_5 gồm các ion $[\text{PCl}_4]^+$; $[\text{PCl}_6]^-$ phân bố trong tinh thể.
 b) PBr_5 gồm các ion $[\text{PBr}_4]^+$; Br^- .
 Hãy cho biết cấu trúc không gian của các phân tử và giải thích tại sao có sự khác nhau trên ?

28. Bằng thực nghiệm người ta đã xác định được:

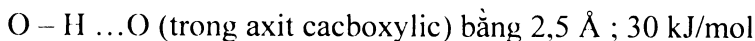
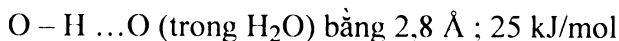

Hãy giải thích các kết quả này.

29. Xác định momen lưỡng cực (D) μ_{Cl} và μ_{NO_2} trong các dẫn xuất thế 2 lần của nhân benzen sau: 1,2 – đinitrobenzen ($\mu = 6,6 \text{ D}$); 1,3 – điclobenzen ($\mu = 1,5 \text{ D}$); para – nitrotoluen ($\mu = 4,4 \text{ D}$); nitrobenzen ($\mu = 4,2 \text{ D}$).

30. Sự hình thành liên kết, hình dạng và từ tính của các phức $[\text{Ni}(\text{CN})_4]^{2-}$ và $[\text{NiCl}_4]^{2-}$ có khác nhau không? Giải thích. Biết rằng tương tác giữa Ni^{2+} với CN^- mạnh hơn so với Cl^- .

31. Cho các đặc trưng về độ dài liên kết hidro và năng lượng hình thành nó như sau:

Giải thích vì sao cùng là liên kết hidro mà trong 2 trường hợp lại khác nhau?

32. Hãy cho biết: cấu tạo lewis; dạng lai hóa (nếu có); hình dạng phân tử theo mô hình VSEPR; mô men lưỡng cực của mỗi phân tử sau: SF_4 ; HClO_2 ; HOCl ; ICl_4^- ; IF_7 ; BrF_5 ; HNO_3 ; C_2H_6 .

33. Xác định trạng thái lai hoá của nguyên tử trung tâm và dạng hình học trong không gian của các ion ClO^- , ClO_2^- , ClO_3^- và ClO_4^- , từ đó so sánh độ bền của 4 ion.

34. Muối LiCl kết tinh theo mạng lập phương tâm diện. Ô mạng cơ sở có độ dài cạnh là $5,14 \cdot 10^{-10} \text{ m}$. Giả thiết ion Li^+ nhỏ tới mức có thể xảy ra tiếp xúc anion-anion và ion Li^+ được xếp khít vào khe giữa các ion Cl^- .

a) Hãy vẽ hình một ô mạng cơ sở tinh thể LiCl .

b) Tính độ dài bán kính của mỗi ion Li^+ , Cl^- trong mạng tinh thể.

36. Cho các phân tử, ion: XeF_2 , XeO_2F_2 , CN_2^{2-} , NFO .

Viết công thức cấu tạo Lewis cho từng phân tử, ion.

Áp dụng quy tắc đẩy giữa các cặp electron hoá trị, hãy dự đoán cấu trúc hình học của các phân tử, ion đó. Hãy cho biết kiểu lai hoá của nguyên tử trung tâm trong mỗi phân tử, ion nói trên.

37. Thực nghiệm xác định momen lưỡng cực của phân tử H_2O là $1,85 \text{ D}$, góc liên kết HOH là $104,5^\circ$, độ dài liên kết O-H là $0,0957 \text{ nm}$. Tính độ ion của liên kết O-H trong phân tử nước (bỏ qua momen tạo ra do các cặp electron hoá trị

không tham gia liên kết của oxi). Cho biết: $1D = 3,33.10^{-30} \text{ Cm}$; điện tích của electron là $-1,6.10^{-19} \text{ C}$.

38. Xây dựng giản đồ năng lượng MO đối với CO và O₂. Viết cấu hình electron, tính độ bội liên kết, xác định từ tính của mỗi chất.

39. Cho các phân tử XeF₄, XeOF₄.

- Viết công thức Lewis cho từng phân tử.

- Áp dụng quy tắc đẩy giữa các cặp electron hoá trị, dự đoán cấu trúc hình học của các phân tử đó.

Hãy cho biết kiểu lai hoá của nguyên tử trung tâm trong mỗi phân tử trên.

40. Sử dụng thuyết liên kết hoá trị (VB) để giải thích dạng hình học, từ tính của các phức chất sau: $[\text{Ni}(\text{CN})_4]^{2-}$, $[\text{NiCl}_4]^{2-}$, $[\text{Ni}(\text{CO})_4]$.

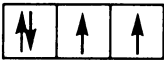
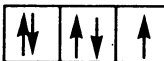

D. HƯỚNG DẪN GIẢI

1. Trường hợp 1: $m_s = 1/2 \Rightarrow n = 1 ; l = 0 ; m_l = 0 \Rightarrow 1s^1 \Rightarrow A$ là H (loại)

Trường hợp 2: $m_s = -1/2 \Rightarrow n = 2 \Rightarrow l = 1$ hoặc $l = 0$

+ Nếu $l = 0 \Rightarrow m_l = 0 \Rightarrow ..2s^2 \Rightarrow A$ là Be (loại)

+ Nếu $l = 1 \Rightarrow m_l = -1 ; 0 ; +1$

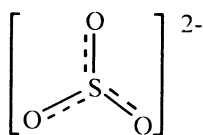
m_l	-1	0	+1
Cấu hình electron phân lớp ngoài cùng	$...2p^4$ -1 0 +1	$...2p^5$ -1 0 +1	$...2p^6$ -1 0 +1
Nguyên tố A	O (nhận)	F (loại)	Ne (loại)

Vậy A là O.

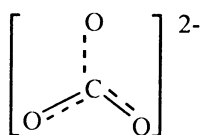
• $\text{BA}_3^{2-} : Z_B + 8.3 + 2 = 42 \Rightarrow Z_B = 16 \text{ (S)} \Rightarrow \text{BA}_3^{2-}$ là SO_3^{2-} .

• $\text{CA}_3^{2-} : Z_C + 8.3 + 2 = 32 \Rightarrow Z_C = 6 \text{ (C)} \Rightarrow \text{CA}_3^{2-}$ là CO_3^{2-} .

Cả SO_3^{2-} và CO_3^{2-} đều có cấu trúc phẳng.

S lai hoá sp^2 .

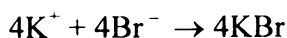

C lai hoá sp^2 .

2. KBr có cấu trúc mạng lập phương tâm diện nên trong một ô mạng cơ sở số ion K^+ = số ion Br^- = số phân tử KBr.

$$\text{Số ion } \text{Br}^- = 8 \cdot \frac{1}{8} + 6 \cdot \frac{1}{2} = 4$$

$$\text{Số ion } \text{K}^+ = 12 \cdot \frac{1}{4} + 1 = 4$$

- Khối lượng một ô mạng cơ sở là:

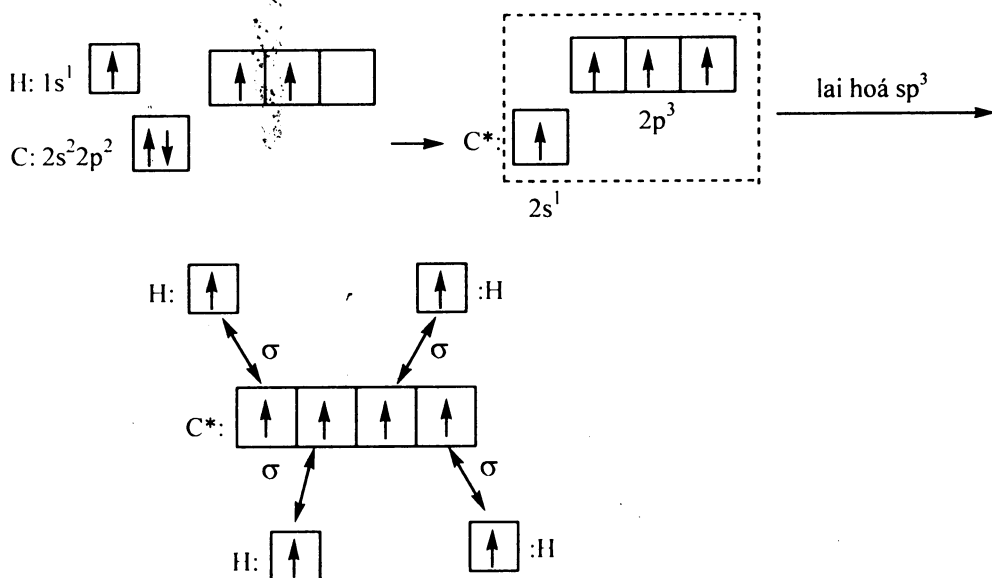
$$m = \frac{4M_{KBr}}{N_A} = \frac{4(39 + 79,9)}{6,023 \cdot 10^{23}} = 78,964 \cdot 10^{-23} \text{ gam}$$

- Thể tích của một ô mạng cơ sở là: $V = a^3 = (6,56 \cdot 10^{-8})^3 = 282,3 \cdot 10^{-24} \text{ (cm}^3\text{)}$

Vậy khối lượng riêng của tinh thể KBr là

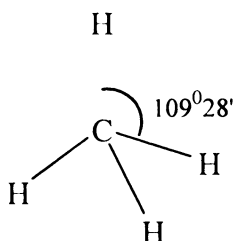
$$d = \frac{m}{V} = \frac{78,964 \cdot 10^{-23}}{282,3 \cdot 10^{-24}} = 2,797 \text{ (gam / cm}^3\text{)}.$$

3.

Ở trạng thái kích thích nguyên tử C lai hoá sp^3 . 4 AO lai hoá sp^3 hướng tới 4 đỉnh của một tứ diện đều tại đó nó xen phủ với 4 AO_{1s} chứa 1 electron độc thân của 4 nguyên tử H tạo ra 4 liên kết σ . Góc liên kết HCH = góc lai hoá = $109^{\circ}28'$. Phân tử có cấu trúc tứ diện đều.

Công thức cấu tạo:

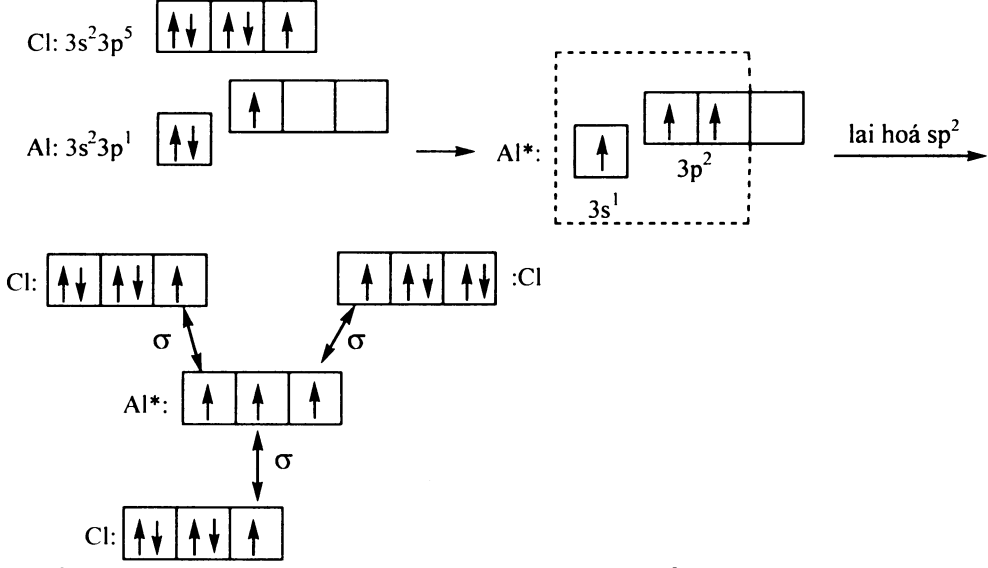

4. - Nguyên tử B lai hoá $sp^2 \Rightarrow BF_3$ có cấu trúc tam giác phẳng, góc liên kết \widehat{FBF} là 120°

- Nguyên tử N lai hoá $sp^3 \Rightarrow NF_3$ có cấu trúc tháp tam giác, góc liên kết \widehat{FNF} lẽ ra $109^{\circ}28'$ nhưng do cặp electron liên kết của N-F bị hút về phía F nên cặp electron không liên kết của N dễ tương tác đẩy với cặp electron liên kết $\Rightarrow \widehat{FNF} = 107^{\circ}$

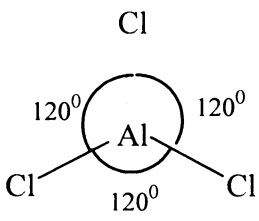
- Nguyên tử I lai hoá $sp^3d \Rightarrow IF_3$ có cấu trúc hình chữ T, do cặp electron liên kết của F-I bị hút về phía F nên 2 cặp electron không liên kết của I dễ tạo tương tác đẩy với những cặp electron liên kết $\Rightarrow \widehat{FIF} = 90^{\circ}$

5.

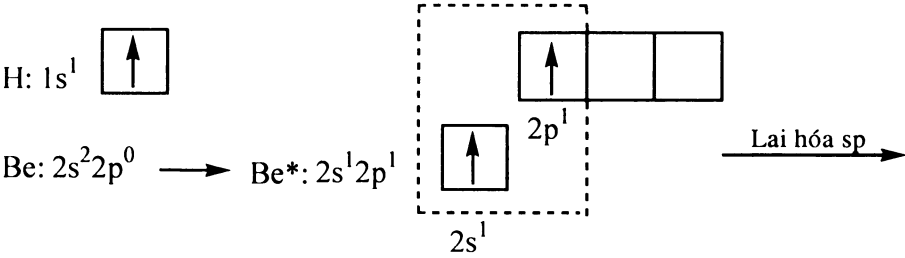

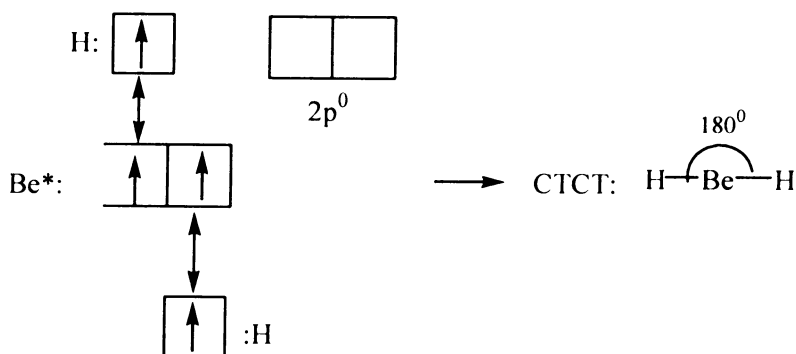
Sự tổ hợp 1 AO_{3s} với 2 AO_{3p} tạo ra 3 AO lai hoá sp^2 hướng tới 3 đỉnh của một tam giác đều. Tại đây chúng xen phủ với 3 AO_{3p} chứa 3 electron độc thân của 3 nguyên tử Cl tạo 3 liên kết σ . Góc liên kết = góc lai hoá = 120° . Phân tử có cấu trúc tam giác phẳng.

Công thức cấu tạo:

6.

Ở trạng thái kích nguyên tử Be lai hoá sp. Hai obit tan lai hoá sp nằm đối xứng nhau trên một đường thẳng. Tại đó chúng xen phủ với 2AO_{1s} chứa 2e độc thân của hai nguyên tử H tạo hai liên kết σ . Góc liên kết = góc lai hoá = 180° .

7. NF_3 có N lai hoá sp^3 , còn BF_3 có B lai hoá sp^2 , trong đó có một phần liên kết π tạo bởi sự xen phủ AO_p chưa liên kết của F với AO_p còn trống của B nên liên kết B-F bền hơn. Vì vậy năng lượng cao hơn.

8. a) Gọi Z_X, Z_Y là số proton trong hạt nhân nguyên tử của X và Y. Ta có:

$$Z_X + Z_Y = 24 \quad (1)$$

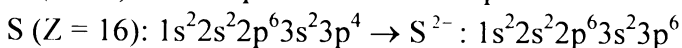
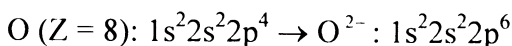
$$\Rightarrow \bar{Z} = \frac{24}{2} = 12 \Rightarrow \text{X, Y thuộc chu kì nhỏ}$$

Theo đề ra, X và Y là hai nguyên tố ở cùng một nhóm chính thuộc hai chu kì liên tiếp trong hệ thống tuần hoàn nên chúng cách nhau 8 ô.

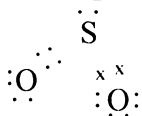
$$Z_Y - Z_X = 8 \quad (2)$$

Giải hệ (1) (2) $\Rightarrow Z_X = 8$ (O); $Z_Y = 16$ (S)

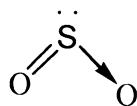
• Cấu hình electron:

b) XY_2 là SO_2

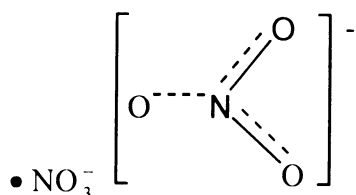
Công thức electron

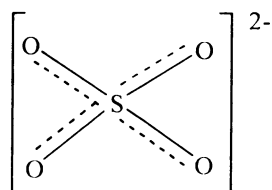
Công thức cấu tạo

\Rightarrow Trong phân tử SO_2 có liên cộng hóa trị có cực và liên kết cho - nhận.

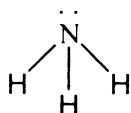
9. a)

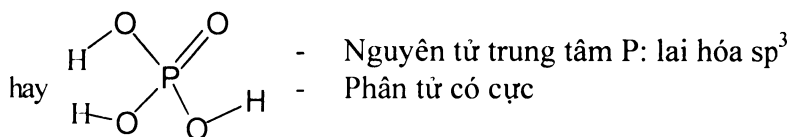
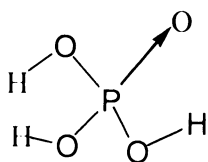
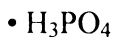
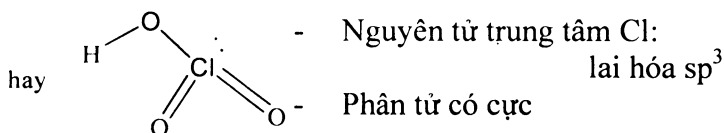
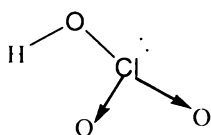
- Nguyên tử trung tâm N: lai hóa sp^2
- Ion có cực

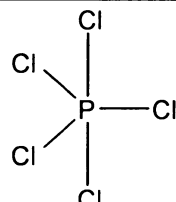
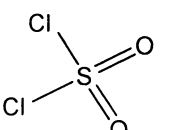
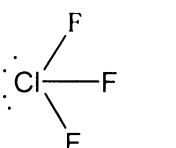
- Nguyên tử trung tâm S: lai hóa sp^3
- Ion không có cực

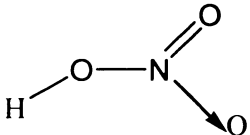

- Nguyên tử trung tâm N: lai hóa sp^3
- Phân tử có cực

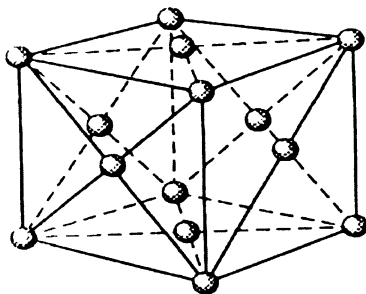

b)

Phân tử	Trạng thái lai hóa của nguyên tử trung tâm	Công thức cấu tạo
PCl_5	P: lai hóa sp^3d	
SO_2Cl_2	S: lai hóa sp^3	
ClF_3	Cl: lai hóa sp^3d	

HNO_3	N: lai hóa sp^2	
----------------	--------------------------	--

10. a)

Ô mạng cơ sở

Số nguyên tử trong một ô mạng cơ sở: $8 \cdot \frac{1}{8} + 6 \cdot \frac{1}{2} = 4$ (nguyên tử)

Thể tích choán chỗ của các nguyên tử trong ô mạng cơ sở: $V_{\text{NT}} = 4 \cdot \frac{4\pi R^3}{3}$ (*)

Xét theo đường chéo của hình vuông trong mỗi mặt của hình lập phương. Các nguyên tử xếp sát nhau nên:

$$4R = \sqrt{a^2 + a^2} = a\sqrt{2} \Rightarrow R = \frac{a\sqrt{2}}{4}$$

Thay R vào (*) ta được:

$$V_{\text{NT}} = \frac{16\pi}{3} \cdot \left(\frac{a\sqrt{2}}{4}\right)^3 = \frac{\sqrt{2}\pi a^3}{6} = \frac{(3,62 \cdot 10^{-8})^3 \cdot \sqrt{2} \cdot 3,14}{6} = 3,51 \cdot 10^{-23} \text{ cm}^3$$

Thể tích của ô mạng cơ sở: $V_{\text{TT}} = a^3$

\Rightarrow Phần trăm thể tích của tế bào bị chiếm bởi các nguyên tử là:

$$\frac{V_{\text{NT}}}{V_{\text{TT}}} \cdot 100\% = \frac{\sqrt{2}\pi a^3}{6a^3} \cdot 100\% = 74\%$$

b) Khối lượng riêng của nguyên tố X:

$$d = \frac{4m_{\text{NT}}}{V_{\text{TT}}} = \frac{4 \cdot M_X}{a^3 \cdot N_A}$$

$$\Rightarrow M_X = \frac{a^3 \cdot N_A \cdot d}{4} = \frac{(3,62 \cdot 10^{-8})^3 \cdot 8,92 \cdot 6,022 \cdot 10^{23}}{4} = 64 \text{ (Cu)}$$

11.

a) Số nguyên tử trong một ô mạng cơ sở là: $8 \cdot \frac{1}{8} + 6 \cdot \frac{1}{2} + 4 = 8$ (nguyên tử)

Xét một hình lập phương con bất kì có tâm là nguyên tử cacbon (chẳng hạn hình lập phương con 1). Theo qui ước nguyên tử ở tâm của hình lập phương con tiếp xúc với 4 nguyên tử ở đỉnh của hình này và chúng được coi là có dạng hình cầu.

$$\text{Ta có: } AC = 4r = \sqrt{AB^2 + BC^2} = \sqrt{\left(\frac{a\sqrt{2}}{2}\right)^2 + \left(\frac{a}{2}\right)^2} = \frac{a\sqrt{3}}{2} \Rightarrow r = \frac{a\sqrt{3}}{8}$$

$$\text{- Thể tích của 8 nguyên tử: } V_{NT} = 8 \cdot \frac{4}{3} \pi r^3 = \frac{32\pi}{3} \cdot \left(\frac{a\sqrt{3}}{8}\right)^3 = \frac{\sqrt{3}\pi a^3}{16}$$

$$\text{- Thể tích của một ô mạng cơ sở: } V_{TT} = a^3$$

\Rightarrow Độ đặc khít của mạng tinh thể kim cương:

$$\frac{V_{NT}}{V_{TT}} \cdot 100\% = \frac{\frac{\pi a^3 \sqrt{3}}{16}}{a^3} \cdot 100\% = \frac{\sqrt{3} \cdot 3,14}{16} \cdot 100\% = 34\%$$

$$\text{b) Khối lượng của 1 ô mạng cơ sở là: } m_{NT} = \frac{8M_C}{N_A} \text{ (gam)}$$

\Rightarrow Khối lượng riêng của X:

$$d = \frac{m_{NT}}{V_{TT}} = \frac{8M_C}{a^3 \cdot N_A} = \frac{8 \cdot 12}{(3,567 \cdot 10^{-8})^3 \cdot 6,022 \cdot 10^{23}} = 3,51 \text{ (gam / cm}^3\text{)}$$

12. Theo hình vẽ ta thấy đường chéo mặt bên $AC = 4r$ của Cu

Mặt khác, $AC = a\sqrt{2}$ (a là cạnh hình vuông hay còn gọi là hằng số mạng) nên

$$a = \frac{AC}{\sqrt{2}} = \frac{4r_{Cu}}{\sqrt{2}} = \frac{4 \cdot 1,28 \text{ \AA}}{\sqrt{2}} = 3,63 \text{ \AA}$$

$$\text{* Khoảng cách ngắn nhất giữa 2 tâm của 2 nguyên tử} = \frac{AC}{2} = 2,55 \text{ \AA}$$

$$\text{* Một tế bào cơ sở của Cu chứa } 8 \cdot \frac{1}{8} + 6 \cdot \frac{1}{2} = 4 \text{ nguyên tử Cu.}$$

$$1 \text{ mol Cu có khối lượng} = 64 \text{ gam, thể tích } 1 \text{ mol} = \frac{a^3 \cdot 6,023 \cdot 10^{23}}{4}$$

$$(1 \text{ \AA} = 10^{-8} \text{ cm}) \text{ nên } d = \frac{64 \cdot 4}{6,023 \cdot 10^{23} \cdot (3,63 \cdot 10^{-8})^3} = 8,88 \text{ g/cm}^3$$

13. Ở 293K sắt tồn tại ở dạng Fe_α với cấu lập phương tâm khối.

Mỗi tế bào cơ sở có chứa 2 nguyên tử Fe. Do đó:

$$d = \frac{m}{V} = \frac{2 \times 55,847}{6,022 \cdot 10^{23} \cdot a^3} = 7,874 \Rightarrow a = \sqrt[3]{\frac{2 \times 55,847}{6,022 \cdot 10^{23} \cdot 7,874}} = 2,867 \cdot 10^{-8} \text{ cm}$$

Đường chéo của hình lập phương có độ dài $= 4r = a\sqrt{3}$

$$\Rightarrow r = \frac{a\sqrt{3}}{4} = 1,241 \cdot 10^{-8} \text{ cm} = 1,241 \text{ \AA}$$

b) Ở 1250K sắt tồn tại ở dạng Fe_γ có cấu trúc lập phương tâm diện. Khi đó đường chéo của một hình vuông $= a'\sqrt{2} = 4r$

$$\Rightarrow a' = \frac{4r}{\sqrt{2}} = \frac{4 \cdot 1,241}{\sqrt{2}} = 3,511 \text{ \AA} = 3,511 \cdot 10^{-8} \text{ cm}$$

• Mỗi tế bào cơ sở có chứa 4 nguyên tử Fe_γ .

Vậy khối lượng riêng của Fe ở 1250K là:

$$d' = \frac{m}{V'} = \frac{4 \cdot 55,847}{6,022 \cdot 10^{23} \cdot (3,511 \cdot 10^{-8})^3} = 8,572 \text{ gam/cm}^3$$

c) Trong 100 gam martensite có:

$$4,3 \text{ gam C tức là có: } \frac{4,3}{12,011} = 0,36 \text{ mol C}$$

$$(100 - 4,3) = 95,7 \text{ gam Fe tức là có: } \frac{95,7}{55,847} = 1,71 \text{ mol Fe}$$

$$\text{Điều có nghĩa là ứng với 1 mol nguyên Fe có: } \frac{0,36}{1,71} = 0,21 \text{ mol nguyên tử C.}$$

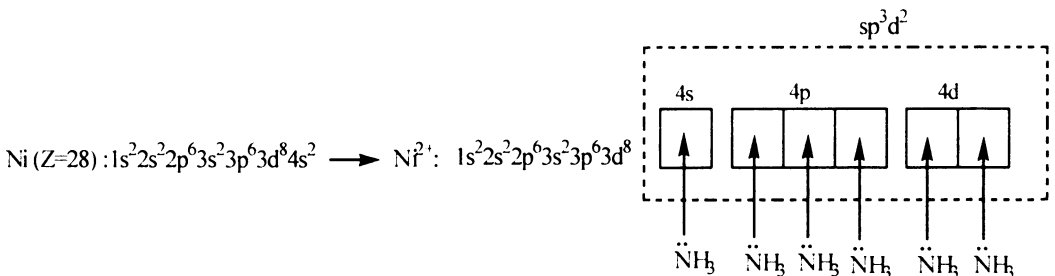
Mỗi tế bào cơ sở của Fe_α có chứa 2 nguyên tử Fe tức là trung bình có chứa $2 \times 0,21 = 0,42$ nguyên tử C.

Vì nguyên tử không chia rẽ nên một cách hợp lý hơn ta nói cứ 12 tế bào cơ sở có $0,42 \times 12 = 5$ nguyên tử C.

$$\text{d) Ta có: } m = \frac{2 \cdot 55,847 + 12,011 \times 0,42}{6,022 \cdot 10^{23}} = 1,938 \cdot 10^{-22} \text{ gam}$$

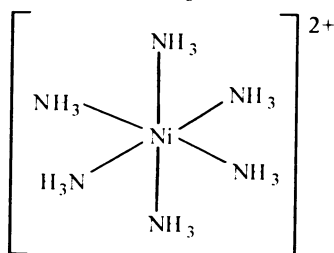
$$\Rightarrow d = \frac{m}{V} = \frac{1,938 \cdot 10^{-22}}{(2,867 \cdot 10^{-8})^3} = 8,228 \text{ (gam/cm}^3\text{)}$$

14. a)

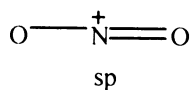
Nguyên tử trung tâm Ni lai hoá sp^3d^2 với cấu trúc bát diện đều.

Khi hình thành cation phức $[\text{Ni}(\text{NH}_3)_6]^{2+}$ có sự tạo thành 6 liên kết $\sigma_{\text{cho-nhận}}$ giữa 6 AO lai hoá trống với 6 phối tử NH_3 chứa 6 cặp electron chưa tham gia liên kết.

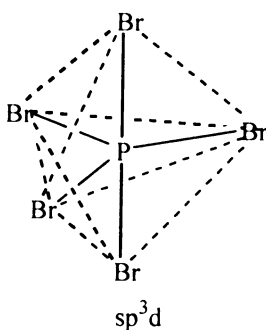

Vì lai hoá ngoài nên Ni^{2+} có 2 electron độc thân trên phân lớp 3d
 $\Rightarrow [\text{Ni}(\text{NH}_3)_6]^{2+}$ là ion phức thuận từ.

b)

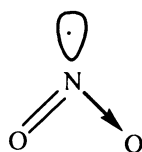

Dạng đường
thẳng

sp^3d

Dạng chóp tam giác

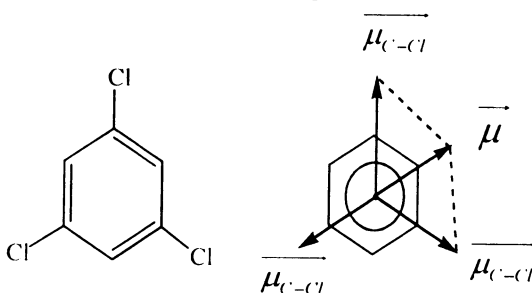

sp^2

Dạng góc

15. Do có liên kết cầu Hidro nên nước đá có cấu trúc đặc biệt (các nguyên tử oxi nằm ở tâm và 4 đỉnh của 1 tứ diện đều). Mỗi nguyên tử H liên kết với chính 1 nguyên tử oxi và liên kết cầu hidro với 1 nguyên tử oxi khác. Cấu trúc này xốp nên tỉ khối nhỏ. Khi tan thành nước lỏng, cấu trúc này bị phá vỡ nên thể tích giảm \Rightarrow tỉ khối tăng lên.

16. Momen lưỡng cực của một phân tử là tổng vector của

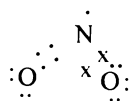
các momen lưỡng cực của các orbital phân tử khác nhau. Các MO phải xét ở đây là các MO của các liên kết C-Cl. Do tính đối xứng, đồng phân có momen lưỡng cực = 0 là 1,3,5-triclobenzen.

Đồng phân có momen lưỡng cực lớn nhất là 1,2,3-triclobenzen. Momen lưỡng cực này $\mu = 3,2D$

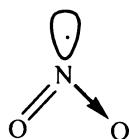
17. Một phần vì năng lượng liên kết H—F rất lớn, một phần vì khi tan trong nước ion F^- tương tác với phân tử HF tạo ra ion phức HF_2^- . Do 1 phần phân tử HF liên kết tạo ra HF_2^- nên hàm lượng tương đối của ion H_3O^+ không lớn \Rightarrow HF có tính axit yếu. Đồng thời dung dịch HF có các ion dạng HF_2^- , $H_2F_3^-$, $H_3F_4^-$... khi trung hòa tạo ra các muối axit như KHF_2 , KH_2F_3 ...

18. Để có được cơ cấu bền vững hơn ở trạng thái không nước, $AlCl_3$ có khuynh hướng dime hoá, do hiệu ứng lập thể mà phân tử BCl_3 không có khuynh hướng này. Vì kích thước của nguyên tử B quá nhỏ nên sự có mặt của 4 nguyên tử clo có thể tích tương đối lớn, quanh nó sẽ gây ra tương tác đẩy nhau lớn làm cho phân tử không bền vững.

19. a) .

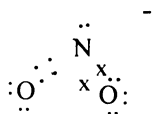
Công thức electron

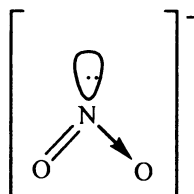
Công thức cấu tạo

N lai hoá sp^2

Dạng góc

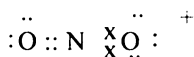
Công thức electron

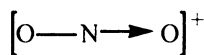
Công thức cấu tạo

N lai hoá sp^2

Dạng góc

Công thức electron

Công thức cấu tạo

N lai hoá sp

Dạng thẳng

b) NF_3 có N lai hóa sp^3 (dạng tháp), còn BF_3 có B lai hóa sp^2 trong đó có một phần liên kết π cho tạo bởi xen phủ AOp chưa liên kết của F với AOp còn trống của B \Rightarrow liên kết B—F bền hơn nên năng lượng liên kết của BF_3 lớn hơn so với của NF_3 .

c) - Độ âm điện lớn của F làm giảm tính bazơ của N trong NF_3 .

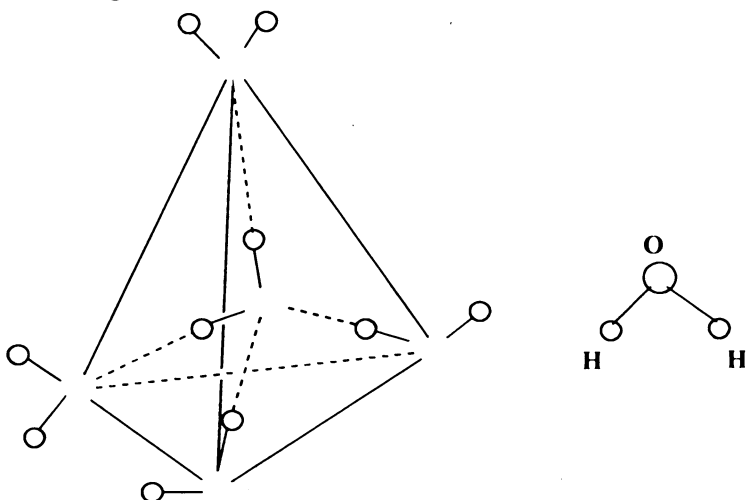
- NH_3 có t^0 sôi $>$ t^0 sôi của NF_3 do NH_3 có liên kết H liên phân tử.
- Trong NF_3 đôi electron không liên kết tạo momen lưỡng cực theo chiều ngược lại với chiều momen lưỡng cực chung của các liên kết N-F (do độ âm điện của $\text{F} > \text{N}$) \Rightarrow các momen lưỡng cực triệt tiêu nhau nên μ nhỏ ≈ 0 . Còn trong NH_3 momen lưỡng cực của đôi electron không liên kết cùng hướng với momen lưỡng cực chung của các liên kết N-H (do độ âm điện của $\text{N} > \text{H}$).

20. a) Cặp electron chưa liên kết đẩy mạnh hơn cặp electron đã liên kết.

b) Khi độ âm điện của nguyên tử trung tâm giảm (hoặc khi độ âm điện của phối tử tăng) thì các cặp electron của liên kết bị đẩy nhiều về phía các nguyên tử liên kết nên chúng chỉ cần một khoảng không gian nhỏ chung quanh nguyên tử trung tâm.

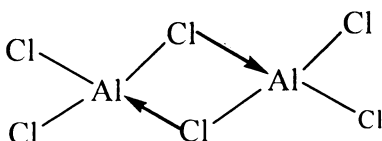
c) Giải thích tương tự b.

21. Do có liên kết cầu Hidro nên nước đá có cấu trúc đặc biệt (các nguyên tử oxi nằm ở tâm và 4 đỉnh của 1 tứ diện đều). Mỗi nguyên tử H liên kết với chính 1 nguyên tử oxi và liên kết cầu hidro với 1 nguyên tử oxi khác. Cấu trúc này xốp nên tỉ khối nhỏ. Khi tan thành nước lỏng, cấu trúc này bị phá vỡ nên thể tích giảm \Rightarrow tỉ khối tăng lên.

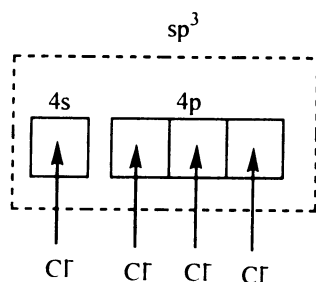
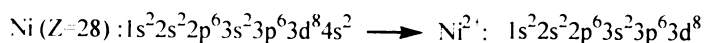

Mô hình mạng tinh thể nước đá

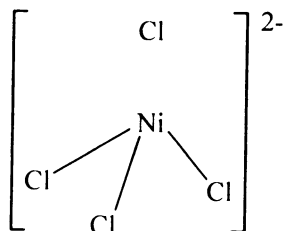
22. Để có được cơ cấu bền vững hơn ở trạng thái không nước, AlCl_3 có khuynh hướng dime hoá, do hiệu ứng lập thể mà phân tử BCl_3 không có khuynh hướng này. Vì kích thước của nguyên tử B quá nhỏ nên sự có mặt của 4 nguyên tử clo có thể tích tương đối lớn, quanh nó sẽ gây ra tương tác đẩy nhau lớn làm cho phân tử không bền vững.

23. • $[\text{NiCl}_4]^{2-}$:

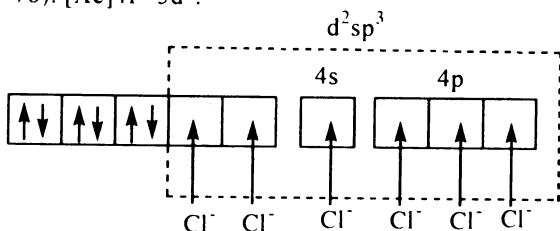
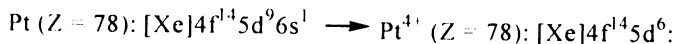

Ion trung tâm Ni^{2+} lai hoá sp^3 với cấu trúc tứ diện đều. Khi hình thành anion $[\text{NiCl}_4]^{2-}$ có sự tạo thành 4 liên kết $\sigma_{\text{cho-nhận}}$ giữa 4 AO_{sp^3} lai hoá trống với 4 phối tử Cl^- chứa cặp electron chưa tham gia liên kết.

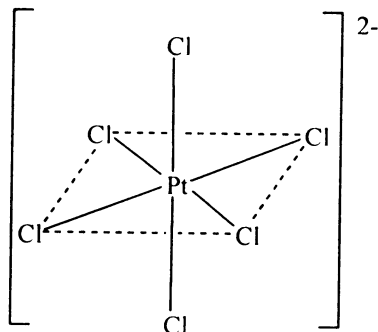

Vì lai hoá ngoài nên Ni^{2+} có 2 electron độc thân trên phân lớp 3d $\Rightarrow [\text{NiCl}_4]^{2-}$ là ion phức thuận từ.

• Anion $[\text{PtCl}_6]^{2-}$:

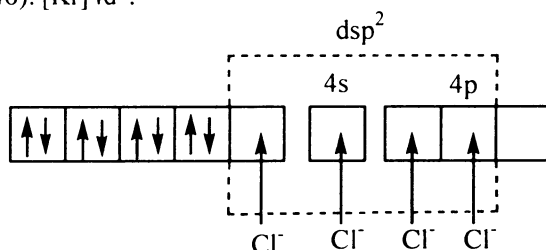
Ion trung tâm Pt^{4+} lai hoá d^2sp^3 với cấu trúc bát diện đều. Khi hình thành anion $[\text{PtCl}_6]^{2-}$ có sự tạo thành 6 liên kết $\sigma_{\text{cho-nhận}}$ giữa 6 $\text{AO}_{d^2sp^3}$ lai hoá trống với 6 phối tử Cl^- chứa cặp electron chưa tham gia liên kết.

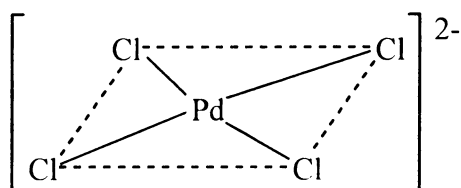
Vì lai hoá trong nên Pt^{4+} không có electron độc thân trên phân lớp 3d
 $\Rightarrow [\text{PtCl}_6]^{2-}$ là ion phức nghịch từ.

• $[\text{PdCl}_4]^{2-}$:

$\text{Pd} (Z = 46): [\text{Kr}]4d^{10}5s^0 \rightarrow \text{Pd}^{2+} (Z = 46): [\text{Kr}]4d^8$:

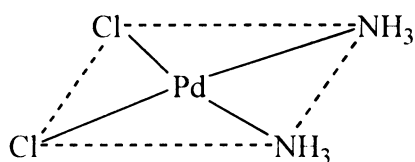

Ion trung tâm Pd^{2+} lai hoá dsp^2 với cấu trúc vuông phẳng. Khi hình thành anion $[\text{PdCl}_4]^{2-}$ có sự tạo thành 4 liên kết $\sigma_{\text{cho-nhận}}$ giữa 4 AO_{dsp^2} lai hoá trống với 4 phối tử Cl^- chứa cặp electron chưa tham gia liên kết.

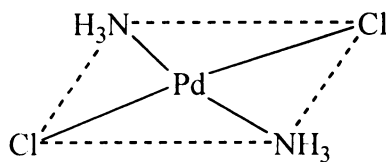

Vì lai hoá trong nên Pd^{2+} không có electron độc thân trên phân lớp 3d
 $\Rightarrow [\text{PdCl}_4]^{2-}$ là ion phức nghịch từ.

Cũng như $[\text{PdCl}_4]^{2-}$, phức $[\text{Pd}(\text{NH}_3)_2\text{Cl}_2]$ có cấu trúc vuông phẳng. Tuy nhiên do hai phối tử khác nhau nên có 2 cấu hình hình học.

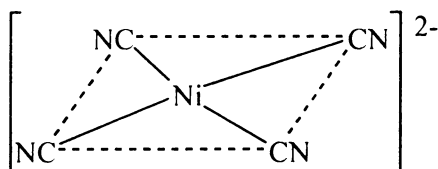
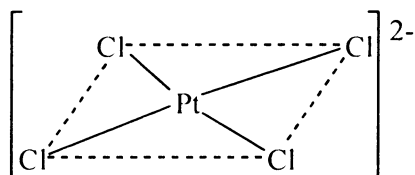

Cis-dichlorodiamminopaladi (II)

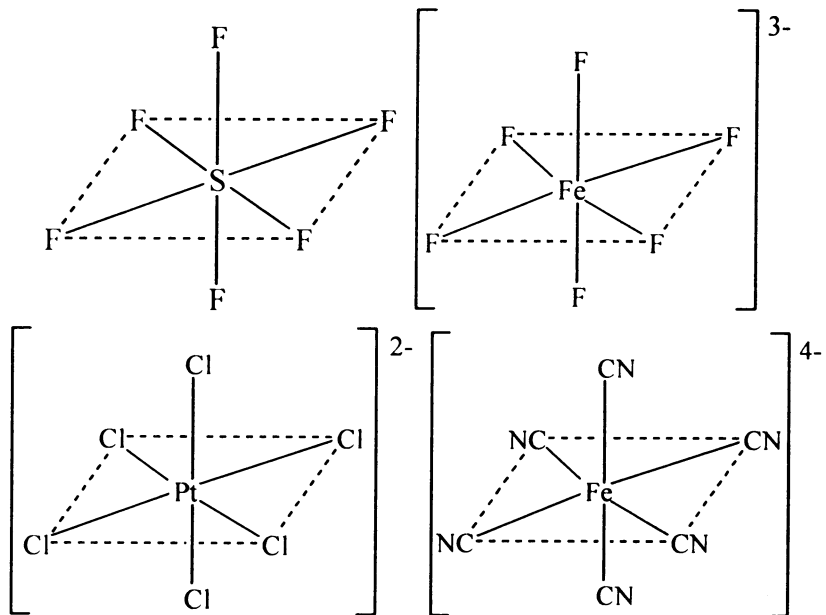

Transs-dichlorodiamminopaladi (II)

24. • $[\text{PtCl}_4]^{2-}$, $[\text{Ni}(\text{CN})_4]^{2-}$ lai hóa dsp^2 nên đều có 4 cặp e liên kết và có cấu trúc vuông phẳng.

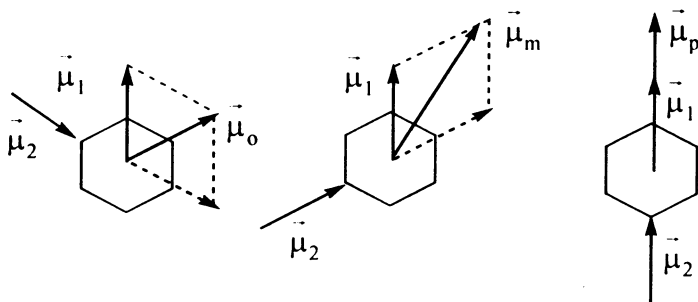
• SF_6 , $[\text{FeF}_6]^{3-}$ lai hóa sp^3d^2 và PtCl_6^{2-} , $[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{4-}$ lai hóa d^2sp^3 nên đều có 6 cặp electron liên kết và có cấu trúc bát diện đều.

25. a) So với S thì O có độ âm điện lớn hơn. Vì vậy liên kết cầu nối hiđrô giữa các phân tử H_2O mạnh hơn. Nước ở trạng thái tập hợp nhiều phân tử nên có nhiệt độ sôi cao hơn.

b) NH_3 tạo với H_2O thành ion NH_4^+ và ion OH^- , vì giữa các nhóm OH^- và ion NH_4^+ ngoài tương tác tĩnh điện còn có liên kết cầu nối hiđrô nên nồng độ ion OH^- tự do nhỏ, do đó dung dịch NH_3 có tính bazơ yếu hơn (vì không có liên kết cầu nối nên NH_4OH là những bazơ mạnh gần tương đương với hiđroxit kiềm).

26. Cần hiểu μ_1 hướng từ trong ra ngoài, còn μ_2 ngược lại.

$$\mu_0^2 = \mu_1^2 + \mu_2^2 - 2\mu_1\mu_2\cos 60^\circ = \mu_1^2 + \mu_2^2 - \mu_1\mu_2 = 2,45 \Rightarrow \mu_0 = \sqrt{2,45} = 1,56\text{D}$$

$$\mu_m^2 = \mu_1^2 + \mu_2^2 - 2\mu_1\mu_2\cos 120^\circ = \mu_1^2 + \mu_2^2 + \mu_1\mu_2 = 7,35$$

$$\Rightarrow \mu_m = \sqrt{7,35} = 2,71\text{D}$$

$$\Rightarrow \mu_p = \mu_1 + \mu_2 = 1,53 + 1,6 = 3,13\text{D}$$

27. a) Nguyên tử P trong PCl_5 và PBr_5 đều ở trạng thái kích thích, lai hóa sp^3d
 \Rightarrow phân tử có cấu trúc lưỡng tháp tam giác (hai liên kết trục dài hơn các liên kết xích đạo). Nguyên tử P trong $[\text{PCl}_6]^-$ ở trạng thái kích thích (lai hoá sp^3d^2) \Rightarrow có cấu trúc bát diện.

b) Không có quá trình $\text{PBr}_5 + \text{Br}^- \rightarrow \text{PBr}_6^-$ do yếu tố lập thể

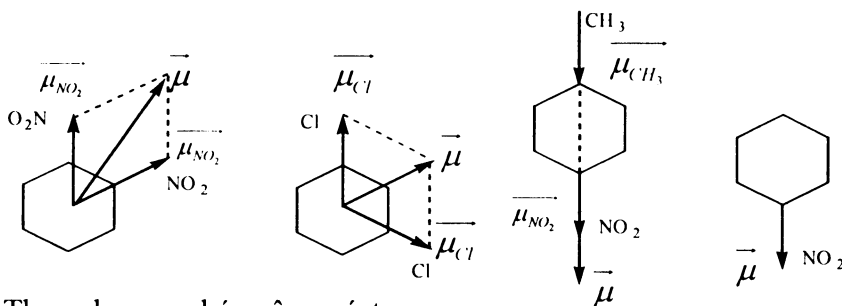
28. Nhận xét: O trong H_2O lai hóa sp^3 . Hg trong HgCl_2 ở trạng thái kích thích, lai hóa sp và trong CO_2 có liên kết $\text{C}=\text{O}$, còn trong CO có liên kết $\text{C}\equiv\text{O}$.

- Trường hợp 1: ΔH_2 nhỏ hơn ΔH_1 không đáng kể vì năng lượng thoát ra (khi nguyên tử O chuyển từ trạng thái lai hóa sang trạng thái không lai hóa) bù trừ không đáng kể năng lượng cần để phá vỡ liên kết O – H.

- Trường hợp 2: ΔH_2 nhỏ hơn ΔH_1 rất nhiều vì khi phá vỡ liên kết Hg – Cl thứ 2 (nguyên tử Hg chuyển từ trạng thái sp sang trạng thái s^2) năng lượng thoát ra khá lớn, bù trừ đáng kể năng lượng cần để phá vỡ liên kết thứ 2 này.

- Trường hợp 3: ΔH_2 lại lớn hơn ΔH_1 rất nhiều vì ΔH_1 là năng lượng cần để phá vỡ liên kết đôi $\text{C}=\text{O}$, còn ΔH_2 là năng lượng cần để phá vỡ liên kết ba $\text{C}\equiv\text{O}$.

29.

Theo phương pháp cộng vectơ:

$$\overline{\mu}^2 = \overline{\mu}_1^2 + \overline{\mu}_2^2 + 2\overline{\mu}_1 \cdot \overline{\mu}_2 \cos \theta \text{ hay } \mu = \sqrt{\overline{\mu}_1^2 + \overline{\mu}_2^2 + 2\overline{\mu}_1 \cdot \overline{\mu}_2 \cdot \cos \theta}$$

*Trường hợp phân tử có 2 nhóm thế như nhau ($\mu_1 = \mu_2$) thì ta có:

$$\overline{\mu}^2 = 2\overline{\mu}_1^2 (1 + \cos \theta) = 4\overline{\mu}_1^2 \cos^2 \frac{\theta}{2} \text{ hay } \mu = 2\mu_1 \cos \frac{\theta}{2}$$

Vậy:

• 1,2 – đinitrobenzen có $\theta = \frac{\pi}{3} = 60^\circ$ thì $6,6 = 2\mu_{\text{NO}_2} \cdot \cos \frac{60}{2} \Rightarrow \mu_{\text{NO}_2} = 3,8 \text{ D}$

• 1,3 – điclobenzen có $\theta = 2\frac{\pi}{3} = 120^\circ$ thì $1,5 = 2\mu_{\text{Cl}} \cdot \cos \frac{120}{2} \Rightarrow \mu_{\text{Cl}} = 1,5 \text{ D}$

* Trường hợp phân tử có 2 nhóm thế khác nhau ($\mu_1 \neq \mu_2$) như p – nitrotoluen thì: $\theta = 180^\circ$ và $\overline{\mu}_{\text{NO}_2}$ và $\overline{\mu}_{\text{CH}_3}$ có hướng ngược nhau, $\overline{\mu}_{\text{NO}_2}$ hướng từ trong ra ngoài còn $\overline{\mu}_{\text{CH}_3}$ lại hướng từ ngoài vào trong.

Theo phép cộng vectơ: $\vec{\mu} = \vec{\mu}_{NO_2} + \vec{\mu}_{CH_3}$

Hay: $4,4 = 3,8 - \mu_{CH_3} \Rightarrow \mu_{CH_3} = 3,8 + 4,4 = 8,2 \text{ D}$

30. - Do tương tác giữa Ni^{2+} và phối tử CN^- khá mạnh nên 2e độc thân ở AO_{3d} được ghép đôi (xuất hiện 1 ô trống ở AO_{3d}). Các AO trống này sẽ nhận cặp electron tự do của phối tử CN^- để tạo phức, các AO này đã bị lai hoá $dsp^2 \Rightarrow$ các electron đã ghép đôi nên phức nghịch từ và có dạng vuông phẳng.

- Do ion Cl^- có bán kính lớn, tương tác với ion trung tâm yếu nên 2 electron độc thân ở AO_{3d} vẫn giữ nguyên. Các cặp electron tự do của phối tử Cl^- sẽ chiếm các AO trống ở 4s và 4p để tạo phức, các AO này đã lai hoá $sp^3 \Rightarrow$ số electron độc thân vẫn giữ nguyên nên phức thuận từ và có dạng tứ diện.

31. Sở dĩ độ dài liên kết hidro và năng lượng hình thành khác nhau là do chúng ở trong các dung môi có trạng thái lai hoá khác nhau. Trong H_2O thì oxi ở trạng thái lai hoá sp^3 , còn trong axit cacboxylic thì C ở trạng thái lai hoá sp^2 . Mà lai hoá sp^2 có độ âm điện lớn hơn sp^3 nên độ dài liên kết ngắn hơn và năng lượng toả ra khi hình thành liên kết lớn hơn.

32. • SF_4 : (AX_4E) ; lai hóa sp^3d ; hình *dạng cái bập bênh*; $\mu \neq 0$; 1 đôi electron không liên kết được phân bố trong mặt phẳng \Rightarrow kết quả tạo ra hình cái bập bênh

• $HClO_2$: (AX_3E_2) lai hóa sp^3d ; hình *dạng chữ T*; $\mu \neq 0$; 2 đôi electron riêng được phân bố trong mặt phẳng, 3 đôi electron liên kết tạo ra 3 liên kết A – X sắp xếp thành hình chữ T.

• $HClO$: (AX_2E_3) lai hóa sp^3d ; hình *dạng đường thẳng*; $\mu \neq 0$; 3 đôi electron riêng được phân bố trong mặt phẳng, còn 2 đôi electron liên kết tạo 2 liên kết A – X được phân bố trên trục vuông góc với mặt phẳng trên. Hai liên kết A – X nằm trên đường thẳng nên phân tử có dạng đường thẳng.

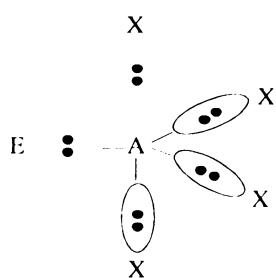
• ICl_4^- : (AX_4E_2) ; hình *dạng vuông phẳng*; $\mu = 0$; theo mô hình sức đẩy cặp electron trong vỏ hóa trị: 2 đôi electron riêng được phân bố trans- so với nhau. Do đó 4 cặp electron liên kết tạo 4 liên kết A – X trong mặt phẳng \Rightarrow phân tử có dạng vuông phẳng.

• IF_7 : (AX_7), lai hóa sp^3d^3 , *dạng lưỡng chóp ngũ giác* ; $\mu \neq 0$.

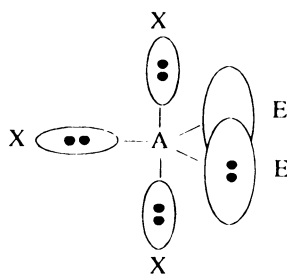
• BrF_5 : (AX_5E) lai hóa sp^3d^2 , hình *dạng tháp vuông*, $\mu \neq 0$; 5 đôi electron liên kết được phân bố 4 đôi trong mặt phẳng và một đôi trên trục tạo ra hình dạng tháp vuông. Một đôi e không liên kết được phân bố phía còn lại của trục. Do sự biến dạng như vậy nên độ dài liên kết ngang và trục không tương đương hình học.

• HNO_3 : (AX_3) lai hóa sp^2 , hình tam giác phẳng, $\mu \neq 0$; 3 đôi electron được phân bố trên mặt phẳng là 3 đỉnh của tam giác đều.

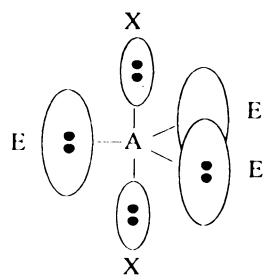
• C_2H_6 : (AX_4) lai hóa sp^3 , hình tứ diện, $\mu \neq 0$; 4 đôi electron được phân bố trên 4 đỉnh của tứ diện đều, tâm tứ diện là A.

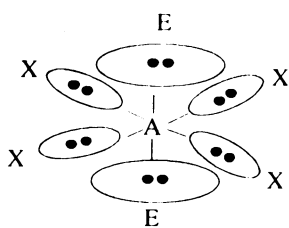
(AX₄E)

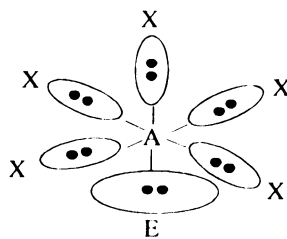
(AX₃E₂)

(AX₂E₃)

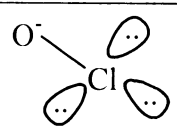
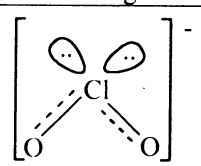
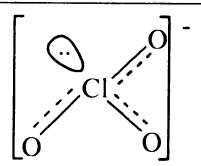
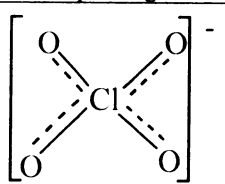

(AX₄E₂)

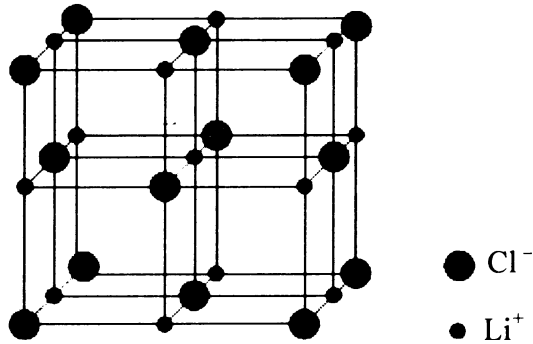
(AX₅E)

33.

Cấu tử	Trạng thái lai hoá	Số electron không liên kết	Dạng hình học
ClO ⁻	sp ³	3 cặp	 Thẳng
ClO ₂ ⁻	sp ³	2 cặp	 Góc
ClO ₃ ⁻	sp ³	1 cặp	 Chóp tam giác
ClO ₄ ⁻	sp ³	0	

Độ bền của ClO⁻ < ClO₂⁻ < ClO₃⁻ < ClO₄⁻

34. a)

b) Mỗi loại ion tạo ra một mạng lập phương tâm diện. Hai mạng đó lồng vào nhau, khoảng cách hai mạng là $a/2$.

Gọi d là đường chéo một mặt, ta có $d^2 = 2a^2 \Rightarrow d = a\sqrt{2}$

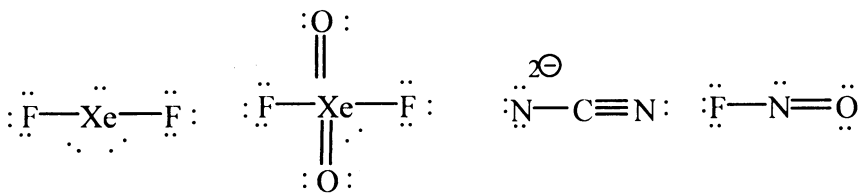
Giả thiết ion Li^+ nhỏ đến mức có thể xảy ra tiếp xúc anion-anion và ion Li^+ được xếp khít vào khe giữa các ion Cl^- , ta có $d = 4r_{\text{Cl}^-}$

$$\Rightarrow 4r_{\text{Cl}^-} = a\sqrt{2} \Rightarrow r_{\text{Cl}^-} = \frac{a\sqrt{2}}{4} = \frac{5,14 \cdot 10^{-10} \cdot \sqrt{2}}{4} = 1,82 \cdot 10^{-10} \text{ (m)}$$

Xét một cạnh a : $a = 2r_{\text{Cl}^-} + 2r_{\text{Li}^+}$

$$\Rightarrow r_{\text{Li}^+} = \frac{a - 2r_{\text{Cl}^-}}{2} = \frac{5,14 \cdot 10^{-10} - 2 \cdot 1,82 \cdot 10^{-10}}{2} = 0,75 \cdot 10^{-10} \text{ (m)}$$

36. Công thức Lewis:

Cấu trúc hình học:

XeF_2 : thẳng

XeO_2F_2 : ván bập bênh

$(\text{CN}_2)^{2-}$: thẳng

NFO : gấp khúc

Kiểu lai hoá của nguyên tử trung tâm Xe:

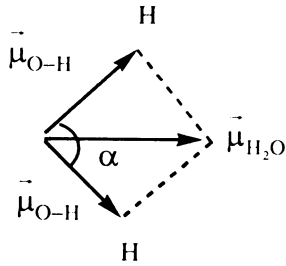
XeF_2 : Xe lai hoá sp^3d

XeO_2F_2 : Xe lai hoá sp^3d

$(\text{CN}_2)^{2-}$: C lai hoá sp

NFO : N lai hoá sp^2

37. Ta có:

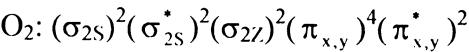
$$\mu_{\text{H}_2\text{O}} = 2\mu_{\text{O-H}} \cos \frac{\alpha}{2} \Rightarrow \mu_{\text{O-H}} = \frac{\mu_{\text{H}_2\text{O}}}{2 \cos \frac{\alpha}{2}} \Rightarrow \mu_{\text{O-H}} = \frac{1,85}{2 \cos(52,25^{\circ})} = 1,51\text{D}$$

$$\mu_{\text{O-H}}(\text{lt}) = |q| \cdot d_{\text{O-H}} = 1,6 \cdot 10^{-19} \cdot 0,0957 \cdot 10^{-9} = 1,5312 \cdot 10^{-29} \text{ (cm)} = 4,6\text{D}$$

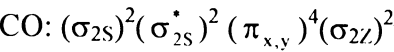
$$\delta(\%) = \frac{\mu_{\text{m}}}{\mu_{\text{lt}}} \cdot 100\% = \frac{1,51}{4,6} \cdot 100\% = 32,8\%$$

38. Giản đồ các MO của CO và O₂ (bạn đọc tự vẽ)

Cấu hình electron:

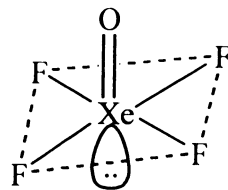
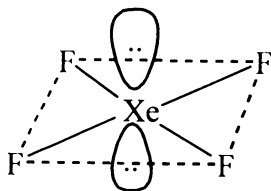
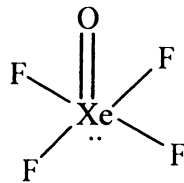
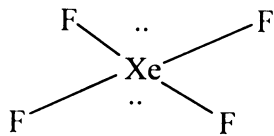

$$\text{Độ bội liên kết} = \frac{8 - 4}{2} = 2; \text{thuận từ (S=1)}$$

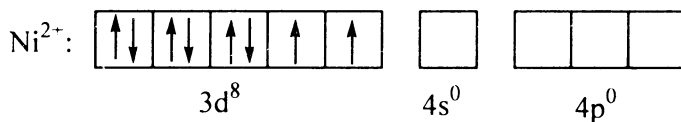
$$\text{Độ bội liên kết} = \frac{8 - 2}{2} = 3; \text{nghịch từ (S = 0)}$$

39. Công thức Lewis

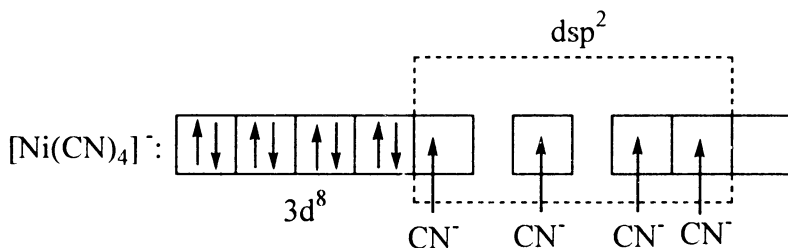

Vuông phẳng (sp³d²) Tháp tứ giác (sp³d)

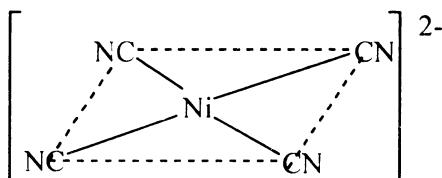
40. Ni: $3d^8 4s^2 \Rightarrow Ni^{2+}: 3d^8$

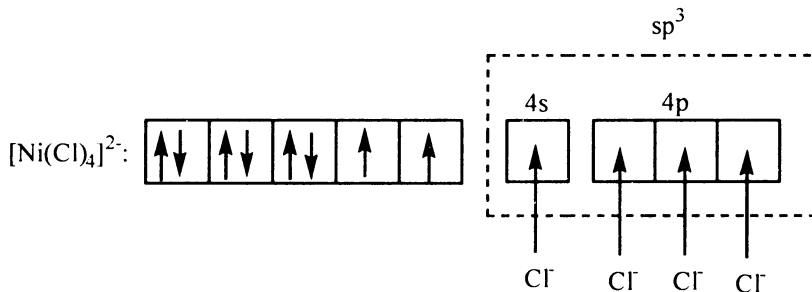
• Phức $[Ni(CN)_4]^{2-}$: CN^- là phối tử trường mạnh \Rightarrow dồn electron d \Rightarrow tạo phức vuông phẳng với Ni^{2+} lai hoá dsp^2 . Phức spin thấp ($S = 0$). Nghịch từ.

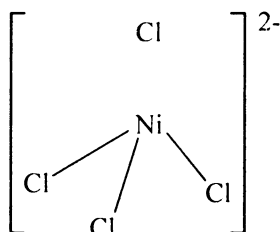
\Rightarrow Công thức cấu tạo:

• $[NiCl_4]^{2-}$:

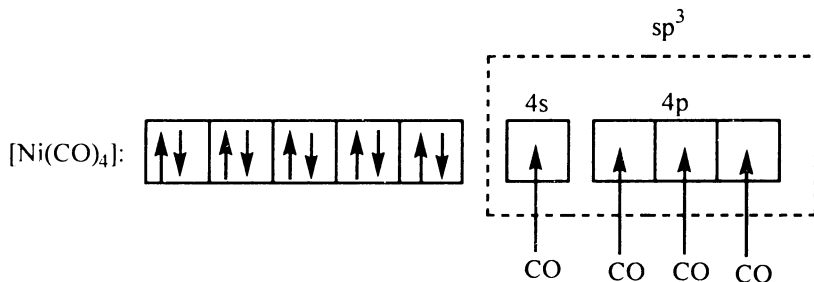

Ion trung tâm Ni^{2+} lai hoá sp^3 với cấu trúc tứ diện đều. Khi hình thành anion $[NiCl_4]^{2-}$ có sự tạo thành 4 liên kết $\sigma_{cho-nhận}$ giữa 4 AO_{sp^3} lai hoá trống với 4 phối tử Cl^- chứa cặp electron chưa tham gia liên kết.

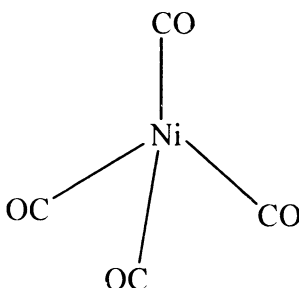

Vì lai hoá ngoài nên Ni^{2+} có 2 electron độc thân trên phân lớp 3d $\Rightarrow [NiCl_4]^{2-}$ là ion phức thuận từ.

• $[\text{Ni}(\text{CO})_4]$: Co là phối tử trường mạnh \Rightarrow dồn electron 4s vào 3d \Rightarrow tạo orbital 4s, 4p trống \Rightarrow lai hoá sp^3 , phức tứ diện. Spin thấp ($S = 0$). Nghịch từ.

\Rightarrow Công thức cấu tạo:

CHUYÊN ĐỀ 4: PHẢN ỨNG OXI HOÁ – KHỬ

A. LÝ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

I. PHẢN ỨNG OXI HOÁ - KHỬ

1. Số oxi hoá

Số oxi hoá của một nguyên tố trong phân tử là điện tích của nguyên tử nguyên tố đó trong phân tử, nếu giả định rằng liên kết giữa các nguyên tử trong phân tử là liên kết ion.

Số oxi hoá được xác định theo các nguyên tắc sau:

• *Quy tắc 1:* Số oxi hoá của nguyên tố trong các đơn chất bằng không. *Thí dụ:*

Số oxi hoá của Na, Fe, H_2 , N_2 , O_2 , Cl_2 ,... đều bằng không.

Quy tắc 2: Trong hầu hết các hợp chất, số oxi hoá của hiđro bằng +1, trừ hiđrua kim loại (NaH, CaH_2 ,...). Số oxi hoá của oxi bằng -2, trừ trường hợp OF_2 và peoxit (chẳng hạn H_2O_2 , Na_2O_2 ,...). Kim loại luôn có số oxi hoá dương và bằng hoá trị của nó trong hợp chất.

Quy tắc 3: Trong một phân tử, tổng số oxi hoá của các nguyên tố bằng không.

Quy tắc 4: Số oxi hóa của các ion đơn nguyên tử bằng điện tích của ion đó. Trong ion đa nguyên tử, tổng số oxi hoá của các nguyên tố bằng điện tích của ion.

Thí dụ: Tính số oxi hoá của nguyên tố lưu huỳnh trong SO_3 , SO_2 , H_2SO_4 , NaHSO_3 , SO_4^{2-} .

Đặt x là số oxi hoá của nguyên tố lưu huỳnh trong các hợp chất và ion trên, ta có:

- Trong SO_3 : $x + 3 \cdot (-2) = 0 \Rightarrow x = +6$
- Trong SO_2 : $x + 2 \cdot (-2) = 0 \Rightarrow x = +4$
- Trong H_2SO_4 : $2(+1) + x + 4 \cdot (-2) = 0 \Rightarrow x = +6$
- Trong NaHSO_3 : $+1 + 1 + x + 3 \cdot (-2) = 0 \Rightarrow x = +4$
- Trong SO_4^{2-} : $x + 4 \cdot (-2) = -2 \Rightarrow x = +6$

Cách ghi số oxi hoá: Số oxi hoá được đặt phía trên kí hiệu của nguyên tố. Ghi dấu trước, số sau: **Thí dụ:** $+4 -2$ $-3 +1$ $+5 -2$

2. Phản ứng oxi hoá - khử

Chất khử là chất *nhường electron* hay là *chất có số oxi hoá tăng* sau phản ứng. **Chất khử** còn được gọi là *chất bị oxi hoá*.

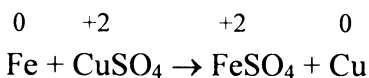
Chất oxi hoá là chất *nhận electron* hay là *chất có số oxi hoá giảm* sau phản ứng. **Chất oxi hoá** còn được gọi là *chất bị khử*.

Sự oxi hóa (quá trình oxi hoá) một chất là *làm cho chất đó nhận electron* hay *làm tăng số oxi hoá* của chất đó.

Sự khử (quá trình khử) một chất là *làm cho chất đó nhận electron* hay *làm giảm số oxi hoá* của chất đó.

Phản ứng oxi hoá - khử là phản ứng hoá học trong đó có sự chuyển electron giữa các chất (nguyên tử, phân tử hoặc ion) phản ứng; hay phản ứng oxi hoá - khử là phản ứng hoá học trong đó có sự thay đổi số oxi hoá của một số nguyên tố.

Thí dụ:

Chất khử: Fe

Chất oxi hoá: CuSO_4

Sự khử: $\text{Cu}^{+2} + 2e \rightarrow \text{Cu}$

Sự oxi hoá: $\text{Fe} \rightarrow \text{Fe}^{+2} + 2e$

II. CÁC PHƯƠNG PHÁP CÂN BẰNG PHẢN ỨNG

OXI HOÁ – KHỬ

1. Nguyên tắc chung

Tổng số electron của chất khử cho bằng tổng số electron của chất oxi hoá nhận, hay nói cách khác, tổng độ tăng số oxi hoá của chất khử bằng tổng độ giảm số oxi hoá của chất oxi hoá.

2. Phương pháp thăng bằng electron

Tiến hành theo 4 bước:

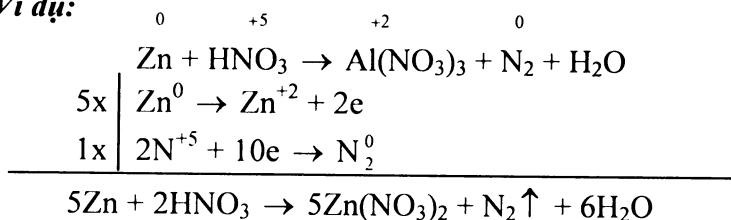
Bước 1: Viết sơ đồ phản ứng, xác định chất oxi hoá, chất khử (dựa vào sự thay đổi số oxi hoá của các nguyên tố).

Bước 2: Viết các nửa phương trình cho nhận electron. Tìm hệ số cân bằng số electron cho – nhận.

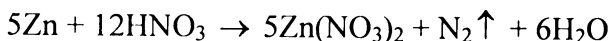
Bước 3: Đặt hệ số tìm được từ nửa phương trình cho – nhận electron vào các chất oxi hoá, chất khử tương ứng trong phương trình phản ứng.

Bước 4: Cân bằng chất không tham gia quá trình oxi hoá – khử (nếu có) theo trật tự sau: số nguyên tử kim loại, gốc axit, số phân tử môi trường (axit hoặc kiềm) và cuối cùng là số lượng phân tử nước tạo thành. Kiểm tra kết quả.

Ví dụ:

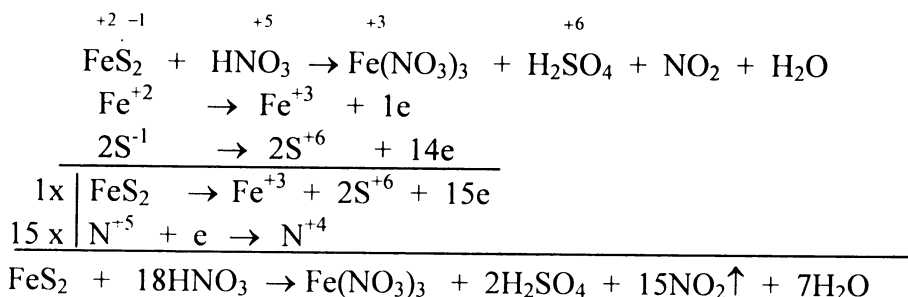

Ta thấy, ngoài 2 phân tử HNO_3 đóng vai trò là chất oxi hoá (bị khử thành 1 phân tử N_2) còn phải đặt thêm vào 10 phân tử HNO_3 (làm nhiệm vụ môi trường) để cung cấp 10 ion NO_3^- liên kết kết với 5 ion Zn^{2+} . Cuối cùng ta có:

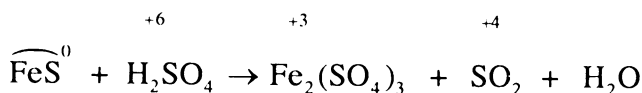

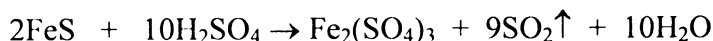
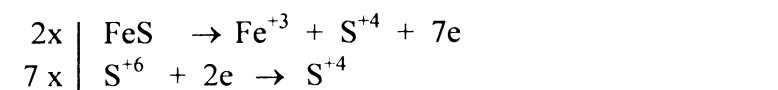
Chú ý:

(1) Khi cân bằng, nếu trong 1 phân tử có đồng thời 2 hay 3 nguyên tố đóng vai trò là chất khử thì phải viết đủ các quá trình oxi hoá rồi cộng gộp lại. Nhớ lấy đủ số nguyên tử trong phân tử. Phần còn lại tiến hành như thường lệ.

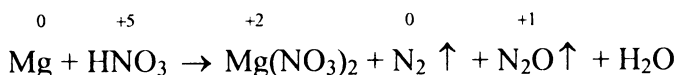

Hoặc coi phân tử FeS_2 như một đơn chất thì ta có thể bỏ qua giai đoạn cộng gộp quá trình cộng gộp trên. Ví dụ:

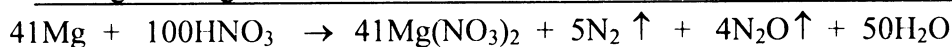
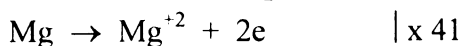
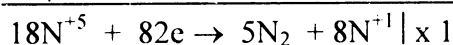
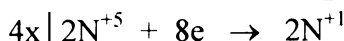

(2) Đối với các phản ứng tạo ra nhiều sản phẩm (của sự oxi hoá hay sự khử) trong đó có nhiều số oxi hoá khác nhau thì có thể viết riêng từng bán phản ứng oxi hoá đối với mỗi sản phẩm khử, rồi viết gộp lại sau khi đã nhân với hệ số tỉ lệ giữa các sản phẩm. Ví dụ:

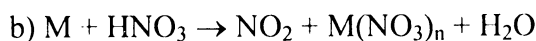
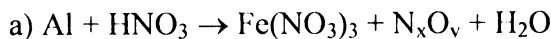

Biết tỉ lệ thể tích: $\text{N}_2 : \text{N}_2\text{O} = 5 : 4$.

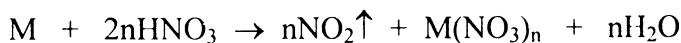
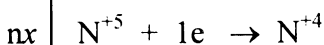
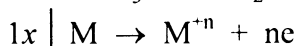
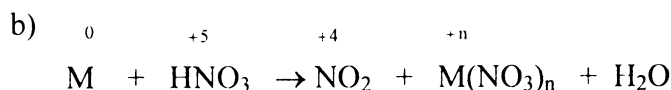
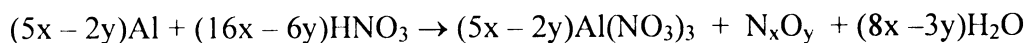
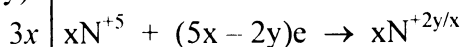
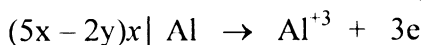
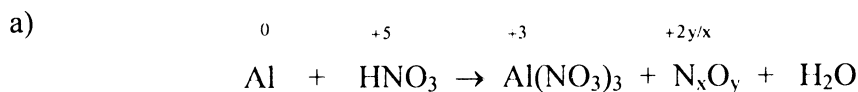

(3) Đối với phản ứng oxi hóa – khử có hệ số bằng chữ thì cần xác định đúng sự tăng, giảm số oxi hóa của các nguyên tố.

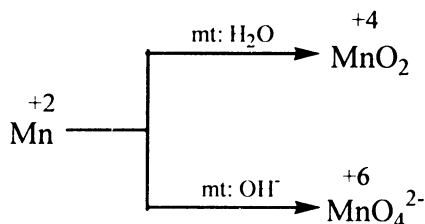
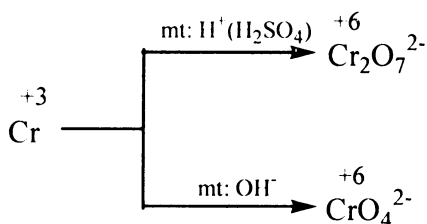
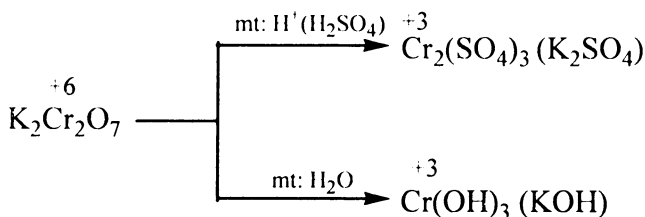
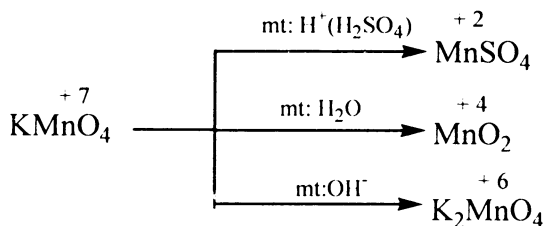
Ví dụ 1: Cân bằng phản ứng oxi hóa – khử sau:

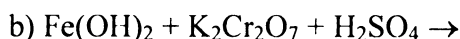
Giải

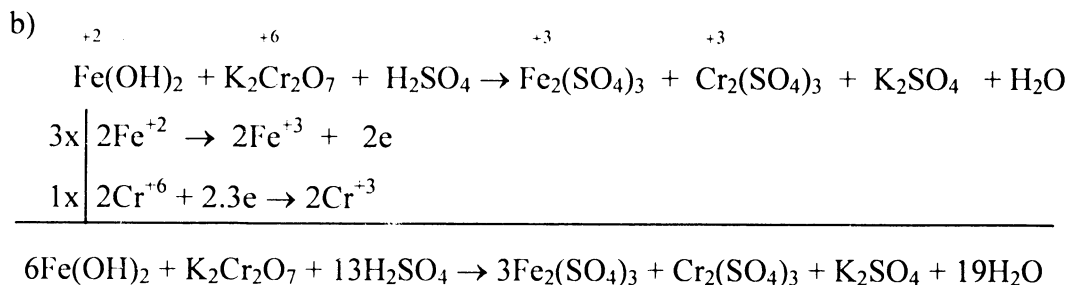
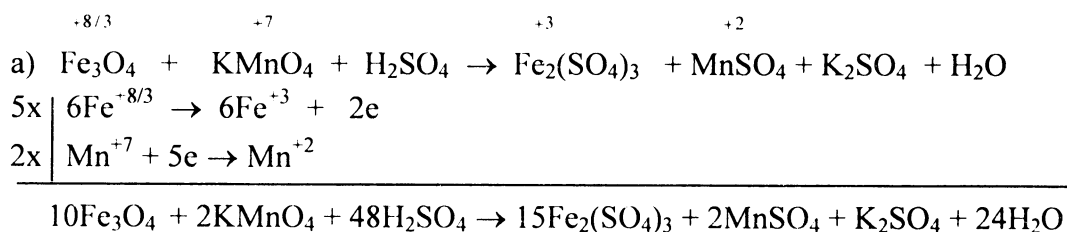
(4) Ảnh hưởng của môi trường: Trong một số chất thì tác nhân oxi hóa, tác nhân khử phụ thuộc vào môi trường tiến hành phản ứng.

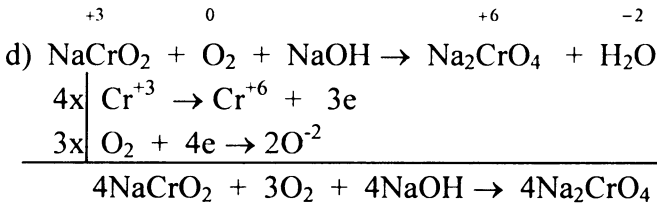
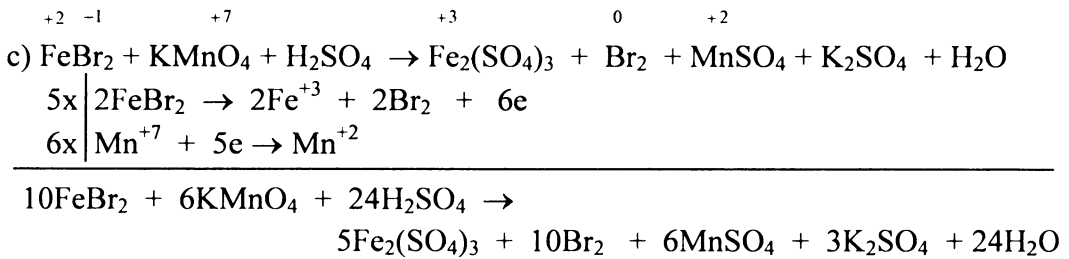

Ví dụ 2: Xác định sản phẩm và cân bằng các phản ứng sau theo phương pháp thăng bằng electron:

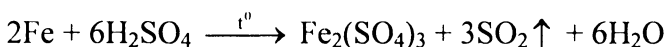
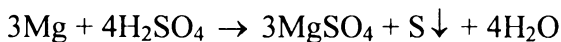
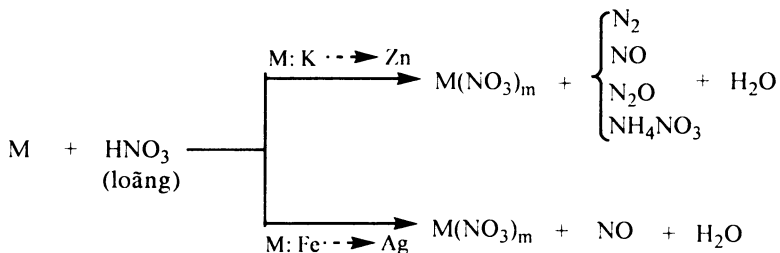
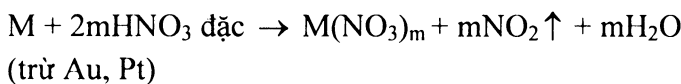
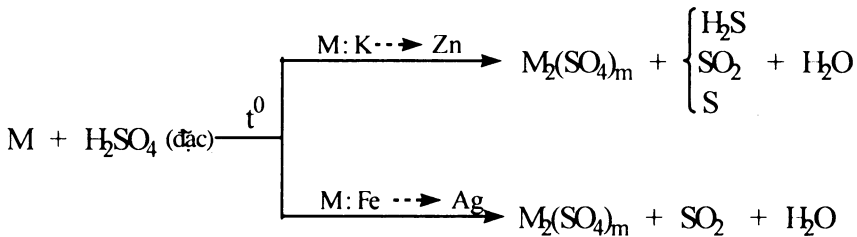
Giải

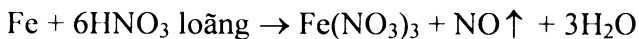
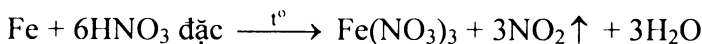
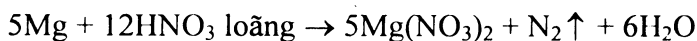
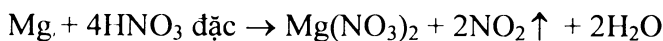

• Oxi hoá kim loại

Sản phẩm khử phụ thuộc vào tính khử của kim loại, nồng độ của axit, nhiệt độ tiến hành phản ứng,... Nói chung thì axit bị khử xuống bậc oxi hóa càng thấp khi nồng độ càng loãng và tác dụng với kim loại càng mạnh:

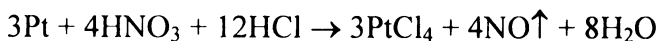
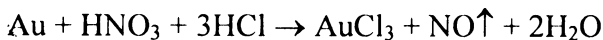

Chú ý:

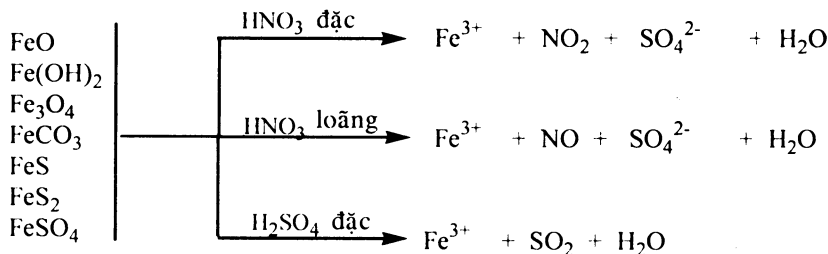
(1) m là hóa trị cao của M.

(2) Một số kim loại như Al, Fe, Cr,... bị thụ động hóa trong H_2SO_4 đặc, nguội và HNO_3 đặc, nguội.

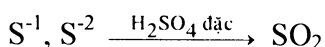
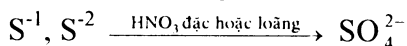
(3) Hỗn hợp HNO_3 đặc và HCl đặc theo tỉ lệ thể tích 1:3 gọi là nước cường thủy. Có tính oxi hóa rất mạnh có thể hòa tan Au và Pt.

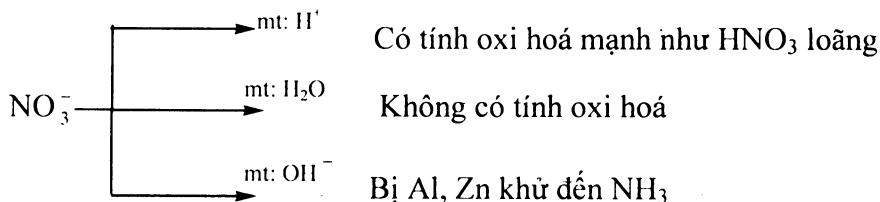
• Oxi hoá các hợp chất Fe (II) thành hợp chất Fe(III):

• Oxi hoá các hợp chất muối sunfua:

(6) Tính chất của ion NO_3^-

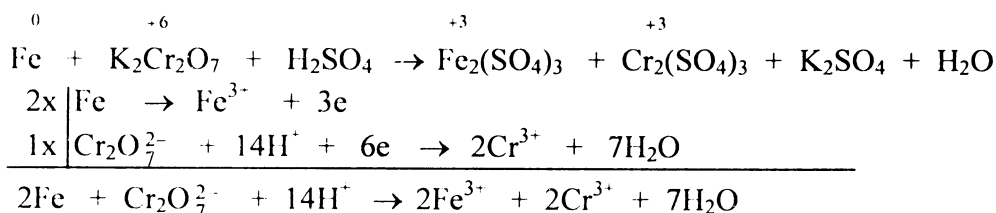

3. Phương pháp ion – electron

Cách cân bằng này chỉ áp dụng cho các phản ứng oxi hoá – khử xảy ra trong dung dịch, có sự tham gia của môi trường (axit, bazơ, nước).

Khi cân bằng cũng áp dụng theo 4 bước trên, nhưng ở bước 2 chất oxi hoá và chất khử được viết dưới dạng ion – electron theo các nguyên tắc sau đây:

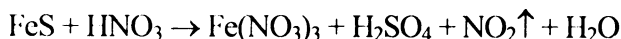
a) Nếu phản ứng có axit tham gia: Về nào thừa oxi ta thêm H^+ để tạo ra H_2O và ngược lại. Ví dụ:

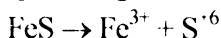
Để biết phương trình có cân bằng đúng hay không, bạn đọc cần tính tổng điện tích hai vế của phương trình ion thu gọn. Nếu tổng điện tích hai vế của phương trình bằng nhau thì phương trình đã được cân bằng.

Phương trình phân tử:

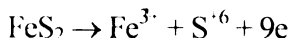
$2\text{Fe} + \text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7 + 7\text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3 + \text{Cr}_2(\text{SO}_4)_3 + \text{K}_2\text{SO}_4 + 7\text{H}_2\text{O}$ *Lưu ý:*
 Để viết nhanh các bán phản ứng khử hoặc bán phản ứng oxi hoá có thể áp dụng phương pháp bảo toàn điện tích (hay điện tích giả định) hai vế. *Ví dụ:*

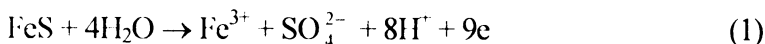
Bán phản ứng oxi hoá:

Vế trái điện tích giả định bằng 0, vế phải điện tích giả định + 9. Để điện tích giả định hai vế bằng nhau ta thêm 9e vào vế phải.

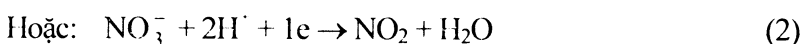

Nếu viết dưới dạng ion - electron thì điện tích hai vế cũng phải bằng nhau:

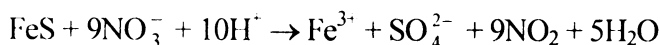
Bán phản ứng khử: $\text{N}^{+5} + 1e \rightarrow \text{N}^{+4}$

Vế trái và vế phải đều có điện tích giả định là + 4.

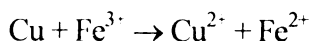
Hai vế đều có điện tích bằng 0.

(1) + (2) x 9: Phương trình ion rút gọn:

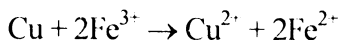

Phương trình phân tử: $\text{FeS} + 12\text{HNO}_3 \rightarrow \text{Fe}(\text{NO}_3)_3 + \text{H}_2\text{SO}_4 + 9\text{NO}_2\uparrow + 5\text{H}_2\text{O}$

Để kiểm tra phương trình ion rút gọn đã cân bằng đúng hay chưa ta đếm điện tích hai vế. Nếu điện tích hai vế bằng nhau thì phương trình được cân bằng. Chẳng hạn nhiều học sinh sai lầm khi cho rằng phương trình sau đã cân bằng vì số nguyên tử hoặc ion hai vế bằng nhau:

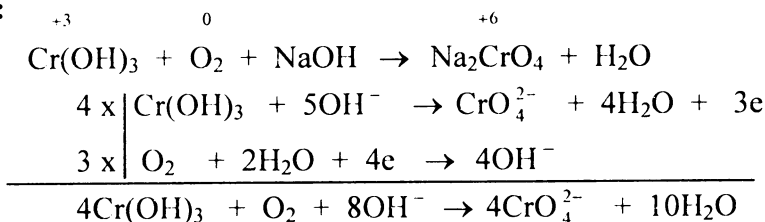

Tuy nhiên, vế trái điện tích + 3 và vế phải điện tích + 4. Để cân bằng điện tích hai vế ta đưa hệ số 2 vào Fe^{3+} và Fe^{2+} . Lúc này phương trình mới được cân bằng.

2. Nếu phản ứng có bazơ tham gia: Về nào thừa oxi thêm nước để tạo ra OH^- và ngược lại.

Ví dụ:

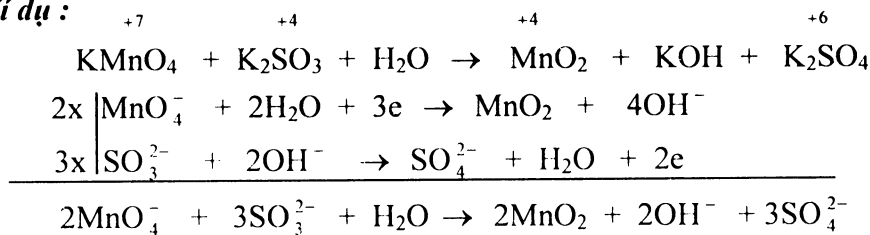
Chuyển sang phương trình phân tử:

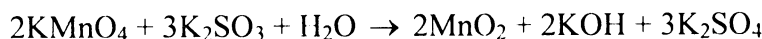
3. Nếu phản ứng có H_2O tham gia

- Sản phẩm phản ứng tạo ra axit, theo nguyên tắc 1.
- Sản phẩm phản ứng tạo ra bazơ, theo nguyên tắc 2.

Ví dụ:

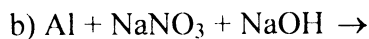

Chuyển sang phương trình phân tử:

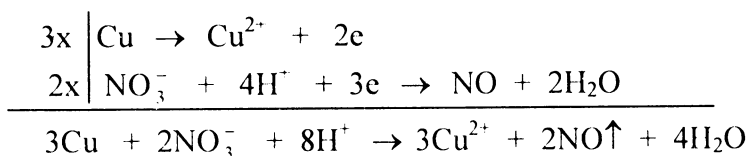
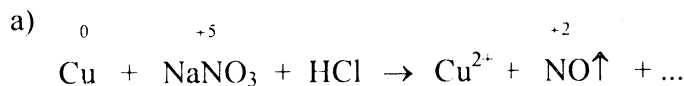

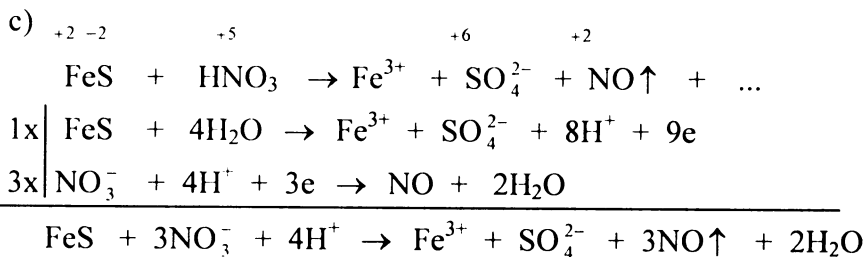
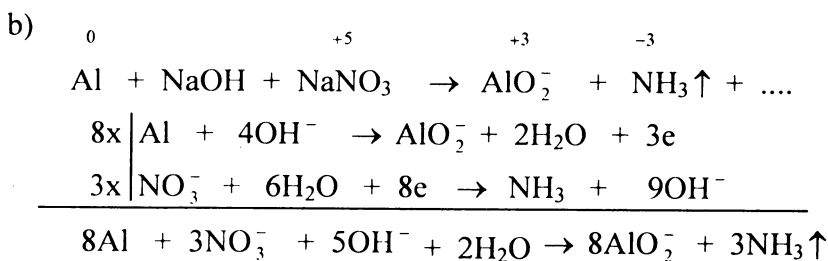
Ưu việt của phương pháp này là cho ta hoàn thành chính xác các phương trình phản ứng dưới dạng ion thu gọn (bản chất của các phản ứng) nếu biết được trạng thái đầu và trạng thái cuối của dạng oxi hoá và dạng khử.

Ví dụ: Hoàn thành và cân bằng các phản ứng sau dưới dạng ion thu gọn:

Giải

d) Phương pháp cân bằng phản ứng oxi hoá – khử có chất hữu cơ tham gia

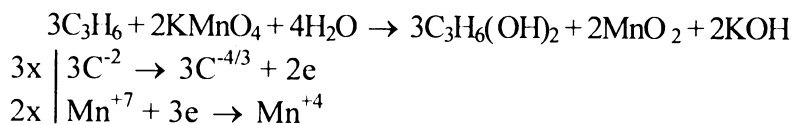
Tương tự đối với chất vô cơ, phản ứng oxi hoá – khử có chất hữu cơ cũng tiến hành theo 4 bước. Nhưng ở bước (1) khi tính số oxi hoá của C cần lưu ý theo phương pháp sau:

- *Phương pháp chung*: Tính số oxi hoá trung bình của C.
- *Phương pháp riêng*: Đặc biệt đối với những phản ứng chỉ có sự thay đổi nhóm chức, có thể tính số oxi hoá của C nào có sự thay đổi số oxi hoá.

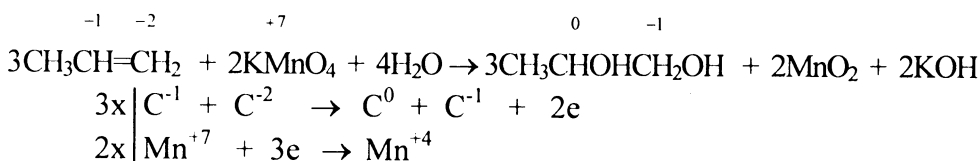
Ví dụ:

Cách 1: Phương pháp chung

Cách 2: Phương pháp riêng

Kết quả của hai cách đều như nhau.

B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP

DẠNG 1: SỬ DỤNG PHƯƠNG PHÁP THĂNG BẰNG SỐ MOL ELECTRON

Nguyên tắc: Khi có nhiều chất oxi hóa hoặc chất khử trong hỗn hợp phản ứng (nhiều phản ứng hoặc phản ứng qua nhiều giai đoạn) thì tổng số mol electron mà các chất khử cho phải bằng tổng số mol electron mà các chất oxi hóa nhận vào.

$$\Sigma n_e (\text{nhường}) = \Sigma n_e (\text{nhận})$$

Ưu việt của phương pháp này là có thể giải nhanh nhiều bài toán khó mà không cần viết phương trình phản ứng.

Ví dụ 1: Hoà tan hết 6,3 gam hỗn hợp **X** gồm Al và kim loại **M** (tỉ lệ mol tương ứng 2:3) vào 200 gam dung dịch HNO_3 31,5%, kết thúc các phản ứng thu được dung dịch **Y** và 1,568 lít (đktc) hỗn hợp hai khí N_2 và N_2O có tổng khối lượng là 2,76 gam. Cho **Y** phản ứng với dung dịch NaOH đun nóng, không có khí thoát ra.

a) Xác định tên kim loại **M**.

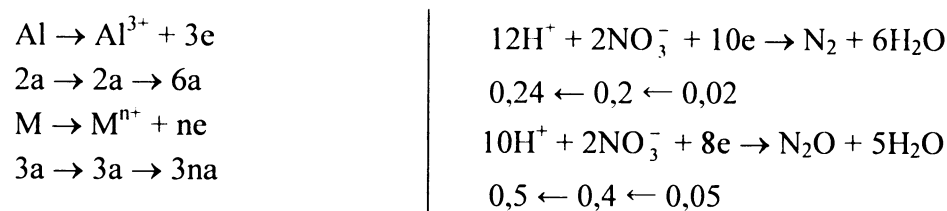
b) Tính thể tích dung dịch NaOH 0,5M tối thiểu cần dùng để kết tủa hết các ion kim loại trong **Y**.

Giải

a) Gọi x, y lần lượt là số mol N_2 và N_2O .

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} x + y = 0,07 \\ 28x + 44y = 2,76 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,02 \\ y = 0,05 \end{cases}$$

Các bán phản ứng oxi hoá và khử:

$$\Rightarrow 6a + 3na = 0,6 \Rightarrow 2a + na = 0,2 \quad (1)$$

Mặt khác:

$$54a + 3Ma = 6,3 \quad (2)$$

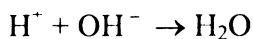
$$\text{Từ (1), (2)} \Rightarrow \frac{54 + 3M}{2 + n} = 31,5 \Rightarrow M = 10,5n + 3 \quad (n = 1; 2; 3)$$

\Rightarrow Nghiệm phù hợp: $n = 2$ và $M = 24$ (Mg)

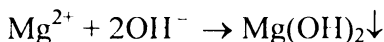
$$\text{b) } n_{\text{H}^+} \text{ ban đầu} = n_{\text{HNO}_3} \text{ ban đầu} = \frac{200 \cdot 31,5}{100 \cdot 63} = 1 \text{ mol}$$

$$n_{\text{H}^+} \text{ phản ứng} = 0,24 + 0,5 = 0,74 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{H}^+} \text{ còn} = 1 - 0,74 = 0,26 \text{ mol}$$

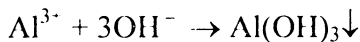
$$a = \frac{6,3}{54 + 3.24} = 0,05 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{Al}} = 0,1 \text{ mol và } n_{\text{Mg}} = 0,15 \text{ mol}$$

$$0,26 \rightarrow 0,26$$

$$0,15 \rightarrow 0,3$$

$$0,1 \rightarrow 0,3$$

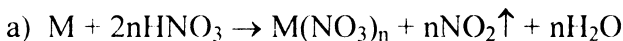
$$\Rightarrow n_{\text{NaOH}} = n_{\text{OH}^-} = 0,86 \text{ mol} \Rightarrow V_{\text{dd NaOH}} = \frac{0,86}{0,5} = 1,72 \text{ lít}$$

Ví dụ 2: Cho 6,3 gam hỗn hợp **X** gồm Mg và kim loại **M** (hoá trị không đổi) tác dụng với Cl_2 , sau một thời gian thu được 20,5 gam chất rắn **Y**. Hoà tan hết **Y** trong dung dịch HCl , sinh ra 2,24 lít H_2 (đktc). Mặt khác, cho 0,1 mol **M** phản ứng với dung dịch HNO_3 đặc, nóng dư thì lượng khí NO_2 thoát ra vượt quá 5,04 lít (đktc).

a) Xác định tên kim loại **M**.

b) Cho 12,6 gam **X** trên tác dụng với dung dịch HNO_3 loãng (dư), kết thúc phản ứng thu được 2,24 lít (đktc) hỗn hợp khí **Z** gồm N_2 và N_2O có tỉ khối so với H_2 là 18. Tính khối lượng muối thu được sau khi các phản ứng kết thúc.

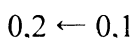
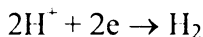
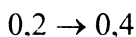
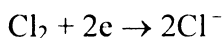
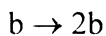
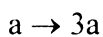
Giải

$$0,1 \quad \quad \quad \rightarrow \quad \quad \quad 0,1n$$

$$\Rightarrow n_{\text{NO}_2} = 0,1n > \frac{5,04}{22,4} = 0,225 \Rightarrow n > 2,25 \Rightarrow n = 3$$

$$\text{Theo định luật bảo toàn khối lượng: } n_{\text{Cl}_2} = \frac{20,5 - 6,3}{71} = 0,2 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow 3a + 2b = 0,6 \quad (1) \Rightarrow a < 0,2 \text{ mol}$$

Mặt khác:

$$\text{Ma} + 24b = 6,3 \quad (2)$$

$$\text{Rút a từ (1) và (2) ta được: } a = \frac{0,9}{36 - M} < 0,2 \Rightarrow M < 31,5$$

Do **M** là kim loại hoá trị 3 nên chỉ có thể **M** là Al (nhôm)

$$\text{b) Ta có: } a = \frac{0,9}{36-27} = 0,1 \text{ mol ; } b = \frac{0,6-3.0,1}{2} = 0,15 \text{ mol}$$

⇒ Trong 12,6 gam X có chứa 0,2 mol Al và 0,3 mol Mg.

Gọi x, y lần lượt là số mol N_2 và N_2O .

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} x + y = 0,1 \\ 28x + 44y = 18.2.0,1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,05 \\ y = 0,05 \end{cases}$$

$$\text{Ta thấy: } 3n_{\text{Al}} + 2n_{\text{Mg}} = 1,2 > 10n_{\text{N}_2} + 8n_{\text{N}_2\text{O}} = 0,9 \text{ mol}$$

⇒ Có muối NH_4NO_3 tạo thành.

$$8z \leftarrow z$$

$$n_{\text{NH}_4\text{NO}_3} = z = \frac{1,2-0,9}{8} = 0,0375 \text{ mol}$$

$$\begin{aligned} \Rightarrow m_{\text{muối}} &= m_{\text{Al}(\text{NO}_3)_3} + m_{\text{Mg}(\text{NO}_3)_2} + m_{\text{NH}_4\text{NO}_3} = 213.0,2 + 148.0,3 + 80.0,0375 \\ &= 90 \text{ gam} \end{aligned}$$

Ví dụ 3: Chia 29,6 gam hỗn hợp X gồm Fe và Cu thành hai phần bằng nhau. Phần 1 cho phản ứng với lượng dư dung dịch HCl, sinh ra 3,36 lít H_2 (đktc). Cho phần 2 tác dụng với dung dịch HNO_3 đặc, nóng (dư) thu được V lít khí NO_2 (đktc) và dung dịch Y.

a) Tính giá trị của V

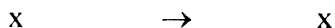
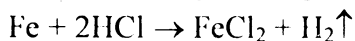
b) Cho Y phản ứng với lượng dư dung dịch NH_3 . Tính khối lượng kết tủa thu được sau khi các phản ứng kết thúc.

Giải

a) Gọi x, y lần lượt là số mol Fe và Cu chứa trong 14,8 gam hỗn hợp X.

$$\text{Ta có: } 56x + 64y = 14,8 \quad (*)$$

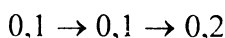
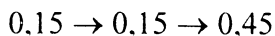
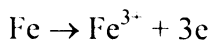
• Phần 1: Cu không phản ứng

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2} = x = 0,15 \text{ mol}$$

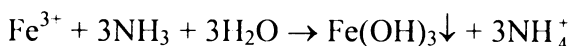
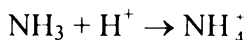
$$(*) \Rightarrow y = 0,1 \text{ mol}$$

• Phần 2:

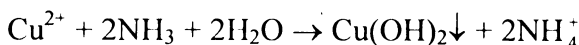

$$\Rightarrow a = 0,45 + 0,2 = 0,65 \text{ mol} \Rightarrow V = 0,65.22,4 = 14,56 \text{ lít}$$

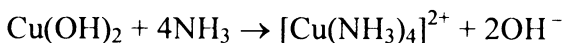
b) Dung dịch Y chứa Fe^{3+} , Cu^{2+} , H^+ , NO_3^-

$$0,15 \qquad \qquad \qquad \rightarrow 0,15$$

$$0,1 \qquad \qquad \qquad \rightarrow 0,1$$

$$0,1 \qquad \qquad \qquad \rightarrow 0,1$$

$$\Rightarrow m_{\text{kết tủa}} = m_{\text{Fe}(\text{OH})_3} = 107.0,1 = 10,7 \text{ gam}$$

Ví dụ 4: Chia 23,8 gam hỗn hợp X gồm Al, Mg và Fe thành hai phần bằng nhau. Phần 1 cho phản với dung dịch NaOH dư, sinh ra 3,36 lít H_2 (đktc) và còn lại chất rắn Y không tan. Cho toàn bộ Y phản ứng với dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng (dư) thu được 6,72 lít SO_2 (sản phẩm khử duy nhất, đktc). Cho phần 2 tác dụng với 240 gam dung dịch HNO_3 31,5%, kết thúc các phản ứng thu được dung dịch A và 1,568 lít (đktc) hỗn hợp hai khí N_2 và N_2O có tổng khối lượng 2,76 gam.

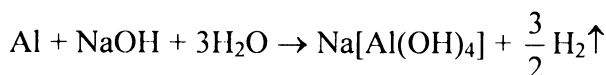
a) Tính khối lượng các muối tạo thành trong dung dịch A.

b) Dung dịch A hoà tan tối đa bao nhiêu gam Cu. Biết sản phẩm khử của N^{+5} là N^{+2} .

c) Tính thể tích dung dịch NaOH 1M tối thiểu cần dùng để phản ứng hết với dung dịch A.

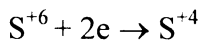
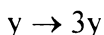
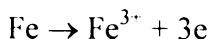
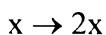
Giải

a) • **Phần 1:** Mg và Fe không phản ứng

$$0,1 \qquad \qquad \qquad \leftarrow \qquad \qquad \qquad 0,15$$

Chất rắn Y gồm Mg và Fe.

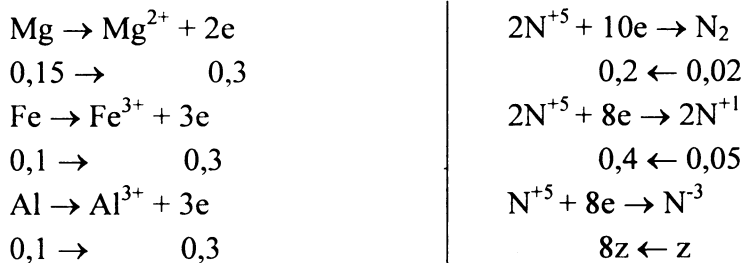
$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} 2\text{x} + 3\text{y} = 0,6 \\ 24\text{x} + 56\text{y} = 11,9 - 2,7 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \text{x} = 0,15 \\ \text{y} = 0,1 \end{cases}$$

• **Phần 2:** Gọi a, b lần lượt là số mol N_2 và N_2O chứa trong 0,07 mol hỗn hợp.

$$\text{Ta cũng có hệ: } \begin{cases} \text{a} + \text{b} = 0,07 \\ 28\text{a} + 44\text{b} = 2,76 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \text{a} = 0,02 \\ \text{b} = 0,05 \end{cases}$$

$$\text{Vì } 2n_{\text{Mg}} + 3n_{\text{Fe}} + 3n_{\text{Al}} = 0,9 \text{ mol} > 10n_{\text{N}_2} + 8n_{\text{N}_2\text{O}} = 0,6 \text{ mol}$$

⇒ Có muối NH_4NO_3 tạo thành.

$$\Rightarrow z = \frac{0,3 + 0,3 + 0,3 - 0,2 - 0,4}{8} = 0,0375 \text{ mol}$$

⇒ Khối lượng muối trong dung dịch A là

$$m_{\text{Al}(\text{NO}_3)_3} = 213.0,1 = 21,3 \text{ gam}$$

$$m_{\text{Mg}(\text{NO}_3)_2} = 148.0,15 = 22,2 \text{ gam}$$

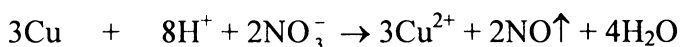
$$m_{\text{Fe}(\text{NO}_3)_3} = 242.0,1 = 24,2 \text{ gam}$$

$$m_{\text{NH}_4\text{NO}_3} = 80.0,0375 = 3 \text{ gam}$$

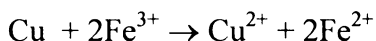
$$\text{b) } n_{\text{HNO}_3} \text{ ban đầu} = \frac{240.31,5}{100.63} = 1,2 \text{ mol}$$

$$n_{\text{HNO}_3} \text{ phản ứng} = 12n_{\text{N}_2} + 10n_{\text{N}_2\text{O}} + 10n_{\text{NH}_4\text{NO}_3} = 1,115 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3} \text{ còn} = 1,2 - 1,115 = 0,085 \text{ mol}$$

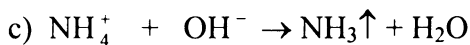

$$0,031875 \leftarrow 0,085$$

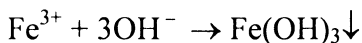

$$0,05 \leftarrow 0,1$$

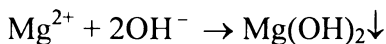
$$\Rightarrow m_{\text{Cu}} = 64(0,031875 + 0,05) = 5,24 \text{ gam}$$

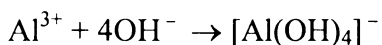
$$0,0375 \rightarrow 0,0375$$

$$0,1 \rightarrow 0,3$$

$$0,15 \rightarrow 0,3$$

$$0,1 \rightarrow 0,4$$

$$\Rightarrow n_{\text{NaOH}} = 0,0375 + 0,3 + 0,3 + 0,4 = 1,0375 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow V_{\text{dd NaOH}} = 1,0375 \text{ lít}$$

Ví dụ 5: Cho 8,7 gam hỗn hợp X gồm kim loại M (thuộc nhóm IIA) và Al tan hết vào 160 gam dung dịch HNO_3 31,5%, sau khi kết thúc các phản ứng thu được dung dịch Y và 1,232 lít (đktc) hỗn hợp hai khí N_2 và N_2O có tỉ khối so với H_2 là 17,636. Dung dịch Y phản ứng với dung dịch NaOH đun nóng không có khí thoát ra. Mặt khác, cho 4,2 gam kim loại M phản ứng với dung dịch HCl dư thì lượng khí thoát ra vượt quá 2,24 lít (đktc).

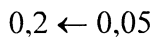
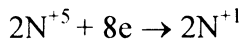
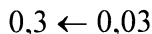
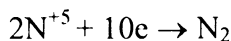
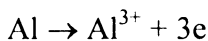
a) Xác định tên kim loại M

b) Cho 17,4 gam X trên vào nước dư, tính thể tích khí thoát ra (đktc).

Giải

a) Gọi a, b lần lượt là số mol N_2 và N_2O . Ta có hệ:

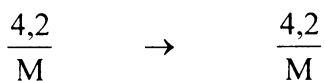
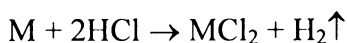
$$\begin{cases} a + b = 0,055 \\ 28a + 44b = 17,636 \cdot 2 \cdot 0,055 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,03 \\ b = 0,025 \end{cases}$$

$$\Rightarrow 2x + 3y = 0,5 \quad (1)$$

$$\text{Mặt khác: } \text{M}x + 27y = 8,7 \quad (2)$$

$$\text{Từ (1)(2) rút ra: } x = \frac{4,2}{\text{M}-18} < 0,25 \Rightarrow \text{M} > 34,8 \quad (*)$$

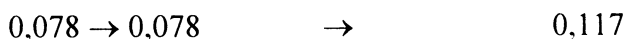
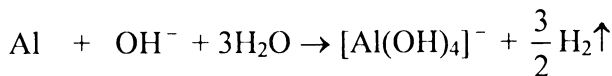
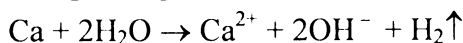

$$\Rightarrow \frac{4,2}{\text{M}} > 0,1 \Rightarrow \text{M} < 42 \quad (**)$$

$$\text{Từ (*) và (**) } \Rightarrow 34,8 < \text{M} < 42$$

Do M là kim loại thuộc nhóm IIA nên $\text{M} = 40$ (Ca)

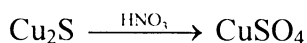
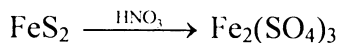
b) Trong 17,4 gam X có chứa 0,38 mol Ca và 0,078 mol Al. Ta có:

$$\Rightarrow V_{\text{H}_2} = (0,117 + 0,38) \cdot 22,4 = 11,1328 \text{ lít}$$

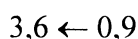
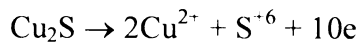
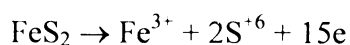
Ví dụ 6: Cho hỗn hợp gồm a mol FeS_2 và b mol Cu_2S phản ứng hết với lượng vừa đủ dung dịch HNO_3 , thu được dung dịch X chỉ chứa 2 muối sunfat và 10,08 lít khí N_2O (sản phẩm khử duy nhất, ở đktc). Tính giá trị của a và b.

Giải

Theo định luật bảo toàn điện tích:

$$3n_{\text{Fe}^{3+}} + 2n_{\text{Cu}^{2+}} = 2n_{\text{SO}_4^{2-}} \Rightarrow 3a + 4b = 2(2a + b) \Rightarrow a = 2b \quad (1)$$

$$\Rightarrow 15a + 10b = 3,6 \quad (2)$$

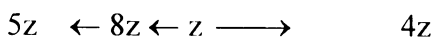
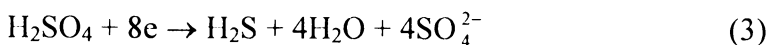
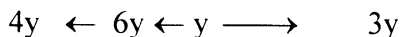
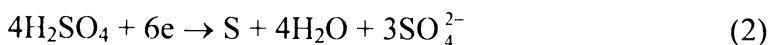
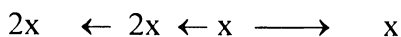
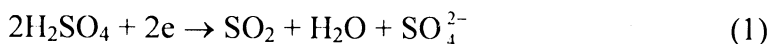
$$\text{Giải hệ (1)(2) ta được: } \begin{cases} a = 0,18 \text{ mol} \\ b = 0,09 \text{ mol} \end{cases}$$

DẠNG 2: SỬ DỤNG PHƯƠNG PHÁP ION - ELECTRON

Phương pháp này sử dụng để giải nhanh nhiều bài toán khó mà nếu giải bằng phương pháp thông thường thì rất mất thời gian thậm trí bế tắc. Lưu ý cách tính nhanh số mol anion tạo muối và số mol axit tham gia phản ứng trong phản ứng oxi - hóa khử.

a) Axit H_2SO_4 đặc

Không phụ thuộc vào **bản chất và số lượng các kim loại** ta luôn có các bán phản ứng khử:

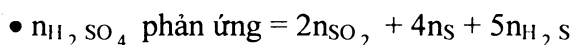
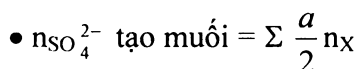

$$\Rightarrow n_{\text{SO}_4^{2-}} \text{ tạo muối} = n_{\text{SO}_2} + 3n_{\text{S}} + 4n_{\text{H}_2\text{S}}$$

$$= \frac{2}{2} n_{\text{SO}_2} + \frac{6}{2} n_{\text{S}} + \frac{8}{2} n_{\text{H}_2\text{S}} = \sum \frac{a}{2} n_{\text{X}}$$

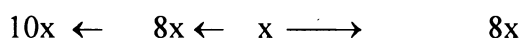
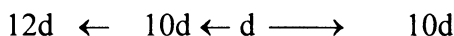
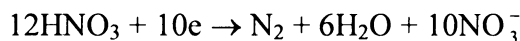
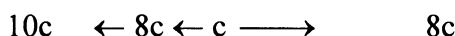
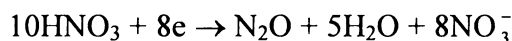
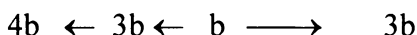
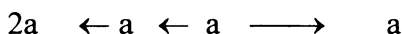
(a là số electron mà S^{+6} nhận vào để tạo ra sản phẩm khử X)

Ghi nhớ:

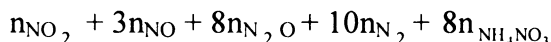

b) Axit HNO_3

Tương tự như trên ta luôn có các bán phản ứng khử:

• $n_{\text{NO}_3^-}$ tạo muối với cation kim loại =

• n_{HNO_3} phản ứng = $2n_{\text{NO}_2} + 4n_{\text{NO}} + 10n_{\text{N}_2\text{O}} + 12n_{\text{N}_2} + 10n_{\text{NH}_4\text{NO}_3}$

Chú ý: - Các công thức trên **không** thể áp dụng nếu chất khử ban đầu không phải là kim loại.

- Nếu hỗn hợp ban đầu không hoàn toàn là kim loại thì ta nên quy hỗn hợp về các nguyên tố rồi dựa vào phương trình ion - electron của bán phản ứng oxi hoá và bán phản ứng khử để giải.

Ví dụ 1: Cho 29 gam hỗn hợp gồm Al, Cu và Ag tác dụng vừa đủ với 950 ml dung dịch HNO_3 1,5M, thu được dung dịch chứa m gam muối và 5,6 lít hỗn hợp khí X (đktc) gồm NO và N_2O . Tỉ khối của X so với H_2 là 16,4. Giá trị của m là

A. 98,20

B. 97,20

C. 98,75

D. 91,00

(Đề thi tuyển sinh Đại học năm 2012-Khoá B)

Giải

Gọi x, y lần lượt là số mol của NO và N_2O trong hỗn hợp X. Ta có hệ:

$$\begin{cases} x + y = 0,25 \\ 30x + 44y = 8,2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,2 \\ y = 0,05 \end{cases}$$

Giả sử chỉ có sản phẩm khử NO và N₂O

$$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3 \text{ phản ứng}} = 4n_{\text{NO}} + 10n_{\text{N}_2\text{O}} = 4.0,2 + 10.0,05 = 1,3 \text{ mol} < 1,425 \text{ mol}$$

\Rightarrow Có muối NH₄NO₃ sinh ra.

$$n_{\text{HNO}_3 \text{ phản ứng}} = 4n_{\text{NO}} + 10n_{\text{N}_2\text{O}} + 10n_{\text{NH}_4\text{NO}_3}$$

$$\Rightarrow n_{\text{NH}_4\text{NO}_3} = \frac{1,425 - 4.0,2 - 0,05.10}{10} = 0,0125 \text{ mol}$$

$$\begin{aligned} \Rightarrow m_{\text{muối}} &= m_{\text{kl}} + m_{\text{NO}_3^-} (\text{tạo muối với ion kim loại}) + m_{\text{NH}_4\text{NO}_3} \\ &= 29 + 62(3.0,2 + 8.0,05 + 8.0,0125) + 80.0,0125 = 98,2 \text{ gam} \end{aligned}$$

\Rightarrow Đáp án A

Ví dụ 2: Hòa tan hoàn toàn 0,1 mol FeS₂ trong 200 ml dung dịch HNO₃ 4M, sản phẩm thu được gồm dung dịch X và một chất khí thoát ra. Dung dịch X có thể hòa tan tối đa m gam Cu. Biết trong các quá trình trên, sản phẩm khử duy nhất của N⁺⁵ đều là NO. Giá trị của m là

A. 12,8

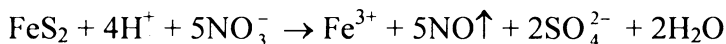
B. 6,4

C. 9,6

D. 3,2

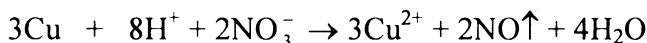
(Đề thi tuyển sinh Đại học năm 2012-Khoi B)

Giải

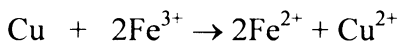

$$0,1 \rightarrow 0,4 \rightarrow 0,5 \rightarrow 0,1$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}^+ \text{ còn}} = 0,8 - 0,4 = 0,4 \text{ mol}; n_{\text{NO}_3^- \text{ còn}} = 0,8 - 0,5 = 0,3 \text{ mol}$$

$$0,15 \leftarrow 0,4 \rightarrow 0,1$$

$$0,05 \leftarrow 0,1$$

$$\Rightarrow m_{\text{Cu}} = 64.0,2 = 12,8 \text{ gam} \Rightarrow \text{Đáp án A}$$

Ví dụ 3: Cho 19,2 gam Cu vào 500 ml dung dịch NaNO₃ 1M, sau đó thêm vào 500 ml dung dịch HCl 2M. Kết thúc phản ứng thu được dung dịch X và khí NO duy nhất, phải thêm bao nhiêu ml dung dịch NaOH 1M vào X để kết tủa hết ion Cu²⁺

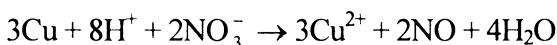
A. 120

B. 400

C. 600

D. 800

Giải

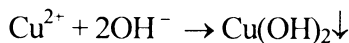
$$\text{Bđ: } 0,3 \quad 1 \quad 0,5$$

$$\text{Pư: } 0,3 \rightarrow 0,8 \rightarrow 0,2 \rightarrow 0,3$$

$$\text{Còn: } 0 \quad 0,2 \quad 0,3$$

$$0,2 \rightarrow 0,2$$

$$0,3 \rightarrow 0,6$$

$$\Rightarrow n_{\text{NaOH}} = 0,2 + 0,6 = 0,8 \text{ mol} \Rightarrow V = \frac{0,8}{1} = 0,8 \text{ lít} = 800 \text{ ml} \Rightarrow \text{Đáp án D}$$

Ví dụ 4: Chia 23,0 gam hỗn hợp M gồm Al, Cu và Mg thành hai phần bằng nhau. Phần 1 tác dụng với dung dịch HCl dư, sinh ra 5,6 lít H_2 (đktc). Hoà tan hết phần 2 trong 120 gam dung dịch HNO_3 63% đun nóng, kết thúc phản ứng thu được dung dịch X và 8,96 lít (đktc) hỗn hợp hai khí NO, NO_2 có tỉ khối so với H_2 là 20. X tác dụng với dung dịch NaOH đun nóng, không có khí mùi khai thoát ra.

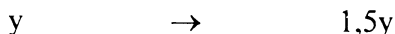
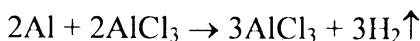
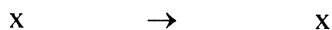
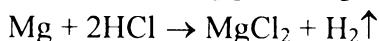
a) Tính phần trăm khối lượng mỗi chất trong M.

b) Tính nồng độ phần trăm các chất trong X. Coi nước bay hơi không đáng kể trong quá trình phản ứng.

Giải

a)

• Phần 1: Cu không phản ứng

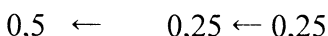
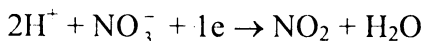
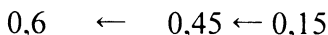
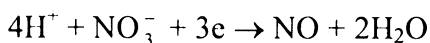
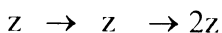
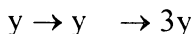
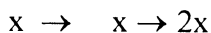

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2} = x + 1,5y = 0,25 \quad (1)$$

• Phần 2: Gọi a, b lần lượt là số mol của NO và NO_2 chứa trong 0,4 mol hỗn hợp khí.

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} a + b = 0,4 \\ 30a + 46b = 16 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,15 \\ b = 0,25 \end{cases}$$

$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3 \text{ phản ứng}} = 4n_{\text{NO}} + 2n_{\text{NO}_2} = 1,1 \text{ mol} < n_{\text{HNO}_3 \text{ ban đầu}} = 1,2 \text{ mol}$ nên kim loại hết, axit còn

$$\Rightarrow 2x + 3y + 2z = 0,7 \quad (2)$$

$$\text{Mặt khác: } 24x + 27y + 64z = 11,5 \quad (3)$$

$$\text{Giải hệ (1), (2), (3) ta được: } \begin{cases} x = 0,22 \text{ mol} \\ y = 0,03 \text{ mol} \\ z = 0,085 \text{ mol} \end{cases}$$

Phần trăm khối lượng các chất trong M là

$$\%m_{\text{Al}} = \frac{27.0,03.100\%}{11,5} = 7,04\%$$

$$\%m_{\text{Mg}} = \frac{24.0,22.100\%}{11,5} = 45,91\%$$

$$\%m_{\text{Cu}} = 100\% - (7,04 + 45,91)\% = 47,05\%$$

b) Khối lượng dung dịch X là

$$11,5 + 120 - 30.0,15 - 46.0,25 = 115,5 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3} \text{ còn} = 1,2 - 1,1 = 0,1 \text{ mol}$$

Nồng độ phần trăm của các chất trong dung dịch X là

$$C\%_{\text{HNO}_3} = \frac{63.0,1.100\%}{115,5} = 5,45\%$$

$$C\%_{\text{Mg}(\text{NO}_3)_2} = \frac{148.0,22.100\%}{115,5} = 28,19\%$$

$$C\%_{\text{Cu}(\text{NO}_3)_2} = \frac{188.0,085.100\%}{115,5} = 13,83\%$$

$$C\%_{\text{Al}(\text{NO}_3)_3} = \frac{213.0,03.100\%}{115,5} = 5,53\%$$

Ví dụ 5: Cho 42 gam hỗn hợp X gồm Fe, Cu vào 1 lít dung dịch HNO_3 1M, kết thúc phản ứng thu được dung dịch Y, V_1 lít khí NO (sản phẩm khử duy nhất, đktc) và còn lại m gam Cu không tan. Nhỏ 800 ml dung dịch HCl 1M vào thì kim loại vừa tan hết và thu thêm V_2 lít khí NO nữa.

a) Tính V_1 , V_2 và m.

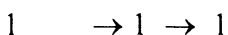
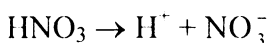
b) Tính phần trăm khối lượng các kim loại trong X.

Giải

a) Gọi x, y lần lượt là số mol Fe và Cu chứa trong 42 gam X. Ta có:

$$56x + 64y = 42 \quad (1)$$

$$n_{\text{HNO}_3} = 1 \text{ mol}; n_{\text{HCl}} = 0,8 \text{ mol}$$

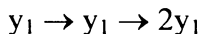
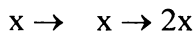

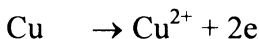
$$0,8 \rightarrow 0,8$$

$$\Rightarrow \sum n_{\text{H}^+} = 1 + 0,8 = 1,8 \text{ mol}$$

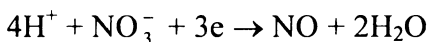
Vì Cu còn dư nên Fe chỉ bị oxi hoá lên Fe^{2+} . Khi nhỏ tiếp HCl vào hỗn hợp thực chất là thêm H^+ thì do tính khử của Fe^{2+} yếu hơn Cu nên Cu phản ứng hết. Khi Cu vừa tan hết thì ngừng thêm H^+ nên Fe^{2+} chưa bị oxi hoá thành Fe^{3+} .

Khi thêm HCl

Khi chưa thêm HCl

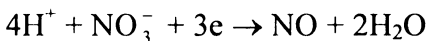

$$1 \rightarrow 0,25 \rightarrow 0,75 \rightarrow 0,25$$

$$n_{\text{NO}_3^-} \text{ còn} = 1 - 0,25 = 0,75 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow V_1 = 0,25.22,4 = 5,6 \text{ lít}$$

Khi thêm HCl

$$0,8 \rightarrow 0,2 \rightarrow 0,6 \rightarrow 0,2$$

$$\Rightarrow V_2 = 0,2.22,4 = 4,48 \text{ lít}$$

Theo định luật bảo toàn số mol electron.

$$\text{Ta có: } 2(\text{x} + \text{y}) = 0,75 + 0,6 \Rightarrow \text{x} + \text{y} = 0,675 \quad (2)$$

$$\text{Giải hệ (1)(2) ta được: } \begin{cases} \text{x} = 0,15 \\ \text{y} = 0,525 \end{cases}$$

$$\text{Mặt khác: } 2\text{x} + 2\text{y}_1 = 0,75 \Rightarrow \text{y}_1 = 0,225 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{Cu dư}} = \text{y} - \text{y}_1 = 0,525 - 0,225 = 0,3 \text{ mol} \Rightarrow \text{m} = 64.0,3 = 19,2 \text{ gam}$$

b) Phần trăm khối lượng các kim loại trong X là

$$\% \text{Fe} = \frac{56.0,15.100\%}{42} = 20\%$$

$$\% \text{Cu} = 100\% - 20\% = 80\%$$

Ví dụ 6: Hoà tan hết 0,03 mol hỗn hợp X gồm MgS, FeS và CuS trong dung dịch HNO_3 , kết thúc các phản ứng thu được dung dịch Y (chỉ chứa muối nitrat và muối sunfat) và 0,15 mol hỗn hợp khí Z gồm NO_2 và NO có tỉ khối so với 20,33. Cho Y phản ứng với dung dịch NaOH đun nóng, không có khí thoát ra. Số mol HNO_3 đã phản ứng là

A. 0,16

B. 0,4

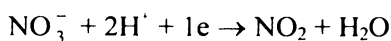
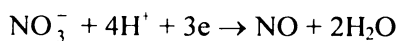
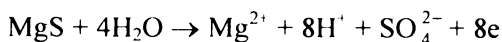
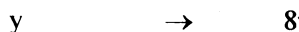
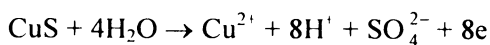
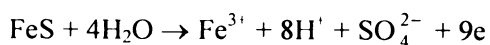
C. 0,5

D. 0,2

Giải

Gọi a, b lần lượt là số mol của NO_2 và NO.

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} \text{a} + \text{b} = 0,15 \\ 46\text{a} + 30\text{b} = 2.20,33.0,15 = 6,1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \text{a} = 0,1 \\ \text{b} = 0,05 \end{cases}$$

$$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3} \text{ phản ứng} = 0,2 + 0,2 - 8(x + y + z) = 0,4 - 8 \cdot 0,03 = 0,16 \text{ mol}$$

\Rightarrow Đáp án A

DẠNG 3: SỬ DỤNG PHƯƠNG PHÁP QUY ĐỔI

a) Phương pháp quy đổi về nguyên tố

Dấu hiệu nhận dạng bài toán vận dụng phương pháp quy đổi:

- Bài toán hỗn hợp, trong đó tổng số chất và hợp chất nhiều hơn tổng số nguyên tố tạo thành hỗn hợp đó.

- Bài toán hỗn hợp các oxit, sunfua của kim loại; xác định thành phần các nguyên tố trong hỗn hợp phức tạp; các hợp chất khó xác định số oxi hóa Cu_2FeS_2 , Cu_2FeS_4 , ...

Các bước giải toán theo phương pháp quy đổi về nguyên tố

• *Bước 1:* Quy hỗn hợp các chất về các nguyên tố tạo thành hỗn hợp. Đặt ẩn số thích hợp cho số mol nguyên tử các nguyên tố trong hỗn hợp.

• *Bước 2:* - Lập các phương trình dựa vào các định luật bảo toàn khối lượng, bảo toàn nguyên tố và bảo toàn số mol electron,...

- Lập các phương trình dựa vào các dữ kiện bài toán đã cho (nếu có).

• *Bước 3:* Giải hệ gồm các phương trình đã thiết lập được ở bước 2 và tính toán kết quả bài toán theo yêu cầu.

Ví dụ 1: Cho 18,4 gam hỗn hợp X gồm Cu_2S , CuS , FeS_2 và FeS tác dụng hết với HNO_3 (đặc nóng, dư) thu được V lít khí chỉ có NO_2 (ở đktc, sản phẩm khử duy nhất) và dung dịch Y. Cho toàn bộ Y vào một lượng dư dung dịch BaCl_2 , thu được 46,6 gam kết tủa, còn khi cho toàn bộ Y tác dụng với dung dịch NH_3 dư thu được 10,7 gam kết tủa. Giá trị của V là

A. 38,08

B. 11,2

C. 24,64

D. 16,8

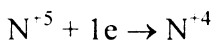
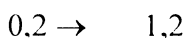
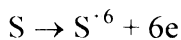
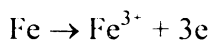
(Đề thi tuyển sinh Đại học năm 2012-Khối A)

Giải

Quy X về Cu, Fe và S.

$$n_{\text{Fe}} = n_{\text{Fe(OH)}_3} = 0,1 \text{ mol}; n_{\text{S}} = n_{\text{BaSO}_4} = 0,2 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{Cu}} = \frac{18,4 - 56 \cdot 0,1 - 32 \cdot 0,2}{64} = 0,1 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow a = 0,3 + 0,2 + 1,2 = 1,7 \text{ mol} \Rightarrow V = 38,08 \text{ lít}$$

\Rightarrow Đáp án A

Ví dụ 2: Nung m gam hỗn hợp X gồm FeS và FeS₂ trong một bình kín chứa không khí (gồm 20% thể tích O₂ và 80% thể tích N₂) đến khi các phản ứng xảy ra hoàn toàn, thu được một chất rắn duy nhất và hỗn hợp khí Y có thành phần thể tích: 84,8% N₂, 14% SO₂, còn lại là O₂. Phần trăm khối lượng của FeS trong hỗn hợp X là

A. 59,46%.

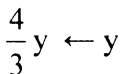
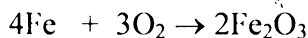
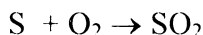
B. 19,64%.

C. 42,31%.

D. 26,83%.

Giải

Cách 1: Quy hỗn hợp thành Fe và S

$$\text{Ban đầu: } n_{\text{O}_2} = 0,2 \text{ (mol)} ; n_{\text{N}_2} = 0,8 \text{ (mol)}$$

$$\text{Sau phản ứng: } n_{\text{O}_2} = 0,2 - x - y ; n_{\text{N}_2} = 0,8 ; n_{\text{SO}_2} = x$$

$$\text{Tổng số mol khí sau phản ứng: } 0,2 - x - y + 0,8 + x = 1 - y$$

$$\%V_{\text{N}_2} = \frac{0,8}{1-y} = \frac{84,8}{100} \Rightarrow y = 0,0566 \text{ (mol)}$$

$$\%V_{\text{SO}_2} = \frac{x}{1-0,0566} = \frac{14}{100} \Rightarrow x = 0,132076 \text{ (mol)}$$

$$\text{Đặt } n_{\text{FeS}} = a \text{ (mol)} ; n_{\text{FeS}_2} = b \text{ (mol)}$$

$$\begin{cases} a + b = 0,0566 \cdot \frac{4}{3} \\ a + 2b = 0,132076 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,01885773 \\ b = 0,0566093 \end{cases}$$

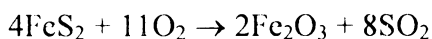
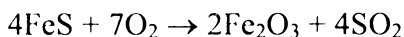
$$\Rightarrow \%m_{\text{FeS}} = \frac{0,01885773 \cdot 88 \cdot 100\%}{0,01885773 \cdot 88 + 120 \cdot 0,0566093} = 19,64\% \Rightarrow \text{Đáp án B}$$

Cách 2: Coi $n_Y = 1 \text{ (mol)} \Rightarrow n_{N_2} = 0,848 \text{ (mol)}; n_{SO_2} = 0,14 \text{ (mol)};$

$$n_{O_2} \text{ (dư)} = 1 - 0,848 - 0,14 = 0,012 \text{ (mol)}$$

$$\Rightarrow n_{O_2} \text{ (ban đầu)} = \frac{0,848}{4} = 0,212 \text{ (mol)}$$

$$\Rightarrow n_{O_2} \text{ (phản ứng)} = 0,212 - 0,012 = 0,2 \text{ (mol)}$$

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} \frac{7}{4}x + \frac{11}{4}y = 0,2 \\ x + 2y = 0,14 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,02 \text{ (mol)} \\ y = 0,06 \text{ (mol)} \end{cases}$$

$$\Rightarrow \%FeS = \frac{0,02.88.100\%}{0,02.88 + 0,06.120} = 19,64\%$$

Ví dụ 3: Cho 11,36 gam hỗn hợp X gồm Fe; FeO; Fe₂O₃; Fe₃O₄ phản ứng hết với dung dịch HNO₃ đặc, nóng (dư) thu được 17,472 lít khí thoát ra (đktc) và dung dịch Y. Cô cạn dung dịch Y thu được m gam muối khan. Giá trị của m là

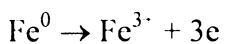
- A. 38,72 B. 35,5 C. 49,09 D. 34,36

Giải

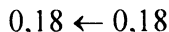
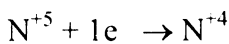
Quy hỗn hợp X về hai nguyên tố Fe: x mol và O: y mol.

$$\Rightarrow 56x + 16y = 11,36 \quad (1)$$

Quá trình oxi hóa

Quá trình khử

$$\Rightarrow 3x + 2y = 0,78 \quad (2)$$

Giải hệ (1), (2) ta được: x = 0,16 mol; y = 0,15 mol

$$\Rightarrow n_{Fe(NO_3)_3} = n_{Fe^{3+}} = 0,16 \text{ mol} \Rightarrow m_{Fe(NO_3)_3} = 242 \times 0,16 = 38,72 \text{ gam}$$

\Rightarrow Đáp án A.

Ví dụ 4: Hòa tan hoàn toàn m gam hỗn hợp A gồm Fe, FeS, FeS₂, S trong dung dịch HNO₃ đặc, đun nóng (dư), thu được dung dịch B và 9,072 lít khí NO₂ (sản phẩm khử duy nhất, đktc). Cho B tác dụng với dung dịch BaCl₂ dư thu được 11,65 gam kết tủa trắng. Giá trị của m là

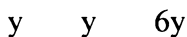
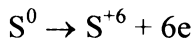
- A. 3,56 B. 4,02 C. 2,15 D. 2,1

Giải

Coi hỗn hợp A gồm x mol Fe và y mol S

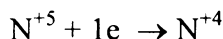
- A + HNO₃ đặc, dư:

Quá trình oxi hóa

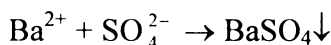
$$\Rightarrow 3x + 6y = 0,405$$

Quá trình khử

(*)

- B + dd BaCl₂: $n_{\text{BaSO}_4} = \frac{11,65}{233} = 0,05$

$$\Rightarrow y = 0,05 \text{ mol}$$

Thay y và (*) ta tìm được: x = 0,035 mol

$$\Rightarrow m = 56 \times 0,035 + 32 \times 0,05 = 3,56 \text{ gam} \Rightarrow \text{Đáp án A}$$

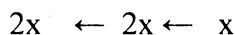
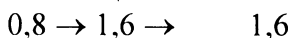
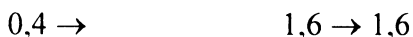
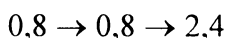
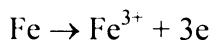
Ví dụ 5: Đốt cháy hoàn toàn m gam hỗn hợp X gồm FeS₂ và một oxit sắt cần dùng 0,6 mol O₂ thu được 0,4 mol Fe₂O₃ và 0,4 mol SO₂. Cho m gam hỗn hợp X trên tác dụng với dung dịch H₂SO₄ đặc nóng, dư đến khi các phản ứng xảy ra hoàn toàn, sản phẩm khử duy nhất là SO₂ thì số mol H₂SO₄ tham gia phản ứng là bao nhiêu?

- A. 3,0 mol. B. 2,8 mol. C. 2,4 mol. D. 2,0 mol.

Giải

Quy X về Fe, S và O. Ta có: $n_{\text{Fe}} = 2n_{\text{Fe}_2\text{O}_3} = 0,8 \text{ mol}$; $n_{\text{S}} = n_{\text{SO}_2} = 0,4 \text{ mol}$.

$$\Rightarrow n_{\text{O}}(\text{X}) = 3n_{\text{Fe}_2\text{O}_3} + 2n_{\text{SO}_2} - 2n_{\text{O}_2} = 0,8 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow 2,4 + 1,6 - 1,6 = 2x \Rightarrow x = 1,2 \text{ mol}$$

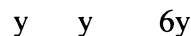
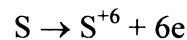
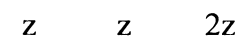
$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ phản ứng} = 2.1,2 + 0,8 - 0,8 = 2,4 \text{ mol} \Rightarrow \text{Đáp án C}$$

Ví dụ 6: Hòa tan hoàn toàn 40 gam hỗn hợp gồm FeS_2 , CuS , FeS bằng dung dịch HNO_3 thì thu được dung dịch X chỉ chứa hai muối và 4 mol NO_2 , không có kết tủa tạo ra. Cho dung dịch NH_3 dư vào dung dịch X, lọc lấy kết tủa đem nung đến khối lượng không đổi thì thu được bao nhiêu gam chất rắn?

- A. 32,0. B. 21,4 C. 24,0. D. 16,0.

Giải

Quy hỗn hợp về Fe, S và Cu. Ta có: $56x + 32y + 64z = 40$ (1)

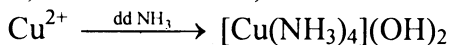
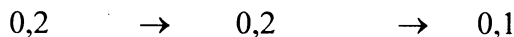
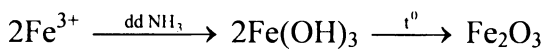

$$\Rightarrow 3x + 2z + 6y = 4 \quad (2)$$

Dung dịch thu được chỉ chứa hai muối nên

$$3n_{\text{Fe}^{3+}} + 2n_{\text{Cu}^{2+}} = 2n_{\text{SO}_4^{2-}} \Rightarrow 3x + 2z = 2y \text{ hay } 3x - 2y + 2z = 0 \quad (3)$$

$$\text{Giải hệ (1), (2) và (3) ta được: } \begin{cases} x = 0,2 \text{ mol} \\ y = 0,5 \text{ mol} \\ z = 0,2 \text{ mol} \end{cases}$$

$$\Rightarrow m_{\text{CR}} = 160.0,1 = 16 \text{ gam} \Rightarrow \text{Đáp án D}$$

Ví dụ 7: Hoà tan hết 17,92 gam hỗn hợp X gồm Fe_3O_4 , FeO , Fe , CuO , Cu , Al , Al_2O_3 (trong đó oxi chiếm 25,446% phần trăm về khối lượng) trong dung dịch HNO_3 , kết thúc các phản ứng thu được dung dịch Y và 1,736 lít hỗn hợp khí Z gồm N_2 và N_2O . Tỉ khối của Z so với H_2 là 15,29. Cho NaOH vào Y rồi đun nóng, không có khí thoát ra. Số mol HNO_3 đã phản ứng với X là

- A. 1,215 mol B. 0,645 mol C. 1,392 mol D. 0,75 mol

Giải

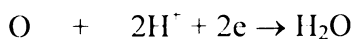
Gọi a, b lần lượt là số mol của N_2 và N_2O . Ta có hệ:

$$\begin{cases} a + b = \frac{1,736}{22,4} = 0,0775 \\ 28a + 44b = 15,29.2.0,0775 = 2,37 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,065 \\ b = 0,0125 \end{cases}$$

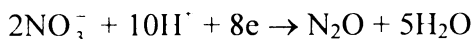
Cho NaOH vào Y rồi đun nóng, không có khí thoát ra chứng tỏ không có phản ứng tạo muối NH_4NO_3 .

$$n_{\text{O(X)}} = \frac{17,92.25,446}{16.100} = 0,285 \text{ mol}$$

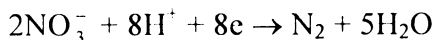
Quy X về Fe, Cu, Al và O. Để tính số mol HNO_3 phản ứng, ta dựa vào bán phản ứng khử sau:

$$0,285 \rightarrow 2.0,285$$

$$10.0,0125 \leftarrow 0,0125$$

$$8.0,065 \leftarrow 0,065$$

$$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3 \text{ phản ứng}} = 2.0,285 + 10.0,0125 + 8.0,065 = 1,215 \text{ mol}$$

\Rightarrow Đáp án A

Ví dụ 8: Hoà tan hết 2,44 gam hỗn hợp X gồm FeS_2 , FeS , Fe , Cu và Cu_2S trong 50 gam dung dịch HNO_3 63% đun nóng, thu được dung dịch Y trong đó nồng độ của axit giảm xuống còn 39,13% và 4,368 lít NO_2 (sản phẩm khử duy nhất, đktc). Coi rằng nước bay hơi không đáng kể trong quá trình phản ứng. Tổng khối lượng của nguyên tố sắt trong 2,44 gam X là

- A. 0,84 gam B. 0,56 gam C. 1,12 gam D. 1,68 gam

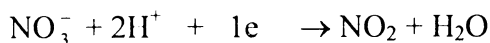
Giải

$$n_{\text{NO}_2} = \frac{4,368}{22,4} = 0,195 \text{ mol} \Rightarrow m_Y = 2,44 + 50 - 46.0,195 = 43,47 \text{ gam};$$

$$n_{\text{HNO}_3 \text{ ban đầu}} = \frac{50.63}{100.63} = 0,5 \text{ mol}$$

$$n_{\text{HNO}_3 \text{ còn}} = \frac{39,13.43,47}{100.63} = 0,27 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{HNO}_3 \text{ phản ứng}} = 0,5 - 0,27 = 0,23 \text{ mol}$$

Quy Y về Fe, Cu và S.

$$0,39 \leftarrow 0,195 \leftarrow 0,195$$

$$\text{Theo định luật bảo toàn electron: } 3x + 2y + 6z = 0,195 \quad (1)$$

Mặt khác: $n_{\text{HNO}_3, \text{ phản ứng}} = n_{\text{H}^+ \text{ phản ứng}} = 0,39 - 8z = 0,23 \Rightarrow z = 0,02 \text{ mol}$

$$(1) \Rightarrow 3x + 2y = 0,075 \quad (2)$$

$$\text{Ngoài ra: } 56x + 64y + 32 \cdot 0,02 = 2,44 \Rightarrow 56x + 64y = 1,8 \quad (3)$$

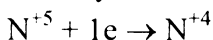
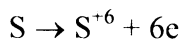
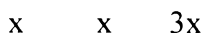
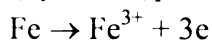
$$\text{Giải hệ (2), (3) ta được: } \begin{cases} x = 0,015 \text{ mol} \\ y = 0,015 \text{ mol} \end{cases} \Rightarrow \Sigma m_{\text{Fe}} = 0,84 \text{ gam} \Rightarrow \text{Đáp án A}$$

Ví dụ 9: Hoà tan hoàn toàn 40 gam hỗn hợp gồm FeS_2 , CuS , FeS bằng dung dịch HNO_3 thì thu được dung dịch X chỉ chứa hai muối và 4 mol NO_2 , không có kết tủa tạo ra. Cho dung dịch NH_3 tới dư vào dung dịch X, lọc lấy kết tủa đem nung đến khối lượng không đổi thì thu được bao nhiêu gam chất rắn?

- A. 21,4. B. 16,0. C. 24,0. D. 32,0.

Giải

$$\text{Quy hỗn hợp về Fe, S và Cu. Ta có: } 56x + 32y + 64z = 40 \quad (1)$$

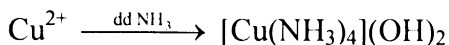
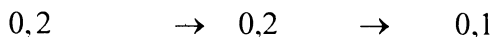
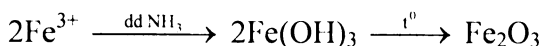

$$\Rightarrow 3x + 2z + 6y = 4 \quad (2)$$

Dung dịch thu được chỉ chứa hai muối nên

$$3n_{\text{Fe}^{3+}} + 2n_{\text{Cu}^{2+}} = 2n_{\text{SO}_4^{2-}} \Rightarrow 3x + 2z = 2y \text{ hay } 3x - 2y + 2z = 0 \quad (3)$$

$$\text{Giải hệ (1), (2) và (3) ta được: } \begin{cases} x = 0,2 \text{ mol} \\ y = 0,5 \text{ mol} \\ z = 0,2 \text{ mol} \end{cases}$$

$$\Rightarrow m_{\text{CR}} = 160 \cdot 0,1 = 16 \text{ gam}$$

\Rightarrow Đáp án B

Ví dụ 10: Chia 42,72 gam hỗn hợp X gồm Fe_3O_4 , Fe_2O_3 , FeO , CuO , Cu và Fe thành hai phần bằng nhau. Phần 1 tác dụng với lượng dư khí CO đun nóng, kết thúc các phản ứng thu được chất rắn khan có khối lượng giảm 3,36 gam so với khối lượng phần 1. Cho phần 2 tác dụng hết với 200 gam dung dịch HNO_3 31,5%, sau khi kết thúc các phản ứng thu được dung dịch Y và 2,464 lít khí NO (sản phẩm khử duy nhất, đktc).

- a) Tính số mol HNO_3 đã phản ứng.
 b) Dung dịch Y hoà tan tối đa bao nhiêu gam Cu. Biết sản phẩm khử của N^{+5} là N^{+2} duy nhất.
 c) Cho Y tác dụng với lượng dư dung dịch NH_3 . Tính khối lượng kết tủa thu được sau khi kết thúc các phản ứng.

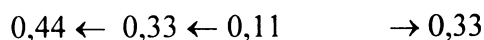
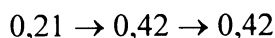
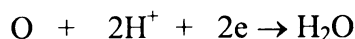
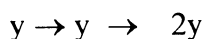
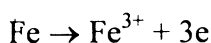
Giải

a) Quy X về Fe, Cu và O.

• Phần 1 + CO, t^0 :

$$\Rightarrow n_{\text{O}} (\text{trong mỗi phần}) = \frac{3,36}{16} = 0,21 \text{ mol}$$

• Phần 2 + HNO_3 : $n_{\text{NO}} = \frac{2,464}{22,4} = 0,11 \text{ mol}$; $n_{\text{HNO}_3} \text{ ban đầu} = \frac{200.31,5}{63.100} = 1 \text{ mol}$

$$\Rightarrow 3x + 2y = 0,42 + 0,33 = 0,75 \quad (1)$$

$$\text{Mặt khác: } 56x + 64y = 21,36 - 16.0,21 = 18 \quad (2)$$

Giải hệ (1)(2) ta được: $\begin{cases} x = 0,15 \text{ mol} \\ y = 0,15 \text{ mol} \end{cases}$

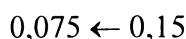
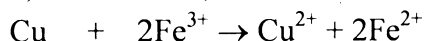
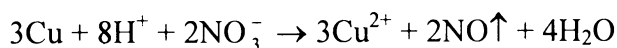
$$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3} \text{ phản ứng} = 0,42 + 0,44 = 0,86 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}^+} \text{ còn} = 1 - 0,86 = 0,14 \text{ mol};$$

$$n_{\text{NO}_3^-} \text{ còn} = 1 - 0,11 = 0,89 \text{ mol}$$

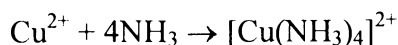
b) Dung dịch Y gồm:

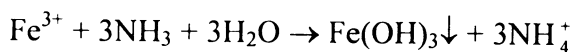
0,15 mol Fe^{3+} ; 0,15 mol Cu^{2+} ; 0,14 mol H^+ và 0,89 mol NO_3^- .

$$\Rightarrow m_{\text{Cu}} = (0,0525 + 0,075).64 = 8,16 \text{ gam}$$

c) Y + NH_3 dư:

$$0,15 \rightarrow 0,15$$

$$\Rightarrow m_{\text{kết tủa}} = 107.0,15 = 16,05 \text{ gam}$$

b) Phương pháp quy đổi về phân tử

Một vài chú ý khi sử dụng phương pháp quy đổi về phân tử:

1. Khi quy hỗn hợp nhiều chất (hỗn hợp X) thành hỗn hợp hai hay chỉ còn một chất ta phải bảo toàn số mol nguyên tố hay bảo toàn khối lượng của hỗn hợp.

2. Có thể quy đổi hỗn hợp X về bất kì cặp nào, thậm chí quy về một chất. Tuy nhiên ta nên chọn cặp chất nào, thậm chí quy đổi về một chất. Tuy nhiên ta nên chọn cặp chất nào đơn giản có ít phản ứng oxi hóa - khử nhất để đơn giản việc tính toán.

3. Trong quá trình tính toán theo phương pháp quy đổi đôi khi ta gặp số âm đó là do sự bù trừ khối lượng các chất trong hỗn hợp. Trong trường hợp này ta vẫn tính toán bình thường và kết quả cuối cùng vẫn thỏa mãn.

4. Khi quy đổi hỗn hợp X về một chất Fe_xO_y thì oxit Fe_xO_y tìm được chỉ là oxit giả định không có thực.

Ví dụ 1: Cho 8,96 lít hỗn hợp 2 khí H_2 và CO (đktc) đi qua ống sứ đựng 0,2 mol Al_2O_3 và 0,3 mol CuO nung nóng đến phản ứng hoàn toàn thu được chất rắn X. X phản ứng vừa đủ trong 0,5 lít dung dịch HNO_3 có nồng độ a M (sản phẩm khử là khí NO duy nhất). Giá trị của a là

A. 3,67.

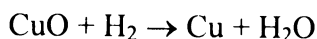
B. 2,80.

C. 4,00.

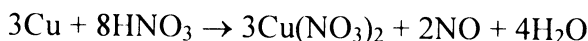
D. 2,00.

Giải

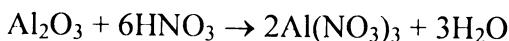
Quy hỗn hợp khí về H_2 : 0,4 (mol)

$$0,3 \rightarrow 0,3 \rightarrow 0,3$$

$$0,3 \rightarrow 0,8$$

$$0,2 \rightarrow 1,2$$

$$\Rightarrow a = \frac{1,2 + 0,8}{0,5} = 4 \text{ M} \Rightarrow \text{Đáp án C}$$

Ví dụ 2: Nung 8,4 gam Fe trong không khí, sau phản ứng thu được m gam chất rắn X gồm Fe, Fe_2O_3 , Fe_3O_4 và FeO. Hòa tan m gam hỗn hợp X vào dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng (dư), thu được 1,12 lít SO_2 (đktc). Giá trị của m là

A. 11,2 gam

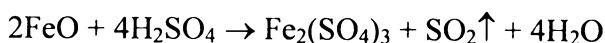
B. 10,2 gam

C. 7,2 gam

D. 6,9 gam

Giải

• Quy hỗn hợp X về hai chất FeO, Fe_2O_3

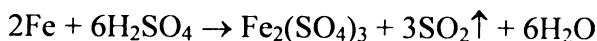
$$0,1 \longleftarrow 0,05$$

Áp dụng ĐLBТ nguyên tố:

$$n_{\text{Fe}_2\text{O}_3} = \frac{1}{2} (n_{\text{Fe}} - n_{\text{FeO}}) = \frac{1}{2} \left(\frac{8,4}{56} - 0,1 \right) = 0,025 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = 160.0,025 + 72.0,1 = 11,2 \text{ gam} \Rightarrow \text{Đáp án A}$$

- Quy hỗn hợp X về hai chất Fe, Fe₂O₃:

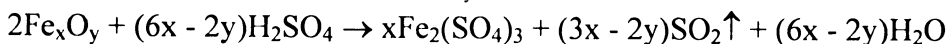
$$0,1/3 \longleftarrow 0,05$$

\Rightarrow Áp dụng ĐLBТ nguyên tố:

$$n_{\text{Fe}_2\text{O}_3} = \frac{1}{2} (n_{\text{Fe}} - n_{\text{Fe(X)}}) = \frac{1}{2} \left(\frac{8,4}{56} - 0,1/3 \right) = \frac{0,35}{6} \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = 160. \frac{0,35}{6} + 56. \frac{0,1}{3} = 11,2 \text{ gam} \Rightarrow \text{Đáp án A}$$

- Quy hỗn hợp X về một chất Fe_xO_y

$$0,1/(3x - 2y) \longleftarrow 0,05$$

$$\Rightarrow n_{\text{Fe}} = 0,15 = 0,1x/(3x - 2y) \Rightarrow \frac{x}{y} = \frac{6}{7} (\text{Fe}_6\text{O}_7)$$

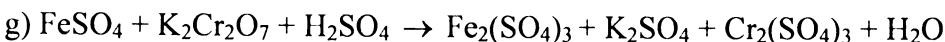
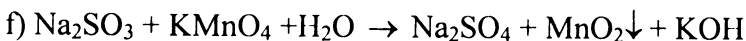
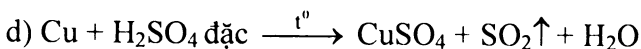
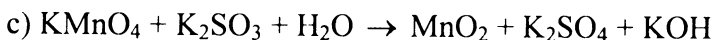
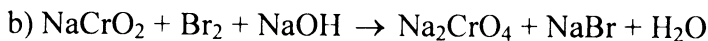
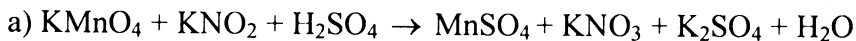
$$\Rightarrow m = 448. \frac{0,1}{3.6 - 2.7} = 11,2 \text{ gam} \Rightarrow \text{Đáp án A}$$

Chú ý: Vẫn có thể quy hỗn hợp X về hai chất (FeO và Fe₃O₄) hoặc (Fe và FeO) hoặc (Fe₃O₄ và Fe) nhưng việc tính toán sẽ trở nên phức tạp hơn.

C. BÀI TẬP

1. Cân bằng các phương trình phản ứng sau theo phương pháp thăng bằng electron.

Với mỗi phản ứng cho biết chất oxi hoá, chất khử, sự oxi hoá và sự khử?

- i) $\text{Fe} + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{Fe}(\text{NO}_3)_3 + \text{N}_x\text{O}_y + \text{H}_2\text{O}$
- k) $\text{Fe}_3\text{O}_4 + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{Fe}(\text{NO}_3)_3 + \text{N}_x\text{O}_y + \text{H}_2\text{O}$
- l) $\text{Fe}_x\text{O}_y + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{Fe}(\text{NO}_3)_3 + \text{NO}\uparrow + \text{H}_2\text{O}$
- m) $\text{M}_x\text{O}_y + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{M}(\text{NO}_3)_n + \text{NO}\uparrow + \text{H}_2\text{O}$
- n) $\text{Fe}_x\text{O}_y + \text{CO} \rightarrow \text{Fe}_n\text{O}_m + \text{CO}_2$
- o) $\text{FeS}_2 + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{Fe}(\text{NO}_3)_3 + \text{H}_2\text{SO}_4 + \text{NO} + \text{H}_2\text{O}$
- p) $\text{Cu}_2\text{S} + \text{HNO}_3 \rightarrow \text{Cu}(\text{NO}_3)_2 + \text{H}_2\text{SO}_4 + \text{NO}\uparrow + \text{H}_2\text{O}$
- x) $\text{As}_2\text{S}_3 + \text{KClO}_3 \rightarrow \text{H}_3\text{AsO}_4 + \text{H}_2\text{SO}_4 + \text{KCl}$
- s) $\text{H}_2\text{S} + \text{KMnO}_4 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{S}\downarrow + \text{MnSO}_4 + \text{K}_2\text{SO}_4 + \text{H}_2\text{O}$

2. Hoàn thành và cân bằng các phản ứng sau bằng phương pháp ion – electron:

- a) $\text{KMnO}_4 + \text{NaNO}_2 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow$
- b) $\text{Cr}_2\text{O}_3 + \text{O}_2 + \text{NaOH} \rightarrow$
- c) $\text{FeO} + \text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow$
- d) $\text{NaCrO}_2 + \text{O}_2 + \text{NaOH} \rightarrow$
- e) $\text{Cr}(\text{OH})_3 + \text{Br}_2 + \text{NaOH} \rightarrow$
- f) $\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7 + 6\text{KI} + 7\text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow$
- g) $\text{CuS} + \text{HNO}_3 \text{ đặc} \rightarrow$
- i) $\text{FeS}_2 + \text{HNO}_3 \text{ loãng} \rightarrow$
- k) $\text{KMnO}_4 + \text{FeSO}_4 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow$

3. Hoàn thành và cân bằng các phản ứng sau theo phương pháp thăng bằng electron:

- a) $\text{Al} + \text{HNO}_3 \rightarrow$
- b) $\text{H}_2\text{S} + \text{KMnO}_4 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow$
- c) $\text{Fe} + \text{HNO}_3 \rightarrow$
- d) $\text{FeSO}_4 + \text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow$

4. Đem m gam bột Fe trong không khí sau một thời gian thu được chất rắn A nặng 12 gam gồm Fe, FeO, Fe₂O₃, Fe₃O₄. Hoà tan hoàn toàn A bằng dung dịch HNO₃ loãng dư thấy có 2,24 lít khí NO duy nhất sinh ra (đktc) và thu được dung dịch chỉ chứa muối Fe duy nhất.

- a) Viết các phương trình phản ứng xảy ra
- b) Tính m

c) Hỗn hợp X gồm Fe và Cu có khối lượng 6 gam. Tỷ lệ khối lượng giữa Fe và Cu là 7 : 8. Cho X vào 1 lượng dung dịch HNO₃ khuấy đều cho phản ứng xảy ra hoàn toàn thì được một phần chất rắn Y nặng 4,32 gam, dung dịch muối sắt và khí NO. Tính lượng muối sắt tạo thành trong dung dịch.

5. Hỗn hợp X gồm FeS₂ và MS có số mol như nhau, M là kim loại có hoá trị II không đổi. Cho 5,208 gam X tác dụng hoàn toàn với lượng dư dung dịch HNO₃ đun nóng, thu được dung dịch A₁ và 10,5728 lít hỗn hợp khí A₂ (đktc) có khối lượng là 21,072 gam gồm NO₂ và NO. Thêm một lượng dư dung dịch BaCl₂ loãng vào A₁ thấy tạo thành m₁ gam chất kết tủa trong dung dịch dư axit trên.

- a) Cho biết tên kim loại M
- b) Tính giá trị của m_1
6. Để xác định hàm lượng oxi tan trong nước người ta lấy 100,00 ml nước rồi cho ngay MnSO_4 (dư) và NaOH vào nước. Sau khi lắc kỹ (không cho tiếp xúc với không khí) Mn(OH)_2 bị oxi hoá thành MnO(OH)_2 . Thêm axit (dư), khi ấy MnO(OH)_2 bị Mn^{2+} khử thành Mn^{3+} . Cho KI (dư) vào hỗn hợp, Mn^{3+} oxi hoá I^- thành I_3^- . Chuẩn độ I_3^- hết 10,50 ml $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ 9,800.10⁻³ M.
- a) Viết các phương trình ion của các phản ứng đã xảy ra trong thí nghiệm.
- b) Tính hàm lượng (mg/l) của oxi tan trong nước.
7. Nhúng hai tấm kẽm, mỗi tấm có khối lượng 10 gam vào hai dung dịch muối kim loại hoá trị II. Sau một thời gian xác định, lấy hai tấm kẽm ra khỏi dung dịch, rửa sạch, làm khô rồi cân lại. Kết quả cho thấy một tấm có khối lượng 9,55 gam, tấm kia có khối lượng 17,1 gam. Cho biết: Một trong hai dung dịch muối kim loại hoá trị II là muối sắt (II); lượng kẽm tham gia phản ứng ở hai dung dịch là như nhau.
- a) Giải thích hiện tượng xảy ra ở mỗi dung dịch.
- b) Cho biết kim loại nào tham gia vào thành phần dung dịch muối thứ hai.
- (Đề thi HSGQG năm 2005 - 2006)
8. Hoà tan 7,20 gam sắt cục chứa Fe_2O_3 vào một lượng rất dư dung dịch H_2SO_4 loãng rồi thêm nước cất đến thể tích đúng 500 ml. Lấy 25 ml dung dịch đó rồi thêm dần 12,50 ml dung dịch KMnO_4 0,096 M thì xuất hiện màu hồng tím trong dung dịch.
- a) Xác định hàm lượng (phần trăm về khối lượng) của Fe tinh khiết trong sắt cục.
- b) Nếu lấy cùng một khối lượng sắt cục có cùng hàm lượng của Fe tinh khiết nhưng chứa tạp chất FeO và làm lại thí nghiệm giống như trên thì lượng dung dịch KMnO_4 0,096 M cần dùng là bao nhiêu?
9. Hỗn hợp bột A gồm 3 kim loại Mg, Zn, Al. Khi hoà tan hết 7,5 gam A vào 1 lít dung dịch HNO_3 thu được 1 lít dung dịch B và hỗn hợp khí D gồm NO và N_2O . Thu khí D vào bình dung tích 3,2 lít có chứa sẵn N_2 ở 0°C và 0,23 atm thì nhiệt độ trong bình tăng lên đến 27,3°C, áp suất tăng lên đến 1,10 atm, khối lượng bình tăng thêm 3,72 gam. Nếu cho 7,5 gam A vào dung dịch KOH dư thì sau khi kết thúc phản ứng khối lượng dung dịch tăng thêm 5,82 gam. Tính thành phần phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong A.
10. Hỗn hợp X gồm 2 kim loại Al và Cu. Cho 18,2 gam X vào 100 ml dung dịch Y chứa H_2SO_4 12M và HNO_3 2M, đun nóng tạo ra dung dịch Z và 8,96 lít (đktc) hỗn hợp T gồm NO và khí D không màu. Hỗn hợp T có tỉ khối so với hiđro là 23,5. Tính khối lượng mỗi kim loại trong hỗn hợp đầu và tổng khối lượng muối trong dung dịch Z.
11. Hòa tan a gam hỗn hợp Cu và Fe (trong đó Fe chiếm 30% về khối lượng) bằng 50 ml dung dịch HNO_3 63% ($d = 1,38$ g/ml), khuấy đều cho tới phản ứng hoàn toàn thu được chất rắn A cân nặng 0,75a gam, dung dịch B và 6,104 lít

hỗn hợp khí NO và NO₂ (đktc). Hỏi cô cạn dung dịch B thu được bao nhiêu gam muối khan?

12. X, Y là kim loại đơn hóa trị II và III. Hòa tan hết 14,0 gam hỗn hợp X,Y bằng axit HNO₃ thoát ra 14,784 lít (27,3⁰C và 1,1atm) hỗn hợp 2 khí oxit có màu nâu và có tỉ khối so với He = 9,56, dung dịch nhận được chỉ chứa nitrat kim loại. Cùng lượng hỗn hợp 2 kim loại trên cho tác dụng với axit HCl dư thì cũng thoát ra 14,784 lít khí (27,3⁰C và 1atm) và còn lại 3,2 gam chất rắn không tan. Xác định X, Y và tính % lượng mỗi kim loại trong hỗn hợp đầu.

13. Cho 21,52 gam hỗn hợp A gồm kim loại X đơn hóa trị II và muối nitrat của nó vào bình kín dung tích không đổi 3 lít (không chứa không khí) rồi nung bình đến nhiệt độ cao để phản ứng xảy ra hoàn toàn, sản phẩm thu được là oxit kim loại. Sau phản ứng đưa bình về 54,6⁰C thì áp suất trong bình là P. Chia đôi chất rắn trong bình sau phản ứng: phần 1 phản ứng vừa đủ với 667 ml dung dịch HNO₃ nồng độ 0,38M thoát ra khí NO duy nhất và dung dịch chỉ chứa nitrat kim loại. Phần 2 phản ứng vừa hết với 300 ml dung dịch H₂SO₄ loãng 0,2M thu được dung dịch B.

a) Xác định kim loại X và tính % lượng mỗi chất trong A.

b) Tính P.

14. Hòa tan hoàn toàn 2,52 gam hỗn hợp Mg và Al bằng dung dịch HCl thu được 2,688 lít hidro (đktc). Cùng lượng hỗn hợp này nếu hòa tan hoàn toàn bằng H₂SO₄ đặc nóng thì thu được 0,03 mol một sản phẩm duy nhất hình thành do sự khử S⁺⁶.

a) Xác định sản phẩm duy nhất nói trên.

b) Nếu hòa tan hoàn toàn cùng lượng hỗn hợp trên bằng dung dịch HNO₃ 10,5% (d =1,2 g/ml) thì thu được 0,03 mol một sản phẩm duy nhất hình thành do sự khử N⁺⁵. Tính thể tích tối thiểu dung dịch HNO₃ đã dùng.

15. Một miếng Mg bị oxi hóa một phần được chia làm 2 phần bằng nhau:

- Phần 1 cho hòa tan hết trong dung dịch HCl thì thoát ra 3,136 lít khí. Cô cạn dung dịch thu được 14,25 gam chất rắn A.

- Phần 2 cho hòa tan hết trong dung dịch HNO₃ thì thoát ra 0,448 lít khí X nguyên chất. Cô cạn dung dịch thu được 23 gam chất rắn B.

a) Tính % số mol Mg đã bị oxi hóa.(các thể tích khí đều đo ở đktc)

b) Xác định khí X.

16. Cho 23,52 gam hỗn hợp 3 kim loại Mg, Fe, Cu vào 200 ml dung dịch HNO₃ 3,4M khuấy đều thấy thoát ra một khí duy nhất hơi nặng hơn không khí, trong dung dịch còn dư một kim loại chưa tan hết, đổ tiếp từ từ dung dịch H₂SO₄ 5M vào, chất khí trên lại thoát ra cho đến khi kim loại vừa tan hết thì mất đúng 44 ml, thu được dung dịch A. Lấy 1/2 dung dịch A, cho dung dịch NaOH cho đến dư vào, lọc kết tủa, rửa rồi nung ngoài không khí đến khối lượng không đổi thu được chất rắn B nặng 15,6 gam. Tính % số mol mỗi kim loại trong hỗn hợp.

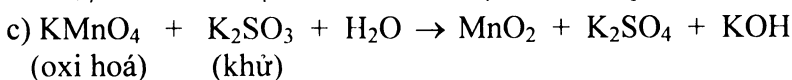
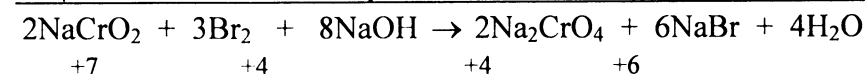
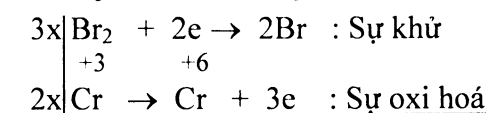
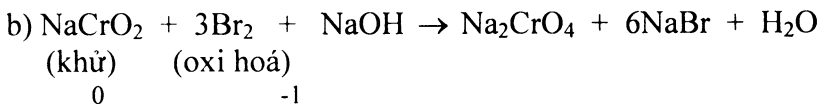
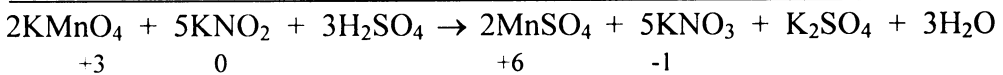
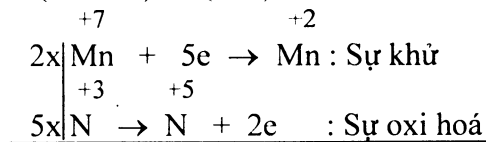
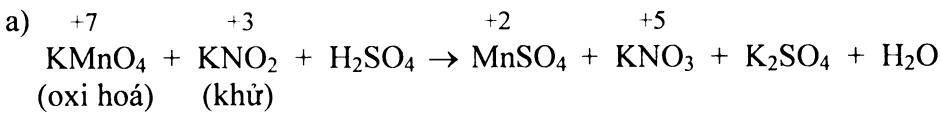
17. Cho từ từ khí CO qua ống chứa 6,4 gam CuO đun nóng. Khí ra khỏi ống được hấp thụ hoàn toàn bằng 150 ml nước vôi trong nồng độ 0,1M thấy tách ra 1,0 gam kết tủa trắng, đun sôi phần nước lọc lại thấy có vẩn đục. Chất rắn còn lại trong ống được cho vào 500 ml dung dịch HNO₃ 0,32M thoát ra V₁ lít khí NO. Nếu thêm 760 ml dung dịch HCl 1,333M vào dung dịch sau phản ứng thì lại thoát ra thêm V₂ lít khí NO nữa. Nếu tiếp tục thêm 24 gam Mg thì thấy thoát ra V₃ lít khí hỗn hợp khí N₂ và H₂, lọc dung dịch cuối cùng thu được chất rắn X.
- a) Tính V₁, V₂, V₃ (đktc).

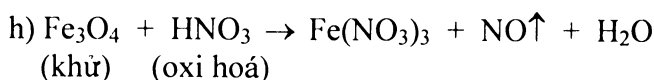
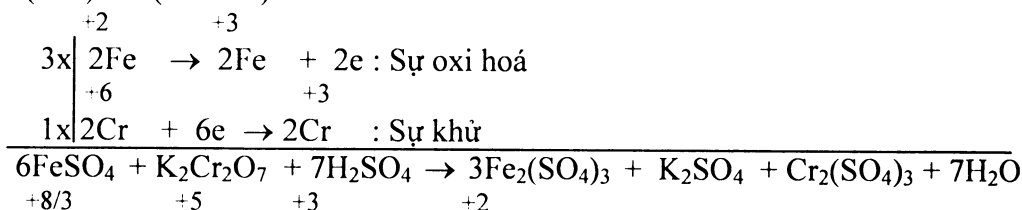
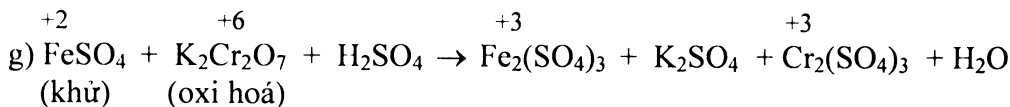
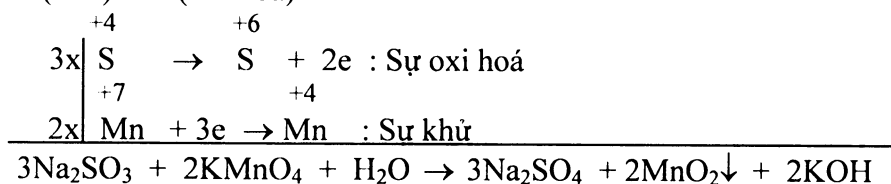
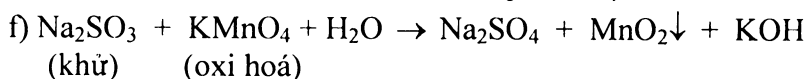
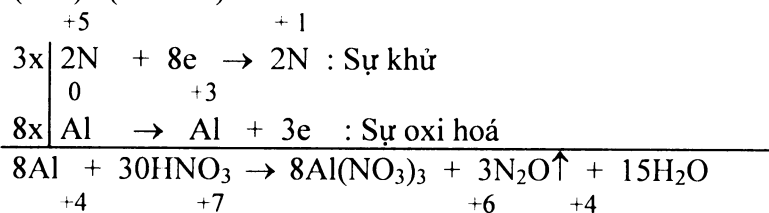
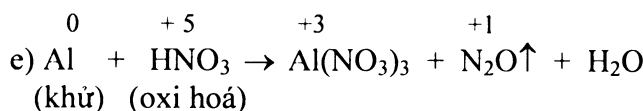
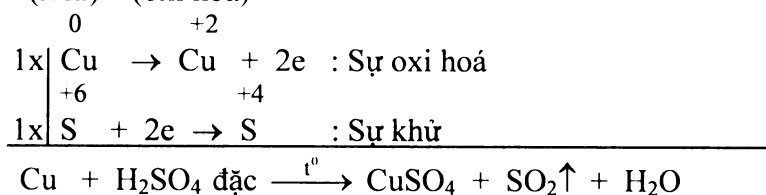
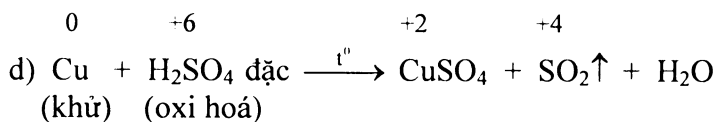
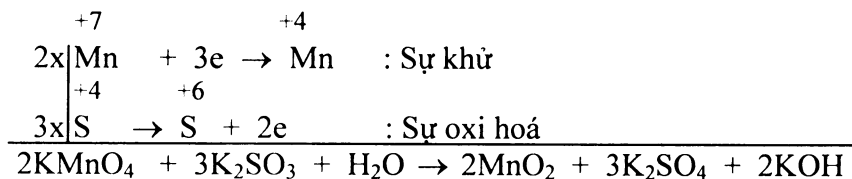
b) Tính thành phần X (giả thiết các phản ứng xảy ra hoàn toàn).

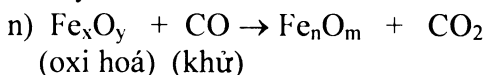
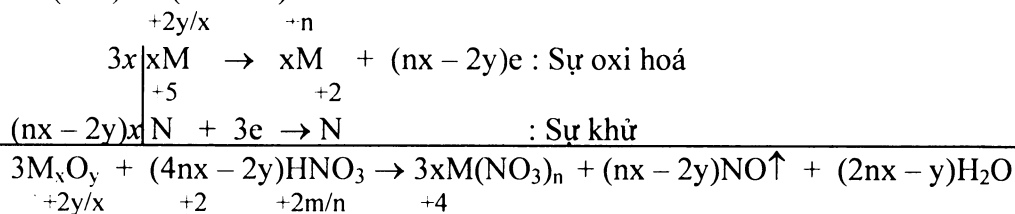
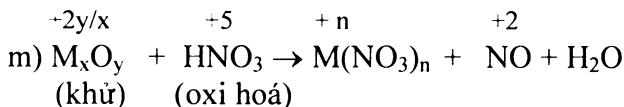
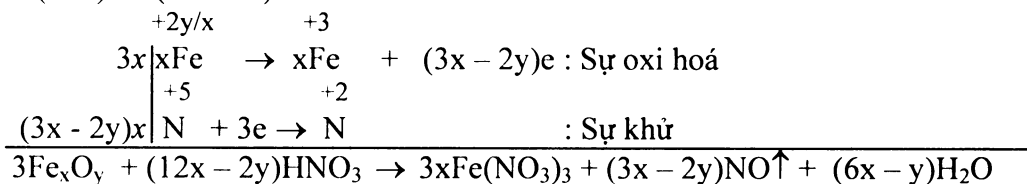
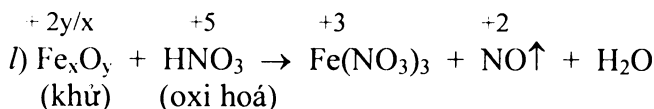
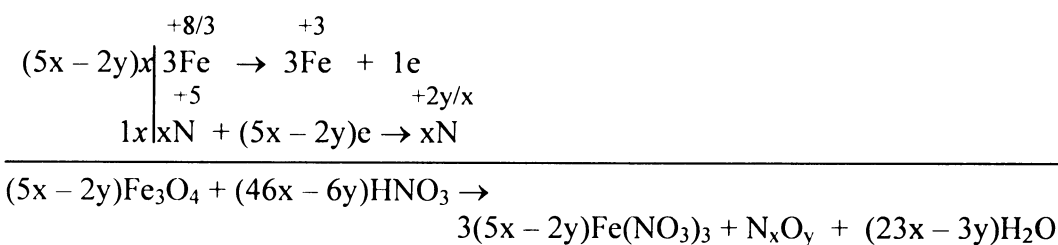
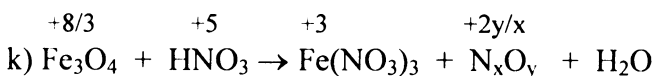
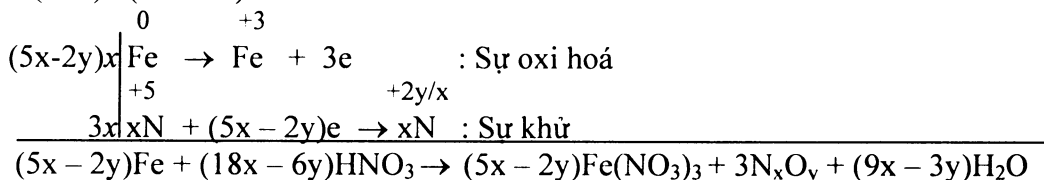
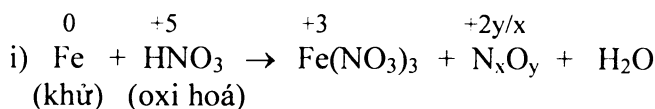
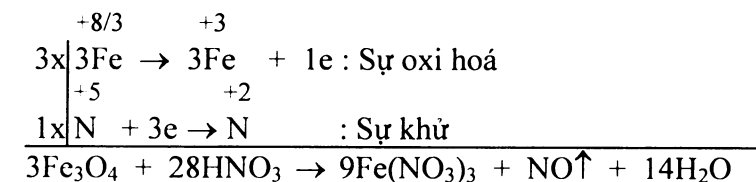
18. Hòa tan 17,4 gam hỗn hợp 3 kim loại Al, Cu, Fe trong dung dịch HCl dư thấy thoát ra 8,96 lít khí (đktc). Nếu cho 34,8 gam hỗn hợp trên tác dụng với dung dịch CuSO₄ dư rồi lọc chất rắn tạo ra hòa tan bằng HNO₃ thì thoát ra 26,88 lít hỗn hợp khí (đktc) có tỉ khối so với oxi bằng 1,271. Viết các phương trình phản ứng và tính khối lượng mỗi kim loại trong 17,4 gam hỗn hợp ban đầu.
19. Trộn CuO với một oxit kim loại đơn hóa trị II theo tỉ lệ mol 1:2 được hỗn hợp A. Dẫn một luồng khí H₂ dư đi qua 3,6 gam A nung nóng thu được hỗn hợp B. Để hòa tan hết B cần 60 ml dung dịch HNO₃ nồng độ 2,5M và thu được V lít khí NO duy nhất (đktc) và dung dịch chỉ chứa nitat kim loại. Xác định kim loại hóa trị II nói trên và tính V.

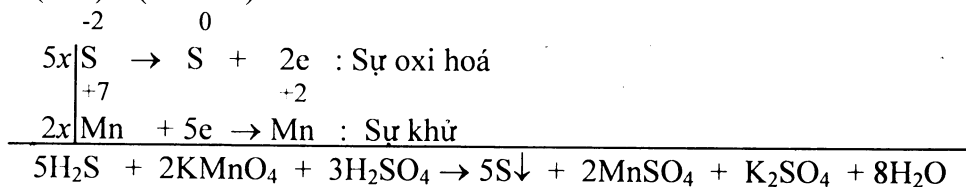
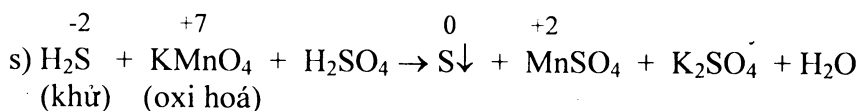
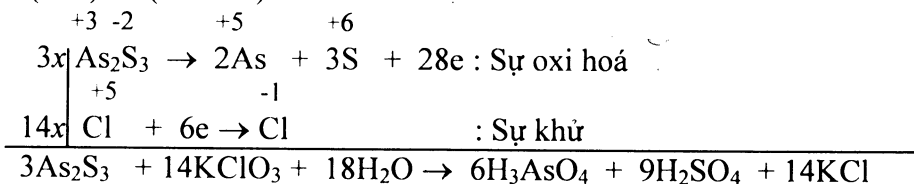
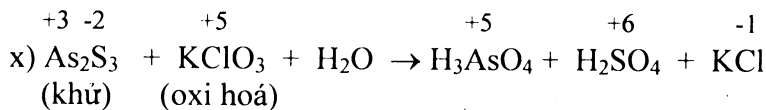
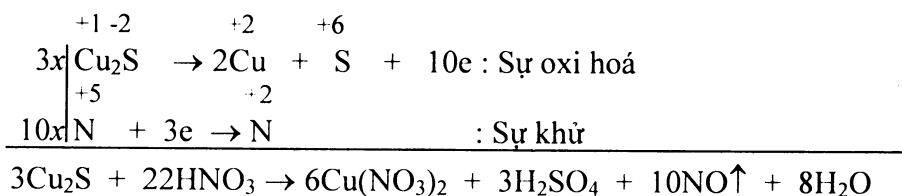
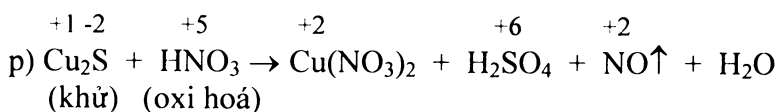
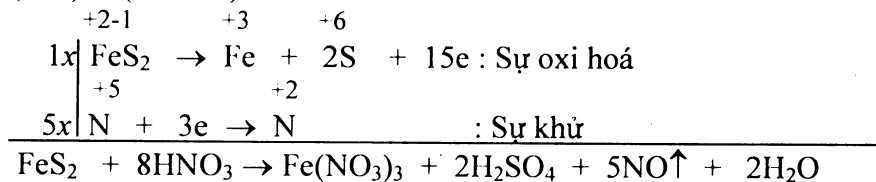
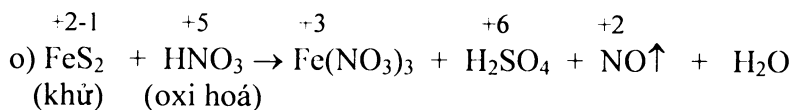
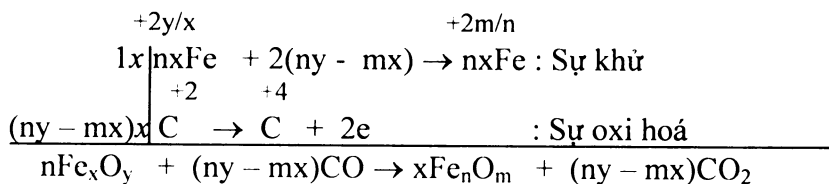
D. HƯỚNG DẪN GIẢI

1.

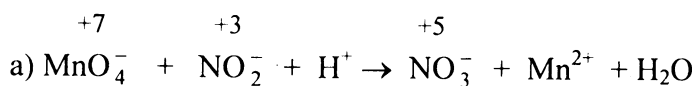

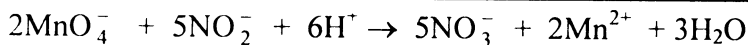
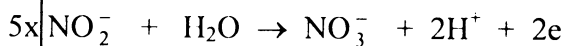
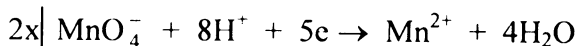

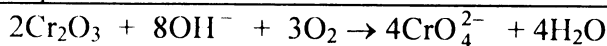
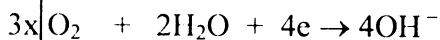
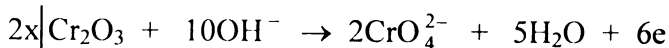
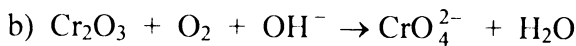
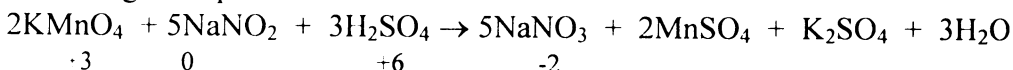

2.

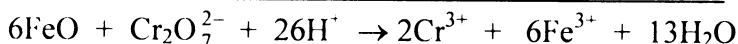
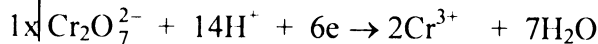
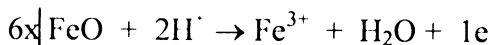
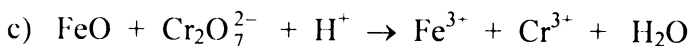
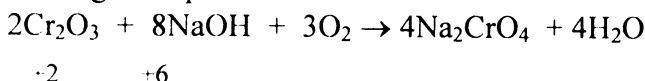

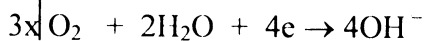
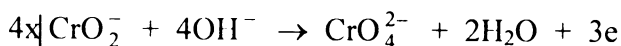
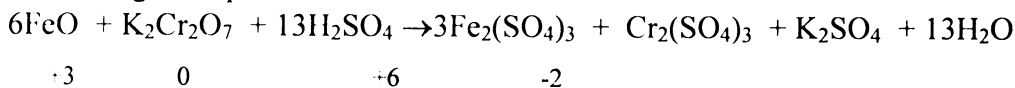
⇒ Phương trình phân tử:

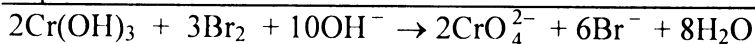
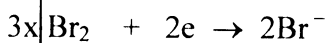
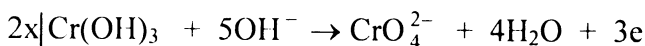
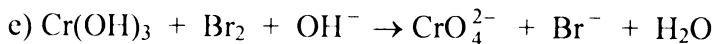
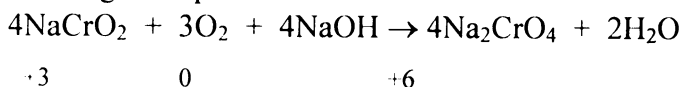
⇒ Phương trình phân tử:

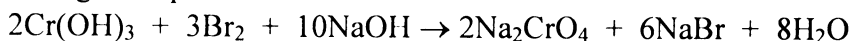
⇒ Phương trình phân tử:

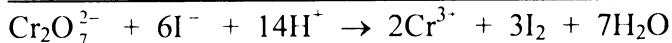
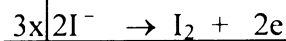
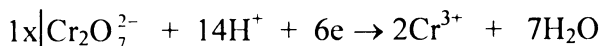
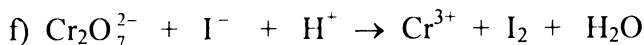

⇒ Phương trình phân tử:

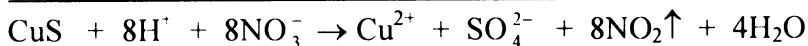
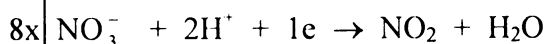
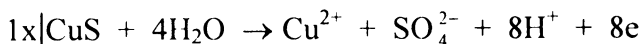
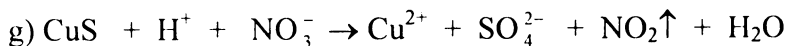
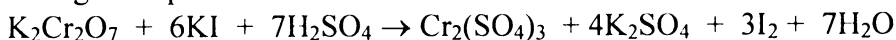

⇒ Phương trình phân tử:

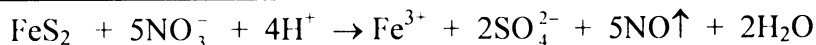
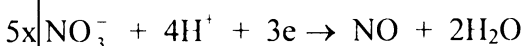
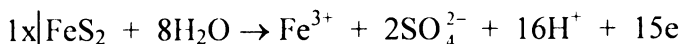
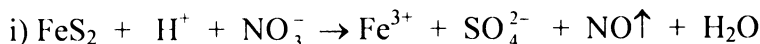
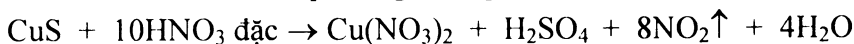
⇒ Phương trình phân tử:

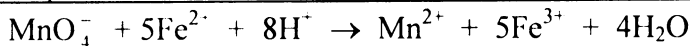
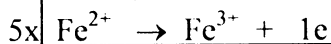
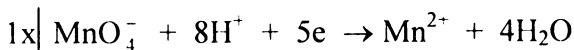
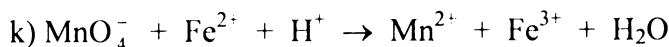
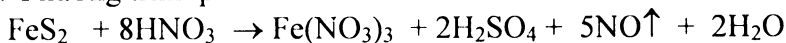
⇒ Phương trình phân tử:

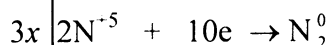
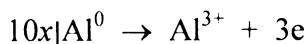
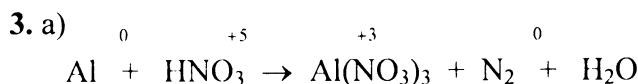
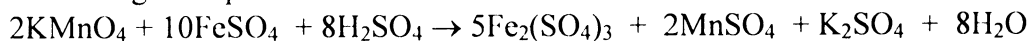
Nếu axit dư thì có thể có phương trình phân tử:

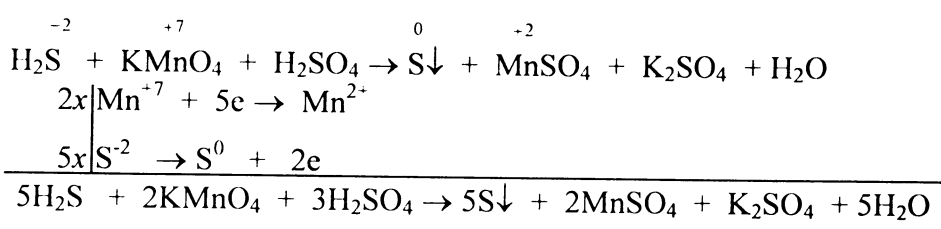
⇒ Phương trình phân tử:

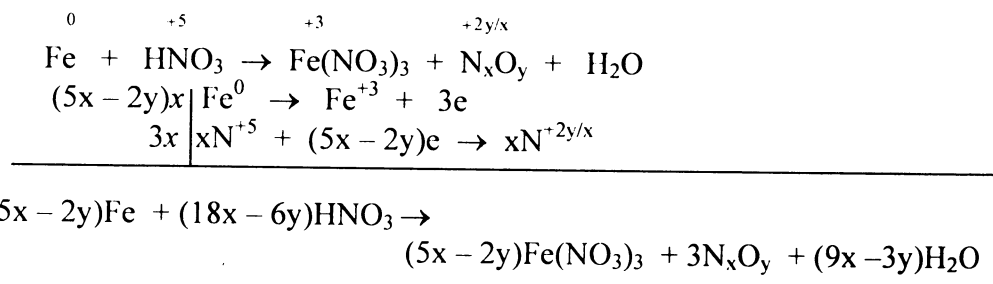
⇒ Phương trình phân tử:

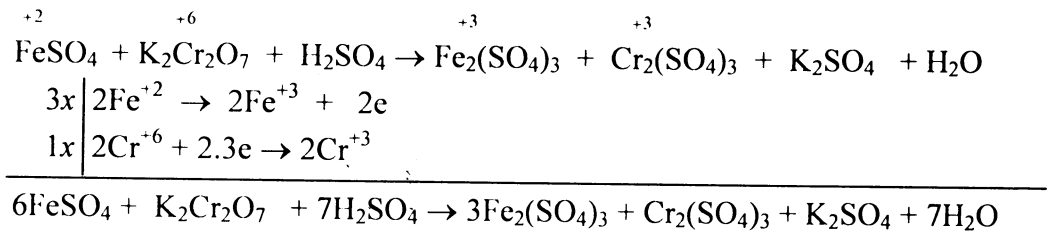
b)

c)

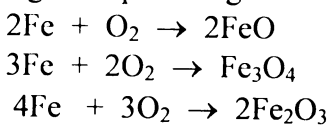

d)

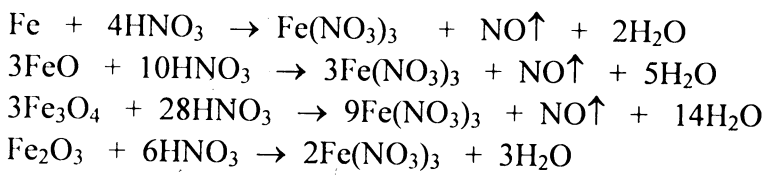

4.

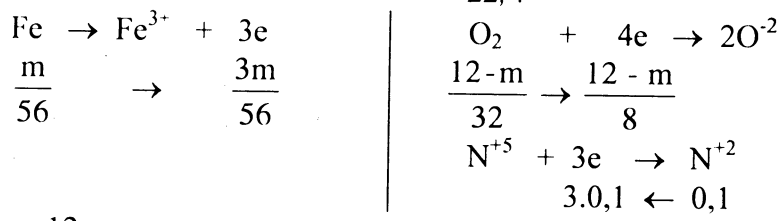
a) Các phương trình phản ứng

• A + HNO₃:

$$\text{b) } m_{\text{O}_2} = 12 - m \Rightarrow n_{\text{O}_2} = \frac{12 - m}{32} ; n_{\text{NO}} = \frac{2,24}{22,4} = 0,1 \text{ mol}$$

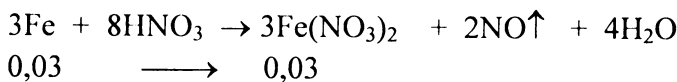
$$\Rightarrow \frac{3m}{56} = \frac{12 - m}{8} + 3.0,1 \Rightarrow m = 10,08 \text{ gam}$$

$$c) m_{Fe} = \frac{7.6}{15} = 2,8 \text{ gam}; m_{Cu} = 6 - 2,8 = 3,2 \text{ gam} < m_Y = 4,32 \text{ gam}$$

⇒ Y gồm Cu (chưa phản ứng) và Fe còn và dung dịch muối sắt là $Fe(NO_3)_2$

$$\Rightarrow m_{Fe \text{ phản ứng}} = 2,8 - (4,32 - 3,2) = 1,68 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow n_{Fe \text{ phản ứng}} = \frac{1,68}{56} = 0,03 \text{ mol}$$

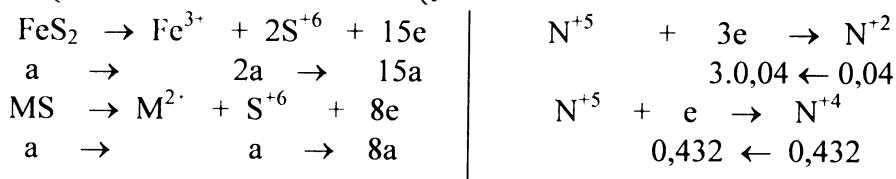

$$\Rightarrow m_{muối} = 0,03.180 = 5,4 \text{ gam}$$

5.

a) Đặt $n_{NO} = x \text{ mol}$; $n_{NO_2} = y \text{ mol}$

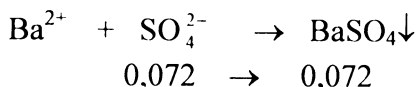
$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} x + y = 0,472 \\ 46x + 30y = 21,072 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,432 \text{ mol} \\ y = 0,04 \text{ mol} \end{cases}$$

$$\Rightarrow 15a + 8a = 3.0,04 + 0,432 \Rightarrow a = 0,024 \text{ mol}$$

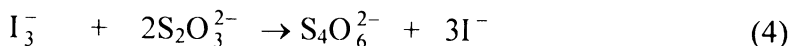
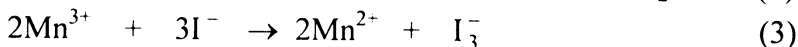
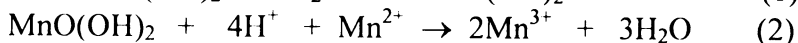
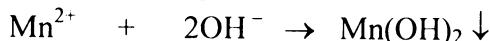
$$\Rightarrow 120.0,024 + (M + 32).0,024 = 5,208 \Rightarrow M = 65 \text{ (Zn)}$$

$$b) n_{SO_4^{2-}} = 3a = 0,072 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m_l = 0,072.233 = 16,776 \text{ gam}$$

6. a) Các phương trình phản ứng:

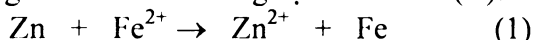

b)

$$\begin{aligned} (1)(2)(3)(4) \Rightarrow n_{O_2} &= \frac{1}{2} n_{MnO(OH)_2} = \frac{1}{2} n_{Mn^{3+}} = \frac{1}{4} n_{S_2O_3^{2-}} \\ &= \frac{10,50.9,800.10^{-3}}{4} = 0,0257 \text{ mmol} \end{aligned}$$

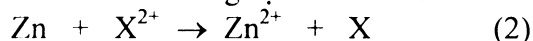
$$\text{Hàm lượng (mg / l) của oxi tan trong nước: } \frac{0,0257.32}{0,1} = 8,232 \text{ mg / l}$$

7. a) Khi nhúng tấm kẽm vào dung dịch muối Fe (II):

Vì $M_{\text{Fe}} = 56 \text{ gam/mol} < M_{\text{Zn}} = 65 \text{ gam/mol}$ nên khối lượng tấm kẽm giảm đi.

Khi nhúng tấm kẽm vào dung dịch muối thứ hai X^{2+}

Vì: $M_{\text{Zn}} < M_{\text{X}}$ nên khối lượng tấm kẽm tăng lên.

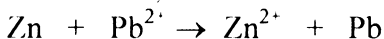
b) Gọi x là số mol Zn đã phản ứng, theo (1) ta có:

$$(10 - 65x) + 56x = 9,55 \Rightarrow x = 0,05 \text{ mol}$$

Vì lượng Zn tham gia phản ứng ở 2 trường hợp là như nhau, theo (2) ta có:

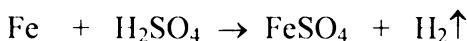
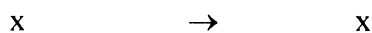
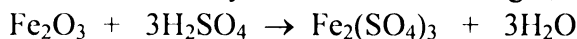
$$(10 - 65 \cdot 0,05) + M_{\text{X}} \cdot 0,05 = 17,1 \Rightarrow M_{\text{X}} = 207.$$

Vậy X^{2+} là Pb^{2+} , X là Pb

8.

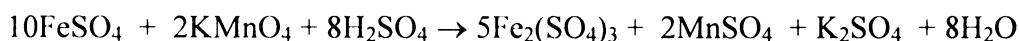
a) Gọi x là số mol Fe_2O_3 và y là số mol Fe có trong 7,180 g sắt cục.

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{FeSO}_4} = 3x + y - x = (2x + y) \text{ mol}$$

Số mol FeSO_4 có trong 25 ml dung dịch thu được là

$$\frac{25(2x+y)}{500} = \frac{2x+y}{20} \text{ mol}$$

$$\frac{2x+y}{20} \rightarrow \frac{2x+y}{100}$$

$$\Rightarrow n_{\text{KMnO}_4} = \frac{2x+y}{100} = \frac{12,5 \cdot 0,096}{1000} \Rightarrow 2x + y = 0,12 \quad (1)$$

$$\text{Mặt khác: } 160x + 56y = 7,2 \quad (2)$$

Giải hệ (1)(2) ta được:

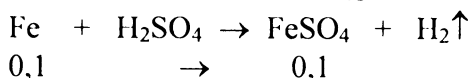
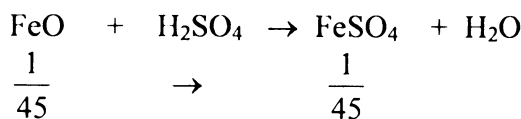
$$\begin{cases} x = 0,01 \text{ mol} \\ y = 0,10 \text{ mol} \end{cases}$$

Hàm lượng sắt tinh khiết là

$$\frac{56 \cdot 0,1 \cdot 100\%}{7,20} = 77,77\%$$

b) Nếu tạp chất là FeO thì

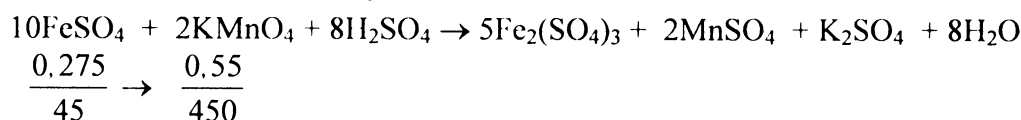
$$n_{\text{FeO}} = \frac{7,2 - 5,6}{72} = \frac{1}{45} \text{ mol}$$

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{FeSO}_4} = 0,1 + \frac{1}{45} = \frac{5,5}{45} \text{ mol}$$

Số mol FeSO_4 có trong 25 ml dung dịch thu được là

$$\frac{25.5,5}{500.45} = \frac{0,275}{45} \text{ mol}$$

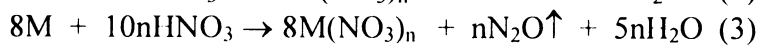
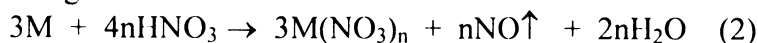

$$\Rightarrow V_{\text{dung dịch KMnO}_4} = \frac{0,55}{450.0,096} = \frac{11}{864} \text{ lít}$$

9. Gọi x, y, z lần lượt là số mol Mg, Zn và Al có trong 7,5 gam hỗn hợp A. Ta có:

$$24x + 65y + 27z = 7,5 \quad (1)$$

- Phương trình hoà tan:

Với Mg: n = 2, Zn: n = 2, Al: n = 3 (có thể viết từng phản ứng riêng biệt)

- Tính tổng số mol hỗn hợp khí D:

Nếu đưa toàn bộ bình khí (chứa hỗn hợp C và N_2) về 0°C thì ở $V = \text{const}$, ta có:

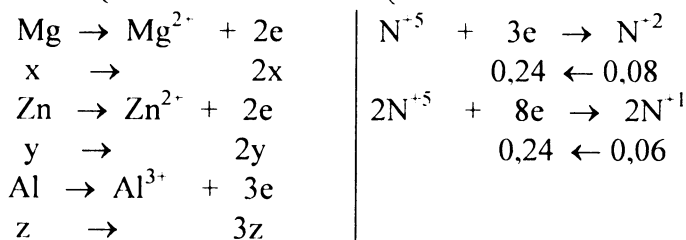
$$\frac{P_1}{T_1} = \frac{P_2}{T_2} \Rightarrow P_1 = \frac{P_2 \cdot T_1}{T_2} = \frac{1,1(273+0)}{(273+27,3)} = 1 \text{ atm}$$

$$\Rightarrow P_D = P_1 - P_{\text{N}_2} = 1 - 0,23 = 0,77 \text{ atm}$$

$$\Rightarrow n_D = \frac{P_D V}{RT_1} = \frac{0,77.3,2}{0,082.273} = 0,11 \text{ mol}$$

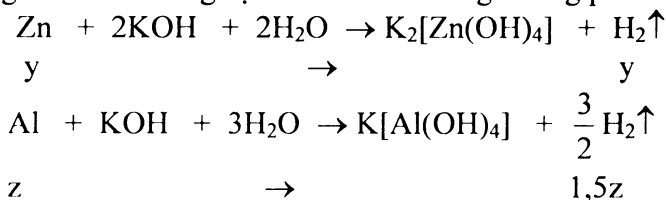
Gọi a, b lần lượt là số mol NO và N_2O . Ta có hệ:

$$\begin{cases} a + b = 0,11 \\ 30a + 44b = 3,72 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,08 \text{ mol} \\ b = 0,03 \text{ mol} \end{cases}$$

$$\Rightarrow 2x + 2y + 3z = 0,48 \quad (4)$$

- Khi cho 7,5 gam A vào dung dịch KOH dư thì Mg không phản ứng.

⇒ Độ giảm khối lượng dung dịch:

$$(65 - 2)y + (27 - 1,5)z = 5,82 \quad (5)$$

$$\text{Giải hệ (1)(4)(5) ta được: } \begin{cases} x = 0,06 \text{ mol} \\ y = 0,06 \text{ mol} \\ z = 0,08 \text{ mol} \end{cases}$$

Thành phần khối lượng của mỗi kim loại trong A:

$$\% \text{Mg} = \frac{24 \cdot 0,06}{7,5} \cdot 100\% = 19,2\%$$

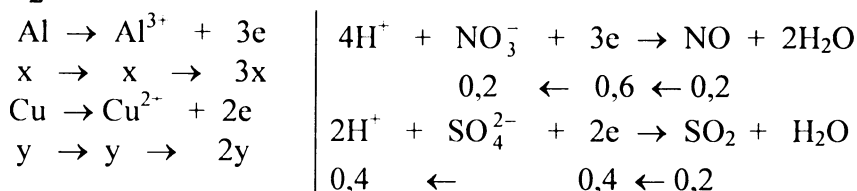
$$\% \text{Zn} = \frac{65 \cdot 0,06}{7,5} \cdot 100\% = 52,0\%$$

$$\Rightarrow \% \text{Al} = 100\% - (19,2 + 52)\% = 28,8\%$$

$$10. \bar{M} = 23,5 \cdot 2 = 47 \text{ gam/mol} \Rightarrow M_{\text{NO}} = 30 \text{ gam/mol} < 47 < M_{\text{D}}$$

⇒ D là SO₂ (M = 64)

$$\text{Vì } \frac{64 + 30}{2} = 47 \text{ nên } n_{\text{NO}} = n_{\text{SO}_2} = 0,2 \text{ mol}$$

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} 3x + 2y = 1 \\ 27x + 64y = 18,2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,2 \text{ mol} \\ y = 0,2 \text{ mol} \end{cases}$$

Khối lượng mỗi kim loại trong hỗn hợp ban đầu là

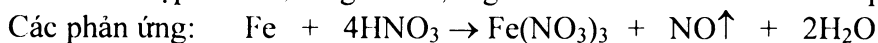
$$m_{\text{Al}} = 27 \cdot 0,2 = 5,4 \text{ gam}$$

$$m_{\text{Cu}} = 64 \cdot 0,2 = 12,8 \text{ gam}$$

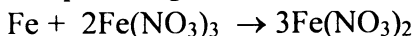
Vì $n_{\text{NO}_3^-}$ phản ứng = $n_{\text{NO}} = 0,2 \text{ mol} = n_{\text{NO}_3^-}$ ban đầu nên muối tạo thành chỉ là muối sunfat.

$$m_{\text{muối}} = m_{\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3} + m_{\text{CuSO}_4} = 342 \cdot 0,1 + 160 \cdot 0,2 = 66,2 \text{ gam}$$

11. Phần hỗn hợp tan = 0,25a gam < 0,3a gam nên Fe còn dư và Cu chưa phản ứng

Do Fe dư nên còn các phản ứng:

Tức là trong dung dịch B chỉ có $\text{Fe}(\text{NO}_3)_2$

Và lượng muối = lượng Fe + lượng NO_3^-

Mà số mol NO_3^- còn lại trong B = tổng số mol NO_3^- – số mol khí
 $= 0,69 - 0,2725 = 0,4175 \text{ mol}$

$$\text{Vậy lượng muối khan} = \frac{0,4175}{2} \cdot 180 = 37,575 \text{ gam}$$

12.

• 14,0 gam + HNO_3 : Khí màu nâu là NO_2 ($M = 46$).

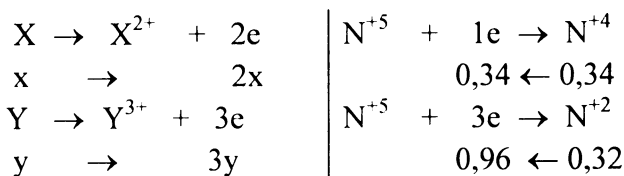
$\overline{M}_{\text{khí}} = 4,9,56 = 38,24 \text{ gam/mol} < 46 \Rightarrow$ Khí còn lại phải là NO ($M = 30$)

Gọi a, b lần lượt là số mol NO và NO_2 . Ta có hệ:

$$\begin{cases} 30a + 46b = 0,66 \cdot 38,24 \\ a + b = \frac{PV}{RT} = \frac{14,784 \cdot 1,1}{0,082(273+27,3)} = 0,66 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,32 \text{ mol} \\ b = 0,34 \text{ mol} \end{cases}$$

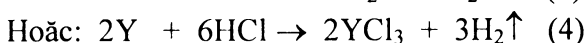
Gọi x, y lần lượt là số mol của X, Y có trong 14 gam hỗn hợp. Ta có:

$$xM_X + yM_Y = 14 \quad (1)$$

$$\Rightarrow 2x + 3y = 0,34 + 0,96 = 1,3 \quad (2)$$

• 14,0 gam + HCl dư:

Biện luận:

* Nếu kim loại Y không tan trong axit HCl

$$(3) \Rightarrow x = n_{\text{H}_2} = 0,6 \text{ mol}; m_X = 14 - 3,2 = 10,8 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow M_X = \frac{10,8}{0,6} = 18 \text{ gam/mol (loại !)}$$

* Vậy kim loại X không tan trong axit HCl

$$(4) \Rightarrow y = \frac{2}{3} n_{\text{H}_2} = 0,4 \text{ mol}; m_Y = 14 - 3,2 = 10,8 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow M_Y = \frac{10,8}{0,4} = 27 \text{ gam/mol} \Rightarrow \text{Y là Al}$$

$$(2) \Rightarrow x = 0,05 \text{ mol} \Rightarrow M_X = \frac{3,2}{0,05} = 64 \text{ gam/mol} \Rightarrow \text{X là Cu}$$

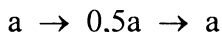
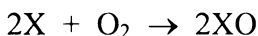
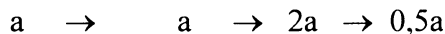
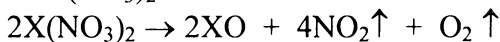
Phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong hỗn hợp ban đầu là

$$\%Al = \frac{27.0,4.100\%}{14} = 77,14\%$$

$$\%Cu = 100\% - 77,14\% = 22,86\%$$

13. a) $n_{HNO_3} = 0,38.0,667 = 0,25346 \text{ mol}$; $n_{H_2SO_4} = 0,3.0,2 = 0,06 \text{ mol}$

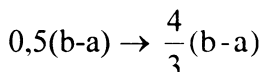
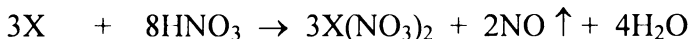
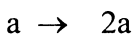
Đặt số mol $X(NO_3)_2$ và X ban đầu là a và b .

(do phản ứng với HNO_3 có khí NO nên X còn dư $= (b - a) \text{ mol}$)

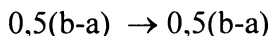
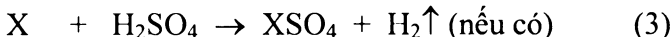
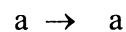
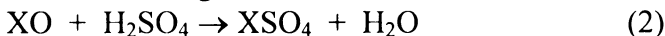
Sản phẩm thu được chứa $2a \text{ mol XO}$ và $X (b - a) \text{ mol}$

• Phần 1 + HNO_3 :

$$\Rightarrow n_{HNO_3} = 2a + \frac{4}{3}(b-a) = 0,25346 \Rightarrow a + 2b = 0,38 \quad (1)$$

• Phần 2 + H_2SO_4 loãng:

Biện luận:

* Nếu X đứng trước hidro trong dãy điện hóa thì

$$(2)(3) \Rightarrow a + 0,5(b-a) = 0,06 \text{ hay } a + b = 0,12 \quad (4).$$

Giải hệ (1)(4) $\Rightarrow a = -0,14 \text{ mol} < 0$ (loại)

* Vậy X đứng sau hidro trong dãy điện hóa và không tác dụng với H_2SO_4 loãng.

$$(2) \Rightarrow n_{H_2SO_4} = a = 0,06 \text{ mol. Kết hợp (1)} \Rightarrow b = 0,16 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow 0,06(M + 124) + 0,16M = 21,52 \Rightarrow M = 64 \text{ (Cu)}$$

Phần trăm khối lượng mỗi chất trong A là

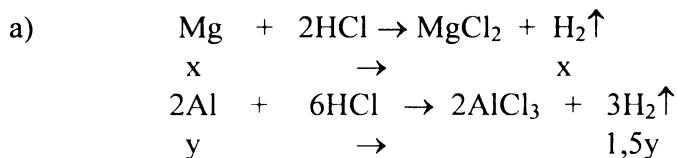
$$\%Cu = \frac{0,16.64.100\%}{21,52} = 47,58\%$$

$$\%Cu(NO_3)_2 = 100\% - 47,58\% = 52,42\%$$

b) $n_{NO_2} = 2a = 0,12 \text{ mol}$

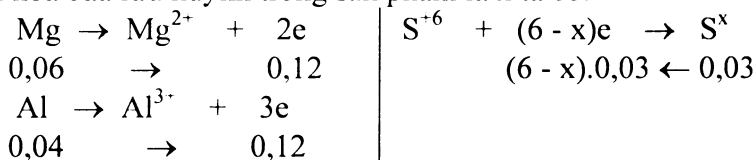
$$\Rightarrow P = \frac{nRT}{V} = \frac{0,12.0,082.(273 + 54,6)}{3} = 1,074 \text{ atm}$$

14.

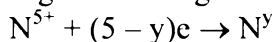
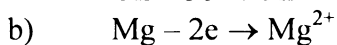
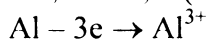

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} 24x + 27y = 2,52 \\ x + 1,5y = 0,12 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,06 \text{ mol} \\ y = 0,04 \text{ mol} \end{cases}$$

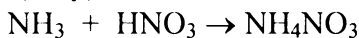
Đặt số oxi hóa của lưu huỳnh trong sản phẩm là x ta có:

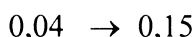
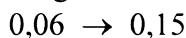
$$\Rightarrow 0,12 + 0,12 = 0,03(6-x) \Rightarrow x = -2 (\text{H}_2\text{S})$$

$$\text{Tương tự: } (5-y) \cdot 0,03 = 0,24 \Rightarrow x = -3 (\text{NH}_3)$$

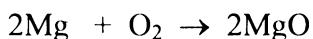
\Rightarrow Sản phẩm là NH_4NO_3

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{HNO}_3} = 0,15 + 0,15 = 0,3 \text{ mol}$$

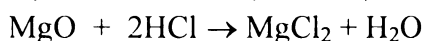
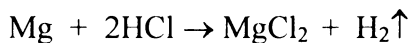
$$\Rightarrow V_{\text{dung dịch HNO}_3} = \frac{0,3 \cdot 63 \cdot 100}{10 \cdot 5 \cdot 1,2} = 150 \text{ ml}$$

15. a)

Chất rắn thu được gồm: Mg và MgO

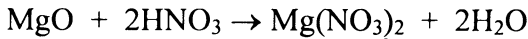
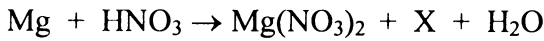
$$\bullet \text{ Phần 1 + HCl: } n_{\text{H}_2} = \frac{3,136}{22,4} = 0,14 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m_{\text{chất rắn A}} = 95(0,14 + x) = 14,25 \Rightarrow x = 0,01 \text{ mol}$$

$$\% \text{ Mg bị oxi hóa} = \frac{0,01}{0,15} \cdot 100\% = 6,67\%$$

b) • Phần 2 + HNO₃: $n_X = \frac{0,448}{22,4} = 0,02 \text{ mol}$

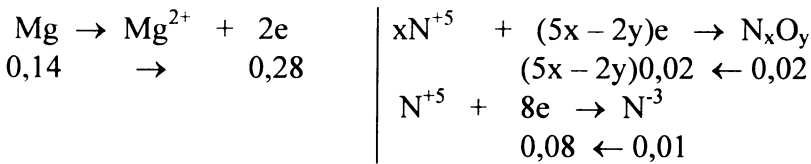
Theo định luật bảo toàn nguyên tố:

$$n_{\text{Mg}(\text{NO}_3)_2} = n_{\text{Mg}} = 0,15 \text{ mol} \Rightarrow m_{\text{Mg}(\text{NO}_3)_2} = 148.0,15 = 22,2 \text{ gam} < 23 \text{ gam}$$

⇒ Có muối NH₄NO₃ tạo thành

⇒ Chất rắn B là Mg(NO₃)₂ và NH₄NO₃

$$\Rightarrow n_{\text{NH}_4\text{NO}_3} = \frac{23 - 22,2}{80} = 0,01 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow 0,28 = (5x - 2y)0,02 + 0,08 \Rightarrow 5x - 2y = 10 \Rightarrow x = 2 \text{ và } y = 0$$

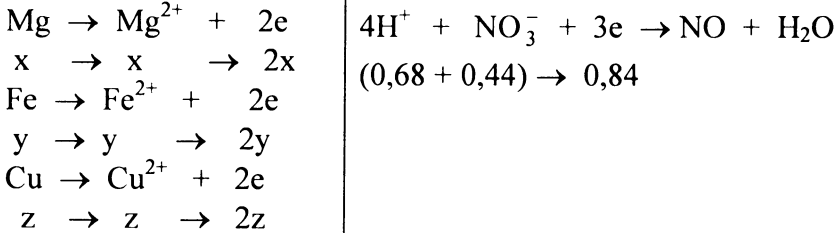
$$\Rightarrow \text{X là N}_2$$

16.

Gọi x, y, z là số mol Mg, Fe, Cu trong hỗn hợp, ta có :

$$24x + 56y + 64z = 23,52 \Rightarrow 3x + 7y + 8z = 2,94 \quad (1)$$

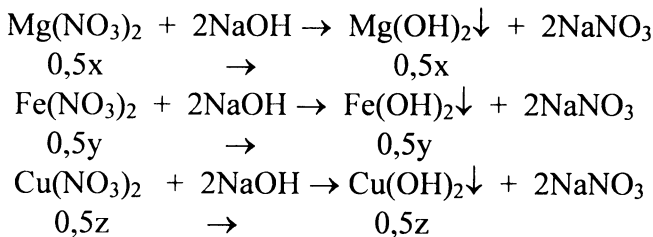
Khí duy nhất hơi nặng hơn không khí là NO

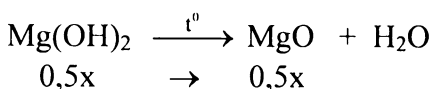
$$\Rightarrow 2(x + y + z) = 0,84 \Rightarrow x + y + z = 0,42 \quad (2)$$

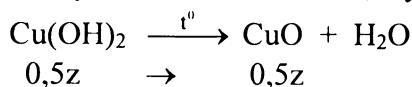
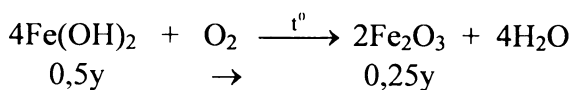
Dung dịch A chứa: Mg(NO₃)₂, Fe(NO₃)₂ và Cu(NO₃)₂.

• $\frac{1}{2} \text{A} + \text{dung dịch NaOH dư}$:

Nung kết tủa:

$$\Rightarrow m_B = 40.0,5x + 160.0,25y + 80.0,5z = 15,6$$

$$\Rightarrow x + 2y + 2z = 0,78 \quad (3)$$

$$\text{Giải hệ (1)(2) và (3) ta được: } \begin{cases} x = 0,06 \text{ mol} \\ y = 0,12 \text{ mol} \\ z = 0,24 \text{ mol} \end{cases}$$

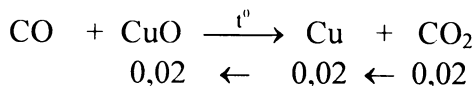
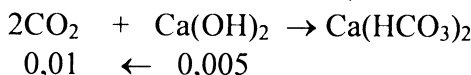
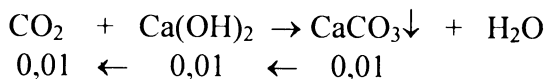
Phần trăm khối lượng của mỗi kim loại trong hỗn hợp ban đầu là

$$\% \text{Mg} = \frac{24.0,06.100\%}{23,52} = 6,12\%$$

$$\% \text{Fe} = \frac{56.0,12.100\%}{23,52} = 28,57\%$$

$$\% \text{Cu} = 100\% - (6,12 + 28,57)\% = 65,31\%$$

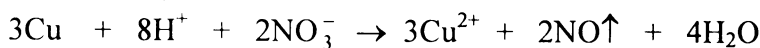
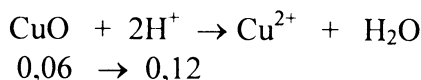
$$17. a) n_{\text{Ca}(\text{OH})_2} = 0,015 \text{ mol}; n_{\text{CaCO}_3} = \frac{1}{100} = 0,01 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{CuO}} \text{ còn} = \frac{6,4}{80} - 0,02 = 0,06 \text{ mol}$$

Chất rắn thu được gồm Cu và CuO

$$n_{\text{HNO}_3} \text{ ban đầu} = 0,32.0,5 = 0,16 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{H}^+} = n_{\text{NO}_3^-} = 0,16 \text{ mol}$$

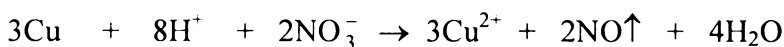

$$0,015 \leftarrow 0,04 \rightarrow 0,01 \rightarrow 0,015 \rightarrow 0,01$$

$$\Rightarrow V_1 = 0,01.22,4 = 0,224 \text{ lít}; n_{\text{NO}_3^-} \text{ còn} = 0,16 - 0,01 = 0,15 \text{ mol};$$

$$n_{\text{Cu}} \text{ còn} = 0,02 - 0,015 = 0,005 \text{ mol}$$

Khi thêm tiếp $\frac{3,04}{3}$ mol HCl vào, trong môi trường axit thì NO_3^- lại tiếp tục oxi hoá Cu.

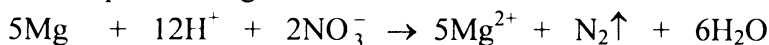

$$0,005 \rightarrow \frac{0,04}{3} \rightarrow \frac{0,01}{3} \rightarrow 0,005 \rightarrow \frac{0,01}{3}$$

$$\Rightarrow V_2 = \frac{0,01.22,4}{3} = \frac{0,224}{3} \text{ lít; } n_{\text{NO}_3^-} \text{ còn} = 0,15 - \frac{0,01}{3} = \frac{0,44}{3} \text{ mol;}$$

$$n_{\text{H}^+} \text{ còn} = \frac{3,04}{3} - \frac{0,04}{3} = 1 \text{ mol}$$

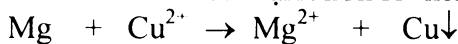
Khi thêm tiếp 1 mol Mg vào thì:

$$\frac{1,1}{3} \leftarrow 0,88 \leftarrow \frac{0,44}{3} \rightarrow \frac{0,22}{3}$$

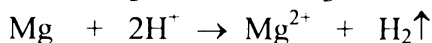
$$\Rightarrow n_{\text{Mg}} \text{ còn} = 1 - \frac{1,1}{3} = \frac{1,9}{3} \text{ mol; } n_{\text{H}^+} \text{ còn} = 1 - 0,88 = 0,12 \text{ mol}$$

Do Cu^{2+} có tính oxi hoá mạnh hơn H^+ nên Cu^{2+} bị khử trước

$$0,08 \leftarrow 0,08 \rightarrow 0,08$$

$$\Rightarrow n_{\text{Mg}} \text{ còn} = \frac{1,9}{3} - 0,08 = \frac{1,66}{3} \text{ mol}$$

$$0,06 \leftarrow 0,12 \rightarrow 0,06$$

$$\Rightarrow V_3 = \left(\frac{0,22}{3} + 0,06 \right) . 22,4 = \frac{8,96}{3} \text{ lít}$$

b) Chất rắn X chứa: 0,08 mol Cu (ứng với 5,12 gam) và $\frac{1,66}{3} - 0,06 = \frac{1,48}{3} \text{ mol}$

Mg (ứng với 11,84 gam)

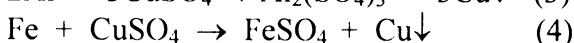
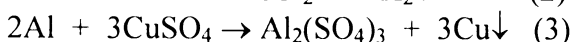
$$\Rightarrow m_X = 5,12 + 11,84 = 16,96 \text{ gam}$$

Phần trăm khối lượng của các chất trong X:

$$\% \text{Cu} = \frac{5,12.100\%}{16,96} = 30,18\%$$

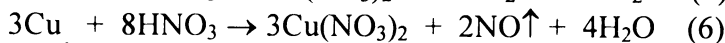
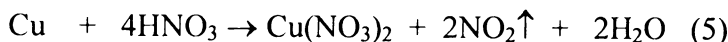
$$\% \text{Mg} = 100\% - 30,18\% = 69,82\%$$

18. Phương trình hoá học của các phản ứng đã xảy ra:

Chất rắn thu được là Cu

$\overline{M}_{\text{khí}} = 32.1,271 = 40,672 \text{ gam/mol} \Rightarrow$ Hỗn hợp khí là NO và NO₂ (chú ý là trong các sản phẩm chứa N tạo ra khi tác dụng với HNO₃ ngoài muối, Cu chỉ tạo NO và NO₂)

Gọi a, b lần lượt là số mol NO và NO₂. Ta có hệ:

$$\begin{cases} a + b = 1,2 \\ 30a + 46b = 40,672.1,2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,4 \text{ mol} \\ b = 0,8 \text{ mol} \end{cases}$$

$$(5)(6) \Rightarrow n_{\text{Cu}} = \frac{1}{2}n_{\text{NO}_2} + \frac{3}{2}n_{\text{NO}} = 1 \text{ mol}$$

Gọi x, y, z lần lượt là số mol Al, Fe và Cu có trong 17,4 gam hỗn hợp. Ta có:

$$27x + 56y + 64z = 17,4 \quad (7)$$

$$(1)(2) \Rightarrow n_{\text{H}_2} = 1,5x + y = 0,4 \quad (8)$$

$$(3)(4) \Rightarrow n_{\text{Cu}} \text{ sinh ra} = 1,5n_{\text{Al}} + n_{\text{Fe}} = 2(1,5x + y) \text{ mol}$$

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{Cu}} = 2(1,5x + y) + 2z = 1 \quad (9)$$

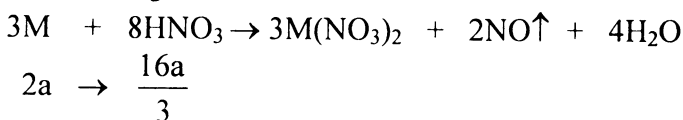
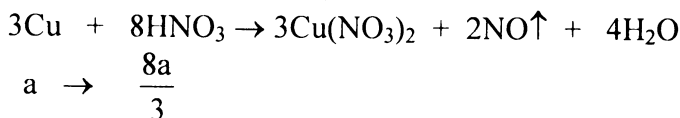
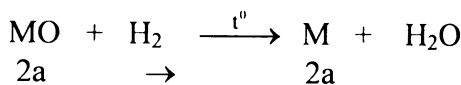
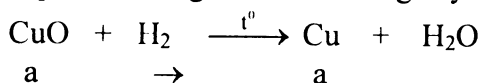
Giải hệ (7)(8)(9) ta được:
$$\begin{cases} x = 0,2 \text{ mol} \\ y = 0,1 \text{ mol} \\ z = 0,1 \text{ mol} \end{cases}$$

Khối lượng của mỗi kim loại trong 17,4 gam hỗn hợp ban đầu là

$$m_{\text{Al}} = 5,4 \text{ gam}; m_{\text{Fe}} = 5,6 \text{ gam và } m_{\text{Cu}} = 6,4 \text{ gam}$$

19. Gọi oxit kim loại phải tìm là MO và a là số mol CuO $\Rightarrow n_{\text{MO}} = 2a \text{ mol}$. Vì hiđro chỉ khử được những oxit kim loại đứng sau nhôm trong dãy điện hóa nên có 2 khả năng xảy ra:

- Trường hợp 1: M đứng sau nhôm trong dãy điện hóa

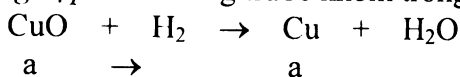

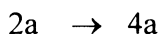
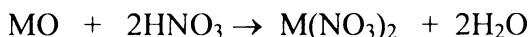
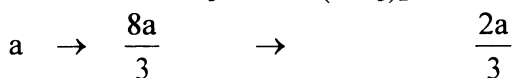
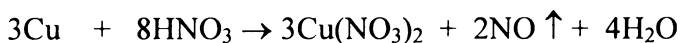
$$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3} = \frac{8a}{3} + \frac{16a}{3} = 0,06.2,5 \Rightarrow a = 0,01875 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow 80.0,01875 + (\text{M} + 16).2.0,01875 = 3,6 \Rightarrow \text{M} = 40 \text{ (Ca)}$$

Trường hợp này loại vì Ca đứng trước Al trong dãy thế điện hóa.

- Trường hợp 2: M đứng trước nhôm trong dãy điện hóa

$$\Rightarrow n_{\text{HNO}_3} = \frac{8a}{3} + 4a = 0,06.2,5 \Rightarrow a = 0,0225 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow 80.0,0225 + (\text{M} + 16).2.0,0225 = 3,6 \Rightarrow \text{M} = 24 (\text{Mg})$$

$$\Rightarrow n_{\text{NO}} = \frac{2a}{3} = 0,015 \text{ mol} \Rightarrow V = 0,336 \text{ lít}$$

CHUYÊN ĐỀ 5.

NHIỆT HÓA HỌC VÀ NHIỆT ĐỘNG HỌC

A. LÝ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

I. NHIỆT HÓA HỌC

1. Nhiệt phản ứng (kí hiệu ΔH , đọc là entanpi)

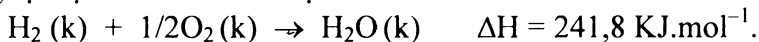
Trong phản ứng hóa học, vì tổng năng lượng của các chất tham gia và các chất tạo thành không bằng nhau, nghĩa là có sự biến đổi năng lượng. Sự biến đổi năng lượng (tỏa ra hoặc hấp thụ) được thể hiện dưới dạng nhiệt năng, quang năng hoặc điện năng; trong đó nhiệt năng đóng vai trò quan trọng nhất.

Nhiệt phản ứng là nhiệt lượng tỏa ra hay hấp thụ trong một phản ứng hoá học. Phản ứng tỏa nhiệt $\Delta H < 0$, phản ứng thu nhiệt $\Delta H > 0$. Theo định luật bảo toàn năng lượng, nếu tổng năng lượng của các chất tham gia phản ứng lớn hơn tổng năng lượng của các chất tạo thành (sản phẩm) thì phản ứng tỏa nhiệt và ngược lại.

Ví dụ:

Chiều ngược lại là chiều thu nhiệt.

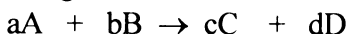
2. Năng lượng liên kết

Năng lượng liên kết là năng lượng cần thiết để phá vỡ một liên kết hóa học giữa hai nguyên tử thành các nguyên tử riêng lẻ ở trong pha khí. Năng lượng tạo thành liên kết có trị số bằng năng lượng phá vỡ liên kết nhưng trái dấu.

Đối với phân tử có nhiều liên kết giống nhau (ví dụ như CH_4 có 4 liên kết C-H) thì năng lượng liên kết được lấy giá trị trung bình.

Như chúng ta đã biết, bản chất của phản ứng hóa học là sự phá vỡ các liên kết cũ của các chất tham gia phản ứng và sự tạo thành các liên kết mới của sản phẩm phản ứng. Như vậy, phản ứng sẽ giải phóng năng lượng (tỏa nhiệt) nếu tổng năng lượng tạo thành các liên kết mới lớn hơn tổng năng lượng phá vỡ các liên kết cũ.

Do đó ΔH của phản ứng:

được tính theo công thức:

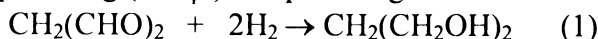
$$\Delta H = a\Delta H_A + b\Delta H_B - c\Delta H_C - d\Delta H_D$$

Trong đó ΔH_A , ΔH_B là tổng năng lượng tất cả các liên kết trong A, B, còn ΔH_C , ΔH_D là tổng năng lượng tất cả các liên kết trong C, D.

Ví dụ: Thực nghiệm cho biết năng lượng liên kết, kí hiệu là E, (theo kJ.mol^{-1}) của một số liên kết như sau:

Liên kết	O-H (ancol)	C=O (RCHO)	C-H (ankan)	C-C (ankan)
E	437,6	705,2	412,6	331,5
Liên kết	C-O (ancol)	C-C (RCHO)	C-H (RCHO)	H-H
E	332,8	350,3	415,5	430,5

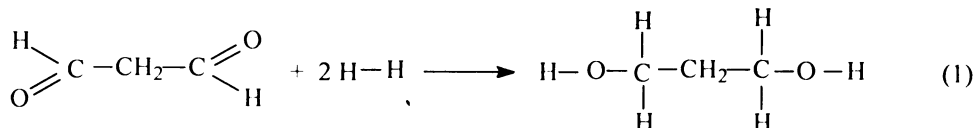
a) Tính nhiệt phản ứng (ΔH_{pr}^0) của phản ứng:

b) ΔH_{pr}^0 tính được ở trên liên hệ như thế nào với độ bền của liên kết hóa học trong chất tham gia và sản phẩm của phản ứng (1)?

Giải

a) Phương trình phản ứng:

$$\Delta H_{\text{pr}}^0 = \sum_{i=1}^m \nu_i E_i - \sum_{j=1}^n \nu_j E_j$$

i là liên kết thứ i trong chất đầu; ν_i là số mol liên kết i

j là liên kết thứ j trong chất cuối; ν_j là số mol liên kết j

$$\begin{aligned} \text{Vậy } \Delta H_{\text{pr}}^0 &= (2E_{\text{C=O}} + 2E_{\text{H-H}} + 2E_{\text{C-H (RCHO)}} + 2E_{\text{C-H (Ankan)}} + 2E_{\text{C-C (RCHO)}}) \\ &\quad - (2E_{\text{C-O}} + 2E_{\text{O-H}} + 6E_{\text{C-H (Ankan)}} + 2E_{\text{C-C (Ankan)}}) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &= (2.705,2 + 2.430,5 + 2.415,5 + 2.412,6 + 2.350,3) - (2.332,8 + 2.437,6 \\ &\quad + 6.412,6 + 2.331,5) \\ &= 2(705,2 + 430,5 + 415,5 + 350,3) - 2(332,8 + 437,6 + 2.412,6 + 331,5) \\ &= -51,2 \text{ (kJ)} \end{aligned}$$

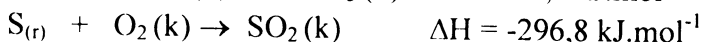
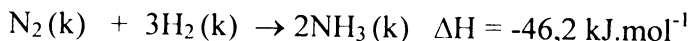
b) Phản ứng tỏa nhiệt vì tổng năng lượng cần thiết để phá hủy các liên kết ở các phân tử chất đầu nhỏ hơn tổng năng lượng tỏa ra khi hình thành các liên kết ở phân tử chất cuối.

3. Nhiệt tạo thành

Nhiệt tạo thành của một chất là nhiệt lượng tỏa ra hay hấp thụ trong phản ứng tạo thành 1 mol chất đó từ các đơn chất.

Ví dụ 1: Ở P = 1 atm, T = 298K

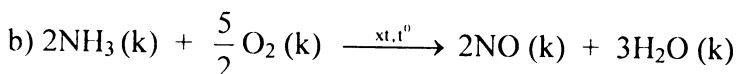
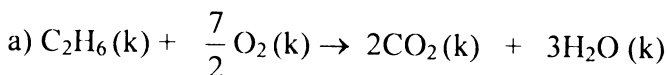

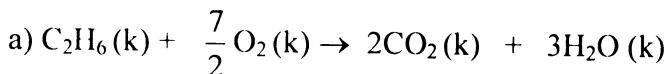
Đối với phản ứng hóa học thì nhiệt phản ứng ΔH bằng tổng nhiệt tạo thành của sản phẩm trừ tổng nhiệt tạo thành của các chất tham gia:

$$\Delta H = \Delta H(\text{sản phẩm}) - \Delta H(\text{tham gia})$$

Ví dụ 2: Tính ΔH của các phản ứng sau:

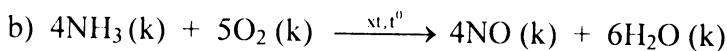

Giải

Ta có:

$$\begin{aligned} \Delta H &= \Delta H_{(\text{sp})} - \Delta H_{(\text{tg})} = 2\Delta H_{\text{CO}_2} + 3\Delta H_{\text{H}_2\text{O}} - \Delta H_{\text{C}_2\text{H}_6} - \frac{7}{2}\Delta H_{\text{O}_2} \\ &= 2.(-393,5) + 3.(-241,8) - (-84,7) - 3.5.0 = -1427,7 \text{ kJ} \end{aligned}$$

Tương tự ta cũng có:

$$\begin{aligned} \Delta H &= \Delta H_{(\text{sp})} - \Delta H_{(\text{tg})} = 4\Delta H_{\text{NO}} + 6\Delta H_{\text{H}_2\text{O}} - 4\Delta H_{\text{NH}_3} - 5\Delta H_{\text{O}_2} \\ &= 4.90,3 + 6.(-241,8) - 4.(-46,2) - 5.0 = -904,8 \text{ kJ} \end{aligned}$$

Chú ý: - Bảng nhiệt tạo thành của một số chất ở điều kiện chuẩn (kJ.mol^{-1}) (1 atm; 25°C).

Chất	$\text{NH}_3(\text{k})$	$\text{SO}_2(\text{k})$	$\text{SO}_3(\text{k})$	$\text{CO}(\text{k})$	$\text{CO}_2(\text{k})$	$\text{H}_2\text{O}(\text{k})$	$\text{H}_2\text{O}(\text{l})$	$\text{NO}(\text{k})$
ΔH^0	-46,2	-296,8	-395,7	-110,5	-393,5	-241,8	-285,8	+90,3
Chất	$\text{NO}_2(\text{k})$	$\text{C}_2\text{H}_4(\text{k})$	$\text{C}_2\text{H}_6(\text{k})$	$\text{C}_2\text{H}_2(\text{k})$	$\text{C}_6\text{H}_6(\text{k})$	$\text{CH}_4(\text{k})$	$\text{H}_2\text{SO}_4(\text{l})$	$\text{NaOH}(\text{r})$
ΔH^0	+90,3	+52,3	-84,7	+226,8	-48,6	-74,5	-814,0	-425,6

- Tất cả các đơn chất và nguyên tố bền đều có nhiệt tạo thành bằng 0.

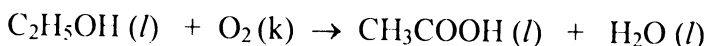
Ví dụ 3: Đốt cháy một lượng xác định $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}(\text{l})$ ở $P = \text{const} = 1 \text{ atm}$ và 273K trong sự có mặt của $22,4 \text{ dm}^3$ oxi toả ra 343 kJ :

- Tính số mol $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$ đã dùng, biết rằng sau phản ứng còn lại $5,6 \text{ dm}^3$ oxi ở điều kiện chuẩn (273K và 1 atm);

- Tính nhiệt cháy chuẩn của $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$ ở 273K

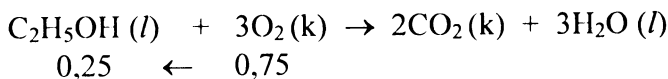
- Ở 273K nhiệt cháy chuẩn của axit axetic là $-874,5 \text{ kJ.mol}^{-1}$

Tính ΔH_{273}^0 của phản ứng:

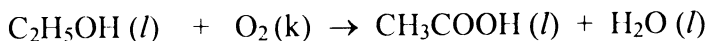

Giải

$$n_{O_2} \text{ phản ứng} = \frac{22,4 - 5,6}{22,4} = 0,75 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow \Delta H_{273,c}^0(C_2H_5OH(l)) = \frac{1}{0,25} \times (-343) = -1372 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

Vì nhiệt cháy của O_2 và H_2O ở 273K bằng không nên:

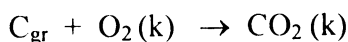
$$\begin{aligned} \Rightarrow \Delta H_{273}^0 &= \Delta H_{273,c}^0(C_2H_5OH(l)) - \Delta H_{273,c}^0(CH_3COOH(l)) \\ &= -1372 - (-874,5) = -497,5 \text{ kJ.mol}^{-1} \end{aligned}$$

Chú ý:

(1) **Nhiệt sinh chuẩn của một chất:** Là nhiệt phản ứng tạo thành 1 mol chất đó từ các đơn chất trong điều kiện các chất tham gia phản ứng và sản phẩm của phản ứng phải là nguyên chất ở 1 atm và giữ nguyên P, T, thường $T = 298K$ và được kí hiệu $\Delta H_{298,s}^0$

Ví dụ: $\Delta H_{298,s}^0(CO_2) = -393,51 \text{ kJ.mol}^{-1}$. Nó là nhiệt của phản ứng sau ở $25^\circ C$

khi $P_{O_2} = P_{CO_2} = 1 \text{ atm}$

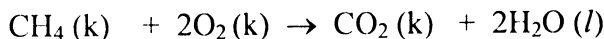
- Từ định nghĩa trên ta suy ra rằng nhiệt sinh chuẩn của đơn chất bền bằng không.

$$- \Delta H_{298}^0 \text{ phản ứng} = \Delta H_{298,s}^0(\text{sản phẩm}) - \Delta H_{298,s}^0(\text{tham gia})$$

(2) **Nhiệt cháy chuẩn của một chất:** Là nhiệt phản ứng đốt cháy hoàn toàn 1 mol chất đó bằng oxi tạo thành các oxit bền với hoá trị cao nhất của các nguyên tố khi các chất trong phản ứng đều nguyên chất ở $P = 1 \text{ atm}$ và giữ áp suất và nhiệt độ không đổi, thường $T = 298K$ và được kí hiệu là $\Delta H_{298,c}^0$.

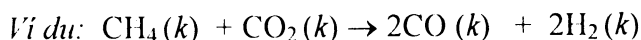
Ví dụ: $\Delta H_{298,c}^0(CH_4) = -890,34 \text{ kJ.mol}^{-1}$ ứng với nhiệt phản ứng sau ở $25^\circ C$ và

$P_{CH_4} = P_{O_2} = P_{CO_2} = 1 \text{ atm}$

$$- \Delta H_{298}^0 \text{ phản ứng} = \Delta H_{298,c}^0(\text{tham gia}) - \Delta H_{298,c}^0(\text{sản phẩm})$$

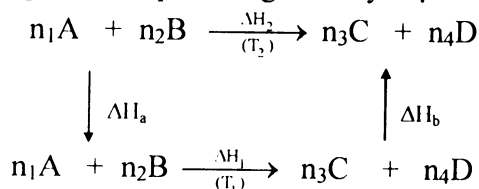
(3) **Điều kiện chuẩn của một phản ứng:** Các chất trong phản ứng phải là nguyên chất ở $P = 1 \text{ atm}$, nếu là chất tan trong dung dịch thì nồng độ mol của nó (hoặc ion) là 1 M và phản ứng phải tiến hành ở áp suất không đổi (hoặc thể tích không đổi) và $T = \text{const}$, thường thì $T = 298K$. Trong trường hợp này nhiệt phản ứng được kí hiệu là ΔH_{298}^0 .

- Điều kiện chuẩn của phản ứng này là $P_{\text{CH}_4} = P_{\text{CO}_2} = P_{\text{CO}} = P_{\text{H}_2} = 1 \text{ atm}$ và duy trì áp suất và nhiệt độ không đổi.

4. Định luật Hess (Hexơ)

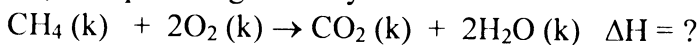
Nhiệt phản ứng (biến thiên ΔH) của một phản ứng hóa học chỉ phụ thuộc vào trạng thái đầu và trạng thái cuối của các chất, không phụ thuộc vào các giai đoạn trung gian của quá trình, nghĩa là vào con đường đi tới sản phẩm cuối cùng. Chẳng hạn, xét phản ứng sau đây thực hiện bằng 2 con đường:

Theo định luật Hess ta có: $\Delta H_2 = \Delta H_a + \Delta H_1 + \Delta H_b$

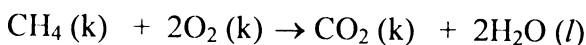
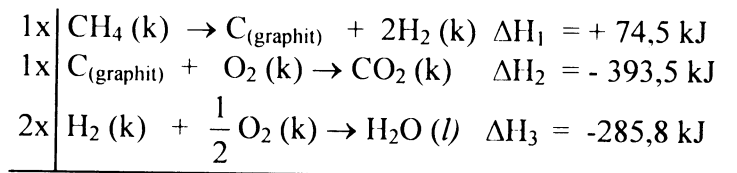
Phương trình phản ứng có viết kèm theo nhiệt phản ứng gọi là phương trình nhiệt hóa học.

Ví dụ 1: Tính nhiệt của phản ứng đốt cháy metan:

Giải

Ta có thể viết:

$$\Rightarrow \Delta H = \Delta H_1 + \Delta H_2 + \Delta H_3 = - 890,6 \text{ kJ}$$

Ví dụ 2: Ở 25°C phản ứng sau: $2\text{H}_2 (\text{k}) + \text{O}_2 (\text{k}) \rightarrow 2\text{H}_2\text{O} (\text{h})$

toả ra một nhiệt lượng là 483,66 kJ trong điều kiện áp suất riêng phần của mỗi khí trong phản ứng bằng 1 atm và phản ứng thực hiện ở áp suất là hằng số. Nhiệt bay hơi của nước lỏng ở 25°C và 1 atm là $44,01 \text{ kJ}\cdot\text{mol}^{-1}$

- Tính nhiệt sinh chuẩn của $\text{H}_2\text{O} (\text{h})$ và $\text{H}_2\text{O} (\text{l})$ ở 25°C

- Tính nhiệt lượng toả ra khi dùng 6 gam H_2 để phản ứng tạo thành $\text{H}_2\text{O} (\text{l})$

Giải

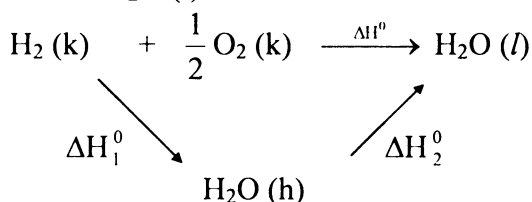
Điều kiện chuẩn của sự tạo thành 1 mol $\text{H}_2\text{O} (\text{h})$ từ các đơn chất bền ở

$T = \text{const}$ là $P_{\text{H}_2} = P_{\text{O}_2} = P_{\text{H}_2\text{O} (\text{h})} = 1 \text{ atm}$

- Vậy nhiệt sinh chuẩn của $\text{H}_2\text{O} (\text{h})$ ở 25°C là:

$$\Delta H_{298,15}^0 = - \frac{483,66}{2} = - 241,83 \text{ kJ}\cdot\text{mol}^{-1}$$

- Nhiệt sinh chuẩn của $\text{H}_2\text{O} (l)$ ở 25°C là:

Theo định luật Hess:

$$\Delta H^0 = \Delta H_1^0 + \Delta H_2^0 = -241,83 + (-44,01) = -285,84 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

$$\Rightarrow \Delta H_{298,s}^0 (\text{H}_2\text{O}) = -285,84 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

- Nhiệt lượng toả ra khi 6 gam H_2 phản ứng với O_2 ở điều kiện chuẩn và 25°C tạo thành $\text{H}_2\text{O} (l)$ là

$$\Delta H_{298}^0 = \frac{6}{2} \times (-285,84) = -857,52 \text{ kJ}$$

Chú ý: Ở $P = \text{const}$ khi một chất nguyên chất chuyển pha (đông đặc, nóng chảy, sôi, hoá lỏng, thăng hoa, chuyển dạng tinh thể) thì trong suốt quá trình chuyển pha nhiệt độ là không đổi. Nhiệt lượng trao đổi với môi trường khi 1 mol chất chuyển pha được gọi là nhiệt chuyển pha.

5. Các hệ quả của định luật Hess

- Nhiệt phản ứng của phản ứng thuận bằng phản ứng của phản ứng nghịch nhưng ngược dấu.

- Nhiệt phản ứng của một phản ứng bằng tổng nhiệt sinh của các chất sản phẩm trừ đi tổng nhiệt sinh của các chất tham gia phản ứng.

$$\Delta H = \sum \Delta H_s (\text{sản phẩm}) - \sum \Delta H_s (\text{tham gia})$$

- Nhiệt phản ứng của một phản ứng bằng tổng nhiệt cháy của các chất tham gia phản ứng trừ đi tổng nhiệt cháy của các sản phẩm phản ứng.

$$\Delta H = \sum \Delta H_c (\text{tham gia}) - \sum \Delta H_c (\text{sản phẩm})$$

Ví dụ: Tính nhiệt của phản ứng sau ở 25°C và áp suất của các chất đều không đổi và bằng 1 atm: $\text{C}_2\text{H}_2 (k) + 2\text{H}_2 (k) \rightarrow \text{C}_2\text{H}_6 (k)$ $\Delta H_{298}^0 = ?$

Biết $\Delta H_{298,c}^0$ của C_2H_2 , H_2 và C_2H_6 lần lượt là:

$$-1299,63; -285,84; -1559,88 \text{ kJ.mol}^{-1}.$$

Giải

$$\begin{aligned} \text{Ta có: } \Delta H_{298}^0 &= \Delta H_{298,c}^0 (\text{C}_2\text{H}_2) + 2\Delta H_{298,c}^0 (\text{H}_2) - \Delta H_{298,c}^0 (\text{C}_2\text{H}_6) \\ &= -1299,63 - 2.285,84 - (-1559,88) = -311,43 \text{ kJ} \end{aligned}$$

II. NHIỆT ĐỘNG HỌC

1. Nguyên lý thứ nhất của nhiệt động học

"Năng lượng không tự sinh ra hoặc tự mất đi mà chỉ có thể biến đổi từ một dạng này thành một dạng khác". Có thể phát biểu nguyên lý thứ nhất theo cách khác:

"Năng lượng của một hệ cô lập với môi trường xung quanh là một hằng số".

Sự trao đổi năng lượng của hệ với môi trường xung quanh có thể thực hiện bằng hai con đường: hệ nhận một lượng nhiệt (+ Q) của môi trường bên ngoài và thực hiện một công (-A) hoặc hệ nhận một công (+A) từ môi trường bên ngoài và tỏa ra một lượng nhiệt (-Q). Như vậy sự biến đổi năng lượng của hệ (ΔE) được biểu diễn dưới dạng biểu thức toán học:

$$\Delta E = Q + A$$

Đây là dạng toán học của nguyên lý thứ nhất nhiệt động học.

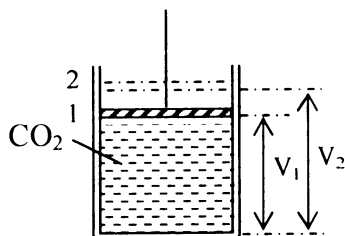
2. Nội năng, U

Nội năng U của một hệ là tổng động năng và thế năng của tất cả các hạt vi mô trong hệ (phân tử, nguyên tử, electron, hạt nhân, dao động, quay, tịnh tiến,...)

Ta không thể đo được giá trị tuyệt đối của nội năng, nhưng có thể biết được sự biến đổi nội năng của hệ nhờ nhiệt và công mà hệ trao đổi với môi trường xung quanh. Một hệ được xác định bởi những tính chất đặc trưng là: thành phần, nhiệt độ, áp suất và thể tích.

Nội năng U là một hàm trạng thái, tức là nội năng chỉ phụ thuộc vào trạng thái của hệ không phụ thuộc vào hệ đó được hình thành như thế nào. Ví dụ:

Khi đun nóng pittong (truyền nhiệt cho CO_2 , làm tăng động năng của khí tức tăng nội năng U), khí giãn nở và đẩy pittong từ trạng thái 1 đến trạng thái 2 (hình bên) thì dừng lại (cân bằng áp suất trong và ngoài pittong). Gọi Q là lượng nhiệt hệ hấp thụ:

$$A = P(V_2 - V_1) = P\Delta V$$

Ta có độ biến thiên nội năng:

$$\Delta U = U_2 - U_1 = Q - A = Q - P\Delta V$$

Trong trường hợp thể tích của hệ không đổi (gọi là đẳng tích) thì

$$\Delta U = Q_V$$

Vậy nhiệt đẳng tích là một hàm trạng thái nghĩa là nó chỉ phụ thuộc vào trạng thái đầu và trạng thái cuối.

3. Entanpi, H

Đa số các phản ứng hóa học xảy ra ở áp suất không đổi (ví dụ như áp suất khí quyển), thì biểu thức về lượng nhiệt mà hệ hấp thụ Q_P trở thành:

$$Q_P = \Delta U + P\Delta V = U_2 + PV_2 - (U_1 + PV_1)$$

Đặt $H = U + PV$ thì

$$Q_P = H_2 - H_1 = \Delta H$$

H được gọi là entanpi, nó là một hàm trạng thái vì U và PV là hàm trạng thái.

ΔH là sự biến thiên entanpi của hệ.

4. Phản ứng tỏa nhiệt hay thu nhiệt

- Phản ứng nhường nhiệt cho môi trường gọi là phản ứng tỏa nhiệt, khi đó:

$$\Delta H = Q_p < 0 \text{ hoặc } \Delta U = Q_V < 0$$

- Phản ứng nhận nhiệt của môi trường gọi là phản ứng thu nhiệt, nghĩa là:

$$\Delta H = Q_p > 0 \text{ hoặc } \Delta U = Q_V > 0$$

5. Quan hệ giữa Q_p và Q_v

Ta có: $Q_p = \Delta H = \Delta(U + PV) = \Delta U + P\Delta V = Q_v + \Delta nRT$ (11)

Trong đó: Δn bằng số mol khí ở vế 2 của phản ứng trừ đi số mol khí ở vế 1 của phản ứng (các khí đều được coi là khí lí tưởng).

Khi $\Delta n = 0$ thì $\Delta H = \Delta U$

Nếu Q_p và Q_v tính bằng jun thì $R = 8,314 \text{ J.K}^{-1}.\text{mol}^{-1}$

6. Nhiệt dung mol C

Nhiệt lượng cần thiết để nâng nhiệt độ của 1 mol lên 1K và trong quá trình này không có sự biến đổi trạng thái (như nóng chảy, sôi, .v.v....). Để nâng nhiệt độ 1 mol chất từ T_1 đến T_2 cần một nhiệt lượng Q thì nhiệt dung mol trung bình của chất đó trong khoảng từ T_1 đến T_2 là:

$$\bar{C} = \frac{Q}{T_2 - T_1} = \frac{Q}{\Delta T}$$

Khi $\Delta T \rightarrow 0$ thì nhiệt dung mol thực:

$$C = \frac{\delta Q}{dT}$$

Đơn vị của nhiệt dung mol C thường $\text{J.mol}^{-1}.\text{K}^{-1}$

- Nhiệt dung mol đẳng áp C_p : quá trình thực hiện ở $P = \text{const}$

$$dH = C_p dT \Rightarrow \Delta H = \int_{T_1}^{T_2} C_p dT$$

Nếu trong khoảng nhiệt độ từ T_1 đến T_2 mà C_p không thay đổi thì:

$$\Delta H = C_p(T_2 - T_1) \Rightarrow C_p = \frac{\Delta H}{T_2 - T_1}$$

- Nhiệt dung mol đẳng tích C_v : quá trình thực hiện ở $V = \text{const}$

$$dU = C_v dT \Rightarrow \Delta U = \int_{T_1}^{T_2} C_v dT$$

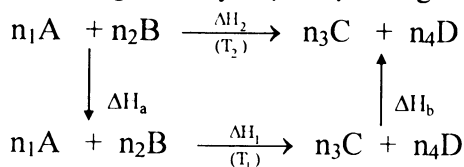
Nếu trong khoảng nhiệt độ từ T_1 đến T_2 mà C_v không thay đổi thì:

$$\Delta U = C_v(T_2 - T_1) \Rightarrow C_v = \frac{\Delta U}{T_2 - T_1}$$

Trong hệ SI, đơn vị nhiệt dung mol là J.K^{-1}

7. Sự phụ thuộc của hiệu ứng nhiệt vào nhiệt độ. Định luật Kirchhoff

Xét phản ứng sau đây thực hiện bằng 2 con đường:

Theo định luật Hess ta có: $\Delta H_2 = \Delta H_a + \Delta H_1 + \Delta H_b$

$$\text{Mặt khác: } \Delta H_a = \int_{T_2}^{T_1} (n_1 C_{p_A} + n_2 C_{p_B}) dT = - \int_{T_1}^{T_2} (n_1 C_{p_A} + n_2 C_{p_B}) dT$$

$$\Delta H_b = \int_{T_1}^{T_2} (n_3 C_{p_C} + n_4 C_{p_D}) dT$$

$$\Rightarrow \Delta H = \Delta H_1 + \int_{T_1}^{T_2} (n_3 C_{p_C} + n_4 C_{p_D}) dT - \int_{T_1}^{T_2} (n_1 C_{p_A} + n_2 C_{p_B}) dT$$

$$= \Delta H_1 + \int_{T_1}^{T_2} (n_3 C_{p_C} + n_4 C_{p_D} - n_1 C_{p_A} - n_2 C_{p_B}) dT = \Delta H_1 + \int_{T_1}^{T_2} \Delta C_p dT$$

Đây là công thức định luật Kirchhoff.

Thường ΔH_1 được xác định ở điều kiện chuẩn và 298K nên:

$$\Delta H_T = \Delta H_{298}^0 + \int_{298}^T \Delta C_p dT$$

Ở đây: $\Delta C_p = \Sigma C_p (\text{sản phẩm}) - \Sigma C_p (\text{tham gia})$

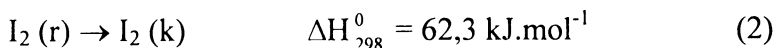
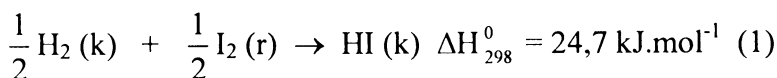
8. Nhiệt chuyển pha (nhiệt biến đổi trạng thái)

Ở $P = \text{const}$ khi một chất nguyên chất chuyển pha (đông đặc, nóng chảy, sôi, hoá lỏng, thăng hoa, chuyển dạng tinh thể) thì trong suốt quá trình chuyển pha nhiệt độ là không đổi. Nhiệt lượng trao đổi với một trường khi 1 mol chất chuyển pha được gọi là nhiệt chuyển pha.

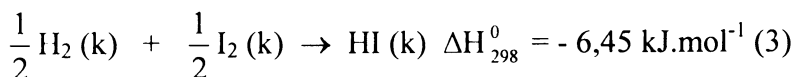
Ví dụ: Ở 25°C nhiệt thăng hoa của iot là $62,3 \text{ kJ/mol}$. Entanpi chuẩn trong sự hình thành HI (k) là $24,7 \text{ kJ/mol}$. Tính biến thiên entanpi ứng với sự hình thành HI (k) từ iot với hidro ở thể khí ở 225°C , biết rằng khoảng nhiệt độ từ 25°C đến 225°C nhiệt dung trung bình của các chất như sau:

Chất	$\text{H}_2 (\text{k})$	$\text{I}_2 (\text{k})$	$\text{HI} (\text{k})$
$C_p (\text{J/mol})$	29,08	33,56	29,87

Giải

Lấy phương trình (2) chia đôi rồi lấy (1) trừ đi, ta được:

Từ phương trình Kirchhoff ta có:

$$\Delta H_{498}^0 = \Delta H_{298}^0 + \int_{298}^{498} \Delta C_p dT = \Delta H_{298}^0 + \Delta C_p (498 - 298)$$

$$\Rightarrow \Delta H_{498}^0 = -6,45.10^3 + (29,87 - \frac{1}{2}.29,08 - \frac{1}{2}.33,56)200 = -6740 \text{ J.mol}^{-1}$$

9. Entropi, S

Nguyên lý bảo toàn năng lượng với sự xuất hiện các hàm nội năng U và entanpi H mới chỉ thiết lập được mối tương quan giữa nhiệt và công cũng như sự tính hai đại lượng này trong các quá trình hóa học. Tuy nhiên trong thực tế người ta lại có vấn đề về khả năng diễn biến của quá trình trong những điều kiện đã cho về nhiệt độ và áp suất. Để giải quyết vấn đề này người ta phải sử dụng hàm số mới đó là hàm entropi, kí hiệu bằng chữ S và được định nghĩa như sau:

$$dS = \left(\frac{\delta Q}{T} \right)_m \quad (1)$$

Đối với quá trình thuận nghịch (tn), hữu hạn giữa hai trạng thái 1 và 2, phương trình (1) có dạng:

$$\Delta S = S_2 - S_1 = \int_1^2 \left(\frac{\delta Q}{T} \right)_m \quad (2)$$

Nếu quá trình thuận nghịch từ 1 đến 2 là đẳng nhiệt thì (2) trở thành:

$$\Delta S_T = \frac{Q}{T} \quad (3)$$

Đối với quá trình thuận nghịch đoạn nhiệt ($\delta Q = 0$) thì $dS = 0$ và do đó $\Delta S = 0$.

Nếu sự chuyển hóa từ (1) đến (2) là không thuận nghịch thì

$$dS > \left(\frac{\delta Q}{T} \right)_{ktn} \quad (4)$$

Đối với quá trình đẳng nhiệt không thuận nghịch thì:

$$\Delta S > \left(\frac{Q}{T} \right)_{ktn} \quad (5)$$

Từ (1) và (4) ta có biểu thức toán tổng quát đối với nguyên lý II của nhiệt động lực học:

$$dS \geq \frac{\delta Q}{T} \quad (6)$$

Khi hệ nhiệt động được gộp với môi trường xung quanh làm thành một hệ cô lập thì:

$$\Delta S_{\text{hệ cô lập}} = (\Delta S_{\text{hệ nhiệt động}} + \Delta S_{\text{môi trường}}) \geq 0$$

Nếu trong hệ cô lập chỉ diễn ra quá trình thuận nghịch thì:

$$\Delta S_{\text{hệ cô lập}} = 0 \Rightarrow S = \text{const}$$

Nếu trong hệ cô lập chỉ diễn ra quá trình không thuận nghịch thì $\Delta S_{\text{hệ cô lập}} > 0$, nghĩa là $S_2 > S_1$.

Về ý nghĩa vật lí, entropi S đặc trưng cho tính hỗn loạn của hệ nhiệt động. ΔS trong một số quá trình:

- $P = \text{const}$:

$$\Delta S = \int_{T_1}^{T_2} C_p d\ln T$$

Khi C_p là một hằng số thì:

$$\Delta S = C_p \ln \frac{T_2}{T_1} \quad (7)$$

- $V = \text{const}$:

$$\Delta S = \int_{T_1}^{T_2} C_v d\ln T = C_v \ln \frac{T_2}{T_1} \quad (8)$$

(C_v là hằng số trong khoảng T_1, T_2)

- ΔS của khí lý tưởng: Đối với n mol khí lý tưởng thì:

$$\Delta S = nR \ln \frac{V_2}{V_1} + nC_v \ln \frac{T_2}{T_1} \quad \text{với } C_v = \text{const} \quad (9)$$

Hoặc:

$$\Delta S = nR \ln \frac{P_1}{P_2} + nC_p \ln \frac{T_2}{T_1} \quad \text{với } C_p = \text{const} \quad (10)$$

ΔS của phản ứng hóa học:

$$\Delta S_{\text{phản ứng}} = \sum S_{\text{sản phẩm}} - \sum S_{\text{tham gia}}$$

Ở điều kiện chuẩn:

$$\Delta S_{\text{phản ứng}}^0 = \sum S_{\text{sản phẩm}}^0 - \sum S_{\text{tham gia}}^0$$

Ví dụ 1: Tính ΔS trong quá trình:

- Dãn nở đẳng nhiệt 2 mol khí lý tưởng từ 1,2 lít đến 2,2 lít.
- Đun nóng 100 gam nước từ 10°C đến 20°C ở $P = \text{const}$, biết C_p của nước bằng $75,3 \text{ J.K}^{-1}\text{mol}^{-1}$.
- Trộn 5 gam nước đá ở 0°C với 30 gam nước ở 40°C trong một hệ cô lập. Nhiệt nóng chảy của nước đá bằng $334,4 \text{ J.gam}^{-1}$, tỉ nhiệt của nước bằng $4,18 \text{ J.K}^{-1}.\text{gam}^{-1}$.

Giải

- Áp dụng công thức (9) trong điều kiện $T = \text{const}$, đối với 2 mol khí:

$$\Delta S = 2.8,314 \cdot \ln \frac{2,2}{1,2} = 10,07 \text{ J.K}^{-1}$$

- Áp dụng công thức:

$$\Delta S = nC_p \ln \frac{T_2}{T_1} = \frac{100}{18} \cdot 75,3 \ln \frac{273+20}{273+10} = 14,52 \text{ J.K}^{-1}$$

- Gọi t là nhiệt độ lúc cân bằng sau khi pha trộn. Ta có:

$$5.334,4 + 5.4,18t = 30.4,18(40 - t) \Rightarrow t = 22,85^\circ\text{C}$$

Gọi ΔS_1 là độ tăng entropi trong sự chuyển hóa 5 gam nước đá từ 0°C thành nước lỏng ở $22,85^{\circ}\text{C}$. Ta có:

$$\Delta S_1 = \frac{5.334,4}{273} + 5.4,18.\ln \frac{273 + 22,85}{273} = 7,80 \text{ J.K}^{-1}$$

Gọi ΔS_2 là độ giảm entropi trong sự chuyển hóa 30 gam nước lỏng từ 40°C thành nước lỏng ở $22,85^{\circ}\text{C}$. Ta có:

$$\Delta S_2 = 30.4,18.\ln \frac{273 + 22,85}{273 + 40} = - 7,06 \text{ J.K}^{-1}$$

ΔS trong sự trộn bằng tổng ΔS_1 và ΔS_2 :

$$\Delta S = \Delta S_1 + \Delta S_2 = 7,80 - 7,06 = 0,74 \text{ J.K}^{-1}$$

Ví dụ 2: Tính ΔS trong quá trình khuếch tán vào nhau của 0,5 mol khí N_2 và 0,5 mol khí O_2 . Ở trạng thái nguyên chất mỗi chất khí ở cùng điều kiện về nhiệt độ, áp suất và thể tích.

Giải

Sự khuếch tán của hai khí làm tăng gấp hai lần thể tích ở $T = \text{const}$, do đó:

$$\Delta S_{\text{O}_2} = nR\ln \frac{V_2}{V_1} = 0,5.8,314.\ln \frac{2}{1} = 2,88 \text{ J.K}^{-1}$$

$$\Delta S_{\text{N}_2} = nR\ln \frac{V_2}{V_1} = 0,5.8,314.\ln \frac{2}{1} = 2,88 \text{ J.K}^{-1}$$

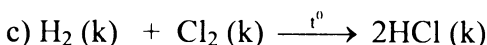
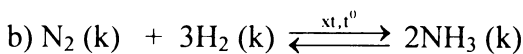
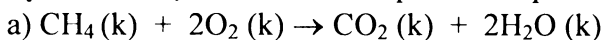
Vậy:

$$\Delta S = 2.2,88 = 5,76 \text{ J.K}^{-1}$$

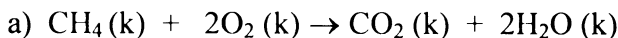
Bảng giá trị entropi của một số chất ở điều kiện tiêu chuẩn. S^0 ở 25°C ($\text{J.K}^{-1}\text{mol}^{-1}$)

Rắn		Lỏng		Khí	
Fe_2O_3	87,4	H_2O	70,1	NH_3	192,7
$\text{C}_{\text{kim cương}}$	2,4	CH_3OH	126,8	H_2S	205,6
$\text{C}_{\text{graphit}}$	5,8	$\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$	160,7	CO	197,6
I_2	116,1	CH_3COOH	159,8	CO_2	213,7
$\text{P}_{\text{trắng}}$	41,1	Hg	75,9	H_2	130,6
$\text{S}_{\text{hình thoi}}$	32,0	CCl_4	216,4	N_2	191,5
Fe	27,3	Br_2	152,2	Cl_2	223,0
NaBr	87,2	HNO_3	155,6	O_2	205,0
NaCl	72,5			O_3	238,8
CaCO_3	92,9			HCl	186,8
CaO	38,1			CH_4	86,1
H_2O	39,3			H_2O	188,7

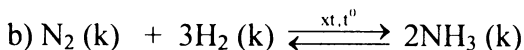
Ví dụ 3: Tính độ biến thiên entropi của các phản ứng sau ở điều kiện chuẩn:

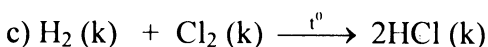
Giải

$$\Delta S^0 = S_{\text{CO}_2}^0 + 2S_{\text{H}_2\text{O}}^0 - (S_{\text{CH}_4}^0 + 2S_{\text{O}_2}^0) = 213,7 + 2.188,7 - (86,1 + 2.205) = 95 \text{ JK}^{-1}$$

$$\Delta S^0 = 2S_{\text{NH}_3}^0 - (S_{\text{N}_2}^0 + 3S_{\text{H}_2}^0) = 2.192,7 - (3.130,6 + 191,5) = -197,9 \text{ JK}^{-1}$$

$$\Delta S^0 = 2S_{\text{HCl}}^0 - (S_{\text{H}_2}^0 + S_{\text{Cl}_2}^0) = 2.186,8 - (130,6 + 223,0) = 20,0 \text{ JK}^{-1}$$

Biểu thức định lượng giữa năng lượng dưới dạng nhiệt của hệ truyền cho môi trường xung quanh ở áp suất không đổi và độ tăng entropi của môi trường xung quanh là:

$$\Delta S_{\text{môi trường xung quanh}} = - \frac{\Delta H_{\text{hệ}}}{T}$$

Ví dụ 4: Tính độ biến thiên entropi của quá trình làm tan 1 mol nước đá, biết nhiệt nóng chảy của nước đá là 6020 J.mol^{-1}

Giải

$$\Delta S = \frac{n\Delta H_{\text{nc}}}{T} = \frac{1.6020}{273} = 22,05 \text{ J.K}^{-1}$$

III. THỂ NHIỆT ĐỘNG G VÀ F

Từ nguyên lí II với sự xuất hiện hàm entropi S, ta đã biết rằng trong hệ cô lập chỉ có những quá trình nào làm tăng entropi ($\Delta S > 0$) mới có thể tự xảy ra.

Đối với những quá trình xảy ra không trong điều kiện cô lập, thì có những hàm số khác với những biến số tương ứng; đó là những hàm số G (T, P) và hàm F (T, V). Chúng là các hàm trạng thái. Các hàm số G và F là các thể nhiệt động và được định nghĩa như sau:

$$G = H - TS ; F = U - TS$$

Thể nhiệt động G còn được gọi là năng lượng tự do Gípxơ; F còn được gọi là năng lượng tự do Hemhoxơ. G và F đều được gọi là năng lượng tự do vì đó là phần năng lượng tự do chuyển thành công.

Từ các biểu thức định nghĩa đối với G và F ta có:

• Đối với G ở T, P = const thì $\Delta G = \Delta H - T\Delta S$ (1)

• Đối với F ở T, V = const thì $\Delta F = \Delta U - T\Delta S$ (2)

Các hàm G và F được dùng làm tiêu chuẩn đánh giá chiều hướng của quá trình. Thực vậy nếu quá trình tự xảy ra ở T, P = const thì phải kèm theo sự giảm của G tức là $\Delta G = G_2 - G_1 < 0$. Còn ở T, V = const quá trình diễn biến theo chiều giảm F tức là $\Delta F = F_2 - F_1 < 0$.

Ghi chú:

+) Trong thực tế khi tính ΔG theo (1) chỉ có điều kiện đẳng áp, P = const, được tuân theo. Lúc đó ta dùng từ "chuẩn" thay cho từ "tiêu chuẩn". Vậy: *Điều kiện chuẩn hay trạng thái chuẩn của một chất, khi P = 1 atm là trạng thái bền nhất của chất ở điều kiện đó.*

Kí hiệu "0" vẫn được dùng có ghi thêm T như ΔH_T^0 , ΔS_T^0 , ΔG_T^0 . Tuy nhiên, để tránh rườm rà, người ta thường bỏ T. Do đó phải lưu ý *trạng thái tiêu chuẩn khác trạng thái chuẩn*.

+) Cũng như ΔH thì ΔG và ΔS là các hàm của nhiệt độ, tức là $\Delta G = f(T)$; $\Delta S = f(T)$. Lưu ý:

$$\frac{\Delta G_{T_2}^0}{T_2} - \frac{\Delta G_{T_1}^0}{T_1} = - \int_{T_1}^{T_2} \frac{\Delta H_T^0}{T^2} dT$$

Nếu ΔH không phụ thuộc vào nhiệt độ thì:

$$\frac{\Delta G_{T_2}^0}{T_2} - \frac{\Delta G_{T_1}^0}{T_1} = \frac{\Delta H^0(T_2 - T_1)}{T_1 T_2}$$

+) Đối với phản ứng hóa học diễn ra ở điều kiện chuẩn thì:

$$\Delta G^0 = \Sigma \Delta G_{\text{h}}^0 (\text{sản phẩm}) - \Sigma \Delta G_{\text{h}}^0 (\text{chất đầu})$$

trong đó, ΔG_{h}^0 là biến thiên năng lượng tự do chuẩn của sự hình thành hợp chất từ các đơn chất. Đối với đơn chất $\Delta G_{\text{h}}^0 = 0$.

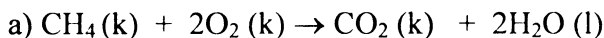
Ví dụ: Tính độ biến thiên năng lượng tự do Gipxơ của các phản ứng sau:

- $\text{CH}_4(\text{k}) + \text{O}_2(\text{k}) \rightarrow \text{CO}_2(\text{k}) + \text{H}_2\text{O}(\text{l})$
- $\text{CaCO}_3(\text{r}) \rightarrow \text{CaO}(\text{r}) + \text{CO}_2(\text{k})$
- $\text{NH}_3(\text{k}) + \text{Cl}_2(\text{k}) \rightarrow \text{N}_2(\text{k}) + \text{HCl}(\text{k})$
- $4\text{NO}_2(\text{k}) + \text{O}_2(\text{k}) + 2\text{H}_2\text{O}(\text{l}) \rightarrow 4\text{HNO}_3(\text{l})$

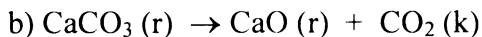
Cho biết: Năng lượng tự do Gipxơ, ΔG^0 (kJ.mol⁻¹) ở (T = 25⁰C) của một số hợp chất như sau:

Hợp chất	ΔG^0	Hợp chất	ΔG^0
CH ₄ (k)	-50,8	NH ₃ (k)	-16,4
CO ₂ (k)	-394,4	HCl (k)	-95,3
H ₂ O (l)	-237,2	NO ₂ (k)	51,3
CaCO ₃ (r)	-1128,8	HNO ₃ (l)	-80,8
CaO (r)	-605,5		

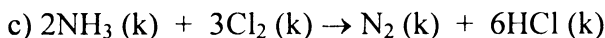
Giải

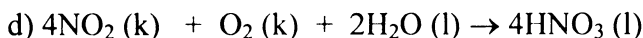
$$\Delta G^0 = \Delta G_{\text{CO}_2}^0 + 2\Delta G_{\text{H}_2\text{O}}^0 - \Delta G_{\text{CH}_4}^0 = -394,4 + 2.(-237,2) - (-50,8) = -818 \text{ kJ}$$

$$\Delta G^0 = \Delta G_{\text{CaO}}^0 + \Delta G_{\text{CO}_2}^0 - \Delta G_{\text{CaCO}_3}^0 = -605,5 + (-394,4) - (-1128,8) = 128,9 \text{ kJ}$$

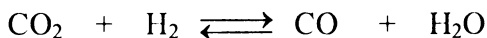
$$\Delta G^0 = 6\Delta G_{\text{HCl}}^0 - 2\Delta G_{\text{NH}_3}^0 = 6.(-95,3) - 2.(-16,4) = -539 \text{ kJ}$$

$$\Delta G^0 = 4\Delta G_{\text{HNO}_3}^0 - (4\Delta G_{\text{NO}_2}^0 + 2\Delta G_{\text{H}_2\text{O}}^0) = 4.(-80,8) - [4.51,3 + 2.(-237,2)] = -54 \text{ kJ}$$

B. BÀI TẬP

1. Cho phản ứng sau với các dữ kiện nhiệt động của các chất ở 25°C :

$$\Delta H_{298}^0 \text{ (kJ/mol): } -393,5 \quad 0 \quad -110,5 \quad -241,8$$

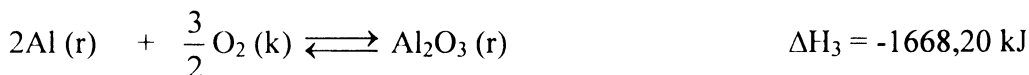
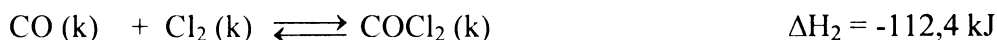
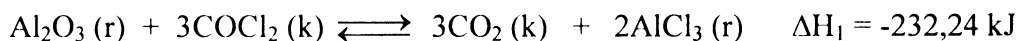
$$S_{298}^0 \text{ (J/mol): } 213,6 \quad 131 \quad 197,9 \quad 188,7$$

a) Hãy tính ΔH_{298}^0 , ΔS_{298}^0 , ΔG_{298}^0 của phản ứng và nhận xét phản ứng có tự xảy ra theo chiều thuận ở 25°C hay không?

b) Giả sử ΔH của phản ứng không thay đổi theo nhiệt độ. Hãy tính ΔG_{1273}^0 của phản ứng thuận và nhận xét.

c) Hãy xác định nhiệt độ ($^\circ\text{C}$) để phản ứng bắt đầu xảy ra (giả sử bỏ qua sự biến đổi của ΔH^0 , ΔS^0 theo nhiệt độ).

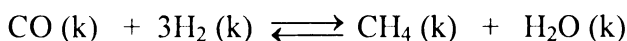
2. Tính nhiệt hình thành 1 mol AlCl_3 biết:

Nhiệt hình thành của CO là $-110,40 \text{ kJ}\cdot\text{mol}^{-1}$

Nhiệt hình thành của CO_2 là $-393,13 \text{ kJ}\cdot\text{mol}^{-1}$

3. Tính năng lượng tự do Gíp-xơ của phản ứng sau ở 373°K :

Cho biết:

	$\text{CH}_4(\text{k})$	$\text{H}_2\text{O}(\text{k})$	$\text{CO}(\text{k})$	$\text{H}_2(\text{k})$
$\Delta H_{298}^0 \text{ (kJ/mol)}$	-74,8	-241,8	-110,5	0
$S_{298}^0 \text{ (J/molK)}$	86,2	188,7	197,6	130,6

- a) Từ giá trị ΔG^0 tìm được có thể kết luận gì về khả năng tự diễn biến của phản ứng ở 373⁰K (coi ΔH^0 không phụ thuộc vào nhiệt độ).
- b) Tại nhiệt độ nào thì phản ứng trên tự xảy ra ở điều kiện chuẩn (coi ΔH^0 , ΔS^0 không phụ thuộc vào nhiệt độ).
4. Thiết lập chu trình Born - Haber để tính năng lượng mạng lưới ion của CaCl_2 từ các dữ kiện thực nghiệm sau:

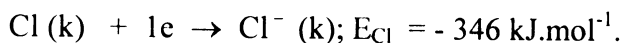
$$\Delta H_{298(\text{CaCl}_2)}^0 = -795 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

$\text{Ca (r)} \rightarrow \text{Ca (k)}$ nhiệt nguyên tử hóa $\Delta H_a^0 = 192 \text{ kJ.mol}^{-1}$

$\text{Ca (k)} - 2e \rightarrow \text{Ca}^{2+}$ năng lượng ion hóa $\text{Ca: } I_1 + I_2 = 1745 \text{ kJ.mol}^{-1}$.

Năng lượng liên kết Cl - Cl trong Cl_2 là 243 kJ.mol^{-1} .

Năng lượng kết hợp electron của Cl:

5. Tính năng lượng liên kết trung bình C-H và C-C (298⁰K, 1 atm).

Nhiệt đốt cháy CH_4 : $\Delta H_1 = -801,7 \text{ kJ/mol}$.

Nhiệt đốt cháy C_2H_6 : $\Delta H_2 = -1412,7 \text{ kJ/mol}$.

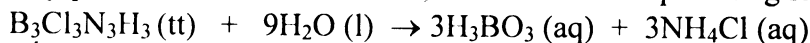
Nhiệt đốt cháy H_2 : $\Delta H_3 = -241,5 \text{ kJ/mol}$.

Nhiệt đốt cháy than chì: $\Delta H_4 = -393,4 \text{ kJ/mol}$.

Năng lượng liên kết H-H: $\Delta H_5 = 413,5 \text{ kJ/mol}$.

Nhiệt hóa hơi than chì: $\Delta H_6 = 715,0 \text{ kJ/mol}$.

6. Entanpi thăng hoa của B-tricloborazin $\text{B}_3\text{Cl}_3\text{N}_3\text{H}_3$ (tt) là $71,500 \text{ kJ.mol}^{-1}$, entanpi thủy phân của nó ở 25⁰C là $-476,000 \text{ kJ.mol}^{-1}$ theo phản ứng sau:

Biết các số liệu sau:

$$\Delta H_{\text{H}_2\text{O (l)}}^0 = -285,200 (\text{kJ/mol})$$

$$\Delta H_{\text{H}_3\text{BO}_3 (\text{aq})}^0 = -1076,500 (\text{kJ/mol})$$

$$\Delta H_{\text{NH}_4\text{Cl (aq)}}^0 = -300,400 (\text{kJ/mol})$$

- a) Tính entanpi tạo thành của B - tricloborazin tinh thể và khí ở 298K.
- b) Entanpi tạo thành ở 298K của B(k), Cl (k), N (k) và H (k) lần lượt là: 562,700; 121,700; 427,700 và 218,000 kJ.mol^{-1} . Tính năng lượng trung bình của liên kết B-N trong B-tricloborazin, biết năng lượng liên kết N-H là 386,000 và B-Cl là 456,000 kJ.mol^{-1} .

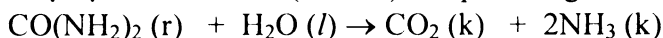
7. Cho phản ứng: $\text{CO}_2 (\text{k}) \rightleftharpoons \text{CO (k)} + \frac{1}{2} \text{O}_2 (\text{k})$

Và các dữ kiện:

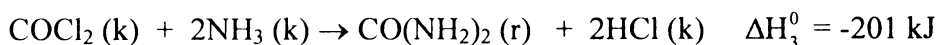
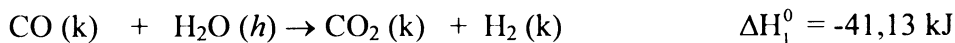
Chất	CO_2	CO	O_2
$\Delta H_{298}^0 (\text{kJ/mol})$	-393,1	-110,4	0
$\Delta S_{298}^0 (\text{J/mol})$	213,6	197,6	205,0

- a) Hãy tính ΔH_{298}^0 , ΔS_{298}^0 và ΔG_{298}^0 của phản ứng. Từ đó cho biết ở điều kiện chuẩn (25°C) phản ứng trên có xảy ra theo chiều thuận hay không?
- b) Nếu coi ΔH_{298}^0 , ΔS_{298}^0 không phụ thuộc vào nhiệt độ. Hãy cho biết ở nhiệt độ nào phản ứng trên có thể xảy ra.

8. Tính nhiệt tạo thành chuẩn (ở 25°C) của phản ứng sau:

Biết ở cùng điều kiện đó:

Nhiệt tạo thành $\text{HCl} (\text{k})$ là $\Delta H_4^0 = -92,3 \text{ kJ.mol}^{-1}$.

Nhiệt hóa hơi $\text{H}_2\text{O} (298\text{K})$ là $\Delta H_5^0 = -44,01 \text{ kJ.mol}^{-1}$.

9. Cho các số liệu sau:

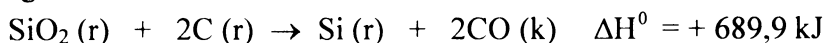
Chất	$\text{C}_2\text{H}_5\text{OH} (\text{h})$	$\text{C}_2\text{H}_4 (\text{k})$	$\text{H}_2\text{O} (\text{h})$
$\Delta G_{298}^0 (\text{kJ.mol}^{-1})$	-168,6	68,12	-228,59
$S_{298}^0 (\text{J.mol}^{-1}.\text{K}^{-1})$	282,0	219,45	188,72

Với phương trình hóa học: $\text{C}_2\text{H}_4 (\text{k}) + \text{H}_2\text{O} (\text{h}) \rightleftharpoons \text{C}_2\text{H}_5\text{OH} (\text{h})$

a) Hỏi ở 25°C phản ứng trên xảy ra theo chiều nào?

b) Phản ứng trên tỏa nhiệt hay thu nhiệt ?

10. Cho phản ứng:

a) Tính nhiệt tạo thành chuẩn SiO_2 . Biết nhiệt tạo thành chuẩn của CO là $-110,5 \text{ kJ.mol}^{-1}$.

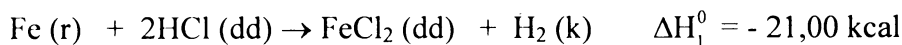
b) Tính entropi của phản ứng trên (ΔS^0), biết:

Chất	C	CO	Si	SiO_2
Entropi chuẩn (S^0) $\text{J.K}^{-1}.\text{mol}^{-1}$	5,7	197,6	18,8	41,8

c) Tính thế đẳng áp chuẩn (ΔG^0) của phản ứng trên ở 25°C .

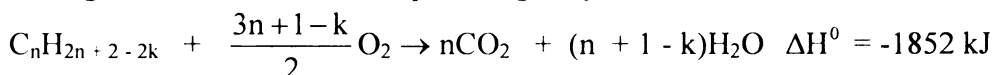
d) Hãy xác định nhiệt độ tối thiểu để phản ứng trên xảy ra. Biết ΔH^0 , ΔS^0 của phản ứng trên không phụ thuộc vào nhiệt độ.

11. Tính nhiệt tạo thành tiêu chuẩn của $\text{FeCl}_2 (\text{r})$ biết:

Kí hiệu aq để chỉ một lượng nước đủ lớn.

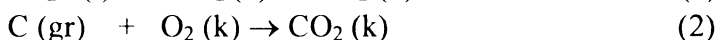
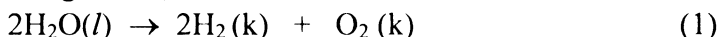
12. X là hidrocarbon mạch hở phân tử chỉ chứa liên kết đơn hoặc liên kết đôi. Phương trình nhiệt hóa học của phản ứng cháy của X như sau:

Trong đó n là số nguyên tử cacbon và k là số liên kết đôi C=C trong X. Xác định công thức cấu tạo của X biết rằng năng lượng các liên kết như sau:

Liên kết	O=O	H-O	C-H	C=O	C=C	C-C
Năng lượng liên kết (kJ.mol ⁻¹)	498	467	413	799	611	414

13. Cho phản ứng hóa học:

Ở 300K ta có:

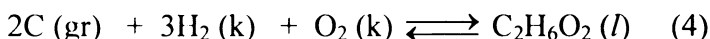
Phản ứng	ΔH^0 (kJ)	ΔG^0 (kJ)
(1)	571,155	473,928
(2)	-393,129	-394,007
(3)	-2286,293	-2353,089

Còn có:

Chất	C (gr)	H ₂ (k)	O ₂ (k)	C ₂ H ₆ O (l)
C _p (J.K ⁻¹ .mol ⁻¹)	8,527	28,591	29,176	148,181

Nhiệt dung trong bình đó hằng định trong khoảng từ 280K đến 370K.

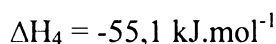
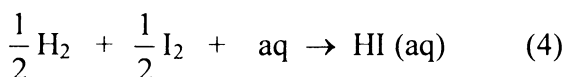
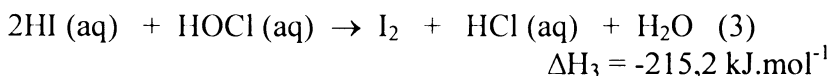
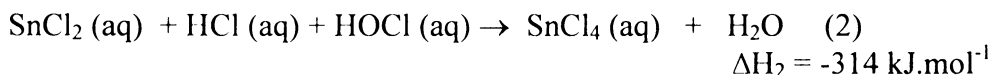
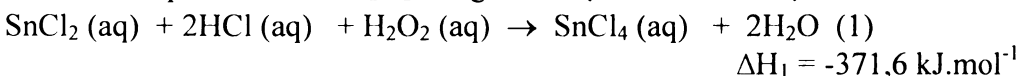
Với phản ứng:

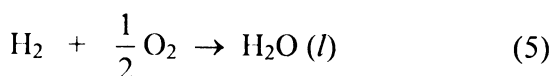

Hãy:

- a) Tính ΔU_4^0 và ΔG_4^0 tại 300K.
b) Tìm phương trình biểu thị ΔH_4^0 là hàm của nhiệt độ và cho biết phương trình này được áp dụng trong khoảng nhiệt độ nào?

14. Tính entanpi hình thành H₂O₂ trong nước dựa vào các dữ liệu sau:

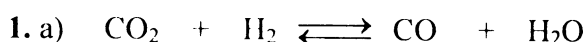

$$\Delta H_5 = -286 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

15. Xác định nhiệt hình thành chuẩn ở 25°C đối với propan ở điều kiện đẳng áp và đẳng tích biết:

- Nhiệt đốt cháy của propan là $-2220 \text{ kJ.mol}^{-1}$.
- Nhiệt hình thành của nước bằng -286 kJ.mol^{-1} .
- Nhiệt hình thành của khí cacbonic là $-393,5 \text{ kJ.mol}^{-1}$

C. HƯỚNG DẪN GIẢI

$$\begin{aligned} \Delta H_{298}^0 &= \Delta H_{298}^0(\text{CO}) + \Delta H_{298}^0(\text{H}_2\text{O}) - [\Delta H_{298}^0(\text{CO}_2) + \Delta H_{298}^0(\text{H}_2)] \\ &= -110,5 - 241,8 - (-393,5) = 41,2 \text{ kJ} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \Delta S_{298}^0 &= [S_{298}^0(\text{CO}) + S_{298}^0(\text{H}_2\text{O})] - [S_{298}^0(\text{CO}_2) + S_{298}^0(\text{H}_2)] \\ &= 197,9 + 188,7 - (213,6 + 131) = 42 \text{ J} \end{aligned}$$

$$\Delta G_{298}^0 = \Delta H_{298}^0 - T\Delta S_{298}^0 = 41200 - 298.42 = 28,684 \text{ kJ}$$

Vì $\Delta G_{298}^0 > 0$ nên phản ứng không tự xảy ra theo chiều thuận ở 25°C

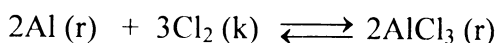
b) Ta có:
$$\frac{\Delta G_T^0}{T} = \frac{\Delta G_{298}^0}{298} + \frac{\Delta H^0(T-298)}{298T}$$

Với $T = 1273^0\text{K} \Rightarrow \Delta G_{1273}^0 = -12,66 \text{ J} < 0$ nên phản ứng tự xảy ra theo chiều thuận.

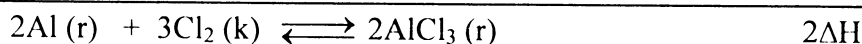
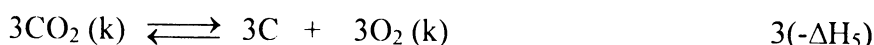
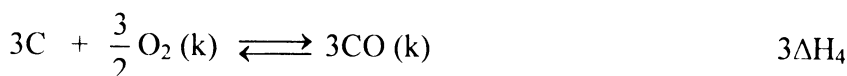
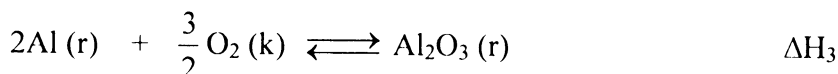
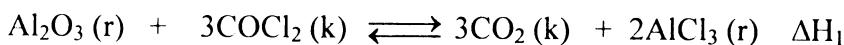
c) Để phản ứng bắt đầu xảy ra thì $\Delta G_T^0 = \Delta H^0 - T\Delta S^0 < 0$

$$\Rightarrow T > \frac{\Delta H^0}{\Delta S^0} = \frac{41200}{42} = 980,95^0\text{K} \Rightarrow t > 980,95 - 273 = 707,95^0\text{C}$$

2. Phương trình phản ứng:

Ta có các quá trình sau:

$$\begin{aligned}\Rightarrow 2\Delta H &= \Delta H_1 + 3\Delta H_2 + \Delta H_3 + 3\Delta H_4 + 3(-\Delta H_5) \\ &= -232,24 + 3(-112,40) + (-1668,20) + 3(-110,40) + 3(393,13) \\ &= -1389,45 \text{ kJ}\end{aligned}$$

Vậy, nhiệt hình thành 1 mol AlCl_3 là $-694,725 \text{ kJ}$

3. Ta có:

$$\Delta H_{298}^0 (\text{phản ứng}) = -74,8 + (-241,8) - (-110,5 + 3.0) = -206,1 \text{ kJ}$$

$$\Delta S_{298}^0 (\text{phản ứng}) = 86,2 + 188,7 - (197,6 + 3.130,6) = -314,5 \text{ J}$$

$$\Rightarrow \Delta G_{298}^0 (\text{phản ứng}) = \Delta H_{298}^0 - 298\Delta S_{298}^0 = 206100 - 298.(-314,5) = 299,821.10^3 \text{ J}$$

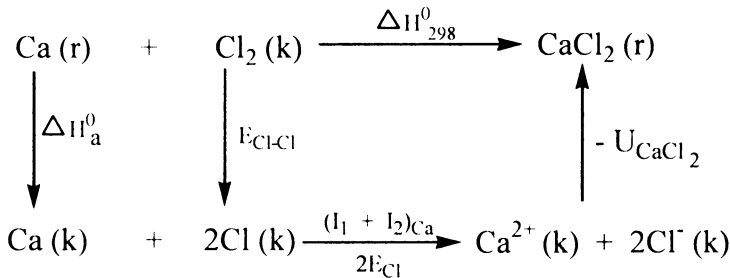
$$\Rightarrow \frac{\Delta G_{373}^0}{373} = \frac{\Delta G_{298}^0}{298} + \frac{\Delta H^0(373-298)}{298.373} = \frac{299,821}{298} + \frac{206,1(373-298)}{298.373}$$

$$\Rightarrow \Delta G_{373}^0 (\text{phản ứng}) = 427,15 \text{ kJ}$$

a) Vì $\Delta G_{373}^0 > 0$ nên phản ứng không tự xảy ra theo chiều thuận ở 373^0K .

b) Để phản ứng bắt đầu xảy ra thì $\Delta G_T^0 = \Delta H^0 - T\Delta S^0 < 0$. Do $\Delta H^0 > 0$ và $\Delta S^0 < 0$ nên $\Delta G_T^0 > 0$ nên phản ứng không thể xảy ra theo chiều thuận ở bất kì nhiệt độ nào.

4. Chu trình Born - Haber:

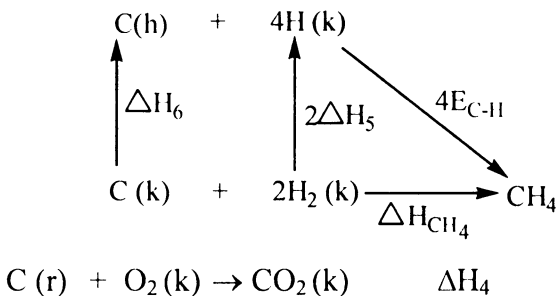

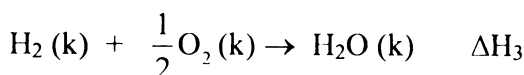
Áp dụng định luật Hess:

$$\Delta H_{298}^0 = \Delta H_a^0 + E_{\text{Cl-Cl}} + (I_1 + I_2)_{\text{Ca}} + 2E_{\text{Cl}} - U_{\text{CaCl}_2}$$

$$\begin{aligned}\Rightarrow U_{\text{CaCl}_2} &= \Delta H_a^0 + E_{\text{Cl-Cl}} + (I_1 + I_2)_{\text{Ca}} + 2E_{\text{Cl}} - \Delta H_{298}^0 \\ &= 192 + 243 + 1745 - 2.364 + 795 = 2247 \text{ kJ.mol}^{-1}\end{aligned}$$

5. • Tính năng lượng liên kết trung bình C-H

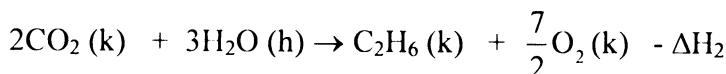
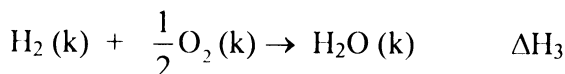
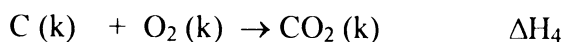
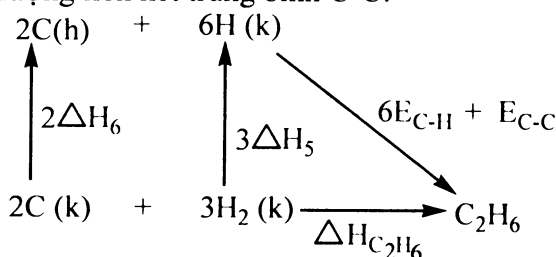

$$\Rightarrow \Delta\text{H}_{\text{CH}_4} = \Delta\text{H}_4 + 2\Delta\text{H}_3 - \Delta\text{H}_1 = -74,7 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

$$\Rightarrow E_{\text{C-H}} = \frac{\Delta\text{H}_{\text{CH}_4} - \Delta\text{H}_6 - 2\Delta\text{H}_5}{4} = -404,175 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

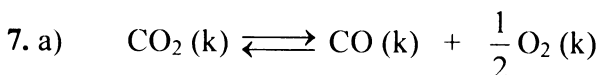
• Tính năng lượng liên kết trung bình C-C:

$$\Rightarrow \Delta\text{H}_{\text{C}_2\text{H}_6} = 2\Delta\text{H}_4 + 3\Delta\text{H}_3 - \Delta\text{H}_2 = -98,6 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

$$\Rightarrow E_{\text{C-C}} = \Delta\text{H}_{\text{C}_2\text{H}_6} - 2\Delta\text{H}_6 - 3\Delta\text{H}_5 - 6E_{\text{C-H}} = -344,05 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

6. (bạn đọc tự giải)

$$\Delta\text{H}_{298}^0 (\text{phản ứng}) = \Delta\text{H}_{298}^0 (\text{CO}) - \Delta\text{H}_{298}^0 (\text{CO}_2) = -110,4 - (-393,1) = 282,7 \text{ (kJ)}$$

$$\Delta\text{S}_{298}^0 (\text{phản ứng}) = \Delta\text{S}_{298}^0 (\text{CO}) + \frac{1}{2}\Delta\text{S}_{298}^0 (\text{O}_2) - \Delta\text{S}_{298}^0 (\text{CO}_2) = 86,5 \text{ (J)}$$

$$\begin{aligned} \Delta\text{G}_{298}^0 (\text{phản ứng}) &= \Delta\text{H}_{298}^0 (\text{phản ứng}) - T\Delta\text{S}_{298}^0 (\text{phản ứng}) \\ &= 282,7 \cdot 10^3 - 298 \cdot 86,5 = 256,923 \text{ (kJ)} \end{aligned}$$

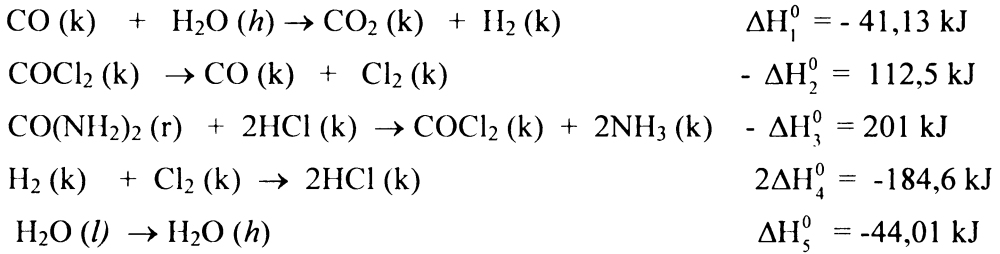
Vì $\Delta\text{G}_{298}^0 > 0$ nên ở 25°C phản ứng không xảy ra theo chiều thuận.

b) Để phản ứng xảy ra theo chiều thuận thì $\Delta\text{G}_{298}^0 < 0 \Rightarrow \Delta\text{H}_{298}^0 - T\Delta\text{S}_{298}^0 < 0$

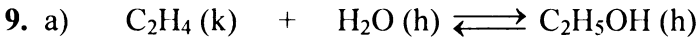
$$\Rightarrow T > \frac{\Delta\text{H}_{298}^0}{\Delta\text{S}_{298}^0} = \frac{282,7 \cdot 10^3}{86,5} \Rightarrow T > 3268,2 \text{ K}$$

Vậy ở nhiệt độ lớn hơn $2995,2^\circ\text{C}$ thì phản ứng tự diễn biến.

8.

$$\begin{aligned}
 & \text{CO(NH}_2)_2 \text{ (r)} + \text{H}_2\text{O (l)} \rightarrow \text{CO}_2 \text{ (k)} + 2\text{NH}_3 \text{ (k)} \quad \Delta H_{298}^0 \\
 \Rightarrow \Delta H_{298}^0 &= \Delta H_1^0 - (\Delta H_2^0 + \Delta H_3^0) + 2\Delta H_4^0 + \Delta H_5^0 = 43,76 \text{ kJ}
 \end{aligned}$$

Ta có:

$$\begin{aligned}
 \Delta G_{298}^0 \text{ (phản ứng)} &= \Delta G_{298(\text{C}_2\text{H}_5\text{OH})}^0 - (\Delta G_{298(\text{C}_2\text{H}_4)}^0 + \Delta G_{298(\text{H}_2\text{O})}^0) \\
 &= -168,6 - (68,12 - 228,59) = -8,13 \text{ kJ}
 \end{aligned}$$

Vì $\Delta G_{298}^0 \text{ (phản ứng)} < 0$ nên phản ứng xảy ra theo chiều thuận.

b)

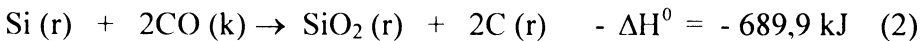
$$\begin{aligned}
 \Delta S_{298}^0 \text{ (phản ứng)} &= S_{298(\text{C}_2\text{H}_5\text{OH})}^0 - S_{298(\text{C}_2\text{H}_4)}^0 - S_{298(\text{H}_2\text{O})}^0 \\
 &= 282,0 - (188,72 + 219,45) = -126,17 \text{ J.K}^{-1}
 \end{aligned}$$

$$\Delta G_{298}^0 = \Delta H_{298}^0 - T\Delta S_{298}^0$$

$$\begin{aligned}
 \Rightarrow \Delta H_{298}^0 \text{ (phản ứng)} &= \Delta G_{298}^0 \text{ (phản ứng)} + T\Delta S_{298}^0 \text{ (phản ứng)} \\
 &= -8130 + 298.(-126,17) = -45728,66 \text{ J} < 0
 \end{aligned}$$

\Rightarrow Đó là phản ứng tỏa nhiệt.

10. a) Ta có:

b) Ta có:

$$\Delta S^0 = 2S_{\text{CO}}^0 + S_{\text{Si}}^0 - (S_{\text{SiO}_2}^0 + 2S_{\text{C}}^0) = 2.197,6 + 18,8 - (41,8 + 2.5,7) = 360,8 \text{ J.K}^{-1}$$

c) Áp dụng công thức:

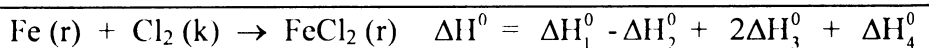
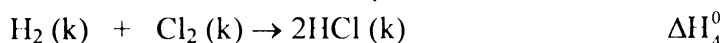
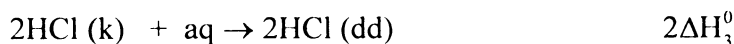
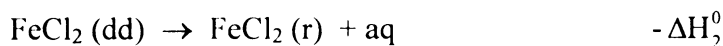
$$\Delta G_{298}^0 = \Delta H_{298}^0 - T\Delta S_{298}^0 \Rightarrow \Delta G_{298}^0 = 689,9.10^3 - 298.360,8 = 582,4.10^3 \text{ J}$$

d) Phản ứng trên xảy ra khi $\Delta G^0 < 0 \Rightarrow \Delta H^0 - T\Delta S^0 < 0$

$$\Rightarrow T > \frac{\Delta H^0}{\Delta S^0} = \frac{689,9.10^3}{360,8} = 1912 \text{ K}$$

Vậy ở nhiệt độ từ 1639°C trở lên thì phản ứng xảy ra.

11. Ta có các quá trình:

$$\Rightarrow \Delta H^0 = -21,00 + 19,50 + 2.(-17,50) - 44,48 = -80,98 \text{ kcal}$$

Vậy nhiệt tạo thành tiêu chuẩn của $\text{FeCl}_2 \text{ (r)}$ là $-80,98 \text{ kcal}$.

12. Ta có:

$$\Delta H^0 = (n-1-k)E_{\text{C-C}} + kE_{\text{C=C}} + (2n+2-2k)E_{\text{C-H}} + \frac{3n+1-k}{2}E_{\text{O=O}} - 2nE_{\text{C=O}}$$

$$-2(n+1-k)E_{\text{O-H}} = -1852$$

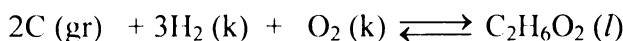
$$\Rightarrow 545n = 1579 + 56k$$

$$\text{Vì } 0 \leq k \leq n-1 \Rightarrow \frac{1579}{545} \leq n \leq \frac{1523}{489} \Rightarrow 2,897 \leq n \leq 3,115 \Rightarrow n=3 \Rightarrow k=1$$

Công thức cấu tạo của X là $\text{CH}_3\text{-CH=CH}_2$.

13.

a) Để thu được phản ứng :

Ta có:

$$(4) = \left[-(1) \cdot \frac{3}{2} \right] + [(2) \cdot 2] + [-(3) \cdot \frac{1}{2}]$$

a) Nên:

$$\Delta H_4^0 = -\frac{3}{2}\Delta H_1^0 + 2\Delta H_2^0 + (-\frac{1}{2})\Delta H_3^0 = -499,844 \text{ kJ}$$

Coi các chất khí là lí tưởng, ta có: $Q_p = \Delta H = \Delta U + P\Delta V$

$$\text{Mà } P\Delta V = \Delta nRT \Rightarrow \Delta U_4^0 = \Delta H_4^0 - P\Delta V$$

$$= \Delta H_4^0 - \Delta nRT = -499,844 + 4,8 \cdot 314^{-3} \cdot 300 = -489,8672 \text{ kJ}$$

Mặt khác:

$$\Delta G_4^0 = -\frac{3}{2}\Delta G_1^0 + 2\Delta G_2^0 + (-\frac{1}{2})\Delta G_3^0 = -322,3615 \text{ kJ}$$

b) Theo định luật Kirchhoff ta có:

$$\Delta H_T^0 = \Delta H_4^0 + \Delta C_p(T-300) \quad (*)$$

$$\text{Mà: } \Delta C_p = \Delta C_{p(\text{C}_2\text{H}_6\text{O}_2)} - [2\Delta C_{p(\text{C}_{gr})} + 3\Delta C_{p(\text{H}_2 \text{ (k)})} + \Delta C_{p(\text{O}_2 \text{ (k)})}] = 16,178 \cdot 10^{-3} \text{ kJ}$$

Thay các giá trị ΔC_p và ΔH_4^0 vào (*) ta được:

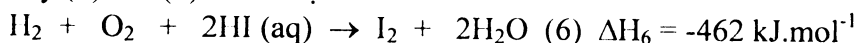
$$\Delta H_T^0 = 16,178.10^{-3}T - 300.16,178.10^{-3} - 499,844 = 16,178.10^{-3}T - 504,6974$$

Phương trình trên chỉ áp dụng trong khoảng $280K \leq T \leq 370K$, ứng với sự hằng định của ΔC_p .

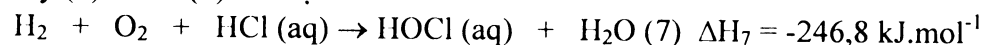
14.

Ta vận dụng định luật Hess đối với phản ứng trong dung dịch nước.

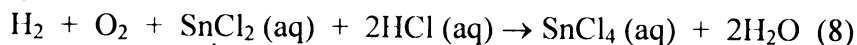
Lấy (5)x2 - (4)x2 ta được:

Lấy (6) trừ đi (3) ta được:

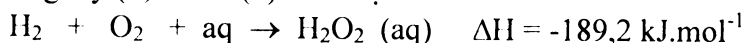

(2) + (7) cho ta:

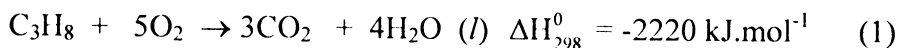
$$\Delta H_8 = -560,8 \text{ kJ.mol}^{-1}$$

Cuối cùng lấy (8) trừ đi (1) thu được:

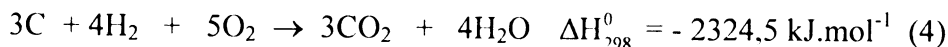

Vậy nhiệt hình thành dung dịch H_2O_2 trong nước là $-189,2 \text{ kJ.mol}^{-1}$.

15. Ta có:

Lấy (2)x4 + (3)x3 ta được:

Lấy (4) - (1) cuối cùng ta được:

Vậy nhiệt hình thành chuẩn đẳng áp ở 25^0C của propan là $-104,5 \text{ kJ}$.

Nhiệt hình thành chuẩn đẳng tích ở 25^0C của propan được xác định theo phương trình:

$$\Delta U^0 = \Delta H^0 - \Delta nRT$$

Đối với sự hình thành propan:

$$\Delta n = 1 - 4 = -3$$

Vậy:

$$\Delta U_{298}^0 = \Delta H_{298}^0 + 3.8,314.298.10^{-3} = -104,5 + 3.8,314.298.10^{-3} = -97 \text{ kJ}$$

A. LÝ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

I. TỐC ĐỘ PHẢN ỨNG

1. Khái niệm về tốc độ phản ứng

Tốc độ của một phản ứng hóa học (thường kí hiệu là v) là độ biến thiên nồng độ của một trong các chất phản ứng hoặc sản phẩm trong một đơn vị thời gian.

Theo quy ước, nồng độ tính bằng mol/l, còn đơn vị thời gian có thể là giây (s), phút (ph), giờ (h),...

Trường hợp chung, tốc độ v là hàm của nồng độ và nhiệt độ, nghĩa là $v = f(C, T)$.
Khi $T = \text{const}$ thì $v = f(C)$.

2. Tốc độ trung bình của phản ứng

Xét biến thiên nồng độ ΔC trong khoảng thời gian Δt , ta có:

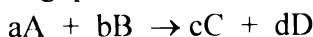
$$\bar{v} = \pm \frac{\Delta C}{\Delta t}$$

Dấu (+) ứng với chất tạo thành (sản phẩm), dấu (-) ứng với chất tham gia (chất đầu)

Giả sử có phản ứng: $A + B \rightarrow C + D$, với tốc độ trung bình của phản ứng trong khoảng thời gian t_1 đến t_2 là \bar{v} . Như vậy tốc độ phản ứng được xác định theo biểu thức:

$$\bar{v} = -\frac{[A_2] - [A_1]}{t_2 - t_1} = -\frac{[B_2] - [B_1]}{t_2 - t_1} = \frac{[C_2] - [C_1]}{t_2 - t_1} = \frac{[D_2] - [D_1]}{t_2 - t_1}$$

Đối với phản ứng tổng quát:

Muốn cho tốc độ phản ứng đơn giá (nghĩa là tính theo bất cứ chất nào: A, B, C hay D đều cho cùng một giá trị) thì độ biến thiên nồng độ phải chia cho hệ số tỉ lượng tương ứng, nghĩa là

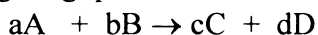
$$\begin{aligned} \bar{v} &= -\frac{1}{a} \cdot \frac{[A_2] - [A_1]}{t_2 - t_1} = -\frac{1}{b} \cdot \frac{[B_2] - [B_1]}{t_2 - t_1} = \frac{1}{c} \cdot \frac{[C_2] - [C_1]}{t_2 - t_1} = \frac{1}{d} \cdot \frac{[D_2] - [D_1]}{t_2 - t_1} \\ &= -\frac{1}{a} \cdot \frac{\Delta[A]}{\Delta t} = -\frac{1}{b} \cdot \frac{\Delta[B]}{\Delta t} = \frac{1}{c} \cdot \frac{\Delta[C]}{\Delta t} = \frac{1}{d} \cdot \frac{\Delta[D]}{\Delta t} \end{aligned}$$

Tốc độ tức thời: Xét các đại lượng biến thiên trên đủ nhỏ, nghĩa là $v = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \bar{v}$

Lúc đó: $v = \pm \frac{dC}{dt}$

v được gọi là tốc độ tức thời của phản ứng.

Xét phản ứng tổng quát:

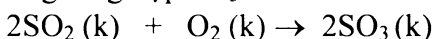
Tốc độ của phản ứng trên được xác định bằng một trong các đại lượng sau:

$$-\frac{dC_A}{dt}; -\frac{dC_B}{dt}; \frac{dC_C}{dt}; \frac{dC_D}{dt}$$

Các đại lượng trên có thể khác nhau. Để tốc độ phản ứng đơn giá thì ta viết:

$$v = -\frac{1}{a} \cdot \frac{dC_A}{dt} = -\frac{1}{b} \cdot \frac{dC_B}{dt} = \frac{1}{c} \cdot \frac{dC_C}{dt} = \frac{1}{d} \cdot \frac{dC_D}{dt}$$

Ví dụ: Xét phản ứng tổng hợp SO_3 :

- Tốc độ trung bình của phản ứng:

$$\bar{v} = -\frac{1}{2} \cdot \frac{\Delta[SO_2]}{\Delta t} = -\frac{\Delta[O_2]}{\Delta t} = \frac{1}{2} \cdot \frac{\Delta[SO_3]}{\Delta t}$$

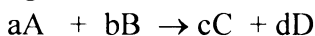
- Tốc độ tức thời của phản ứng:

$$v = -\frac{1}{2} \cdot \frac{dC_{SO_2}}{dt} = \frac{dC_{O_2}}{dt} = \frac{1}{2} \cdot \frac{dC_{SO_3}}{dt}$$

3. Hằng số tốc độ phản ứng

- Từ thực nghiệm, một quy luật được phát hiện là: *Tốc độ của một phản ứng tỉ lệ với tích số nồng độ tại thời điểm đang xét của các chất tham gia, mỗi nồng độ đó trong trường hợp đơn giản - có số mũ bằng đúng hệ số các chất trong phản ứng.* Đó là nội dung của định luật tác dụng khối lượng do hai nhà bác học Nauy là G.Guldberg và P.Waage đưa ra vào năm 1867.

Đối với phản ứng:

Ta có:

$$v = kC_A^a C_B^b \quad (*)$$

Trong đó: C_A, C_B là nồng độ chất A và B tại thời điểm đang xét.

a, b là hệ số tương ứng của chất A, chất B trong phương trình phản ứng.

k là hằng số tốc độ của phản ứng; k càng lớn tốc độ phản ứng càng lớn. Hằng số k phụ thuộc vào bản chất của phản ứng, vào nhiệt độ, vào dung môi và vào chất xúc tác.

Biểu thức (*) được gọi là *phương trình động học của phản ứng hóa học*. Mỗi phản ứng hóa học có một phương trình động học tương ứng.

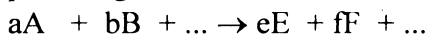
4. Bậc phản ứng. Một số phản ứng đơn giản

a) Bậc phản ứng

Bậc riêng phần của phản ứng là trị số riêng rẽ của từng số mũ a, b, ... trong phương trình động học.

Bậc toàn phần của một phản ứng là tổng các số mũ của các chất trong phương trình động học của phản ứng đó.

Giả sử có phản ứng:

Tốc độ phản ứng được xác định theo biểu thức:

$$v = kC_A^x C_B^y \dots$$

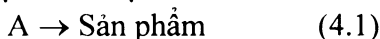
Trong đó x là bậc phản ứng đối với A, y là bậc phản ứng đối với B, tổng x + y là bậc toàn phần của phản ứng trên.

Bậc phản ứng thường là những số nguyên nhỏ (0, 1, 2, 3) nhưng cũng có thể là phân số. Thông thường ta gặp phản ứng bậc 1, bậc 2, bậc 3 và các số mũ x, y trùng với giá trị a, b nên tốc độ phản ứng trên được viết:

$$v = kC_A^a C_B^b \dots$$

b) Một số loại phản ứng đơn giản

- Phản ứng một chiều bậc nhất

Ta có:

$$v = kC_A$$

Gọi a là nồng độ ban đầu của A tại thời điểm t = 0; nồng độ của A đã phản ứng sau thời gian dt là x. Khi đó:

$$C_A = a - x$$

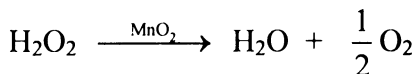
$$\Rightarrow v = -\frac{dC_A}{dt} = -\frac{d(a-x)}{dt} = k(a-x) \quad (4.2)$$

Biểu thức (2) là phương trình động học dưới dạng vi phân của phản ứng (1). Lấy tích phân không xác định hai vế biểu thức (2) ta được:

$$k = \frac{1}{t} \ln \frac{a}{a-x} \quad (4.3)$$

Ví dụ 1: Cho chất xúc tác MnO_2 vào 100 ml dung dịch H_2O_2 0,05M, sau 60 giây thu được 33,6 ml khí O_2 (ở đktc). Hãy xác định hằng số tốc độ k của phản ứng.

Giải

$$\text{Mol: } 3 \cdot 10^{-3} \quad \leftarrow \quad 1,5 \cdot 10^{-3}$$

\Rightarrow Nồng độ H_2O_2 đã mất đi trong khoảng thời gian 60 giây là

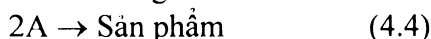
$$x = \frac{3 \cdot 10^{-3}}{0,1} = 0,03 \text{ M}$$

$$\text{Vậy: } k = \frac{1}{60} \ln \frac{0,05}{0,05-0,03} = 1,527 \cdot 10^{-2} \text{ s}^{-1}$$

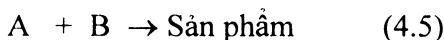
- Phản ứng một chiều bậc hai

Có hai trường hợp về loại phản ứng này:

Trường hợp 1: Sơ đồ chung là

Hoặc:

Với nồng độ ban đầu của A, B bằng nhau. Phương trình động học cho hai loại phản ứng trên là

$$v = -\frac{d(a-x)}{dt} = k(a-x)^2$$

Lấy tích phân hai vế ta được:

$$k = \frac{1}{t} \cdot \frac{x}{a(a-x)} \quad (4.6)$$

Trường hợp 2: Sơ đồ chung như (4.5) nhưng nồng độ ban đầu của A và B khác nhau. Phương trình động học là

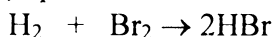
$$k = \frac{t}{a-b} \ln \frac{b(a-x)}{a(b-x)} \quad (4.7)$$

Trong đó $a > b$; a là nồng độ ban đầu của chất A; b là nồng độ ban đầu của chất B.

• Các loại phản ứng đơn giản khác

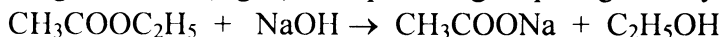
- Phản ứng bậc 0: Khi đó $v = k$

- Phản ứng bậc phân số như

- Phản ứng bậc 3 trở lên ít gặp.

Ví dụ 2: Người ta nghiên cứu động học của phản ứng xà phòng hóa etyl axetat:

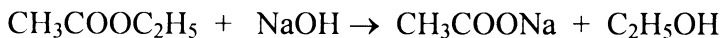
Nồng độ ban đầu của etyl axetat và NaOH đều bằng 0,05M. Phản ứng được theo dõi bằng cách lấy 10 ml dung dịch hỗn hợp phản ứng ở từng thời điểm t và chuẩn độ bằng V ml dung dịch HCl 0,01M. Kết quả như sau:

t (phút)	4	9	15	24	37	53
V (ml)	44,1	38,6	33,7	27,9	22,9	18,5

Tính bậc của phản ứng, hằng số tốc độ phản ứng và chu kỳ bán hủy của phản ứng.

Giải

a)

$t = 0$ 0,05 0,05

t 0,05 - x 0,05 - x

Giả sử phản ứng trên là bậc 2. Ta có: $k = \frac{1}{t} \cdot \frac{x}{a(a-x)} = \frac{1}{t} \cdot \frac{x}{0,05(0,05-x)} \quad (*)$

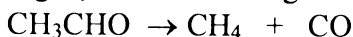
Theo phép chuẩn độ: $10(a-x) = 0,01V$. Xác định được $0,05 - x$ tại thời điểm t , thay vào (*) ta tính được k . Kết quả $k = \text{const}$, nghĩa là giả thiết phản ứng bậc 2 là đúng.

$\Rightarrow k = 0,651$ và $t_{1/2} \approx 30$ phút.

c) Phản ứng phức tạp

Khác với phản ứng đơn giản, phản ứng phức tạp diễn ra theo nhiều giai đoạn trung gian, do đó phương trình hóa học ở dạng tổng quát chỉ là sự tổ hợp của nhiều phản ứng trung gian vì vậy nó không biểu thị cơ chế phản ứng. Trong trường hợp này bậc và phân tử số không trùng nhau. Ta xét hai thí dụ sau:

Thí dụ 1: Sự nhiệt phân etanal (CH_3CHO) không tuân theo quy luật đơn giản về sự biến thiên nồng độ chất theo thời gian:

Phương trình động học có dạng: $v = kC_{\text{CH}_3\text{CHO}}^{3/2}$

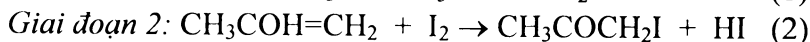
Bậc động học của phản ứng này là 3/2.

Thí dụ 2: Phản ứng iot hóa axeton là phản ứng bậc 1:

$$v = kC_{\text{CH}_3\text{COCH}_3}$$

Đây là phản ứng phức tạp diễn ra theo hai giai đoạn:

Phản ứng (1) xảy ra chậm hơn nhiều so với phản ứng (2), do đó tốc độ phản ứng (1) quyết định tốc độ của phản ứng giữa axeton và I_2 .

d) Thời gian bán hủy

Thời điểm để lượng ban đầu của chất phản ứng mất đi (hay còn lại) một nửa được gọi là thời gian bán hủy hay chu kì bán hủy. Kí hiệu: $t_{1/2}$ hay $T_{1/2}$.

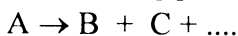
5. Sơ lược về cơ chế phản ứng

Sự mô tả chi tiết quá trình biến đổi từ các chất tham gia thành các sản phẩm gọi là cơ chế phản ứng. Dưới đây ta xét một số trường hợp:

a) Các phản ứng một giai đoạn

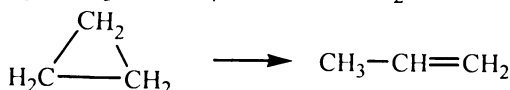
- Phản ứng đơn phân tử:

Loại phản ứng này xảy ra do sự tự phân hủy chất hoặc tự thay đổi trật tự liên kết của các nguyên tử trong phân tử. Sơ đồ chung:

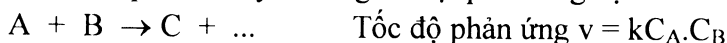
Đây là loại phản ứng bậc nhất, do đó tốc độ phản ứng: $v = kC_A$

Ví dụ:

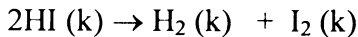
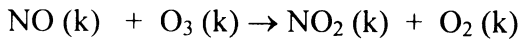

- Phản ứng lưỡng (hai) phân tử:

Trong loại phản ứng này, chỉ có một giai đoạn, hai phân tử ban đầu va chạm với nhau tạo ra sản phẩm. Đây thường là loại phản ứng bậc 2. Sơ đồ tổng quát:

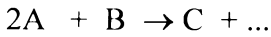

Ví dụ:

- *Phản ứng tam (ba) phân tử:*

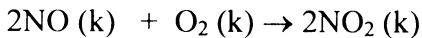
Là phản ứng xảy ra do sự va chạm đồng thời của ba phân tử. Số phản ứng loại này rất ít vì xác suất ba phân tử va chạm đồng thời rất nhỏ. Sơ đồ tổng quát:

Đây là phản ứng bậc 3 nên tốc độ phản ứng:

$$v = kC_A^2 \cdot C_B$$

Ví dụ:

Đối với phản ứng từ từ (bốn) phân tử trở lên rất hiếm gặp.

b) *Các phản ứng nhiều giai đoạn*

Trong phản ứng một giai đoạn, bậc phản ứng đối với từng chất đúng bằng hệ số tỉ lượng (số nguyên) trong phương trình hóa học.

Tuy nhiên, đối với rất nhiều phản ứng, bậc phản ứng và do đó tốc độ phản ứng không phù hợp với hệ số tỉ lượng, tức không tuân theo biểu thức định luật tác dụng khối lượng. Nguyên nhân là do phản ứng tổng cộng bao gồm nhiều giai đoạn. Tốc độ phản ứng được quyết định bởi tốc độ của giai đoạn chậm nhất.

Ví dụ: Xét phản ứng:

Về hình thức đây là phản ứng bậc 2, nhưng thực nghiệm cho biết đây là phản ứng một chiều bậc nhất.

$$v = kC_{\text{N}_2\text{O}_5}$$

Điều này được giải thích như sau: Sự phân hủy N_2O_5 xảy ra theo ba giai đoạn:

Mỗi giai đoạn trên còn được gọi là quá trình cơ sở. Tập hợp các giai đoạn xảy ra tạo thành cơ chế của phản ứng phân hủy N_2O_5 . Trong cơ chế đó giai đoạn chậm nhất quyết định tốc độ quá trình. Giai đoạn (1) là chậm nhất nên tốc độ phản ứng $v = kC_{\text{N}_2\text{O}_5}$ như thực nghiệm đã xác định chứ không phải $v = kC_{\text{N}_2\text{O}_5}^2$.

6. Ảnh hưởng của nhiệt độ đến tốc độ phản ứng. Năng lượng hoạt động hóa

a) *Ảnh hưởng của nhiệt độ đến tốc độ phản ứng. Phương trình Arrhenius*

- Khi tăng nhiệt độ, tốc độ phản ứng tăng. Điều này được giải thích như sau: Khi nhiệt độ phản ứng tăng dẫn đến hai hệ quả sau:

- Tốc độ chuyển động của các phân tử tăng, dẫn đến tần số va chạm giữa các phân tử chất phản ứng tăng.

- Tần số va chạm có hiệu quả giữa các phân tử chất phản ứng tăng nhanh. Đây là yếu tố chính làm cho tốc độ phản ứng tăng nhanh theo nhiệt độ.

- Quy tắc Van Hốp: Ở khoảng nhiệt độ gần nhiệt độ phòng, khi tăng nhiệt độ thêm 10^0C thì tốc độ phản ứng tăng từ 2 đến 4 lần.

Kí hiệu γ (đọc là gama) được gọi là hệ số nhiệt độ của tốc độ phản ứng:

$$k' = k\gamma^{\frac{T_2 - T_1}{10}}$$

Trong đó: k là tốc độ phản ứng ở nhiệt độ T_1

k' là tốc độ phản ứng ở nhiệt độ T_2

- Phương trình Arrêniuxơ:

$$k = Ae^{-\frac{E_a}{RT}}$$

Lấy logarit hai vế ta được:

$$\lg k = \lg A - \frac{E_a}{2,303RT}$$

Trong đó:

A là thừa số Arrêniuxơ, được đặc trưng cho mỗi phản ứng.

R là hằng số khí; $R = 1,987 \text{ cal.mol}^{-1}.\text{độ}^{-1}$ hay $R = 8,314 \text{ J.mol}^{-1}.\text{độ}^{-1}$.

e là cơ số logarit Nepe ($e = 2,7183$)

T là nhiệt độ Kelvin.

E_a là năng lượng hoạt động hóa.

b) Năng lượng hoạt động hóa (E_a)

Năng lượng dư so với năng lượng trung bình vốn có của tiểu phân tham gia phản ứng mà các tiểu phân này cần để cho phản ứng xảy ra được, gọi là năng lượng hoạt động hóa.

Ví dụ 1: Hòa tan 10^{-2} mol NaOH và $10^{-2} \text{ mol CH}_3\text{COOC}_2\text{H}_5$ vào 1 lít H_2O ở 27^0C .

- Biết rằng phản ứng có bậc động học bằng 2 và 3/4 este đã bị phân hủy sau 2 giờ. Tính hằng số tốc độ và thời gian nửa phản ứng.
- Khi nhiệt độ tăng từ 27^0C lên 127^0C , thì tốc độ phản ứng tăng lên gấp 4 lần. Tính thời gian nửa phản ứng tại 127^0C và năng lượng hoạt động hóa của phản ứng.

Giải

- Đối với phản ứng bậc 2 có nồng độ ban đầu của các chất bằng nhau, ta có:

$$k = \frac{1}{t} \cdot \frac{x}{a(a-x)}$$

Với $a = 10^{-2} \text{ M}$ và $x = 0,75 \cdot 10^{-2} \text{ M}$ thì

$$k = \frac{1}{2,60} \cdot \frac{0,75}{10^{-2} \cdot 0,25} = 2,5 \text{ mol}^{-1} \cdot \text{l} \cdot \text{phút}^{-1}$$

Thời gian nửa phản ứng: $t_{1/2} = \frac{1}{ka} = \frac{1}{2,5 \cdot 10^{-2}} = 40 \text{ phút}$

- Thời gian nửa phản ứng tại 127^0C :

$$t_{1/2} = \frac{1}{4,2 \cdot 10^{-2}} = 10 \text{ phút}$$

Năng lượng hoạt động hóa:

$$\lg \frac{k_{T_2}}{k_{T_1}} = \frac{E_a}{2,303R} \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right)$$

$$\Rightarrow E_a = \frac{2,303RT_1T_2}{T_2 - T_1} \cdot \lg \frac{k_{T_2}}{k_{T_1}} = \frac{2,303 \cdot 8,314 \cdot 300 \cdot 400}{100} \cdot \lg 4 = 13,833 \text{ kJ}$$

Ví dụ 2: Trong một phản ứng bậc nhất tiến hành ở 27°C, nồng độ chất phản ứng giảm xuống một nửa sau 5000s. Ở 37°C nồng độ giảm đi hai lần sau 1000s. Tính:

- Hằng số tốc độ phản ứng ở 27°C.
- Thời gian để nồng độ giảm xuống còn 1/4 ở 37°C.
- Năng lượng hoạt động hóa của phản ứng.

Giải

- a) Phản ứng bậc nhất nên:

$$k_{(27^\circ\text{C})} = \frac{2,303 \lg 2}{t_{1/2}} = \frac{0,693}{5000} = 1,39 \cdot 10^{-4} \text{ s}^{-1}$$

- b)

$$k_{(37^\circ\text{C})} = \frac{2,303 \lg 2}{t_{1/2}} = \frac{0,693}{1000} = 6,93 \cdot 10^{-4} \text{ s}^{-1}$$

$$t_{1/4} = \frac{2,303 \lg 4}{k_{(37^\circ\text{C})}} = 2000 \text{ s}$$

$$\text{c) } \lg \frac{k_{(37^\circ\text{C})}}{k_{(27^\circ\text{C})}} = \frac{E_a}{2,303 \cdot 8,314} \left(\frac{1}{300} - \frac{1}{310} \right) \Rightarrow E_a = 124 \text{ kJ}$$

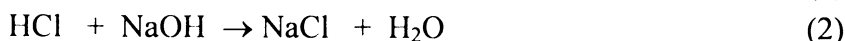
Ví dụ 3: Khảo sát bằng thực nghiệm ở 25°C phản ứng thủy phân metyl axetat với sự có mặt của HCl dư, nồng độ 0,05M. Thể tích dung dịch NaOH có nồng độ cố định dùng để trung hòa 20 ml hỗn hợp phản ứng theo thời gian như sau:

t (phút)	0	21	75	119	∞
V dung dịch NaOH (ml)	19,52	20,64	23,44	25,36	37,76

- Viết phương trình hóa học của các phản ứng xảy ra.
- Chứng minh phản ứng thủy phân metyl axetat là phản ứng bậc 1. Tính hằng số tốc độ và thời gian nửa phản ứng.

Giải

- a) Phương trình hóa học:

b) HCl chỉ đóng vai trò xúc tác cho phản ứng (1), nên khi chuẩn độ mẫu trích từ hỗn hợp phản ứng, thì thể tích dung dịch NaOH cần dùng tại thời điểm t một phần là để chuẩn độ HCl, một phần là để chuẩn độ CH₃COOH sinh ra.

$$\Rightarrow V(t) = V(\text{phản ứng với HCl}) + V(\text{phản ứng với CH}_3\text{COOH})$$

$$\text{Trong đó: } V(\text{phản ứng với HCl}) = \text{const}$$

Theo phương trình chuẩn độ, ta luôn có:

$$V(\text{phản ứng với CH}_3\text{COOH}) \approx C_{\text{CH}_3\text{COOH}}$$

$$\Rightarrow V(\infty) - V(t) = V(\text{phản ứng với CH}_3\text{COOH ở } \infty) - V(\text{phản ứng với CH}_3\text{COOH ở } t)$$

$$\Rightarrow V(\infty) - V(t) \approx C_{\text{CH}_3\text{COOH ở } \infty} - C_{\text{CH}_3\text{COOH ở } t}$$

$$\text{Ta có: } C_{\text{CH}_3\text{COOH ở } \infty} = C_{\text{CH}_3\text{COOCH}_3 \text{ ở } t=0} \Rightarrow C_{\text{CH}_3\text{COOH ở } \infty} - C_{\text{CH}_3\text{COOH ở } t} = C_{\text{CH}_3\text{COOCH}_3 \text{ ở } t}$$

$$\text{Do đó: } V(\infty) - V(t) \approx C_{\text{CH}_3\text{COOCH}_3 \text{ ở } t}$$

Từ đó suy ra, nếu phản ứng đã cho là bậc 1, ta có mối liên hệ:

$$\ln[V(\infty) - V(t)] = -kt + \ln[V(\infty) - V(0)]$$

Ta có bảng sau:

Thời gian (ph)	V (t)	V(∞) - V (t)	ln[V(∞) - V(t)]
0	19,52	18,24	1,903
21	20,64	17,12	2,840
75	23,44	14,32	2,662
119	25,36	12,4	2,518
∞	37,76		

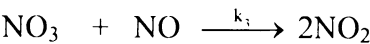
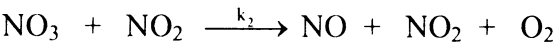
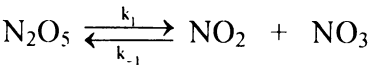
Từ đồ thị của ln(V_∞ - V₁) phụ thuộc t phải là đường thẳng với độ dốc chứng tỏ phản ứng là bậc nhất.

Từ đồ thị trên, hằng số tốc độ phản ứng là: 3,26.10⁻³ ± 0,03.10⁻³ phút⁻¹

Do đó thời gian bán phản ứng là: t_{1/2} = ln 2 / k = 212 ± 2 phút

B. BÀI TẬP

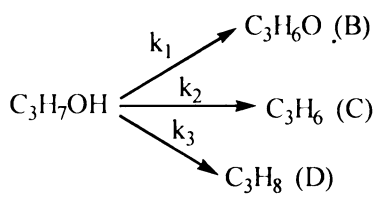
1. Phản ứng phân hủy N₂O₅ thành NO₂ và O₂ là phản ứng bậc nhất. Có thể chấp nhận cơ chế phản ứng sau đây không? Giải thích?

2. Ở 590⁰C khi có mặt V₂O₅ xúc tác, ancol isopropylic bị phân hủy theo phương trình động học bậc nhất:

$$k = \frac{1}{t} \ln \frac{C_0}{C}$$

trong đó k là hằng số tốc độ, t là thời gian, C₀ và C lần lượt là nồng độ ban đầu và nồng độ ở thời điểm t của chất phản ứng.

Sau 5 giây đầu tiên, nồng độ các chất trong hỗn hợp phản ứng là C_A = 28,2 mmol/l; C_B = 7,8 mmol/l; C_C = 8,3 mmol/l; C_D = 1,8 mmol/l.

- a) Tính nồng độ ban đầu của A.
- b) Tính hằng số tốc độ k của quá trình phân hủy C₃H₇OH.
- c) Tính thời điểm để 1/2 lượng chất A tham gia phản ứng.
- d) Tính hằng số tốc độ k₁, k₂, k₃.

3. Cho phản ứng: 2N₂O₅ → 4NO₂ + O₂ ở T⁰K với các kết quả thực nghiệm:

	Thí nghiệm 1	Thí nghiệm 2	Thí nghiệm 3
Nồng độ N ₂ O ₅ (mol.l ⁻¹)	0,170	0,340	0,680
Tốc độ phân hủy (mol.l ⁻¹ .s ⁻¹)	1,39.10 ⁻³	2,78.10 ⁻³	5,55.10 ⁻³

- a) Hãy viết biểu thức tốc độ phản ứng và xác định bậc phản ứng.
- b) Biết năng lượng hoạt hóa của phản ứng là 24,74 Kcal.mol⁻¹ và ở 25⁰C nồng độ N₂O₅ giảm đi một nửa sau 341,4 giây. Hãy tính nhiệt độ T.

4. Cho phản ứng: A + B → sản phẩm
Thực nghiệm cho biết ở 25⁰C, người ta thu được kết quả như sau:

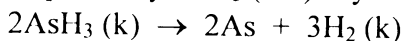
Thí nghiệm	Nồng độ ban đầu (mol ⁻¹ .l ⁻¹)		Tốc độ (mol.phút ⁻¹ .s ⁻¹)
	A	B	
1	0,25	0,25	1,25.10 ⁻²
2	1,0	1,0	20.10 ⁻²
3	0,25	0,5	2,5.10 ⁻²

- a) Tính hằng số tốc độ k của phản ứng trên và viết biểu thức tốc độ phản ứng. Cho biết bậc của phản ứng?
- b) Ở nhiệt độ 35⁰C phản ứng trên có hằng số tốc độ k' = 40.10⁻² (l.phút⁻¹.mol⁻¹). Hãy tính năng lượng hoạt hóa của phản ứng? Cho biết hằng số khí R = 8,314 J.K⁻¹.mol⁻¹.

5. Kết quả khảo sát động học của phản ứng: A + B → C + D như sau:

Thí nghiệm	C _A (mol/l)	C _B (mol/l)	Vận tốc (mol/l.phút)
Thí nghiệm 1	0,5	0,5	5.10 ⁻²
Thí nghiệm 2	1,0	1,0	20.10 ⁻²
Thí nghiệm 3	0,5	1,0	20.10 ⁻²

- a) Xác định bậc phản ứng và tính hằng số tốc độ của phản ứng.
 b) Tính tốc độ của phản ứng khi $C_A = C_B = 0,2 \text{ mol/l}$.
 c) Tính thời gian cần thiết để phân nửa lượng chất (lấy ở câu b) phản ứng.
 6. Ở 310°C sự phân hủy AsH_3 (khí) xảy ra theo phản ứng:

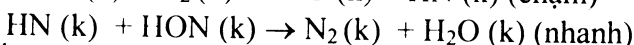
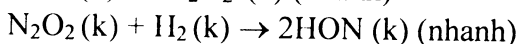
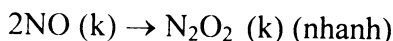
được theo dõi bằng sự biến thiên áp suất theo thời gian:

t (giờ)	0	5,5	6,5	8
P (mmHg)	733,32	805,78	818,11	835,34

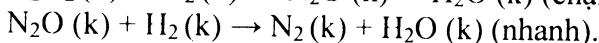
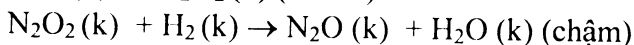
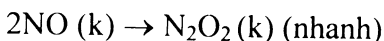
Hãy chứng minh phản ứng trên là phản ứng bậc 1 và tính hằng số tốc độ.

7. Phản ứng $2\text{NO}(\text{k}) + 2\text{H}_2(\text{k}) \rightarrow \text{N}_2(\text{k}) + 2\text{H}_2\text{O}(\text{k})$ tuân theo quy luật động học thực nghiệm: $v = [\text{NO}]^2[\text{H}_2]$. Hai cơ chế được đề xuất cho phản ứng này:

Cơ chế 1:

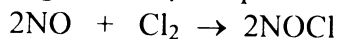

Cơ chế 2:

Cơ chế nào phù hợp với quy luật động học thực nghiệm? Tại sao?

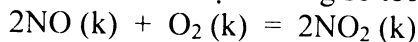
8. Xác định bậc và hằng số tốc độ của phản ứng trong pha khí ở 300K :

Dựa vào các dữ kiện thực nghiệm sau đây:

Thí nghiệm	Nồng độ ban đầu mol/l		Tốc độ ban đầu mol/l.s
	[NO]	[Cl ₂]	
1	0,010	0,010	$1,2 \cdot 10^{-4}$
2	0,010	0,020	$2,3 \cdot 10^{-4}$
3	0,020	0,020	$9,6 \cdot 10^{-4}$

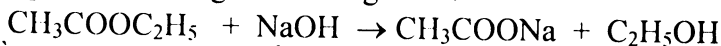
9. Xác định bậc, biểu thức tốc độ và hằng số tốc độ của phản ứng

theo những dữ kiện thực nghiệm sau :

[NO] (mol/l)	[O ₂] (mol/l)	v (mol/l. s)
$1,0 \cdot 10^{-4}$	$1,0 \cdot 10^{-4}$	$2,8 \cdot 10^{-6}$
$1,0 \cdot 10^{-4}$	$3,0 \cdot 10^{-4}$	$8,4 \cdot 10^{-6}$
$2,0 \cdot 10^{-4}$	$3,0 \cdot 10^{-4}$	$3,4 \cdot 10^{-5}$

10. Xét sự thủy phân este trong môi trường kiềm:

Khi tăng nồng độ NaOH tăng gấp đôi, thì tốc độ ban đầu cũng tăng lên hai lần.

Nhận xét này cũng được thấy khi tăng nồng độ của $\text{CH}_3\text{COOC}_2\text{H}_5$ hai lần.

- a) Cho biết bậc của phản ứng và dạng phương trình động học.

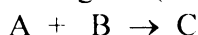
b) Hòa tan 0,01 mol NaOH và 0,01 mol $\text{CH}_3\text{COOC}_2\text{H}_5$ vào 1 lít H_2O (thể tích không thay đổi). Sau 200 phút thì lượng este còn lại bằng $\frac{2}{5}$ lượng ban đầu.

Tính:

- Hằng số tốc độ.
- Thời gian bán hủy $t_{1/2}$.
- Thời gian để 99% este bị thủy phân.

11. Đối với phản ứng: $2\text{NOCl} \rightarrow 2\text{NO} + \text{Cl}_2$ năng lượng hoạt hóa bằng 100 kJ/mol. Ở 350K hằng số tốc độ bằng $8.10^{-6} \text{ mol}^{-1}.\text{l}.\text{s}^{-1}$. Tính hằng số tốc độ ở 400K.

12. Cho phản ứng sau (ở 25°C):

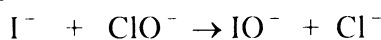
Thực nghiệm thu được các số liệu sau:

Thí nghiệm	Nồng độ ban đầu			Thời gian (phút)	Nồng độ cuối C_A (M)
	C_A (M)	C_B (M)	C_C (M)		
1	0,1	0,05	0,00	25	0,0967
2	0,1	0,1	0,00	15	0,0961
3	0,2	0,1	0,00	7,5	0,1923

a) Xác định bậc của phản ứng theo A, theo B và bậc của phản ứng tổng cộng.

b) Xác định giá trị trung bình của hằng số tốc độ.

13. Cho phản ứng (xảy ra ở 25°C):

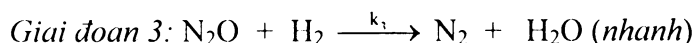
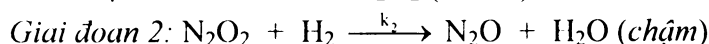
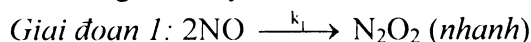

Bậc phản ứng trên là bậc 2, hằng số tốc độ của phản ứng là 0,0606 (mol/l.s).

Lúc đầu: $[\text{I}^-] = [\text{ClO}^-] = 3,50.10^{-3}\text{M}$. Xác định $[\text{I}^-]$ và $[\text{ClO}^-]$ sau 300 giây.

14. Cho phản ứng: $2\text{H}_2 + 2\text{NO} \rightarrow \text{N}_2 + 2\text{H}_2\text{O}$

Phản ứng trên xảy ra theo cơ chế sau:

Xác định phương trình tốc độ phù hợp với cơ chế của phản ứng trên.

15. Cho phản ứng: $2\text{NO} + \text{O}_2 \rightarrow 2\text{NO}_2$

Kết quả thực nghiệm cho biết phản ứng trên có phương trình tốc độ là

$v = k[\text{NO}][\text{O}_2]$. Hãy đề nghị cơ chế cho phản ứng trên.

16. Khảo sát bằng thực nghiệm ở 25°C phản ứng thủy phân methyl axetat với sự có mặt của HCl dư, nồng độ 0,05M. Thể tích dung dịch NaOH có nồng độ cố định dùng để trung hòa 25 ml hỗn hợp phản ứng theo thời gian như sau:

t (phút)	0	21	75	119	∞
$V_{\text{dung dịch NaOH}}$ (ml)	24,4	25,8	29,3	31,7	47,2

a) Viết phương trình hóa học của các phản ứng xảy ra.

b) Chứng minh phản ứng thủy phân methyl axetat là phản ứng bậc 1. Tính hằng số tốc độ phản ứng.

17. a) Thực nghiệm cho biết: sau 0,75 giây thì 30ml KOH 1M trung hoà vừa hết 30ml H_2SO_4 0,5M. Hãy xác định tốc độ của phản ứng đó theo lượng KOH: theo lượng H_2SO_4 . Kết quả thu được ở mỗi trường hợp đó có hợp lí không? Tại sao?

b) Hãy đưa ra các biểu thức cần thiết để chứng minh vai trò của hệ số các chất trong phương trình phản ứng khi xác định tốc độ phản ứng. (dùng phương trình $aA + bB \rightarrow dD + eE$ với giả thiết phương trình đó đủ đơn giản để dùng trong trường hợp này).

C. HƯỚNG DẪN GIẢI

1. Phản ứng: $2\text{N}_2\text{O}_5 \rightarrow 4\text{NO}_2 + \text{O}_2$

$$V_{\text{Phản ứng}} = \frac{d[\text{O}_2]}{dt} = k_2[\text{NO}_3][\text{NO}_2] \quad (1)$$

Đối với phân tử hoạt động như $\text{NO}_3 \Rightarrow$ Nồng độ của nó có thể coi là rất nhỏ và ổn định \Rightarrow Tốc độ hình thành $\text{NO}_3 =$ tốc độ phân hủy NO_3 .

$$k_1[\text{N}_2\text{O}_5] = k_{-1}[\text{NO}_2][\text{NO}_3] + k_2[\text{NO}_3][\text{NO}_2] + k_3[\text{NO}_3][\text{NO}] \quad (2)$$

Xuất hiện NO là phân tử hoạt động \Rightarrow Tốc độ hình thành NO = tốc độ phân hủy NO.

$$k_2[\text{NO}_3][\text{NO}_2] = k_3[\text{NO}_3][\text{NO}] \quad (3)$$

$$(3) \Rightarrow [\text{NO}] = \frac{k_2[\text{NO}_2]}{k_3}$$

$$\text{Kết hợp với (2) ta được: } [\text{NO}_3] = \frac{k_1[\text{N}_2\text{O}_5]}{k_{-1}[\text{NO}_2] + 2k_2[\text{NO}_2]} \quad (4)$$

$$\text{Thay (4) vào (1), ta rút ra: } V_{\text{Phản ứng}} = \frac{k_1 k_2 [\text{N}_2\text{O}_5]}{k_{-1} + 2k_2} = k[\text{N}_2\text{O}_5] \quad \text{với } k = \frac{k_1 k_2}{k_{-1} + 2k_2}$$

Vậy phản ứng phân hủy N_2O_5 thành NO_2 và O_2 là phản ứng bậc nhất.

2. a) Ta có: $C_0 = 28,2 + 7,8 + 8,3 + 1,8 = 46,1 \text{ mmol/l}$.

$$\text{b) } k = \frac{1}{t} \ln \frac{C_0}{C} = \frac{1}{5} \ln \frac{46,1}{28,2} = 0,0983 \text{ s}^{-1}.$$

$$\text{c) } t_{1/2} = \frac{\ln 2}{k} = \frac{0,6932}{0,0983} = 7,052 \text{ s}$$

d) Ta có hệ phương trình:

$$\begin{cases} k_1 + k_2 + k_3 = 0,0983 \\ \frac{k_1}{k_2} = \frac{7,8}{8,3} \\ \frac{k_1}{k_3} = \frac{7,8}{1,8} \end{cases}$$

Giải hệ trên ta được:

$$k_1 = 0,0427; k_2 = 0,0454; k_3 = 9,855 \cdot 10^{-3}.$$

3. a) Dựa vào kết quả thực nghiệm, khi tăng nồng độ lên hai lần thì tốc độ phản ứng cũng tăng 2 lần \Rightarrow phản ứng thuộc loại bậc nhất. Biểu thức tốc độ phản ứng: $v = k[N_2O_5]$.

b) Hằng số tốc độ phản ứng ở thời điểm T là

$$k = \frac{1,39 \cdot 10^{-3}}{0,170} = 8,17 \cdot 10^{-3} \text{ s}^{-1}$$

$$\text{Ở } 25^\circ\text{C} \text{ hằng số tốc độ phản ứng} = \frac{\ln 2}{t_{1/2}} = \frac{0,693}{341,4} = 2,03 \cdot 10^{-3} \text{ s}^{-1}$$

Áp dụng công thức:

$$\ln \frac{k_2}{k_1} = \frac{E_a}{R} \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right) \Rightarrow \ln \frac{8,17 \cdot 10^{-3}}{2,03 \cdot 10^{-3}} = \frac{24740}{8,314} \left(\frac{1}{298} - \frac{1}{T} \right)$$

$$\Rightarrow T = 346,288 \text{ K}$$

4. a) Biểu thức tốc độ phản ứng: $v = kC_A^x C_B^y$

$$\text{Thí nghiệm 2: } 20 \cdot 10^{-2} = k(1,0)^x \cdot (1,0)^y \Rightarrow k = 20 \cdot 10^{-2} \quad (1)$$

$$\text{Thí nghiệm 1: } 1,25 \cdot 10^{-2} = 20 \cdot 10^{-2} \cdot (0,25)^{x+y}$$

$$\Rightarrow x + y = 2 \quad (2)$$

$$\text{Thí nghiệm 3: } 2,5 \cdot 10^{-2} = 20 \cdot 10^{-2} \cdot (0,5)^{2x+y} \Rightarrow 2x + y = 3$$

$$(2)(3) \Rightarrow x = y = 1$$

Biểu thức động học của phản ứng: $v = 20 \cdot 10^{-2} \cdot [A] \cdot [B]$. Bậc của phản ứng là bậc 2.

b) Năng lượng hoạt hóa của phản ứng E_a

$$\ln \frac{k'}{k} = \frac{E_a}{R} \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right) \Rightarrow E_a = \frac{298 \cdot 308 \cdot 8,314 \ln \frac{40 \cdot 10^{-2}}{20 \cdot 10^{-2}}}{308 - 298} = 52,893 \text{ (kJ/mol}^{-1}\text{)}$$

5. a) Bậc phản ứng và hằng số tốc độ: $A + B \rightarrow C + D$

$$v = kC_A^x C_B^y$$

$$v_1 = k(0,5)^x (0,5)^y = 5 \cdot 10^{-2} \quad (1)$$

$$v_2 = k(1,0)^x (1,0)^y = 20 \cdot 10^{-2} \quad (2)$$

$$v_3 = k(0,5)^x (1,0)^y = 20 \cdot 10^{-2} \quad (3)$$

$$(2)(3) \Rightarrow \frac{v_2}{v_3} = \frac{k(1,0)^x (1,0)^y}{k(0,5)^x (1,0)^y} = \frac{20 \cdot 10^{-2}}{20 \cdot 10^{-2}} \Rightarrow 2^x = 1 \Rightarrow x = 0$$

$$(1)(3) \Rightarrow \frac{v_3}{v_1} = \frac{k(0,5)^x (1,0)^y}{k(0,5)^x (0,5)^y} = \frac{20 \cdot 10^{-2}}{5 \cdot 10^{-2}} \Rightarrow 2^y = 4 \Rightarrow y = 2$$

$$v = kC_A^x C_B^y \Rightarrow v = kC_B^2 \Rightarrow \text{Đây là phản ứng bậc 2}$$

$$\text{Thay } x, y \text{ vào (1): } v_1 = k(0,5)^0 (0,5)^2 = 5 \cdot 10^{-2} \Rightarrow k = 0,2 \text{ mol}^{-1} \cdot \text{l} \cdot \text{phút}^{-1}$$

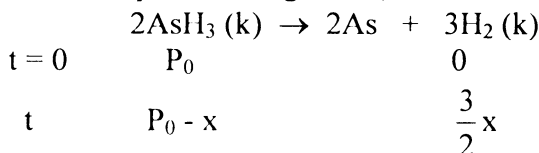
b) Tốc độ phản ứng:

$$v = kC_B^2 = 0,2(0,2)^2 = 8.10^{-3} \text{ mol/l.phút}$$

c) Vì đây là phản ứng bậc 2 nên:

$$t_{1/2} = \frac{1}{kC_B} = \frac{1}{0,2.0,2} = 25 \text{ phút}$$

6. Gọi P_0 là áp suất ban đầu của AsH_3 , $P_0 - x$ là áp suất riêng phần của AsH_3 ở thời điểm t , P là áp suất chung của hệ ở thời điểm t . Ta có:

$$\text{Suy ra: } P = P_0 - x + \frac{3}{2}x = P_0 + 0,5x \Rightarrow x = 2(P - P_0)$$

$$\Rightarrow P_0 - x = 3P_0 - 2P$$

Giả sử phản ứng trên là phản ứng bậc 1 \Rightarrow Biểu thức tốc độ phản ứng có dạng:

$$k = \frac{1}{t} \ln \frac{P_0}{P_0 - x} = \frac{1}{t} \ln \frac{P_0}{3P_0 - 2P}$$

$$\text{Với } t = 5,5 \text{ giờ} \Rightarrow k_1 = \frac{1}{5,5} \ln \frac{733,32}{3.733,32 - 2.805,78} = 0,04 \text{ giờ}^{-1}$$

$$\text{Với } t = 6,5 \text{ giờ} \Rightarrow k_2 = \frac{1}{6,5} \ln \frac{733,32}{3.733,32 - 2.818,11} = 0,04045 \text{ giờ}^{-1}$$

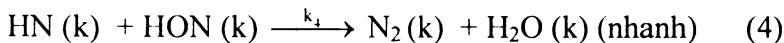
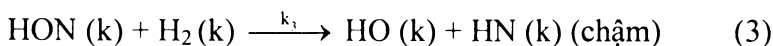
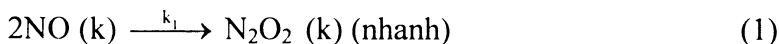
$$\text{Với } t = 8 \text{ giờ} \Rightarrow k_3 = \frac{1}{8} \ln \frac{733,32}{3.733,32 - 2.835,34} = 0,04076 \text{ giờ}^{-1}$$

Vì $k_1 \approx k_2 \approx k_3$ nên đây là phản ứng bậc 1.

$$\text{Hằng số tốc độ: } k = \frac{k_1 + k_2 + k_3}{3} = 0,0404 \text{ giờ}^{-1}$$

7. Phản ứng $2NO(k) + 2H_2(k) \rightarrow N_2(k) + 2H_2O(k)$ tuân theo quy luật động học thực nghiệm: $v = [NO]^2[H_2]$.

Cơ chế 1:

Chấp nhận gần đúng rằng giai đoạn quyết định tốc độ phản ứng là giai đoạn chậm nhất.

Trong cơ chế đã cho, giai đoạn 3 chậm, quyết định tốc độ phản ứng, nên:

$$v = k_3[HON][H_2] \quad (5)$$

Khi nồng độ các sản phẩm trung gian đạt trạng thái dừng:

$$\frac{d[N_2O_2]}{dt} = \frac{1}{2}k_1[NO]^2 - k_2[H_2][N_2O_2] = 0 \quad (6)$$

$$\Rightarrow [N_2O_2] = \frac{k_1[NO]^2}{2k_2[H_2]} \quad (7)$$

$$\frac{d[HON]}{dt} = 2k_2[H_2][N_2O_2] - k_3[HON][H_2] - k_4[HON][HN] = 0 \quad (8)$$

$$\frac{d[HN]}{dt} = k_3[HON][H_2] - k_4[HON][HN] = 0 \quad (9)$$

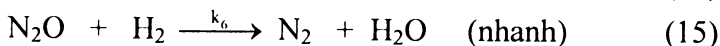
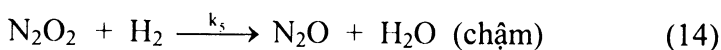
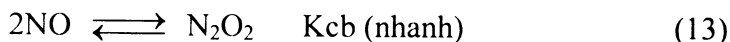
Lấy (8) trừ (9) và biến đổi đơn giản ta có: $[HON] = \frac{k_2[N_2O_2]}{k_3}$ (10)

Thay (7) vào (10) ta rút ra: $[HON] = \frac{k_1[NO]^2}{2k_3[H_2]}$ (11)

Thay (11) vào (5) thu được: $v = \frac{k_1[NO]^2}{2} = \frac{1}{2}k_1[NO]^2$ (12)

Kết quả này không phù hợp với định luật tốc độ thực nghiệm. Cơ chế 1 không có khả năng.

Cơ chế 2:

Tốc độ phản ứng được quyết định bởi (14), nên: $v = k_5[N_2O_2].[H_2]$ (16)

Dựa vào cân bằng $2NO \rightleftharpoons N_2O_2$, rút ra: $[N_2O_2] = K_{cb}.[NO]^2$ (18)

Thay (16) vào (15) thu được: $v = K_{cb}.k_5[NO]^2.[H_2] = k[NO]^2.[H_2]$.

Kết luận: Cơ chế 2 cho phép rút ra biểu thức của định luật tốc độ thực nghiệm.

Cơ chế này là có khả năng.

8. Một cách tổng quát tốc độ phản ứng được viết: $v = k[NO]^x[Cl_2]^y$ với x và y là các bậc riêng phần đối với NO và Cl_2 phải xác định. Từ kết quả thực nghiệm ta thấy khi nồng độ NO không đổi, tốc độ phản ứng tăng gấp đôi và nồng độ Cl_2 tăng gấp đôi. Vậy tốc độ tỉ lệ với $[Cl_2]$ là $y = 1$. Mặt khác khi nồng độ Cl_2 được giữ không đổi và $[NO]$ tăng gấp đôi (thí nghiệm 2 và 3) thì tốc độ tăng lên gấp 4 lần như thế tốc độ tỉ lệ với $[NO]^2$ và $x = 2$. Tóm lại:

$$v = [NO]^2[Cl_2]$$

Bậc toàn phần là 3 và hằng số tốc độ:

$$k = \frac{v}{[NO]^2[Cl_2]} = \frac{1,2.10^{-4}}{(0,010)^2.(0,010)} = 1,2.10^2 \text{ mol}^{-2}.l^2.s^{-1}$$

9. Biểu thức tốc độ phản ứng tổng quát của phản ứng đã cho có dạng :

$$v = k[\text{NO}]^x [\text{O}_2]^y$$

Xác định bậc phản ứng :

Trước hết xác định bậc phản ứng theo các chất phản ứng dựa trên nguyên tắc xét sự biến đổi nồng độ của chất khảo sát trong sự cố định nồng độ của các chất còn lại.

*Theo O_2 : Ta có:
$$\frac{v_2}{v_1} = \frac{k[\text{NO}]_2^x [\text{O}_2]_2^y}{k[\text{NO}]_1^x [\text{O}_2]_1^y} = \frac{k(1,0 \cdot 10^{-4})^x (3,0 \cdot 10^{-4})^y}{k(1,0 \cdot 10^{-4})^x (1,0 \cdot 10^{-4})^y} = \left(\frac{3,0 \cdot 10^{-4}}{1,0 \cdot 10^{-4}} \right)^y$$

Thay các giá trị tương ứng của v ta được :

$$\frac{8,4 \cdot 10^{-6}}{2,8 \cdot 10^{-6}} = \left(\frac{3,0 \cdot 10^{-4}}{1,0 \cdot 10^{-4}} \right)^y \Rightarrow 3 = 3^y \Rightarrow y = 1$$

*Theo NO : Tương tự như trên ta có :

$$\frac{v_3}{v_2} = \frac{k[\text{NO}]_3^x [\text{O}_2]_3^y}{k[\text{NO}]_2^x [\text{O}_2]_2^y} = \frac{k(2,0 \cdot 10^{-4})^x (3,0 \cdot 10^{-4})^y}{k(1,0 \cdot 10^{-4})^x (3,0 \cdot 10^{-4})^y} = \left(\frac{2,0 \cdot 10^{-4}}{1,0 \cdot 10^{-4}} \right)^x$$

Thay các giá trị tương ứng của v ta được :

$$\frac{3,4 \cdot 10^{-5}}{8,4 \cdot 10^{-6}} = \left(\frac{2,0 \cdot 10^{-4}}{1,0 \cdot 10^{-4}} \right)^x \Rightarrow 4 = 2^2 \Rightarrow x = 2$$

Vậy bậc của phản ứng theo NO là 2, nhưng theo O_2 là 1 và bậc tổng cộng của phản ứng là 3.

Từ đây ta có biểu thức tốc độ phản ứng : $v = k[\text{NO}]^2 [\text{O}_2]$.

Tính hằng số tốc độ phản ứng ; Ta có :

$$2,8 \cdot 10^{-6} \text{ mol/l.s} = k(1,0 \cdot 10^{-4} \text{ mol/l})^2 (1,0 \cdot 10^{-4} \text{ mol/l})$$

$$\Rightarrow k = 2,8 \cdot 10^6 \text{ l}^2 / \text{mol}^2 \cdot \text{s}$$

10.

a) Theo đề ra \Rightarrow Bậc riêng phần đối với NaOH và $\text{CH}_3\text{COOC}_2\text{H}_5$ là 1 \Rightarrow Bậc toàn phần của phản ứng bằng 2.

$$v = k[\text{NaOH}][\text{CH}_3\text{COOC}_2\text{H}_5]$$

b) Do nồng độ ban đầu của hai chất đều bằng 0,01M nên phương trình động học cho phản ứng trên là

$$v = -\frac{d(a-x)}{dt} = k(a-x)^2$$

Lấy tích phân hai vế ta được:

$$kt = \frac{1}{a-x} - \frac{1}{a} \Rightarrow k = \frac{1}{t} \left(\frac{1}{a-x} - \frac{1}{a} \right) = \frac{1}{200} \left(\frac{1}{0,4 \cdot 10^{-2}} - \frac{1}{10^{-2}} \right) = 0,75 \text{ mol}^{-1} \cdot \text{l} \cdot \text{phút}^{-1}$$

- Thời gian bán hủy:

$$t_{1/2} = \frac{1}{ka} = \frac{1}{0,75 \cdot 0,01} = 133,33 \text{ phút}$$

- Thời gian để 99% este bị thủy phân:

$$t = \frac{1}{k} \left(\frac{1}{0,01a} - \frac{1}{a} \right) = \frac{1}{0,75} \left(\frac{1}{0,01 \cdot 0,01} - \frac{1}{0,01} \right) = 13200 \text{ phút}$$

11. Từ công thức:

$$\lg \frac{k_{T_2}}{k_{T_1}} = \frac{E}{2,303R} \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right) \Rightarrow \lg \frac{k_{400}}{8 \cdot 10^{-6}} = \frac{10^5}{2,303 \cdot 8,314} \left(\frac{1}{350} - \frac{1}{400} \right)$$

$$\Rightarrow k_{400} = 5,9 \cdot 10^{-4} \text{ mol}^{-1} \cdot \text{l} \cdot \text{s}^{-1}$$

12.

a) Ta có:

$$v = -\frac{dC_A}{dt} \approx -\frac{\Delta C_A}{\Delta t}$$

Suy ra:

$$v_1 = \frac{0,1 - 0,0967}{25} = 1,32 \cdot 10^{-4} \text{ (mol/phút)}$$

$$v_2 = \frac{0,1 - 0,0961}{15} = 2,6 \cdot 10^{-4} \text{ (mol/phút)}$$

$$v_3 = \frac{0,2 - 0,1923}{7,5} = 1,026 \cdot 10^{-3} \text{ (mol/phút)}$$

Mặt khác: $v_{\text{phản ứng}} = k C_A^x C_B^y$

$$\Rightarrow \frac{v_2}{v_1} \approx 2 = \left(\frac{0,1}{0,05} \right)^y = 2^y \Rightarrow y = 1$$

$$\Rightarrow \frac{v_3}{v_2} \approx 4 = \left(\frac{0,2}{0,1} \right)^x = 2^x \Rightarrow x = 2$$

Vậy phản ứng bậc 2 theo A và bậc 1 theo B.

Bậc tổng cộng của phản ứng là $2 + 1 = 3$.

b) Ta có:

$$v = k C_A^2 C_B$$

$$\text{Suy ra: } v_1 = k_1 (0,1)^2 \cdot 0,05 = 1,32 \cdot 10^{-4} \Rightarrow k_1 = 0,264 \text{ (l}^2 \text{mol}^{-2} \text{phút}^{-1})$$

$$v_2 = k_2 (0,1)^2 \cdot 0,1 = 2,6 \cdot 10^{-4} \Rightarrow k_2 = 0,26 \text{ (l}^2 \text{mol}^{-2} \text{phút}^{-1})$$

$$v_3 = k_3 (0,2)^2 \cdot 0,1 = 1,026 \cdot 10^{-3} \Rightarrow k_3 = 0,2565 \text{ (l}^2 \text{mol}^{-2} \text{phút}^{-1})$$

Vậy:

$$\bar{k} = \frac{k_1 + k_2 + k_3}{3} = \frac{0,264 + 0,26 + 0,2565}{3} = 0,26 \text{ (l}^2 \text{mol}^{-2} \text{phút}^{-1})$$

13. Vì phản ứng bậc 2 và nồng độ ban đầu của các chất như nhau nên:

$$\frac{1}{[\text{ClO}^-]} - \frac{1}{[\text{ClO}^-]_0} = \frac{1}{[\text{I}^-]} - \frac{1}{[\text{I}^-]_0} = kt$$

$$\Rightarrow \frac{1}{[\text{ClO}^-]} = \frac{1}{[\text{I}^-]} = kt + \frac{1}{[\text{I}]_0} = 0,0606.300 + \frac{1}{3,5.10^{-3}} = 303,894 \text{ (l.mol}^{-1}\text{)}$$

$$\Rightarrow [\text{ClO}^-] = [\text{I}^-] = 3,29.10^{-3} \text{ mol/l}$$

14. Vì giai đoạn 2 xảy ra chậm nên $v = k_2[\text{N}_2\text{O}_2][\text{H}_2]$ (*)

Từ giai đoạn 1 ta có:

$$k_1 = \frac{[\text{N}_2\text{O}_2]}{[\text{NO}]^2} \Rightarrow [\text{N}_2\text{O}_2] = k_1[\text{NO}]^2 \quad (**)$$

Thay (**) vào (*) ta được:

$$v = k_2 k_1 [\text{NO}]^2 [\text{H}_2] = k [\text{NO}]^2 [\text{H}_2]$$

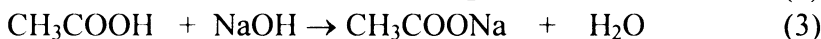
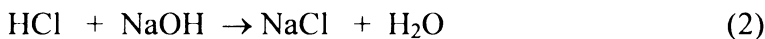
15. Cơ chế đề nghị cho phản ứng: $2\text{NO} + \text{O}_2 \rightarrow 2\text{NO}_2$

Phù hợp với phương trình tốc độ xác định từ thực nghiệm $v = k[\text{NO}][\text{O}_2]$ như sau:

Giai đoạn 1: $\text{NO} + \text{O}_2 \rightarrow \text{NO}_3$ (chậm)

Giai đoạn 2: $\text{NO}_3 + \text{NO} \rightarrow \text{NO}_2$ (nhanh)

16. a) Phương trình hóa học:

b) Phương trình động học của phản ứng được viết:

$$v = k'[\text{HCl}][\text{CH}_3\text{COOCH}_3]$$

Do lượng axit được lấy dư nên phương trình trên được viết lại là

$$v = k[\text{CH}_3\text{COOCH}_3]$$

với $k = k'[\text{HCl}]$

Thể tích V của NaOH tiêu thụ là độ đo nồng độ HCl và CH₃COOH hình thành trong quá trình phản ứng. Nếu gọi V_∞ là thể tích ứng với lúc kết thúc phản ứng thì V_∞ - V₀ sẽ tỉ lệ với nồng độ đầu của este. Cũng tương tự nếu V_t là thể tích ứng với từng thời điểm t thì (V_∞ - V_t) sẽ tỉ lệ với nồng độ este tại thời điểm t. Phương trình hằng số của phản ứng bậc nhất có dạng:

$$kt = 2,303 \lg \frac{V_\infty - V_0}{V_\infty - V_t}$$

Hay:

$$kt = 2,303 \lg(V_\infty - V_0) - 2,303 \lg(V_\infty - V_t)$$

Nếu phản ứng là bậc nhất thì đồ thị của lg(V_∞ - V_t) phụ thuộc t phải là đường thẳng với độ dốc là - 2,303k.

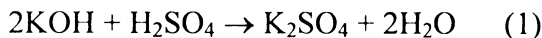
t	0	21	75	119	∞
V _t	24,4	25,8	29,3	31,7	47,2
V _∞ - V ₀	22,8	21,4	17,9	15,5	-
lg(V _∞ - V ₀)	1,358	1,33	1,253	1,19	-

Đồ thị là đường thẳng chứng tỏ phản ứng là bậc nhất. Từ đồ thị xác định được độ dốc của đường thẳng là $-1,46 \cdot 10^{-3}$ suy ra:

$$k = 2,303 \cdot 1,46 \cdot 10^{-3} = 3,36 \cdot 10^{-3} \text{ ph}^{-1}.$$

17.

a) $n_{\text{KOH}} = 0,03 \text{ (mol)}$ và $n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = 0,015 \text{ (mol)}$ hợp với tỉ số theo phương trình phản ứng :

Tốc độ trung bình của phản ứng (1):

$$\text{Theo KOH} = - \frac{\Delta n}{\Delta t} = - \frac{-0,03}{0,75} = 0,04 \text{ mol.s}^{-1}$$

$$\text{Theo H}_2\text{SO}_4 = - \frac{\Delta n}{\Delta t} = - \frac{-0,015}{0,75} = 0,02 \text{ mol.s}^{-1}$$

Kết quả này hoàn toàn đúng, mặc dù không trùng nhau, do hệ số 2 chất trong (1) khác nhau. Ở đây, biến thiên Δn (số mol) thay cho Δc (nồng độ).

b) Từ phương trình phản ứng $aA + bB \rightarrow dD + eE$ (2)

Nếu (2) đủ đơn giản thì biểu thức tính tốc độ là $V = k C_A^a \cdot C_B^b$ (3)

\Rightarrow Các hệ số a, b có vai trò trong (3).

- Với ví dụ ở phản ứng (1) kết quả tính chưa đơn giản cho 1 phản ứng, để tránh kết quả đó, ta cần dùng hệ số các chất như sau

$$\bar{V} = -\frac{1}{a} \cdot \frac{\Delta C_A}{\Delta t} = -\frac{1}{b} \cdot \frac{\Delta C_B}{\Delta t} = \frac{1}{d} \cdot \frac{\Delta C_D}{\Delta t} = \frac{1}{e} \cdot \frac{\Delta C_E}{\Delta t} \quad (4)$$

Khi thay Δn cho ΔC ta có:

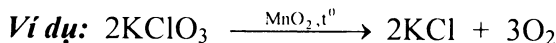
$$\text{Theo KOH} : \bar{V} = -\frac{1}{2} \cdot \frac{\Delta n_{\text{KOH}}}{\Delta t} = +\frac{1}{2} \cdot \frac{0,03}{0,75} = 0,02 \text{ mol.s}^{-1}$$

$$\text{Theo H}_2\text{SO}_4 : \bar{V} = -\frac{\Delta n_{\text{H}_2\text{SO}_4}}{\Delta t} = \frac{0,015}{0,75} = 0,02 \text{ mol.s}^{-1}$$

A. LÝ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

I. PHẢN ỨNG MỘT CHIỀU (BẤT THUẬN NGHỊCH)

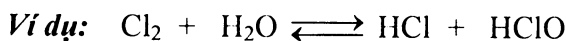
Là phản ứng chỉ xảy ra theo một chiều từ trái sang phải.

Trong cùng điều kiện trên, KCl và O_2 không thể phản ứng được với nhau tái tạo lại KClO_3 .

II. PHẢN ỨNG THUẬN NGHỊCH

Là phản ứng xảy ra theo hai chiều ngược nhau (được biểu diễn bằng hai mũi tên ngược nhau \rightleftharpoons).

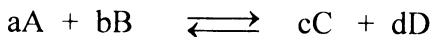

Ở điều kiện thường Cl_2 phản ứng với H_2O tạo thành HCl và HClO, đồng thời HCl và HClO sinh ra cũng phản ứng với nhau tạo lại Cl_2 và H_2O .

III. CÂN BẰNG HÓA HỌC

Là trạng thái của phản ứng thuận nghịch khi tốc độ của phản ứng thuận bằng tốc độ của phản ứng nghịch.

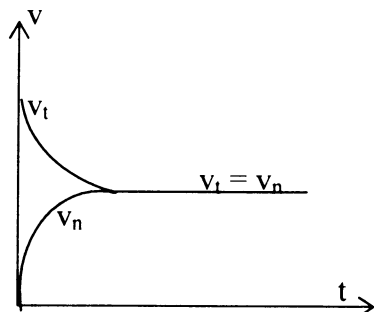
Xét phản ứng thuận nghịch:

Tốc độ của phản ứng thuận: $V_t = k_t[\text{A}]^a[\text{B}]^b$

Tốc độ của phản ứng nghịch: $V_n = k_n[\text{C}]^c[\text{D}]^d$

Ban đầu tốc độ của phản ứng thuận giảm dần theo thời gian vì $[\text{A}]$, $[\text{B}]$ giảm, đồng thời V_n tăng dần vì $[\text{C}]$, $[\text{D}]$ tăng. Tới một lúc nào đó: $V_t = V_n$ ta có cân bằng hóa học.

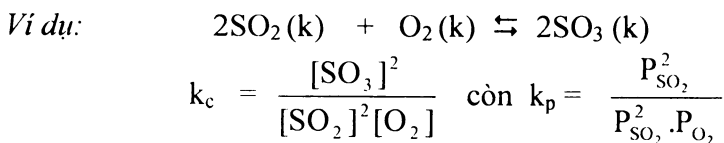
Hằng số cân bằng: $V_t = V_n \Rightarrow k_t[\text{A}]^a[\text{B}]^b = k_n[\text{C}]^c[\text{D}]^d \Rightarrow K_c = \frac{k_t}{k_n} = \frac{[\text{C}]^c[\text{D}]^d}{[\text{A}]^a[\text{B}]^b}$

Vì k_t , k_n không đổi (ở nhiệt độ không đổi) nên K_c không đổi và được gọi là hằng số cân bằng (nồng độ). Điều đó có nghĩa là K_c không phụ thuộc vào nồng độ của các chất A, B, C, D.

Đối với chất khí, ngoài cách biểu diễn K_c , người ta còn biểu diễn hằng số cân bằng theo áp suất K_p .

$$K_p = \frac{P_C^c \cdot P_D^d}{P_A^a \cdot P_B^b}$$

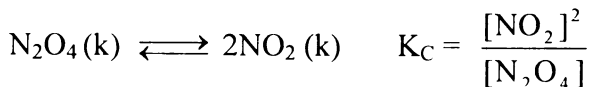
Trong đó: P_C , P_D , P_A và P_B là áp suất riêng phần của các chất khí C, D, A và B.

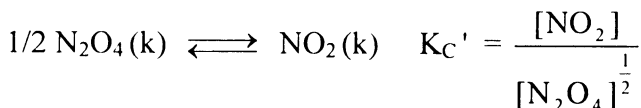
Lưu ý:

– Giá trị của hằng số cân bằng K phụ thuộc vào hệ số của phương trình cân bằng:

Ví dụ:

Nếu ta viết:

\Rightarrow Ở cùng nhiệt độ $K_C = (K_C')^2$.

– Hằng số cân bằng của một phản ứng nhất định (đã cân bằng) chỉ phụ thuộc vào nhiệt độ.

– Đối với các cân bằng dị thể rắn – lỏng, rắn – khí thì nồng độ các chất rắn coi như không đổi và không đưa vào hằng số cân bằng.

Ví dụ: $\text{CaCO}_3(\text{r}) \rightleftharpoons \text{CaO}(\text{r}) + \text{CO}_2(\text{k})$ Ở 800°C , $K_C = [\text{CO}_2] = 4.10^{-3} \text{ mol.l}^{-1}$

- Quan hệ giữa K_C và K_P đối với các chất khí:

Thay giá trị $P_i = \frac{n_i RT}{V} = C_i RT$ vào biểu thức K_P ta có:

$$K_P = \frac{([\text{C}].RT)^c . ([\text{D}].RT)^d}{([\text{A}].RT)^a . ([\text{B}].RT)^b} = \frac{[\text{C}]^c . [\text{D}]^d}{[\text{A}]^a . [\text{B}]^b} (RT)^{[c+d-(a+b)]}$$

$\Rightarrow K_P = K_C (RT)^{\Delta n}$ với Δn là hiệu của tổng hệ số tỉ lượng của sản phẩm và tổng hệ số tỉ lượng của các chất phản ứng. Nếu $\Delta n = 0$ thì $K_P = K_C$.

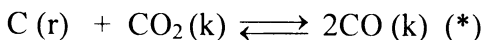
– **Cân bằng hoá học** là một cân bằng động, nghĩa là tại trạng thái cân bằng, các phản ứng thuận và nghịch vẫn xảy ra nhưng $V_t = V_n$ nên không nhận thấy sự biến đổi trong hệ và nồng độ các chất không đổi.

IV. CÁC YẾU TỐ ẢNH HƯỞNG ĐẾN SỰ CHUYỂN DỊCH CÂN BẰNG HÓA HỌC

1. Ảnh hưởng của nồng độ: Khi tăng hoặc giảm nồng độ của một chất trong cân bằng, thì cân bằng bao giờ cũng chuyển dịch theo chiều làm giảm hoặc tăng nồng độ của chất đó.

Chú ý: Trong hệ cân bằng có chất rắn (ở dạng nguyên chất) thì việc tăng, hoặc giảm khối lượng của chất rắn không làm chuyển dịch cân bằng.

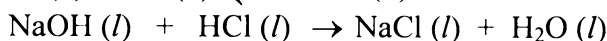
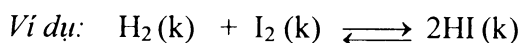
Ví dụ: Xét hệ cân bằng sau trong bình kín ở nhiệt độ không đổi

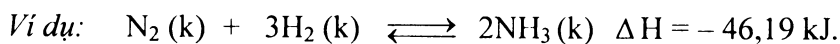
Khi phản ứng đang ở trạng thái cân bằng, nếu ta tăng nồng độ CO_2 (hoặc giảm nồng độ CO) thì cân bằng sẽ dịch chuyển theo chiều thuận. Nếu ta chỉ tăng hoặc giảm khối lượng C thì cân bằng không chuyển dịch.

- 2. Ảnh hưởng của áp suất:** Khi tăng hoặc giảm áp suất chung của hệ cân bằng thì cân bằng bao giờ cũng chuyển dịch theo chiều làm giảm tác dụng của việc tăng hay giảm áp suất đó. Nghĩa là, nếu tăng áp suất thì cân bằng sẽ chuyển dịch theo chiều làm giảm số mol khí và ngược lại. Chẳng hạn, trong phản ứng (*), nếu ta giảm áp suất của hệ thì cân bằng sẽ dịch chuyển theo chiều thuận.

Chú ý: Nếu phản ứng có số mol khí tham gia ở hai vế của phương trình hoá học bằng nhau hoặc phản ứng không có chất khí tham gia thì áp suất không ảnh hưởng đến cân bằng.

- 3. Ảnh hưởng của nhiệt độ:** Khi tăng nhiệt độ, cân bằng sẽ chuyển dịch theo chiều phản ứng thu nhiệt ($\Delta H > 0$). Khi giảm nhiệt độ, cân bằng sẽ dịch chuyển theo chiều phản ứng tỏa nhiệt ($\Delta H < 0$).

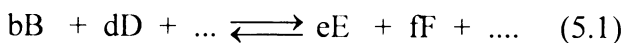
Phản ứng trên là phản ứng tỏa nhiệt, vì vậy một trong những biện pháp để thu được nhiều NH_3 là giảm nhiệt độ.

Chú ý: Chất xúc tác làm tăng tốc độ phản ứng thuận và phản ứng nghịch với số lần bằng nhau. Do vậy, chất xúc tác có tác dụng làm cho cân bằng nhanh chóng được thiết lập, không ảnh hưởng đến việc chuyển dịch cân bằng hoá học.

Nguyên lí Le Sa – tơ – li – ê: Một phản ứng đang ở trạng thái cân bằng chịu một tác động từ bên ngoài như biến đổi nồng độ, áp suất, nhiệt độ, thì cân bằng sẽ chuyển dịch theo chiều làm giảm tác động bên ngoài đó.

5. Năng lượng tự do Gixơ và hằng số cân bằng

Xét phản ứng tổng quát:

Biến thiên thế đẳng áp được tính như sau:

$$\Delta G = (e\bar{G}_{\text{E}} + f\bar{G}_{\text{F}} + \dots) - (b\bar{G}_{\text{B}} + d\bar{G}_{\text{D}} + \dots) \quad (5.2)$$

Trong đó \bar{G} là thế đẳng áp hay hàm Gixơ của 1 mol chất khảo sát trong hệ tại áp suất P xác định (\bar{G} được gọi là thế đẳng áp mol riêng phần).

Nếu xét ở điều kiện chuẩn: 1 mol chất nguyên chất tại 1 atm cho toàn bộ các chất thì ta có:

$$\Delta G^0 = (e\bar{G}_{\text{E}}^0 + f\bar{G}_{\text{F}}^0 + \dots) - (b\bar{G}_{\text{B}}^0 + d\bar{G}_{\text{D}}^0 + \dots) \quad (5.3)$$

Biểu thức liên hệ \bar{G} hay \bar{G}^0 với hóa thế, kết hợp (5.2) với (5.3) ta sẽ có phương trình:

$$\Delta G - \Delta G^0 = RT \ln \frac{a_{\text{E}}^e \cdot a_{\text{F}}^f \cdot \dots}{a_{\text{B}}^b \cdot a_{\text{D}}^d \cdot \dots} \quad (5.4)$$

Khi phản ứng (5.1) đạt trạng thái cân bằng thì:

$$\Delta G = 0 \Rightarrow \Delta G^0 = -RT \ln \frac{a_E^c \cdot a_F^f \dots}{a_B^b \cdot a_D^d \dots} = -RT \ln K_a \quad (5.5)$$

Thay K_c cho K_a ta được:

$$\Delta G^0 = -RT \ln K_c \quad (5.6)$$

Với các phản ứng ở pha khí, ta có:

$$\Delta G^0 = -RT \ln K_p \quad (5.7)$$

Tóm lại:

$$\Delta G^0 = -RT \ln K = -2,303RT \lg K \quad (5.8)$$

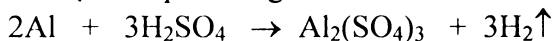
6. Các ví dụ minh họa

Ví dụ 1: Cho 8 gam lá Al vào một cốc đựng dung dịch H_2SO_4 3M (dư) ở nhiệt độ thường. Nếu giữ nguyên các điều kiện khác, chỉ biến đổi một trong các điều kiện sau đây thì tốc độ phản ứng biến đổi như thế nào (tăng lên, giảm xuống hay không đổi) ?

- Thay 8 gam nhôm lá bằng 8 gam bột nhôm.
- Thay dung dịch H_2SO_4 3M bằng dung dịch H_2SO_4 2M.
- Thực hiện phản ứng ở nhiệt độ cao hơn (khoảng 40^0C).
- Dùng thể tích dung dịch H_2SO_4 3M gấp đôi ban đầu.

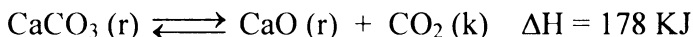
Giải

Phương trình hóa học của phản ứng:

- Tốc độ phản ứng tăng vì diện tích tiếp xúc giữa nhôm và axit H_2SO_4 tăng
- Tốc độ phản ứng giảm vì khi giảm nồng độ axit H_2SO_4 thì tốc độ va chạm giữa các phân tử chất phản ứng giảm.
- Tốc độ phản ứng tăng vì khi tăng nhiệt độ thì tần số va chạm giữa các phân tử chất phản ứng tăng.
- Tốc độ phản ứng không đổi vì khi dùng thể tích dung dịch H_2SO_4 3M gấp đôi thì nồng độ axit vẫn không thay đổi.

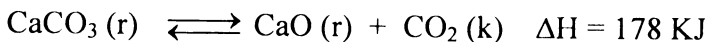
Ví dụ 2: Xét cân bằng sau trong một bình kín:

Ở 820^0C hằng số cân bằng $K_c = 4,28 \cdot 10^{-3}$.

- Phản ứng trên là phản ứng tỏa nhiệt hay thu nhiệt ?
- Khi phản ứng đang ở trạng thái cân bằng, nếu biến đổi một trong những điều kiện sau đây thì hằng số cân bằng K_c biến đổi như thế nào ? Giải thích.
 - Giảm nhiệt độ của phản ứng xuống
 - Thêm khí CO_2 vào
 - Tăng dung tích của bình phản ứng lên
 - Lấy bớt một lượng $CaCO_3$ ra

Giải

a) Phản ứng thu nhiệt vì $\Delta H > 0$

b) $K_C = [\text{CO}_2]$

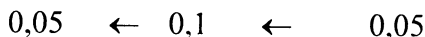
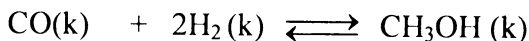
- Khi giảm nhiệt độ của phản ứng xuống thì cân bằng sẽ chuyển dịch theo chiều nghịch (chiều tỏa nhiệt) để đến trạng thái cân bằng mới và ở trạng thái cân bằng mới này thì nồng độ CO_2 giảm $\Rightarrow K_C$ giảm
- Khi thêm khí CO_2 vào \rightarrow Nồng độ CO_2 tăng \Rightarrow Cân bằng chuyển dịch theo chiều thuận nhưng ở trạng thái cân bằng mới nồng độ CO_2 không thay đổi $\Rightarrow K_C$ không đổi
- Khi tăng dung tích của bình phản ứng lên \Rightarrow Áp suất của hệ giảm (nồng độ CO_2 giảm) \Rightarrow Cân bằng chuyển dịch theo chiều thuận làm tăng nồng độ CO_2 nhưng chỉ tăng đến khi bằng nồng độ CO_2 trước khi tăng dung tích của bình lên thì dừng lại và cân bằng được thiết lập $\Rightarrow K_C$ không đổi.
- Lấy bớt một lượng CaCO_3 ra thì cân bằng không chuyển dịch $\rightarrow K_C$ không đổi

Ví dụ 3: Cho 0,1 mol CO tác dụng với 0,15 mol H_2 trong bình có dung tích 1 lít, ở nhiệt độ cao, xảy ra phản ứng: $\text{CO}(\text{k}) + 2\text{H}_2(\text{k}) \rightleftharpoons \text{CH}_3\text{OH}(\text{k})$

Khi phản ứng đạt trạng thái cân bằng thì $[\text{CH}_3\text{OH}] = 0,05 \text{ mol}$.

Tính hằng số cân bằng K_C của phản ứng trên.

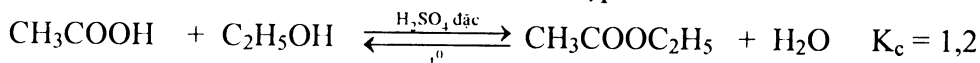
Giải

$$\Rightarrow [\text{CO}] = 0,1 - 0,05 = 0,05\text{M}; [\text{H}_2] = 0,15 - 0,1 = 0,05\text{M}$$

$$\Rightarrow K_C = \frac{0,05}{0,05 \cdot 0,05^2} = 400.$$

Ví dụ 4: Cho 1 mol CH_3COOH và 2 mol $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$ vào bình cầu và tạo điều kiện để phản ứng xảy ra, giả sử thể tích của hỗn hợp là 1 lít.

Hiệu suất của phản ứng trên là

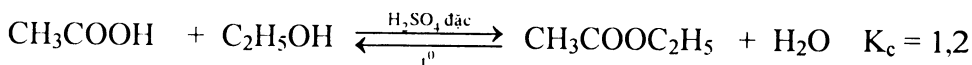
A. 69,30%.

B. 31,15%.

C. 37,70%.

D. 59,84%.

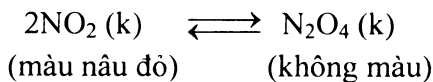
Giải

Ban đầu:	1	2	0	0
Phản ứng:	h	h	h	h
Cân bằng:	1 - h	2 - h	h	h

$$\Rightarrow K_C = \frac{h^2}{(1-h)(2-h)} = 1,2 \Rightarrow h = 0,693 (= 69,3\%) \Rightarrow \text{Đáp án A}$$

Ví dụ 5: Cho cân bằng sau trong bình kín:

Biết khi hạ nhiệt độ của bình thì màu nâu nhạt dần. Phản ứng thuận có

- A. $\Delta H > 0$, phản ứng tỏa nhiệt B. $\Delta H < 0$, phản ứng tỏa nhiệt
C. $\Delta H > 0$, phản ứng thu nhiệt D. $\Delta H < 0$, phản ứng thu nhiệt

Giải

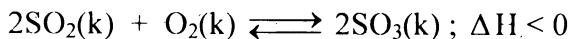
Khi hạ nhiệt độ của bình thì màu nâu nhạt dần tức là nồng độ NO_2 giảm và nồng độ N_2O_4 tăng \Rightarrow Cân bằng dịch chuyển theo chiều thuận để làm tăng nhiệt độ của môi trường lên hay nói cách khác phản ứng thuận tỏa nhiệt ($\Delta H < 0$) \Rightarrow Đáp án B

Ví dụ 6: Cho phản ứng sau: $2\text{SO}_2(\text{k}) + \text{O}_2(\text{k}) \rightleftharpoons 2\text{SO}_3(\text{k})$; $\Delta H < 0$

Để cân bằng trên chuyển dịch theo chiều thuận thì: (1) tăng nhiệt độ, (2) tăng áp suất, (3) hạ nhiệt độ, (4) dùng xúc tác là V_2O_5 , (5) Giảm nồng độ SO_3 . Biện pháp **đúng** là

- A. 1, 2, 5. B. 2, 3, 5. C. 1, 2, 3, 4, 5. D. 2, 3, 4, 5.

Giải

- (1) Tăng nhiệt độ cân bằng chuyển dịch theo chiều thu nhiệt (chiều nghịch vì $\Delta H < 0$)
(2) Tăng áp suất cân bằng chuyển dịch theo chiều giảm số mol khí (chiều thuận)
(3) Hạ nhiệt độ cân bằng chuyển dịch theo chiều tỏa nhiệt (chiều thuận)
(4) Dùng chất xúc tác cân bằng không chuyển dịch vì chất xúc tác làm tăng tốc độ phản ứng thuận và nghịch lên với số lần bằng nhau.
(5) Giảm nồng độ SO_3 cân bằng chuyển dịch theo chiều làm tăng nồng độ SO_3 (chiều thuận)

Ví dụ 7: Cho cân bằng hoá học: $\text{H}_2 (\text{k}) + \text{I}_2 (\text{k}) \rightleftharpoons 2\text{HI} (\text{k})$; $\Delta H > 0$.

Cân bằng **không** bị chuyển dịch khi

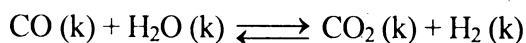
- A. Giảm nồng độ HI . B. Tăng nồng độ H_2 .
C. Tăng nhiệt độ của hệ. D. Giảm áp suất chung của hệ.

Giải

Vì tổng số mol khí ở hai vế bằng nhau nên sự thay đổi áp suất chung của hệ không làm cân bằng chuyển dịch \Rightarrow Đáp án D

Ví dụ 8: Cho 5,6 gam CO và 5,4 gam H_2O vào một bình kín dung tích không đổi 10 lít.

Nung nóng bình một thời gian ở 830°C để hệ đạt đến trạng thái cân bằng:

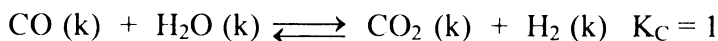

(hằng số cân bằng $K_C = 1$). Nồng độ cân bằng của CO, H_2O lần lượt là

- A. 0,08M và 0,18M. B. 0,018M và 0,008M.
C. 0,012M và 0,024M. D. 0,008M và 0,018M.

Giải

$$C_{\text{CO}} = \frac{5,6}{28.10} = 0,02 \text{ M} ; C_{\text{H}_2\text{O}} = \frac{5,4}{18.10} = 0,03 \text{ M}$$

$$\text{Bđ : } 0,02 \quad 0,03 \quad 0 \quad 0$$

$$\text{Pư : } x \quad x \quad x \quad x$$

$$\text{Cb : } 0,02 - x \quad 0,03 - x \quad x \quad x$$

$$K_C = \frac{[\text{H}_2].[\text{CO}_2]}{[\text{CO}].[\text{H}_2\text{O}]} \Rightarrow \frac{x^2}{(0,02 - x).(0,03 - x)} = 1 \Rightarrow x = 0,012 \text{ M}$$

$$\Rightarrow [\text{CO}] = 0,02 - 0,012 = 0,008 \text{ M} ; [\text{H}_2\text{O}] = 0,03 - 0,012 = 0,018 \text{ M} \Rightarrow \text{Đáp án D}$$

Ví dụ 9: Phản ứng điều chế NH_3 : $\text{N}_2 \text{ (k)} + 3\text{H}_2 \text{ (k)} \rightleftharpoons 2\text{NH}_3 \text{ (k)}$ có hằng số cân bằng tại 500°C là $K_p = 1,5.10^{-5} \text{ atm}^{-2}$. Nếu hỗn hợp đầu có N_2 và H_2 theo tỷ lệ mol 1:3. Hãy tính xem có bao nhiêu phần trăm hỗn hợp ban đầu đã chuyển thành NH_3 nếu thực hiện ở 500 atm.

Giải

$$K_p = \frac{P_{\text{NH}_3}^2}{P_{\text{N}_2} \cdot P_{\text{H}_2}^3} = 1,5.10^{-5} \quad (1)$$

$$P = P_{\text{H}_2} + P_{\text{N}_2} + P_{\text{NH}_3} \quad (2)$$

$$P_{\text{H}_2} = 3P_{\text{N}_2} \quad (3)$$

$$(2) + (3) \Rightarrow P = 4P_{\text{N}_2} + P_{\text{NH}_3} \Rightarrow P_{\text{N}_2} = 0,25(P - P_{\text{NH}_3})$$

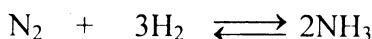
$$P_{\text{H}_2} = 0,75(P - P_{\text{NH}_3})$$

$$\Rightarrow K_p = \frac{P_{\text{NH}_3}^2}{0,25(P - P_{\text{NH}_3}).(0,75)^3(P - P_{\text{NH}_3})^3}$$

$$\text{Gọi } P_{\text{NH}_3} \text{ là } x. \text{ Khi } P = 500 \text{ atm} \Rightarrow 1,26.10^{-3}x^2 - 2,26x + 315 = 0$$

$$\Rightarrow x = 152 \text{ atm} = P_{\text{NH}_3}$$

Gọi a là % N_2 đã chuyển hoá thành NH_3

$$\text{Ban đầu: } 1 \quad 3$$

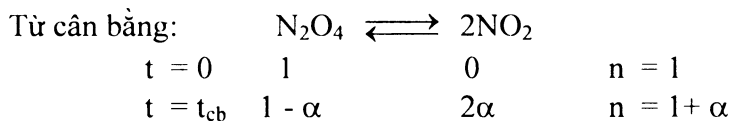
$$\text{Phản ứng : } a \quad 3a \quad 2a$$

$$\text{Cân bằng } 1 - a \quad 3(1 - a) \quad 2a$$

$$\text{Cùng nhiệt độ, thể tích: } \frac{2a}{4 - 2a} = \frac{152}{500} \Rightarrow a = 0,4662 (= 46,62\%)$$

Ví dụ 10: 18,4 gam N_2O_4 được đặt trong một bình chân không thể tích 5,9 lít ở 27°C và áp suất lúc cân bằng là 1atm. Cùng lượng N_2O_4 như trên nhưng ở 110°C , áp suất cân bằng 1 atm đạt được thể tích là 12,14 lít. Tính độ phân huỷ N_2O_4 ở 27°C và 110°C .

Giải

Ở cùng nhiệt độ, thể tích: $P_{cb} = P_0(1 + \alpha)$

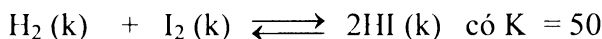
- Ở 27°C : $P_{01} = \frac{nRT_1}{V} = \frac{18,4}{92} \cdot \frac{0,082(273 + 27)}{5,9} = 0,834 \text{ atm}$

$$\alpha_1 = \frac{P_{cb}}{P_0} - 1 = \frac{1}{0,834} - 1 = 0,20$$

- Ở 110°C : $P_{02} = \frac{nRT_2}{V} = \frac{18,4}{92} \cdot \frac{0,082(273 + 110)}{12,14} = 0,517 \text{ atm}$

$$\alpha_2 = \frac{P_{cb}}{P_0} - 1 = \frac{1}{0,517} - 1 = 0,93$$

Ví dụ 11: Hỗn hợp gồm 1 mol H_2 và 1 mol I_2 được đốt nóng trong bình phản ứng có thể tích 30 lít đến nhiệt độ 470°C . Cho phản ứng:

Tính:

- Số mol I_2 còn lại khi cân bằng thiết lập.
- Áp suất tổng cộng trong bình phản ứng.
- Áp suất riêng của I_2 và HI trong hỗn hợp cân bằng.
- Nếu đưa tiếp vào hỗn hợp cân bằng 1 mol H_2 . Hãy xác định số mol H_2 còn lại chưa phản ứng.

Giải

a) Gọi x là số mol H_2 đã phản ứng ta có:

$$K = \frac{[\text{HI}]^2}{[\text{H}_2][\text{I}_2]} = \frac{(2x)^2}{(1-x)^2} = 50 \Rightarrow x = 0,78 \text{ mol}$$

Số mol I_2 còn lại sau phản ứng là 0,22 mol

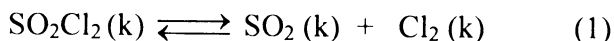
b) $P = \frac{nRT}{V} = \frac{2,0,082.743}{30} = 4,1 \text{ atm}$

c) $P_{\text{I}_2} = \frac{0,22 \cdot 0,082 \cdot 743}{30} = 0,45 \text{ atm}$

$$P_{\text{HI}} = \frac{1,56 \cdot 0,082 \cdot 743}{30} = 3,17 \text{ atm}$$

$$d) K = \frac{(2x)^2}{(1-x)(2-x)} = 50 \Rightarrow x = 0,93 \text{ mol} \Rightarrow \text{Số mol } I_2 \text{ còn lại là } 0,07 \text{ mol.}$$

Ví dụ 12: Sunfuryl diclorua SO_2Cl_2 là hoá chất phổ biến trong phản ứng clo hoá tại 350^0C , 2 atm phản ứng:

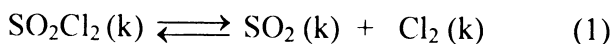

Có $K_p = 50$

- Hãy cho biết đơn vị của trị số đó và giải thích hằng số cân bằng K_p này có phải có đơn vị như vậy.
- Tính phần trăm thể tích khí SO_2Cl_2 còn lại khi (1) đạt trạng thái cân bằng ở điều kiện đã cho.
- Ban đầu dùng 150 mol $SO_2Cl_2(k)$, tính số mol $Cl_2(k)$ thu được khi (1) đạt trạng thái cân bằng.

Giải

a) Gọi số mol SO_2Cl_2 ban đầu là 1; Độ phân li là x. Ta có:

Ban đầu: 1 0 0

Phân li: x x x

Cân bằng: $1 - x$ x x

$$K_p = \frac{P_{SO_2}(\text{atm}).P_{Cl_2}(\text{atm})}{P_{SO_2Cl_2}(\text{atm})} = 50 (\text{atm}) \quad (2)$$

b) Vì các khí đều là khí lí tưởng nên $P_i = P.x_i$ (3)

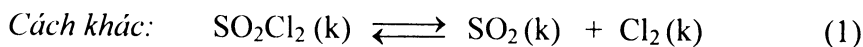
$$\text{Mà: } x_i = \frac{n_i}{\sum n_i}$$

Ở đây: $n_{SO_2} = n_{Cl_2} = x$; $\sum n_i = 1 + x$

$$K_p = P \cdot \frac{x^2}{(1-x)(1+x)} \Rightarrow 50 = 2 \cdot \frac{x^2}{(1-x)(1+x)} \Rightarrow x = 0,9806 \text{ mol}$$

Số mol SO_2Cl_2 còn lại $1 - x = 0,0194 \text{ mol}$

Do đó SO_2Cl_2 chiếm $\frac{0,0194}{1,9806} \cdot 100\% = 0,98\%$

Ban đầu: 2 0 0

Cân bằng: $2 - 2P$ P P

$$\Rightarrow K_p = \frac{P^2}{2 - P} = 50 \Rightarrow P = 0,9902$$

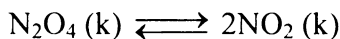
Ở cùng điều kiện nhiệt độ và thể tích:

$$\%V_{\text{SO}_2\text{Cl}_2} = \frac{n_{\text{SO}_2\text{Cl}_2} \cdot 100\%}{n_{\text{sau}}} = \frac{P_{\text{SO}_2\text{Cl}_2}}{P_{\text{sau}}} \cdot 100\% = \frac{2(1-0,9902)}{2} \cdot 100\% = 0,98\%$$

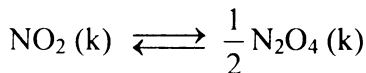
Ví dụ 13: Xét phản ứng: $2\text{NO}_2 (\text{k}) \rightleftharpoons \text{N}_2\text{O}_4 (\text{k})$

a) Xác định ΔG^0 và K_p của phản ứng này ở 25°C .

b) Xác định ΔG^0 và K_p của phản ứng nghịch:

c) Xác định ΔG^0 và K_p đối với phản ứng thuận được biểu diễn dưới dạng:

Cho biết: $\Delta G^0_{\text{N}_2\text{O}_4} = 97,82 \text{ kJ} \cdot \text{mol}^{-1}$; $\Delta G^0_{\text{NO}_2} = 51,30 \text{ kJ} \cdot \text{mol}^{-1}$

Giải

$$\text{a) } \Delta G^0 = \Delta G^0_{\text{N}_2\text{O}_4} - 2\Delta G^0_{\text{NO}_2} = 97,82 - 2 \cdot 51,30 = -4,78 \text{ KJ}$$

$$\Delta G^0 = -RT \ln K_p = -2,303RT \lg K_p \Rightarrow \lg K_p = \frac{4780}{2,303 \cdot 8,314 \cdot 298} = 0,837$$

$$\Rightarrow K_p = 6,88$$

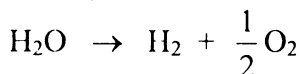
$$\text{b) } \Delta G^0_1 = -\Delta G^0 = 4,78 \text{ KJ}; K_{p1} = K_p^{-1} = 0,146$$

$$\text{c) } \Delta G^0_2 = \frac{1}{2} \Delta G^0 = -2,39 \text{ KJ}; K_{p2} = \sqrt{K_p} = 2,62$$

Ví dụ 14: Khi đốt nóng 1 mol hơi nước dưới áp suất 1 atm, người ta giả thiết rằng hơi nước bị phân huỷ thành H_2 và O_2 , cả 3 khí đều là lí tưởng. Tính giá trị của hằng số cân bằng K_p ở 1500K và 2000K. Biết rằng phần mol của hiđro lúc cân bằng tương ứng là $1,92 \cdot 10^{-4}$ và $6,00 \cdot 10^{-4}$. Giả thiết rằng biến thiên entanpi của phản ứng không phụ thuộc vào nhiệt độ trong khoảng từ 1500K đến 2000K. Tính ΔH .

Giải

Phương trình phân huỷ nước:

$$t = 0: \quad 1 \quad 0 \quad 0$$

$$t = t_{\text{cb}}: \quad 1-x \quad x \quad 0,5x$$

$$\bullet \text{ Ở } 1500\text{K}: x_{\text{H}_2} = \frac{x}{1+0,5x} = 1,92 \cdot 10^{-4} \Rightarrow x = 1,92 \cdot 10^{-4}$$

$$K_{p(1500\text{K})} = \frac{x \cdot (0,5x)^{\frac{1}{2}}}{1-x} \cdot \left(\frac{P}{1+0,5x} \right)^{\frac{1}{2}} = 1,88 \cdot 10^{-6}$$

• Ở 2000K:

$$x_{H_2} = \frac{1}{1 + 0,5x} = 6,00 \cdot 10^{-4} \Rightarrow x = 6 \cdot 10^{-4}$$

$$K_p(2000K) = \frac{x \cdot (0,5x)^{\frac{1}{2}}}{1-x} \cdot \left(\frac{P}{1+0,5x} \right)^{\frac{1}{2}} = 1,04 \cdot 10^{-5}$$

Ta có: $\ln \frac{K_{p_2}}{K_{p_1}} = -\frac{\Delta H}{R} \left(\frac{1}{T_2} - \frac{1}{T_1} \right) \Rightarrow \Delta H = 85328 \text{ J.mol}^{-1}$

Ví dụ 15: Khi đun nóng đến nhiệt độ cao PCl_5 bị phân huỷ theo phương trình:

1. Cho m gam PCl_5 vào một bình dung tích V, đun nóng bình đến nhiệt độ T (K) để xảy ra phản ứng phân li PCl_5 . Sau khi đạt tới cân bằng áp suất trong bình bằng P. Hãy thiết lập biểu thức K_p theo độ phân li α và áp suất P. Thiết lập biểu thức K_p theo α , m và V.
2. Trong thí nghiệm thực hiện ở nhiệt độ T_1 , người ta cho 83,3 gam PCl_5 vào bình dung tích V_1 . Sau khi đạt trạng thái cân bằng đo được $P = 2,700 \text{ atm}$. Hỗn hợp khí trong bình có tỉ khối so với hidro bằng 68,826. Tính α và K_p .
3. Trong thí nghiệm 2 giữ nguyên lượng PCl_5 và nhiệt độ như ở thí nghiệm 1 nhưng thay dung tích là V_2 thì đo được áp suất cân bằng là 0,500 atm. Tính tỉ số V_2/V_1 .
4. Trong thí nghiệm 3 giữ nguyên lượng PCl_5 và dung tích bình V_1 như ở thí nghiệm 1 nhưng hạ nhiệt độ của bình tới $T_3 = 0,9T_1$ thì đo được áp suất cân bằng là 1,944 atm. Tính K_p và α . Từ đó cho biết phản ứng phân li PCl_5 thu nhiệt hay tỏa nhiệt. Cho $Cl = 35,453$; $P = 30,974$; $H = 1,008$; các khí đều là khí lí tưởng.

Giải

1. Tìm biểu thức K_p , K_c

Ban đầu: a 0 0

Cân bằng: a - x x x

Tổng số mol khí lúc cân bằng: a + x = n

Độ phân li $\alpha = \frac{x}{a}$; Khối lượng mol:

$$M_{PCl_5} = 30,974 + 5 \cdot 35,453 = 208,239 \text{ (g/mol)}$$

$$M_{PCl_3} = 30,974 + 3 \cdot 35,453 = 137,333 \text{ (g/mol)}$$

$$M_{Cl_2} = 70,906 \text{ (g/mol)}$$

$$\Rightarrow n_{PCl_5} \text{ ban đầu} = a = \frac{m}{208,293}$$

• Tính K_p :

Áp suất riêng phần lúc cân bằng của mỗi khí:

$$P_{\text{PCl}_5} = \frac{a-x}{a+x} P; \quad P_{\text{PCl}_3} = P_{\text{Cl}_2} = \frac{x}{a+x} P$$

$$K_p = \frac{P_{\text{PCl}_3} \cdot P_{\text{Cl}_2}}{P_{\text{PCl}_5}} = \frac{x^2}{(a+x)^2} \cdot P^2 \cdot \frac{a+x}{a-x} \cdot \frac{1}{P} = \frac{x^2}{a^2-x^2} \cdot P = \frac{\left(\frac{x}{a}\right)^2}{1-\left(\frac{x}{a}\right)^2} \cdot P = \frac{\alpha^2}{1-\alpha^2} \cdot P$$

• Tính K_C :

$$K_p = K_C (RT)^{\Delta n} \text{ ở đây } \Delta n = 1; \quad RT = \frac{PV}{n} = \frac{PV}{a+x} = \frac{PV}{a(1+\alpha)}$$

$$\Rightarrow \frac{\alpha^2}{1-\alpha^2} P = K_C \cdot \frac{PV}{a(1+\alpha)} \Rightarrow K_C = \frac{\alpha^2 a}{(1-\alpha)V} = \frac{\alpha^2 m}{208,93(1-\alpha)V}$$

2. Thí nghiệm 1: $n_{\text{PCl}_5} = 0,4 \text{ mol}$

$$M_{\text{hh}} \equiv 68,826.2,016 = 138,753 \text{ gam/mol}$$

Tổng số mol khí lúc cân bằng:

$$n_1 = a(1 + \alpha_1) = 0,4(1 + \alpha_1) = \frac{83,30}{138,753} = 0,6 \Rightarrow \alpha_1 = 0,5$$

• Tìm K_p tại nhiệt độ T_1 :

$$K_p = \frac{\alpha_1^2}{1-\alpha_1^2} \cdot P_1 = \frac{(0,5)^2}{1-(0,5)^2} \cdot 2,7 = 0,9$$

3. Thí nghiệm 2: - Giữ nguyên nhiệt độ $\Rightarrow K_p$ không đổi

- Giữ nguyên số mol PCl_5 ban đầu $\Rightarrow a = 0,4 \text{ mol}$

- Áp suất cân bằng $P_2 = 0,5 \text{ atm}$

$$K_p = \frac{\alpha_2^2}{1-\alpha_2^2} \cdot P_2 = \frac{\alpha_2^2}{1-\alpha_2^2} \cdot 0,5 = 0,9 \Rightarrow \alpha_2 = 0,802$$

Tổng số mol khí lúc cân bằng:

$$n_2 = a(1 + \alpha_2) = 0,4(1 + 0,802) = 0,721 \text{ mol}$$

Trong điều kiện đẳng nhiệt:

$$\frac{V_2}{V_1} = \frac{n_2 P_1}{n_1 P_2} = \frac{0,721 \cdot 2,7}{0,6 \cdot 0,5} = 6,489 \text{ (lần)}$$

4. Thí nghiệm 3:

- Thay đổi nhiệt độ $\Rightarrow K_p$ thay đổi

- Giữ nguyên số mol PCl_5 ban đầu $a = 0,4 \text{ mol}$ và V_1

- Áp suất cân bằng V_3 thay đổi do: Nhiệt độ giảm ($T_3 = 0,9T_1$), tổng số mol khí thay đổi $n_3 \neq n_1$

- $P_3 = 1,944 \text{ atm}$.

- Trong điều kiện đẳng tích, ta có:

$$\frac{P_3}{P_1} = \frac{n_3 T_3}{n_1 T_1} \Rightarrow n_3 = \frac{n_1 T_1 P_3}{T_3 P_1} = \frac{0,6 T_1 \cdot 1,944}{2,7 \cdot 0,9 T_1} = 0,48 \text{ mol}$$

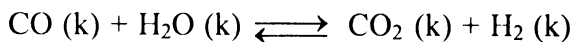
$$\Rightarrow n_3 = a(1 + \alpha_3) \Rightarrow \alpha_3 = 0,2$$

$$\bullet K_p = \frac{\alpha_3^2}{1 - \alpha_3^2} \cdot P_3 = \frac{(0,2)^2}{1 - (0,2)^2} \cdot 1,944 = 0,081$$

- Khi hạ nhiệt độ K_p giảm \Rightarrow cân bằng chuyển dịch theo chiều nghịch. Chiều nghịch là chiều phát nhiệt \Rightarrow Chiều thuận là chiều thu nhiệt.

B. BÀI TẬP

1. Một bình kín dung tích 1 lít chứa 1,5 mol H_2 và 1,0 mol N_2 (có xúc tác và nhiệt độ thích hợp). Ở trạng thái cân bằng có 0,2 mol NH_3 tạo thành. Muốn hiệu suất đạt 25 % cần phải thêm vào bình bao nhiêu mol N_2 ?
2. Bình kín có thể tích không đổi là 0,5 lít chứa 0,5 mol H_2 và 0,5 mol N_2 ở $t^\circ C$, khi ở trạng thái cân bằng có 0,2 mol NH_3 được tạo thành. Tính hằng số cân bằng K_C của phản ứng tổng hợp NH_3 .
3. Cho phản ứng : $H_2 (k) + I_2 (k) \rightleftharpoons 2HI (k)$
Ở nhiệt độ $430^\circ C$, hằng số cân bằng K_C của phản ứng trên bằng 53,96. Đun nóng một bình kín dung tích không đổi 10 lít chứa 4,0 gam H_2 và 406,4 gam I_2 . Khi hệ phản ứng đạt trạng thái cân bằng ở $430^\circ C$, thì nồng độ của HI là bao nhiêu ?
4. Cho cân bằng hoá học sau: $2SO_2 (k) + O_2 (k) \rightleftharpoons 2SO_3 (k) ; \Delta H < 0$.
Cho các biện pháp: (1) tăng nhiệt độ, (2) tăng áp suất chung của hệ phản ứng, (3) hạ nhiệt độ, (4) dùng thêm chất xúc tác V_2O_5 , (5) giảm nồng độ SO_3 , (6) giảm áp suất chung của hệ phản ứng. Những biện pháp nào làm cân bằng trên chuyển dịch theo chiều thuận ? Giải thích ?
5. Cho 5,6 gam CO và 5,4 gam H_2O vào một bình kín dung tích không đổi 10 lít.
Nung nóng bình một thời gian ở $830^\circ C$ để hệ đạt đến trạng thái cân bằng:

(hằng số cân bằng $K_c = 1$). Tính nồng độ cân bằng của CO, H_2O .

6. Để hòa tan hết một mẫu kẽm trong dung dịch HCl ở $20^\circ C$ cần 6 phút. Cũng mẫu kẽm đó tan trong dung dịch axit nói trên ở $30^\circ C$ trong 3 phút. Hỏi để hòa tan hết mẫu kẽm đó trong dung dịch axit nói trên ở $80^\circ C$ cần thời gian bao lâu?
7. Cho cân bằng sau (trong bình kín) :

Cân bằng trên sẽ chuyển dịch theo chiều nào nếu

a) tăng nhiệt độ.

b) tăng áp suất

c) dùng chất xúc tác.

Giải thích.

8. Cho 0,04 mol NO_2 vào một bình kín dung tích 100 ml (ở $t^\circ\text{C}$), sau 20 giây thấy tổng nồng độ khí trong bình là 0,30 mol/l. Tính tốc độ trung bình của phản ứng (tính theo NO_2 , ở $t^\circ\text{C}$) trong 20 giây.

9. Trong các cặp phản ứng sau, phản ứng nào có tốc độ lớn hơn ?

a) $\text{Fe} + \text{CuSO}_4$ (1M) và $\text{Fe} + \text{CuSO}_4$ (2M) (cùng nhiệt độ)

b) $\text{Fe} + \text{CuSO}_4$ (1M, 25°C) và $\text{Fe} + \text{CuSO}_4$ (1M, 50°C)

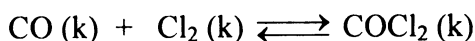
c) Zn (hạt) + FeSO_4 (2M) và Zn (bột) + FeSO_4 (2M) (cùng nhiệt độ)

d) $2\text{KClO}_3(\text{r}) \xrightarrow{t^\circ} 2\text{KCl}(\text{r}) + 3\text{O}_2(\text{r})$ và

$2\text{KClO}_3(\text{r}) \xrightarrow{\text{MnO}_2, t^\circ} 2\text{KCl}(\text{r}) + 3\text{O}_2(\text{r})$

10. a) Hỏi nồng độ CO trong phản ứng $2\text{CO}(\text{k}) \rightarrow \text{CO}_2(\text{k}) + \text{C}(\text{r})$ tăng lên bao nhiêu lần để tốc độ phản ứng tăng lên 16 lần.

b) Tác dụng giữa CO và Cl_2 diễn ra theo phương trình:

Nồng độ CO là 0,4 M, của clo là 0,3M. Hỏi tốc độ phản ứng thay đổi thế nào nếu nồng độ của clo tăng lên 0,8M, của CO tăng lên 0,6M

11. a) Cho phản ứng: $\text{A}(\text{k}) + 2\text{B}(\text{k}) \rightarrow \text{C}(\text{k}) + \text{D}(\text{k})$

(1) Khi nồng độ chất B tăng lên 4 lần và nồng độ chất A không đổi thì tốc độ phản ứng tăng hay giảm bao nhiêu lần ?

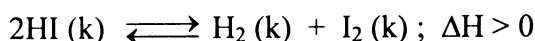
(2) Khi áp suất của hệ tăng lên 3 lần thì tốc độ phản ứng tăng lên bao nhiêu lần ?

b) Cho phản ứng: $\text{N}_2(\text{k}) + 3\text{H}_2(\text{k}) \rightleftharpoons 2\text{NH}_3(\text{k})$

Sau một thời gian, nồng độ các chất như: $[\text{N}_2] = 3\text{M}$; $[\text{H}_2] = 2\text{M}$; $[\text{NH}_3] = 4\text{M}$.

Tính nồng độ ban đầu của N_2 và H_2 .

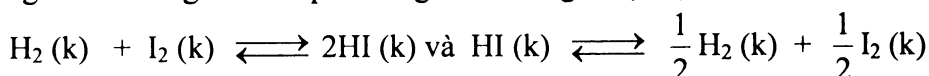
12. Khi đun nóng HI trong bình kín, xảy ra phản ứng sau:

a) Ở một nhiệt độ nào đó, hằng số cân bằng K_C của phản ứng là $\frac{1}{81}$. Tính xem có

bao nhiêu phần trăm HI bị phân hủy.

b) Tính hằng số cân bằng của các phản ứng sau ở cùng nhiệt độ như trên :

13. Cho 0,15 mol $\text{CaCO}_3(\text{r})$ vào bình chân không dung tích 1 lít để thực hiện phản ứng sau : $\text{CaCO}_3(\text{r}) \rightleftharpoons \text{CaO}(\text{r}) + \text{CO}_2(\text{k})$

Ở nhiệt độ 800°C , hằng số cân bằng $K_C = 4 \cdot 10^{-3}$

Ở nhiệt độ 850°C , hằng số cân bằng $K_C = 10^{-2}$

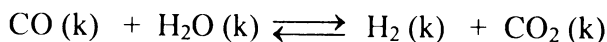
Tính hiệu suất chuyển hóa CaCO_3 thành CaO và CO_2 (% CaCO_3 bị phân hủy) khi đạt đến trạng thái cân bằng ở hai nhiệt độ trên. So sánh các kết quả thu được và hãy rút ra kết luận và giải thích.

14. Có cân bằng sau: $\text{N}_2\text{O}_4(\text{k}) \rightleftharpoons 2\text{NO}_2(\text{k})$

- a) Cho 9,2 gam N_2O_4 vào bình kín dung tích 5,864 lít ở 25°C . Lúc cân bằng áp suất của hỗn hợp khí trong bình là 0,5 atm. Tính áp suất riêng phần của N_2O_4 và NO_2 lúc cân bằng.
- b) Nếu tăng áp suất của hệ lúc cân bằng lên 0,75 atm thì áp suất riêng phần của NO_2 và N_2O_4 lúc này là bao nhiêu ? Kết quả có phù hợp với nguyên lí Le Chatelier hay không ?
15. X là hỗn hợp của SO_2 và O_2 , có tỉ khối so với H_2 là 22,4. Nung nóng X một thời gian trong bình kín có chất xúc tác thích hợp, thu được hỗn hợp khí có tỉ khối so với H_2 là 26,67. Tính hiệu suất của phản ứng tổng hợp SO_3 .

16. Cho phản ứng: $2\text{SO}_2(\text{k}) + \text{O}_2(\text{k}) \rightleftharpoons 2\text{SO}_3(\text{k}) \quad \Delta H = -198 \text{ kJ}$

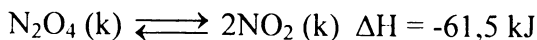
- a) Giả sử ở một nhiệt độ nào đó, hỗn hợp cân bằng trong bình kín dung tích 1 lít có các thành phần sau đây: $[\text{SO}_3] = 0,45 \text{ M}$; $[\text{O}_2] = 0,2 \text{ M}$; $[\text{SO}_2] = 0,15 \text{ M}$
- b) Giảm thể tích của của bình phản ứng xuống thì cân bằng chuyển dịch theo chiều nào (nhiệt độ không đổi) ?
- c) Nếu tăng nhiệt độ lên, cân bằng sẽ chuyển dịch theo chiều nào ?
- d) Dự đoán điều kiện đúng để thực hiện sự điều chế SO_3 trong công nghiệp trên phương diện cân bằng hóa học và thực tế sản xuất.
17. Ở nhiệt độ 1396 K và áp suất $1,0133 \cdot 10^5 \text{ N.m}^{-2}$. Hãy tính hằng số cân bằng của phản ứng điều chế khí than ướt:

Biết: - Độ phân li của hơi nước thành hidro và oxi là $0,567 \cdot 10^{-4}$.

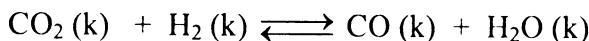
- Độ phân li của cacbon đioxit thành cacbon oxit và oxi là $1,551 \cdot 10^{-4}$.

18. Cho phản ứng:

- a) Cân bằng được thiết lập xuất phát từ a mol N_2O_4 . Thiết lập biểu thức $K_p = f(P, \alpha)$, trong đó P là áp suất của hệ lúc cân bằng, α là độ phân li của N_2O_4 .
- b) Nếu có 1,588 gam N_2O_4 trong bình dung tích 0,50 lít ở 25°C và P lúc cân bằng là 1,0 atm thì α , K_p và áp suất riêng phần của NO_2 , N_2O_4 lúc cân bằng là bao nhiêu?

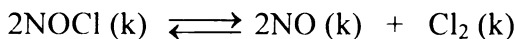
19. Cho phản ứng:

- a) Hằng số cân bằng của phản ứng ở 850°C bằng 1. Nồng độ ban đầu của CO_2 và H_2 là 0,2M và 0,8M. Tìm nồng độ 4 chất ở thời điểm cân bằng.
- b) Tính hằng số cân bằng của phản ứng (K_p) ở 25°C . Cho biết:

Chất	$\text{H}_2(\text{k})$	$\text{CO}_2(\text{k})$	$\text{CO}(\text{k})$	$\text{H}_2\text{O}(\text{k})$
$\Delta H_{298}^0 \text{ (kJ/mol)}$	0	-393,509	-110,525	-241,818
$S_{298} \text{ (J/molK)}$	130,575	213,63	197,565	188,716

20. Xét cân bằng:

Các dữ liệu nhiệt động cho ở bảng sau:

	NOCl	NO	Cl ₂
ΔH_{298}^0 (kJ/mol)	51,71	90,25	0
S_{298} (J/molK)	26,4	21,1	22,3

Cho rằng ΔH , ΔS thay đổi theo nhiệt độ không đáng kể.

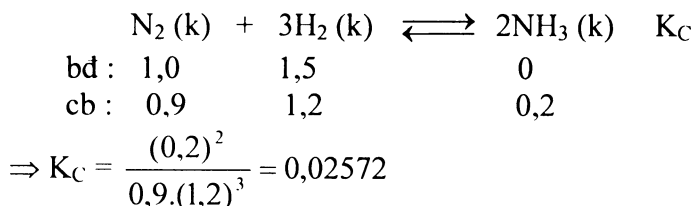
a) Tính K_P của phản ứng ở 298K.

b) Tính K_P của phản ứng ở 475K.

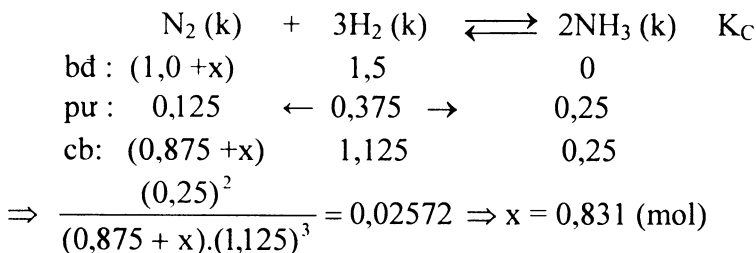
c) Cho 2,00 gam NOCl vào bình chân không có dung tích 2,00 lít. Tính áp suất trong bình lúc cân bằng ở 298K và ở 475K.

C. HƯỚNG DẪN GIẢI

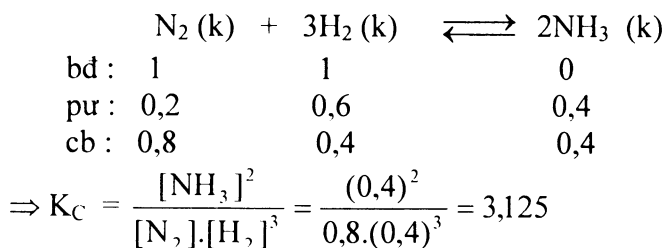
1. Vì thể tích bình 1 lít nên số mol bằng nồng độ mol

Gọi x là số mol N₂ cần thêm vào bình để hiệu suất phản ứng đạt 25%. Ta có :

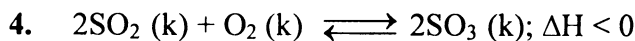
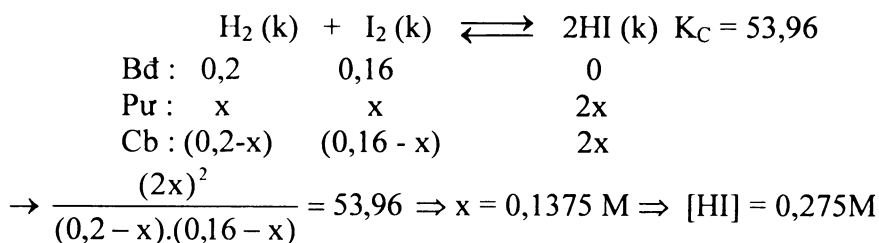

2.

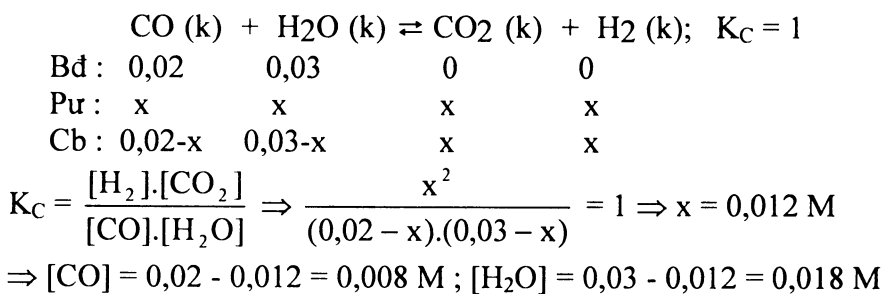
3.

$$C_{\text{H}_2} = \frac{4}{2.10} = 0,2 \text{ M} ; C_{\text{I}_2} = \frac{406,4}{10.254} = 0,16 \text{ M}$$

- (1) Tăng nhiệt độ cân bằng chuyển dịch theo chiều thu nhiệt (chiều nghịch) làm giảm nhiệt độ của môi trường xuống vì $\Delta H < 0$ nên chiều thuận là chiều toả nhiệt.
- (2) Tăng áp suất chung của hệ phản ứng, cân bằng chuyển dịch theo chiều giảm số mol khí (chiều thuận).
- (3) Hạ nhiệt độ cân bằng chuyển dịch theo chiều tăng nhiệt (chiều thuận)
- (4) Dùng thêm chất xúc tác V_2O_5 cân bằng không chuyển dịch vì chất xúc tác làm tăng tốc độ phản ứng thuận và nghịch với số lần bằng nhau.
- (5) Giảm nồng độ SO_3 cân bằng chuyển dịch theo chiều thuận làm tăng nồng độ SO_3 lên.
- (6) giảm áp suất chung của hệ phản ứng cân bằng chuyển dịch theo chiều tăng số mol khí (chiều nghịch).

5. $C_{\text{CO}} = \frac{5,6}{28.10} = 0,02 \text{ M} ; C_{\text{H}_2\text{O}} = \frac{5,4}{18.10} = 0,03 \text{ M}$

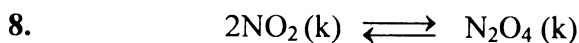
6. $\frac{v_2}{v_1} = 2^{\frac{t_2-t_1}{10}} \Rightarrow \frac{v_2}{v_1} = 2^{\frac{80-20}{10}} = 2^6$

Khi nhiệt độ tăng từ 20°C đến 80°C thì tốc độ phản ứng tăng lên 2^6 lần
 \Rightarrow Thời gian giảm xuống 2^6 lần.

Thời gian để hoà tan hết mẫu kẽm trong dung dịch HCl ở 80°C là

$$\frac{6.60}{2^6} = 5,625 \text{ giây.}$$

7. a) Tăng nhiệt độ cân bằng chuyển dịch theo chiều thu nhiệt (chiều nghịch) vì $\Delta H < 0$
- b) Tăng áp suất cân bằng chuyển dịch theo chiều giảm số mol khí (chiều nghịch).
- c) Dùng chất xúc tác cân bằng không chuyển dịch vì chất xúc tác làm tăng tốc độ phản ứng thuận và nghịch lên với số lần như nhau.

ban đầu: 0,4

phản ứng: $2x \rightarrow x$

còn: $0,4 - 2x$

$$\Rightarrow C_M \text{ khí} = 0,4 - 2x + x = 0,3 \Rightarrow x = 0,1 \text{ mol/l}$$

$$\Rightarrow v = \frac{\Delta C_{\text{NO}_2}}{\Delta t} = \frac{0,4 - 0,2}{20} = 0,01 (\text{mol/l.s})$$

10. a) Gọi $[\text{CO}]$ lúc tốc độ V_1 là x , gọi $[\text{CO}]$ lúc tốc độ V_2 là y

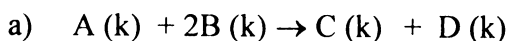
$$V_2 = 16V_1; V_1 = kx^2; V_2 = ky^2 \Rightarrow ky^2 = 16kx^2 \Rightarrow y = 4x$$

$\Rightarrow [\text{CO}]$ tăng lên 4 lần

b) $V_1 = k[\text{CO}].[Cl_2] = k.0,4.0,3 = 0,12k$; $V_2 = k[\text{CO}].[Cl_2] = k.0,8.0,6 = 0,48k$

$$\Rightarrow V_2 = 4V_1 \Rightarrow \text{Tốc độ phản ứng tăng lên 4 lần}$$

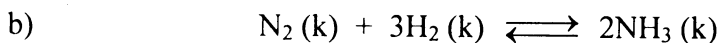
11.

$$v = k[A][B]^2$$

• Khi nồng độ chất B tăng lên 4 lần và nồng độ chất A không đổi thì tốc độ phản ứng tăng lên $4^2 = 16$ lần

• Khi áp suất của hệ tăng lên 3 lần thì nồng độ chất A và B đều tăng lên 3 lần \rightarrow tốc độ phản ứng tăng lên $3^3 = 27$ lần

Ban đầu: a b 0

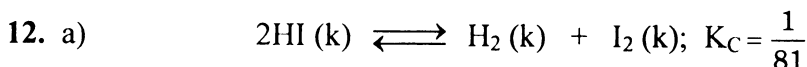
Phản ứng: $x \rightarrow 3x \rightarrow 2x$

Cân bằng: 3 2 4

$$\Rightarrow [\text{NH}_3] = 2x = 4 \Rightarrow x = 2\text{M}$$

$$[\text{N}_2] = a - x = 3 \Rightarrow a = 3 + x = 3 + 2 = 5\text{M}$$

$$[\text{H}_2] = b - 3x = 2 \Rightarrow b = 2 + 3x = 2 + 6 = 8\text{M}$$

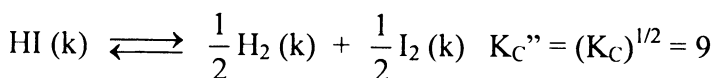
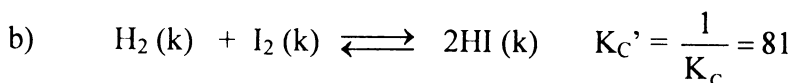

Ban đầu: x 0 0

Phản ứng: $x_1 \rightarrow 0,5x_1 \rightarrow 0,5x_1$

Cân bằng: $x - x_1$ $0,5x_1$ $0,5x_1$

$$K_C = \frac{[\text{H}_2].[I_2]}{[\text{HI}]^2} \Rightarrow \frac{(0,5x_1)^2}{(x-x_1)^2} = \frac{1}{81} \Rightarrow \frac{x_1}{x} = \frac{1}{5,5} = 0,1818 (=18,18\%)$$

13. $\text{CaCO}_3 (\text{s}) \rightleftharpoons \text{CaO} (\text{s}) + \text{CO}_2 (\text{g}); K_c$

Phản ứng:

Cân bằng: $0,15 - x$ x x

$$\Rightarrow K_c = [\text{CO}_2] = x$$

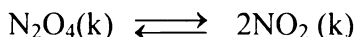
$$\text{Hiệu suất chuyển hóa CaCO}_3: H = \frac{x \cdot 100\%}{0,15} = \frac{K_c \cdot 100\%}{0,15}$$

Ở nhiệt độ 800°C , hằng số cân bằng $K_C = 4.10^{-3} \Rightarrow H = \frac{4.10^{-3}.100\%}{0.15} = 2,67\%$

Ở nhiệt độ 850°C , hằng số cân bằng $K_C = 10^{-2} \Rightarrow H = \frac{10^{-2} \cdot 100\%}{0,15} = 6,67\%$

$$\Rightarrow H(850^{\circ}\text{C}) > H(800^{\circ}\text{C})$$

Vậy khi tăng nhiệt độ thì hiệu suất chuyển hóa CaCO_3 tăng vì hằng số cân bằng K_C của phản ứng phân hủy CaCO_3 tăng.

$$\text{a) } n_{\text{N}_2\text{O}_4} = \frac{9,2}{92} = 0,1 \text{ (mol)}$$

Phản ứng: $x \qquad 2x$

Cân bằng: $0,1 - x = 2x$

Số mol hỗn hợp khí khi cân bằng là:

$$0,1 - x + 2x = 0,1 + x = \frac{PV}{RT} = \frac{0,5 \cdot 5,864}{0,082(273 + 25)} = 0,12 \Rightarrow x = 0,02 \text{ mol}$$

$$P_{\text{NO}_2} = \frac{n_{\text{NO}_2}}{n_{\text{hh}}} \cdot P_h = \frac{2,0,02}{0,12} \cdot 0,5 = 0,167 \text{ atm}$$

$$P_{N_2O_4} = P_h - P_{NO_2} = 0,5 - 0,167 = 0,333 \text{ atm}$$

b) Hằng số cân bằng của phản ứng:

$$K_p = \frac{P_{NO_2}^2}{P_{N_2O_4}} = \frac{(0,167)^2}{0,333} = 8,375 \cdot 10^{-2}$$

Gọi a là áp suất riêng phần của $\text{NO}_2 \Rightarrow$ Áp suất riêng phần của N_2O_4 là $(0,75 - a)$ atm

$$\frac{a^2}{(0,75-a)} = 8,375 \cdot 10^{-2} \Rightarrow a^2 + 8,375 \cdot 10^{-2}a - 6,28125 \cdot 10^{-2} = 0$$

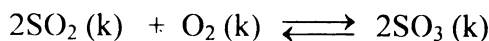
$$\Rightarrow a = 0,212 \text{ atm} = P_{\text{NO}_2}; P_{\text{N}_2\text{O}_4} = 0,75 - 0,212 = 0,538 \text{ atm}$$

$P_{\text{hệ}} \text{ (atm)}$	0,5	0,75
$\frac{P_{\text{NO}_2}}{P_{\text{N}_2\text{O}_4}}$	$\frac{0,167}{0,333} = 0,501$	$\frac{0,212}{0,538} = 0,394$

Như vậy, khi tăng áp suất của hệ thì cân bằng đã chuyển dịch theo chiều nghịch làm giảm nồng độ NO_2 và tăng nồng độ N_2O_4 , nghĩa là cân bằng đã chuyển dịch theo chiều làm giảm số mol khí của hệ xuống, điều đó phù hợp với nguyên lý Le Chatelier.

15. Gọi x, y lần lượt là số mol ban đầu của SO_2 và O_2 . Ta có:

$$\frac{64x + 32y}{x + y} = 2.22,4 \rightarrow y = 1,5x$$

Ban đầu: $x \quad 1,5x \quad 0$

Phản ứng: $xh \rightarrow 0,5xh \rightarrow xh$

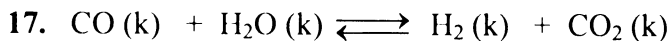
Cân bằng: $x(1 - h) \quad 1,5x - 0,5xh \quad xh$

$$\Rightarrow n_s = x(1 - h) + 1,5x - 0,5xh + xh = 2,5x - 0,5xh$$

$$n_t = x + 1,5x = 2,5x$$

$$\text{Ta có: } \frac{n_s}{n_t} = \frac{\overline{M}_t}{M_s} \rightarrow \frac{2,5 - 0,5h}{2,5} = \frac{22,4}{26,67} \Rightarrow h = 0,8 (=80\%)$$

16. Bạn đọc tự giải. Đáp số: 75%

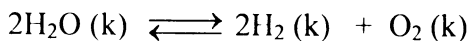

$$\text{Theo định luật tác dụng khối lượng: } K_p = \frac{P_{\text{CO}_2} \cdot P_{\text{H}_2}}{P_{\text{CO}} \cdot P_{\text{H}_2\text{O}}}$$

Giá trị K_p của phản ứng trên có thể tính từ hằng số phân li của H_2O và CO_2 .

$$K_{p(\text{CO}_2)} = \frac{P_{\text{CO}}^2 \cdot P_{\text{O}_2}}{P_{\text{CO}_2}^2} \quad (1)$$

$$K_{p(\text{H}_2\text{O})} = \frac{P_{\text{H}_2}^2 \cdot P_{\text{O}_2}}{P_{\text{H}_2\text{O}}^2} \quad (2)$$

Vì khi tạo thành khí than ướt, CO_2 tồn tại cùng với hơi H_2O nên nồng độ cân bằng của O_2 khi phân li CO_2 và hơi H_2O là bằng nhau. Do vậy, chia (2) cho (1), ta được:

$$\frac{K_{p(\text{H}_2\text{O})}}{K_{p(\text{CO}_2)}} = \frac{P_{\text{CO}_2}^2 \cdot P_{\text{H}_2}^2 \cdot P_{\text{O}_2}}{P_{\text{H}_2\text{O}}^2 \cdot P_{\text{CO}}^2 \cdot P_{\text{O}_2}} = \frac{P_{\text{CO}_2}^2 \cdot P_{\text{H}_2}^2}{P_{\text{H}_2\text{O}}^2 \cdot P_{\text{CO}}^2} = K_p^2 \Rightarrow K_p = \sqrt{\frac{K_{p(\text{H}_2\text{O})}}{K_{p(\text{CO}_2)}}}$$

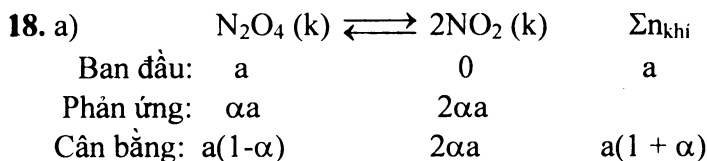
Để giải bài toán này, ta biểu diễn hằng số cân bằng của phản ứng phân li hơi nước và cacbon đioxit qua áp suất tổng cộng và độ phân li:

$$P_{\text{CO}} = \frac{2\alpha_1}{2 + \alpha_1} P; P_{\text{O}_2} = \frac{\alpha_1}{2 + \alpha_1} P; P_{\text{CO}_2} = \frac{2(1 - \alpha_1)}{2 + \alpha_1} P$$

Thay vào (1): $K_{P(\text{CO}_2)} \approx \frac{P_{\alpha_1}^3}{P_{\alpha_2}} = 1,890 \cdot 10^{-8}$ (vì $\alpha_1 \ll 1$)

Thay vào (2) ta có:

$$K_{P(\text{H}_2\text{O})} \approx \frac{P_{\alpha_1}^3}{2} = 0,9234 \cdot 10^{-8} \quad (\text{vì } \alpha_2 \ll 1) \Rightarrow K_P = \sqrt{\frac{0,9234 \cdot 10^{-8}}{1,890 \cdot 10^{-8}}} = 0,699$$

Áp suất riêng phần tại cân bằng:

$$\left. \begin{aligned} P_{\text{NO}_2} &= \frac{2\alpha a}{a(1 + \alpha)} P = \frac{2\alpha}{1 + \alpha} P \\ P_{\text{N}_2\text{O}_4} &= \frac{a(1 - \alpha)}{a(1 + \alpha)} P = \frac{1 - \alpha}{1 + \alpha} P \end{aligned} \right\} \Rightarrow K_P = \frac{P_{\text{NO}_2}^2}{P_{\text{N}_2\text{O}_4}} = \frac{4\alpha^2 P}{1 - \alpha^2}$$

b) Ta có: $a = \frac{1,588}{92} = 0,01726 = 1,726 \cdot 10^{-2} \text{ mol}$

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{khí}} = a(1 + \alpha) = 1,726 \cdot 10^{-2}(1 + \alpha) = \frac{PV}{RT} = \frac{1,0,5}{0,082 \cdot 298} = 0,02046$$

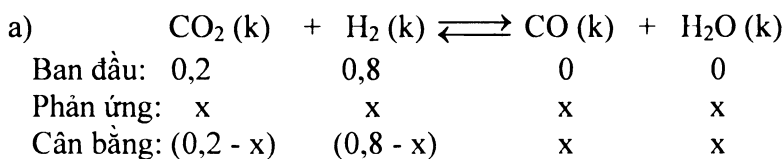
$$\Rightarrow \alpha = 0,1854 \text{ (18,54\%)}$$

$$K_P = \frac{P_{\text{NO}_2}^2}{P_{\text{N}_2\text{O}_4}} = \frac{4\alpha^2 P}{1 - \alpha^2} = \frac{4 \cdot 0,1854^2 \cdot 1}{1 - 0,1854^2} = 0,1424$$

$$P_{\text{NO}_2} = \frac{2\alpha P}{1 + \alpha} = \frac{2 \cdot 0,1854 \cdot 1}{1 + 0,1854} = 0,3128 (\text{atm})$$

$$P_{\text{N}_2\text{O}_4} = \frac{(1 - \alpha)P}{1 + \alpha} = \frac{(1 - 0,1854) \cdot 1}{1 + 0,1854} = 0,6872 (\text{atm})$$

19.

Ta có: $K_c = \frac{x^2}{(0,2-x)(0,8-x)} = 1 \Rightarrow x = 0,16M$

Vậy:

$$[CO_2] = 0,2 - 0,16 = 0,04M; [H_2] = 0,8 - 0,16 = 0,64M$$

$$[CO] = [H_2O] = 0,16M$$

b) Ta có:

$$\Delta H_{298}^0 (\text{phản ứng}) = -110,525 + (-241,818) - (-393,509) = 41,166 \text{ kJ/mol}$$

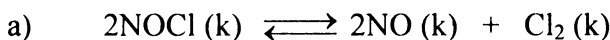
$$\Delta S_{298}^0 (\text{phản ứng}) = 197,565 + 188,716 - (213,63 + 130,575) = 42,076 \text{ kJ/mol}$$

Mà:

$$\Delta G_{298}^0 = \Delta H_{298}^0 - T\Delta S_{298}^0 = -RT\ln K_p$$

$$\Rightarrow K_p = e^{-\frac{\Delta H_{298}^0 - T\Delta S_{298}^0}{RT}} = e^{-\frac{41,166.10^3 - 298.42,076}{8,314.298}} = 9,592.10^{-6}$$

20.

Ta có:

$$\Delta H_{298}^0 (\text{phản ứng}) = 2.90,25 - 2.51,71 = 77,08 \text{ kJ.mol}^{-1} = 77,08.10^3 \text{ J.mol}^{-1}$$

$$\Delta S_{298}^0 (\text{phản ứng}) = 2.21,1 + 22,3 - 2.26,4 = 11,7 \text{ J.mol}^{-1}.K^{-1}$$

$$\Delta G_{298}^0 = \Delta H_{298}^0 - T\Delta S_{298}^0 = -RT\ln K_p$$

$$\Rightarrow K_p = e^{-\frac{\Delta H_{298}^0 - T\Delta S_{298}^0}{RT}} = e^{-\frac{77,08.10^3 - 298.11,7}{8,314.298}} = 1,26.10^{-13}$$

b) Cho rằng ΔH , ΔS thay đổi theo nhiệt độ không đáng kể nên:

$$\Rightarrow K_p = e^{-\frac{\Delta H_{298}^0 - 475\Delta S_{298}^0}{475R}} = e^{-\frac{77,08.10^3 - 475.11,7}{8,314.475}} = 1,36.10^{-8}$$

c) Ở 298K và ở 475K, K_p và K_p' đều rất nhỏ nên ta có thể coi như NOCl phân hủy

không đáng kể $\Rightarrow n_{\text{khí}} = n_{\text{NOCl ban đầu}} = 0,03 \text{ mol}$

$$P_{298} = \frac{nRT}{V} = \frac{0,03.0,082.298}{2} = 0,367 \text{ atm}$$

$$P_{475} = \frac{nRT}{V} = \frac{0,03.0,082.475}{2} = 0,584 \text{ atm}$$

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

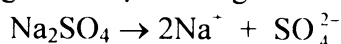
I. SỰ ĐIỆN LI

1. Định nghĩa: Quá trình phân li các chất trong nước ra thành ion gọi là sự điện li. Những chất tan trong nước phân li ra ion gọi là những chất điện li. Vậy axit, bazơ và muối là những chất điện li. Sự điện li biểu diễn bằng phương trình điện li.

2. Chất điện li mạnh - chất điện li yếu - chất không điện li

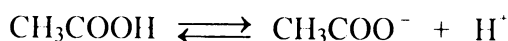
a) Chất điện li mạnh là chất khi tan trong nước, các phân tử hoà tan đều phân li ra ion (trong phương trình điện li dùng dấu mũi tên \rightarrow). *Thí dụ:*

Những chất điện li mạnh bao gồm:

- Hầu hết các muối như: KNO_3 , NH_4Cl , CuSO_4 ,...
- Các axit mạnh như: HCl , HNO_3 , H_2SO_4 , HClO_4 , HMnO_4 ,...
- Các bazơ mạnh (bazơ tan) như: bazơ kiềm, Ba(OH)_2 , Ca(OH)_2 ,...

b) Chất điện li yếu là chất khi tan trong nước chỉ có một phần số phân tử hoà tan phân li ra ion, phần còn lại vẫn tồn tại dưới dạng phân tử trong dung dịch. Quá trình điện li là quá trình thuận nghịch (trong phương trình điện li dùng mũi tên hai chiều). *Thí dụ:*

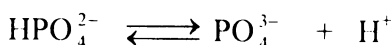
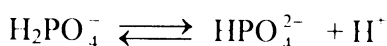
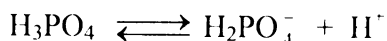

Những chất điện li yếu bao gồm:

- Các axit yếu: RCOOH , H_2CO_3 , H_2SO_3 , HNO_2 , H_3PO_4 , H_2S ,...
- Các bazơ yếu: NH_4OH , H_2O và các hidroxit không tan.

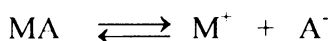
c) Chất không điện li là những chất khi tan vào nước hoàn toàn không phân li thành các ion. Chúng có thể là những chất rắn như glucosơ $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6$, chất lỏng như CH_3CHO , $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$,...

Chú ý: Đối với đa axit hoặc đa bazơ yếu sẽ phân li theo từng nấc:

3. Độ điện li α

Độ điện li α cho biết phần trăm chất tan phân li thành ion và được biểu diễn bằng tỉ số nồng độ mol của phân tử chất tan phân li thành ion (C) và nồng độ ban đầu của chất điện li (C_0):

$$\alpha = \frac{C}{C_0} = \frac{[M^+]}{C_0} = \frac{[A^-]}{C_0}$$

- Nếu $C = 0 \Rightarrow$ chất MA không điện li ($\alpha = 0$)
 - Nếu $C = C_0 \Rightarrow$ chất MA điện li hoàn toàn ($\alpha = 1$)
- $$\left. \vphantom{\begin{matrix} \bullet \\ \bullet \end{matrix}} \right\} \Rightarrow 0 < \alpha \leq 1$$

Chú ý:

- Độ điện li α phụ thuộc vào bản chất của chất tan, vào nhiệt độ và nồng độ của dung dịch. Dung dịch càng loãng (C_0 càng nhỏ) thì α càng lớn.
- Đối với dung dịch axit yếu ($\alpha < 1$).

Ban đầu: C_0 0 0

Phản ứng: $C_0\alpha$ $C_0\alpha$ $C_0\alpha$

Cân bằng: $(1-\alpha)C_0$ $C_0\alpha$ $C_0\alpha$

$$K_a = \frac{[H^+][A^-]}{[HA]} = \frac{\alpha^2 C_0}{1-\alpha}$$

$$\text{Giả sử } \alpha \ll 1 \Rightarrow 1-\alpha \approx 1 \Rightarrow \alpha = \sqrt{\frac{K_a}{C_0}}$$

- Đối với dung dịch bazơ yếu ($\alpha < 1$).

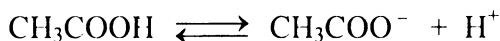
$$\text{Tương tự ta cũng có: } K_b = \frac{[H^+][A^-]}{[HA]} = \frac{\alpha^2 C_0}{1-\alpha}$$

$$\text{Giả sử } \alpha \ll 1 \Rightarrow 1-\alpha \approx 1 \Rightarrow \alpha = \sqrt{\frac{K_b}{C_0}}$$

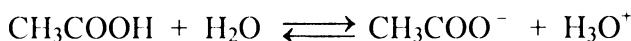
4. Axit - Bazơ - Muối

a) Axit

- Axit là chất khi tan trong nước phân li ra ion H^+ (theo A- re - ni - ut). *Thí dụ :*

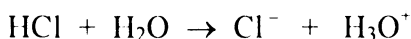

- Axit là chất nhường proton (H^+) để trở thành bazơ liên hợp, axit càng mạnh thì bazơ liên hợp với nó càng yếu và ngược lại (theo Bronstet). *Thí dụ :*

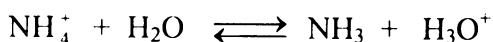

Như vậy theo thuyết Bronsted, axit có thể là:

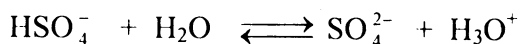
– *Phân tử trung hòa:* $HCl, H_2SO_4, H_3PO_4, HNO_3, NH_4Cl, CuCl_2, \dots$

– *Cation*: NH_4^+ , $\text{Fe}(\text{H}_2\text{O})^{3+}$, $\text{Al}(\text{H}_2\text{O})^{3+}$, $\text{Cu}(\text{H}_2\text{O})^{2+}$, ...

– *Anion*: HSO_4^-

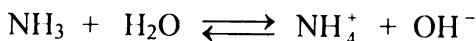
b) Bazơ

• Bazơ là chất khi tan trong nước phân li ra ion OH^- (theo A- re- ni - ut). *Thí dụ* :

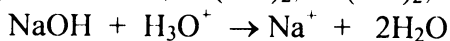
• Bazơ là chất có khả năng nhận proton (H^+) để trở thành axit liên hợp, bazơ càng mạnh thì bazơ liên hợp với nó càng yếu và ngược lại (theo Bronstet).

Thí dụ :

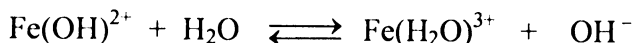

Như vậy theo thuyết Bronsted, bazơ có thể là:

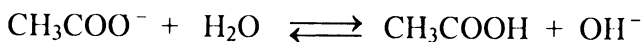
– *Phân tử trung hòa*: NaOH , $\text{Ba}(\text{OH})_2$, $\text{Cu}(\text{OH})_2$, NH_3 , Na_2CO_3 ...

– *Cation*: $\text{Fe}(\text{OH})^{2+}$, $\text{Al}(\text{OH})^{2+}$, ...

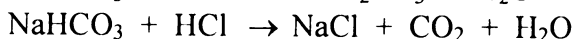
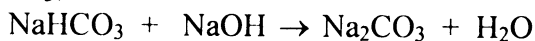

– *Anion*: CO_3^{2-} , S^{2-} , SO_3^{2-} , PO_4^{3-} , SO_4^{2-} , CH_3COO^- , ...

c) **Chất lưỡng tính**: Là hidroxit khi tan trong nước vừa có thể phân li như axit, vừa có thể phân li như bazơ (hoặc vừa có khả năng nhường, vừa có khả năng nhận proton H^+). *Thí dụ* :

ZnO , Al_2O_3 , PbO , $\text{Zn}(\text{OH})_2$, $\text{Al}(\text{OH})_3$, $\text{Pb}(\text{OH})_2$, H_2O , NaHCO_3 , NaHS , NaHSO_3 , $(\text{NH}_4)_2\text{CO}_3$, ...

d) **Chất trung tính**: Là chất không có khả năng nhường và cũng không có khả năng nhận proton (H^+). Chất trung tính bao gồm:

– *Cation kim loại mạnh*: Li^+ , Na^+ , K^+ , Ca^{2+} , Ba^{2+} , ...

– *Anion gốc axit mạnh*: ClO_4^- , NO_3^- , Cl^- , Br^- , I^- , ...

5. Sự điện li của nước - pH của dung dịch.

a) Sự điện li của nước

Nước là chất điện li yếu: $\text{H}_2\text{O} + \text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons \text{H}_3\text{O}^+ + \text{OH}^-$

hay viết đơn giản: $\text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons \text{H}^+ + \text{OH}^-$

Tích số nồng độ H^+ và OH^- trong nước nguyên chất hoặc trong nước không quá đặc ở mỗi nhiệt độ là hằng số, gọi là tích số ion của nước (kí hiệu K_w):

$$K_w = [\text{H}^+].[\text{OH}^-].$$

Ở 25°C ta có:

$$K_w = [H^+].[OH^-] = 10^{-14} \quad (5.1)$$

Từ (5.1) ta suy ra:

- Môi trường axit: $[H^+] > [OH^-]$ và $[H^+] > 10^{-7}$.
- Môi trường trung tính: $[H^+] = [OH^-] = 10^{-7}$
- Môi trường bazơ: $[H^+] < [OH^-]$ và $[H^+] < 10^{-7}$.

b) pH dung dịch: Là chỉ số để đo nồng độ (đặc, loãng) của dung dịch axit hay bazơ khi nồng độ của dung dịch nhỏ hơn 0,1 mol/l. Công thức tính:

$$pH = -\lg[H^+] \quad (5.2)$$

Logarit hoá hai vế của (5.1) ta có trong một dung dịch:

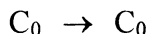
$$pH + pOH = 14 \quad (5.3)$$

Từ (5.3) suy ra:

- Môi trường axit: $pH < 7$.
- Môi trường trung tính: $pH = 7$.
- Môi trường bazơ: $pH > 7$.

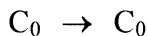
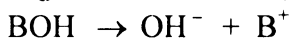
c) Cách tính pH của một dung dịch

- Đối với dung dịch axit mạnh ($\alpha = 1$).

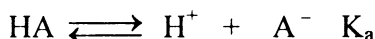
$$\Rightarrow pH = -\lg[H^+] = -\lg C_0$$

- Đối với dung dịch bazơ mạnh ($\alpha = 1$)

$$\Rightarrow pOH = -\lg[OH^-] = -\lg C_0 \Rightarrow pH = 14 - pOH$$

- Đối với dung dịch axit yếu ($\alpha < 1$).

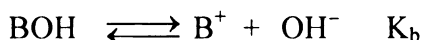
$$K_a = \frac{[H^+][A^-]}{[HA]} \quad \text{và} \quad pK_a = -\lg K_a$$

Vì $[H^+] = [A^-]$ hơn nữa lại là một axit yếu nên $C \ll C_0$

$\Rightarrow [HA] \approx C_0$ vậy ta có:

$$K_a = \frac{[H^+]^2}{C_0} \Rightarrow [H^+]^2 = K_a C_0 \Rightarrow pH = \frac{1}{2}(pK_a - \lg C_0)$$

- Đối với dung dịch bazơ yếu ($\alpha < 1$):

$$K_b = \frac{[B^-][OH^-]}{[BOH]} \quad \text{và} \quad pK_b = -\lg K_b$$

Tương tự như trường hợp axit yếu ta cũng có:

$$pOH = \frac{1}{2} (pK_b - \lg C_0) \Rightarrow pH = 14 - pOH = 14 - \frac{1}{2} (pK_b - \lg C_0)$$

Trong đó C_0 là nồng độ ban đầu của axit và bazơ.

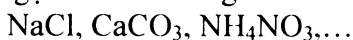
6. Muối và sự thủy phân của muối

Muối là hợp chất khi tan trong nước phân li ra cation kim loại (hoặc cation NH_4^+) và anion gốc axit. *Thí dụ:*

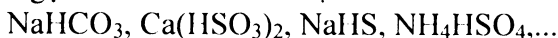

Khi hoà tan vào nước các muối sẽ phân li thành các ion và bị hidrat hoá.

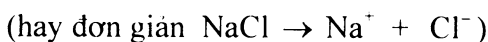
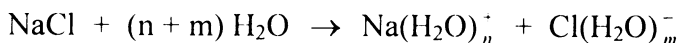
– Muối mà anion gốc axit của muối không còn hydro có khả năng phân li ra ion H^+ được gọi là muối trung hoà. *Thí dụ:*

– Muối mà anion gốc axit của muối vẫn còn hydro có khả năng phân li ra ion H^+ được gọi là muối axit. *Thí dụ:*

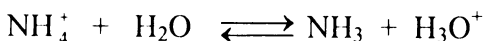
a) Nếu muối tạo bởi axit mạnh và bazơ mạnh thì quá trình phân li chỉ dừng lại ở các ion bị hidrat hoá và pH của dung dịch này không đổi ($pH = 7$) \Rightarrow quỳ tím không đổi màu. *Thí dụ:*

b) Nếu muối tạo bởi axit mạnh và bazơ yếu thì khi thủy phân sẽ thu được dung dịch có môi trường axit ($pH < 7$) \Rightarrow quỳ tím hoá đỏ. *Thí dụ:*

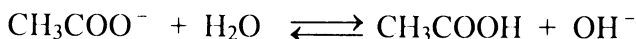
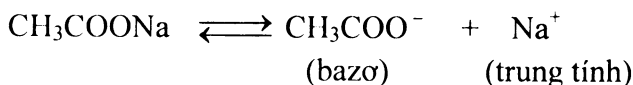

(axit) (trung tính)

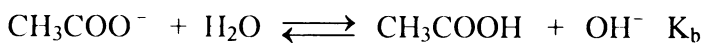
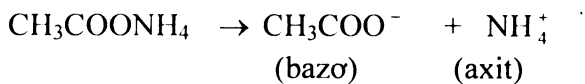
$\Rightarrow [H_3O^+] > [OH^-] \Rightarrow$ dung dịch có môi trường axit ($pH < 7$).

c) Nếu muối tạo bởi axit yếu và bazơ mạnh thì khi thủy phân sẽ thu được dung dịch có môi trường bazơ ($pH > 7$) \Rightarrow quỳ tím hoá xanh. *Thí dụ:*

$\Rightarrow [OH^-] > [H_3O^+] \Rightarrow$ dung dịch có môi trường bazơ ($pH > 7$).

d) Nếu muối tạo bởi axit yếu và bazơ yếu thì khi thủy phân để kết luận dung dịch thu được có môi trường nào ta phải dựa vào hằng số K_a , K_b của axit yếu và bazơ yếu. *Thí dụ:*

– Nếu $K_a > K_b \Rightarrow [\text{H}_3\text{O}^+] > [\text{OH}^-] \Rightarrow \text{pH} < 7$.

– Nếu $K_a = K_b \Rightarrow [\text{H}_3\text{O}^+] = [\text{OH}^-] \Rightarrow \text{pH} = 7$.

– Nếu $K_a < K_b \Rightarrow [\text{H}_3\text{O}^+] < [\text{OH}^-] \Rightarrow \text{pH} > 7$.

7. Các phản ứng xảy ra trong dung dịch

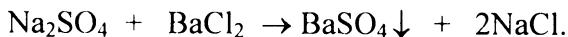
a) Phản ứng trao đổi ion

• **Khái niệm:** Phản ứng trao đổi ion trong dung dịch là phản ứng xảy ra có sự trao đổi ion giữa các chất điện li để tạo thành chất mới, trong đó, số oxi hoá của chúng trước và sau phản ứng không thay đổi.

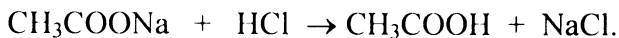
• Điều kiện xảy ra phản ứng trao đổi ion

Phản ứng trao đổi ion chỉ xảy ra trong những trường hợp sau:

– Sản phẩm của phản ứng có kết tủa tạo thành. *Thí dụ :*

– Sản phẩm của phản ứng tạo chất điện li yếu. *Thí dụ :*

– Sản phẩm của phản ứng tạo chất dễ bay hơi. *Thí dụ :*

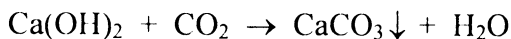
Chú ý:

1. Nếu trong số các chất tham gia có chất khó tan hoặc điện li yếu thì đối với chương trình phổ thông thường xảy ra 4 trường hợp sau:

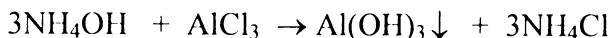
– *Phản ứng do quan hệ đây:* axit (bazơ) mạnh hơn đây axit (bazơ) yếu hơn ra khỏi muối của nó. *Thí dụ :*

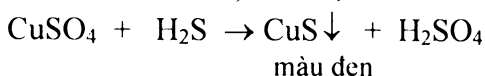
– *Hợp chất ít tan chuyển thành hợp chất khó tan.* *Thí dụ :*

– *NH₄OH điện li yếu cho kết tủa các hidroxit khó tan.* *Thí dụ :*

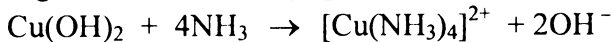
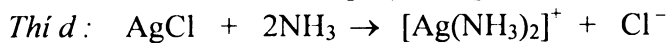
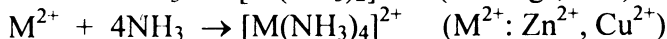
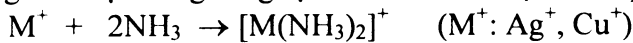

– *H₂S điện li yếu cho kết tủa các sunfua kim loại nặng (Cu, Zn, Ag,) không tan trong axit mạnh (H₂SO₄, HCl).* *Thí dụ :*

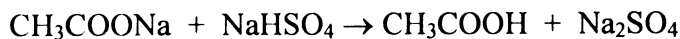
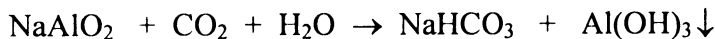
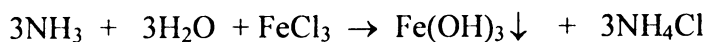
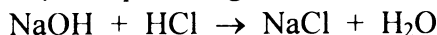
2. Một số chất kết tủa có khả năng tạo phức chất tan

Bạc clorua và các hidroxít của các kim loại đồng, bạc, kẽm không tan trong nước nhưng tan được trong dung dịch amniac dư do tạo thành phức chất tan.

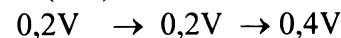
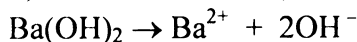
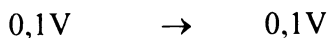
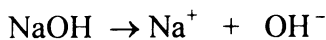
b) Phản ứng axit - bazơ

Phản ứng axit - bazơ là phản ứng trong đó có sự cho nhận proton H^+ (trường hợp đặc biệt của phản ứng trao đổi ion). *Thí dụ:*

Ví dụ 1: Trộn V lít dung dịch chứa NaOH 0,1M và Ba(OH)₂ 0,2M với 400 ml dung dịch chứa HCl + HNO₃ có pH = 2. Kết thúc phản ứng thu được dung dịch có pH = 4. Tính giá trị của V.

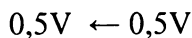
Giải

$$\Rightarrow \sum n_{OH^-} = 0,1V + 0,4V = 0,5V \text{ mol}$$

400 ml dung dịch chứa HCl + HNO₃ có pH = 2 $\Rightarrow n_{H^+} = 0,4.0,01 = 0,004 \text{ mol}$

Dung dịch thu được có pH = 4 > 7 $\Rightarrow H^+$ còn, OH^- hết

$$\Rightarrow n_{H^+ \text{ còn}} = 0,004 - 0,5V = 10^{-4}.(V + 0,4) \Rightarrow V = 7,92 \text{ ml.}$$

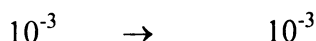
Ví dụ 2: Nhỏ rất từ từ 30 ml dung dịch chứa HCl và HNO₃ có pH = 1 vào 10 ml dung dịch chứa Na₂CO₃ 0,1M và NaHCO₃ 0,15M. Kết thúc phản ứng thu được dung dịch X và V lít CO₂ (đktc).

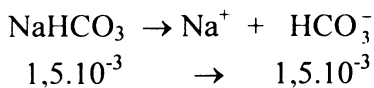
a) Tính giá trị của V.

b) Tính thể tích dung dịch Ba(OH)₂ 0,1M cần dùng để phản ứng vừa hết với dung dịch X.

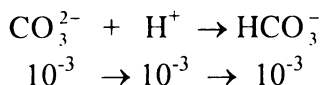
Giải

a) $n_{Na_2CO_3} = 0,01.0,1 = 0,001 \text{ mol}$; $n_{NaHCO_3} = 0,01.0,15 = 0,0015 \text{ mol}$

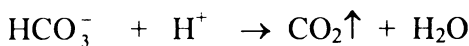

30 ml dung dịch chứa HCl và HNO₃ có pH = 1 $\Rightarrow n_{\text{H}^+} = 0,003 \text{ mol}$

$$\Rightarrow \sum n_{\text{HCO}_3^-} = 10^{-3} + 1,5 \cdot 10^{-3} = 2,5 \cdot 10^{-3} \text{ mol};$$

$$n_{\text{H}^+} \text{ dư} = 0,003 - 0,001 = 0,002 \text{ mol}$$

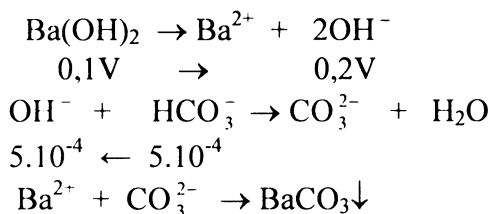
$$0,002 \leftarrow 0,002 \rightarrow 0,002$$

$$\Rightarrow V_{\text{CO}_2} = 0,002 \cdot 22,4 = 0,0448 \text{ lít} = 44,8 \text{ ml}$$

b) Dung dịch X chứa : Na⁺, Cl⁻, NO₃⁻ và HCO₃⁻ : $2,5 \cdot 10^{-3} - 2 \cdot 10^{-3} = 5 \cdot 10^{-4} \text{ mol}$

X + Ba(OH)₂ :

Gọi V là thể tích dung dịch Ba(OH)₂ cần thêm vào để phản ứng vừa hết với dung dịch X. Ta có :

$$\Rightarrow 0,2V = 5 \cdot 10^{-4} \Rightarrow V = 2,5 \cdot 10^{-3} \text{ lít} = 2,5 \text{ ml}$$

Ví dụ 3: Trộn 100 ml dung dịch chứa HCl 0,1M và H₂SO₄ 0,1M với 150 ml dung dịch chứa NaOH 0,1M và Ba(OH)₂ 0,05M, kết thúc các phản ứng thu được dung dịch X và m gam kết tủa.

a) Tính m.

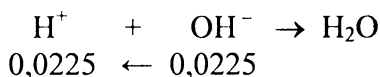
b) Tính pH của dung dịch X.

Giải

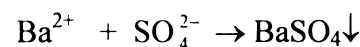
$$\text{a) } n_{\text{H}^+} = n_{\text{HCl}} + 2n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = 0,01 + 0,02 = 0,03 \text{ mol}; n_{\text{SO}_4^{2-}} = 0,01 \text{ mol};$$

$$n_{\text{OH}^-} = n_{\text{NaOH}} + 2n_{\text{Ba(OH)}_2} = 0,0225 \text{ mol};$$

$$n_{\text{Ba}^{2+}} = n_{\text{Ba(OH)}_2} = 0,05 \cdot 0,15 = 0,0075 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}^+} \text{ còn} = 0,03 - 0,0225 = 0,0075 \text{ mol}$$

$$0,0075 \rightarrow 0,0075$$

$$\Rightarrow m = 233 \cdot 0,0075 = 1,7475 \text{ gam}$$

$$b) [H^+] = \frac{0,0075}{0,1 + 0,15} = 0,03 M \Rightarrow pH = -\lg[H^+] = -\lg 0,03 = 1,52$$

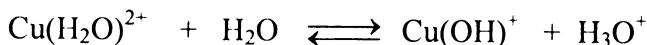
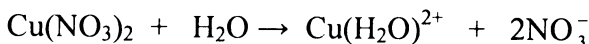
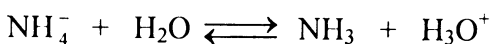
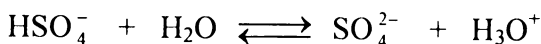
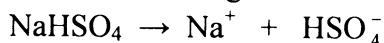
Ví dụ 4: a) Hòa tan từng muối NaCl, NH₄Cl, NaHSO₄, Na₂S, Cu(NO₃)₂ vào nước thành 5 dung dịch, sau đó cho vào mỗi dung dịch một ít quỳ tím. Hỏi dung dịch có màu gì ? Tại sao ?

b) Trộn 250 ml dung dịch hỗn hợp gồm HCl 0,08M + H₂SO₄ 0,01M với 250 ml dung dịch NaOH aM, được 500 ml dung dịch có pH = 12. Tính a.

Giải

a)

- Dung dịch NaCl : Quỳ không đổi màu vì NaCl tạo bởi axit mạnh và bazơ mạnh
- Dung dịch NaHSO₄, NH₄Cl, Cu(NO₃)₂ : Quỳ có màu đỏ vì các muối này bị thủy phân cho dung dịch có môi trường axit.

$$b) n_{H^+} = 0,25.0,08 + 2.0,25.0,01 = 0,025 \text{ (mol)}$$

Dung dịch thu được có pH = 12 > 7 \rightarrow OH⁻ còn, H⁺ hết

$$0,025 \rightarrow 0,025$$

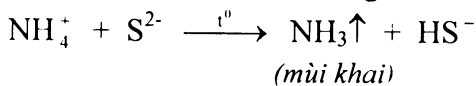
$$\Rightarrow [OH^-]_{\text{còn}} = \frac{0,25a - 0,025}{0,5} = 0,01 \Rightarrow a = 0,12M$$

Ví dụ 5: Có 5 lọ mất nhãn đựng một trong các dung dịch sau : NH₄Cl, MgSO₄, ZnCl₂, NaCl. Chỉ dùng thêm dung dịch K₂S làm thuốc thử. Hãy trình bày phương pháp hoá học để phân biệt các dung dịch trên. Viết phương trình hoá học xảy ra (nếu có) dưới dạng ion thu gọn.

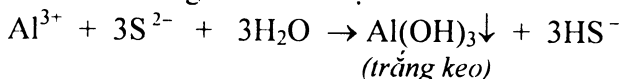
Giải

Cho dung dịch K₂S tác dụng lần lượt với các dung dịch trên. Nhận ra :

- Dung dịch NH₄Cl : Có khí thoát ra, mùi khai khi đun nóng.

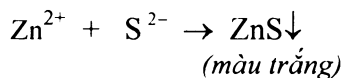
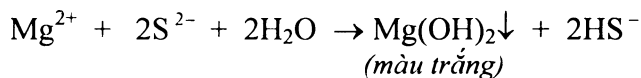

- Dung dịch AlCl₃ : Có kết tủa trắng keo xuất hiện

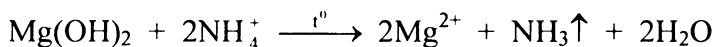

- Dung dịch NaCl : Không hiện tượng

- Dung dịch MgSO₄ và ZnCl₂ : Có kết tủa trắng xuất hiện

Lọc lấy kết tủa cho phản ứng với dung dịch NH_4Cl đun nóng. Kết tủa nào tan là $\text{Mg}(\text{OH})_2 \rightarrow$ Dung dịch ban đầu là MgSO_4 .

Dung dịch còn lại là ZnCl_2 .

Ví dụ 6: Trộn 100ml dung dịch X gồm KHCO_3 1M và K_2CO_3 1M vào 100ml dung dịch Y gồm NaHCO_3 1M và Na_2CO_3 1M thu được dung dịch Z. Nhỏ từ từ 100ml dung dịch A gồm H_2SO_4 1M và HCl 1M vào dung dịch Z thu được V lít CO_2 (đktc). Tính giá trị của V.

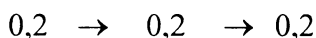
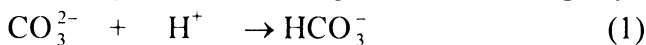
Giải

Dung dịch X và Y có cùng số mol HCO_3^- và $\text{CO}_3^{2-} \Rightarrow$ Dung dịch Z chứa: HCO_3^- : 0,2 mol; CO_3^{2-} : 0,2 mol.

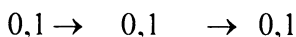
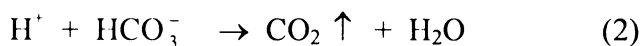
Dung dịch A chứa: $\begin{cases} \text{HCl}: 0,1(\text{mol}) \\ \text{H}_2\text{SO}_4: 0,1(\text{mol}) \end{cases}$

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{H}^+} = 0,1 + 0,2 = 0,3 \text{ mol}$$

Khi nhỏ từ từ dung dịch A vào dung dịch Z: Phản ứng xảy ra theo thứ tự:

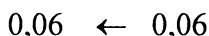
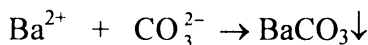
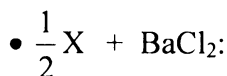
$$n_{\text{H}^+ \text{ dư}} = 0,3 - 0,2 = 0,1 \text{ mol}; \quad n_{\text{HCO}_3^-} = 0,2 + 0,2 = 0,4 \text{ mol.}$$

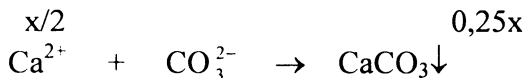
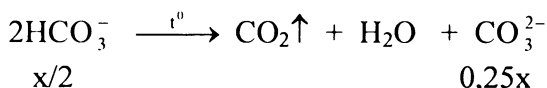
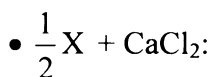

$$(2) \Rightarrow V_{\text{CO}_2} = 0,1.22,4 = 2,24 \text{ lít}$$

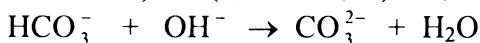
Ví dụ 7: Cho m gam NaOH vào 2 lít dung dịch NaHCO_3 nồng độ a mol/l, thu được 2 lít dung dịch X. Lấy 1 lít dung dịch X tác dụng với dung dịch BaCl_2 (dư) thu được 11,82 gam kết tủa. Mặt khác, cho 1 lít dung dịch X vào dung dịch CaCl_2 (dư) rồi đun nóng, sau khi kết thúc các phản ứng thu được 7,0 gam kết tủa. Tính giá trị của a và m.

Giải

$$(0,25x + 0,06) \rightarrow (0,25x + 0,06) = 0,07 \Rightarrow x = 0,04 \text{ mol}$$

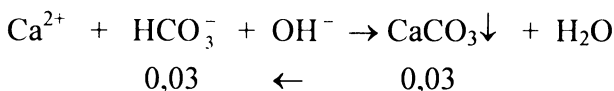
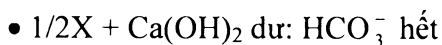
$$0,12 \leftarrow 0,12 \leftarrow 0,12$$

$$\Rightarrow \sum n_{HCO_3^-} = 0,12 + 0,04 = 0,16 \text{ mol} \Rightarrow a = 0,08 \text{ mol/l}$$

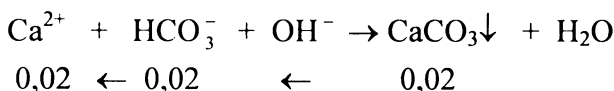
$$\Rightarrow m = 40.0,12 = 4,8 \text{ gam}$$

Ví dụ 8: Dung dịch X chứa các ion: Ca^{2+} , Na^+ , HCO_3^- và Cl^- , trong đó số mol của ion Cl^- là 0,1. Cho 1/2 dung dịch X phản ứng với dung dịch NaOH (dư), thu được 2 gam kết tủa. Cho 1/2 dung dịch X còn lại phản ứng với dung dịch $Ca(OH)_2$ (dư), thu được 3 gam kết tủa. Mặt khác, nếu đun sôi đến cạn dung dịch X thì thu được m gam chất rắn khan. Tính giá trị của m.

Giải

$$\Rightarrow n_{HCO_3^-}(X) = 0,06 \text{ mol}$$

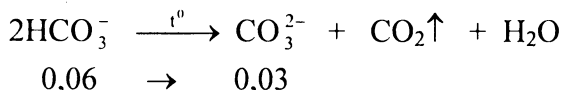

$$\Rightarrow n_{Ca^{2+}}(X) = 0,04 \text{ mol}$$

Theo ĐLBT điện tích:

$$2.0,04 + n_{Na^+} = 0,06 + 0,1 \rightarrow n_{Na^+} = 0,08 \text{ mol}$$

Khi đun sôi dung dịch X:

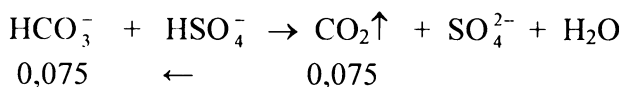

$$\Rightarrow m = 40.0,04 + 23.0,08 + 35,5.0,1 + 60.0,03 = 8,79 \text{ gam}$$

Ví dụ 9: Dung dịch X chứa các ion: HCO_3^- ; Ba^{2+} ; Na^+ ; Cl^- ; tổng số mol Na^+ và Cl^- là 0,15 mol. Chia X thành hai phần bằng nhau. Cho phần 1 phản ứng với lượng dư dung dịch NaOH, kết thúc phản ứng thấy có 9,85 gam kết tủa xuất hiện. Cho dung dịch $NaHSO_4$ tới dư vào phần 2, sinh ra 1,68 lít khí CO_2 (đktc). Tính tổng khối lượng muối trong dung dịch X.

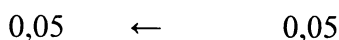
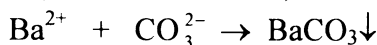
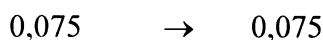
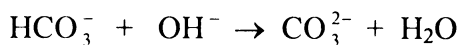
Giải

$$\bullet \frac{1}{2}X + \text{NaHSO}_4 : n_{\text{CO}_2} = \frac{1,68}{22,4} = 0,075 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{HCO}_3^-}(\text{X}) = 2.0,075 = 0,15 \text{ mol}$$

$$\bullet \frac{1}{2}X + \text{NaOH} : n_{\text{BaCO}_3} = \frac{9,85}{197} = 0,05 \text{ mol} < 0,075 \Rightarrow \text{Ba}^{2+} \text{ hết, } \text{CO}_3^{2-} \text{ còn}$$

$$\Rightarrow n_{\text{Ba}^{2+}}(\text{X}) = 2.0,05 = 0,1 \text{ mol}$$

Mặt khác :

$$n_{\text{Na}^+} + n_{\text{Cl}^-} = 0,15 \quad (1)$$

Theo định luật bảo toàn điện tích :

$$2n_{\text{Ba}^{2+}} + n_{\text{Na}^+} = n_{\text{HCO}_3^-} + n_{\text{Cl}^-} \Rightarrow n_{\text{Cl}^-} - n_{\text{Na}^+} = 2.0,1 - 0,15 = 0,05 \quad (2)$$

Từ (1) và (2) :

$$n_{\text{Cl}^-} = 0,1 \text{ mol} ; n_{\text{Na}^+} = 0,05 \text{ mol}$$

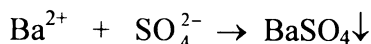
Khối lượng muối trong X là

$$137.0,1 + 61.0,15 + 35,5.0,1 + 23.0,05 = 27,55 \text{ gam}$$

Ví dụ 10: Dung dịch X chứa: HCO_3^- , Ba^{2+} , Na^+ và $0,3 \text{ mol Cl}^-$. Cho $1/2X$ tác dụng với dung dịch NaOH dư, kết thúc phản ứng thu được 9,85 gam kết tủa. Mặt khác, cho lượng dư dung dịch NaHSO_4 vào $1/2X$ còn lại, sau phản ứng hoàn toàn thu được 17,475 gam kết tủa. Đun nóng toàn bộ lượng X trên tới phản ứng hoàn toàn, lọc bỏ kết tủa rồi cô cạn nước lọc thì thu được bao nhiêu gam muối khan ?

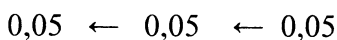
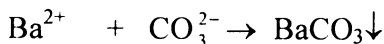
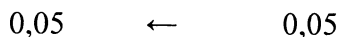
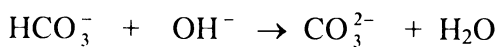
Giải

$$\bullet \frac{1}{2}X + \text{NaHSO}_4 \text{ dư} :$$

$$\Rightarrow n_{\text{Ba}^{2+}}(\text{X}) = 2n_{\text{BaSO}_4} = 2 \cdot \frac{17,475}{233} = 0,15 \text{ mol}$$

$$\bullet \frac{1}{2}X + \text{NaOH dư} : n_{\text{BaCO}_3} = \frac{9,85}{197} = 0,05 \text{ mol}$$

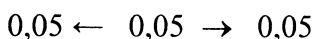
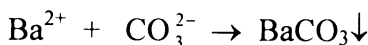
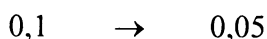
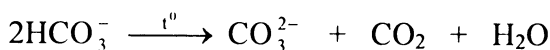

$$\Rightarrow n_{\text{HCO}_3^-}(\text{X}) = 2.0,05 = 0,1 \text{ mol}$$

Theo định luật bảo toàn điện tích :

$$2n_{\text{Ba}^{2+}} + n_{\text{Na}^+} = n_{\text{HCO}_3^-} + n_{\text{Cl}^-} \Rightarrow n_{\text{Na}^+} = 0,1 + 0,3 - 2.0,15 = 0,1 \text{ mol}$$

Đun nóng X:

$$\Rightarrow n_{\text{Ba}^{2+}} \text{ còn} = 0,15 - 0,05 = 0,1 \text{ mol}$$

Dung dịch nước lọc chứa BaCl_2 và NaCl .

$$\Rightarrow m_{\text{muối}} = m_{\text{BaCl}_2} + m_{\text{NaCl}} = 208.0,1 + 58,5.0,1 = 26,65 \text{ gam}$$

Ví dụ 11: Dung dịch X gồm 0,1 mol H^+ , z mol Al^{3+} , t mol NO_3^- và 0,02 mol SO_4^{2-} . Cho 120 ml dung dịch Y gồm KOH 1,2M và $\text{Ba}(\text{OH})_2$ 0,1M vào X, sau khi các phản ứng kết thúc, thu được 3,732 gam kết tủa. Tính giá trị của z và t.

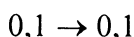
Giải

Áp dụng định luật bảo toàn điện tích ta có : $0,1 + 3z = t + 0,04$

$$n_{\text{Ba}^{2+}} = 0,012 < n_{\text{SO}_4^{2-}} = 0,02 \rightarrow n_{\text{BaSO}_4} = 0,012 \text{ mol} \Rightarrow m_{\text{BaSO}_4} = 2,796 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow m_{\text{Al}(\text{OH})_3} = 3,732 - 2,796 = 0,936 \text{ gam} \rightarrow n_{\text{Al}(\text{OH})_3} = 0,012 \text{ mol.}$$

$$\Sigma n_{\text{OH}^-}(\text{Y}) = 1,2.0,12 + 2.0,1.0,12 = 0,168 \text{ (mol)}$$

$$\Rightarrow \text{Số mol OH}^- \text{ dùng để phản ứng với } \text{Al}^{3+} = 0,168 - 0,1 = 0,068 \text{ (mol)} > n_{\text{OH}^-}(\text{trong kết tủa}) = 3.0,012 = 0,036 \text{ (mol)} \Rightarrow \text{Số mol OH}^- \text{ trong } [\text{Al}(\text{OH})_4]^- = 0,068 - 0,036 = 0,032 \text{ (mol)}$$

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{Al}^{3+}} = 0,012 + \frac{0,032}{4} = 0,02 \text{ (mol)} = z \Rightarrow t = 0,12 \text{ (mol)}$$

Ví dụ 12: Dung dịch X chứa các ion: HCO_3^- , Na^+ , SO_4^{2-} , CO_3^{2-} , NH_4^+ và Cl^- .

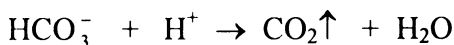
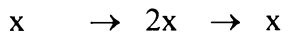
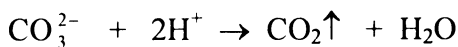
Chia X thành hai phần bằng nhau. Phần 1 phản ứng vừa đủ với 350 ml dung dịch HCl 1M, sinh ra 4,48 lít CO_2 (đktc). Cho phần 2 tác dụng vừa đủ với dung dịch BaCl_2 thu được dung dịch Y và 52,85 gam kết tủa. Cô cạn Y rồi nung đến khối lượng không đổi, còn lại 31,59 gam một muối duy nhất.

- a) Tính thể tích dung dịch $\text{Ba}(\text{OH})_2$ 1M tối thiểu cần dùng để phản ứng hết với dung dịch X.
b) Tính nồng độ mol các ion trong X. Coi thể tích dung dịch X ban đầu là 500 ml.

Giải

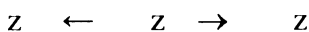
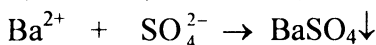
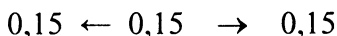
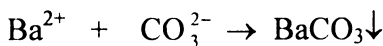
a)

$$\bullet \frac{1}{2} X + \text{HCl} : n_{\text{HCl}} = n_{\text{H}^+} = 0,35 \text{ mol} ; n_{\text{CO}_2} = \frac{4,48}{22,4} = 0,2 \text{ mol}$$

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} 2x + y = 0,35 \\ x + y = 0,2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,15 \\ y = 0,05 \end{cases}$$

$$\bullet \frac{1}{2} X + \text{BaCl}_2 :$$

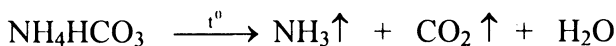
$$\Rightarrow m_{\text{kết tủa}} = 197.0,15 + 233z = 52,85 \Rightarrow z = 0,1 \text{ mol}$$

Dung dịch Y chứa : HCO_3^- , Na^+ , Cl^- và NH_4^+ . Khi cô cạn Y rồi nung đến khối lượng không đổi còn lại một muối duy nhất \Rightarrow Đó là muối NaCl rất bền với nhiệt, không bị phân tích khi đun nóng.

Gọi t là số mol Cl^- chứa trong 1/2X. Ta có :

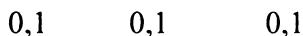
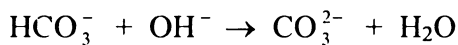
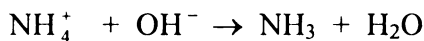
$$\Rightarrow n_{\text{Na}^+} = n_{\text{Cl}^-} = t + 0,5 = \frac{31,59}{58,5} = 0,54$$

$$\Rightarrow t = 0,04 \text{ mol} ; n_{\text{NH}_4^+} = n_{\text{HCO}_3^-} = 0,05 \text{ mol}$$

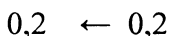
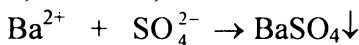
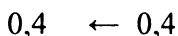
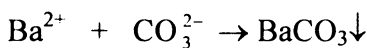

Dung dịch X chứa : 0,08 mol Cl^- , 1,08 mol Na^+ , 0,2 mol SO_4^{2-} , 0,3 mol CO_3^{2-} , 0,1 mol HCO_3^- và 0,1 mol NH_4^+

• $X + \text{Ba}(\text{OH})_2$:

$$\Rightarrow \sum n_{\text{CO}_3^{2-}} = 0,1 + 0,3 = 0,4 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{Ba}(\text{OH})_2} = n_{\text{Ba}^{2+}} = 0,6 \text{ mol} \Rightarrow V_{\text{dd Ba}(\text{OH})_2} = \frac{0,6}{1} = 0,6 \text{ lít}$$

b) Nồng độ mol các ion trong X :

$$[\text{Na}^+] = \frac{1,08}{0,5} = 2,16 \text{ M} ; [\text{NH}_4^+] = \frac{0,1}{0,5} = 0,2 \text{ M} = [\text{HCO}_3^-]$$

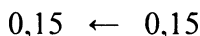
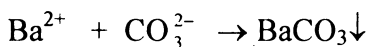
$$[\text{SO}_4^{2-}] = \frac{0,2}{0,5} = 0,4 \text{ M} ; [\text{CO}_3^{2-}] = \frac{0,3}{0,5} = 0,6 \text{ M} ;$$

$$[\text{Cl}^-] = \frac{0,08}{0,5} = 0,16 \text{ M}$$

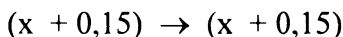
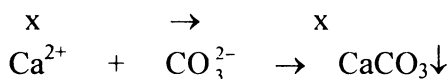
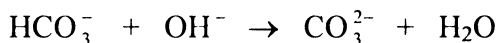
Ví dụ 13: Hỗn hợp X chứa NaHCO_3 và Na_2CO_3 . Cho m gam X vào dung dịch BaCl_2 (dư), kết thúc phản ứng thu được 29,55 gam kết tủa. Mặt khác, cũng m gam X trên phản ứng với lượng dư dung dịch $\text{Ca}(\text{OH})_2$, sinh ra tối đa 20 gam kết tủa. Tính m.

Giải

$$\bullet X + \text{BaCl}_2 : n_{\text{BaCO}_3} = \frac{29,55}{197} = 0,15 \text{ mol}$$

$$\bullet X + \text{Ca}(\text{OH})_2 : n_{\text{CaCO}_3} = \frac{20}{100} = 0,2 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{CaCO}_3} = x + 0,15 = 0,2 \Rightarrow x = 0,05 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = 84.0,05 + 106.0,15 = 20,1 \text{ gam}$$

Ví dụ 14: Dung dịch X chứa HCl 0,1M và H₂SO₄ 0,05M. Dung dịch Y chứa NaOH aM và Ba(OH)₂ bM. Cho 100 ml dung dịch X vào 100 ml dung dịch Y thu được dung dịch Z và 1,0485 gam kết tủa. Cho Z tác dụng với dung dịch Ba(HSO₃)₂ dư, xuất hiện 0,9845 gam kết tủa. Tính giá trị của a và b.

Giải

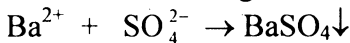
$$n_{H^+} = n_{HCl} + 2n_{H_2SO_4} = 0,1.0,1 + 2.0,05.0,1 = 0,02 \text{ mol};$$

$$n_{SO_4^{2-}} = n_{H_2SO_4} = 0,05.0,1 = 0,005 \text{ mol}$$

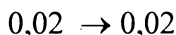
$$n_{OH^-} = n_{NaOH} + 2n_{Ba(OH)_2} = (0,1a + 0,2b) \text{ mol}; \quad n_{Ba^{2+}} = n_{Ba(OH)_2} = 0,1b \text{ mol}$$

$$n_{BaSO_4} = \frac{1,0485}{233} = 0,0045 \text{ mol} < n_{SO_4^{2-}} = 0,005 \text{ mol} \Rightarrow Ba^{2+} \text{ hết, } SO_4^{2-} \text{ còn}$$

• X + Y : Có phản ứng giữa các ion đối kháng.

$$\Rightarrow 0,1b = 0,0045 \Rightarrow b = 0,045M$$

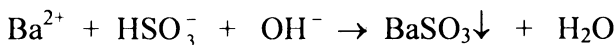

Ở đây OH⁻ còn dư vì Z tác dụng với Ba(HSO₃)₂ dư, luôn sinh ra kết tủa BaSO₄:

$$0,005 - 0,0045 = 0,0005 \text{ mol}$$

Ứng với $m_{BaSO_4} = 233.0,00005 = 0,1165 \text{ gam} < 0,9845 \text{ gam}$ nên có thêm kết tủa

$$BaSO_3 : \frac{0,9845 - 0,1165}{217} = 0,004 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow 0,1a + 0,2.0,045 = 0,004 + 0,02 \Rightarrow a = 0,15M$$

Ví dụ 15: a) Tính độ điện li của dung dịch CH₃NH₂ 0,010M.

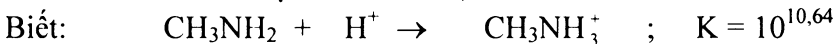
b) Độ điện li thay đổi ra sao khi:

- Pha loãng dung dịch ra 50 lần.

- Khi có mặt NaOH 0,0010M.

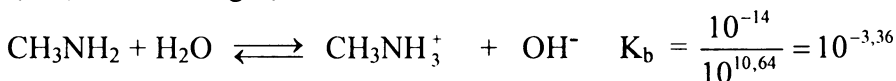
- Khi có mặt CH₃COOH 0,0010M.

- Khi có mặt HCOONa 1,00M.

Giải

a) Tính độ điện li của dung dịch CH₃NH₂ 0,010M:

Ban đầu: 0,01

Cân bằng: 0,01 - x

x

x

$$K_b = \frac{x^2}{0,01 - x} = 10^{-3,36} \Rightarrow x = 1,88 \cdot 10^{-3} \Rightarrow \alpha = \frac{1,88 \cdot 10^{-3}}{10^{-2}} \cdot 100 = 18,8\%$$

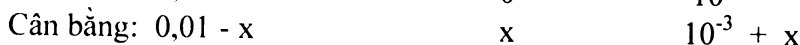
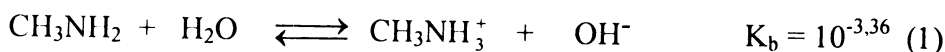
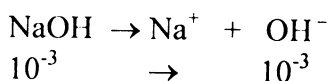
b) Độ điện li thay đổi ra sao khi

- Pha loãng dung dịch ra 50 lần:

$$C_{\text{CH}_3\text{NH}_2} = \frac{10^{-2}}{50} = 2 \cdot 10^{-4} \Rightarrow \frac{x^2}{2 \cdot 10^{-4} - x} = 10^{-3,36} \Rightarrow x = 1,49 \cdot 10^{-4} \text{ M}$$

$$\Rightarrow \alpha = \frac{1,49 \cdot 10^{-4}}{2 \cdot 10^{-4}} \cdot 100 = 74,5\%$$

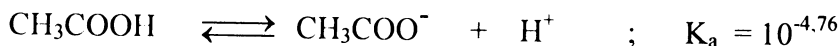
- Khi có mặt NaOH 0,0010M:

$$\frac{x(10^{-3} + x)}{0,01 - x} = 10^{-3,36} \Rightarrow x = 1,49 \cdot 10^{-3} \text{ M} \Rightarrow \alpha = \frac{1,49 \cdot 10^{-3} \cdot 100}{0,01} = 14,9\%$$

α giảm vì OH^- của NaOH làm chuyển dịch cân bằng (1) sang trái.

- Khi có mặt CH_3COOH 0,0010M:

K rất lớn, phản ứng xảy ra hoàn toàn

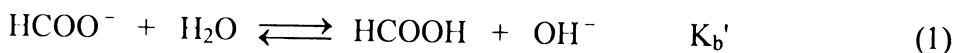
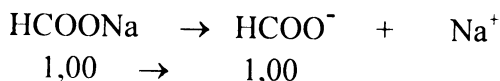
$$\Rightarrow C_{\text{CH}_3\text{NH}_3^+} = C_{\text{CH}_3\text{COOH}} = 10^{-3} \text{ M} ; C_{\text{CH}_3\text{NH}_2} = 9 \cdot 10^{-3} \text{ M}$$

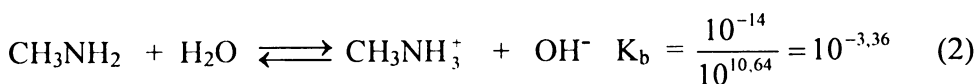

$$\frac{x(10^{-3} + x)}{9 \cdot 10^{-3} - x} = 10^{-3,36} \Rightarrow x = 1,39 \cdot 10^{-3} \text{ M} \Rightarrow \alpha = \frac{10^{-3} + 1,39 \cdot 10^{-3}}{10^{-2}} \cdot 100 = 23,9\%$$

α tăng vì CH_3NH_2 tương tác với CH_3COOH .

- Khi có mặt HCOONa 1,00M:

$$K_{a\text{HCOOH}} > K_{a\text{CH}_3\text{COOH}} (=10^{-4.76}) \text{ nên } K_b' < \frac{10^{-14}}{10^{-4.76}} = 10^{-9.24} \ll K_b (=10^{-3.36}).$$

Vậy cân bằng (1) không ảnh hưởng gì đến cân bằng (2) và do đó độ điện li α của CH_3NH_2 không thay đổi khi có mặt HCOONa .

II. ĐIỆN CỰC CÁC LOẠI ĐIỆN CỰC - ĐIỀU KIỆN CHUẨN CỦA CÁC LOẠI ĐIỆN CỰC

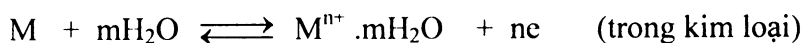
1. Điện cực

a) Khái niệm: Điện cực là một hệ gồm một thanh kim loại, hoặc thanh kim loại phủ muối của nó được nhúng vào dung dịch có chứa ion kim loại đó hoặc một thanh kim loại trơ mà trên đó được phủ muối của kim loại bão hoà, hoặc một chất khí nhúng vào dung dịch chứa ion kim loại đó.

b) Các loại điện cực

• Điện cực kim loại

Khi nhúng một thanh kim loại vào nước thì do tác dụng của các phân tử có cực của nước, các ion kim loại bị tách ra khỏi bề mặt kim loại tạo thành ion hidrat hoá, còn các electron ở lại trong thanh kim loại. Tuy nhiên quá trình này bị ngừng ngay vì điện tích trong kim loại và dung dịch là khác dấu. Kết quả tạo nên cân bằng động sau:

M - kí hiệu nguyên tử kim loại trong kim loại rắn; $\text{M}^{n+} \cdot m\text{H}_2\text{O}$ - ion kim loại hidrat hoá.

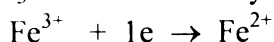
Nếu hoà tan một lượng muối kim loại chứa M^{n+} vào nước thì cân bằng sẽ bị chuyển dịch từ phải sang trái, nghĩa là số ion M^{n+} trở lại vào thanh kim loại. Vậy cân bằng trên vẫn được thiết lập khi nhúng kim loại vào dung dịch muối của nó và khi đó ta có một *điện cực kim loại*.

Ở ranh giới kim loại và dung dịch của điện cực có một lớp điện tích kép, do đó sinh ra một *hiệu số điện thế* giữa chúng. Giá trị của hiệu số điện thế này phụ thuộc vào bản chất của kim loại, bản chất của dung môi, nồng độ ion M^{n+} và nhiệt độ, nghĩa là phụ thuộc vào lớp điện tích kép trên.

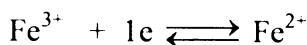
• Điện cực trơ nhúng trong dung dịch có chứa cặp oxi hoá - khử

Điện cực trơ: Là điện cực mà ion của nó không thể chuyển vào dung dịch, đó là điện cực làm từ các kim loại rất bền về mặt hoá học như platin, vàng, ...

Khi nhúng Pt vào dung dịch chứa cặp oxi hoá - khử chẳng hạn như dung dịch $\text{FeCl}_2 - \text{FeCl}_3$ thì ion Fe^{3+} sẽ lấy electron của Pt theo phương trình:

Thanh Pt lúc này sẽ tích điện dương, còn dung dịch chứa ion Cl^- sẽ tích điện âm. Chính điện tích dương trên thanh sẽ ngăn cản không cho Fe^{3+} đến tiếp tục lấy electron. Mặt khác thanh Pt sẽ lấy electron của Fe^{2+} . Kết quả lập thành cân bằng động:

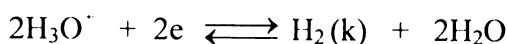

Vậy giữa kim loại và dung dịch chứa cặp oxi hoá - khử sẽ lập nên một điện cực. Kí hiệu: $\text{Pt} | \text{Fe}^{3+}, \text{Fe}^{2+}$

- Điện cực khí

Là điện cực tiếp xúc với không khí và dung dịch chứa dạng oxi hoá hoặc dạng khử của nó. Vật liệu dùng làm điện cực phải không được chuyển ion của nó vào dung dịch và không tác dụng hoá học với khí nhưng có khả năng hấp thụ khí và xúc tác cho phản ứng.

Ví dụ: Điện cực hydro làm bằng platin có phủ lớp muối Pt có khả năng hấp thụ một lượng lớn khí H_2 , được nhúng vào dung dịch H_2SO_4 (chứa H_3O^+ dạng oxi hoá của H_2) có cân bằng:

Vậy giữa điện cực và dung dịch xuất hiện một hiệu số điện thế tương tự như hai điện cực đã xét ở trên.

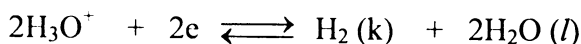
- Điện cực chuẩn hydro

Vì không thể xác định được giá trị tuyệt đối của hiệu số điện thế giữa điện cực và dung dịch, nên phải qui ước lấy một điện cực nào đó làm chuẩn và gán cho nó một giá trị hiệu số điện thế. Người ta qui ước lấy điện cực chuẩn hydro làm chuẩn. Đó là điện cực khí được mô tả ở trên với những điều kiện sau:

- Áp suất (chính xác hơn là hoạt áp) của H_2 khí bằng 1 atm.
- Nồng độ (chính xác hơn là hoạt độ) của H_3O^+ bằng 1 mol/l

Trong điều kiện như vậy, hiệu số điện thế của điện cực với dung dịch ở nhiệt độ bất kì được quy ước bằng 0,00 V và được kí hiệu $E_{\text{H}_3\text{O}^+/\text{H}_2}^0 = 0,00\text{V}$, nghĩa là

hiệu số điện thế này ứng với quá trình cân bằng ở điện cực như sau:

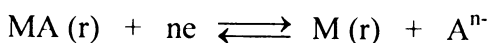

Giá trị hiệu số điện thế này bây giờ gọi là *thế điện cực chuẩn của hydro hoặc thế khử chuẩn của hydro*.

- Điện cực kim loại và muối khó tan của nó

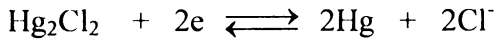
Là hệ gồm kim loại phủ muối khó tan của nó nhúng vào dung dịch chứa anion của muối khó tan trên. Kí hiệu: $\text{M}, \text{MA} | \text{A}^{n-}$ hoặc $\text{A}^{n-} | \text{MA}, \text{M}$

Tồn tại cân bằng:

Ví dụ: $\text{Ag}, \text{AgCl} | \text{Cl}^-$, điện cực calomen: $\text{Pt}, \text{Hg}, \text{Hg}_2\text{Cl}_2 | \text{Cl}^-$

- Điện cực calomem bão hoà: Là điện cực gồm có thanh Pt phủ một lớp Hg, Hg₂Cl₂ (là một muối ít tan của Hg) nhúng vào dung dịch KCl bão hoà. Do trong dung dịch KCl bão hoà [Cl⁻] coi như không đổi \Rightarrow [Hg²⁺] cũng coi như không đổi. Chính vì vậy thế điện cực của điện cực calomem bão hoà cũng coi như không đổi và bằng 0,244 V. Do đó, cũng giống như điện cực hydro tiêu chuẩn, điện cực calomem bão hoà cũng được dùng như điện cực chuẩn hydro để xác định thế điện cực của các cặp oxi hoá - khử khác (tuy ít được dùng hơn).

2. Điều kiện chuẩn của các loại điện cực

- Một điện cực được coi là ở điều kiện chuẩn khi:
 - Nồng độ của ion hoặc phân tử tham gia phản ứng ở điện cực là 1M. Nếu là chất khí thì áp suất 1 atm.
 - Nhiệt độ là 25⁰C (298⁰K)
- Ý nghĩa của thế điện cực chuẩn:
 - Thế điện cực chuẩn càng âm thì dạng khử của nó có tính khử càng mạnh, còn dạng oxi hoá của nó có tính oxi hoá càng yếu và ngược lại nếu thế điện cực chuẩn càng dương thì dạng khử của nó có tính khử càng yếu và dạng oxi hoá có tính oxi hoá càng mạnh.

Ví dụ: $E_{\text{Al}^{3+}/\text{Al}}^0 = -1,66 \text{ V} < E_{\text{Zn}^{2+}/\text{Zn}}^0 = -0,76 \text{ V}$

\Rightarrow Tính khử: Al > Zn và tính oxi hóa $\text{Zn}^{2+} > \text{Al}^{3+}$.

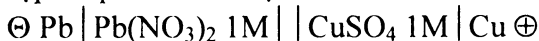
- Dựa vào thế điện cực chuẩn để xác định suất điện động của một pin được thành lập từ hai điện cực đã biết suất điện động.

Ví dụ: Xét pin Pb-Cu ở điều kiện chuẩn.

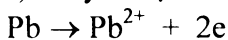
Vì $E_{\text{Pb}^{2+}/\text{Pb}}^0 = -0,13 \text{ V} < E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 = +0,34 \text{ V}$ nên cực Cu là cực dương (catot) và

Pb là cực âm (anot).

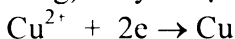
Có thể thiết lập đồ pin ở điều kiện chuẩn:

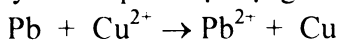
Ở anot (cực âm): Xây ra sự oxi hoá Pb

Ở catot (cực dương): Xây ra sự khử Cu²⁺

Phản ứng xảy ra khi pin hoạt động là

Suất điện động chuẩn của Pin Pb-Cu:

$$E_{\text{Pb-Cu}}^0 = E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 - E_{\text{Pb}^{2+}/\text{Pb}}^0 = 0,34 - (-0,13) = 0,47 \text{ V}$$

Chú ý: - Trong pin điện hoá điện cực nào có thế điện cực lớn hơn đóng vai trò là cực dương (catot) tại đây xảy ra sự khử, cực có thế điện cực bé hơn đóng vai trò là cực âm (anot) tại đây xảy ra sự oxi hoá.

- Dựa vào thế điện cực chuẩn người ta có thể xác định được độ biến thiên năng lượng tự do ΔG^0 theo phương trình:

$$\Delta G^0 = - nFE^0$$

Trong đó: n: số electron trao đổi trong phản ứng oxi hoá - khử

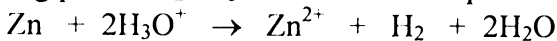
F: hằng số Faraday

Vì phản ứng xảy ra khi $\Delta G^0 < 0 \Leftrightarrow E^0 > 0$ cho nên dựa vào thế điện cực chuẩn người ta có thể xác định được chiều phản ứng oxi hoá - khử xảy ra tại điều kiện xác định. Chẳng hạn, dựa vào bảng thế oxi hoá - khử của kim loại ta có thể thấy những kim loại nào có thế điện cực chuẩn âm có thể tan trong dung dịch H^+ giải phóng H_2 .

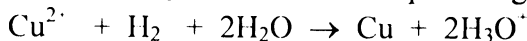
3. Cách xác định thế điện cực và thế điện cực chuẩn

Muốn xác định thế điện cực của một điện cực nào đó, người ta ghép điện cực đó với điện cực hydro tiêu chuẩn thành một pin, suất điện động của pin đó trên von kế chính là thế điện cực tương đối của điện cực tro đó. Nhưng vấn đề đặt ra ở đây là khi viết như vậy thì chất nào là chất tham gia và chất nào là chất sản phẩm.

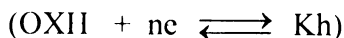
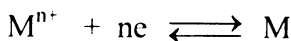
Chẳng hạn trong pin $Pt, H_2 | H_3O^+ || Zn^{2+} | Zn$ thì phản ứng tạo dòng là:

Còn trong pin, $Pt, H_2 | H_3O^+ || Cu^{2+} | Cu$ thì phản ứng tạo dòng là:

Theo qui ước quốc tế Stockholm năm 1968, phản ứng xảy ra ở điện cực cần khảo sát thế điện cực phải là phản ứng khử:

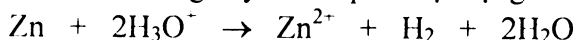

Chính vì vậy, thế điện cực của một cặp oxi hoá - khử còn được gọi là thế khử. Như vậy độ lớn của thế điện cực chính là suất điện động của pin gồm điện cực hydro chuẩn ghi bên trái và điện cực cần khảo sát ghi bên phải. Suất điện động được coi là dương nếu dòng điện trong pin đi từ trái qua phải (và ngược lại dòng electron đi từ phải qua trái), ngược lại sẽ âm.

Vậy muốn đo thế khử của một điện cực nào đó, chẳng hạn như điện cực Zn thì ta phải thiết lập một pin gồm điện cực hydro chuẩn ghi bên trái và điện cực Zn ghi bên phải, sau đó đo suất điện động của pin này:

Thực nghiệm cho thấy nếu $a_{Zn^{2+}} = 1$ thì hiệu số điện thế giữa hai điện cực là 0,76 V và dòng điện trong pin đi từ phải qua trái \Rightarrow thế điện cực cân bằng của Zn bằng - 0,76V. Dấu trừ chứng tỏ điện cực Zn tích điện âm hơn so với điện cực hydro chuẩn (dư electron hơn). Điều đó cũng có nghĩa kim loại Zn có tính khử mạnh hơn H_2 . Phản ứng xảy ra khi pin hoạt động:

- Cách xác định thế điện cực chuẩn: Thế điện cực tiêu chuẩn của một cặp oxi hoá - khử (điện thế khử tiêu chuẩn) là suất điện động của pin tạo bởi điện cực hydro chuẩn ghi bên trái và điện cực cần khảo sát ghi bên phải, trong đó hoạt độ của mỗi dạng đều bằng 1 (nếu một trong hai dạng oxi hoá hoặc khử là chất rắn thì hiển nhiên hoạt độ của dạng đó bằng 1).

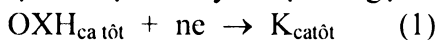
III. KHÁI NIỆM PIN - MỘT SỐ THUẬT NGỮ VÀ KÍ HIỆU CHO HỆ ĐIỆN HOÁ THEO QUI ƯỚC IUPAC - NGUYÊN TẮC HOẠT ĐỘNG CỦA PIN

1. **Khái niệm pin:** Là hệ gồm hai điện cực (là hai vật dẫn loại 1, tức là loại dẫn electron) tiếp xúc với dung dịch chất điện li hoặc chất điện li nóng chảy (vật dẫn loại 2, tức là loại dẫn điện nhờ ion) được nối với nhau bằng một cầu nối.
Ví dụ: pin Daniel - Jacobi gồm một điện cực là thanh Zn nhúng trong dung dịch $ZnSO_4$ và một điện cực là thanh Cu nhúng trong dung dịch $CuSO_4$. Hai dung dịch này nối với nhau bằng một cầu muối chứa dung dịch KCl bão hoà. Khi ta nối hai điện cực lại bằng một dây dẫn thấy có một dòng điện chạy từ Cu sang Zn trong thời gian dài.

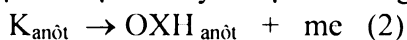
2. Một số thuật ngữ cho hệ điện hoá theo qui ước IUPAC

a) Khái niệm về catốt và anốt

- Điện cực mà tại đó xảy ra sự khử gọi là catốt (cực dương)

- Điện cực mà tại đó xảy ra sự ôxi hóa gọi là anốt (cực âm).

b) Tế bào điện hoá - Tế bào điện phân và tế bào Galvani

- Một hệ gồm hai điện cực được nhúng vào dung dịch điện li gọi là hệ điện hoá (hay tế bào điện hoá). Nếu hệ sinh ra dòng điện thì được gọi là pin hay tế bào Galvani. Nếu hệ được nối với nguồn điện bên ngoài và cho phép thực hiện một phản ứng hoá học thì được gọi là hệ điện phân (tế bào điện phân).
- Trong tế bào Galvani, dòng electron chạy từ anốt theo dây dẫn sang catốt theo qui ước, dòng điện chạy từ catốt sang anốt. Khi đó, điện thế của catốt dương hơn so với điện thế của anốt. Nghĩa là catốt là cực dương, anốt là cực âm của tế bào Galvani.

Suất điện động của tế bào Galvani là hiệu điện thế cực đại giữa catốt và anốt và có trị số dương:

$$E = E_{\text{catốt}} - E_{\text{anốt}} > 0$$

- Theo công ước của Hiệp hội quốc tế hoá học lý thuyết và ứng dụng IUPAC họp năm 1968 tại Stockholm, một hệ điện hoá bất kì nào cũng được kí hiệu như sau:

Bề mặt phân chia hai pha được kí hiệu bằng một vạch thẳng đứng (|).

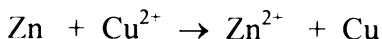
Nếu giữa hai dung dịch không có khuếch tán (là thể sinh ra trên ranh giới phân chia hai dung dịch do có sự khác nhau về bản chất của chất điện li hay khác nhau về nồng độ) thì được kí hiệu bằng hai gạch thẳng đứng (||). Còn nếu có thể khuếch tán thì dùng kí hiệu (|).

Nếu điện cực (hoặc dung dịch) gồm nhiều chất thì giữa các chất có dấu phẩy.

3. Nguyên tắc hoạt động của pin:

- Trong phản ứng oxi hoá - khử bình thường, electron chuyển trực tiếp từ chất khử sang chất oxi hoá và năng lượng của phản ứng biến thành nhiệt.

Ví dụ: Nhúng thanh Zn vào dung dịch CuSO_4 ion Cu^{2+} trực tiếp nhận electron từ thanh Zn:

và năng lượng thoát ra ở dạng nhiệt ($\Delta H = -230,12 \text{ kJ.mol}^{-1}$)

- Nếu chúng ta thực hiện sự oxi hoá Zn ở một nơi, sự khử Cu^{2+} ở một nơi khác và cho electron chuyển từ Zn sang ion Cu^{2+} qua một dây dẫn nghĩa là cho dòng electron chuyển động theo một dòng duy nhất thì năng lượng của các phản ứng này biến thành điện đó là quá trình xảy ra trong pin.

Vậy muốn thành lập một pin ta phải thực hiện sự oxi hoá và sự khử ở hai điện cực khác nhau. Sau đó nối hai điện cực lại với nhau để cho electron được chuyển từ chất khử sang chất oxi hoá qua dây dẫn này. Đây là nguyên tắc hoạt động của mọi pin.

4. Suất điện động của pin

Là giá trị của hiệu số điện thế lớn nhất giữa hai điện cực của pin. Nó được tính theo công thức:

$$E_{\text{pin}} = E_+ - E_- = E_{\text{catôt}} - E_{\text{anôt}}$$

Vì thế khử của điện cực dương luôn luôn lớn hơn thế khử của điện cực âm nên suất điện động của pin luôn dương. Nếu pin được tạo ra bởi hai điện cực chuẩn thì suất điện động chuẩn của pin là:

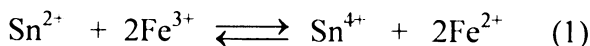
$$E^0 = E_+^0 - E_-^0 = E_{\text{catôt}}^0 - E_{\text{anôt}}^0$$

IV. PHƯƠNG TRÌNH NERNST (NEC)

1. Phương trình Nernst

Xét ví dụ pin sau: $\ominus \text{Pt} | \text{Sn}^{4+}, \text{Sn}^{2+} || \text{Fe}^{3+}, \text{Fe}^{2+} | \text{Pt} \oplus$

Phản ứng xảy ra trong pin là

Giả sử pin làm việc một cách thuận nghịch, nhiệt động học ở áp suất và nhiệt độ không đổi thì biến thiên entanpi tự do của hệ bằng công có ích lớn nhất mà pin thể hiện:

$$\Delta G = -nFE \Rightarrow E = -\frac{\Delta G}{nF}$$

n - số electron trao đổi giữa chất khử và chất oxi hoá trong phản ứng (ở đây theo phản ứng (1) thì $n = 2$); F - hằng số Faraday, $F = 96500 \text{ C.mol}^{-1}$; E - suất điện động của pin, V.

Nếu pin được cấu tạo bởi hai điện cực chuẩn thì:

$$\Delta G^0 = -nFE^0 \Rightarrow E^0 = -\frac{\Delta G^0}{nF}$$

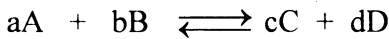
Mặt khác: $\Delta G = \Delta G^0 + RT \ln \frac{C_{Sn^{4+}} \cdot C_{Fe^{2+}}^2}{C_{Sn^{2+}} \cdot C_{Fe^{3+}}^2}$

Chia cả hai vế cho $-nF$ ta được:

$$-\frac{\Delta G}{nF} = -\frac{\Delta G^0}{nF} - \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{Sn^{4+}} \cdot C_{Fe^{2+}}^2}{C_{Sn^{2+}} \cdot C_{Fe^{3+}}^2}$$

$$\Rightarrow E = E^0 + \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{Sn^{2+}} \cdot C_{Fe^{3+}}^2}{C_{Sn^{4+}} \cdot C_{Fe^{2+}}^2}$$

Một cách tổng quát, nếu phản ứng xảy ra trong pin như sau:

A, B, C, D là những chất tan trong dung dịch (có thể dưới dạng ion) thì:

$$E = E^0 + \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_A^a \cdot C_B^b}{C_C^c \cdot C_D^d} \quad (2)$$

Nếu $T = 298 \text{ K}$ thì:

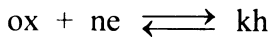
$$E = E^0 + \frac{0,059}{n} \lg \frac{C_A^a \cdot C_B^b}{C_C^c \cdot C_D^d} \quad (3)$$

(2) và (3) là công thức Nernst về ảnh hưởng của nhiệt độ và nồng độ đến suất điện động của pin.

2. Các yếu tố ảnh hưởng đến thế khử

$$\begin{aligned} (1) \Rightarrow E &= E_+ - E_- = (E_+^0 - E_-^0) + \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{Sn^{4+}}}{C_{Sn^{2+}}} - \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{Fe^{3+}}^2}{C_{Fe^{2+}}^2} \\ &= (E_+^0 + \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{Sn^{4+}}}{C_{Sn^{2+}}}) - (E_-^0 + \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{Fe^{3+}}^2}{C_{Fe^{2+}}^2}) \\ \Rightarrow E_+ &= E_+^0 + \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{Sn^{4+}}}{C_{Sn^{2+}}} \text{ và } E_- = E_-^0 + \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{Fe^{3+}}^2}{C_{Fe^{2+}}^2} \end{aligned}$$

Trường hợp tổng quát của một cặp oxi hoá - khử:

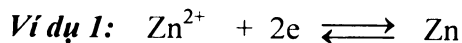

$$\Rightarrow E_{ox/kh} = E_{ox/kh}^0 + \frac{RT}{nF} \ln \frac{C_{ox}}{C_{kh}} \quad (4)$$

Ở 25⁰ công thức trên trở thành:

$$E = E^0 + \frac{0,059}{n} \lg \frac{C_{ox}}{C_{kh}} \quad (5)$$

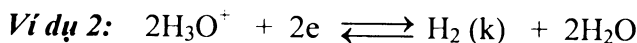
(5) là công thức Nernst biểu thị ảnh hưởng của nhiệt độ và nồng độ đến thế khử của cặp oxi hoá khử.

Công thức Nernst có dạng (ở 25°C):

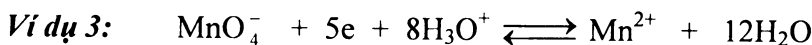
$$E = E^0 + \frac{0,059}{2} \lg C_{\text{Zn}^{2+}}$$

Zn là chất rắn nên nồng độ của nó không có mặt trong công thức tính.

$$E = E^0 + \frac{0,059}{2} \lg \frac{C_{\text{H}_3\text{O}^+}}{P_{\text{H}_2}}$$

P_{H_2} - áp suất riêng phần của hydro (atm) vì H_2 là chất khí.

$$E = E^0 + \frac{0,059}{5} \lg \frac{C_{\text{MnO}_4^-} \cdot C_{\text{H}_3\text{O}^+}^8}{C_{\text{Mn}^{2+}}}$$

Trong trường hợp này $[\text{ox}] = C_{\text{MnO}_4^-} \cdot C_{\text{H}_3\text{O}^+}^8$ vì tham gia phản ứng điện cực ngoài dạng oxi hoá MnO_4^- còn có cả $8\text{H}_3\text{O}^+$.

3. Chiều của phản ứng oxi hoá - khử

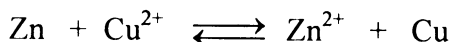
Chiều của phản ứng oxi hoá - khử được xét dựa vào công thức sau:

$$\Delta G = -nFE$$

$$\Delta G < 0 \text{ khi } E = E_{\text{ox}} - E_{\text{kh}} > 0 \Rightarrow E_{\text{ox}} > E_{\text{kh}}$$

Nếu phản ứng thực hiện ở điều kiện chuẩn thì $E_{\text{ox}}^0 > E_{\text{kh}}^0$

Ví dụ: Xét phản ứng ở điều kiện chuẩn:

Vì $E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 = +0,34\text{V} > E_{\text{Zn}^{2+}/\text{Zn}}^0 = -0,76\text{V} \Rightarrow$ Phản ứng xảy ra theo chiều thuận.

4. Trạng thái cân bằng của phản ứng oxi hoá - khử

Khi phản ứng đạt đến trạng thái cân bằng thì:

$$\Delta G = -nFE = -nF(E_{\text{ox}} - E_{\text{kh}}) = 0 \Rightarrow E_{\text{ox}} = E_{\text{kh}}$$

5. Hằng số cân bằng của phản ứng oxi hoá - khử

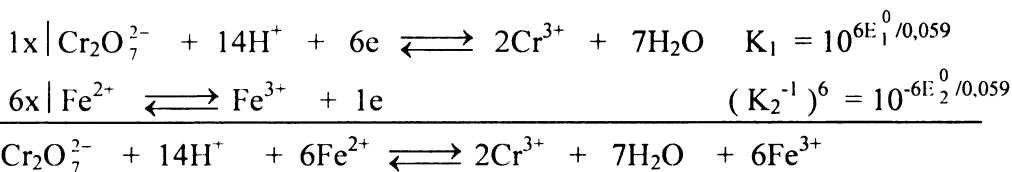
Ta có: $\Delta G^0 = -nFE^0 = -RT \ln K$

$$\Rightarrow \ln K = \frac{nFE^0}{RT}$$

$$\text{Ở } 25^\circ\text{C thì: } \lg K = \frac{nE^0}{0,059} = \frac{n(E_{\text{ox}}^0 - E_{\text{kh}}^0)}{0,059}$$

Ví dụ: Tính hằng số cân bằng của phản ứng oxi hoá ion Fe^{3+} bằng ion $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$.

Cho $E_{\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}/2\text{Cr}^{3+}}^0 = E_1^0 = +1,36\text{V}$; $E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}}^0 = +0,77\text{V}$

$$K = K_1.(K_2^{-1})^6 = 10^{6(1,36 - 0,77)/0,059} = 10^{60}$$

V. CÁC YẾU TỐ ẢNH HƯỞNG ĐẾN CHIỀU VÀ MỨC ĐỘ XẢY RA CỦA PHẢN ỨNG OXI HOÁ - KHỬ TRONG PIN

Nói chung, phản ứng xảy ra trong pin là phản ứng oxi hoá - khử nên các yếu tố ảnh hưởng đến chiều và mức độ xảy ra của phản ứng oxi hoá- khử thì đều ảnh hưởng đến chiều và phản ứng xảy ra trong pin.

a) Thế điện cực

Từ biểu thức $\Delta E^0 = \frac{2,303RT}{nF} \lg K$ ta thấy phản ứng oxi hoá - khử xảy ra theo

chiều thuận càng mạnh (K lớn) khi ΔE^0 càng lớn, nghĩa là độ chênh lệch giữa các thế điện cực tiêu chuẩn giữa hai cặp oxi hoá - khử càng lớn.

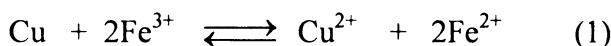
Ví dụ: Giải thích hiện tượng xảy ra khi lắc một miếng Cu với dung dịch chứa Fe^{3+} và H^+ .

Cho $E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}}^0 = +0,77\text{V}$; $E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 = +0,34\text{V}$; $E_{2\text{H}^+/\text{H}_2}^0 = 0,00\text{V}$;

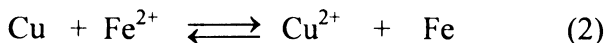
$$E_{\text{Fe}^{2+}/\text{Fe}}^0 = -0,44\text{V}$$

Giải

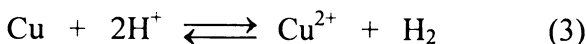
Phản ứng có thể xảy ra:

$$\Delta E_1^0 = E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}}^0 - E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 = 0,77 - 0,34 = 0,43 \text{ V}$$

$$\Delta E_2^0 = E_{\text{Fe}^{2+}/\text{Fe}}^0 - E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 = -0,44 - 0,34 = -0,78 \text{ V}$$

$$\Delta E_3^0 = E_{2\text{H}^+/\text{H}_2}^0 - E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 = 0,00 - 0,34 = -0,34 \text{ V}$$

So sánh giá trị ΔE^0 ta thấy chỉ có $\Delta E_1^0 > 0$ nên chỉ có phản ứng (1) xảy ra theo chiều thuận.

$$K = 10^{\frac{2\Delta E_1^0}{0,059}} = 10^{\frac{2,0,43}{0,059}} = 10^{14,6}$$

Do K của phản ứng rất lớn nên phản ứng xảy ra hoàn toàn (Fe^{3+} bị khử hết thành Fe^{2+})

b) **Nồng độ của các dạng oxi hoá - khử**

Các yếu tố ảnh hưởng đến nồng độ của các dạng oxi hoá - khử là:

• **Ảnh hưởng của pH:** Trong nhiều trường hợp, các ion H^+ , OH^- tham gia trực tiếp vào các nửa phản ứng oxi hoá - khử, do đó thế và chiều của phản ứng phụ thuộc vào pH.

Ví dụ 4: Thiết lập sự phụ thuộc giữa thế điện cực và pH của cặp MnO_4^- / Mn^{2+} .

Cho $E^0_{MnO_4^- / Mn^{2+}} = 1,51V$.

Giải

$$MnO_4^- + 8H^+ + 5e \rightleftharpoons Mn^{2+} + 4H_2O$$

$$\Rightarrow E_{MnO_4^- / Mn^{2+}} = E^0_{MnO_4^- / Mn^{2+}} + \frac{0,059}{5} \lg C_{H^+}^8 + \frac{0,059}{5} \lg \frac{C_{MnO_4^-}}{C_{Mn^{2+}}}$$

$$\Rightarrow E_{MnO_4^- / Mn^{2+}} = E^0_{MnO_4^- / Mn^{2+}} - \frac{0,059 \cdot 8}{5} pH + \frac{0,059}{5} \lg \frac{C_{MnO_4^-}}{C_{Mn^{2+}}}$$

$$\Rightarrow E_{MnO_4^- / Mn^{2+}} = E^{0'}_{MnO_4^- / Mn^{2+}} + \frac{0,059}{5} \lg \frac{C_{MnO_4^-}}{C_{Mn^{2+}}}$$

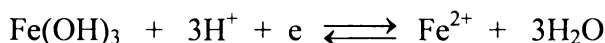
Với $E^{0'}_{MnO_4^- / Mn^{2+}} = E^0_{MnO_4^- / Mn^{2+}} - \frac{0,059 \cdot 8}{5} pH$. Chỉ khi $C_{H^+} = 1M$ ($pH = 0$) thì

$E^{0'}_{MnO_4^- / Mn^{2+}} = E^0_{MnO_4^- / Mn^{2+}}$. Như vậy khi C_{H^+} tăng (pH giảm) thì E tăng tức là khả

năng oxi hoá của MnO_4^- sẽ tăng lên.

Đối với các nửa phản ứng, trong đó mặc dù ion H^+ hoặc OH^- không trực tiếp tham gia nhưng thế điện cực vẫn có thể thay đổi theo pH do có sự tạo phức hidroxo của các kim loại, hoặc sự proton hoá các bazơ yếu tham gia trong nửa phản ứng oxi hoá - khử, dẫn đến sự xuất hiện một hệ oxi hoá khử mới khác với hệ cũ.

Ví dụ, đối với nửa phản ứng $Fe^{3+} + 1e \rightleftharpoons Fe^{2+}$ mặc dù ion H^+ không trực tiếp tham gia vào phản ứng nhưng thế điện cực vẫn phụ thuộc vào pH. Thực tế trong môi trường axit khi $pH < 2$ thì thế không phụ thuộc vào pH vì ở đây các ion Fe^{3+} , Fe^{2+} không tham gia phản ứng tạo phức hidroxo. Ở pH cao hơn, ví dụ $1,5 < pH < 6,6$ thì xuất hiện các phức hidroxo của Fe^{3+} $Fe(OH)_{(3-i)}$ ($i = 1 \div 3$) và bắt đầu hình thành các hệ oxi hoá - khử mới. Ví dụ, đối với hệ

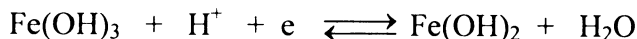

thì thế điện cực phụ thuộc vào pH theo phương trình:

$$E = E^0_{Fe^{3+} / Fe^{2+}} - 3 \cdot 0,059(pH - 1,5) \text{ (khi coi } C_{Fe^{2+}} = 1M)$$

$$\text{hay } E = E^0_{Fe^{3+} / Fe^{2+}} + 0,059 \lg \frac{C_{H^+}^3}{C_{Fe^{2+}}}$$

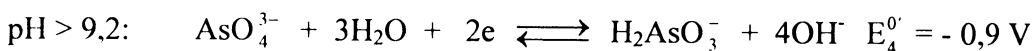
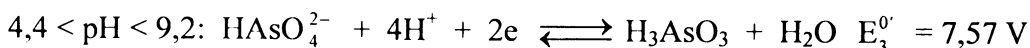
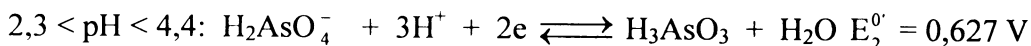
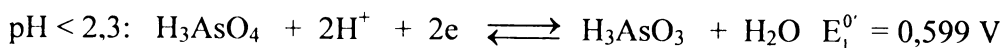
Ở pH cao hơn nữa, ví dụ pH > 6,6 thì lại xuất hiện một lượng đáng kể phức hidroxo của Fe^{2+} , trong đó có $\text{Fe}(\text{OH})_2$ và hình thành các hệ oxi hoá khử mới.
Ví dụ:

và thế điện cực lại phụ thuộc vào pH:

$$E = -0,134 - 0,059(\text{pH} - 6,6)$$

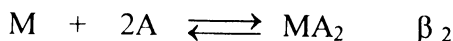
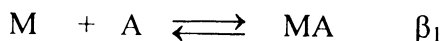
Cũng tương tự như vậy, tính chất oxi hoá - khử của cặp $\text{As}(\text{V})/\text{As}(\text{III})$ phụ thuộc vào pH vì các axit H_3AsO_4 và H_3AsO_3 là những đa axit yếu, dạng tồn tại của chúng phụ thuộc vào pH và tùy theo pH mà ta có các hệ oxi hoá - khử tương ứng:

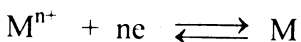
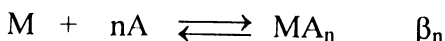
Sở dĩ xuất hiện các hệ oxi hoá - khử khác nhau như trên là do H_3AsO_4 là một axit 3 nấc với $\text{pK}_1 = 2,3$; $\text{pK}_2 = 4,4$; $\text{pK}_3 = 9,2$ trong khi H_3AsO_3 là một axit rất yếu ($\text{pK}_1 = 9,2$).

• *Ảnh hưởng của sự tạo phức:*

Trong nhiều trường hợp phản ứng oxi hoá - khử xảy ra trong dung dịch có chứa các chất tạo phức với các dạng oxi hoá và khử. Sự tạo phức là yếu tố quan trọng làm thay đổi thế điện cực và do đó làm thay đổi chiều phản ứng oxi hoá khử. Thông thường dạng oxi hoá có khả năng tạo phức mạnh hơn dạng khử. Do đó sự tạo phức sẽ làm giảm nồng độ dạng oxi hoá nhiều hơn nồng độ dạng khử và thế điện cực khi có chất tạo phức thường giảm xuống. Ta hãy xét trường hợp đơn giản khi hệ oxi hoá - khử M^{n+}/M có chứa chất tạo phức A^- . Ta có các quá trình sau đây (để đơn giản khi viết ta không ghi điện tích của các ion và không kể quá trình tạo phức hidroxo của M và proton hoá A)

.....

Theo định luật bảo toàn nồng độ của nguyên tử kim loại ta có:

$$C_M = [\text{M}] + [\text{MA}] + \dots + [\text{MA}_n] = [\text{M}](1 + \beta_1 a + \beta_2 a^2 + \dots + \beta_n a^n)$$

$$\Rightarrow [\text{M}] = \frac{C_M}{1 + \beta_1 a + \beta_2 a^2 + \dots + \beta_n a^n}; \text{ trong đó } [\text{A}] = a$$

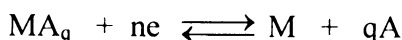
$$\Rightarrow E = E_{M^{n+}/M}^0 + \frac{RT}{nF} \ln[M] = E_{M^{n+}/M}^0 + \frac{RT}{nF} \ln C_M + \frac{RT}{nF} \ln \frac{1}{1 + \beta_1 a + \dots + \beta_n a^n}$$

Thông thường các hằng số bền $\beta_i \gg 1$; nồng độ chất tạo phức A thường lấy dư nên đại lượng

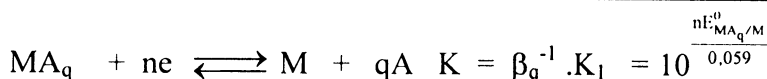
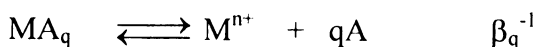
$$(1 + \beta_1 a + \beta_2 a^2 + \dots + \beta_n a^n) \gg 1 \Rightarrow \frac{1}{1 + \beta_1 a + \beta_2 a^2 + \dots + \beta_n a^n} \ll 1$$

\Rightarrow số hạng thứ 3 trong biểu thức trên thường $< 0 \Rightarrow$ sự có mặt của chất tạo phức làm giảm khả năng oxi hoá của M^{n+} hay tăng khả năng khử của M.

Trong trường hợp khi A chỉ tạo phức bền với M, ví dụ MA_q và khi có dư phối tử A thì có thể coi dung dịch đã hình thành một hệ oxi hoá khử mới MA_q :

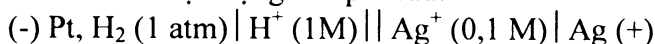

Ta có thể tính thế điện cực tiêu chuẩn của nửa phản ứng oxi hoá - khử đó từ sự tổ hợp sau đây:

$$\Rightarrow \beta_q^{-1} \cdot 10^{\frac{nE_{M^{n+}/M}^0}{0,059}} = 10^{\frac{nE_{MA_q/M}^0}{0,059}} \Rightarrow E_{MA_q/M}^0 = E_{M^{n+}/M}^0 - \frac{0,059}{n} \lg \beta_q$$

Ví dụ 5: Tính suất điện động của pin sau:

a) Dung dịch chỉ có AgNO_3 0,1 M.

b) Điện cực bên phải có thêm NH_3 1M. Cho $K_{b \text{ Ag}(\text{NH}_3)_2^+} = 10^{7,24}$.

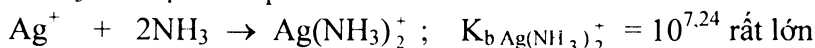
Giải

a) Thế của điện cực phải:

$$E_{+} = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 + 0,059 \lg C_{\text{Ag}^+} = 0,799 + 0,059 \lg 0,1 = + 0,74 \text{ V}$$

$$\Rightarrow E_{\text{pin}} = E_{(+)} - E_{(-)} = 0,74 - 0,00 = 0,74 \text{ V}$$

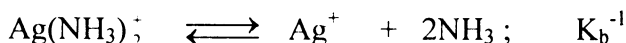
b) Khi thêm NH_3 vào cực bên phải ta có:

Ban đầu: 0,1 1

Cân bằng: 0 0,8 0,1

Sau đó:

Ban đầu: 0,1 0,8

Cân bằng: 0,1 - x x 0,8 + x

Giả sử $x \ll 0,1$

$$\Rightarrow \frac{x \cdot 0,8^2}{0,1} = 10^{-7,24} \Rightarrow x = 9 \cdot 10^{-9} \text{ M} = [\text{Ag}^+]$$

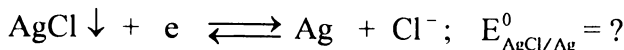
$$\Rightarrow E_{(+)} = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}} = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 + 0,059 \lg [\text{Ag}^+] = 0,799 + 0,059 \lg 9 \cdot 10^{-9} \\ = + 0,324 \text{ V}$$

$$\Rightarrow E_{\text{pin}} = E_{(+)} - E_{(-)} = + 0,324 \text{ V}$$

• *Ảnh hưởng của sự tạo thành hợp chất ít tan*

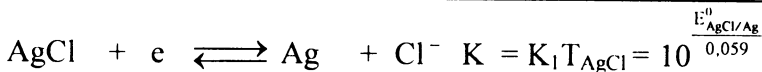
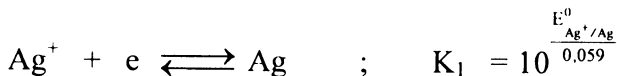
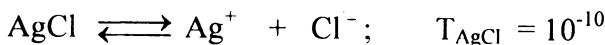
Trong một số trường hợp sự tạo thành các hợp chất ít tan giữa một trong các dạng oxi hoá, khử sẽ làm giảm nồng độ của nó xuống và do đó làm thay đổi thế điện cực của hệ.

Ví dụ 6: Thế điện cực đối với cặp Ag^+/Ag là 0,799 V. Khi trong hệ có ion Cl^- thì sẽ xuất hiện kết tủa AgCl và tương ứng trong hệ có nửa phản ứng oxi hoá - khử mới:

Giải

Có thể tính thế $E_{\text{AgCl}/\text{Ag}}^0$ dựa vào sự tổ hợp sau:

$$\Rightarrow E_{\text{AgCl}/\text{Ag}}^0 = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 + 0,059 \lg T_{\text{AgCl}} = 0,799 + 0,059 \lg 10^{-10} = 0,222 \text{ V}$$

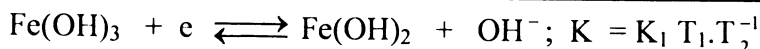
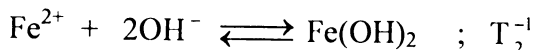
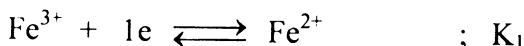
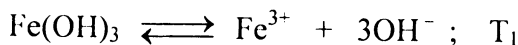
Như vậy sự tạo thành kết tủa đã làm giảm hẳn tính oxi hoá của ion Ag^+ .

Ví dụ 7: Cho pin: $\text{Pt}, \text{H}_2 (1 \text{ atm}) | \text{H}^+ (1 \text{ M}) || \text{Fe}^{3+}, \text{Fe}^{2+} | \text{Pt}$

Suất điện động của pin thay đổi ra sao nếu thêm $\text{NaOH} 1 \text{ M}$ vào nửa bên phải của pin ?

Giải

Khi thêm NaOH vào nửa bên phải của pin:

$$\Rightarrow E_p = E_{\text{Fe}(\text{OH})_3/\text{Fe}(\text{OH})_2} = E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}}^0 + 0,059 \lg \frac{T_2}{T_1} - 0,059 \lg [\text{OH}^-] + 0,059 \lg \frac{[\text{Fe}^{3+}]}{[\text{Fe}^{2+}]}$$

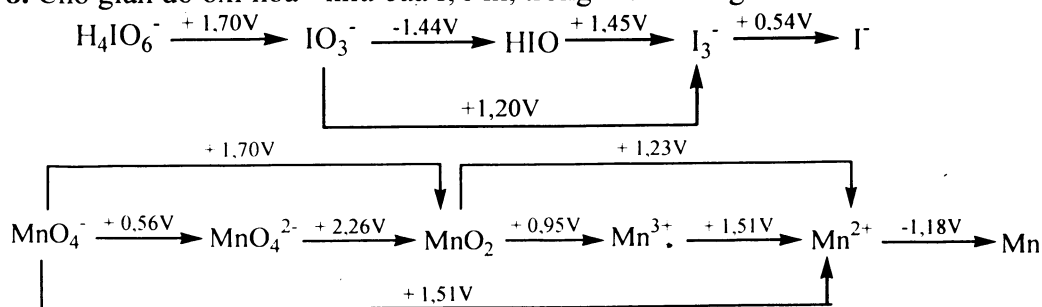
Do $T_1 \gg T_2 \Rightarrow \frac{T_2}{T_1} \ll 1$ và coi $[\text{OH}^-] \approx 1 \text{ M} \Rightarrow E_p \text{ giảm} \Rightarrow E_{\text{pin}} \text{ giảm}$

B. BÀI TẬP

- Dung dịch X chứa: 0,03 mol K^+ ; 0,02 mol Ba^{2+} và x mol OH^- . Dung dịch Y chứa: y mol H^+ ; 0,02 mol NO_3^- và z mol Cl^- . Trộn X với Y thu được 200 ml dung dịch có pH = 13. Tính giá trị của z.
- Có 500 ml dung dịch X chứa các ion: K^+ , HCO_3^- , Cl^- và Ba^{2+} . Lấy 100 ml dung dịch X phản ứng với dung dịch NaOH dư, kết thúc các phản ứng thu được 19,7 gam kết tủa. Lấy 100 ml dung dịch X tác dụng với dung dịch $\text{Ba}(\text{OH})_2$ dư, sau khi các phản ứng kết thúc thu được 29,55 gam kết tủa. Cho 200 ml dung dịch X phản ứng với lượng dư dung dịch AgNO_3 , kết thúc phản ứng thu được 28,7 gam kết tủa. Mặt khác, nếu đun sôi đến cạn 50 ml dung dịch X thì khối lượng chất rắn khan thu được bao nhiêu gam muối khan?
- Hòa tan hết m gam $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$ vào H_2O thu được 300 ml dung dịch X. Cho 150 ml dung dịch X tác dụng với dung dịch chứa 0,3 mol NaOH, kết thúc các phản ứng thu được 2a gam kết tủa. Mặt khác, cho 150 ml dung dịch X còn lại phản ứng với dung dịch chứa 0,55 mol KOH, kết thúc các phản ứng sinh ra a gam kết tủa. Tính giá trị của m và a.
- Cho biết suất điện động của pin:
 $\text{Pt}, \text{H}_2 (1 \text{ atm}) | \text{H}^+ (1 \text{ M}) || \text{Ag}^+ (1 \text{ M}) | \text{Ag}$ là 0,795 V ở 25°C
 - Viết phương trình phản ứng xảy ra trong pin khi pin hoạt động.
 - Tính $E^0_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}$.
- Cho E^0 ở 25°C của các cặp Fe^{2+}/Fe và Ag^+/Ag tương ứng bằng - 0,44 V và + 0,80 V. Dùng thêm điện cực hydro tiêu chuẩn, sơ đồ pin dùng để xác định các thế điện cực đã cho. Hãy cho biết phản ứng xảy ra trong pin được lập từ hai cặp đó hoạt động.
- Cho: $\text{O}_2 \xrightarrow{+0,68 \text{ V}} \text{H}_2\text{O}_2 \xrightarrow{+1,77 \text{ V}} \text{H}_2\text{O}$
 - So sánh độ bền giữa các dạng oxi hoá - khử
 - Từ dữ kiện trên hãy tính $E^0_{\text{O}_2, \text{H}^+/\text{H}_2\text{O}}$ và $E^0_{\text{O}_2/\text{OH}^-}$.
 - Thiết lập sự phụ thuộc E - pH của các cặp $\text{O}_2/\text{H}_2\text{O}$ và O_2/OH^- .
- Dựa vào giản đồ oxi hoá - khử của Cr và Mn hãy xét tính bền của các ion Cr^{3+} , Cr^{2+} và MnO_4^{2-} trong dung dịch nước. Cho biết:

Cặp oxi hóa - khử	$\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}, \text{H}^+/\text{Cr}^{3+}, \text{H}_2\text{O}$	$\text{Cr}^{3+}/\text{Cr}^{2+}$	Cr^{2+}/Cr	$\text{MnO}_4^-/\text{MnO}_4^{2-}$	$\text{MnO}_4^{2-}, \text{H}^+/\text{MnO}_2, \text{H}_2\text{O}$
$E^0 \text{ (V)}$	+ 1,33	- 0,40	- 0,91	+ 0,56	+ 2,26

8. Cho giản đồ oxi hoá - khử của I, Mn, trong môi trường axit như:

Viết phương trình phản ứng dưới dạng ion thu gọn khi cho dung dịch KI tác dụng với dung dịch KMnO_4 (trong môi trường axit) khi:

- Sau phản ứng I^- dư
- Sau phản ứng MnO_4^- dư

9. Hãy viết phương trình phản ứng, nửa phản ứng tại catôt, anôt. Khi các pin sau đây phóng điện: Pin Lơlangse, ắc quy chì, pin kiềm khô, pin Vôn-ta.

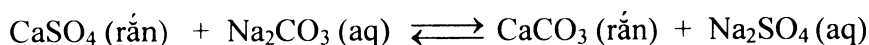
10. Cho pin A: $\text{Cu} | \text{Cu}^{2+} (0,01 \text{ M}) || \text{Ag}^+ (0,1 \text{ M}) | \text{Ag}$. Tính suất điện động của pin.

11. Phản ứng giữa AgNO_3 và KCl tạo thành kết tủa AgCl và giải phóng năng lượng. Ta có thể tạo thành một tế bào điện hoá sinh công nhờ phản ứng đó.

- Viết công thức của tế bào điện hoá theo IUPAC và các nửa phản ứng điện cực tại anôt và catôt.
- Tính ΔG_{298}^0 của phản ứng kết tủa AgCl và E_{298}^0 của tế bào điện hoá.

Biết $T_{\text{AgCl}} = 1,6 \cdot 10^{-10}$.

12. Cho phản ứng:

$$K_{\text{S}(\text{CaSO}_4)} = 6,3 \cdot 10^{-5}; K_{\text{S}(\text{CaCO}_3)} = 8,7 \cdot 10^{-9}$$

- Thiết lập sơ đồ pin dựa trên cơ sở phản ứng trên.
- Tính E_{298}^0 của phản ứng.
- Tính E_{pin} khi $[\text{Na}_2\text{CO}_3] = 0,5 \text{ M}$; $[\text{Na}_2\text{SO}_4] = 0,05 \text{ M}$.

13. Cho hỗn hợp KMnO_4 0,015 M; H_2O_2 0,085 M; H_2SO_4 0,80 M

- Tìm thành phần giới hạn của dung dịch.
- Tính thế của điện cực Pt nhúng trong dung dịch so với thế hiđro chuẩn và so với calomen bão hoà.

Cho biết: $E_{\text{MnO}_4^-/\text{Mn}^{2+}}^0 = +1,51\text{V}$; $E_{\text{H}_2\text{O}_2/\text{H}_2\text{O}}^0 = 1,77\text{V}$; $E_{\text{O}_2, \text{H}^+/\text{H}_2\text{O}}^0 = +1,21\text{V}$;

$$E_{\text{Calomen bão hoà}}^0 = +0,244\text{V}; \text{p}K_{\text{HSO}_4^-} = 2 \text{ và } L_{\text{O}_2} = 2 \cdot 10^{-3}.$$

14. Hidrazin có tính khử mạnh. Cho biết ở 25°C thế điện cực tiêu chuẩn của cặp: $\text{N}_2/\text{N}_2\text{H}_5^+$ là $-0,23\text{V}$.

a) Tính E^0 các cặp $N_2/N_2H_6^{2+}$ và N_2/N_2H_4 .

Biết $pK_{a1}(N_2H_6^{2+}) = 0,27$; $pK_{a2}(N_2H_6^{2+}) = 7,94$.

b) Thiết lập sự phụ thuộc $E - pH$ của các cặp oxi hoá - khử của hidrazin tại:

- $pH < 0$
- $pH = 2 \div 7$
- $pH > 9$

c) Viết phương trình ion của phản ứng xảy ra giữa hidrazin với $KMnO_4$ ở $pH = 0$ và $pH = 9$. Cho biết các giá trị pH này hidrazin đều bị oxi hoá thành N_2 .

15. Dung dịch A gồm $AgNO_3$ 0,05M và $Pb(NO_3)_2$ 0,100M. Thêm 10,00 ml KI 0,250 M và HNO_3 0,200 M vào 10 ml dung dịch A. Sau phản ứng nhúng một thanh Ag vào dung dịch B thu được ở trên và ghép thành pin (có cầu muối tiếp xúc hai dung dịch) với một điện cực Ag nhúng vào dung dịch X gồm $AgNO_3$ 0,01 M và $KSCN$ 0,04 M.

a) Lập sơ đồ pin.

b) Tính suất điện động của pin ở 25^0C .

c) Viết phản ứng xảy ra khi pin hoạt động.

d) Tính hằng số cân bằng của phản ứng.

e) Suất điện động của pin thay đổi như thế nào nếu:

- Thêm một ít NaOH vào dung dịch B.
- Thêm một ít $Fe(NO_3)_3$ vào dung dịch X.

Cho: $pK_s(AgI) = 16,0$; $pK_s(PbI_2) = 7,86$; $pK_s(AgSCN) = 12,0$;

$$E_{Ag^+/Ag}^0 = 0,799V; \frac{RT}{F} \ln = 0,0592 \lg.$$

16. Cho sơ đồ pin: $Cd | Cd^{2+} || Cu^{2+} | Cu$

Biết $E_{Cd^{2+}/Cd}^0 = -0,403V$; $E_{Cu^{2+}/Cu}^0 = +0,337V$

a) Viết phương trình phản ứng xảy ra khi pin hoạt động? Tính suất điện động của pin nếu $[Cd^{2+}] = 0,01M$; $[Cu^{2+}] = 0,001M$

b) Nếu thêm 1 mol NH_3

- Vào nửa bên trái.
- Vào nửa bên phải.
- Vào cả hai bên.

Suất điện động của pin sẽ thay đổi như thế nào?

Biết $K_b Cu(NH_3)_4^{2+} = 10^{12,03}$; $K_b Cd(NH_3)_4^{2+} = 10^{6,56}$

17. Có một pin sau ở 25^0C :

a) Tính ΔG của phản ứng xảy ra trong pin.

b) Tính $[Fe^{3+}]$, $[Fe^{2+}]$ tại các điện cực lúc cân bằng.

c) Tính điện lượng (Culông) trao đổi qua dây dẫn (Nếu giả sử thể tích của mỗi dung dịch tại các điện cực là 1 lít). Cho $E_{Fe^{3+}/Fe^{2+}}^0 = 0,77 V$ ở 25^0C .

18. Trị số thế điện cực (tiêu) chuẩn của một số điện cực cho trong bảng sau đây:

Điện cực	Số thứ tự của điện cực	Thế điện cực chuẩn (V)
$\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}$	1	0,77
$[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{4-}/[\text{Fe}(\text{CN})_6]^{3-}$	2	0,36
$\text{NO}, \text{H}_2\text{O}/\text{NO}_3^-, \text{H}^+$	3	0,96
$\text{NO}_2^-, \text{OH}^-/\text{NO}_3^-, \text{H}_2\text{O}$	4	0,10
Al/Al^{3+}	5	-1,66

Dựa vào số liệu trên hãy:

a) Lập các pin, tính hiệu thế của từng pin (ghi kết quả đó theo thứ tự giảm dần thành bảng sau)

Thứ tự	Pin gồm		Hiệu điện thế của pin
	Điện cực	Điện cực	

b) Chỉ rõ ảnh hưởng của độ pH đến mức độ oxi hoá NO_3^- .

c) Viết phương trình phản ứng xảy ra trên mỗi điện cực đó và phản ứng xảy ra trong mỗi pin được tạo ra:

α) Từ điện cực 2 với điện cực 5.

β) Từ điện cực 3 với điện cực 5.

δ) Từ điện cực 3 với điện cực 4.

19. Dung dịch A gồm KI 0,050 M và KBr 0,100 M. Thêm 10,00 ml dung dịch AgNO_3 0,150 M vào 10,00 ml dung dịch A. Sau phản ứng người ta nhúng một điện cực Ag vào dung dịch B vừa thu được và ghép thành pin (có cầu muối tiếp xúc hai dung dịch) với một điện cực Ag nhúng vào dung dịch X gồm AgNO_3 0,010 M và KCl 0,030 M. Bỏ qua sự tạo phức hidroxo của ion Ag^+ .

a) Viết sơ đồ pin.

b) Tính suất điện động E_{pin} tại 25°C khi pin bắt đầu hoạt động.

c) Viết phương trình phản ứng xảy ra khi pin hoạt động và tính hằng số cân bằng của phản ứng đó ở 25°C . Cho : $K_{S(\text{AgCl})} = 10^{-10,0}$; $K_{S(\text{AgBr})} = 10^{-12,3}$;

$$K_{S(\text{AgI})} = 10^{-16,0} ; E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 = +0,799 \text{ V} ; \frac{RT}{F} \ln = 0,0592 \lg.$$

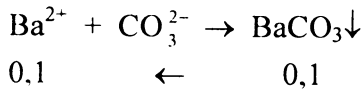
20. Dung dịch X gồm Na_2S 0,010M, KI 0,060M, Na_2SO_4 0,050M.

a) Tính pH của dung dịch X.

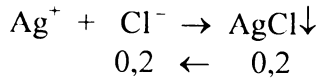
b) Thêm dần $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$ vào dung dịch X cho đến nồng độ 0,090M thì thu được kết tủa A và dung dịch B.

α) Cho biết thành phần hoá học của kết tủa A và dung dịch B.

β) Tính nồng độ các ion trong dung dịch B (không kể sự thủy phân của các ion, coi thể tích dung dịch không thay đổi khi thêm $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$).

• 200 ml dung dịch X + AgNO₃ dư:

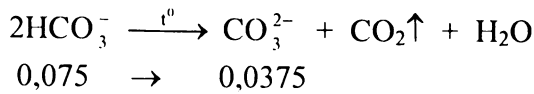
Vậy trong 50 ml dung dịch X chứa: 0,075 mol HCO₃⁻; 0,05 mol Ba²⁺; 0,05 mol Cl⁻ và K⁺.

Theo định luật bảo toàn điện tích:

$$n_{\text{K}^+} + 2n_{\text{Ba}^{2+}} = n_{\text{HCO}_3^-} + n_{\text{Cl}^-}$$

$$\Rightarrow n_{\text{K}^+} = n_{\text{HCO}_3^-} + n_{\text{Cl}^-} - 2n_{\text{Ba}^{2+}} = 0,075 + 0,05 - 2 \cdot 0,05 = 0,025 \text{ mol}$$

Nung nóng 50 ml dung dịch X:

$$\begin{aligned} \Rightarrow m_{\text{chất rắn}} &= m_{\text{K}^+} + m_{\text{Ba}^{2+}} + m_{\text{CO}_3^{2-}} + m_{\text{Cl}^-} \\ &= 39 \cdot 0,025 + 137 \cdot 0,05 + 60 \cdot 0,0375 + 35,5 \cdot 0,05 = 11,85 \text{ gam} \end{aligned}$$

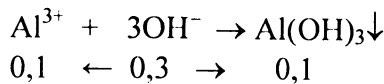

Nếu Al³⁺ hết, OH⁻ còn

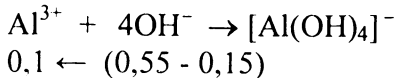
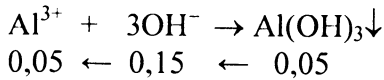
Xét hai trường hợp sau:

• Trường hợp 1: Al³⁺ còn, OH⁻ hết

$$\Rightarrow 2a = 7,8 \Rightarrow a = 3,9 \text{ gam}$$

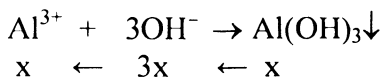
Khi cho 150 ml dung dịch X tác dụng với 0,55 mol KOH thu được 3,9 gam kết tủa. Chứng tỏ kết tủa tan một phần.

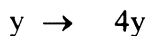
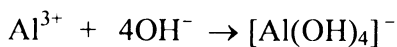

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{Al}^{3+}} = 0,05 + 0,1 = 0,15 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3} \text{ ban đầu} = 2 \cdot 0,075 = 0,15 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = 342 \cdot 0,15 = 51,3 \text{ gam}$$

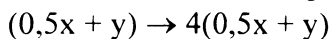
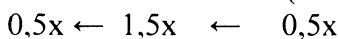
• Trường hợp 2: Al³⁺ hết, OH⁻ vừa hết hoặc còn. Đặt $x = \frac{2a}{78} \text{ mol}$

$$\Rightarrow n_{\text{OH}^-} = 3x + 4y = 0,3 \quad (1)$$

Khi cho 150 ml dung dịch X tác dụng với 0,55 mol KOH thu được a gam kết tủa. Ta cũng có:

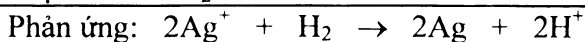
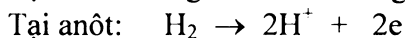
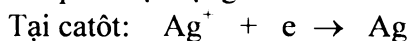

$$\Rightarrow n_{\text{OH}^-} = 3,5x + 4y = 0,55 \quad (2)$$

Để thấy hệ (1)(2) vô nghiệm (loại)

4.

a) Khi pin hoạt động:

b) Do các chất đều ở điều kiện chuẩn nên:

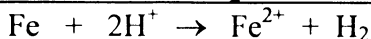
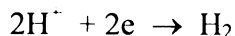
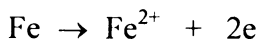
$$E_{\text{pin}} = E_{\text{pin}}^0 = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 - E_{2\text{H}^+/\text{H}_2}^0 = 0,795$$

$$\Rightarrow E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 = 0,795 + 0 = 0,795 \text{ V}$$

5. $\ominus \text{H}_2 (P = 1 \text{ atm}), \text{Pt} | \text{H}^+ 1\text{M} || \text{Fe}^{2+} 1\text{M} | \text{Fe} \oplus$

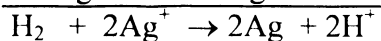
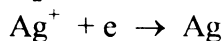
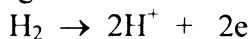
$$E_{\text{Fe}^{2+}/\text{Fe}}^0 = -0,44\text{V} < E_{2\text{H}^+/\text{H}_2}^0 = 0,00\text{V} \Rightarrow \text{Cực Fe: cực (-); Cực Hidro: cực (+)}$$

Phản ứng:

$\ominus \text{H}_2(\text{Pt}) | \text{H}^+ (1\text{M}) || \text{Ag}^+ (1\text{M}) | \text{Ag} \oplus$

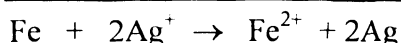
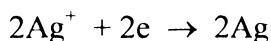
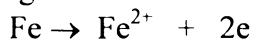
Phản ứng:

$\ominus \text{Fe} | \text{Fe}^{2+} (1\text{M}) || \text{Ag}^+ (1\text{M}) | \text{Ag} \oplus$

$$E_{\text{Fe}^{2+}/\text{Fe}}^0 = -0,44\text{V} < E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 = +0,80\text{V} \Rightarrow \text{Cực Fe: cực (-); Cực Ag: cực (+)}$$

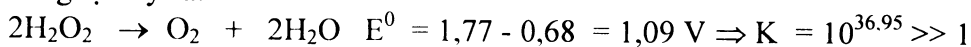
Phản ứng:

6.

a) Do $E_{\text{O}_2/\text{H}_2\text{O}_2}^0 < E_{\text{H}_2\text{O}_2/\text{H}_2\text{O}}^0 \Rightarrow$ Tính oxi hóa H_2O_2 mạnh hơn O_2 và tính khử H_2O_2 lớn hơn H_2O .

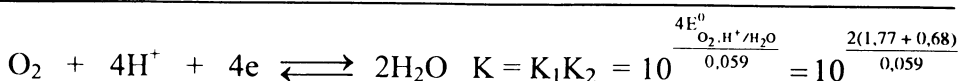
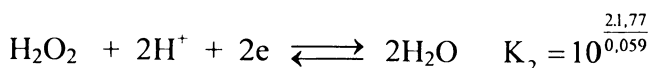
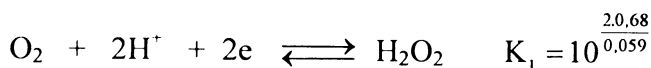
Phản ứng tự xảy ra:

Vậy H_2O_2 là dạng kém bền hơn so với 2 dạng O_2 và H_2O .

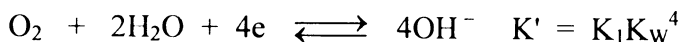
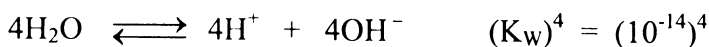
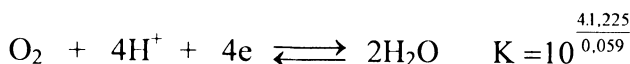
b)

• Tính $E_{\text{O}_2, \text{H}^+/\text{H}_2\text{O}}^0$:

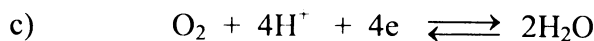

$$\Rightarrow E_{\text{O}_2, \text{H}^+/\text{H}_2\text{O}}^0 = \frac{1}{2}(0,68 + 1,77) = 1,225 \text{ V}$$

• Tính $E_{\text{O}_2/\text{OH}^-}^0$:

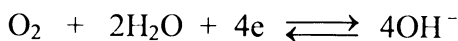

$$\Rightarrow E_{\text{O}_2/\text{OH}^-}^0 = (1,225 - \frac{56,0,059}{4}) = 0,399 \text{ V}$$

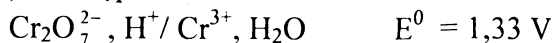
$$\Rightarrow E_{\text{O}_2, \text{H}^+/\text{H}_2\text{O}} = E_{\text{O}_2, \text{H}^+/\text{H}_2\text{O}}^0 + \frac{0,059}{4} \lg P_{\text{O}_2} - 0,059 \text{ pH}$$

$$= 1,225 + \frac{0,059}{4} \lg P_{\text{O}_2} - 0,059 \text{ pH}$$

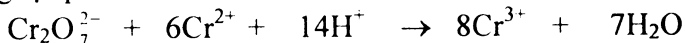

$$\Rightarrow E_{\text{O}_2/\text{OH}^-} = E_{\text{O}_2/\text{OH}^-}^0 + \frac{0,059}{4} \lg P_{\text{O}_2} + 0,059(14 - \text{pH})$$

7. a) Các cặp oxi hoá khử

Do đó trong dung dịch đồng thời có mặt $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$, Cr^{3+} , Cr^{2+} (trong môi trường axit thì oxi hoá mạnh nhất là ion $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$, chất khử mạnh nhất là ion Cr^{2+}). Do đó phản ứng tự phát là

Như vậy trong điều kiện đã cho: ion Cr^{3+} là ion bền nhất.

- Nếu trong bình phản ứng có chứa đồng thời các ion Cr^{2+} , Cr^{3+} (tan trong dung dịch) cùng với Cr (rắn) thì chất oxi hoá mạnh nhất là Cr^{3+} . Do đó có phản ứng xảy ra:

Vậy trong điều kiện đã cho ion Cr^{2+} là ion bền nhất.

- b) Ta xét các cặp oxi hoá - khử sau trong giản đồ oxi hoá - khử của Mn:

$$E_{\text{MnO}_4^-/\text{MnO}_4^{2-}}^0 = +0,56 \text{ V}; E_{\text{MnO}_4^{2-}, \text{H}^+/\text{MnO}_2, \text{H}_2\text{O}}^0 = +2,26 \text{ V}$$

Ta thấy: MnO_4^{2-} vừa là chất oxi hoá mạnh nhất, vừa là chất khử mạnh nhất nên phản ứng tự phát xảy ra là:

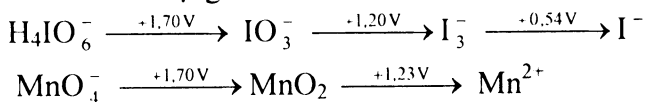

Như vậy ion MnO_4^{2-} là trạng thái oxi hoá kém bền hơn so với MnO_2 và MnO_4^- . Khi giữ lâu trong dung dịch nước ở môi trường axit thì ion MnO_4^{2-} sẽ tự chuyển thành 2 dạng bền hơn là MnO_2 và MnO_4^- .

Từ các ví dụ trên ta thấy: Trong giản đồ oxi hoá khử của một nguyên tố, trạng thái nào có thể oxi hoá khử phía trước âm hơn phía sau thì dạng đó kém bền, sẽ tự biến đổi thành hai trạng thái oxi hoá - khử kia. Nếu trạng thái oxi hoá có thể oxi hoá phía trước (bên trái) dương hơn thể oxi hoá phía sau thì trạng thái oxi hoá đó bền hơn hai trạng thái oxi hoá liên tiếp phía trước và phía sau nó.

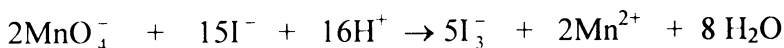
- 8. Theo nhận xét ở bài 5 thì HIO là dạng kém bền và MnO_4^- , Mn^{3+} cũng là dạng kém bền. Do trong môi trường axit nên Mn không thể tồn tại (do $E_{2\text{H}^+/\text{H}_2}^0 > E_{\text{Mn}^{2+}/\text{Mn}}^0$).

Như vậy ta có thể viết lại giản đồ oxi hoá - khử của I và Mn như sau:

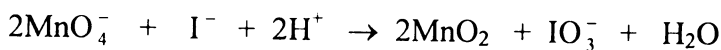
- a) Do sau phản ứng I^- dư nên không thể tồn tại H_4IO_6^- , IO_3^- (vì $E_{\text{H}_4\text{IO}_6^-/\text{IO}_3^-}^0$ và $E_{\text{IO}_3^-/\text{I}_3^-}^0$ lớn hơn $E_{\text{I}_3^-/\text{I}^-}^0$ nên cả H_4IO_6^- và IO_3^- đều oxi hoá được I^-).

Không thể tồn tại MnO_4^- và MnO_2 do chúng đều oxi hoá được I^- thành I_3^- . Do đó MnO_4^- bị khử thành Mn^{2+} và I^- bị oxi hoá thành I_3^- . Phản ứng xảy ra là:

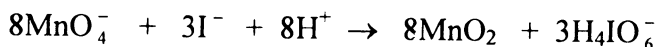
b) Phản ứng nếu MnO_4^- dư thì không thể tồn tại Mn^{2+} do MnO_4^- có thể oxi hoá Mn^{2+} thành MnO_2 .

Mặt khác nếu MnO_4^- dư thì I^- và I_3^- không thể tồn tại được (do $E_{\text{MnO}_4^-/\text{MnO}_2}^0 > E_{\text{I}_3^-/\text{I}^-}^0$ và $E_{\text{IO}_3^-/\text{I}_3^-}^0$ nên MnO_4^- có thể oxi hoá I^- và I_3^-). Vậy phản ứng xảy ra là:

Tuy nhiên vẫn có một lượng rất nhỏ H_4IO_6^- sinh ra do

$$E_{\text{MnO}_4^-/\text{MnO}_2}^0 = E_{\text{H}_4\text{IO}_6^-/\text{IO}_3^-}^0 = +1,70 \text{ V}$$

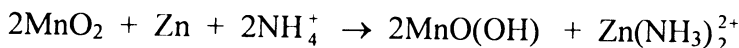
9. a) Pin Lơclangse: (anot) $\text{Zn} | \text{NH}_4^+, \text{Zn}^{2+}, \text{H}_2\text{O} | \text{MnO}_2$ (catot)

Khi pin hoạt động: $\text{NH}_4^+ \rightleftharpoons \text{NH}_3 + \text{H}^+$

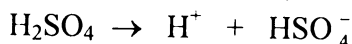
Tại catốt: $\text{MnO}_2 + \text{H}^+ + \text{e} \rightarrow \text{MnO}(\text{OH})$

Tại anot: $\text{Zn} + 2\text{NH}_3 \rightarrow \text{Zn}(\text{NH}_3)_2^{2+} + 2\text{e}$

Phản ứng chung:

b)Ắc qui chì: (anot) $\text{Pb} | \text{H}_2\text{SO}_4 \text{ 40\%} | \text{Pb}, \text{PbO}_2$ (catot)

Tại anot: $\text{Pb} \rightarrow \text{Pb}^{2+} + 2\text{e}$

Tại catốt: $\text{PbO}_2 + 2\text{e} + 4\text{H}^+ \rightarrow \text{Pb}^{2+} + 2\text{H}_2\text{O}$

Cả hai cực: $\text{Pb}^{2+} + \text{HSO}_4^- \rightarrow \text{PbSO}_4 + \text{H}^+$

Phản ứng chung: $\text{PbO}_2 + \text{Pb} + 2\text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow 2\text{PbSO}_4 + 2\text{H}_2\text{O}$

c) Pin kiềm khô: (anot) $\text{Zn} | \text{MnO}_2$ (bột nhão), $\text{OH}^- | \text{C}$ (graphit) (catot)

Hoạt động tương tự như pin Lơclangse

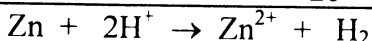
d) Pin Vonta

Khi pin hoạt động:

Tại catốt: $2\text{H}^+ + 2\text{e} \rightarrow \text{H}_2$

Tại anot: $\text{Zn} \rightarrow \text{Zn}^{2+} + 2\text{e}$

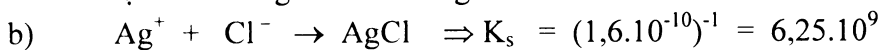
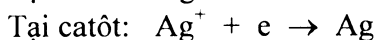
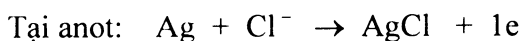
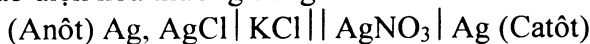
10. a) Ta có:

$$E_{\text{phải}} = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}} = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 + 0,059 \lg C_{\text{Ag}^+} = 0,8 + 0,059 \lg 0,1 = 0,741 \text{ V}$$

$$E_{\text{trái}} = E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}} = E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 + \frac{0,059}{2} \lg C_{\text{Cu}^{2+}} = 0,34 + \frac{0,059}{2} \lg 0,01 = 0,281 \text{ V}$$

$$\Rightarrow E_{\text{pin}} = E_p - E_t = 0,741 - 0,281 = 0,460 \text{ V}$$

11. a) Tế bào điện hoá thường dùng:

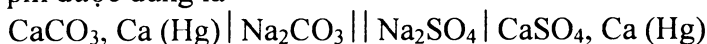

$$\Delta G_{298}^0 = -RT \ln K_s = -8,314 \cdot 298 \ln 6,25 \cdot 10^9 = -55,89 \text{ KJ}$$

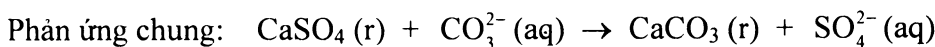
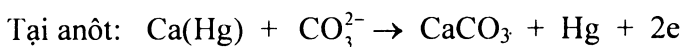
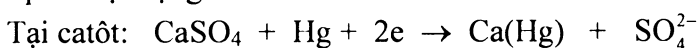
$$\text{Mặt khác: } \Delta G_{298}^0 = -nFE_{298}^0 \Rightarrow E_{298}^0 = \frac{55890}{1,96500} = 0,58 \text{ V}$$

12.

a) Ta có sơ đồ pin được dùng là

Khi pin hoạt động:

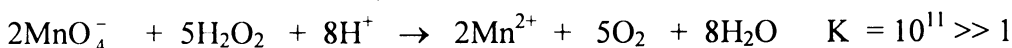
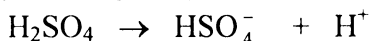
$$\text{b) Ta có: } K_c = \frac{[\text{SO}_4^{2-}]}{[\text{CO}_3^{2-}]} = \frac{K_{s(\text{CaSO}_4)}}{K_{s(\text{CaCO}_3)}} = 7,241 \cdot 10^3$$

$$\Rightarrow \Delta G_{298}^0 = -RT \ln K_s = -nFE_{\text{phản ứng}}^0 \Rightarrow E_{\text{phản ứng}}^0 = 0,114 \text{ V}$$

$$\text{c) } E_{\text{pin}} = E_{\text{pin}}^0 + \frac{0,059}{2} \lg \frac{[\text{CO}_3^{2-}]}{[\text{SO}_4^{2-}]} = 0,1935 \text{ V}$$

$$\text{13. a) Do } E_{\text{O}_2, \text{H}^+ / \text{H}_2\text{O}}^0 = +1,21 \text{ V} < E_{\text{MnO}_4^- / \text{Mn}^{2+}}^0 = +1,51 \text{ V} < E_{\text{H}_2\text{O}_2 / \text{H}_2\text{O}}^0 = 1,77 \text{ V}$$

- Phản ứng xảy ra trong dung dịch là:

$$C_0: \quad 0,015 \quad 0,085 \quad 0,80$$

$$\Delta C: \quad -0,034 \quad -0,085 \quad -0,012 \quad 0,034 \quad 0,085$$

$$C: \quad 0,116 \quad 0 \quad 0,698 \quad 0,034 \quad 0,085$$

Vậy thành phần giới hạn: MnO_4^- : 0,116M; H^+ : 0,698M; O_2 : $2 \cdot 10^{-3}\text{M}$

(Do 1 phần bay ra khỏi dung dịch); Mn^{2+} : 0,034M; HSO_4^- : 0,80M

Xét cân bằng:

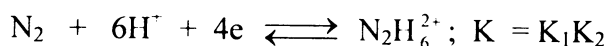
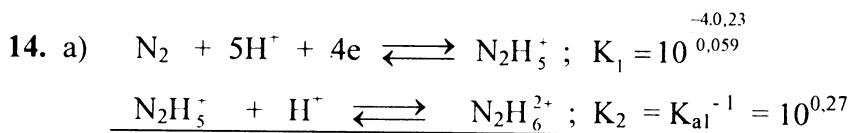

$$[]: \quad 0,8 - x \quad 0,698 + x \quad x$$

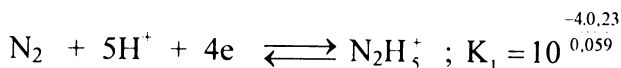
$$\Rightarrow \frac{(0,698+x)x}{0,8-x} = 10^{-2} \Rightarrow x = 0,011 \text{ M} \Rightarrow [\text{H}^+] = 0,709 \text{ M}$$

$$\begin{aligned}\Rightarrow E_{\text{MnO}_4/\text{Mn}^{2+}} &= E_{\text{MnO}_4/\text{Mn}^{2+}}^0 + \frac{0,059}{5} \lg \frac{[\text{MnO}_4^-][\text{H}^+]^8}{[\text{Mn}^{2+}]} \\ &= 1,51 + \frac{0,059}{5} \lg \frac{0,116 \cdot (0,698)^8}{0,034} = +1,502 \text{ V}\end{aligned}$$

So với điện cực calomen bão hoà: $E = 1,502 - 0,244 = 1,258 \text{ V}$

$$\Rightarrow E_{\text{N}_2/\text{N}_2\text{H}_6^{2+}}^0 = -0,23 + \frac{0,059}{4} \cdot 0,27 = -0,226 \text{ V}$$

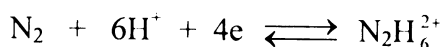
$$\Rightarrow E_{\text{N}_2/\text{N}_2\text{H}_4}^0 = -0,23 - \frac{0,059}{4} \cdot (-7,94) = -0,113 \text{ V}$$

$$\text{b) } \bullet \text{ pH} = 0 \Rightarrow [\text{H}^+] = 1 \text{ M}$$

$$\frac{[\text{N}_2\text{H}_4]}{[\text{N}_2\text{H}_6^{2+}]} = \frac{K_{a1} K_{a2}}{[\text{H}^+]^2} = 10^{-8,21} \ll 1$$

$$\frac{[\text{N}_2\text{H}_5^+]}{[\text{N}_2\text{H}_6^{2+}]} = \frac{K_{a1}}{[\text{H}^+]} = 10^{-0,27} = 0,537 < 1$$

$\Rightarrow \text{pH} < 0 \Rightarrow \text{Hidrazin tồn tại chủ yếu dưới dạng } \text{N}_2\text{H}_6^{2+}$

$$\Rightarrow E = E_{\text{N}_2/\text{N}_2\text{H}_6^{2+}}^0 + \frac{0,059}{4} \lg \frac{P_{\text{N}_2}}{[\text{N}_2\text{H}_6^{2+}]} + \frac{0,059}{4} \lg [\text{H}^+]^6$$

$$= -0,226 + \frac{0,059}{4} \lg \frac{P_{\text{N}_2}}{[\text{N}_2\text{H}_6^{2+}]} - 0,0885 \text{ pH}$$

$$\bullet \text{ pH} = 2 \Rightarrow [\text{H}^+] = 0,01 \text{ M}$$

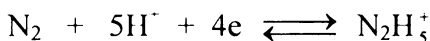
$$\frac{[\text{N}_2\text{H}_4]}{[\text{N}_2\text{H}_5^+]} = \frac{K_{a2}}{[\text{H}^+]} = 10^{-5,94} \ll 1$$

$$\frac{[N_2H_6^{2+}]}{[N_2H_5^+]} = \frac{[H^+]}{K_{a_1}} = 10^{-1.73} \ll 1$$

• pH = 7 $\Rightarrow [H^+] = 10^{-7} M$

$$\frac{[N_2H_4]}{[N_2H_5^+]} = \frac{K_{a_2}}{[H^+]} = 10^{-0.94} < 1 ; \frac{[N_2H_6^{2+}]}{[N_2H_5^+]} = \frac{[H^+]}{K_{a_1}} = 10^{-6.73} \ll 1$$

$\Rightarrow 2 < \text{pH} < 7 \Rightarrow$ Hidrazin tồn tại chủ yếu ở dạng $N_2H_5^+$

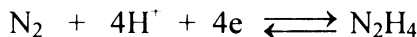
$$\begin{aligned} \Rightarrow E &= E_{N_2/N_2H_5^+}^0 + \frac{0,059}{4} \lg \frac{P_{N_2}}{[N_2H_5^+]} + \frac{0,059}{4} \lg [H^+]^5 \\ &= -0,23 + \frac{0,059}{4} \lg \frac{P_{N_2}}{[N_2H_5^+]} - 0,07375 \text{pH} \end{aligned}$$

• Ở pH = 9 $\Rightarrow [H^+] = 10^{-9} M$

$$\frac{[N_2H_5^+]}{[N_2H_4]} = K_{a_2}^{-1} \cdot [H^+] = 10^{7.94} \cdot 10^{-9} \ll 1$$

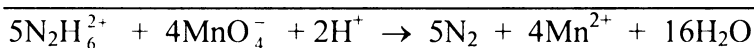
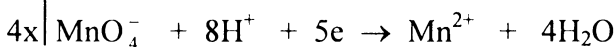
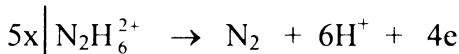
$$\frac{[N_2H_6^{2+}]}{[N_2H_4]} = K_{a_1}^{-1} \cdot K_{a_2}^{-1} \cdot [H^+]^2 = 10^{-9.79} \ll 1$$

$\Rightarrow \text{pH} > 9 \Rightarrow$ Hidrazin tồn tại chủ yếu ở dạng N_2H_4

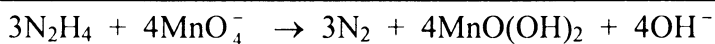
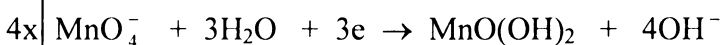
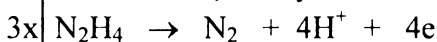

$$\begin{aligned} \Rightarrow E &= E_{N_2/N_2H_4}^0 + \frac{0,059}{4} \lg \frac{P_{N_2}}{[N_2H_4]} + \frac{0,059}{4} \lg [H^+]^4 \\ &= -0,113 + \frac{0,059}{4} \lg \frac{P_{N_2}}{[N_2H_4]} - 0,059 \text{pH} \end{aligned}$$

c) pH = 0 \Rightarrow Hidrazin tồn tại chủ yếu dưới dạng $N_2H_6^{2+}$.

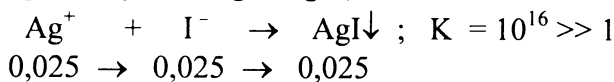
• pH = 9 \Rightarrow Hidrazin tồn tại chủ yếu dưới dạng N_2H_4

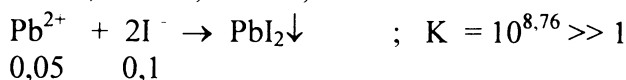
$$15. a) C_{Ag^+} = \frac{0,05 \cdot 10}{10 + 10} = 0,025M; C_{Pb^{2+}} = \frac{0,1 \cdot 10}{10 + 10} = 0,05M;$$

$$C_{I^-} = \frac{0,25 \cdot 10}{10 + 10} = 0,125M; C_{H^+} = \frac{0,2 \cdot 10}{10 + 10} = 0,1M$$

Các tương tác xảy ra trong dung dịch B:

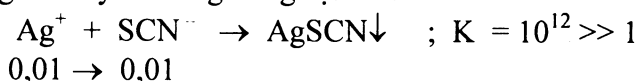

$$\Rightarrow C_{I^-} \text{ dư} = 0,125 - 0,025 = 0,1M$$

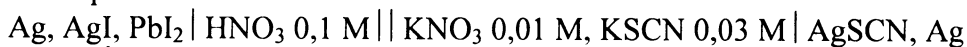
Vậy thành phần giới hạn của dung dịch B gồm AgI, PbI₂, H⁺ và NO₃⁻.

Tương tác xảy ra trong dung dịch X:

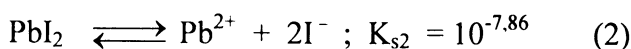
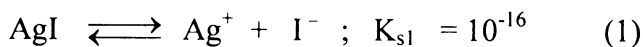
Thành phần giới hạn của dung dịch X gồm AgSCN, SCN⁻ dư: 0,03 M, NO₃⁻

\Rightarrow Sơ đồ pin:

b) Tính suất điện động:

• Với điện cực bên trái:

Do $K_{s2} \gg K_{s1} \Rightarrow I^-$ chủ yếu là do cân bằng (2) sinh ra.

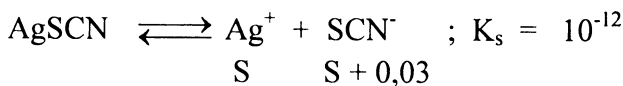
$$\Rightarrow [I^-] = 2 \cdot \sqrt[3]{\frac{10^{-7,86}}{4}} = 3,022 \cdot 10^{-3} \text{ M}$$

$$\Rightarrow [Ag^+] = \frac{10^{-16}}{3,022 \cdot 10^{-3}} = 3,31 \cdot 10^{-14} \text{ M} \ll 3,022 \cdot 10^{-3} \text{ M}$$

\Rightarrow Giả thiết I^- hoàn toàn do PbI₂ sinh ra là chấp nhận được.

$$E_t = E_{Ag^+/Ag}^0 + 0,0592 \lg[Ag^+] = 0,001 \text{ V}$$

Tại dung dịch X:

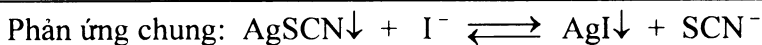
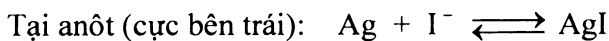
$$\Rightarrow S(S + 0,03) = 10^{-12}$$

Giả sử $S \ll 0,03 \Rightarrow S = 3,33 \cdot 10^{-11} \text{ M} \ll 0,03 \text{ M}$ (chấp nhận giả sử)

$$E_p = E_{Ag^+/Ag}^0 + 0,0592 \lg[Ag^+] = 0,179 \text{ V}$$

$$\text{Vậy } E_{pin} = E_p - E_t = 0,179 - 0,001 = 0,178 \text{ V}$$

c) Phản ứng xảy ra khi pin hoạt động

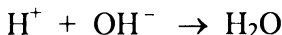
d) Hằng số cân bằng của phản ứng:

$$K_C = 10^{\frac{1,0,178}{0,0592}} = 10^3$$

e) Thêm một ít NaOH vào B.

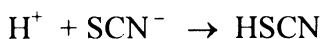
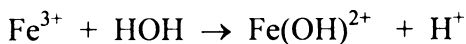
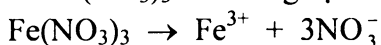

Trong B còn H^+ (0,1 M) nên OH^- sẽ bị trung hoà theo phản ứng:

$\Rightarrow [\text{Ag}^+]$ coi như không đổi $\Rightarrow E_{\text{pin}}$ cũng không thay đổi.

- Thêm một ít $\text{Fe}(\text{NO}_3)_3$ vào dung dịch X:

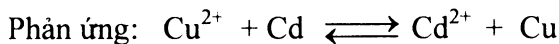
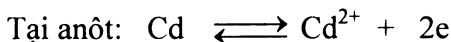
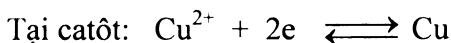
$\Rightarrow [\text{SCN}^-]$ giảm $\Rightarrow [\text{Ag}^+]$ tăng $\Rightarrow E_{\text{pin}}$ tăng

16.

$$\text{a) } E_{\text{Cd}^{2+}/\text{Cd}} = E_{\text{Cd}^{2+}/\text{Cd}}^0 + \frac{0,059}{2} \lg[\text{Cd}^{2+}] = -0,403 + \frac{0,059}{2} \lg 0,01 = -0,462\text{V}$$

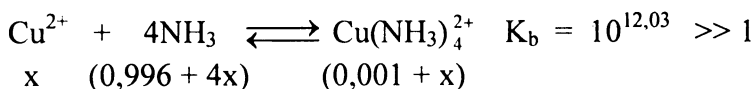
$$E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}} = E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 + \frac{0,059}{2} \lg[\text{Cu}^{2+}] = 0,337 + \frac{0,059}{2} \lg 0,001 = 0,2485\text{V}$$

Do $E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}} > E_{\text{Cd}^{2+}/\text{Cd}}$ nên sơ đồ pin sẽ là:

$$E_{\text{pin}} = 0,2485 - (-0,462) = 0,7105\text{V}$$

b) • Thêm NH_3 vào nửa bên phải pin:

Giả sử $x \ll 0,001$

$$\Rightarrow [\text{Cu}^{2+}] = x = \frac{10^{-3}}{10^{12,03} \cdot (0,996)^4} = 9,483 \cdot 10^{-16} \text{ M} \ll 0,001 \text{ (chấp nhận giả sử)}$$

$$\Rightarrow E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}} = E_{\text{Cu}^{2+}/\text{Cu}}^0 + \frac{0,059}{2} \lg[\text{Cu}^{2+}] = 0,337 + \frac{0,059}{2} \lg 9,483 \cdot 10^{-16} = -0,106\text{V}$$

$$\Rightarrow E_{\text{pin}} = -0,106 - (-0,462) = 0,356\text{V}$$

• Thêm NH_3 vào nửa bên trái của pin:

Tương tự như trên ta cũng có:

$$E_{\text{Cd}^{2+}/\text{Cd}} = -0,653\text{V} \Rightarrow E_{\text{pin}} = 0,337 - (-0,653) = 0,99\text{V}$$

• Thêm NH_3 vào cả hai nửa pin:

$$E_{\text{pin}} = -0,106 - (-0,653) = 0,547\text{V}$$

17. a) Ta có:

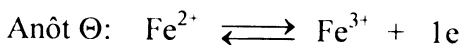
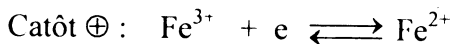
$$E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}, \text{ trái}} = E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}}^0 + 0,059 \lg \frac{C_{\text{Fe}^{3+}}}{C_{\text{Fe}^{2+}}} = 0,77 + 0,059 \lg \frac{0,1}{0,2} = 0,752\text{V}$$

$$E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}, \text{ phải}} = E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}}^0 + 0,059 \lg \frac{C_{\text{Fe}^{3+}}}{C_{\text{Fe}^{2+}}} = 0,77 + 0,059 \lg \frac{0,2}{0,1} = 0,788\text{V}$$

Như vậy, cực phải là cực dương, cực trái là cực âm

$$E_{\text{pin}} = 0,788 - 0,752 = 0,036\text{V}$$

Các nửa phản ứng:

$$\Delta G = -nFE_{\text{pin}} = -1.96500 \cdot 0,036 = -3474\text{J}$$

b) Lúc cân bằng:

$$\text{Tại điện cực trái: } [\text{Fe}^{3+}] = 0,1 + x; [\text{Fe}^{2+}] = 0,2 - x$$

$$\text{Tại điện cực phải: } [\text{Fe}^{3+}] = 0,2 - x; [\text{Fe}^{2+}] = 0,1 + x$$

$$\text{Do khi cân bằng: } E_t = E_p \Rightarrow \frac{0,1+x}{0,2-x} = \frac{0,2-x}{0,1+x} \Rightarrow x = 0,05\text{M}$$

$$\Rightarrow [\text{Fe}^{2+}] = [\text{Fe}^{3+}] = 0,15\text{M}$$

c) Điện lượng trao đổi qua dây dẫn là:

$$Q = n_e F = 0,05 \cdot 96500 = 4825\text{C}$$

18.

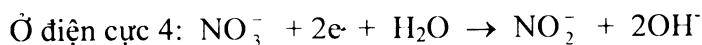
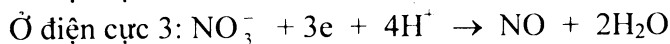
a) Ta có kết quả sau:

Thứ tự	Pin gồm		Hiệu điện thế của pin
	Điện cực	Điện cực	
1	3	5	$0,96 + 1,66 = 2,62$
2	1	5	$0,77 + 1,66 = 2,43$
3	2	5	$0,36 + 1,66 = 2,02$
4	4	5	$0,1 + 1,66 = 1,76$
5	3	4	$0,96 - 0,10 = 0,86$
6	1	4	$0,77 - 0,1 = 0,67$
7	3	2	$0,96 - 0,36 = 0,60$

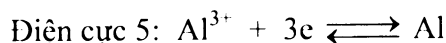
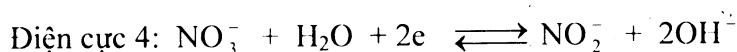
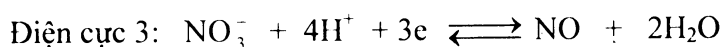
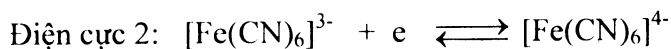
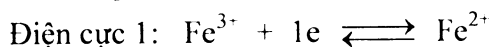
8	1	2	$0,77 - 0,36 = 0,41$
9	2	4	$0,36 - 0,10 = 0,26$
10	3	1	$0,96 - 0,77 = 0,19$

b) Theo bảng a, trong môi trường axit (có H^+ hoặc H_3O^+) NO_3^- thể hiện tính oxi hoá mạnh hơn nhiều so với môi trường trung tính (chỉ có H_2O). Cụ thể:

Ở điện cực:

c) Phản ứng xảy ra ở mỗi điện cực như sau:

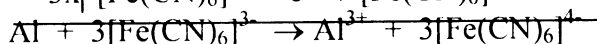
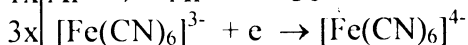

Phản ứng xảy ra trong pin

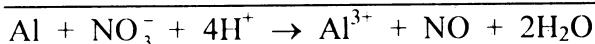
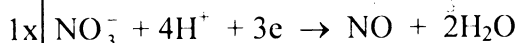
Nguyên tắc khi lập pin là điện cực có thế điện cực (tiêu) chuẩn dương hơn sẽ là điện cực dương (+) đặt ở bên phải, điện cực kia là điện cực âm (-) đặt bên trái.

Cụ thể:

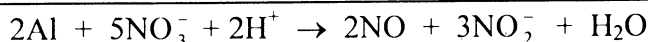
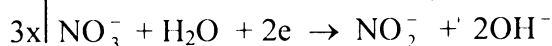
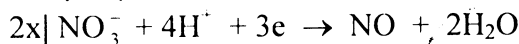
• Pin α : Điện cực 5 Điện cực 2

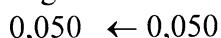
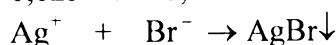
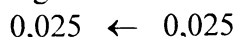
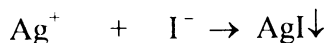
• Pin β : Điện cực 5 Điện cực 3

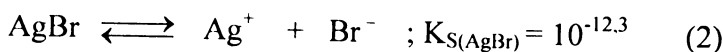
• Pin δ : Điện cực 4 Điện cực 3

19. a) • A + $AgNO_3$: $C_{Ag^+} = 0,075 M$; $C_{I^-} = 0,025 M$; $C_{Br^-} = 0,050 M$

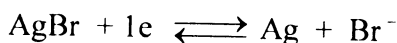
Trong dung dịch xuất hiện đồng thời hai kết tủa AgI và AgBr

Do $K_{S(\text{AgI})} \ll K_{S(\text{AgBr})}$ nên cân bằng (2) là cân bằng chủ yếu trong dung dịch.

$$\Rightarrow x = \sqrt{K_{S(\text{AgBr})}} = \sqrt{10^{-12,3}} = 10^{-6,15} ; M = [\text{Ag}^+]$$

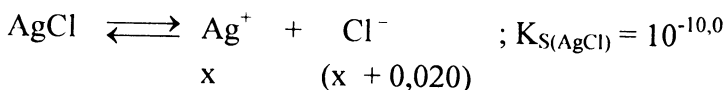
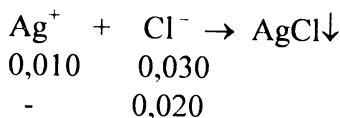

$$E_1 = E_{\text{AgBr}/\text{Ag}} = E_{\text{AgBr}/\text{Ag}}^0 + 0,0592 \lg \frac{1}{[\text{Br}^-]}$$

$$= E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 + 0,0592 \lg K_{S(\text{AgBr})} + 0,0592 \lg \frac{1}{[\text{Br}^-]}$$

$$= E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 + 0,0592 \lg [\text{Ag}^+] = 0,799 + 0,0592 \lg 10^{-6,15} = 0,43492 \text{ V}$$

• Dung dịch X :

$$\Rightarrow x(x + 0,020) = 10^{-10,0} \Rightarrow x = 10^{-8,30} M = [\text{Ag}^+]$$

$$\Rightarrow E_2 = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 + 0,0592 \lg [\text{Ag}^+] = 0,799 + 0,0592 \lg 10^{-8,3} = 0,30764 \text{ V}$$

Do $E_2 < E_1$ nên điện cực Ag trong B là cực (+), cực Ag trong X là cực (-).

Sơ đồ pin :

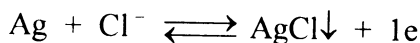

b)

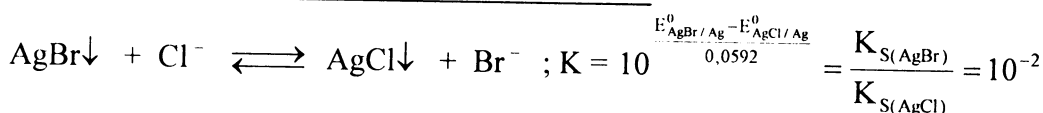
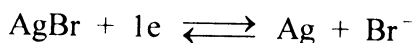
$$E_{\text{pin}} = E_1 - E_2 = 0,43492 - 0,30764 = 0,12728 \text{ V}$$

c) Phương trình phản ứng:

• Anôt (-) : Xảy ra sự oxi hoá

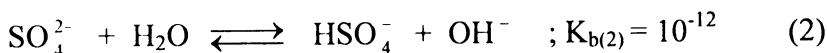
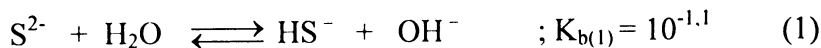
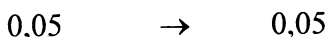
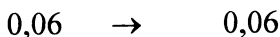
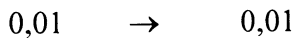

• Catôt (+) : Xảy ra sự khử

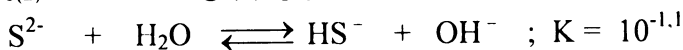

$$\text{Hoặc: } \Delta G_{298}^0 = -RT \ln K = -nFE_{\text{pin}}^0 \Rightarrow \lg K = \frac{E_{\text{pin}}^0}{0,0592} = \lg \frac{K_{S(\text{AgBr})}}{K_{S(\text{AgCl})}} \Rightarrow K = 10^{-2}$$

20. a) Tính pH của dung dịch: $\text{Na}_2\text{S} \rightarrow 2\text{Na}^+ + \text{S}^{2-}$

$K_{b(1)} \gg K_{b(2)}$ nên cân bằng (1) quyết định pH của dung dịch:

Cân bằng: $(0,01 - x)$

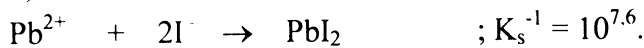
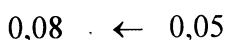
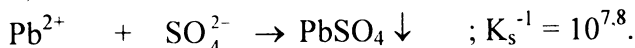
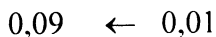
x

x

$$\frac{x^2}{0,01 - x} = 10^{-1,1} \Rightarrow x^2 + 0,0794x - 10^{-3,1} = 0$$

$$\Rightarrow x = 8,98 \cdot 10^{-3} \Rightarrow [\text{OH}^-] = 8,98 \cdot 10^{-3} \Rightarrow \text{pH} = 11,95$$

b) $\text{Pb}^{2+} + \text{S}^{2-} \rightarrow \text{PbS} \downarrow ; K_s^{-1} = 10^{26}$

Thành phần hỗn hợp: Kết tủa A : PbS , PbSO_4 , PbI_2 .

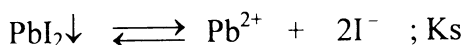
Dung dịch B chứa: K^+ 0,06M; Na^+ 0,12M

Ngoài ra còn có các ion Pb^{2+} ; SO_4^{2-} ; S^{2-} do kết tủa tan ra.

$$\text{Độ tan của các kết tủa: PbI}_2: S = \sqrt[3]{\frac{10^{-7,6}}{4}} = 10^{-2,7} \text{ M};$$

$$\text{PbSO}_4: S = \sqrt{10^{-7,8}} = 10^{-3,9} \text{ M}; \text{PbS: } S = \sqrt{10^{-26}} = 10^{-13} \text{ M}$$

Bởi vì độ tan của PbI_2 là lớn nhất nên cân bằng chủ yếu trong dung dịch là cân bằng tan của PbI_2 .

$$\text{Do đó } [\text{Pb}^{2+}] = 10^{-2,7} = 2 \cdot 10^{-3} \text{ M và } [\text{I}^-] = 4 \cdot 10^{-3} \text{ M.}$$

$$[\text{SO}_4^{2-}] = \frac{10^{-7.8}}{2.10^{-3}} = 5.10^{-5.8} = 7.9.10^{-6}\text{M} \ll [\text{Pb}^{2+}]$$

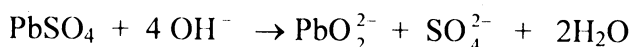
$$[\text{S}^{2-}] = \frac{10^{-26}}{2.10^{-3}} = 5.10^{-24} \ll [\text{Pb}^{2+}]$$

Các nồng độ SO_4^{2-} , S^{2-} đều rất bé so với nồng độ Pb^{2+} , như vậy nồng độ Pb^{2+} do PbS và PbSO_4 tan ra là không đáng kể nên cách giải gần đúng trên là hoàn toàn chính xác.

• Nhận biết các chất có trong kết tủa A: PbS ; PbSO_4 ; PbI_2 .

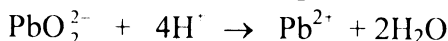
Cho kết tủa hoà tan trong NaOH dư: Kết tủa PbS không tan, có màu đen.

Dung dịch có PbO_2^{2-} , SO_4^{2-} , I^- , OH^- .

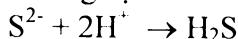

Nhận ra ion SO_4^{2-} : cho BaCl_2 dư: có kết tủa trắng BaSO_4 , trong dung dịch có PbO_2^{2-} , OH^- , Ba^{2+} , I^- .

Nhận ra I^- , Pb^{2+} : axit hoá dung dịch bằng HNO_3 dư sẽ có kết tủa vàng PbI_2 xuất hiện:

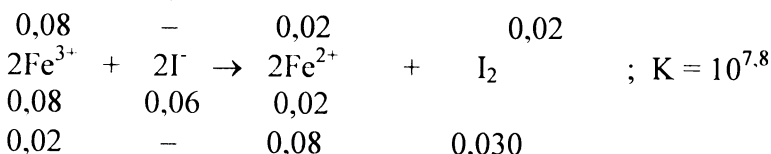
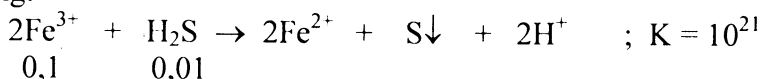

c) Axit hoá dung dịch X:

Vì $C_{\text{H}_2\text{S}} = 0.010 < S_{\text{H}_2\text{S}}$ nên H_2S chưa bão hoà, không thoát ra khỏi dung dịch.

Phản ứng:

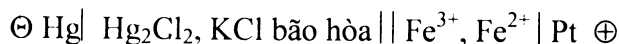
Thành phần trong dung dịch: Fe^{3+} 0,020M; Fe^{2+} 0,080M; I_2 0,030M; H^+ : 0,02M

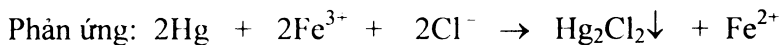
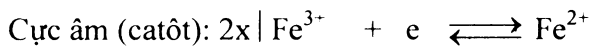
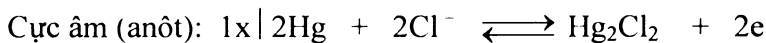
$$E_{\text{Fe}^{3+}/\text{Fe}^{2+}} = 0,77 + 0,059 \lg \frac{0,02}{0,08} = 0,743\text{V (cực dương)}$$

$$E_{\text{cal}} = 0,244\text{V (cực âm)}$$

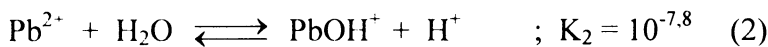
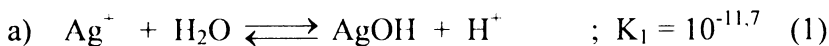
$$\Rightarrow E_{\text{pin}} = E_{(+)} - E_{(-)} = 0,743 - 0,244 = 0,499\text{V}$$

Sơ đồ pin:

21.

Do $K_2 \gg K_1$ nên cân bằng 2 quyết định pH của dung dịch

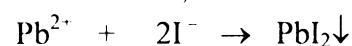
b)

α) Dung dịch B: Thêm KI: $C_{\text{Ag}^+} = 0,025\text{M}$; $C_{\text{Pb}^{2+}} = 0,050\text{M}$; $C_{\text{I}^-} = 0,125\text{M}$; $C_{\text{H}^+} = 0,10\text{M}$

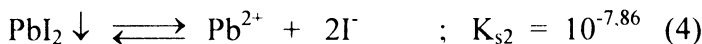
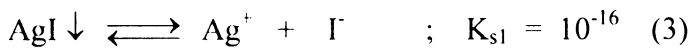
$$\begin{array}{cc} 0,025 & 0,125 \\ - & 0,10 \end{array}$$

$$\begin{array}{cc} - & 0,10 \end{array}$$

$$\begin{array}{cc} 0,05 & 0,10 \\ - & - \end{array}$$

Trong dung dịch có đồng thời hai kết tủa AgI và PbI₂.

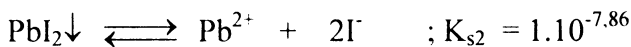

$K_{s1} \ll K_{s2}$, vậy trong dung dịch cân bằng (4) là chủ yếu. Sự tạo phức hidroxơ của Pb^{2+} là không đáng kể vì có H^+ dư:

$$\frac{[\text{PbOH}^+]}{[\text{Pb}^{2+}]} = \frac{10^{-7.8}}{10^{-1}} = 10^{-6.8} \Rightarrow [\text{PbOH}^+] \ll [\text{Pb}^{2+}]$$

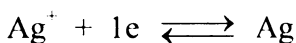
Trong dung dịch :

$$\Rightarrow (2x)^2x = 10^{-7.86} \Rightarrow x = 1,51.10^{-3}\text{M} \Rightarrow 2x = [\text{I}^-] = 2,302.10^{-3}\text{M}$$

$$\Rightarrow [\text{Ag}^+] = \frac{K_{s1}}{[\text{I}^-]} = \frac{10^{-16}}{3,20.10^{-3}} = 3,31.10^{-14}\text{M}$$

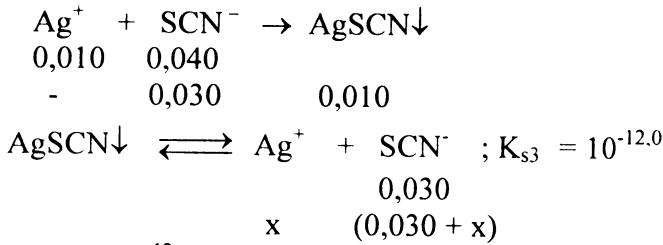
E của cực Ag trong dung dịch B:

$$E_1 = E_{\text{Ag}^+/\text{Ag}}^0 + 0,0592\lg[\text{Ag}^+] = 0,799 + 0,0592\lg 3,31.10^{-14}$$

$$E_1 = 0,001\text{V}$$

Dung dịch X:

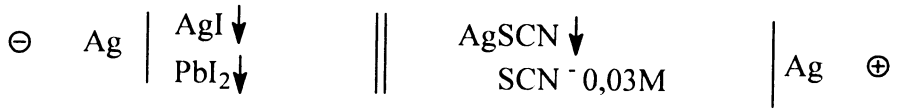

$$\Rightarrow x(0,030 + x) = 10^{-12} \Rightarrow [\text{Ag}^+] = x = 3,33 \cdot 10^{-11} \text{M}$$

$$E_2 = 0,799 + 0,0592 \lg [\text{Ag}^+] = 0,799 + 0,0592 \lg 3,33 \cdot 10^{-11}$$

$$E_2 = 0,179 \text{V}$$

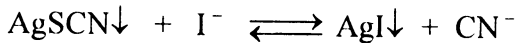
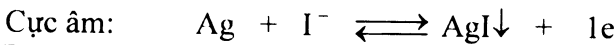
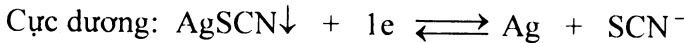
Vì $E_2 > E_1$, ta có pin gồm cực Ag trong X là cực dương (catôt), cực Ag trong B là cực âm (anôt). Sơ đồ pin:

β) Suất điện động của pin:

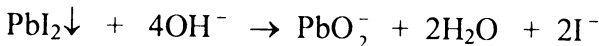
$$E_{\text{pin}} = E_2 - E_1 = 0,179 - 0,001 = 0,178 \text{V}$$

δ) Phương trình phản ứng:

$$\gamma) K = \frac{K_{s(\text{AgSCN})}}{K_{s(\text{AgI})}} = \frac{10^{-12}}{10^{-16}} = 10^4$$

c) α) Thêm NaOH vào dung dịch B:

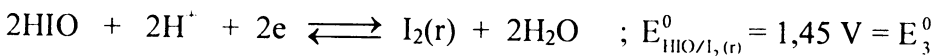
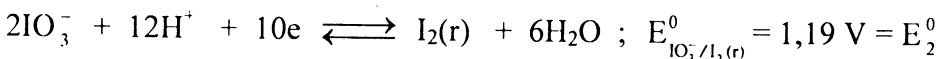
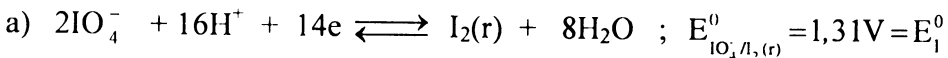

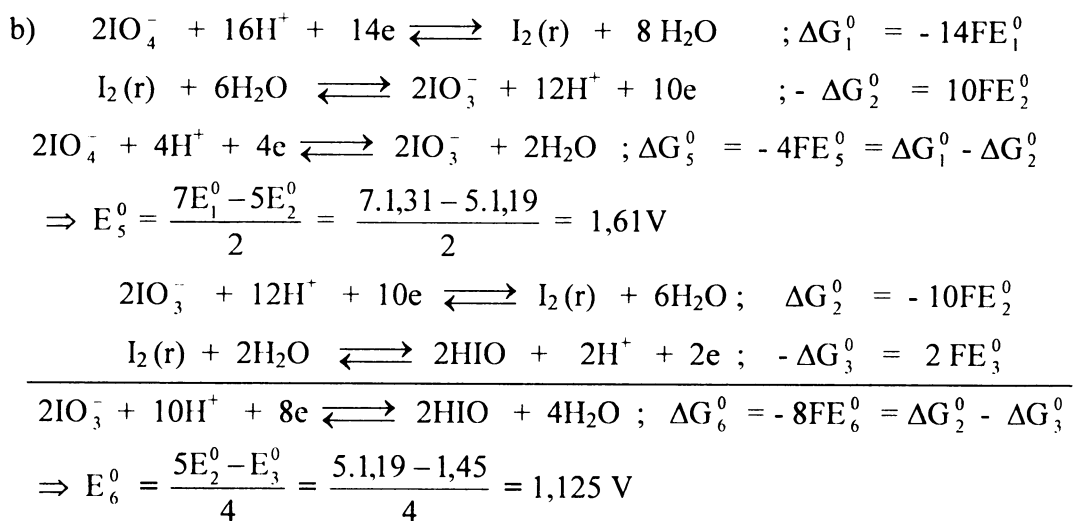
Nồng độ I^- sẽ tăng lên, do đó nồng độ Ag^+ giảm xuống, E_1 cũng giảm $\Rightarrow E_{\text{pin}}$ tăng.

β) Thêm ít Fe^{3+} vào dung dịch X: $\text{Fe}^{3+} + \text{SCN}^- \rightarrow \text{FeSCN}^{2+}$

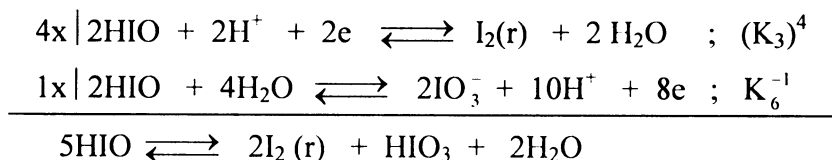
Nồng độ ion SCN^- giảm, do đó nồng độ ion Ag^+ tăng, E_2 tăng $\Rightarrow E_{\text{pin}}$ tăng.

22.

c) Vì $E_6^0 < E_3^0$ nên ở pH = 0 HIO tự phân huỷ theo phản ứng:

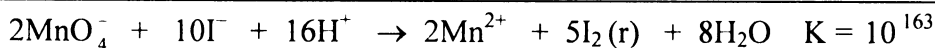
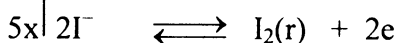
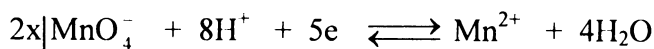
$$\Rightarrow K = (K_3)^4 \cdot K_6^{-1} = 10^{\frac{4(1,45 - 1,125)}{0,059}} = 10^{22}$$

Vậy dạng kém bền nhất về mặt nhiệt động học là HIO, các dạng khác:

IO_4^- , IO_3^- , I_2 , I^- đều bền ở pH = 0.

d) α) Thành phần của hỗn hợp sau phản ứng:

$E_{\text{MnO}_4^-/\text{Mn}^{2+}}^0 = 1,51\text{V} > E_4^0 = 0,54\text{V}$ (E_4^0 nhỏ nhất) nên đầu tiên sẽ xảy ra phản ứng:

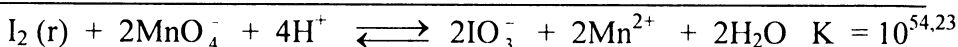
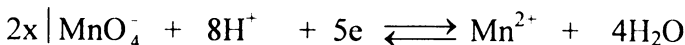
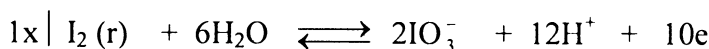

C_0 : 0,24 0,4

ΔC : -0,04.2 -0,04.10 0,04.2 0,04.5

C : 0,16 0 0,08 0,2

MnO_4^- còn dư sẽ oxi hoá tiếp I_2 thành IO_3^- vì $E_{\text{MnO}_4^-/\text{Mn}^{2+}}^0 = 1,51\text{V} > E_2^0 = 1,19\text{V}$

$$C_0: 0,2 \quad 0,16$$

$$\Delta C: -0,08 \quad 0,16 \quad 0,16 \quad 0,16$$

$$C: 0,12 \quad 0$$

Thành phần hỗn hợp sau phản ứng:

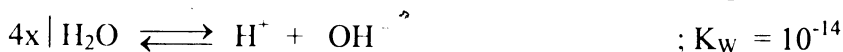
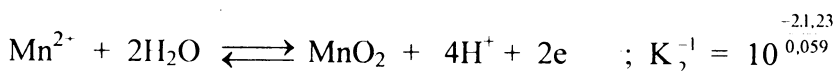
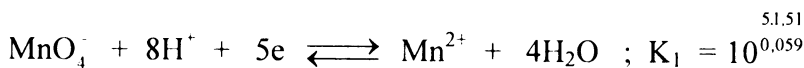
$$\text{IO}_3^- 0,16 \text{ M}; \text{Mn}^{2+} 0,24 \text{ M}; \text{I}_2 (\text{H}_2\text{O}) 5 \cdot 10^{-4} \text{ M}; \text{I}_2 (\text{r}) 0,12 \text{ M}; \text{pH} = 0.$$

β) Trong hỗn hợp có cặp $\text{IO}_3^- / \text{I}_2 (\text{r})$ nên:

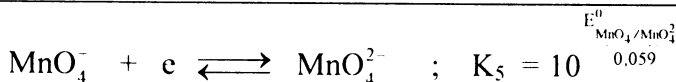
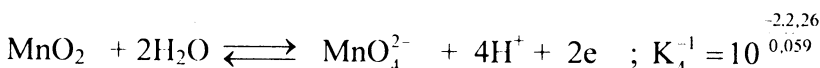
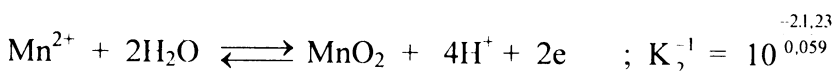
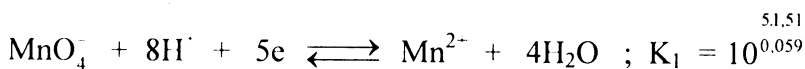
$$E = E_2^0 + \frac{0,059}{10} \lg [\text{IO}_3^-]^2 [\text{H}^+]^{12} = 1,19 + \frac{0,059}{10} \lg (0,16)^2 = 1,18 \text{ V}$$

$$E \text{ so với điện cực calomen bão hoà: } 1,18 - 0,244 = 0,936 \text{ V}$$

23. a) Tính $E_{\text{MnO}_4^-, \text{H}_2\text{O} / \text{MnO}_2}^0$ và $E_{\text{MnO}_4^- / \text{MnO}_4^{2-}}^0$.

$$\Rightarrow K_4 = K_1 K_2^{-1} K_w^4 \Rightarrow E_{\text{MnO}_4^-, \text{H}_2\text{O} / \text{MnO}_2}^0 = \frac{5 \cdot 1,51 - 2 \cdot 1,23 - 14 \cdot 4 \cdot 0,059}{3} = 0,59 \text{ V}$$

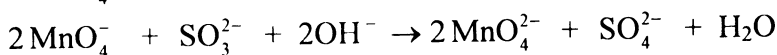
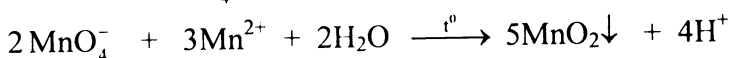
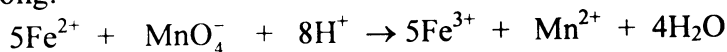
$$\Rightarrow K_5 = K_1 K_2^{-1} K_4^{-1} \Rightarrow E_{\text{MnO}_4^- / \text{MnO}_4^{2-}}^0 = \frac{5 \cdot 1,51 - 2 \cdot 1,23 - 2 \cdot 2,26}{1} = 0,57 \text{ V}$$

b) Ta thấy: $E_{\text{MnO}_4^-, \text{H}^+ / \text{Mn}^{2+}}^0 > E_{\text{MnO}_4^-, \text{H}_2\text{O} / \text{MnO}_2}^0 > E_{\text{MnO}_4^- / \text{MnO}_4^{2-}}^0 \Rightarrow$ Khả năng oxi hóa của MnO_4^- mạnh nhất trong môi trường axit và yếu nhất trong môi trường kiềm, bởi vì:

$$E_{\text{MnO}_4^-, \text{H}^+ / \text{Mn}^{2+}} = E_{\text{MnO}_4^-, \text{H}^+ / \text{Mn}^{2+}}^0 + \frac{0,059}{5} \lg \frac{[\text{MnO}_4^-][\text{H}^+]^8}{[\text{Mn}^{2+}]}$$

Do đó, khi pH tăng, $[H^+]$ giảm, tính oxi hóa của MnO_4^- giảm.

c) Các phản ứng minh họa khả năng oxi hóa của MnO_4^- phụ thuộc vào pH của môi trường:

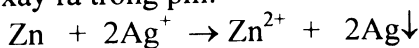
24.

a) $\ominus Zn | Zn(NO_3)_2 \text{ } 0,1M || AgNO_3 \text{ } 0,1M | Ag \oplus$

b) Tại cực âm \ominus (anôt): $Zn \rightarrow Zn^{2+} + 2e$

Tại cực dương \oplus (catôt): $Ag^+ + e \rightarrow Ag$

Phản ứng xảy ra trong pin:

c) Áp dụng phương trình Nernst cho hai điện cực:

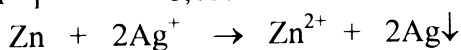
$$E_{Zn^{2+}/Zn} = E_{Zn^{2+}/Zn}^0 + \frac{0,059}{2} \lg C_{Zn^{2+}} = -0,76 + \frac{0,059}{2} \lg 0,1 = -0,7895V$$

$$E_{Ag^+/Ag} = E_{Ag^+/Ag}^0 + \frac{0,059}{1} \lg C_{Ag^+} = 0,80 + \frac{0,059}{1} \lg 0,1 = 0,741V$$

$$\Rightarrow E_{pin} = E_{Ag^+/Ag} - E_{Zn^{2+}/Zn} = 0,741 - (-0,7895) = 1,53V$$

d) Khi pin đã hết điện tức là: $E = 0$

$$\Rightarrow \lg \frac{[Ag^+]^2}{[Zn^{2+}]} = \frac{2(E_{Zn^{2+}/Zn}^0 - E_{Ag^+/Ag}^0)}{0,059} = -52,88 \Rightarrow \frac{[Ag^+]^2}{[Zn^{2+}]} = 10^{-52,88}$$

$$C: \quad \quad \quad 0,1 \quad \quad \quad 0,1$$

$$[]: \quad \quad (0,1 - 2x) \quad (0,1 + x)$$

$$\Rightarrow \frac{[Ag^+]^2}{[Zn^{2+}]} = \frac{(0,1 - 2x)^2}{0,1 + x} = 10^{-52,88} \Rightarrow 0,1 - 2x \approx 0 \Rightarrow x = 0,05M$$

Vậy:

$$[Zn^{2+}] = 0,1 + 0,05 = 0,15M$$

$$[Ag^+] = \sqrt{\frac{10^{-52,88}}{0,15}} = 9,37 \cdot 10^{-27}M$$

25. $Cu + Br_2 \rightleftharpoons Cu^{2+} + 2Br^-$

$$\Rightarrow E_{phản ứng}^0 = E_{Br_2/2Br^-}^0 - E_{Cu^{2+}/Cu}^0 = 1,09 - 0,34 = 0,75V$$

$$\Rightarrow \lg K = \frac{nE^0}{0,059} = \frac{2 \cdot 0,75}{0,059} = 25 \Rightarrow K = 10^{25}$$

A. LÝ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

I. NHÓM HALOGEN TRONG BẢNG TUẦN HOÀN CÁC NGUYÊN TỐ

Nhóm VIIA trong bảng tuần hoàn gồm 5 nguyên tố : Flo (ô số 9, chu kì 2), clo (ô số 17, chu kì 3), brom (ô số 35, chu kì 4), iot (ô số 53, chu kì 5) và astatin (ô số 85, chu kì 6).

Astatin không gặp trong tự nhiên. Nó được điều chế nhân tạo bằng các phản ứng hạt nhân. Astatin được nghiên cứu trong nhóm các nguyên tố phóng xạ. Như vậy, nhóm halogen được nghiên cứu ở đây bao gồm flo, clo, brom và iot

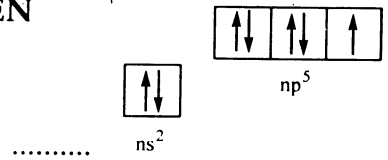
II. CẤU HÌNH ELECTRON VÀ CẤU TẠO PHÂN TỬ CỦA CÁC NGUYÊN TỐ TRONG NHÓM HALOGEN

Cấu hình electron lớp ngoài cùng của các nguyên tử các halogen là ns^2np^5 (n là số thứ tự của lớp ngoài cùng).

Từ flo đến iot, số lớp electron tăng dần và electron lớp ngoài cùng càng xa hạt nhân hơn.

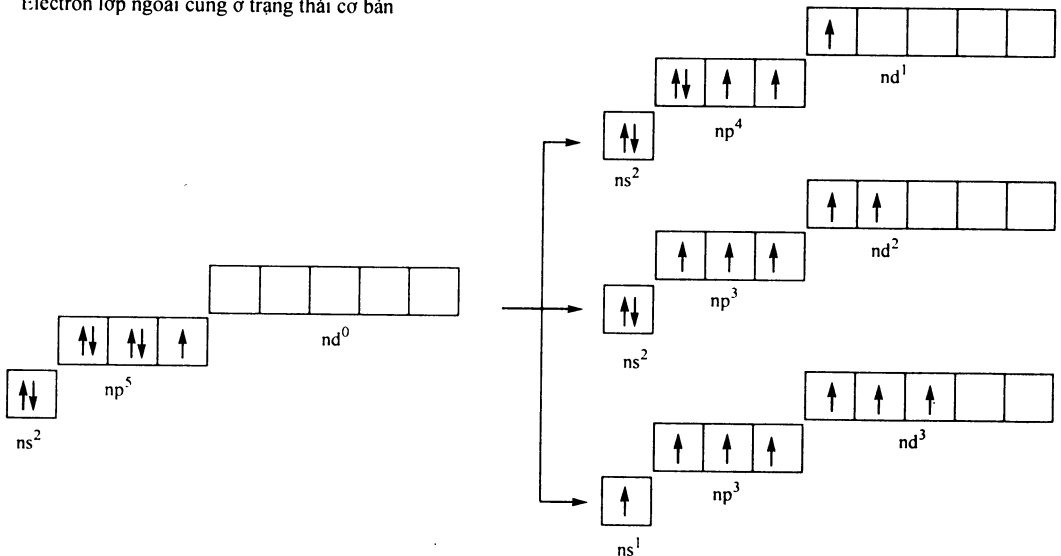
Ở trạng thái cơ bản, các nguyên tử halogen đều có một electron độc thân.

Lớp electron ngoài cùng của nguyên tử flo là lớp thứ hai nên không có phân lớp d. Nguyên tử clo, brom và iot có phân lớp d còn trống, khi được kích thích 1, 2 hoặc 3 electron có thể chuyển đến những obitan còn trống :

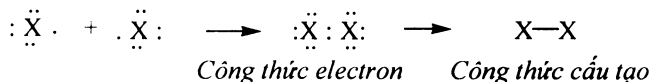
Electron lớp ngoài cùng ở trạng thái cơ bản

Electron lớp ngoài cùng ở trạng thái kích thích

Như vậy, ở trạng thái kích thích, nguyên tử clo, brom hoặc iot có thể có 3, 5 hoặc 7 electron độc thân. Điều này giải thích khả năng tồn tại các trạng thái oxi hoá của clo, brom, iot.

Đơn chất halogen không phải là những nguyên tử riêng rẽ mà là những phân tử: Hai nguyên tử halogen X kết hợp với nhau bằng liên kết cộng hoá trị tạo thành phân tử X_2 .

Năng lượng liên kết X-X của phân tử X_2 không lớn (từ 151 đến 243 kJ/mol) nên các phân tử halogen tương đối dễ tách thành hai nguyên tử.

III. KHÁI QUÁT VỀ TÍNH CHẤT CỦA CÁC HALOGEN

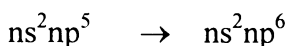
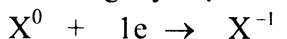
1. Tính chất vật lí

Ở điều kiện thường: Flo là chất khí, màu lục nhạt ; clo là chất khí, màu vàng lục ; brom là chất lỏng, màu nâu đỏ ; iot là chất rắn, màu đen tím.

Flo không tan trong nước vì nó phân huỷ nước rất mạnh. Các halogen khác tan tương đối ít trong nước và tan nhiều trong một số dung môi hữu cơ.

2. Tính chất hoá học

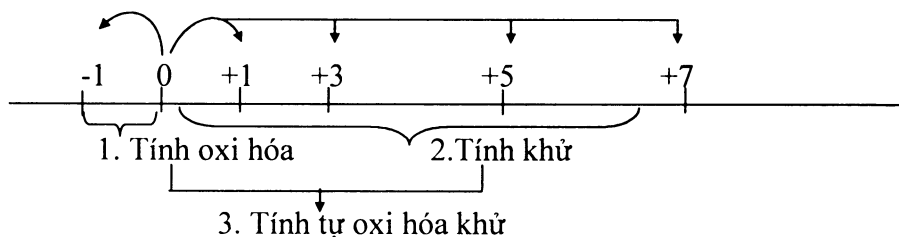
Nhóm halogen với 7 electron ở lớp ngoài cùng và độ âm điện lớn, nguyên tử halogen X dễ dàng lấy một electron tạo ra X^- có cấu hình khí trơ bền vững.

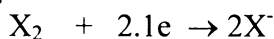
Halogen là những phi kim điển hình, chúng là những chất oxi hoá xi hoá mạnh. Khả năng oxi hoá giảm dần từ flo đến iot.

Trong các hợp chất, flo luôn có số oxi hoá - 1, các halogen khác ngoài số oxi hoá -1 còn có các số oxi hoá +1, +3, +5, +7.

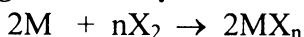
Ở dạng đơn chất, các halogen tồn tại dưới dạng phân tử X_2 . Có bậc oxi hóa trung gian là 0. Nên nó vừa thể hiện tính oxi hóa vừa thể hiện tính khử.

2.1. Tính oxi hóa mạnh

a) **Tác dụng với kim loại** \rightarrow muối halogenua

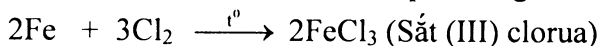

(n: là hóa trị cao nhất của kim loại M)

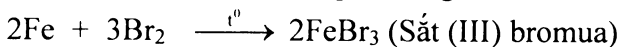
- F_2 : Oxi hóa được tất cả các kim loại.

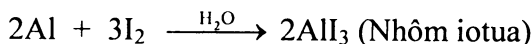
- Cl₂: Oxi hóa được hầu hết các kim loại, phản ứng cần đun nóng.

- Br₂: Oxi hóa được nhiều kim loại, phản ứng cần đun nóng.

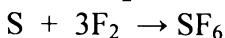
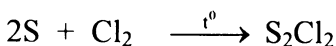

- I₂: Oxi hóa được nhiều kim loại, phản ứng chỉ xảy ra khi đun nóng hoặc khi có mặt của chất xúc tác.

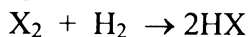

b) Tác dụng với phi kim

Các halogen tác dụng được với hầu hết các phi kim trừ N₂, O₂, C (kim cương).

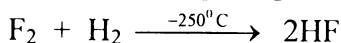

c) Tác dụng với hiđro → khí hiđrohalogenua.

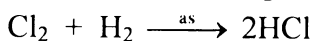

Khả năng phản ứng giảm dần từ F₂ → I₂

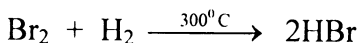
- F₂: Phản ứng ngay trong bóng tối, ở t⁰ = - 252⁰C, gây nổ mạnh.

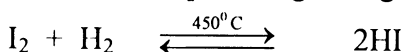
- Cl₂: Phản ứng cần chiếu sáng, nổ mạnh.

- Br₂: Cần nhiệt độ cao.

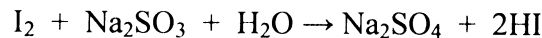
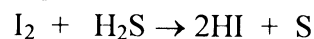
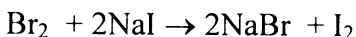
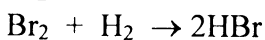
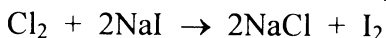
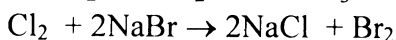
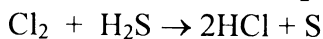
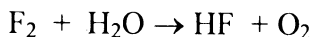
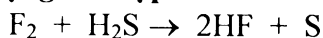

- I₂: Cần nhiệt độ cao, phản ứng không hoàn.

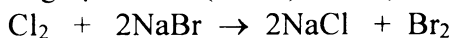

Chú ý: Khí HX tan trong nước tạo ra dung dịch axit HX, đều là các dung dịch axit mạnh (trừ HF).

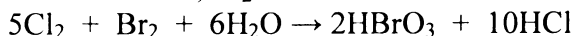
d) Tác dụng với hợp chất có tính khử

Chú ý: - Halogen có tính ôxi hóa mạnh hơn đẩy được halogen có tính ôxi hóa yếu hơn ra khỏi dung dịch muối (trừ F_2). Thí dụ :

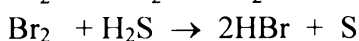
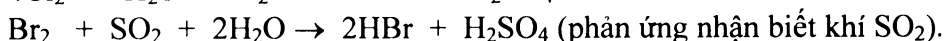
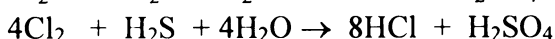
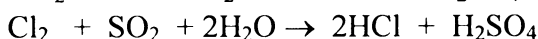
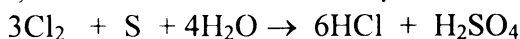

Nếu NaBr hết, Cl_2 còn

Mà xảy ra phản ứng : $F_2 + H_2O \rightarrow 2HF + O_2 \uparrow$

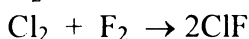
- Nước clo, brom có tính ôxi hóa rất mạnh

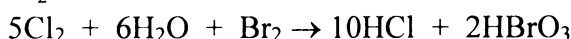
2.2. Tính khử

Theo dãy: $F_2 - Cl_2 - Br_2 - I_2$ tính khử tăng dần.

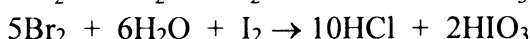
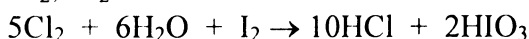
- Cl_2 : Khử được F_2 .

- Br_2 : Khử được Cl_2 .

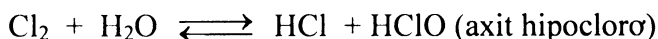
- I_2 : Khử được Cl_2, Br_2 .

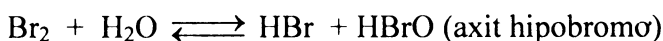
2.3. Tính tự ôxi hóa - khử.

a) Với H_2O .

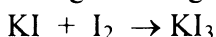
- Cl_2 : Phản ứng không hoàn toàn ở nhiệt độ thường

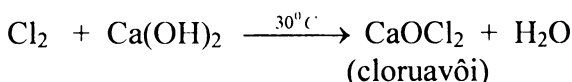
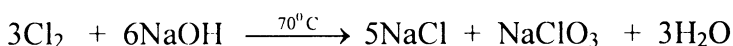
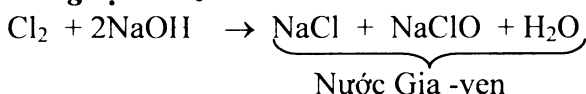
- Br_2 : Phản ứng ở nhiệt độ thường, chậm hơn clo.

- I_2 : Hầu như không tan trong nước nhưng tan trong dung dịch iotua kim loại kiềm:

b) Với dung dịch bazơ

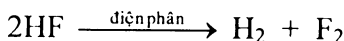

Chú ý: Nước Gia - ven, clorua vôi đều là chất oxi hóa mạnh, tác nhân oxi hóa là Cl^{+1} . Chúng có tính tẩy màu và sát trùng.

IV. ĐIỀU CHẾ

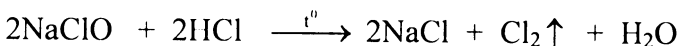
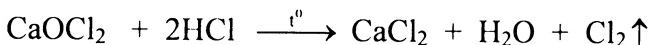
1. Điều chế F_2

Vì F_2 có tính oxi hóa mạnh nhất, nên muốn chuyển F^- thành F_2 phải điện phân hỗn hợp $\text{KF} + \text{HF}$ (không có mặt H_2O).

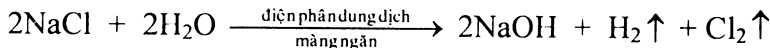

2. Điều chế Cl_2

a) Trong phòng thí nghiệm: Cho axit HCl đặc (hay hỗn hợp $\text{NaCl} + \text{H}_2\text{SO}_4$ đặc), tác dụng với các chất oxi hóa mạnh như MnO_2 , KMnO_4 , $\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$, PbO_2 , KClO_3 , CaOCl_2 , NaClO ,

b) Trong công nghiệp: Điện phân dung dịch NaCl , có màng ngăn.

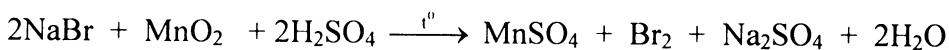
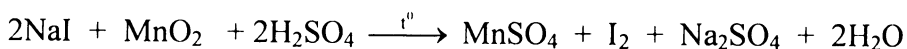

Nếu không có màng ngăn thì khí clo thoát ra sẽ phản ứng với NaOH tạo ra nước Gia - ven.

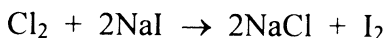
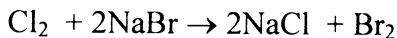

3. Điều chế Br_2 , I_2

a) Trong phòng thí nghiệm: Dùng chất oxi hóa mạnh như MnO_2 oxi hóa ion I^- , Br^- trong môi trường axit H_2SO_4 .

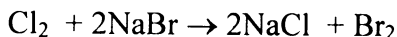

Hoặc: Có thể điều chế Br_2 , I_2 bằng cách dùng Cl_2 (vừa đủ) oxi hóa ion I^- , Br^- .

b) Trong công nghiệp:

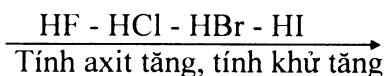
- Nguồn chính để sản xuất Br_2 trong công nghiệp nước biển và nước hồ muối, được axit hóa bằng H_2SO_4 , sau đó cho khí Cl_2 (vừa đủ) sục qua.

- Nguồn chính để sản xuất I_2 trong công nghiệp là rong biển và nước của lỗ khoan dầu mỏ.

V. HỢP CHẤT HIĐROHALOGENUA VÀ AXIT HALOGENIC

Theo dãy:

1. Tính axit

Ở điều kiện thường các HX đều là chất khí, dễ tan trong nước cho ra dung dịch axit HX.

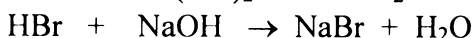
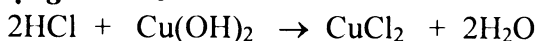
Vì độ bền của liên kết H - X giảm dần từ H - F đến H - I, độ mạnh của axit HX tăng dần từ HF (axit yếu) đến HI. Các axit HCl, HBr, HI đều là các axit mạnh, trong nước phân li hoàn toàn.

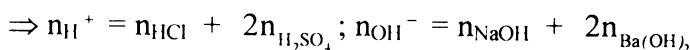
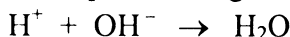
⇒ Các axit HCl, HBr, HI thể hiện đầy đủ tính chất của một axit mạnh.

- **Làm quỳ tím hóa đỏ**

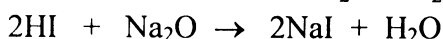
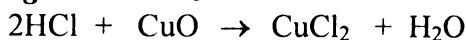
- **Tác dụng với bazơ → muối + nước**

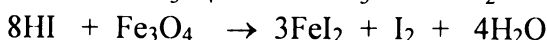
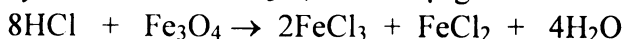
Chú ý: Nếu có hỗn hợp nhiều axit (chẳng hạn $\text{HCl} + \text{H}_2\text{SO}_4$) tác dụng với hỗn hợp nhiều bazơ (chẳng hạn $\text{NaOH} + \text{Ba}(\text{OH})_2$) thì để đơn giản ta nên thay hỗn hợp axit bằng H^+ và hỗn hợp bazơ bằng OH^- .

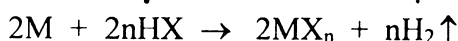
- **Tác dụng với oxit bazơ → muối + nước**

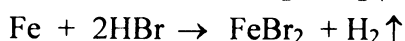
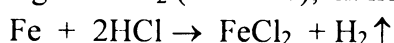
Chú ý: Với oxit bazơ Fe_3O_4 khi tác dụng với axit HX (X: Cl, Br) tạo ra hai muối.

- **Tác dụng với kim loại → Muối có hóa trị thấp + H_2**

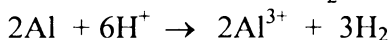
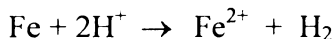
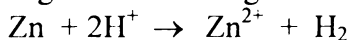
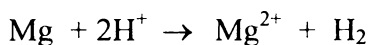

M đứng trước H_2 (K → Pb); n: hóa trị thấp của M.

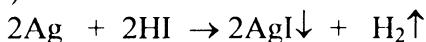

Chú ý: • Nếu có hỗn hợp nhiều axit (chẳng hạn $\text{HCl} + \text{H}_2\text{SO}_4$) tác dụng với hỗn hợp nhiều kim loại (chẳng hạn Na, Mg, Zn, Fe, Al) thì để đơn giản ta nên thay hỗn hợp axit bằng H^+ .

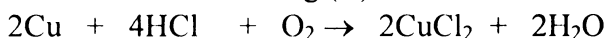

- Ag có thể tác dụng được với dung dịch HI giải phóng H_2 , do kết tủa AgI khá bền ($K_S = 10^{-16}$).

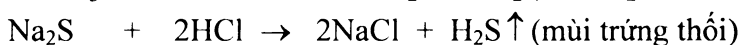
- Cu không tác dụng với dung dịch HCl. Tuy vậy với sự có mặt của oxi không khí, Cu bị oxi hóa thành muối đồng (II):

- Tác dụng với dung dịch muối

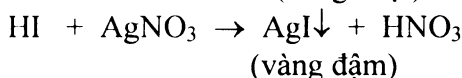
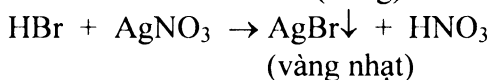
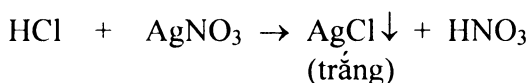
Có hai kiểu phản ứng

- Do quan hệ đẩy: axit mạnh đẩy axit yếu hơn ra khỏi muối

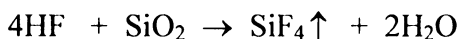
- Phản ứng trao đổi.

Muối tham gia phải tan, sản phẩm tạo thành phải có chất kết tủa không tan trong axit sinh ra.

Riêng HF không phản ứng với dung dịch AgNO_3 do muối AgF tan trong nước.

Chú ý: HF có tính chất đặc biệt là ăn mòn thủy tinh (SiO_2).

Phản ứng trên được dùng để khắc thủy tinh.

2. Tính khử

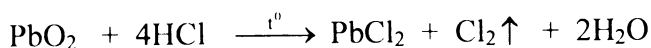
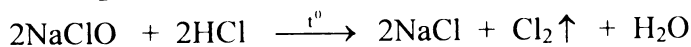
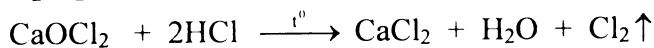
Trong phân tử HX, số oxi hóa của X là -1, thấp nhất \Rightarrow thể hiện tính khử.

Theo dãy: HF - HCl - HBr - HI \Rightarrow tính khử của các HX tăng dần do độ bền liên kết H - X giảm dần (vì $d_{\text{H-X}}$ tăng) \Rightarrow độ bền phân tử giảm dần.

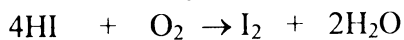
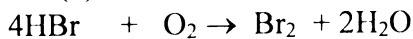
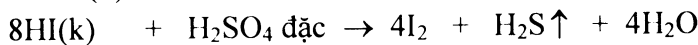
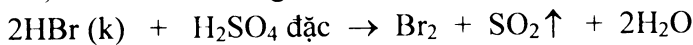
- HF: Không thể hiện tính khử ở điều kiện thường, chỉ có thể oxi hóa bằng dòng điện. Vì phân tử HF rất bền.

- HCl: Khi đặc, thể hiện tính khử yếu, chỉ tác dụng với các chất oxi hóa mạnh như: MnO_2 , KMnO_4 , $\text{K}_2\text{Cr}_2\text{O}_7$, PbO_2 , KClO_3 , CaOCl_2 , NaClO ... vì phân tử HCl tương đối bền.

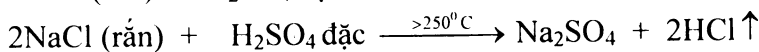
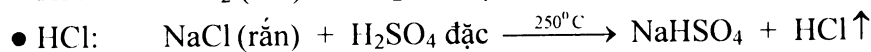
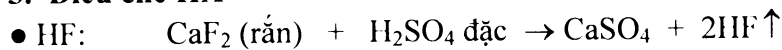

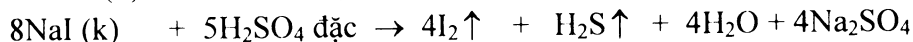
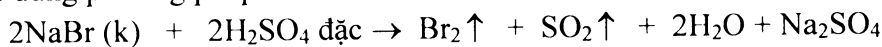
- HBr, HI: Đây là những chất khử mạnh, vì phân tử tương đối kém bền.

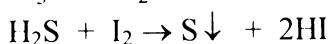
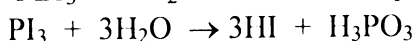
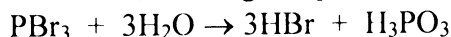
3. Điều chế HX

- HBr, HI: Vì hai axi này có tính khử mạnh, phản ứng với H_2SO_4 đặc nên không thể dùng phương pháp sunfat để điều chế như điều chế HF và HCl.

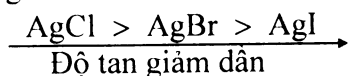
Có thể điều chế HBr, HI bằng các phản ứng :

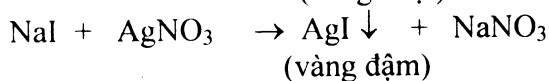
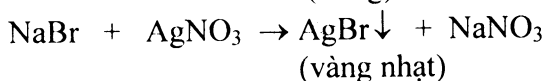
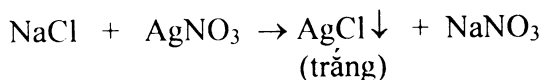
4. Muối halogenua

- Các halogenua kim loại đều tan nhiều trong nước trừ halogenua của Ag^+ , Pb^+ , $\text{Hg}(\text{I})$.

Độ tan này giảm dần từ clorua đến ioda.

- Nhận biết ion Cl^- , Br^- , I^- : Dùng dung dịch muối Ag^+ (thường là AgNO_3) làm thuốc thử.

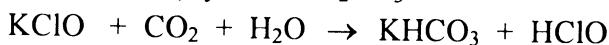

5. Các hợp chất chứa oxi của halogen

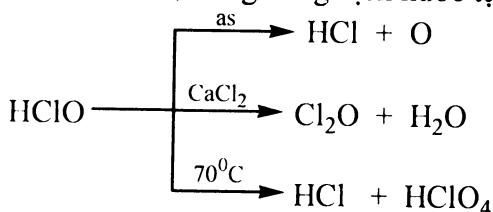
Oxit	Axit tương ứng	Muối
+1	+1	+1
Cl_2O (Điclo oxit)	HClO (Axit hipoclorơ)	NaClO (Natri hipoclorit)
-3	+3	+3
Cl_2O_3 (Điclo trioxit)	HClO_2 (Axit clorơ)	NaClO_2 (Natri clorit)
+5	+5	+5
Cl_2O_5 (Điclo pentaoxit)	HClO_3 (Axit cloric)	KClO_3 (Kali clorat)
+7	+7	+7
Cl_2O_7 (Điclo heptaoxit)	HClO_4 (Axit pecloric)	KClO_4 (Kali peclorat)

a) Axit hipoclorơ (HClO) và hipoclorit (ClO^-)

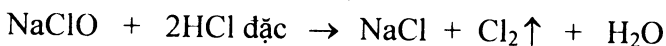
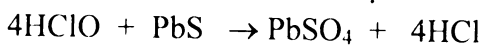
- HClO là axit yếu ($K_a = 5 \cdot 10^{-8}$), yếu hơn H_2CO_3

- Độ bền phân tử rất kém, trong dung dịch nước tự phân hủy theo 3 hướng:

- HClO và ClO^- đều có tính oxi hóa rất mạnh

b) Axit clorơ (HClO_2) và clorit (ClO_2^-)

- HClO_2 kém bền, chỉ tồn tại trong dung dịch nước.
- Tính axit và tính oxi hóa của HClO_2 nằm giữa HClO và HClO_3 .
- Muối clorit (NaClO_2 , KClO_2 , ...) có nguyên tử clo số oxi hóa +3 nên kém bền, tẩy trắng được vải sợi.

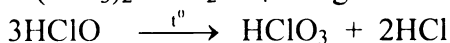
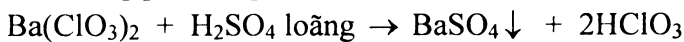
c) Axit cloric (HClO_3) và clorat (ClO_3^-)

- HClO_3 là axi khá mạnh (như HNO_3), tan nhiều trong nước.
- Phân tử HClO_3 kém bền, tồn tại trong dung dịch nước đến 40%, tự phân hủy khi đun nóng:

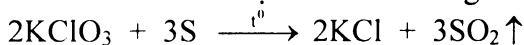

- HClO_3 là chất oxi hóa mạnh (clo có số oxi hóa +5)

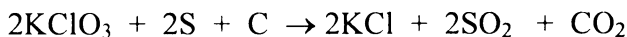
- Điều chế HClO_3 bằng phản ứng trao đổi hoặc nhiệt phân:

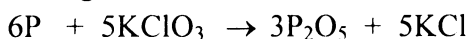
- Muối clorat có tính oxi hóa mạnh khi đun nóng:

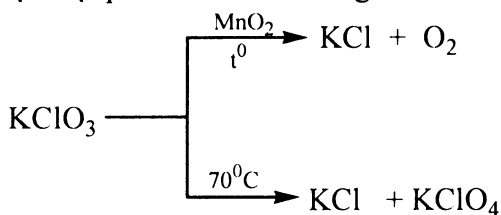
- Hỗn hợp $\text{KClO}_3 + \text{S} + \text{C}$ là thuốc nổ đen:

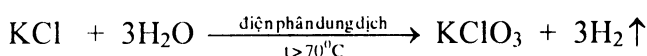
- KClO_3 được dùng làm thuốc diêm:

- KClO_3 bị nhiệt phân theo hai hướng:

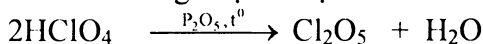
- Điều chế KClO_3 :

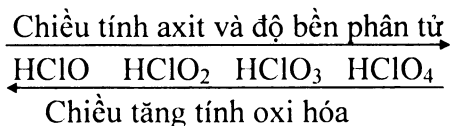
d) Axit pecloric (HClO_4) và peclorat (ClO_4^-)

- HClO_4 là axit mạnh hàng đầu, tan nhiều trong nước.

- Bị nhiệt phân khi đun nóng nhẹ có mặt của chất hút nước như P_2O_5 :

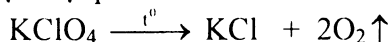

- Axit HClO_4 trên 70% có tính oxi hóa mạnh, làm chất hữu cơ bốc cháy. So với các axit HClO , HClO_2 và HClO_3 thì HClO_4 có tính oxi hóa yếu hơn vì độ bền phân tử lớn hơn:

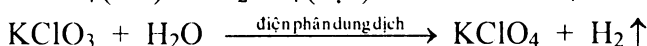
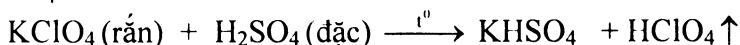

- Tính oxi hóa ClO_4^- thể hiện khi nóng trong môi trường axit mạnh.

- Muối peclorat bị nhiệt phân khó hơn muối clorat.

- Điều chế HClO_4 :

B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP

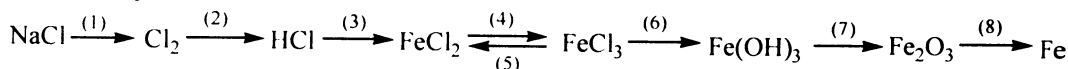
DẠNG 1: HOÀN THÀNH CÁC PHƯƠNG TRÌNH HÓA HỌC THEO SƠ ĐỒ CHUYỂN HÓA VÀ ĐIỀU CHẾ

Phương pháp: Yêu cầu học sinh nắm vững tính chất hóa học, phương pháp điều chế các halogen và hợp chất của các halogen.

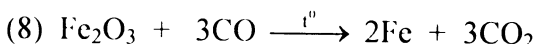
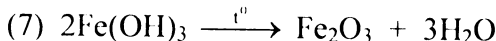
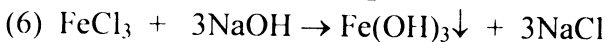
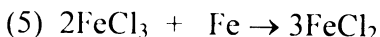
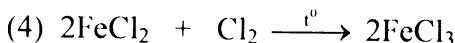
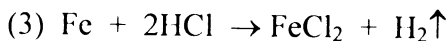
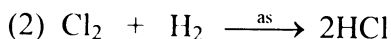
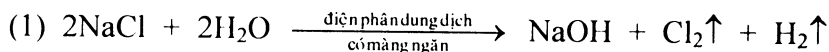
Ví dụ 1: Cho các chất: NaCl, Cl₂, Fe, HCl, FeCl₂, FeCl₃, Fe(OH)₃, Fe₂O₃. Thiết lập sơ đồ biểu diễn mối liên hệ giữa các chất trên. Viết phương trình hóa học theo sơ đồ chuyển hóa đó.

Giải

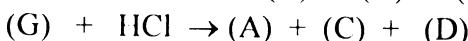
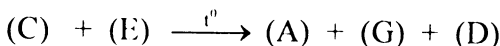
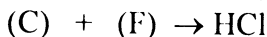
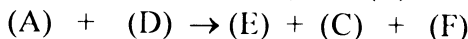
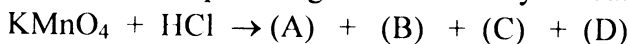
Sơ đồ chuyển hóa:

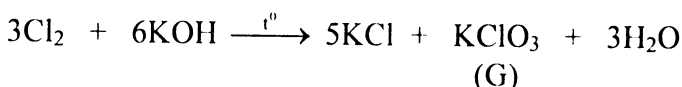
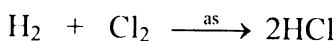
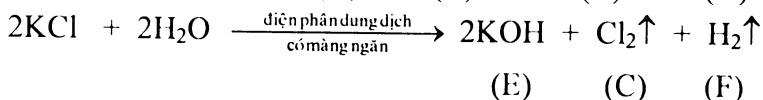
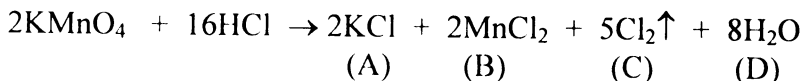
Các phương trình hóa học:

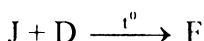
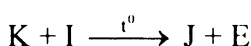
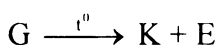
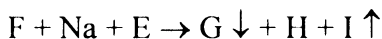
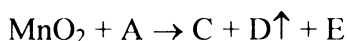
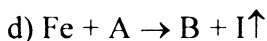
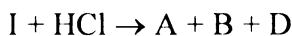
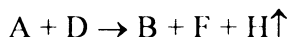
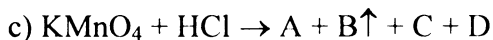
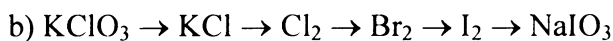
Ví dụ 2: Hoàn thành các phản ứng theo sơ đồ chuyển hóa:

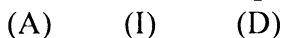
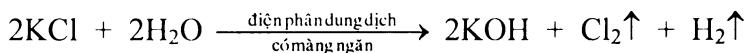
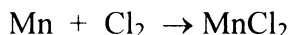
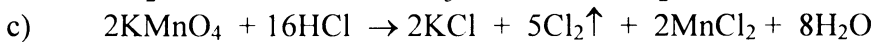
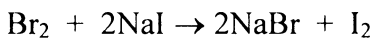
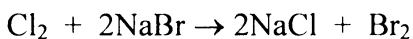
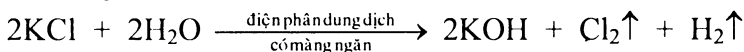
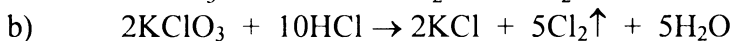
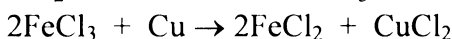
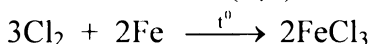
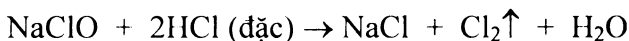
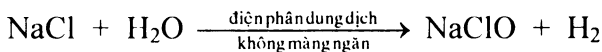
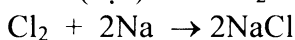
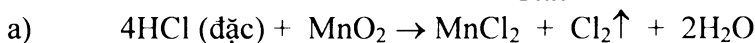
Giải

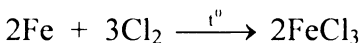
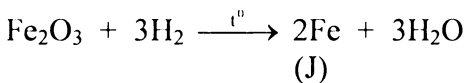
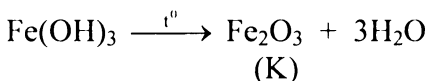
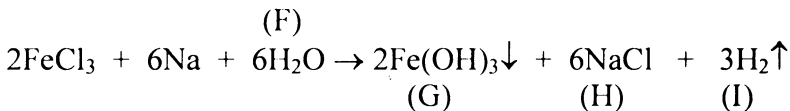
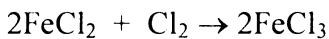
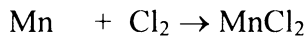
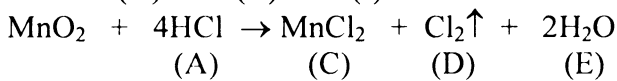
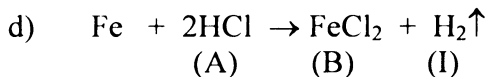

Ví dụ 3: Hoàn thành các phản ứng sau theo sơ đồ:

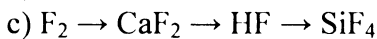
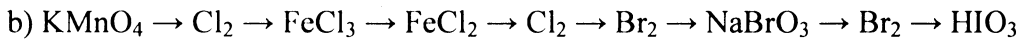
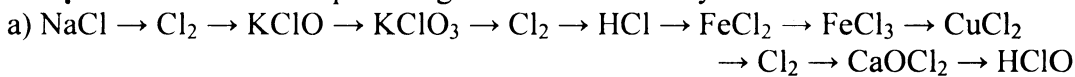

Giải

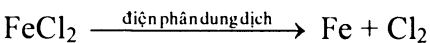
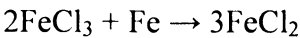
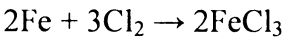
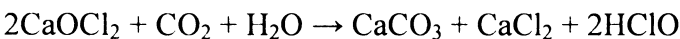
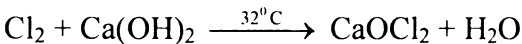
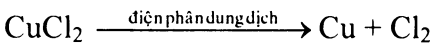
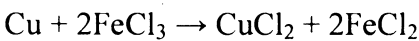
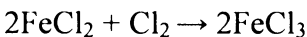
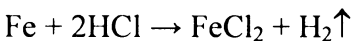
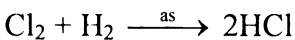
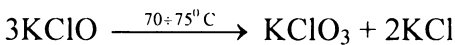
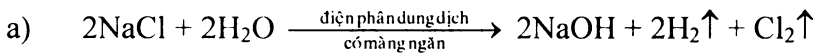

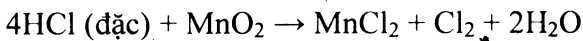
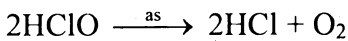
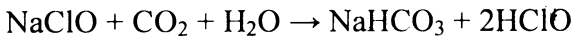
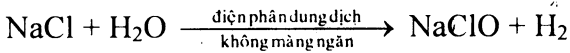
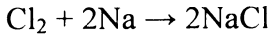
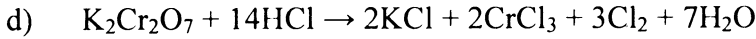
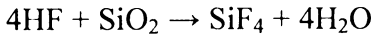
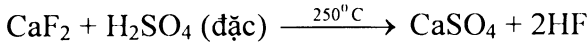
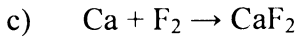
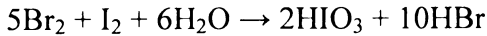
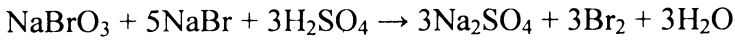
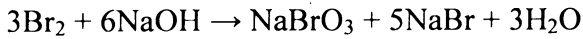
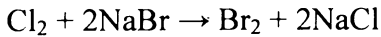

Ví dụ 4: Hoàn thành các phản ứng sau theo sơ đồ chuyển hoá:

Giải

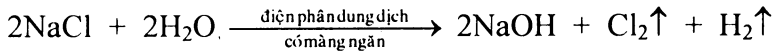

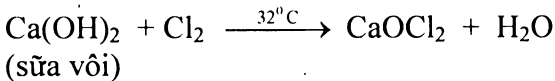
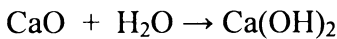
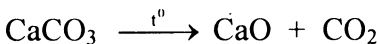
Ví dụ 5: Từ nguyên liệu ban đầu là muối ăn, nước, đá vôi và các điều kiện cần thiết khác. Hãy viết các phương trình hoá học điều chế: Nước Gia - ven, clorua vôi, natri clorat.

Giải

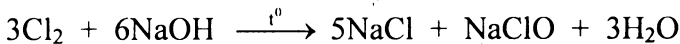
- Điều chế nước Gia-ven:

- Điều chế nước clorua vôi:

- Điều chế natri clorat:

Ví dụ 6: Viết 5 phương trình phản ứng hoá học trực tiếp tạo ra :

a) NaCl

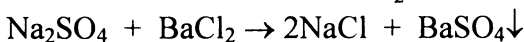
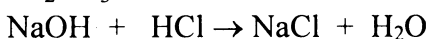
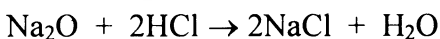
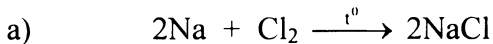
b) FeCl₂

c) HCl

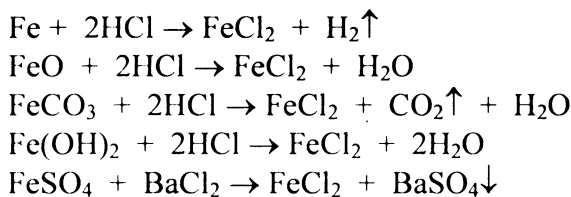
d) NaBr

e) Br₂

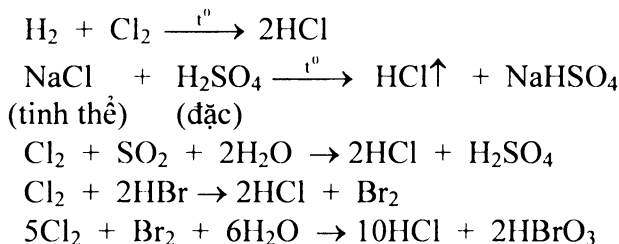
Giải

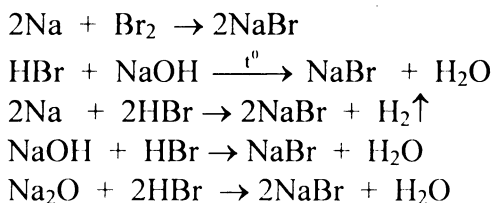
b)

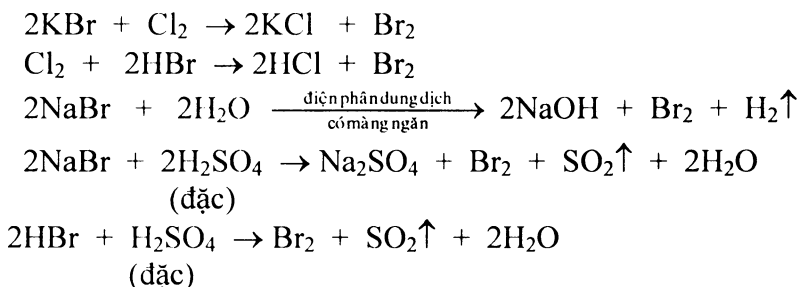
c)

d)

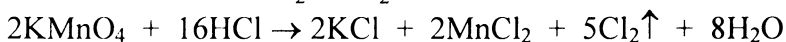
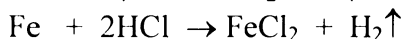
e)

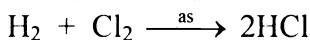
Ví dụ 7: Từ các chất ban đầu: KMnO_4 , dung dịch HCl đặc, Fe . Có thể điều chế được những khí gì?

Giải

Có thể điều chế được Cl_2 , O_2 , H_2 , HCl

Đun nóng dung dịch HCl đặc thu được khí HCl :

DẠNG 2: GIẢI THÍCH HIỆN TƯỢNG

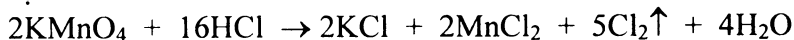
Phương pháp : Nắm vững hiện tượng xảy ra khi cho các chất phản ứng với nhau.

Ví dụ 1. Giải thích hiện tượng và viết phương trình hoá học xảy ra (nếu có) cho mỗi trường hợp sau:

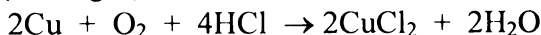
- a) Cho bột KMnO_4 vào dung dịch HCl đặc.
- b) Cho vài mẩu Cu vào dung dịch HCl rồi sục khí O_2 liên tục vào.
- c) Cho NaBr vào dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng.
- d) Cho hồ tinh bột vào dung dịch NaI sau đó sục khí Cl_2 tới dư vào.

Giải

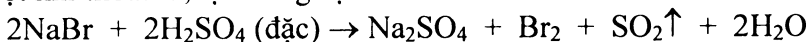
- a) Có sủi bọt khí thoát ra.

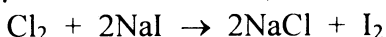
- b) Đồng tan, tạo dung dịch màu xanh lam

- c) Có sủi bọt khí thoát ra, tạo dung dịch màu nâu đỏ.

- d) Dung dịch có màu xanh tím, sau đó mất màu.

I_2 + hồ tinh bột \rightarrow dung dịch màu xanh

Ví dụ 2. Giải thích tại sao trong không khí (có chứa khí CO_2) nước Gia - ven có tính tẩy màu và sát trùng.

Giải

Do tính axit của HClO yếu hơn H_2CO_3 nên trong không khí có chứa khí CO_2 đã xảy ra phản ứng :

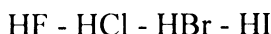

HClO và NaClO đều là những chất có tính oxi hoá rất mạnh (tác nhân oxi hoá Cl^{+1}) có khả năng phản ứng với các hợp chất màu. Chuyển các hợp chất này từ có màu trở thành các hợp chất không màu.

Ví dụ 3. So sánh (có giải thích) độ bền, tính khử, tính axit của các chất sau: HF , HCl , HBr , HI .

Giải

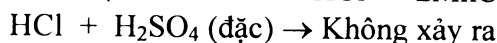
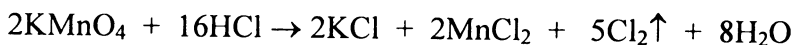
Theo dãy :

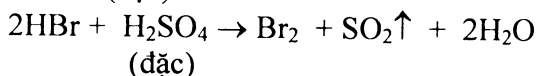
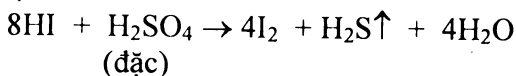
Độ bền phân tử giảm, tính khử tăng, tính axit tăng

Giải thích:

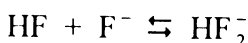
- **Độ bền:** Do bán kính nguyên tử các nguyên tử halogen tăng từ F đến I nên độ dài liên kết $\text{H} - \text{X}$ tăng dần từ HF đến HI dẫn đến độ bền liên kết $\text{H} - \text{X}$ giảm dần từ $\text{H} - \text{F}$ đến $\text{H} - \text{I}$ hay độ bền phân tử giảm dần.
- **Tính khử:** Số oxi hoá của halogen trong phân tử HX là -1 (thấp nhất) nên các HX có tính khử. Tính khử giảm dần từ HF đến HI vì độ bền phân tử giảm.
- HF : Không có tính khử vì phân tử HF rất bền.
- HCl : Chỉ thể hiện tính khử ở nồng độ đặc và chất oxi hoá mạnh như KMnO_4 , KClO_3 , MnO_2 , ...

- HBr, HI : Thể hiện tính khử mạnh do phân tử kém bền. Trong đó khả năng phân ứng của HI mạnh hơn HBr.

• **Tính axit:** Khí HX khi tan vào nước tạo thành dung dịch axit HX. Do độ bền liên kết giảm dần từ HF đến HI nên khả năng phân li ra H^+ tăng dần từ HF đến HI dẫn đến tính axit tăng dần. Ngoài ra, ion F^- còn có khả năng kết hợp với phân tử HF tạo ra HF_2^- làm giảm nồng độ HF dẫn đến khả năng phân li ra H^+ của HF càng giảm. Thực tế, HF là axit trung bình ($K_{\text{HF}} = 10^{-2}$).

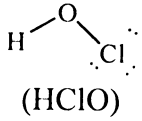
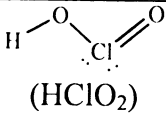
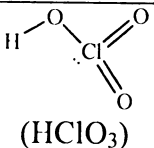
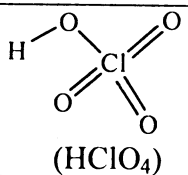

Các axit HCl, HBr, HI đều là những axit mạnh. Trong nước phân li hoàn toàn thành ion.

Ví dụ 4. So sánh độ bền, tính axit và tính oxi hoá của các chất sau (có giải thích) : HClO , HClO_2 , HClO_3 , HClO_4

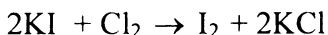
Giải

Cấu trúc				
	(HClO)	(HClO ₂)	(HClO ₃)	(HClO ₄)
Trạng thái lai hoá của nguyên tử trung tâm X	sp^3 không hoàn hảo	sp^3 không hoàn hảo	sp^3 không hoàn hảo	sp^3 hoàn hảo

- **Độ bền:** Nguyên tử trung tâm X trong phân tử HXO_n ($n = 1; 2; 3; 4$) ở trạng thái lai hoá sp^3 (lai hoá tứ diện). Mức độ hoàn hảo của trạng thái lai hoá sp^3 tăng dần nên độ bền phân tử tăng dần từ HClO đến HClO₄.
- **Tính oxi hoá:** Theo dãy : $\text{HClO} - \text{HClO}_2 - \text{HClO}_3 - \text{HClO}_4$ thì tính oxi hoá giảm dần do độ bền phân tử tăng dần.
- **Tính axit:** Trong dãy trên, đi từ trái qua phải ta thấy số nguyên tử oxi không liên kết với hidro tăng dần từ 0 đến 3 nên độ phân cực của liên kết O-H tăng → tính axit tăng.

Ví dụ 5. Sục khí clo qua dung dịch kali iotua một thời gian dài, sau đó người ta cho hồ tinh bột vào thì không thấy xuất hiện màu xanh. Hãy giải thích và viết phương trình hoá học minh họa.

Giải

Sau một thời gian có xảy ra phản ứng: $I_2 + 5Cl_2 + 6H_2O \rightarrow 2HIO_3 + 10HCl$
Sau phản ứng không có I_2 tự do nên hồ tinh bột không chuyển sang màu xanh.

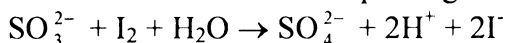
Ví dụ 6. Để nhận biết ion sunfit, người ta cho vào một ống nghiệm 1 đến 2 giọt dung dịch iot, 3 đến 4 giọt dung dịch A có chứa ion sunfit (1). Sau đó cho tiếp vào đó 2-3 giọt dung dịch HCl và vài giọt dung dịch $BaCl_2$ thấy xuất hiện kết tủa B (2).

a) Nêu hiện tượng xảy ra trong các giai đoạn 1, 2 của thí nghiệm và viết phương trình hóa học để minh họa.

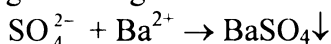
b) Cho biết tại sao thí nghiệm nhận biết ion sunfit nêu trên thường được tiến hành trong môi trường axit hoặc môi trường trung hòa, không được tiến hành trong môi trường bazơ?

Giải

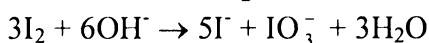
a) Ở giai đoạn (1) *màu đỏ nâu của dung dịch iot sẽ nhạt dần* do xảy ra sự oxi hoá ion sunfit thành ion sunfat theo phương trình:

Ở giai đoạn (2) *xuất hiện kết tủa màu trắng* do sự hình thành kết tủa $BaSO_4$ không tan trong axit:

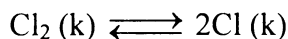
b) Không thực hiện trong môi trường kiềm vì trong môi trường kiềm sẽ xảy ra phản ứng tự oxi hoá khử của I_2 :

Ví dụ 7. Liên kết trong phân tử Cl_2 bị phá vỡ dưới tác dụng của photon có độ dài sóng $\lambda \leq 495$ nm.

a) Dữ kiện thí nghiệm trên có giải thích được tính có màu của clo không? Tính năng lượng liên kết Cl-Cl.

b) Ở $1227^\circ C$ và 1 atm, 3,5% phân tử Cl_2 phân li thành nguyên tử. Tính ΔG^0 và ΔS^0 của phản ứng sau:

Giải thích dấu của các số liệu thu được.

c) Ở nhiệt độ nào độ phân li sẽ là 1%, áp suất của hệ vẫn là 1 atm.

Giải

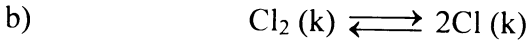
a) Sự hấp thụ tia sáng trong vùng phổ nhìn thấy ($\lambda = 400 \div 700$ nm) là nguyên nhân có màu của clo:

$$E = h\nu = \frac{hc}{\lambda}$$

Đối với 1 mol Cl_2 thì

$$E = \frac{hc}{\lambda} N = \frac{6,63 \cdot 10^{-34} \cdot 3 \cdot 10^8 \cdot 6,023 \cdot 10^{23}}{495 \cdot 10^{-9}} = 242000 \text{ J} \cdot \text{mol}^{-1}$$

$$\Rightarrow E_{\text{Cl-Cl}} = 242 \text{ kJ} \cdot \text{mol}^{-1}$$

Cân bằng: $1 - \alpha \quad 2\alpha \Rightarrow \Sigma n = 1 + \alpha$

$$K_p = K_n \left(\frac{P}{\Delta n} \right)^{\Delta n} = \frac{4\alpha^2}{1-\alpha} \left(\frac{1}{1+\alpha} \right) = \frac{4\alpha^2}{1-\alpha^2}$$

Vì $\alpha = 0,035$ nên $K_p = 4,9 \cdot 10^{-3}$.

$$\Delta G_{1500}^0 = -RT \ln K_p = -8,314 \cdot 1500 \ln 4,9 \cdot 10^{-3} = 66327 \text{ J} > 0$$

Nghĩa là ở điều kiện chuẩn và 1500K phản ứng đi theo chiều nghịch.

$$\Delta S^0 = \frac{\Delta H^0 - \Delta G^0}{T} = \frac{242000 - 66327}{1500} = 117 \text{ JK}^{-1} > 0$$

Nghĩa là phản ứng thuận tăng entropi do tăng số mol khí.

c) $\ln \frac{K_p(T_2)}{K_p(T_1)} = \frac{\Delta H^0}{R} \left(\frac{1}{T_1} - \frac{1}{T_2} \right)$

$$K_p(T_2) = \frac{4\alpha^2}{1-\alpha^2} = \frac{4(0,01)^2}{1-0,01^2} = 4 \cdot 10^{-4}$$

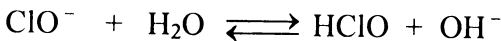
$$\Rightarrow \ln \frac{4 \cdot 10^{-4}}{4,9 \cdot 10^{-3}} = \frac{242000}{8,314} \left(\frac{1}{1500} - \frac{1}{T_2} \right) \Rightarrow T_2 \approx 1328 \text{ K tức } 1055^\circ \text{C}$$

Ví dụ 8. Cho phản ứng: $\text{I}^- + \text{ClO}^- \rightarrow \text{IO}^- + \text{Cl}^-$

Thực nghiệm xác định được vận tốc của phản ứng này như sau:

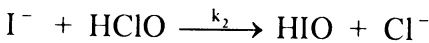
$$v = \frac{k[\text{I}^-][\text{ClO}^-]}{[\text{OH}^-]}$$

Chứng minh rằng cơ chế sau giải thích được các dữ kiện thực nghiệm:

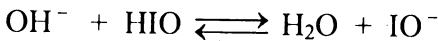

Cân bằng được xác định nhanh với hằng số cân bằng:

$$K_1 = \frac{[\text{HClO}][\text{OH}^-]}{[\text{ClO}^-]}$$

Phản ứng xảy ra chậm. *

Cân bằng được xác lập nhanh với hằng số cân bằng:

$$K_2 = \frac{[\text{IO}^-]}{[\text{OH}^-][\text{HClO}]}$$

Giải

$v = k_2 [I^-][\text{HClO}]$ theo phản ứng chậm.

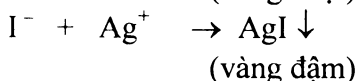
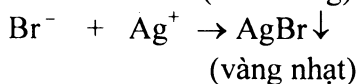
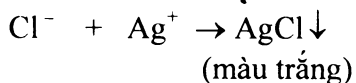
Mặt khác:

$$[\text{HClO}] = \frac{K_1 [\text{ClO}^-]}{[\text{OH}^-]}$$

$$\Rightarrow v = k_2 K_1 \frac{[I^-][\text{ClO}^-]}{[\text{OH}^-]} = k \frac{[I^-][\text{ClO}^-]}{[\text{OH}^-]} \text{ với } k = K_1 k_2$$

DẠNG 3: BÀI TẬP VỀ NHẬN BIẾT

Phương pháp : Nhận biết ion Cl^- , Br^- , I^- : Dùng dung dịch muối Ag^+ (thường là AgNO_3) làm thuốc thử.

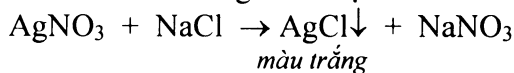
Ví dụ 1. Chỉ dùng thêm một thuốc thử bên ngoài hãy phân biệt các lọ mất nhãn, mỗi lọ đựng một trong các dung dịch :

NaCl , NaI , NaBr , NaF , NaOH

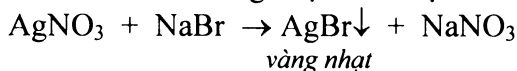
Giải

Dùng dung dịch AgNO_3 làm thuốc thử. Nhận ra :

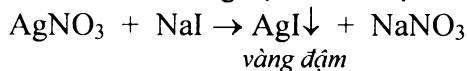
- Dung dịch NaCl : Có kết tủa màu trắng xuất hiện

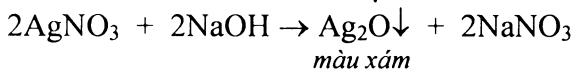
- Dung dịch NaBr : Có kết tủa màu vàng nhạt xuất hiện

- Dung dịch NaI : Có kết tủa màu vàng đậm xuất hiện

- Dung dịch NaOH : Có kết tủa màu xám xuất hiện

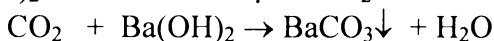
Còn lại là dung dịch NaF không hiện tượng gì. *

Ví dụ 2. Trình bày phương pháp hoá học để phân biệt các chất khí riêng biệt:

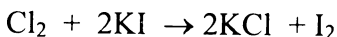
HCl , H_2 , O_2 , Cl_2 , CO_2 .

Giải

- Dùng dung dịch $\text{Ba}(\text{OH})_2$ làm thuốc thử nhận ra CO_2 vì có kết tủa trắng xuất hiện.

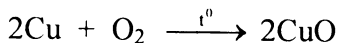

- Dùng quỳ tím ẩm nhận ra khí HCl vì làm quỳ tím ẩm hoá đỏ.
- Dùng dung dịch KI + hồ tinh bột làm thuốc thử đối với 3 khí còn lại nhận ra Cl₂ vì tạo dung dịch màu xanh tím.

I₂ + hồ tinh bột → dung dịch màu xanh tím

Cho hai khí còn lại lần lượt đi qua bột Cu đun nóng, nếu có hiện tượng đồng đỏ hoá đen là O₂

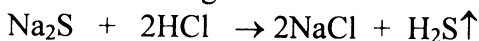
Khí còn lại là H₂.

Ví dụ 3. Chỉ dùng thêm dung dịch HCl làm thuốc thử, hãy phân biệt các dung dịch riêng biệt : Na₂S, Na₂CO₃, NaHCO₃, BaCl₂, AgNO₃, Na₂SO₃.

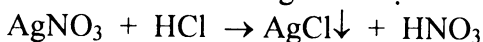
Giải

Cho dung dịch HCl lần lượt vào các dung dịch mẫu thử. Nhận ra :

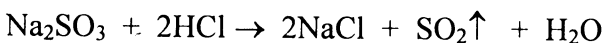
- Dung dịch Na₂S : Có khí mùi trứng thối thoát ra.

- Dung dịch AgNO₃ : Có kết tủa màu trắng xuất hiện

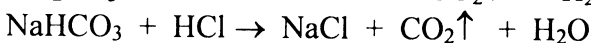
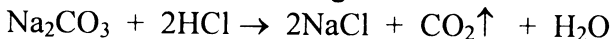

- Dung dịch Na₂SO₃ : Có khí mùi hắc thoát ra.

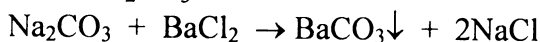

- Dung dịch BaCl₂ : Không hiện tượng gì.

- Dung dịch Na₂CO₃, NaHCO₃ : Có khí không màu thoát ra.

Cho hai dung dịch trên lần lượt tác dụng với dung dịch BaCl₂ nếu có kết tủa trắng xuất hiện thì đó là Na₂CO₃.

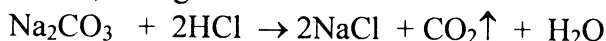

Còn lại là NaHCO₃ không hiện tượng.

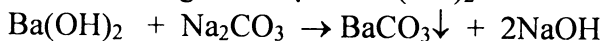
Ví dụ 4. Chỉ dùng thêm dung dịch HCl, trình bày phương pháp nhận biết các dung dịch riêng biệt sau: Na₂CO₃, NaNO₃, NH₄Cl, Ba(OH)₂, K₂SO₄, (NH₄)₂SO₄.
Viết các phương trình hoá học của các phản ứng đã xảy ra.

Giải

Cho dung dịch tác dụng lần lượt với các dung dịch mẫu thử, nhận ra dung dịch Na₂CO₃ vì có sủi khí, không mùi thoát ra.

Các dung dịch còn lại không hiện tượng cho tác dụng lần lượt với dung dịch Na₂CO₃, nếu có kết tủa trắng xuất hiện là Ba(OH)₂.

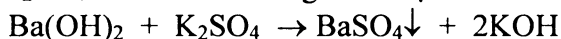

Cho Ba(OH)₂ phản ứng với các dung dịch còn lại. Nhận ra :

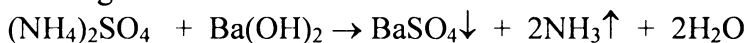
- Dung dịch NH₄Cl : Có sủi bọt khí mùi khai thoát ra khi đun nóng.

- Dung dịch K_2SO_4 : Có kết tủa trắng xuất hiện.

- Dung dịch $(NH_4)_2SO_4$: Có kết tủa trắng xuất hiện và có sủi bọt khí mùi khai thoát ra khi đun nóng.

Ví dụ 5. Có 4 lọ mất nhãn, mỗi lọ đựng một trong các dung dịch: $NaHCO_3$, Na_2CO_3 , $BaCl_2$ và HCl . Không dùng thêm thuốc thử nào khác bên ngoài, hãy phân biệt các lọ mất nhãn trên. Viết phương trình hoá học của các phản ứng đã xảy ra.

Giải

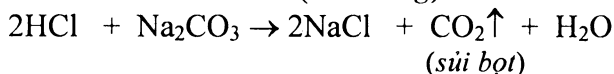
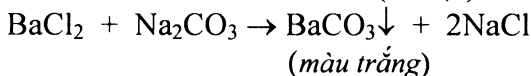
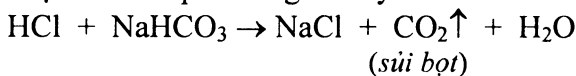
Lần lượt lấy ra một mẫu thử để làm thuốc thử đối với các mẫu thử còn lại. Sau 12 thí nghiệm ta có bảng kết quả sau:

Mẫu thử	$NaHCO_3$	Na_2CO_3	$BaCl_2$	HCl
Thuốc thử				
$NaHCO_3$		-	-	Sủi bọt khí
Na_2CO_3	-		Kết tủa trắng	Sủi bọt khí
$BaCl_2$	-	Kết tủa trắng		-
HCl	Sủi bọt khí	Sủi bọt khí	-	
Kết luận	1 sủi bọt khí	1 kết tủa trắng + 1 sủi bọt khí	1 kết tủa trắng	2 sủi bọt khí

Như vậy:

- Lọ nào có 1 sủi bọt khí xuất hiện là lọ đựng dung dịch $NaHCO_3$.
- Lọ nào có 1 kết tủa trắng và 1 sủi bọt khí xuất hiện là lọ đựng dung dịch Na_2CO_3 .
- Lọ nào có 1 kết tủa trắng xuất hiện là lọ đựng dung dịch $BaCl_2$.
- Lọ nào có 2 sủi bọt khí xuất hiện là lọ đựng dung dịch HCl .

Các phương trình hoá học của các phản ứng đã xảy ra :

Ví dụ 6. Có 4 dung dịch $MgCl_2$, $Ba(OH)_2$, HCl , Na_2S không dùng thêm hóa chất khác, hãy trình bày phương pháp nhận biết 4 dung dịch đó. Viết phương trình hóa học xảy ra.

Giải

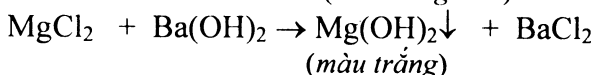
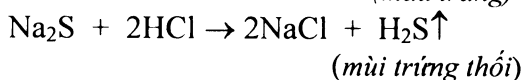
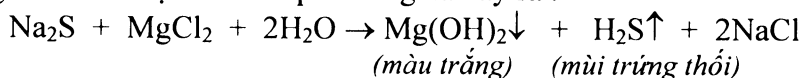
Lần lượt lấy ra một mẫu thử để làm thuốc thử đối với các mẫu thử còn lại.
Sau 12 thí nghiệm ta có bảng kết quả sau:

Mẫu thử \ Thuốc thử	Na ₂ S	MgCl ₂	Ba(OH) ₂	HCl
Na ₂ S		↓ trắng + ↑ mùi trứng thối	-	↑ mùi trứng thối
MgCl ₂	↓ trắng + ↑ mùi trứng thối		↓ trắng	-
Ba(OH) ₂	-	↓ trắng		-
HCl	↑ mùi trứng thối	-	-	
Kết luận	1↓ trắng + 2↑ mùi trứng thối	2↓ trắng + 1↑ mùi trứng thối	1↓ trắng	1↑ mùi trứng thối

Như vậy :

- Lọ nào có 1 kết tủa trắng + 2 sủi bọt khí mùi trứng thối là lọ đựng dung dịch Na₂S.
- Lọ nào có 2 kết tủa trắng + 1 sủi bọt khí mùi trứng thối là lọ đựng dung dịch MgCl₂.
- Lọ nào có 1 kết tủa trắng xuất hiện là lọ đựng dung dịch Ba(OH)₂.
- Lọ nào có 1 sủi bọt khí mùi trứng thối là lọ đựng dung dịch HCl.

Các phương trình hoá học của các phản ứng đã xảy ra :

Ví dụ 7. Chỉ dùng thêm một thuốc thử và được phép đun nóng hãy phân biệt các lọ mất nhãn, mỗi lọ chứa một trong các dung dịch: Ca(HCO₃)₂, Ca(HCO₃)₂ + CaCl₂, CaCl₂, NaNO₃.

Giải

Đun nóng nhẹ các lọ đến phản ứng hoàn toàn, ta chia làm hai nhóm:

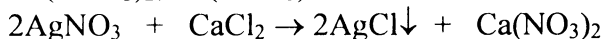
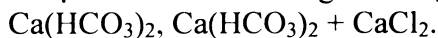
- **Nhóm 1:** Có kết tủa xuất hiện và sủi bọt khí thoát ra gồm Ca(HCO₃)₂, Ca(HCO₃)₂ + CaCl₂.

- **Nhóm 2:** Không hiện tượng gồm CaCl₂, NaNO₃.

Dùng dung dịch AgNO₃ làm thuốc thử đối với hai nhóm.

- Với nhóm 1: Lọ nào có kết tủa trắng xuất hiện là

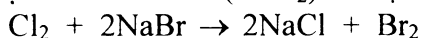
Lọ còn lại là $\text{Ca}(\text{HCO}_3)_2$ không hiện tượng.

- Với nhóm 2: Lọ nào có kết tủa trắng xuất hiện là CaCl_2 . Lọ không hiện tượng là NaNO_3 .

DẠNG 4: BÀI TẬP VỀ HALOGEN PHẢN ỨNG VỚI DUNG DỊCH MUỐI

Phương pháp:

- Halogen có khối lượng phân tử nhỏ đẩy halogen có khối lượng phân tử lớn hơn ra khỏi dung dịch muối của nó (trừ F_2). Ví dụ :

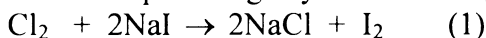

Sau khi cô cạn dung dịch sau phản ứng sẽ thu được muối NaCl và có thể có NaBr dư. Do Cl nhẹ hơn Br nên khối lượng muối khan thu được bao giờ cũng bé hơn khối lượng muối ban đầu.

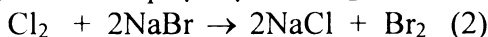
$$\Delta m\downarrow = 2n_{\text{Cl}_2} \text{ pư.}(80 - 35,5)$$

- Sử dụng phương pháp xét khoảng khi gặp trường hợp một halogen tác dụng dung dịch 2 muối halogen khác. Ví dụ: Cl_2 tác dụng với dung dịch gồm NaBr và NaI .

Do tính khử $\text{Br}^- < \text{I}^-$ nên phản ứng xảy ra theo thứ tự:

Nếu NaI hết, mà vẫn tiếp tục sục khí Cl_2 vào thì:

Để biết bài toán đang xét nằm ở giai đoạn nào (chỉ có (1) xảy ra hay cả 2 phản ứng đều xảy ra) ta làm như sau:

- * Nếu NaI hết, NaBr chưa phản ứng ((1) vừa kết thúc, (2) chưa xảy ra).

$$m_{\text{muối}} = m_1 = m_{\text{NaCl}}(1) + m_{\text{NaBr}}$$

- * Nếu NaI , NaBr hết ((2) vừa kết thúc).

$$m_{\text{muối}} = m_2 = m_{\text{NaCl}}(1,2)$$

Lập bảng so sánh giá trị của m so với m_1 , m_2 để rút ra những kết luận cần thiết.

NaBr và NaI hết	NaI hết NaBr dư	NaI hết NaBr chưa	NaI dư NaBr chưa
\swarrow \searrow		\swarrow \searrow	
$m = m_2$	$m_2 < m < m_1$	$m = m_1$	$m_1 > m$

m : là khối lượng muối thực tế thu được (bài toán đã cho).

- Sử dụng phương pháp trung bình để xác định tên của hai halogen thuộc hai chu kì liên tiếp.

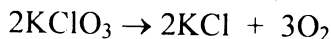
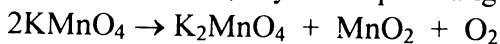
$$\overline{M} = \frac{x_1 M_1 + x_2 M_2}{x_1 + x_2}$$

Trong đó: M_1, M_2 lần lượt là khối lượng mol phân tử của hai halogen X_1, X_2
 x_1, x_2 lần lượt là số mol của X_1, X_2

Tính chất: Giả sử $M_1 < M_2 \rightarrow M_1 < \overline{M} < M_2$

Ngoài ra, còn sử dụng phương pháp bảo toàn nguyên tố, phương pháp tăng giảm khối lượng, phương pháp bảo toàn electron, để giải nhanh nhiều bài toán.

• Nung hỗn hợp $KClO_3$ và $KMnO_4$ xảy ra hai phản ứng :

• Phương pháp iot:

I_2 là chất oxi hoá yếu và I^- là chất khử yếu

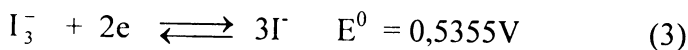

Vì vậy I_2 có thể oxi hoá được các chất khử trung bình ($H_2S, H_2SO_3, Sn^{2+}, \dots$) và ion I^- có thể khử được các chất oxi hoá trung bình trở lên ($Fe^{3+}, H_2O_2, Cr_2O_7^{2-}, MnO_4^-, \dots$)

I_2 rất ít tan trong nước nhưng tan dễ dàng trong KI do phản ứng tạo phức với ion I^- .

Thế của cặp $I_3^- / 3I^-$ là:

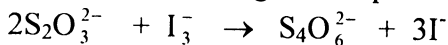

Tổ hợp (2), (3) ta được:

Phương pháp iot được dùng để định lượng cả các chất oxi hoá và các chất khử.

Các chất khử có thể được chuẩn độ trực tiếp bằng iot hoặc cho tác dụng với iot lấy dư và sau đó chuẩn độ lượng dư iot bằng natri thiosunfat $Na_2S_2O_3$. Các chất oxi hoá được định lượng bằng cách cho tác dụng với KI dư trong môi trường axit và sau đó chuẩn độ lượng iot giải phóng ra bằng dung dịch $Na_2S_2O_3$. Vì vậy trong phương pháp iot, phản ứng quan trọng nhất là phản ứng giữa iot và $Na_2S_2O_3$.

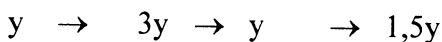
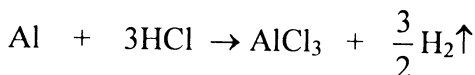
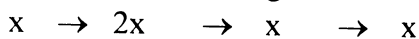
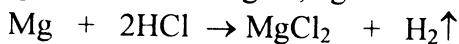

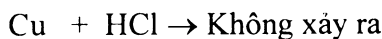
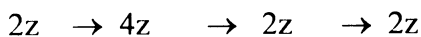
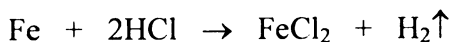
Ví dụ 1. Hỗn hợp X gồm Mg, Al, Fe, Cu trong đó số mol Fe gấp đôi số mol Cu .

Lấy 21,4 gam X cho tác dụng với dung dịch HCl dư, sau phản ứng hoàn toàn thu được 15,68 lít khí (đktc). Nếu lấy 10,7 gam X cho phản ứng hết với khí clo thì sinh ra 39,1 gam muối. Tính % khối lượng Fe và Cu trong hỗn hợp ban đầu.

Giải

Gọi số mol của Mg, Al, Fe, Cu trong 21,4 gam hỗn hợp lần lượt là $x, y, 2z$ và z .

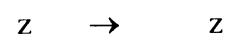
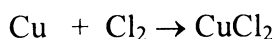
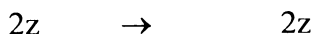
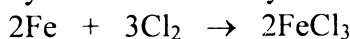
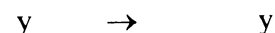
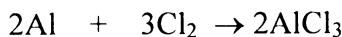
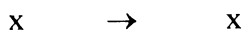
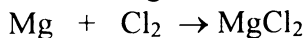

$$\Rightarrow n_{\text{HCl}} = 2n_{\text{H}_2} = 1,4 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m_{\text{Cu}} + m_{\text{AlCl}_3} + m_{\text{MgCl}_2} + m_{\text{FeCl}_2} = 21,4 + 1,4 \cdot 35,5 = 71,1 \quad (1)$$

• Để thuận tiện ta cho 21,4 gam X + Cl₂ sinh ra 78,2 gam muối:

$$\Rightarrow m_{\text{MgCl}_2} + m_{\text{AlCl}_3} + m_{\text{FeCl}_3} + m_{\text{CuCl}_2} = 78,2 \quad (2)$$

$$\text{Lấy (2) - (1): } m_{\text{FeCl}_3} + m_{\text{CuCl}_2} - m_{\text{FeCl}_2} - m_{\text{Cu}} = 78,2 - 71,1 = 7,1$$

$$\Rightarrow 35,5 \cdot 2z + 71z = 7,1 \Rightarrow z = 0,05 \text{ mol}$$

Phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong hỗn hợp ban đầu là

$$\% \text{Fe} = \frac{0,1 \cdot 56}{21,4} \cdot 100 = 26,17\%; \quad \% \text{Cu} = \frac{0,05 \cdot 64}{21,4} \cdot 100 = 14,95\%$$

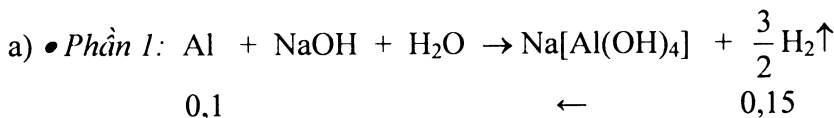
Ví dụ 2. Chia m gam hỗn hợp X gồm Al, Fe thành hai phần bằng nhau. Phần 1 cho tác dụng với dung dịch NaOH dư, sinh ra 3,36 lít H₂ (đktc). Cho phần hai vào 146 gam dung dịch HCl 20%, kết thúc phản ứng thu được dung dịch Y và 6,72 lít H₂ (đktc).

a) Tính m

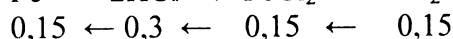
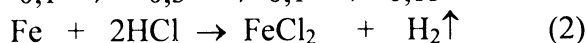
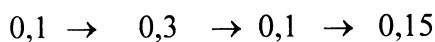
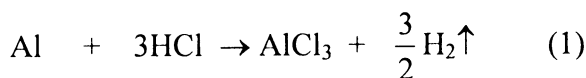
b) Tính nồng độ phần trăm của các chất trong dung dịch Y.

c) Tính thể tích khí Cl₂ (đktc) cần dùng để phản ứng hết với m gam hỗn hợp X.

Giải

• **Phần 2:** $n_{\text{HCl}} = \frac{146 \cdot 20}{36,5 \cdot 100} = 0,8 \text{ (mol)}$

$$\Rightarrow m = 2(27 \cdot 0,1 + 56 \cdot 0,15) = 22,2 \text{ gam}$$

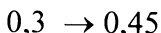
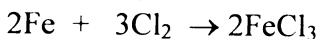
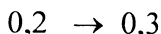
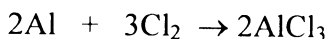
$$b) n_{\text{HCl dư}} = 0,8 - 0,6 = 0,2 \text{ (mol)} ; m_{\text{dd Y}} = 11,1 + 146 - 2,0,3 = 156,5 \text{ gam}$$

$$C\%_{\text{HCl}} = \frac{0,2 \cdot 36,5 \cdot 100\%}{156,5} = 4,66\%$$

$$C\%_{\text{AlCl}_3} = \frac{0,1 \cdot 133,5 \cdot 100\%}{156,5} = 8,53\%$$

$$C\%_{\text{FeCl}_2} = \frac{0,15 \cdot 127 \cdot 100\%}{156,5} = 12,17\%$$

c)

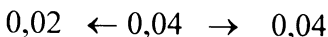
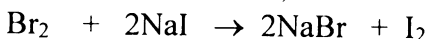
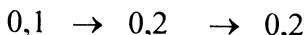
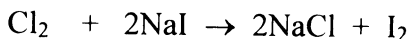
$$\Rightarrow V_{\text{Cl}_2} = 0,75 \cdot 22,4 = 16,8 \text{ lít}$$

Ví dụ 3. Cho 13,5 gam hỗn hợp Cl_2 và Br_2 có tỉ lệ mol 5 : 2 vào dung dịch chứa 36 gam NaI . Cô cạn dung dịch thu sau phản ứng kết thúc, thu được m gam chất rắn. Tính giá trị của m.

Giải

$$n_{\text{Cl}_2} = 5 \cdot \frac{13,5}{5 \cdot 71 + 2 \cdot 160} = 0,1 \text{ mol}; n_{\text{Br}_2} = 2 \cdot \frac{13,5}{5 \cdot 71 + 2 \cdot 160} = 0,04 \text{ mol}$$

$$n_{\text{NaI}} = \frac{36}{150} = 0,28 \text{ mol}$$

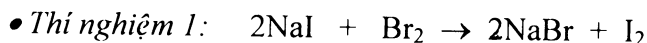
$$\Rightarrow m_{\text{rắn}} = m_{\text{NaCl}} + m_{\text{NaBr}} = 0,2 \cdot 58,5 + 103 \cdot 0,04 = 15,82 \text{ gam}$$

Ví dụ 4. Hỗn hợp A gồm 3 muối NaCl , NaBr và NaI .

Thí nghiệm 1: Lấy 5,76 gam A tác dụng với lượng dư dung dịch brom, cô cạn thu được 5,29 gam muối khan.

Thí nghiệm 2: Hòa tan 5,76 gam A vào nước rồi cho một lượng khí clo sục qua dung dịch. Sau một thời gian, cô cạn thì thu được 3,955 gam muối khan, trong đó có 0,05 mol Cl^- . Tính khối lượng của NaBr trong hỗn hợp ban đầu.

Giải

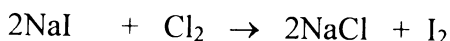

x

x

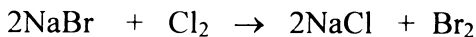
$$\rightarrow \Delta m = (127 - 80)x = 5,76 - 5,29 \rightarrow x = 0,01 \text{ mol}$$

• **Thí nghiệm 2:**

x_1

x_1

$$\rightarrow \Delta m = (127 - 35,5)x_1 + (80 - 35,5)y_1 = 5,76 - 3,955$$

$$\rightarrow 91,5x_1 + 44,5y_1 = 1,805$$

Do $x_1 \leq 0,01 \rightarrow 91,5x_1 \leq 0,915 < 1,805 \Rightarrow y_1 > 0$ tức là NaI hết, NaBr hết hoặc còn dư $\rightarrow x_1 = x = 0,01 \text{ mol} \Rightarrow y_1 = 0,02 \text{ mol}$

Gọi z là số mol NaCl trong hỗn hợp ban đầu

$$\Rightarrow n_{\text{Cl}^-} = x_1 + y_1 + z = 0,05 \Rightarrow z = 0,05 - 0,03 = 0,02 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m_{\text{NaBr}} = 5,76 - (58,5 \cdot 0,02 + 150 \cdot 0,01) = 3,09 \text{ gam}$$

Ví dụ 5. Cho 10,8 gam hỗn hợp X gồm Fe và Mg vào V ml dung dịch HCl 1M, thu được dung dịch Y và 2,8 gam một kim loại không tan. Cho Y tác dụng với dung dịch NaOH dư, kết tủa thu được đem nung trong không khí đến khối lượng không đổi còn lại 12 gam chất rắn khan.

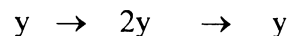
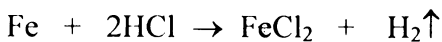
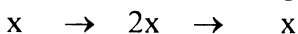
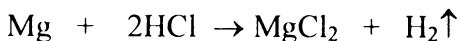
a) Tính V.

b) Tính phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong X.

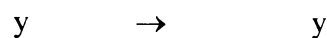
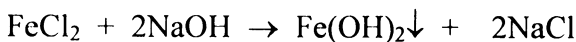
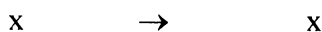
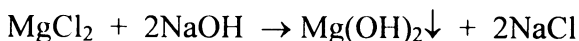
c) Tính thể tích khí Cl_2 (đktc) cần dùng để phản ứng hết với dung dịch Y.

Giải

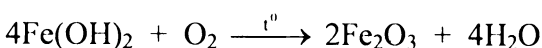
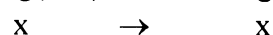
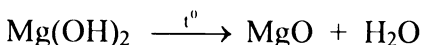
a) Vì tính khử của $\text{Mg} > \text{Fe}$ nên Mg phản ứng hết rồi mới đến Fe \rightarrow Kim loại dư là Fe

Y + NaOH dư :

Nung kết tủa :

$$\rightarrow m_{\text{CR}} = 40x + 160 \cdot 0,5y = 12 \rightarrow x + 2y = 0,3 \quad (1)$$

Mặt khác :

$$24x + 56y = 10,8 - 2,8 = 8 \quad (2)$$

Giải hệ (1)(2) ta được :

$$x = y = 0,1 \text{ (mol)}$$

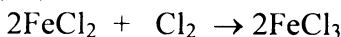
$$\rightarrow V = \frac{2 \cdot 0,2}{1} \cdot 10^3 = 400 \text{ ml}$$

b) Phần trăm khối lượng các kim loại trong X :

$$\%m_{Al} = \frac{0,1.27.100\%}{10,8} = 25\%$$

$$\%m_{Fe} = 100\% - 25\% = 75\%$$

c) $Y + Cl_2$ (dư)

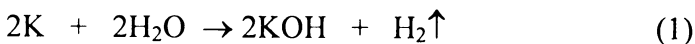

$$0,1 \rightarrow 0,05$$

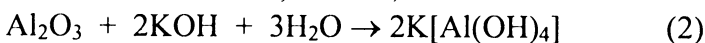
$$\rightarrow V_{Cl_2} = 0,05.22,4 = 1,12 \text{ lít}$$

Ví dụ 6. Cho m gam hỗn hợp gồm kim loại K và Al_2O_3 tan hết vào H_2O thu được dung dịch X và 5,6 lít khí (ở đktc). Cho 300 ml dung dịch HCl 1M vào X đến khi phản ứng kết thúc thu được 7,8 gam kết tủa. Tính giá trị của m.

Giải

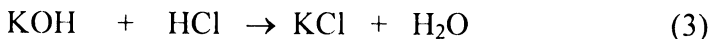

$$0,5 \quad \leftarrow \quad 0,5 \quad \leftarrow \quad 0,25$$

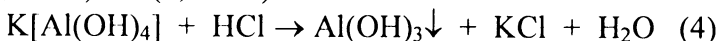

$$x \rightarrow 2x \quad \rightarrow \quad 2x$$

$$\Rightarrow n_{KOH} \text{ còn} = (0,5 - 2x) \text{ mol}$$

$$(0,5 - 2x) \rightarrow (0,5 - 2x)$$

$$0,1 \quad \leftarrow \quad 0,1 \quad \leftarrow \quad 0,1$$

Xét hai trường hợp:

• **Trường hợp 1:** (5) chưa xảy ra

$$\Rightarrow n_{HCl} = 0,1 + 0,5 - 2x = 0,3 \Rightarrow x = 0,15 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = 39.0,5 + 102.0,15 = 34,8 \text{ gam}$$

• **Trường hợp 2:** (5) xảy ra

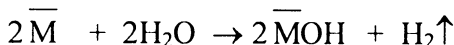
$$n_{K[Al(OH)_4] (5)} = (2x - 0,1) \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{HCl} = 4(0,5 - 2x) + 0,1 + 2x - 0,1 = 0,3 \Rightarrow x = 0,283 \text{ mol}$$

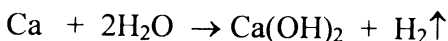
$$\Rightarrow n_{KOH} = 0,5 \text{ mol} < 2n_{Al_2O_3} = 0,566 \text{ mol (loại)}$$

Ví dụ 7. Hỗn hợp X gồm Ca và 2 kim loại kiềm ở 2 chu kì liên tiếp. Lấy 9,1 gam hỗn hợp X tác dụng hết với H_2O thu được dung dịch Y và 7,84 lít khí H_2 (ở đktc). Dem dung dịch Y tác dụng với dung dịch HCl dư thu được dung dịch Z, cô cạn dung dịch Z thì thu được m gam chất rắn khan. Xác định tên kim loại kiềm và tính giá trị m.

Giải

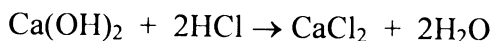
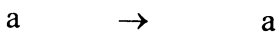
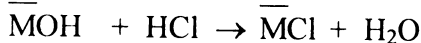
$$a \quad \rightarrow \quad a \quad \rightarrow \quad 0,5a$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2} = 0,5a + b = 0,35 \Rightarrow a + b < 0,7$$

$$\Rightarrow \bar{A} = \frac{40b + \bar{M}a}{a + b} < \frac{9,1}{0,7} = 13 \Rightarrow \text{X chứa 1 chất có } M < 13$$

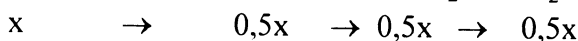
\Rightarrow Chỉ có thể là Li ($M = 7$) \Rightarrow Chất còn lại là Na ($M = 23$)

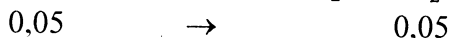
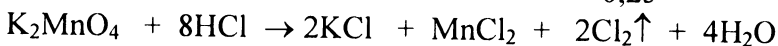
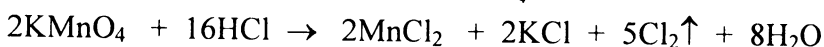
$$\Rightarrow m = 9,1 + 71 \cdot 0,35 = 33,95 \text{ gam}$$

Ví dụ 8. Nhiệt phân 31,6 gam KMnO_4 một thời gian thu được 30 gam chất rắn. Lấy toàn bộ lượng chất rắn này tác dụng với dung dịch HCl đặc, nóng, dư thu được khí X. Nếu đem tất cả khí X điều chế clorua vôi thì thu được tối đa bao nhiêu gam clorua vôi (chứa 30% tạp chất)?

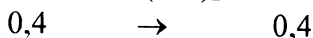
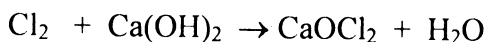
Giải

$$\Rightarrow \Delta m_{\text{giảm}} = 32 \cdot 0,5\text{x} = 31,6 - 30 \Rightarrow \text{x} = 0,1 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{KMnO}_4} \text{ còn} = 0,2 - 0,1 = 0,1 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{Cl}_2} = 0,4 \text{ mol}$$

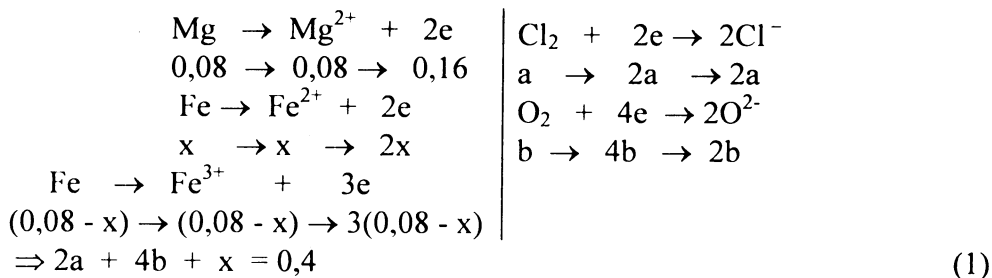

$$\Rightarrow m_{\text{CaOCl}_2} (\text{chứa 30\% tạp chất}) = \frac{0,4 \cdot 127 \cdot 100}{70} = 72,57 \text{ gam}$$

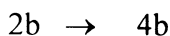
Ví dụ 9. Đốt cháy hỗn hợp kim loại gồm 1,92 gam Mg và 4,48 gam Fe với hỗn hợp khí X gồm clo và oxi, sau phản ứng chỉ thu được hỗn hợp Y gồm các oxit và muối clorua (không còn khí dư). Hòa tan Y bằng một lượng vừa đủ 120 ml dung dịch HCl 2M, thu được dung dịch Z. Cho AgNO_3 dư vào dung dịch Z, sau phản ứng hoàn toàn thu được 56,69 gam kết tủa. Tính phần trăm thể tích khí clo trong hỗn hợp X.

Giải

Theo định luật bảo toàn nguyên tố:

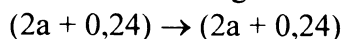
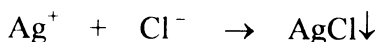
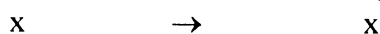
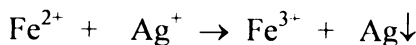
Các oxit tác dụng với axit HCl sinh ra muối và nước.

$$\Rightarrow n_{\text{HCl}} = 4b = 0,24 \Rightarrow b = 0,06 \text{ mol}$$

$$(1) \Rightarrow 2a + x = 0,16 \quad (2)$$

Dung dịch Z chứa muối MgCl_2 , FeCl_2 và FeCl_3 với $\Sigma n_{\text{Cl}^-} = (2a + 0,24) \text{ mol}$

$$\Rightarrow m_{\text{kết tủa}} = 108x + 143,5(2a + 0,24) = 56,69$$

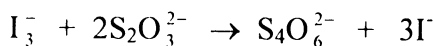
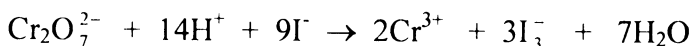
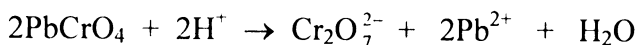
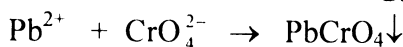
$$\text{Hay: } 108x + 287a = 22,25 \quad (3)$$

Giải hệ (2)(3): $a = 0,07 \text{ mol}$; $x = 0,02 \text{ mol}$

$$\text{Phần trăm thể tích của } \text{Cl}_2 \text{ trong X là: } \%V_{\text{Cl}_2} = \frac{0,07 \cdot 100\%}{0,07 + 0,06} = 53,85\%$$

Ví dụ 10. Làm kết tủa hoàn toàn chì trong một dung dịch muối chì dưới dạng PbCrO_4 . Hoà tan kết tủa thu được trong axit khi có KI dư. Chuẩn độ iot giải phóng ra hết 23,50 ml $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ 0,1025M. Tính số mg của chì có trong dung dịch.

Giải

$$\text{Số mmol } \text{S}_2\text{O}_3^{2-} = 0,1025 \cdot 23,50 = 2,40875$$

$$\text{Số mmol } \text{I}_3^- = \frac{2,40875}{2} = 1,204375$$

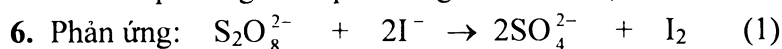
$$\text{Số mmol } \text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} = \frac{1,204375}{3}$$

$$\text{Số mmol } \text{Pb}^{2+} = 2 \cdot \frac{1,204375}{3} = \frac{2,40875}{3}$$

$$\Rightarrow \text{Số mg Pb} = 207,2 \cdot \frac{2,40875}{3} = 166,4 \text{ mg Pb}$$

C. BÀI TẬP

- Cho m gam hỗn hợp X gồm Fe, Cu tác dụng hết Cl_2 , thu được $(m + 14,2)$ gam chất rắn Y. Mặt khác, nếu cho m gam X tác dụng với dung dịch HCl dư, sinh ra 2,24 lít H_2 (đktc).
a) Tính phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong X.
b) Hoà tan toàn bộ lượng chất rắn Y ở trên vào nước thu được dung dịch Z. Tính thể tích dung dịch NaOH 1M cần dùng để phản ứng vừa hết với dung dịch Z.
- Cho 11,1 gam hỗn hợp X gồm kim loại M và Al (tỉ lệ mol tương ứng 3 : 2) vào dung dịch HCl dư, sinh ra 6,72 lít H_2 (đktc).
a) Xác định tên kim loại M.
b) Tính thể tích khí Cl_2 (đktc) cần dùng để tác dụng hết với hỗn hợp X trên.
- Nhiệt phân 4,385 gam hỗn hợp X gồm KClO_3 và KMnO_4 , thu được O_2 và m gam chất rắn gồm K_2MnO_4 , MnO_2 và KCl. Toàn bộ lượng O_2 tác dụng hết với cacbon nóng đỏ, thu được 0,896 lít hỗn hợp khí Y (đktc) có tỉ khối so với H_2 là 16. Tính thành phần % theo khối lượng của KMnO_4 trong X.
- Phương pháp sunfat có thể điều chế được chất nào: HF, HCl, HBr, HI ? Nếu có chất không điều chế được bằng phương pháp này, hãy giải thích tại sao? Viết các phương trình phản ứng và ghi rõ điều kiện (nếu có) để minh hoạ.
- Trong dãy oxiaxit của clo, axit hipoclorơ là quan trọng nhất. axit hipoclorơ có các tính chất: a) Tính axit rất yếu, yếu hơn axit cacbonic; b) Có tính oxi hoá mạnh liệt; c) Rất dễ bị phân tích khi có ánh sáng mặt trời, khi đun nóng. Hãy viết các phương trình phản ứng để minh hoạ các tính chất đó.

được khảo sát bằng thực nghiệm như sau: Trộn dung dịch KI với dung dịch hồ tinh bột, dung dịch $\text{S}_2\text{O}_3^{2-}$; sau đó thêm dung dịch $\text{S}_2\text{O}_8^{2-}$ vào dung dịch trên. Các dung dịch đều có nồng độ ban đầu thích hợp.

a) Viết các phương trình phản ứng xảy ra; Tại sao dung dịch từ không màu chuyển sang màu xanh lam?

b) Người ta thu được số liệu sau đây:

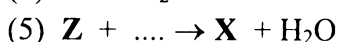
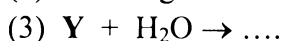
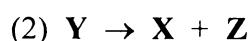
Thời gian thí nghiệm(theo giây)	Nồng độ I^- (theo mol . l ⁻¹)
0	1,000
20	0,752
50	0,400
80	0,010

Dùng số liệu đó, hãy tính tốc độ trung bình của phản ứng (1).

- Thêm 100,00 ml HCl vào hỗn hợp $\text{KIO}_3 + \text{KI}$ (dư). Chuẩn độ iot giải phóng ra hết 10,50 ml $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ 0,01054M. Tính nồng độ dung dịch HCl.

8. Hoà tan vào nước 2 gam một mẫu X chứa $\text{Na}_2\text{S} \cdot 9\text{H}_2\text{O}$ và $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ và tạp chất trơ rồi pha loãng thành 250 ml dung dịch A. Thêm 25 ml dung dịch iot 0,0525 M vào 25 ml dung dịch A. Axit hoá bằng H_2SO_4 rồi chuẩn độ I_2 dư hết 12,9 ml $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ 0,101 M. Mặt khác cho ZnSO_4 dư vào 50 ml dung dịch A. Lọc bỏ kết tủa. Chuẩn độ dung dịch nước lọc hết 11,5 ml dung dịch iot 0,0101M. Tính phần trăm các chất trong X.

9. Phi kim X là chất khí ở nhiệt độ thường, màu vàng lục, mùi hắc. Y và Z là các oxit của X có phần trăm khối lượng tương ứng là 18,39% và 47,41%. Hãy tìm X, Y, Z và hoàn thành các phản ứng sau :

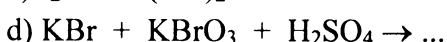
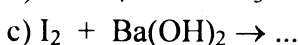

10. Nhiệt phân hỗn hợp gồm CaCO_3 , MgCO_3 , Na_2CO_3 (tỉ lệ mol tương ứng 1 : 1 : 2). Sau khi kết thúc các phản ứng, thu được khí X và chất rắn Y. Cho Y vào nước dư thu được dung dịch Z. Hấp thụ toàn bộ lượng khí X ở trên vào Z thu được dung dịch Z_1 .

a) Viết phương trình hoá học của các phản ứng đã xảy ra.

b) Bằng phương pháp hoá học hãy chứng minh sự có mặt của hợp chất natri trong Z_1 .

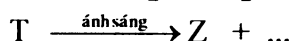
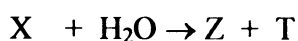
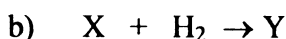
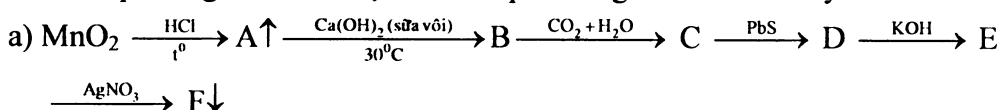
11. Lập phương trình hóa học của các phản ứng sau:

12. Khi đun nóng 22,12 gam KMnO_4 , thu được 21,16 gam hỗn hợp rắn. Tìm thể tích clo cực đại (đktc) có thể thu được khi cho hỗn hợp rắn đó tác dụng với HCl 36,5% ($d = 1,18 \text{ gam/ml}$). Tính thể tích của axit bị tiêu hao trong phản ứng đó.

13. Một dung dịch đã được axit hóa, chứa 0,543 gam một muối trong thành phần có natri, clo và oxi. Cho thêm vào đó dung dịch KI cho đến khi ngừng I_2 thoát ra. Khối lượng của I_2 tạo nên là 3,05 gam. Xác định công thức của muối và tìm phần trăm giảm khối lượng của muối rắn khi bị nhiệt phân hoàn toàn.

14. Viết phương trình hóa học của các phản ứng theo sơ đồ chuyển hóa:

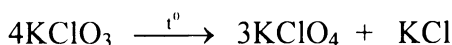
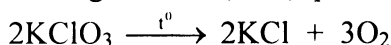

15. Hỗn hợp A gồm KClO_3 , $\text{Ca}(\text{ClO}_3)_2$, $\text{Ca}(\text{ClO})_2$, CaCl_2 và KCl nặng 83,68 gam. Nhiệt phân hoàn toàn A ta thu được chất rắn B gồm CaCl_2 , KCl và một thể tích O_2 vừa đủ oxi hóa SO_2 thành SO_3 để điều chế 191,1 gam dung dịch H_2SO_4 80%. Cho chất rắn B tác dụng với 360 ml dung dịch K_2CO_3 0,5M (vừa đủ) thu được kết tủa C và dung dịch D. Lượng KCl trong dung dịch D nhiều gấp $\frac{22}{3}$ lần lượng KCl có trong A.

a) Tính khối lượng kết tủa C.

b) Tính phần trăm khối lượng của KClO_3 trong A.

16. Nhiệt phân 12,25 gam KClO_3 thu được 0,672 lít khí (đktc) và hỗn hợp rắn A. Hòa tan hoàn toàn A trong nước rồi cho tác dụng từ từ với dung dịch AgNO_3 dư thu được 4,305 gam kết tủa. Tính phần trăm khối lượng của các chất trong hỗn hợp A, biết rằng KClO_3 bị nhiệt phân theo hai phản ứng:

17. Hòa tan 43,71 gam hỗn hợp 3 muối: cacbonat, cacbonat axit và clorua của một kim loại kiềm vào một thể tích dung dịch HCl 10,52% ($d = 1,05 \text{ g/ml}$) (lấy dư), thu được dung dịch A và 17,6 gam khí B. Chia A làm 2 phần bằng nhau. Phần thứ nhất cho tác dụng với dung dịch AgNO_3 (lấy dư) thu được 68,88 gam kết tủa trắng. Phần thứ 2 tác dụng vừa đủ với 125 ml dung dịch KOH 0,8M sau phản ứng cô cạn dung dịch thu được 29,68 gam hỗn hợp muối khan.

a) Xác định tên kim loại kiềm.

b) Tính phần trăm khối lượng mỗi muối trong hỗn hợp ban đầu.

c) Tính thể tích dung dịch HCl đã lấy.

18. Lấy 28,8 hỗn hợp Y gồm Fe và Fe_xO_y hòa tan hết trong dung dịch HCl 2M được 4,48 lít khí ở 273°C và 1 atm. Cho dung dịch thu được tác dụng với dung dịch NaOH dư. Lọc lấy kết tủa, làm khô và nung đến khối lượng không đổi được 32 gam chất rắn.

a) Tìm % khối lượng của các chất trong hỗn hợp Y.

b) Xác định công thức của oxit sắt.

c) Tính thể tích dung dịch HCl tối thiểu cần lấy để hòa tan.

19. Chia 94,4 gam hỗn hợp X gồm Fe_2O_3 , Cu , Ag thành hai phần bằng nhau. Phần 1 cho tác dụng với 800 ml dung dịch HCl 1M, thu được dung dịch Y và chất rắn Z gồm 2 kim loại. Y tác dụng với dung dịch NaOH dư, thu được 27,8 gam kết tủa. Hoà tan phần 2 trong 100 gam dung dịch H_2SO_4 98% đun nóng, thu được dung dịch A có khối lượng tăng 31,2 gam so với khối lượng dung dịch axit ban đầu và V lít SO_2 (sản phẩm khử duy nhất, đktc).

a) Tính khối lượng của chất rắn Z.

b) Tính giá trị của V.

c) Tính nồng độ phần trăm các chất trong dung dịch A.

20. Hỗn hợp X gồm Fe, Cu, Ag. Chia 110,4 gam X thành ba phần bằng nhau. Cho phần 1 phản ứng với Cl_2 dư, thu được m gam chất rắn. Phần 2 cho tác dụng với dung dịch H_2SO_4 loãng, dư thu được 2,24 lít H_2 (đktc). Hoà tan hết phần 3 trong 120 gam dung dịch H_2SO_4 98% đun nóng, thu được dung dịch Y và 8,96 lít SO_2 (đktc).

a) Tính m.

b) Tính nồng độ phần trăm các chất trong dung dịch Y.

21. Chỉ dùng một hóa chất làm thuốc thử, hãy nhận biết các dung dịch riêng biệt:

a) NaCl , NaHCO_3 , NaHSO_3 , AgNO_3 .

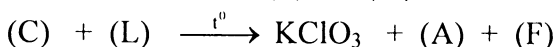
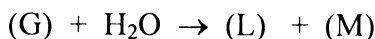
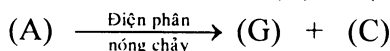
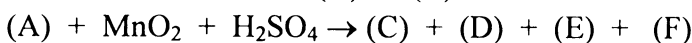
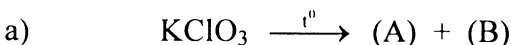
b) NaCl , KI , KBr , $\text{Mg}(\text{NO}_3)_2$, AgNO_3 .

22. Không dùng thêm thuốc thử nào khác hãy nhận biết các dung dịch riêng biệt:

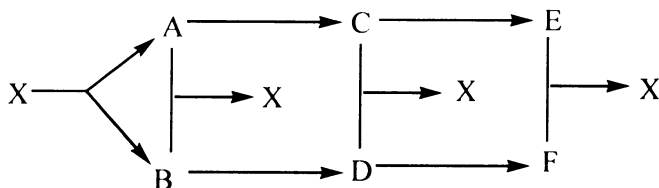
a) HCl , MgCl_2 , AlCl_3 , FeCl_3 , BaCl_2 , NaOH .

b) BaCl_2 , NaHCO_3 , Na_2CO_3 , HCl , NaCl .

23. Viết các phương trình hóa học theo sơ đồ chuyển hóa:

b)

24. Thêm 10 ml CCl_4 vào 1 lít dung dịch I_2 10^{-3}M . Lắc đều sau đó tách riêng hai pha. Chuẩn độ I_2 trong pha hữu cơ cần 9,48 ml dung dịch $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ 0,1M.

a) Tính hệ số tách $Q = \frac{[\text{I}_2]_{\text{CCl}_4}}{[\text{I}_2]_{\text{H}_2\text{O}}}$.

b) Hòa tan một ít I_2 vào dung dịch KI 0,45M. Chiết I_2 bằng CCl_4 . Lấy 10 ml dung dịch I_2 trong mỗi pha để chuẩn độ bằng $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$ 0,1M. Cần 40,2 ml cho pha nước và 14,4 ml cho pha hữu cơ. Tính hằng số cân bằng của phản ứng trong pha nước.

25. Viết phương trình hóa học của các phản ứng xảy ra:

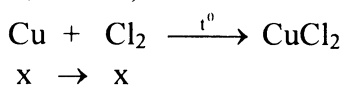
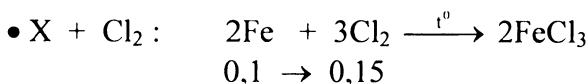
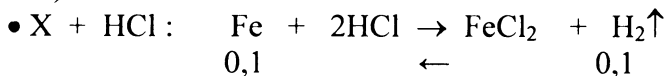
a) Ion I^- trong KI bị oxi hóa bởi FeCl_3 , O_3 ; còn I_2 oxi hóa được $\text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3$.

b) Ion Br^- bị oxi hóa bởi H_2SO_4 đặc, BrO_3^- (trong môi trường axit); còn Br_2 lại oxi hóa được P thành axit tương ứng.

26. Cho 3,834 gam một kim loại M vào 360 ml dung dịch HCl, làm khô hỗn hợp sau phản ứng thu được 16,614 gam chất rắn khan. Thêm tiếp 240 ml dung dịch HCl trên vào rồi làm khô hỗn hợp sau phản ứng thì thu được 18,957 gam chất rắn khan. Biết các phản ứng xảy ra hoàn toàn, bỏ qua sự thủy phân của các ion trong dung dịch. Xác định kim loại M.

D. HƯỚNG DẪN GIẢI

1. a)

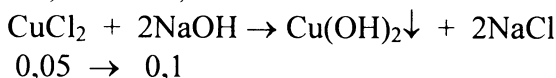
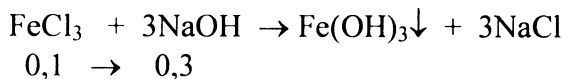
$$\Rightarrow n_{\text{Cl}_2} = 0,15 + x = \frac{14,2}{71} = 0,2 \Rightarrow x = 0,05 \text{ (mol)}$$

Phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong X là :

$$\%m_{\text{Fe}} = \frac{56.0,1.100\%}{56.0,1 + 64.0,05} = 63,63\%$$

$$\%m_{\text{Cu}} = 100\% - 63,63\% = 36,67\%$$

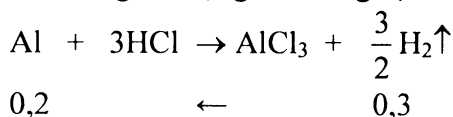
b)

$$\Rightarrow V_{\text{dd NaOH}} = \frac{0,4}{1} = 0,4 \text{ (lít)} = 400 \text{ ml}$$

2. a) Xét hai trường hợp sau :

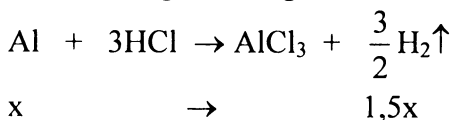
• Trường hợp 1: M không tác dụng với dung dịch HCl

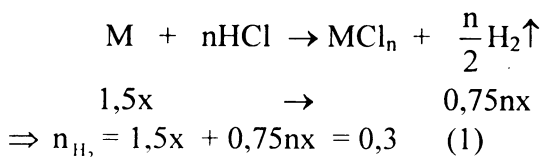

$$\rightarrow m_{\text{Al}} = 27.0,2 = 5,4 \text{ gam} \rightarrow m_{\text{M}} = 11,1 - 5,4 = 5,7 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow M = \frac{5,7}{0,3} = 19 \text{ (loại)}$$

• Trường hợp 2: M tác dụng với dung dịch HCl

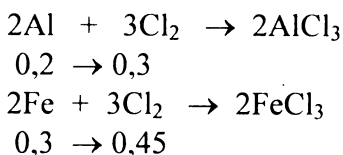
Mặt khác :

$$27x + 1,5Mx = 11,1 \quad (2)$$

Từ (1)(2) suy ra :

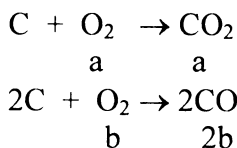
$$\frac{27 + 1,5M}{1,5 + 0,75n} = \frac{11,1}{0,3} \Rightarrow M = 18,5n + 19 \Rightarrow n = 2 \text{ và } M = 56 (\text{Fe})$$

b)

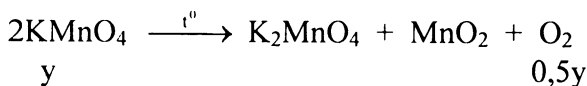
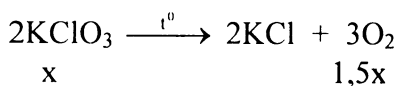
$$\Rightarrow V_{\text{Cl}_2} = 0,75.22,4 = 16,8 \text{ lít}$$

3.

$$\text{Ta có hệ : } \begin{cases} a + 2b = 0,04 \\ 44a + 56b = 32.0,04 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,01 \\ b = 0,015 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{O}_2} = 0,025 (\text{mol})$$

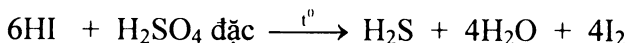
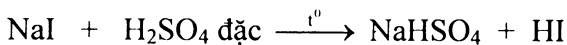
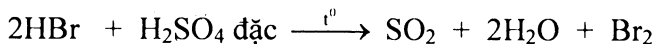
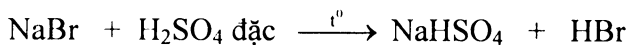
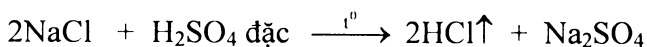
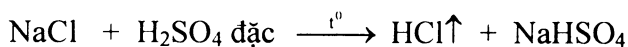
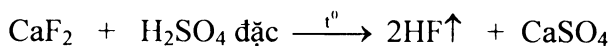
$$\text{Suy ra : } \begin{cases} 1,5x + 0,5y = 0,025 \\ 122,5x + 158y = 4,385 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,01 \\ y = 0,02 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \% n_{\text{KMnO}_4} = \frac{158.0,02}{4,385} . 100\% = 72,06\%$$

4. Phương pháp sunfat là cho muối halogenua kim loại tác dụng với axit sunfuric đặc, nóng để điều chế hidrohlogenua dựa vào tính dễ bay hơi của hidrohlogenua.

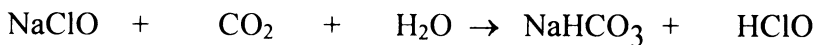
Phương pháp này chỉ áp dụng để điều chế HF, HCl, không điều chế được HBr và HI vì axit H₂SO₄ là chất oxi hoá mạnh còn HBr và HI trong dung dịch là những chất khử mạnh, do đó áp dụng phương pháp sunfat sẽ không thu được HBr và HI mà thu được Br₂, I₂.

Các phương trình phản ứng:

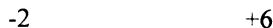

5. Axit hipoclorơ :

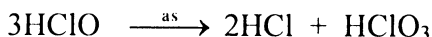
- Tính axit rất yếu, yếu hơn axit cacbonic

- Tính oxi hoá mãnh liệt, đưa chất phản ứng có số oxi hoá cao nhất

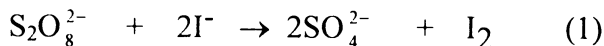

- Dễ bị phân tích: $\text{HClO} \xrightarrow{\text{as}} \text{HCl} + \text{O}$

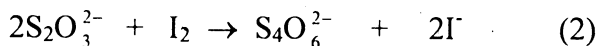

6.

a) Các phương trình phản ứng xảy ra:

I_2 giải phóng ra bị $\text{S}_2\text{O}_3^{2-}$ khử ngay

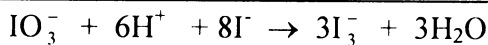
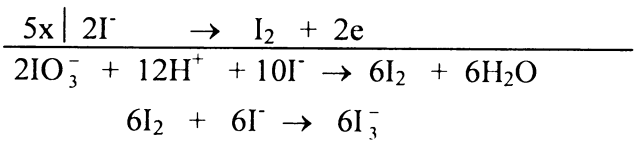
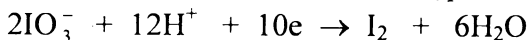
Khi hết $\text{S}_2\text{O}_3^{2-}$ thì một ít I_2 giải phóng ra từ (1) tác dụng với dung dịch hồ tinh bột làm cho dung dịch xuất hiện màu xanh lam.

b) Ta có: $v = \frac{1}{2} \cdot \frac{\Delta C_{\text{I}_2}}{\Delta t} \quad (2)$

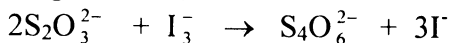
Thay số vào (2):

$\Delta t_1 : 20$	$\Delta C_1 : 0,248$	$v_1 : 6,2 \cdot 10^{-3}$
$\Delta t_2 : 50$	$\Delta C_2 : 0,600$	$v_2 : 6,0 \cdot 10^{-3}$
$\Delta t_3 : 80$	$\Delta C_3 : 0,990$	$v_3 : 6,188 \cdot 10^{-3}$
		$\bar{v} = \frac{(6,2 + 6,0 + 6,188) \cdot 10^{-3}}{3}$ $= 6,129 \cdot 10^{-3} \text{ (mol.l}^{-1} \cdot \text{s}^{-1})$

7. Phản ứng xảy ra khi cho HCl vào hỗn hợp $\text{KIO}_3 + \text{KI}$

Phản ứng chuẩn độ:

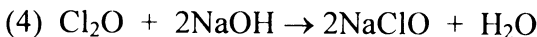
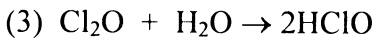
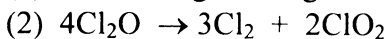
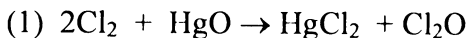

$$\text{Số mmol H}^+ = 2 \times \text{số mmol I}_3^- = \text{số mmol S}_2\text{O}_3^{2-} = 0,01054 \cdot 10,50 = 0,11067$$

$$\Rightarrow C_{\text{HCl}} = \frac{0,11067}{100} = 1,1067 \cdot 10^{-3} \text{ M}$$

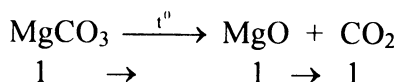
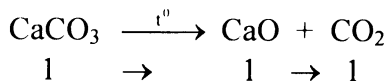
8. Đáp số: $\% \text{Na}_2\text{S} = 72,36\%$; $\% \text{Na}_2\text{S}_2\text{O}_3 = 14,4\%$

9. X là Cl_2 , Y là Cl_2O , Z là ClO_2

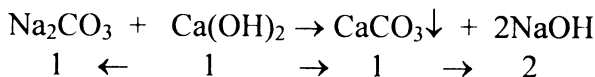
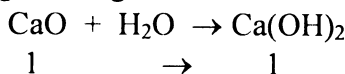
10.

a) Coi hỗn hợp gồm 1 (mol) CaCO_3 ; 2 (mol) Na_2CO_3 và 1 (mol) MgCO_3

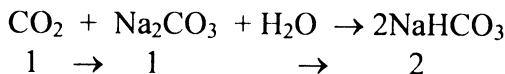
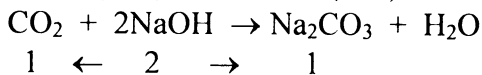

Chất rắn Y gồm: Na_2CO_3 , CaO và MgO . Khí X là CO_2

• $\text{Y} + \text{H}_2\text{O}$: MgO không tan

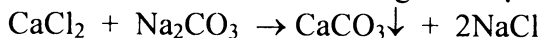

Dung dịch Z chứa 2 (mol) NaOH và 1 (mol) Na_2CO_3

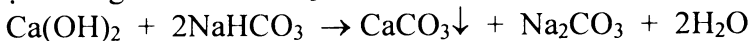

Dung dịch Z_1 chứa: 1 (mol) Na_2CO_3 và 2 (mol) NaHCO_3

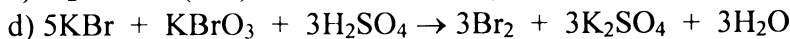
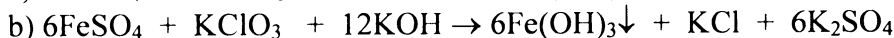
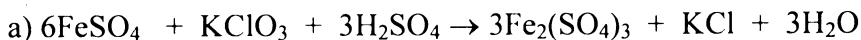
b) Cho Z_1 phản ứng với CaCl_2 dư nếu có kết tủa trắng xuất hiện chứng tỏ có Na_2CO_3

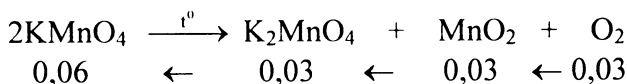
Lọc bỏ kết tủa, cho nước lọc tác dụng với dung dịch Ca(OH)_2 nếu có kết tủa trắng xuất hiện chứng tỏ có NaHCO_3 .

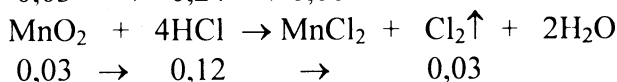
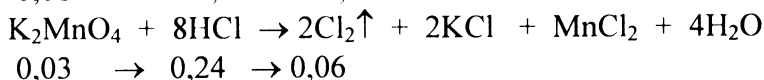
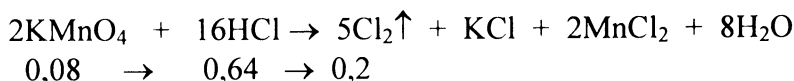
11.

$$12. n_{\text{KMnO}_4} \text{ ban đầu} = \frac{22,12}{158} = 0,14 \text{ mol}; n_{\text{O}_2} = \frac{22,12 - 21,16}{32} = 0,03 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{KMnO}_4} \text{ còn} = 0,14 - 0,06 = 0,08 \text{ mol}$$

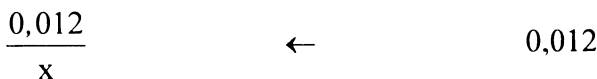
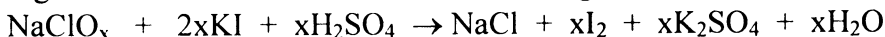
$$\Rightarrow n_{\text{Cl}_2} = 0,2 + 0,06 + 0,03 = 0,29 \text{ mol} \Rightarrow V_{\text{Cl}_2} = 0,29.22,4 = 6,50 \text{ lít}$$

$$\Rightarrow n_{\text{HCl}} = 0,64 + 0,24 + 0,12 = 1,0 \text{ mol}$$

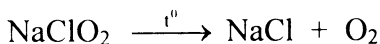
$$\Rightarrow V_{\text{ddHCl}} = \frac{m_{\text{ddHCl}}}{d} = \frac{1,36.5.100\%}{36,5\%.1,18} = 84,74 \text{ ml}$$

$$13. n_{\text{I}_2} = \frac{3,05}{254} = 0,012 \text{ mol}$$

Đặt công thức của muối chưa biết là NaClO_x , trong đó $x = 1 \div 4$.

$$\Rightarrow \frac{0,543}{23 + 35,5 + 16x} = \frac{0,012}{x} \Rightarrow x = 2 \Rightarrow \text{Muối ban đầu là } \text{NaClO}_2.$$

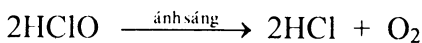
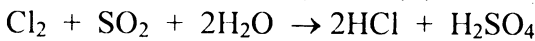
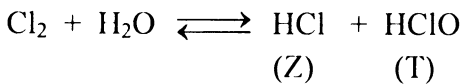
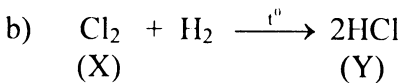
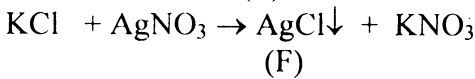
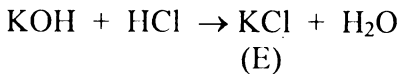
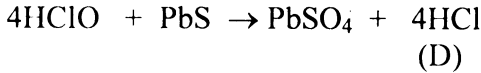
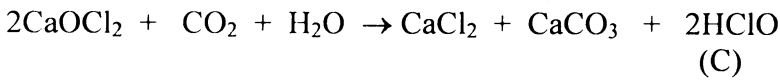
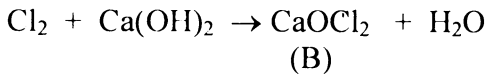
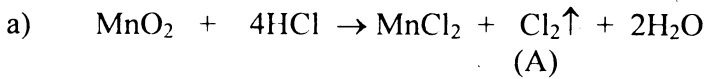

Cứ 1 mol NaClO_2 90,5 gam tạo nên 1 mol NaCl (58,5 gam). Khối lượng giảm 32 gam hay:

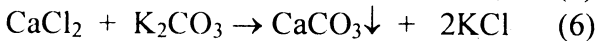
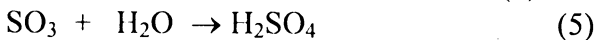
$$\frac{32.100\%}{90,5} = 35,4\%$$

Vậy NaClO_2 có khối lượng giảm 35,4%.

14.

15. Các phương trình phản ứng:

$$(4)(5) \Rightarrow n_{\text{SO}_2} = n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = \frac{191,180}{100,98} = 1,56 \text{ mol}$$

$$(4) \Rightarrow n_{\text{O}_2} = \frac{1}{2} n_{\text{SO}_2} = 0,78 \text{ mol}$$

$$(6) \Rightarrow n_{\text{CaCO}_3} = n_{\text{K}_2\text{CO}_3} = n_{\text{CaCl}_2} = 0,360,5 = 0,18 \text{ mol} \Rightarrow m_{\text{CaCO}_3} = 100.0,18 = 18 \text{ gam}$$

b) Gọi x, y là số mol KClO_3 và KCl trong hỗn hợp A. Ta có:

$$x + y = \frac{m_A - m_{\text{O}_2} - m_{\text{CaCl}_2}}{M_{\text{KCl}}} = \frac{83,68 - 0,78.32 - 0,18.111}{74,5} = 0,52 \quad (1)$$

Theo đầu bài:

$$x + y + 0,18.2 = \frac{22y}{3} \quad (2)$$

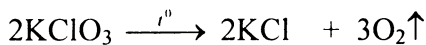
Giải hệ (1)(2) ta được: $x = 0,4$ mol và $y = 0,12$ mol

Phần trăm khối lượng KClO_3 trong A là

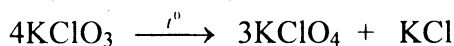
$$\% \text{KClO}_3 = \frac{0,4 \cdot 122,5 \cdot 100\%}{83,68} = 58,55\%$$

$$0,03 \quad \leftarrow \quad \frac{4,305}{143,5} = 0,03$$

$$0,02 \quad \leftarrow \quad 0,02 \leftarrow 0,03$$

$$0,04 \quad \leftarrow \quad 0,03 \leftarrow (0,03 - 0,02) = 0,01$$

$$\rightarrow n_{\text{KClO}_3 \text{ dư}} = \frac{12,25}{122,5} - 0,02 - 0,04 = 0,04 \text{ mol}$$

Vậy, chất rắn A chứa: 0,03 mol KCl ; 0,03 mol KClO_4 và 0,04 mol KClO_3 dư

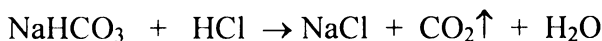
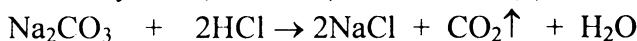
$$\rightarrow m_{\text{KCl}} = 74,5 \cdot 0,03 = 2,235 \text{ gam}; m_{\text{KClO}_3} = 122,5 \cdot 0,04 = 4,9 \text{ gam};$$

$$m_{\text{KClO}_4} = 138,5 \cdot 0,03 = 4,155 \text{ gam}$$

17. Đặt MCl là công thức của muối clorua của kim loại kiềm

Gọi $2x$, $2y$, $2z$ lần lượt là số mol của Na_2CO_3 , NaHCO_3 và MCl chứa trong hỗn hợp. Ta có:

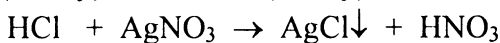
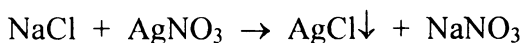
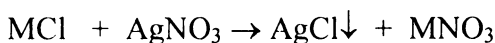
$$212x + 168y + 2(M + 35,5)z = 43,71 \quad (1)$$

$$\Rightarrow x + y = \frac{17,6}{2,44} = 0,2 \quad (2)$$

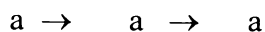
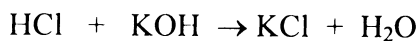
Dung dịch A chứa MCl , NaCl , HCl dư

$$\bullet \frac{1}{2} \text{A} + \text{AgNO}_3:$$

$$\Rightarrow 2x + y + a + z = \frac{68,88}{143,5} = 0,48 \quad (3)$$

$$\bullet \frac{1}{2} A + KOH: n_{KOH} = 0,125 \cdot 0,8 = 0,1 \text{ mol}$$

$\Rightarrow a = 0,1 \text{ mol}$. Thay a vào (3):

$$2x + y + z = 0,38 \quad (4)$$

$$\Rightarrow m_{\text{muối}} = m_{KCl} + m_{NaCl} + m_{MCl} = 74,5 \cdot 0,1 + 58,5(2x + y) + (M + 35,5)z = 29,68$$

$$\Rightarrow 58,5(2x + y) + (M + 35,5)z = 22,23 \quad (5)$$

Giải hệ (1) (2) (4) (5) ta được:

$$x = 0,15 \text{ mol}; y = 0,05 \text{ mol}; z = 0,03 \text{ mol}; M = 23 \text{ (Na)}$$

b) Phần trăm khối lượng của mỗi kim loại trong hỗn hợp đầu:

$$\%Na_2CO_3 = \frac{2 \cdot 0,15 \cdot 106 \cdot 100\%}{43,71} = 72,75\%$$

$$\%NaHCO_3 = \frac{2 \cdot 0,05 \cdot 84 \cdot 100\%}{43,71} = 19,21\%$$

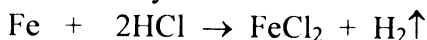
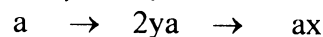
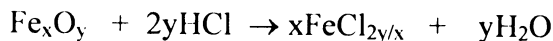
$$\%KCl = 100\% - (72,75\% + 19,21\%) = 8,04\%$$

$$c) n_{HCl} \text{ đã dùng} = 4x + 2y = 0,7 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow V_{dd HCl} = \frac{m_{HCl} \cdot 100\%}{C\% \cdot d} = \frac{0,7 \cdot 36,5 \cdot 100\%}{10,52\% \cdot 1,05} = 231,3 \text{ ml}$$

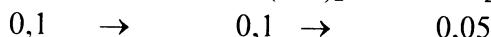
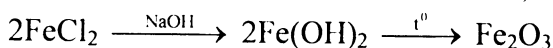
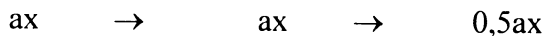
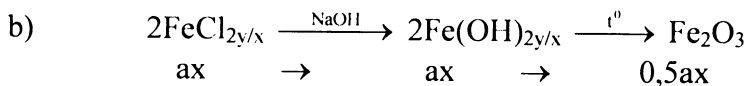
18.

$$a) n_{H_2} = \frac{PV}{RT} = \frac{1,4,48}{0,082(273 + 273)} = 0,1 \text{ mol}$$

$$0,1 \leftarrow 0,2 \leftarrow 0,1 \leftarrow 0,1$$

$$\Rightarrow \%Fe = \frac{0,1 \cdot 56 \cdot 100\%}{28,8} = 19,44\% \rightarrow \%Fe_xO_y = 100\% - 19,44\% = 80,56\%$$

$$\Rightarrow 80(ax + 0,05) = 32 \rightarrow ax + 0,1 = 0,4 \Rightarrow ax = 0,3 \text{ mol}$$

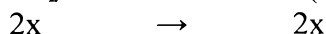
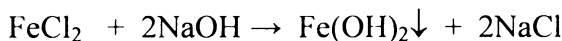
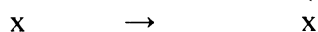
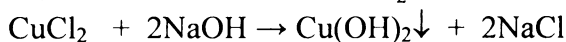
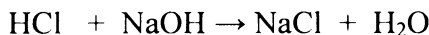
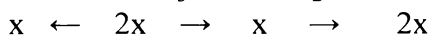
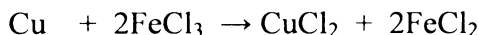
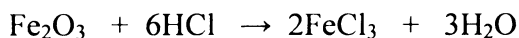
$$\text{Mặt khác: } m_Y = 56 \cdot 0,1 + (56x + 16y)a = 28,8 \Rightarrow ay = 0,4 \text{ mol}$$

$$\frac{x}{y} = \frac{0,3}{0,4} = \frac{3}{4} \quad (Fe_3O_4)$$

$$c) n_{HCl} = 2ay + 0,2 = 2(0,4 + 0,1) = 1 \text{ mol} \Rightarrow V_{dd HCl} = \frac{1}{2} = 0,5 \text{ lít} = 500 \text{ ml}$$

19.

a) Phần 1:

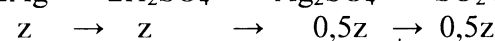
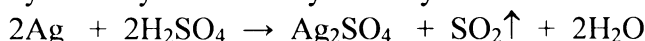
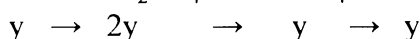
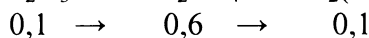
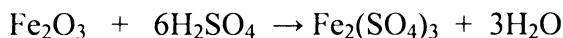

$$\Rightarrow m_{\text{kết tủa}} = 98x + 90.2x = 27,8 \Rightarrow x = 0,1 \text{ (mol)}$$

$$\Rightarrow m_Z = 47,2 - (160 + 64).0,1 = 24,8 \text{ (gam)}$$

$$\text{b) } m_{\text{SO}_2} = 47,2 - 31,2 = 16 \text{ (gam)} \Rightarrow n_{\text{SO}_2} = \frac{16}{64} = 0,25 \text{ (mol)} \Rightarrow V = 0,25.22,4 = 5,6 \text{ lít}$$

c)

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} 64y + 108z = 47,2 - 160.0,1 \\ y + 0,5z = 0,25 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} y = 0,15 \\ z = 0,2 \end{cases}$$

$$m_{\text{ddA}} = 100 + 31,2 = 131,2 \text{ (gam)}$$

Nồng độ phần trăm các chất trong A là

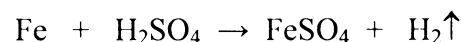
$$\text{C\%}_{\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3} = \frac{400.0,1.100\%}{131,2} = 30,48\%$$

$$\text{C\%}_{\text{CuSO}_4} = \frac{160.0,15.100\%}{131,2} = 18,29\%$$

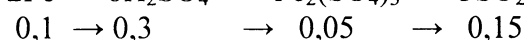
$$\text{C\%}_{\text{Ag}_2\text{SO}_4} = \frac{312.0,1.100\%}{131,2} = 23,78\%$$

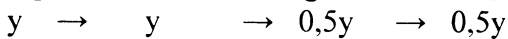
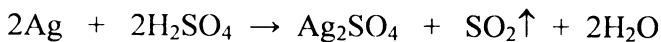
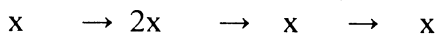
20. a) Tính m

• Phần 2 :

• Phần 3 :

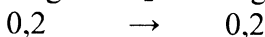
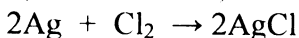
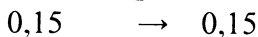
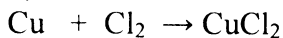
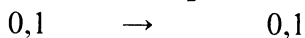
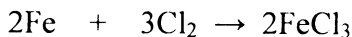

Ta có hệ :

$$\begin{cases} 0,15 + x + 0,5y = 0,4 \\ 56.0,1 + 64x + 108y = \frac{110,4}{3} \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,15 \\ y = 0,2 \end{cases}$$

• Phần 1 :

$$\Rightarrow m = 162,5.0,1 + 135.0,15 + 143,5.0,2 = 65,2 \text{ (gam)}.$$

$$\text{b) } n_{\text{H}_2\text{SO}_4} (\text{phản ứng}) = 0,3 + 2.0,15 + 0,2 = 0,8 \text{ (mol)}$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} (\text{còn}) = 1,2 - 0,8 = 0,4 \text{ (mol)}$$

$$m_{\text{ddY}} = 36,8 + 120 - 64.0,4 = 131,2 \text{ (gam)}$$

$$C\%_{\text{H}_2\text{SO}_4} = \frac{0,4.98.100\%}{131,2} = 29,87\%$$

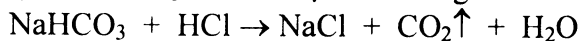
$$C\%_{\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3} = \frac{0,05.400.100\%}{131,2} = 15,24\%$$

$$C\%_{\text{CuSO}_4} = \frac{0,15.160.100\%}{131,2} = 18,29\%$$

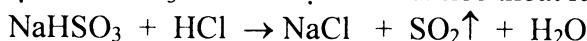
$$C\%_{\text{Ag}_2\text{SO}_4} = \frac{0,1.312.100\%}{131,2} = 23,78\%$$

21. a) Dùng dung dịch HCl làm thuốc thử. Nhận ra:

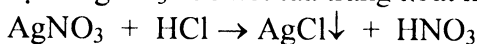
- Dung dịch NaHCO_3 : Có sủi bọt khí không mùi thoát ra.

- Dung dịch NaHSO_3 : Có sủi bọt khí mùi xốc thoát ra.

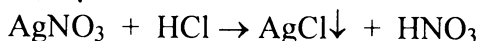

- Dung dịch AgNO_3 : Có kết tủa trắng xuất hiện.

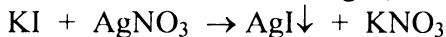
Dung dịch không hiện tượng gì là NaCl.

b) Dùng dung dịch HCl làm thuốc thử. Nhận ra dung dịch AgNO_3 vì có kết tủa trắng xuất hiện.

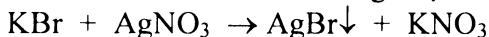

Dùng dung dịch AgNO_3 làm thuốc thử đối với các dung dịch còn lại nhận ra:

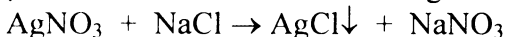
- Dung dịch KI: Vì có kết tủa màu vàng đậm xuất hiện.

- Dung dịch KBr: Vì có kết tủa màu vàng nhạt xuất hiện.

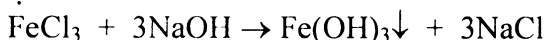
- Dung dịch NaCl: Vì có kết tủa màu trắng xuất hiện.

Dung dịch còn lại là $\text{Mg}(\text{NO}_3)_2$ không hiện tượng gì.

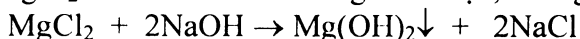
22.

a) Nhận ra dung dịch FeCl_3 vì có màu vàng nhạt. Dùng dung dịch FeCl_3 làm thuốc thử đối với các dung dịch còn lại. Nhận ra dung dịch NaOH vì có kết tủa màu nâu đỏ xuất hiện.

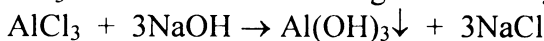

Lấy dung dịch NaOH cho vào 4 dung dịch còn lại. Nhận ra:

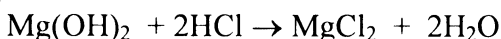
- Dung dịch MgCl_2 : Có kết tủa màu trắng xuất hiện, không tan trong NaOH dư.

- Dung dịch AlCl_3 : Vì có kết tủa màu trắng keo xuất hiện, tan trong NaOH dư.

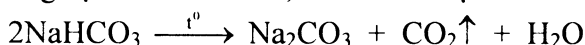

- Dung dịch HCl và BaCl_2 không hiện tượng. Dung dịch nào hòa tan kết tủa $\text{Mg}(\text{OH})_2$ là dung dịch HCl

Dung dịch còn lại là BaCl_2 .

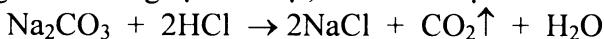
b) Đun nóng nhẹ dung dịch các mẫu thử, nếu có sủi bọt khí thoát ra NaHCO_3 .

Dùng dung dịch NaHCO_3 làm thuốc thử đối với các dung dịch còn lại. Nhận ra dung dịch HCl vì có khí thoát ra.

Cho HCl tác dụng với ba dung dịch còn lại, nếu có sủi bọt khí thoát ra là Na_2CO_3 .

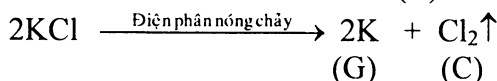
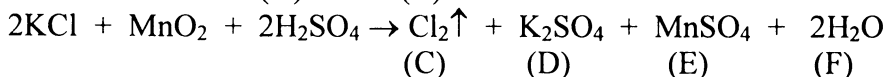
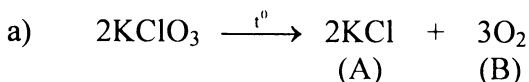

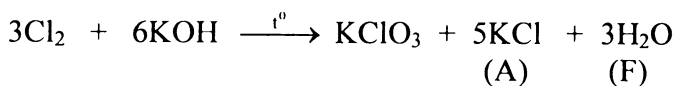
Lấy Na_2CO_3 cho vào hai dung dịch BaCl_2 và NaCl. Nếu có kết tủa trắng xuất hiện thì đó là dung dịch BaCl_2 .

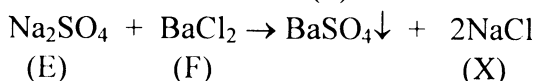
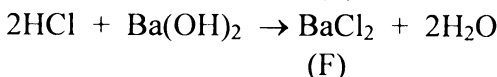
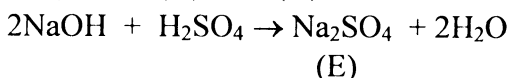
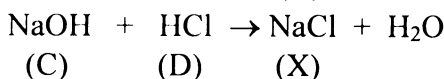
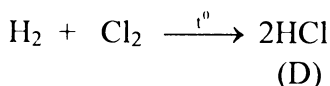
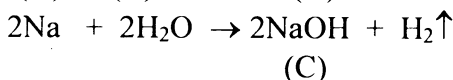
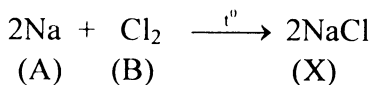
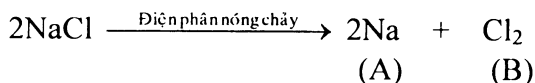
Dung dịch còn NaCl không hiện tượng gì.

23.

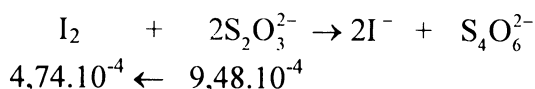

b) Cho X là NaCl

24.

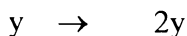
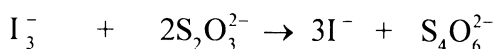
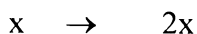
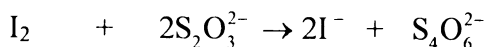
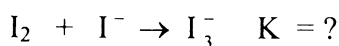
a) Trong pha hữu cơ CCl_4 :

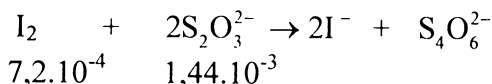
$$\Rightarrow n_{\text{I}_2(\text{H}_2\text{O})} = 5,26 \cdot 10^{-4} \text{ mol} \Rightarrow C_{\text{I}_2(\text{CCl}_4)} = 0,0474 \text{ M}; C_{\text{I}_2(\text{H}_2\text{O})} = 5,26 \cdot 10^{-4} \text{ M}$$

$$\Rightarrow Q = \frac{0,0474}{5,26 \cdot 10^{-4}} = 90.$$

b) Trong pha nước:

Trong pha hữu cơ CCl_4 :

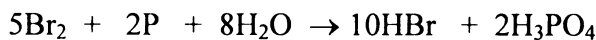
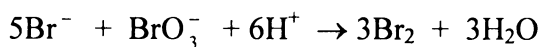
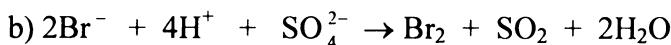
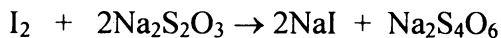
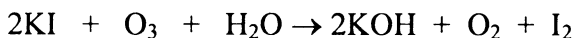
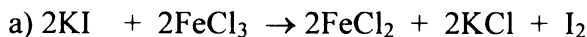
Ta có:

$$Q = \frac{[I_2]_{CCl_4}}{[I_2]_{H_2O}} = 90 \Rightarrow [I_2]_{H_2O} = \frac{7,2 \cdot 10^{-4}}{90} = 8 \cdot 10^{-6} M \Rightarrow [I_3] = 0,2 M$$

Vậy:

$$K = \frac{2 \cdot 10^{-3}}{8 \cdot 10^{-6} \cdot (0,45 - 0,2)} = 10^3$$

25.

Vì khi thêm HCl vào thì khối lượng chất rắn tăng \Rightarrow Trong thí nghiệm 1 HCl hết, M còn

$$n_{HCl}(\text{thí nghiệm 1}) = \frac{16,614 - 3,834}{35,5} = 0,36 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow C_{M HCl} = \frac{0,36}{0,36} = 1M$$

$$n_{HCl}(\text{thí nghiệm 2}) = \frac{18,957 - 16,614}{35,5} = 0,066 \text{ mol} < 0,24 \text{ mol}$$

\Rightarrow M hết, HCl còn

$$\Rightarrow \Sigma n_{HCl} = 0,36 + 0,066 = 0,426 \text{ mol}$$

$$(*) \Rightarrow n_M = \frac{0,426}{n} = \frac{3,834}{M} \Rightarrow M = 9n \Rightarrow n = 3 \text{ và } M = 27 (Al)$$

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO

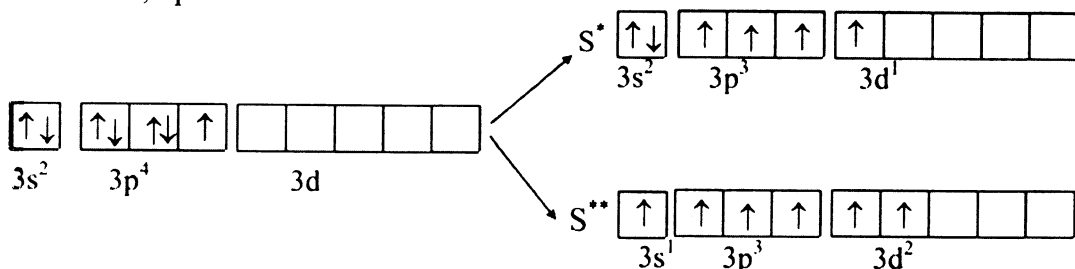
I. TÍNH CHẤT CỦA OXI VÀ LƯU HUỖNH

1. Cấu hình electron

Nguyên tử O có cấu hình electron $1s^2 2s^2 2p^4$, có 2 electron độc thân.

Nguyên tử S có cấu hình electron: $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^4$, có 2 electron độc thân.

Khác với nguyên tử O, trong nguyên tử S còn phân lớp 3d trống, khi bị kích thích các electron cặp đôi có thể chuyển thành electron độc thân khi nhảy từ mức 3s, 3p lên 3d.

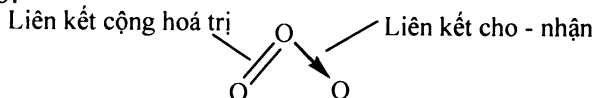

Trong các hợp chất của O (trừ hợp chất với flo và hợp chất peoxit), nguyên tố O có số oxi hoá là -2.

Trong các hợp chất của S với những nguyên tố có độ âm điện nhỏ hơn (kim loại, hidro, ...), nguyên tố S có số oxi hoá -2. Còn trong các hợp chất cộng hoá trị của S với những nguyên tố có độ âm điện lớn hơn (oxi, clo, ...), nguyên tố S có số oxi hoá +4 hoặc +6.

2. Tính chất vật lí

Oxi tồn tại ở trạng thái phân tử O_2 ($O = O$). Điều kiện thường là một chất khí không màu, không mùi, hơi nặng hơn không khí. Oxi ít tan trong nước, oxi hóa lỏng khi bị nén ở áp suất cao và nhiệt độ thấp. Oxi lỏng là một chất lỏng màu xanh nhạt, $t_s^0 = -183^0C$. Oxi còn tồn tại ở một trạng thái khác là ozon (O_3) có công thức cấu tạo:

Lưu huỳnh là chất rắn màu vàng, nhiệt độ nóng chảy tương đối thấp. Lưu huỳnh không tan trong nước, nhưng tan được trong các dung môi hữu cơ. Khi bị đun nóng lưu huỳnh thành dèo, màu hơi nâu, sau đó nếu tiếp tục đun nóng mạnh sẽ tạo ra hơi lưu huỳnh có màu nâu sẫm. Lưu huỳnh có hai dạng thù hình : Lưu huỳnh tà

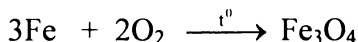
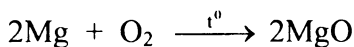
phương (S_α) và lưu huỳnh đơn tà (S_β). Chúng khác nhau về cấu tạo tinh thể và một số tính chất vật lí, nhưng tính chất hoá học giống nhau.

3. Tính chất hóa học

3.1. Oxi

Nguyên tố oxi có độ âm điện lớn (3,44), chỉ đứng sau flo (3,98). Khi tham gia phản ứng, nguyên tử O dễ dàng nhận thêm 2 electron. Do vậy, oxi là nguyên tố phi kim hoạt động, có tính oxi hoá mạnh. Trong các hợp chất (trừ hợp chất với flo và hợp chất peoxit), nguyên tố oxi có số oxi hoá -2.

- Oxi hóa trực tiếp với nhiều kim loại (trừ Pt, Au,...) thành oxit bazơ hoặc oxit lưỡng tính.

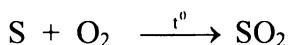
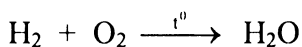
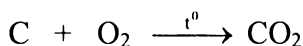

Nếu sắp xếp các kim loại theo dãy:

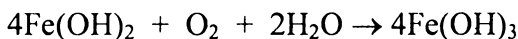
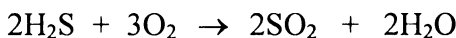
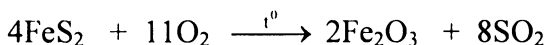
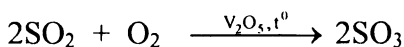
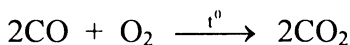
K Ba Ca Na Mg Al Zn Fe Pb Cu Hg Ag Pt Au

Thì phản ứng diễn ra như sau:

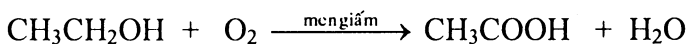
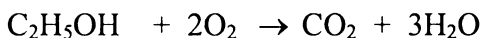
- Các kim loại K, Na cháy tạo thành oxit (như Na_2O , K_2O) khi có lượng O_2 hạn chế, còn nếu dư O_2 thì sẽ tạo thành peoxit (như Na_2O_2 , K_2O_2).
- Các kim loại từ Ca, Mg, Al, Zn, Fe cháy tạo thành oxit và khả năng phản ứng với O_2 giảm dần.
- Các kim loại Pb → Hg không cháy nhưng tạo thành một lớp màng oxit trên bề mặt.
- Các kim loại Ag → Au không cháy và không tạo thành lớp oxit trên bề mặt.
- Khi đun nóng oxi hóa được nhiều phi kim (trừ halogen) tạo oxit axit hoặc oxit không tạo muối.

- Oxi hóa với được nhiều hợp chất có tính khử

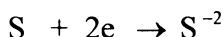
- Oxi hóa hoàn toàn hoặc không hoàn toàn nhiều hợp chất hữu cơ

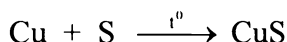
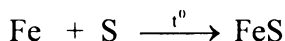
3.2. Lưu huỳnh

- Đơn chất lưu huỳnh (số oxi hóa = 0) có số oxi hóa trung gian giữa - 2 và +6. Khi tham gia phản ứng hóa học, nó thể hiện tính oxi hóa hoặc tính khử.
- Lưu huỳnh thể hiện tính oxi hóa yếu hơn oxi nhưng tính khử mạnh hơn oxi.

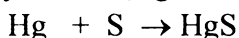
3.2.1. Tính oxi hóa:

- Tác dụng với nhiều kim loại (trừ Au, Pt) khi đun nóng tạo muối sunfua.

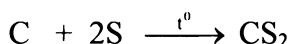

Đặc biệt lưu huỳnh tác dụng với thủy ngân ngay ở nhiệt độ thường.

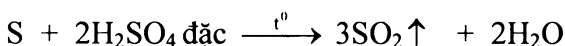
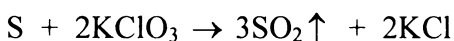
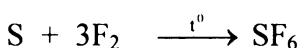
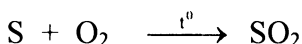

Người ta lợi dụng tính chất này để khử Hg kim loại bị rơi vãi dưới dạng những hạt rất nhỏ bằng cách rắc bột S.

- Tác dụng với hầu hết các phi kim (trừ N₂ và I₂) và hợp chất có tính khử:

3.2.2. Tính khử

Lưu ý: Các dung dịch: H₂SO₄ loãng, HCl, HNO₃ loãng nguội, H₂SO₄ đặc, nguội không tác dụng với lưu huỳnh.

3.2.3. Tính tự oxi hóa - khử

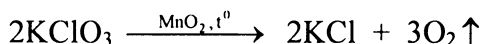
4. Điều chế

4.1. Điều chế oxi

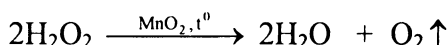
a) Trong phòng thí nghiệm

Nhiệt phân các hợp chất chứa oxi, kém bền với nhiệt như KMnO₄, KClO₃, H₂O₂,

...

Hoặc:

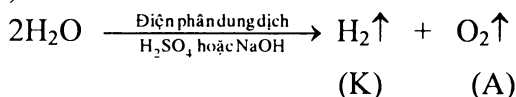
b) Trong công nghiệp

- Từ không khí

Không khí sau khi đã loại bỏ CO_2 , bụi và hơi H_2O , được hóa lỏng. Chúng cất phân đoạn không khí lỏng, thu được khí oxi ở -183°C .

- Từ nước

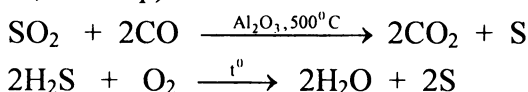
Điện phân nước (có hòa tan chất điện li như H_2SO_4 hoặc NaOH để tăng tính dẫn điện của nước).

4.2. Điều chế lưu huỳnh

- Từ các mỏ lưu huỳnh tự do, dùng hơi nước nấu nóng quá $119,3^\circ\text{C}$ để tách khỏi đất đá.

- Thu hồi cặn bã công nghiệp: Khí SO_2 (khói nhà máy luyện Cu, Pb, Zn), khí H_2S (khói lò than cốc, khí thấp).

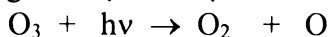

II. TÍNH CHẤT CÁC HỢP CHẤT CỦA OXI VÀ LƯU HUỖNH

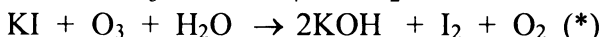
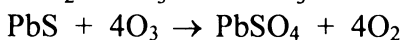
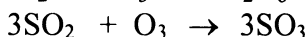
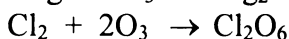
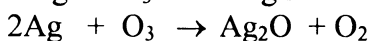
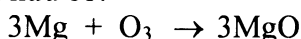
1. Ozon và hidropeoxit

1.1. Ozon

Có tính oxi hóa rất mạnh và mạnh hơn O_2 do phân tử kém bền dễ phân hủy cho oxi nguyên tử hoạt động hóa học rất mạnh.

- O_3 oxi hóa hầu hết các kim loại (trừ Pt, Au), phi kim và hợp chất vô cơ có tính khử, các hợp chất hữu cơ.

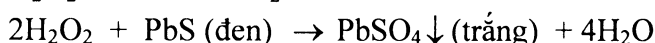
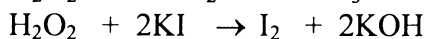
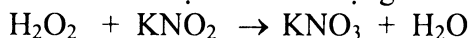

Ở điều kiện thường O_2 không phản ứng với Ag, PbS, dung dịch KI. Dùng phản ứng (*) để nhận biết O_3 bằng giấy tẩm hồ tinh bột không màu \Rightarrow hóa xanh (có I_2)

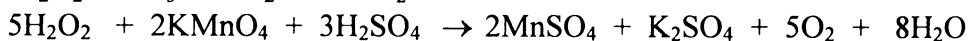
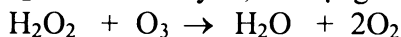
1.2. Hidro peoxit (nước oxi già)

Số oxi hóa của nguyên tố oxi trong H_2O_2 là -1, là số oxi hóa trung gian. Vì vậy, H_2O_2 vừa có tính oxi hóa vừa có tính khử

- H_2O_2 có tính oxi hóa mạnh khi tác dụng với chất khử

- H_2O_2 có tính khử yếu, tác dụng với chất oxi hóa mạnh

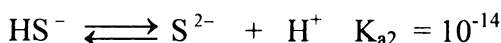

(Phản ứng này dùng để định lượng H_2O_2)

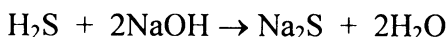
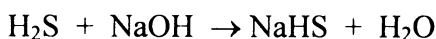
2. Hidrosulfua và muối sunfua (S^{2-})

2.1. Hidrosulfua H_2S

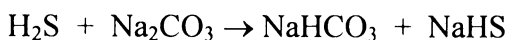
- Chất khí mùi trứng thối, độc, ít tan trong nước, thể hiện tính axit yếu (axit sunfuhidric H_2S).

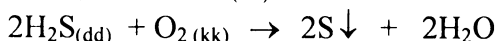
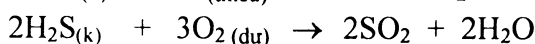
H_2S tác dụng với dung dịch kiềm tạo thành muối trung hòa hoặc muối axit. Thí dụ:

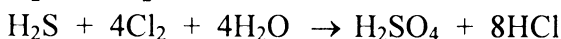
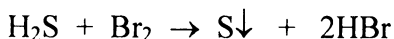
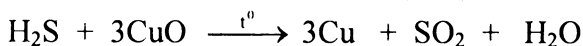
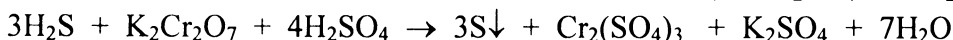
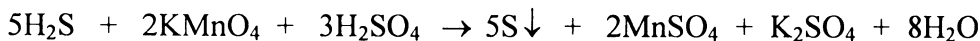
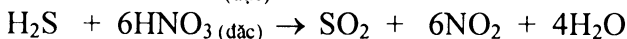
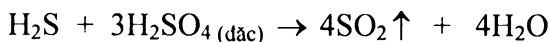
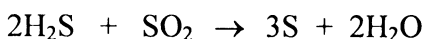
Đặc biệt H_2S tác dụng với các dung dịch muối cacbonat kim loại kiềm chỉ tạo ra muối hidrocacbonat:

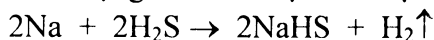
- Thể hiện tính khử mạnh

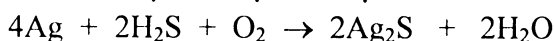
Tác dụng với hầu hết các chất oxi hóa như SO_2 , H_2SO_4 đặc, HNO_3 , dung dịch KMnO_4 , CuO , ...

Lưu ý: Hidrosulfua tác dụng với kim loại kiềm tạo thành muối axit:

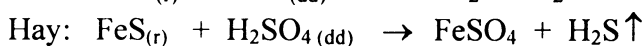
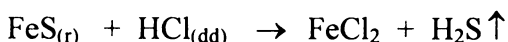

Còn với các kim loại khác thì tạo thành muối sunfua. Đặc biệt H_2S khan không tác dụng với Cu , Ag , Hg , nhưng khi có mặt hơi nước thì lại tác dụng khá nhanh làm cho bề mặt của kim loại xám lại. Thí dụ:

(màu đen)

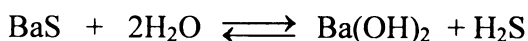
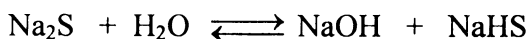
• Điều chế:

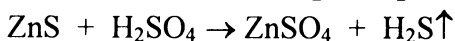
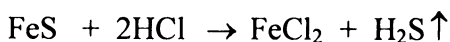
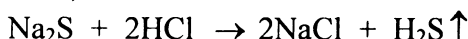
2.2. Muối sunfua S^{2-}

- Muối sunfua của các kim loại nhóm IA, IIA (trừ Be) tan trong nước còn lại không tan trong nước.

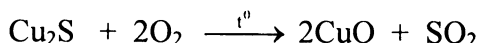
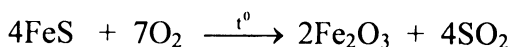
- Muối sunfua (S^{2-}) và hidrosunfua (HS^-) tan được trong nước đều bị thủy phân

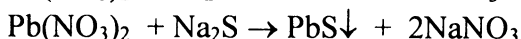
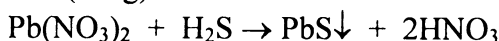
- Một số muối sunfua có màu đặc trưng: ZnS (trắng), MnS (hồng), CdS (vàng), CuS , FeS , Ag_2S , PbS , HgS ... màu đen.
- Muối sunfua là muối của axit yếu nên dễ tan trong dung dịch axit mạnh như HCl , H_2SO_4 loãng sinh ra khí H_2S (trừ muối sunfua của một số kim loại nặng như PbS , CuS , HgS , Ag_2S , ...).

- Tất cả các muối sunfua đều có tính khử mạnh. Khi nung ngoài không khí sẽ cho ta oxit có số oxi hóa tối đa và khí SO_2 :

- Thuốc thử của H_2S và muối sunfua tan là dung dịch Pb^{2+} hay Cd^{2+} vì dễ nhận ra kết tủa PbS (đen) và CdS (vàng)

3. Lưu huỳnh đioxit SO_2 và lưu huỳnh trioxit SO_3

3.1. Lưu huỳnh đioxit hay anhidrit sunfuro hay lưu huỳnh (IV) oxit SO_2

- Công thức cấu tạo:

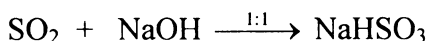
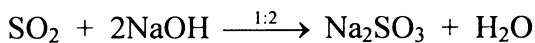

- SO_2 là chất khí không màu, mùi hắc, nặng hơn 2 lần không khí, dễ hóa lỏng ($t^0_s = -10^0\text{C}$) và dễ hóa rắn ($t^0_{nc} = -75^0\text{C}$), tan nhiều trong nước tạo thành dung dịch axit sunfuro (H_2SO_3)

Axit H_2SO_3 là một axit yếu với $K_1 = 2.10^{-2}$ và $K_2 = 6.10^{-8}$.

- SO_2 là oxit axit tác dụng được với oxit bazơ, bazơ kiềm tạo ra muối và nước. Khi tác dụng với bazơ kiềm sản phẩm có thể là muối trung hòa, muối axit hoặc cả hai muối tùy thuộc vào tỉ lệ mol. Thí dụ :

Nguyên tắc:

- +) Dư bazơ \Rightarrow muối trung hòa tức sunfit.
- +) Dư $\text{SO}_2 \Rightarrow$ muối axit tức hidrosunfit (bisunfit).
- +) Sản phẩm hai muối \Rightarrow cả SO_2 và bazơ đều hết.

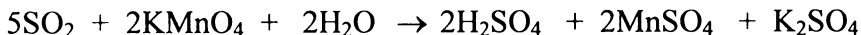
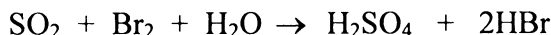
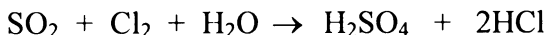
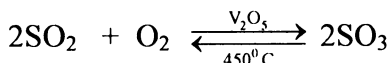
Chỉ có sunfit của kim loại kiềm là tan, sunfit của các kim loại khác thực tế không tan; hidrosunfit kim loại kiềm tách được ở dạng tự do, các hidrosunfit của kim loại khác chỉ tồn tại trong dung dịch.

Điểm đặc biệt là dung dịch nóng của Na_2SO_3 hòa tan bột lưu huỳnh thành natri thiosunfat.

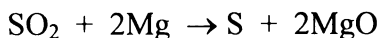
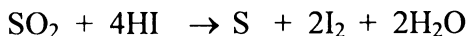
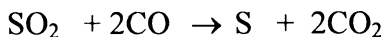
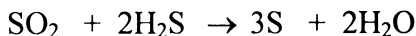

- Do số oxi hóa của nguyên tố lưu huỳnh trong phân tử SO_2 là + 4 (trung gian) nên SO_2 thể hiện:

- Tính khử mạnh (chủ yếu) chỉ kém H_2 , H_2S .

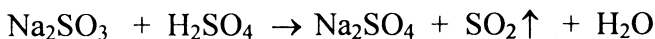

- Tính oxi hóa yếu: Chỉ thể hiện khi tác dụng với chất khử mạnh như H_2S , CO , HI :

- Điều chế SO_2

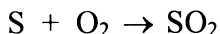
- Trong phòng thí nghiệm:

Thu khí SO_2 vào bình bằng phương pháp đẩy không khí. Để làm khô khí SO_2 , người ta cho khí này (lẫn hơi nước) đi qua bình đựng H_2SO_4 đặc.

- Trong công nghiệp:

- +) Đốt cháy lưu huỳnh:

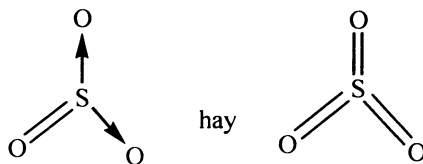

- +) Đốt quặng sunfua kim loại, như pirit sắt (FeS_2):

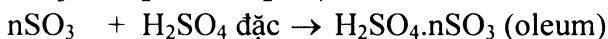

3.2. Lưu huỳnh trioxit hay lưu huỳnh (VI) oxit hay anhidrit sunfuric SO_3

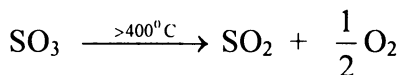
- Công thức cấu tạo:

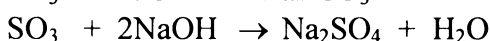
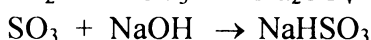
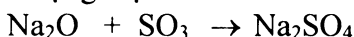
- Ở điều kiện thường SO_3 là chất lỏng không màu (nóng chảy ở 17°C , sôi ở 45°C). SO_3 tan vô hạn trong nước và trong axit sunfuric.

- Phân tử kém bền, tự phân hủy ở trên 400°C , là chất oxi hóa mạnh vì nguyên tử S có số oxi hóa cao nhất +6:

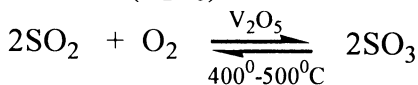

- SO_3 là oxit axit, tác dụng mạnh với các oxit bazơ và bazơ tạo thành muối sunfat.

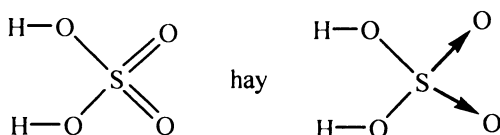
- Điều chế SO_3

Trong công nghiệp, SO_3 được điều chế bằng cách oxi hóa SO_2 ở nhiệt độ cao (450°C - 500°C) có chất xúc tác (V_2O_5).

4. Axit sunfuric

- Công thức cấu tạo:

Trong hợp chất H_2SO_4 , nguyên tố S có số oxi hóa cực đại là +6.

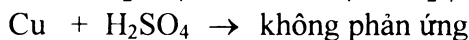
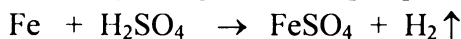
- H_2SO_4 là chất lỏng không màu, sánh như dầu, không bay hơi, nặng gấp gấp hai lần nước (H_2SO_4 98% có $D = 1,84 \text{ g/cm}^3$). H_2SO_4 đặc rất dễ hút ẩm, tính chất này được dùng để làm khô khí ẩm.

- H_2SO_4 đặc tan trong nước, tạo thành những hidrat $\text{H}_2\text{SO}_4 \cdot \text{nH}_2\text{O}$ và toả một lượng nhiệt lớn. Nếu rót nước vào axit H_2SO_4 đặc, nước sôi đột ngột kéo theo những giọt axit sunfuric bắn ra xung quanh gây nguy hiểm. Vì vậy muốn pha loãng axit sunfuric đặc, người ta phải rót từ từ axit vào nước và khuấy nhẹ bằng đũa thủy tinh, tuyệt đối không làm ngược lại.

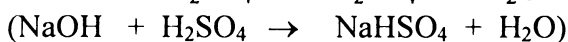
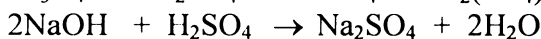
- H_2SO_4 loãng thể hiện đầy đủ tính chất chung của axit :

- Đổi màu quỳ tím thành đỏ.

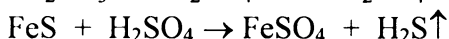
- Tác dụng với kim loại hoạt động (đứng trước H), giải phóng H_2

- Tác dụng với oxit bazơ và bazơ

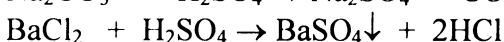
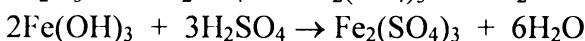

- Tác dụng với muối của những axit yếu

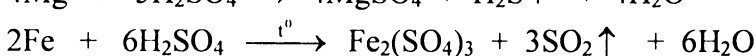
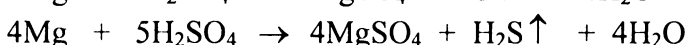
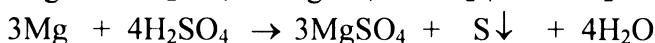
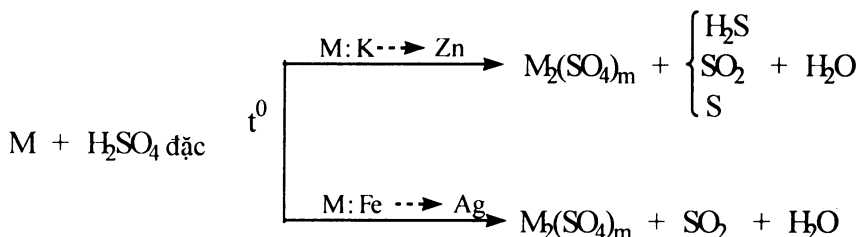

• H_2SO_4 đặc có một số tính chất hóa học đặc trưng sau:

- *Tính axit mạnh* : Thể hiện khi gặp chất không có tính khử

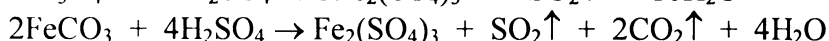
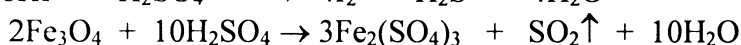
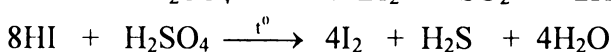
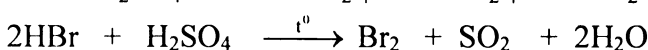
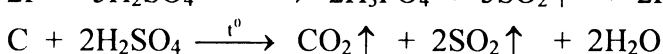
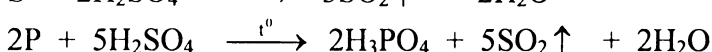
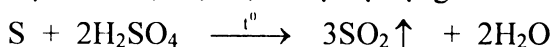

- *Tính oxi hóa mạnh* (tác nhân oxi hóa S^{+6}), oxi hóa hầu hết các kim loại (trừ Au, Pt), nhiều phi kim như C, S, P, ... và nhiều hợp chất có tính khử:

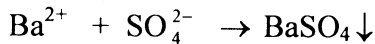

Chú ý : m là hóa trị cao nhất của M.

Một số kim loại như Al, Fe, Cr, bị thụ động hóa trong H_2SO_4 đặc, nguội.

- Nhận biết ion SO_4^{2-} nhờ ion Ba^{2+} (thuốc thử thường dùng là dung dịch BaCl_2 , Ba(OH)_2 , $\text{Ba(NO}_3)_2$, ...)

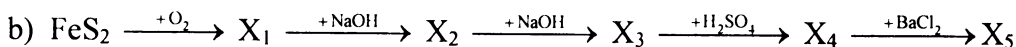
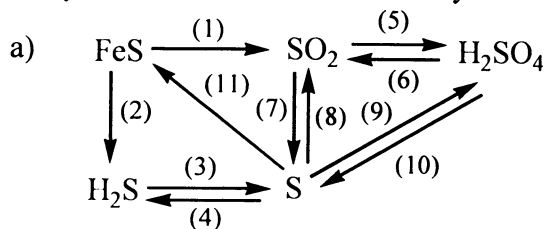
(trắng không tan trong axit hoặc kiềm)

B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP

DẠNG 1: HOÀN THÀNH CÁC PHẢN ỨNG HÓA HỌC THEO SƠ ĐỒ CHUYỂN HÓA

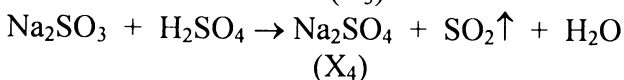
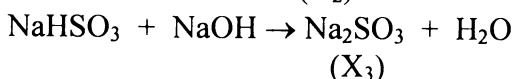
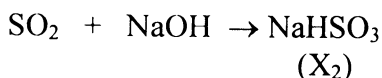
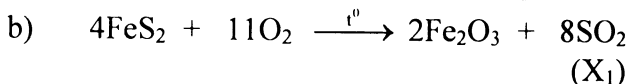
Phương pháp: Nắm vững tính chất hoá học và phương pháp điều chế oxi, lưu huỳnh và các hợp chất của chúng.

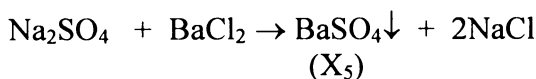
Ví dụ 1. Hoàn thành các sơ đồ chuyển hóa sau:

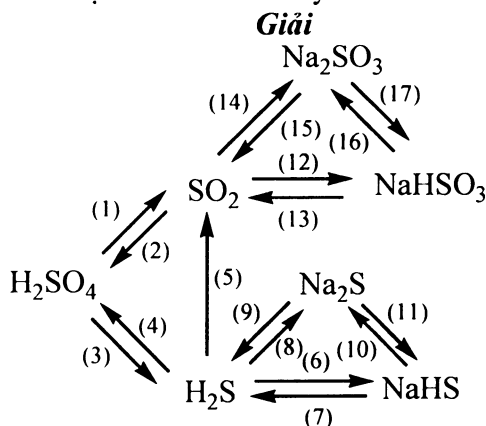
Giải

- a)
- (1) $4\text{FeS} + 7\text{O}_2 \xrightarrow{\text{t}^0} 2\text{Fe}_2\text{O}_3 + 4\text{SO}_2$
 - (2) $\text{FeS} + 2\text{HCl} \rightarrow \text{FeCl}_2 + \text{H}_2\text{S} \uparrow$
 - (3) $2\text{H}_2\text{S} + \text{O}_2 (\text{thiếu}) \xrightarrow{\text{t}^0} 2\text{S} + 2\text{H}_2\text{O}$
 - (4) $\text{S} + \text{H}_2 \xrightarrow{\text{t}^0} \text{H}_2\text{S}$
 - (5) $\text{SO}_2 + \text{Br}_2 + 2\text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{H}_2\text{SO}_4 + 2\text{HBr}$
 - (6) $\text{Cu} + 2\text{H}_2\text{SO}_4 \text{ đặc} \xrightarrow{\text{t}^0} \text{CuSO}_4 + \text{SO}_2 \uparrow + 2\text{H}_2\text{O}$
 - (7) $\text{SO}_2 + 2\text{Mg} \rightarrow 2\text{MgO} + \text{S}$
 - (8) $\text{S} + \text{O}_2 \xrightarrow{\text{t}^0} \text{SO}_2$
 - (9) $\text{S} + 6\text{HNO}_3 \text{ đặc} \rightarrow \text{H}_2\text{SO}_4 + 6\text{NO}_2 + 2\text{H}_2\text{O}$
 - (10) $3\text{Mg} + 4\text{H}_2\text{SO}_4 \text{ đặc} \rightarrow 3\text{MgSO}_4 + \text{S} + 4\text{H}_2\text{O}$

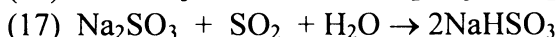
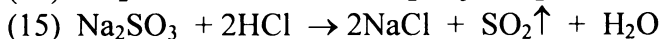
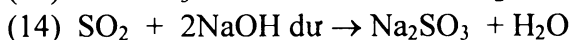
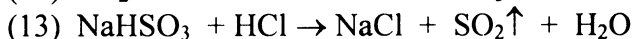
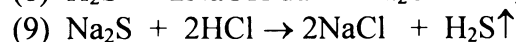
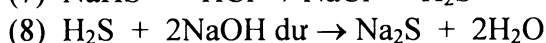
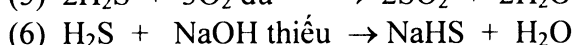
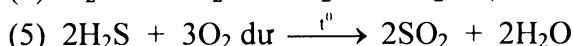
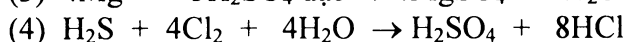
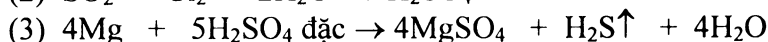
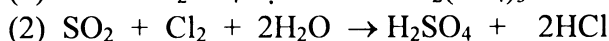
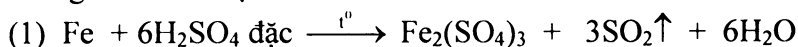

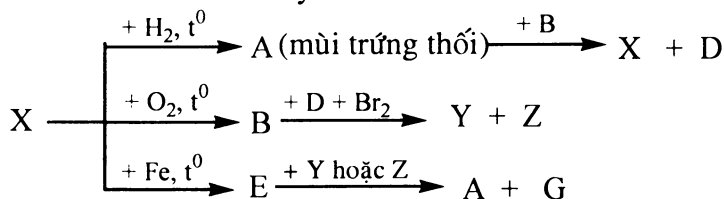
Ví dụ 2. Từ các chất ban đầu: H_2S , H_2SO_4 , NaHS , Na_2S , SO_2 , NaHSO_3 , Na_2SO_3 .
Lập sơ đồ chuyển hóa biểu diễn mối liên hệ giữa các chất trên (nếu có). Viết các phương trình hóa học theo sơ đồ chuyển hóa đó.

Các phương trình hóa học theo sơ đồ trên:

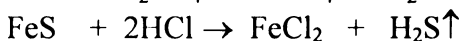
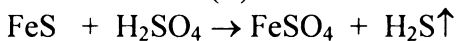
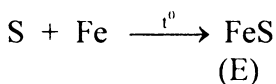
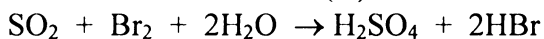
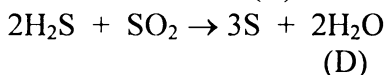
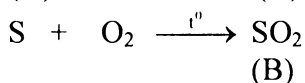
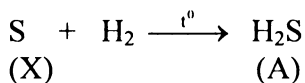

Ví dụ 3. Hoàn thành sơ đồ chuyển hóa sau:

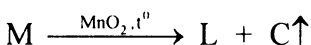
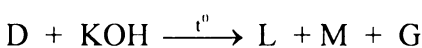
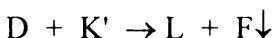
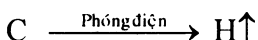
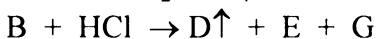
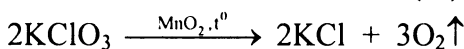
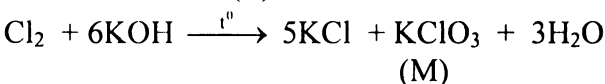
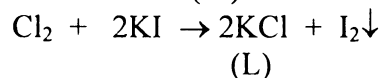
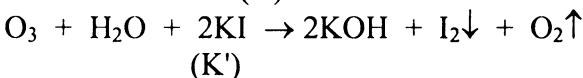
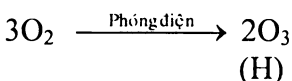
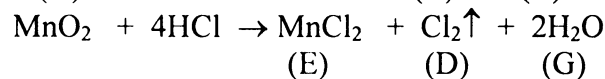
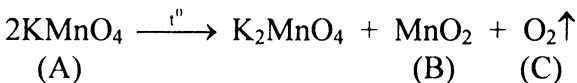

Giải

Khí A là $\text{H}_2\text{S} \Rightarrow \text{X}$ là S

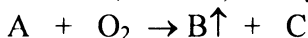

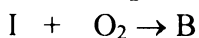
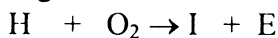
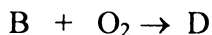
Ví dụ 4. Hoàn thành sơ đồ chuyển hóa sau:

Giải

Ví dụ 5.

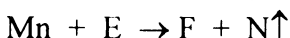
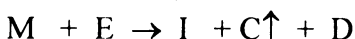
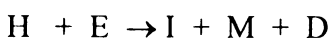
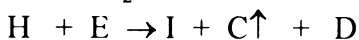
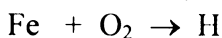
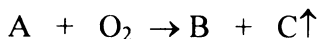
a) Hợp chất vô cơ A chứa 46,67% Fe, còn lại là S. Hoàn thành các phản ứng sau :

A, B, C, D, E, F, G, H, I, M là các chất vô cơ khác nhau.

b)

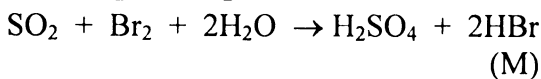
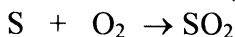
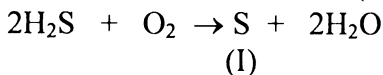
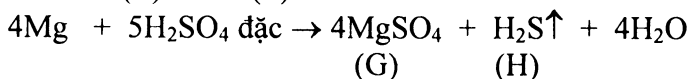
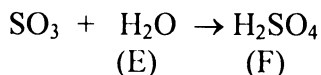
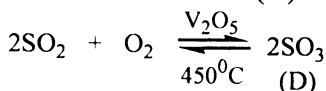
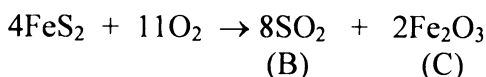

A, B, C, D, E, F, G, H, I, M, N là các chất vô cơ khác nhau.

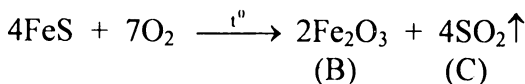
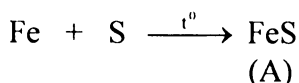
Giải

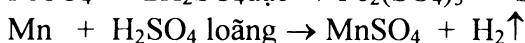
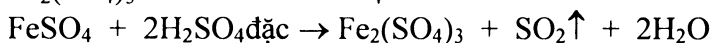
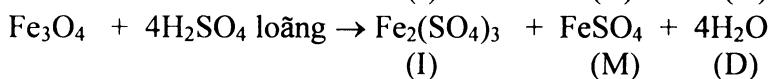
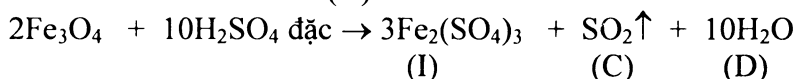
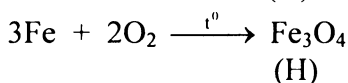
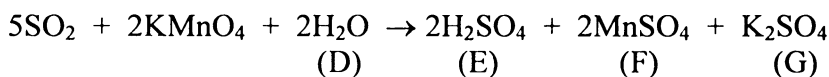
a) Đặt công thức của A là Fe_xS_y . Ta có :

$$x : y = \frac{\%Fe}{56} : \frac{\%S}{32} = \frac{46,67}{56} : \frac{53,33}{32} = 1 : 2 \Rightarrow A \text{ là } FeS_2$$

b)

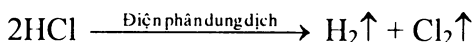
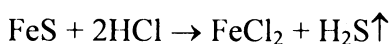
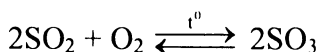
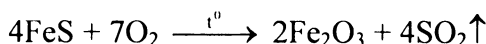

DẠNG 2: BÀI TẬP VỀ ĐIỀU CHẾ

Phương pháp: Nắm vững phương pháp điều chế oxit, lưu huỳnh và các hợp chất của chúng.

Ví dụ 1. Từ các chất ban đầu: KMnO_4 , FeS , dung dịch HCl , có thể điều chế được những khí gì?

Giải

Ví dụ 2. Viết 5 phương trình hóa học trực tiếp điều chế:

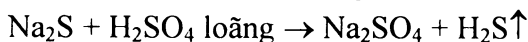
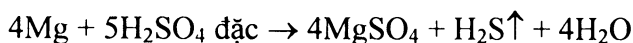
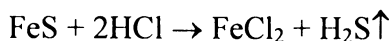
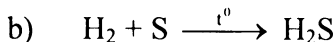
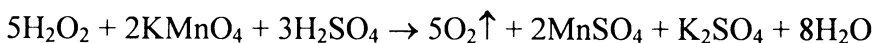
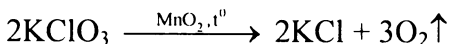
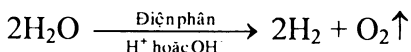
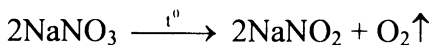
a) O_2

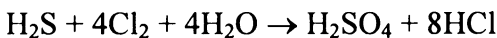
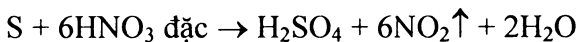
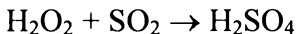
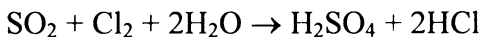
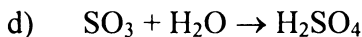
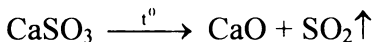
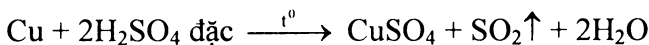
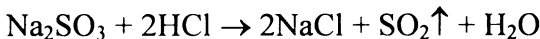
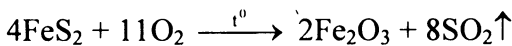
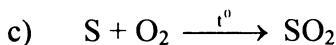
b) H_2S

c) SO_2

d) H_2SO_4

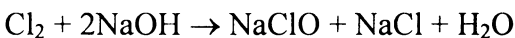
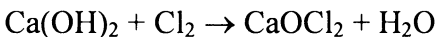
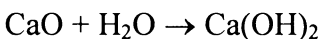
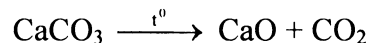
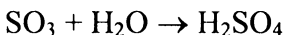
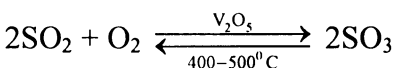
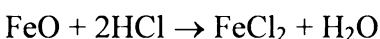
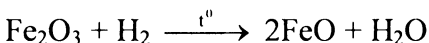
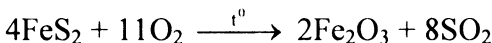
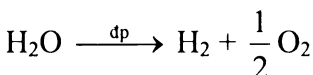
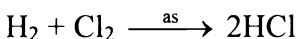
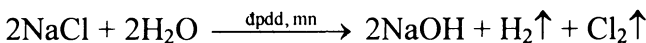
Giải

Ví dụ 3. Từ nguyên liệu ban đầu là muối ăn, đá vôi, nước, quặng pyrit sắt và các điều kiện cần thiết khác. Hãy viết các phương trình phản ứng điều chế : HCl , FeCl_2 , H_2SO_4 , CaOCl_2 , NaClO .

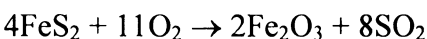
Giải

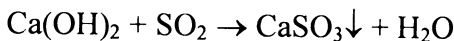
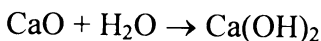
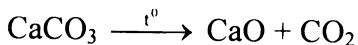
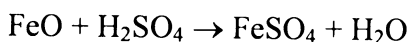
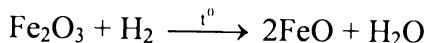
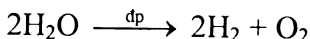
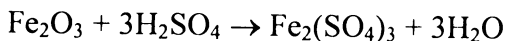
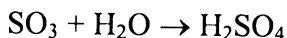
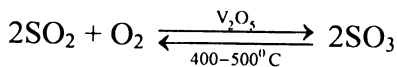

Ví dụ 4. Từ nguyên liệu ban đầu là đá vôi, quặng pyrit sắt, không khí, nước và các điều kiện cần thiết khác. Hãy viết các phương trình hoá học điều chế H_2SO_4 , FeSO_4 , $\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3$, CaSO_3 .

Giải

Chưng cất phân đoạn không khí lỏng thu O_2 ở -183°C .

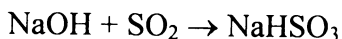
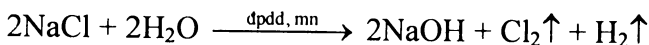
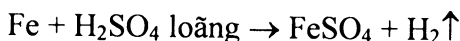
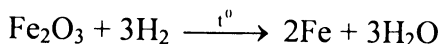
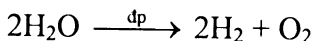
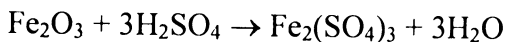
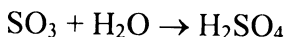
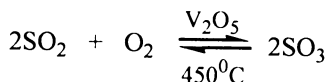
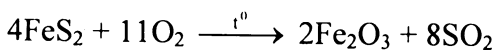

Ví dụ 5. Từ nguyên liệu ban đầu là quặng pirit sắt, không khí, nước, muối ăn. Hãy viết các phương trình phản ứng điều chế: $\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3$, FeSO_4 , H_2SO_4 , NaHSO_3 , Na_2SO_3 .

Giai

Chung cất không khí lỏng, thu O_2 ở -183°C .

(dư)

(dư)

DẠNG 3: BÀI TẬP VỀ NHẬN BIẾT

Phương pháp: Bảng thuốc thử của một số hợp chất nhóm oxi

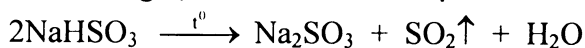
Chất cần nhận biết	Thuốc thử	Hiện tượng	Phương trình hóa học
O_2	Que đóm tàn đỏ	Bùng cháy	
	Cu (đỏ), t^0	Hóa đen (CuO)	$2\text{Cu} + \text{O}_2 \xrightarrow{t^0} 2\text{CuO}$

SO ₂	dd thuốc tím	Nhạt màu	$5\text{SO}_2 + 2\text{KMnO}_4 + 2\text{H}_2\text{O} \rightarrow 2\text{H}_2\text{SO}_4 + 2\text{MnSO}_4 + \text{K}_2\text{SO}_4$
	Nước brom (nâu)	Nhạt màu	$\text{SO}_2 + \text{Br}_2 + 2\text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{H}_2\text{SO}_4 + 2\text{HBr}$
SO ₃	dd BaCl ₂	BaSO ₄ ↓ trắng	$\text{SO}_3 + \text{BaCl}_2 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{BaSO}_4\downarrow + 2\text{HCl}$
H ₂ S	Mùi	Trứng thối	
	dd Pb(NO ₃) ₂	Kết tủa đen (PbS)	$\text{H}_2\text{S} + \text{Pb}(\text{NO}_3)_2 \rightarrow \text{PbS}\downarrow + 2\text{HNO}_3$
S ²⁻	dung dịch Pb(NO ₃) ₂	↓ đen	$\text{Pb}^{2+} + \text{S}^{2-} \rightarrow \text{PbS}\downarrow$
SO ₄ ²⁻	dung dịch BaCl ₂	↓ trắng	$\text{Ba}^{2+} + \text{SO}_4^{2-} \rightarrow \text{BaSO}_4\downarrow$
SO ₃ ²⁻	dung dịch H ⁺ (HCl)	↑ mùi hắc	$\text{SO}_3^{2-} + 2\text{H}^+ \rightarrow \text{SO}_2\uparrow + \text{H}_2\text{O}$
O ₃	dung dịch KI + hồ tinh bột	dung dịch hóa xanh	$\text{O}_3 + 2\text{KI} + \text{H}_2\text{O} \rightarrow \text{O}_2 + \text{I}_2 + 2\text{KOH}$ I ₂ + hồ tinh bột → dung dịch màu xanh

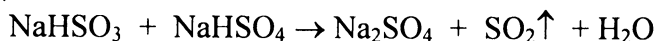
Ví dụ 1. Không dùng thêm một thuốc thử bên ngoài, hãy phân biệt các dung dịch riêng biệt sau: NaHSO₃, Na₂SO₃, BaCl₂, Na₂CO₃, Na₂SO₄, NaHSO₄.

Giải

Đun nóng nhẹ các dung dịch trên. Nếu có sủi bọt khí thoát ra là dung dịch NaHSO₃.

Dùng dung dịch NaHSO₃ làm thuốc thử đối với 5 dung dịch còn lại. Nhận ra dung dịch NaHSO₄ vì có khí mùi hắc thoát ra.

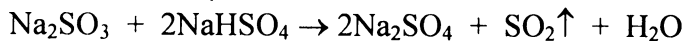
Dùng dung dịch NaHSO₄ làm thuốc thử đối 4 dung dịch Na₂SO₃, BaCl₂, Na₂CO₃, Na₂SO₄. Nhận ra:

- Dung dịch BaCl₂: Có kết tủa trắng xuất hiện.

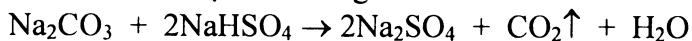

- Dung dịch Na₂SO₄: Không hiện tượng.

- Dung dịch Na₂SO₃: Có sủi bọt khí mùi hắc thoát ra.

- Dung dịch Na₂CO₃: Có sủi bọt khí không mùi thoát ra.

Ví dụ 2. Có 5 dung dịch riêng biệt chứa trong 5 ống nghiệm không dán nhãn gồm: Na₂S, BaCl₂, AlCl₃, MgCl₂ và Na₂CO₃. Không dùng thêm thuốc thử bên ngoài có thể nhận biết được nhiều nhất bao nhiêu dung dịch trong số 5 dung dịch trên?

Giải

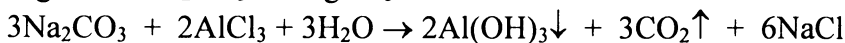
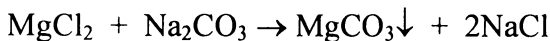
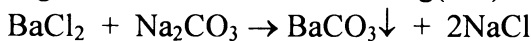
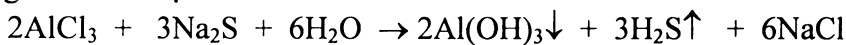
Lần lượt lấy ra một dung dịch làm thuốc thử đối với các dung dịch còn lại. Sau 20 thí nghiệm ta có bảng kết quả sau:

	Na ₂ S	BaCl ₂	AlCl ₃	MgCl ₂	Na ₂ CO ₃
Na ₂ S		-	↓ trắng + ↑ mùi thối	↓ trắng + ↑ mùi thối	-
BaCl ₂	-		-	-	↓ trắng
AlCl ₃	↓ trắng + ↑ mùi thối	-		-	↓ trắng + ↑ không mùi
MgCl ₂	↓ trắng + ↑ mùi thối	-	-		↓ trắng
Na ₂ CO ₃	-	↓ trắng	↓ trắng + ↑ không mùi	↓ trắng	
Kết luận	2↓ trắng + 2↑ mùi trứng thối	1↓ trắng	2↓ trắng + 1↑ mùi trứng thối + 1↑ không mùi	2↓ trắng + 1↑ mùi trứng thối	3↓ trắng + 1↑ không mùi

Như vậy:

- Ống nghiệm có 2 kết tủa trắng và 2 sủi bọt khí thoát ra mùi trứng thối là ống đựng dung dịch Na₂S.
- Ống nghiệm có 1 kết tủa trắng xuất hiện là dung dịch BaCl₂.
- Ống nghiệm có 2 kết tủa trắng xuất hiện, 1 sủi bọt khí mùi trứng thối và một sủi bọt khí không mùi là ống đựng dung dịch AlCl₃.
- Ống nghiệm có 2 kết tủa trắng xuất hiện, 1 sủi bọt khí mùi trứng thối là ống đựng dung dịch MgCl₂.
- Ống nghiệm có 3 kết tủa trắng và 1 sủi bọt khí không mùi là ống đựng dung dịch Na₂CO₃.

Các phương trình hóa học:

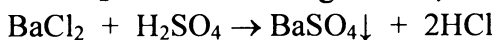
Ví dụ 3. Có 4 dung dịch đựng riêng biệt trong các lọ mất nhãn: Na₂SO₄, BaCl₂, Na₂SO₃, HCl. Hãy trình bày phương pháp hóa học để phân biệt các dung dịch trên trong các trường hợp sau:

- Chỉ dùng thêm dung dịch H₂SO₄ làm thuốc thử.
- Không dùng thêm thuốc thử nào khác bên ngoài.

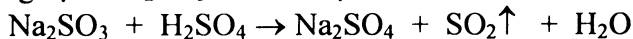
Giải

- Dùng dung dịch H₂SO₄ làm thuốc thử. Nhận ra:

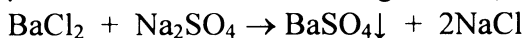
- Dung dịch BaCl_2 : Có kết tủa trắng xuất hiện.

- Dung dịch Na_2SO_3 : Có sủi bọt khí thoát ra.

Hai dung dịch còn lại không có hiện tượng gì. Cho tác dụng lần lượt với dung dịch BaCl_2 nếu có kết tủa trắng xuất hiện thì đó là Na_2SO_4 .

Chất còn lại là NaCl không hiện tượng gì.

b) Lần lượt lấy ra một dung dịch để làm thuốc thử đối với các dung dịch còn lại.

Sau 12 thí nghiệm ta có bảng kết quả sau:

	Na_2SO_4	BaCl_2	Na_2SO_3	HCl
Na_2SO_4		↓ trắng	-	-
BaCl_2	↓ trắng		↓ trắng	-
Na_2SO_3	-	↓ trắng		Sủi bọt ↑
HCl	-	-	Sủi bọt ↑	
Kết luận	1 ↓	2 ↓	1 ↓ + 1 ↑	1 ↑

Ví dụ 4. Chỉ dùng một thuốc thử, hãy phân biệt các dung dịch riêng biệt : HCl , $\text{Ba}(\text{OH})_2$, NaCl , H_2SO_4 .

Giải

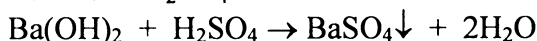
Dùng quỳ tím làm thuốc thử. Nhận ra :

- Dung dịch $\text{Ba}(\text{OH})_2$: Quỳ tím hoá xanh

- Dung dịch NaCl : Không làm đổi màu quỳ tím

- Dung dịch HCl , H_2SO_4 : Quỳ tím hoá đỏ.

Cho dung dịch $\text{Ba}(\text{OH})_2$ tác dụng lần lượt với hai dung dịch axit trên nếu có kết tủa trắng xuất hiện thì đó là H_2SO_4 .

Còn lại là dung dịch HCl không hiện tượng gì.

Ví dụ 5. Cho 4 lọ mất nhãn, mỗi lọ đựng một trong các khí : SO_2 , O_2 , O_3 , SO_3 .

Hãy trình bày phương pháp hoá học để phân biệt các lọ mất nhãn trên.

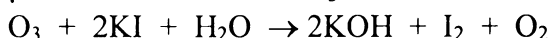
Giải

Dùng dung dịch BaCl_2 làm thuốc thử, nếu có kết tủa màu trắng xuất hiện nhận ra SO_3 .

(màu trắng)

Các khí còn lại cho tác dụng lần lượt với dung dịch KI + hồ tinh bột nếu tạo ra dung dịch màu xanh thì đó là O_3 .

I_2 + hồ tinh bột → dung dịch màu xanh

Hai khí SO_2 và O_2 còn lại cho lội qua bình đựng nước brom, khí làm nhạt màu nước brom là SO_2 .

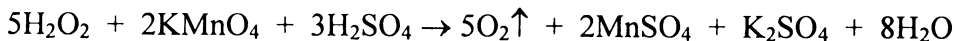
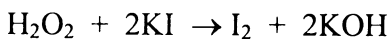

Khí còn lại là O_2 không có hiện tượng gì.

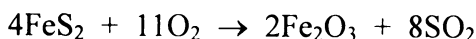
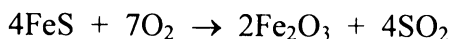
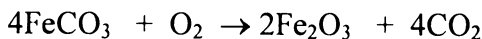
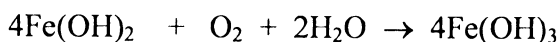
DẠNG 4: BÀI TẬP VỀ TÍNH CHẤT CỦA OXI, OZON VÀ HIĐROPEOXIT

Phương pháp:

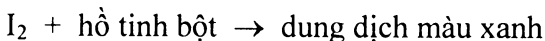
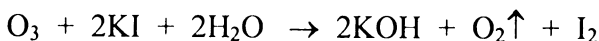
- O_2 có tính oxi hóa mạnh (yếu hơn Cl_2), O_3 có tính oxi hóa rất mạnh (mạnh hơn nhiều so với O_2), H_2O_2 vừa có tính oxi hóa vừa có tính khử.

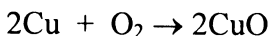
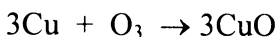
- Khi nung các hợp chất sắt (II) như $Fe(OH)_2$, $FeCO_3$, FeS , FeS_2 , ... trong không khí sẽ tạo ra oxit sắt (III).

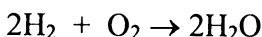
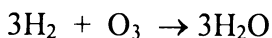
- Thuốc thử để nhận ra sự có mặt của O_3 là dung dịch KI + hồ tinh bột vì tạo ra dung dịch màu xanh.

- Khi cho hỗn hợp khí gồm O_3 và O_2 tác dụng với kim loại (trừ Hg, Ag, Au, Pt) thì tạo ra oxit kim loại. *Thí dụ:*

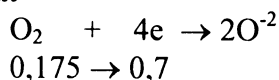
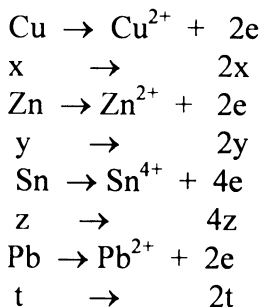

- Khi đốt cháy phi kim như H_2 , S, C, ... bằng hỗn hợp khí (O_3 , O_2) thì sinh ra oxit phi kim.

Ví dụ 1. Đốt cháy hoàn toàn 0,25 mol hỗn hợp Cu, Zn, Sn, Pb có khối lượng 28,7 gam trong oxi dư thu được 34,3 gam chất rắn. Tính phần trăm khối lượng Sn trong hỗn hợp X.

Giải

$$\Rightarrow 2x + 2y + 4z + 2t = 0,7 \quad (1)$$

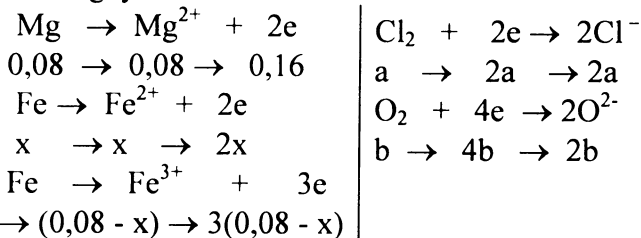
$$\text{Mặt khác: } x + y + z + t = 0,25 \quad (2)$$

$$(1)(2) \Rightarrow z = 0,1 \text{ mol} \Rightarrow \%m_{\text{Sn}} = \frac{0,1 \cdot 119 \cdot 100\%}{28,7} = 41,46\%$$

Ví dụ 2. Đốt cháy hỗn hợp kim loại gồm 1,92 gam Mg và 4,48 gam Fe với hỗn hợp khí X gồm clo và oxi, sau phản ứng chỉ thu được hỗn hợp Y gồm các oxit và muối clorua (không còn khí dư). Hòa tan Y bằng một lượng vừa đủ 120 ml dung dịch HCl 2M, thu được dung dịch Z. Cho AgNO_3 dư vào dung dịch Z, sau phản ứng hoàn toàn thu được 56,69 gam kết tủa. Tính phần trăm thể tích khí clo trong hỗn hợp X.

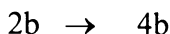
Giải

Theo định luật bảo toàn nguyên tố:

$$\Rightarrow 2a + 4b + x = 0,4 \quad (1)$$

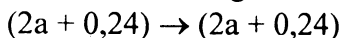
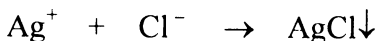
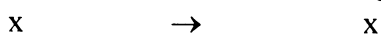
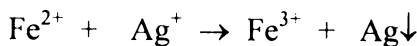
Các oxit tác dụng với axit HCl sinh ra muối và nước.

$$\Rightarrow n_{\text{HCl}} = 4b = 0,24 \Rightarrow b = 0,06 \text{ mol}$$

$$(1) \Rightarrow 2a + x = 0,16 \quad (2)$$

Dung dịch Z chứa muối MgCl_2 , FeCl_2 và FeCl_3 với $\Sigma n_{\text{Cl}^-} = (2a + 0,24) \text{ mol}$

$$\Rightarrow m_{\text{kết tủa}} = 108x + 143,5(2a + 0,24) = 56,69$$

Hay:

$$108x + 287a = 22,25 \quad (3)$$

Giải hệ (2)(3): $a = 0,07 \text{ mol}$; $x = 0,02 \text{ mol}$

$$\text{Phần trăm thể tích của } \text{Cl}_2 \text{ trong X là: } \%V_{\text{Cl}_2} = \frac{0,07 \cdot 100\%}{0,07 + 0,06} = 53,84\%$$

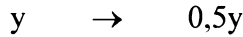
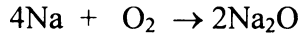
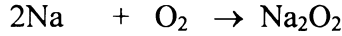
Ví dụ 3. Đốt cháy 16,1 gam Na trong bình chứa đầy khí O_2 , sau một thời gian thu được m gam hỗn hợp rắn Y gồm Na_2O , Na_2O_2 và Na dư. Hoà tan hết toàn bộ lượng Y trên vào nước nóng, sinh ra 5,04 lít (đktc) hỗn hợp khí Z, có tỉ khối so với He là 3. Tính giá trị của m.

Giải

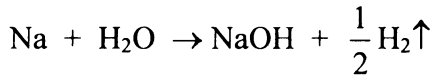
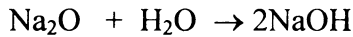
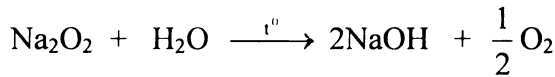
Z gồm H_2 và O_2 . $m_Z = 4.3.0,225 = 2,7$ gam

Gọi a, b lần lượt là số mol H_2 và O_2 . Ta có hệ :

$$\begin{cases} a + b = 0,225 \\ 2a + 32b = 2,7 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,15 \\ b = 0,075 \end{cases}$$

$$\Rightarrow n_{Na \text{ còn}} = 0,7 - (x + y)$$

$$\Rightarrow n_{O_2} = 0,25x = 0,075 \text{ mol} \Rightarrow x = 0,3 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{H_2} = 0,35 - 0,5(0,3 + y) = 0,15 \Rightarrow y = 0,1 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = m_{Na_2O_2} + m_{Na_2O} + m_{Na \text{ dư}} = 78.0,15 + 62.0,05 + 23.0,3 = 21,7 \text{ gam}$$

Ví dụ 4. Hỗn hợp A gồm có O_2 và O_3 , tỉ khối của hỗn hợp khí A đối với hidro là 19,2. Hỗn hợp khí B gồm có H_2 và CO , tỉ khối của hỗn hợp khí B đối với hidro là 3,6. Tính số mol hỗn hợp khí A cần dùng để đốt cháy hoàn toàn 1 mol hỗn hợp khí B.

Giải

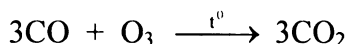
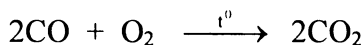
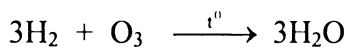
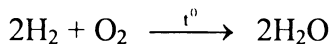
$$\overline{M}_A = \frac{32x + 48(1-x)}{1} = 19,2.2 \Rightarrow x = 0,6$$

\Rightarrow Trong A thì O_2 chiếm 60% về thể tích còn O_3 chiếm 40%.

Gọi b là số mol H_2 chứa trong 1 mol B. Ta có:

$$\overline{M}_B = \frac{2b + 28(1-b)}{1} = 7,2 \Rightarrow b = 0,8 \text{ mol}$$

Gọi a là số mol hỗn hợp A $\Rightarrow n_{O_2} = 0,6a$ và $n_{O_3} = 0,4a$

$$\Rightarrow n_B = 2.0,6a + 3.0,4a = 1 \Rightarrow a = 0,4167 \text{ mol}$$

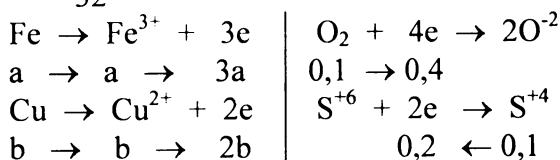
Ví dụ 5. Đốt 15,2 gam hỗn hợp X gồm Fe, Cu ngoài không khí, sau một thời gian thu được 18,4 gam hỗn hợp Y. Cho Y tác dụng với lượng dư dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng thu được 2,24 lít SO_2 (đktc).

a) Tính phần trăm khối lượng mỗi kim loại.

b) Nung 15,2 gam X trên với m gam bột lưu huỳnh trong bình chân không, thu được hỗn hợp A. Cho A tác dụng với lượng dư dung dịch HNO_3 đặc, nóng, thu được dung dịch B và V lít NO_2 (đktc). Cho B tác dụng với dung dịch $\text{Ba}(\text{OH})_2$ dư, sinh ra 72 gam kết tủa. Tính m và V.

Giải

$$\text{a) } n_{\text{O}_2} = \frac{18,4 - 15,2}{32} = 0,1 \text{ mol}$$

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} 56a + 64b = 15,2 \\ 3a + 2b = 0,6 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,1 \text{ mol} \\ b = 0,15 \text{ mol} \end{cases}$$

Phần trăm khối lượng của mỗi kim loại trong X là

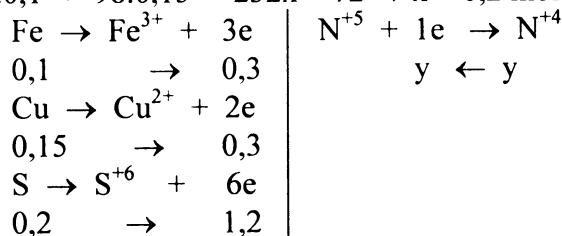
$$\% \text{Fe} = \frac{0,1 \cdot 56 \cdot 100\%}{15,2} = 36,84\%$$

$$\% \text{Cu} = 100\% - 36,84\% = 63,16\%$$

b) Kết tủa thu được là $\text{Fe}(\text{OH})_3$, $\text{Cu}(\text{OH})_2$ và BaSO_4 . Theo bảo toàn nguyên tố:

$$n_{\text{Fe}(\text{OH})_3} = n_{\text{Fe}} = 0,1 \text{ mol} ; n_{\text{Cu}(\text{OH})_2} = n_{\text{Cu}} = 0,15 \text{ mol} ; n_{\text{BaSO}_4} = n_{\text{S}} = x \text{ mol}$$

$$\Rightarrow 107,0,1 + 98,0,15 + 232x = 72 \Rightarrow x = 0,2 \text{ mol} \Rightarrow m = 32 \cdot 0,2 = 6,4 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow y = 0,3 + 0,3 + 1,2 = 1,8 \text{ mol} \Rightarrow V = 40,32 \text{ lít}$$

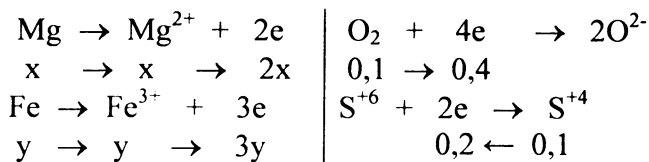
Ví dụ 6. Đốt 9,2 gam hỗn hợp X gồm Mg, Fe trong bình chứa đầy khí O_2 , sau một thời gian thu được 12,4 gam hỗn hợp rắn Y. Cho Y vào 80 gam dung dịch H_2SO_4 98% đun nóng, thu được dung dịch Z và 2,24 lít SO_2 (sản phẩm khử duy nhất, đktc).

a) Tính phần trăm khối lượng các kim loại trong X.

b) Tính nồng độ phần trăm các chất trong dung dịch Z.

Giải

$$\text{a) } n_{\text{O}_2} = \frac{12,4 - 9,2}{32} = 0,1 \text{ mol} ; n_{\text{SO}_2} = \frac{2,24}{22,4} = 0,1 \text{ mol}$$

Ta có hệ:

$$\begin{cases} 24x + 56y = 9,2 \\ 2x + 3y = 0,6 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,15 \\ y = 0,1 \end{cases}$$

Phần trăm khối lượng các kim loại trong X là

$$\% \text{Mg} = \frac{0,15 \cdot 24 \cdot 100\%}{0,15 \cdot 24 + 56 \cdot 0,1} = 39,13\%$$

$$\% \text{Fe} = 100\% - 39,13\% = 60,87\%$$

$$\text{b) } n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ phản ứng} = n_{\text{MgSO}_4} + 3n_{\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3} + n_{\text{SO}_2} = 0,15 + 3 \cdot 0,05 + 0,1 = 0,4 \text{ mol} ;$$

$$n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ ban đầu} = \frac{80,98}{100,98} = 0,8 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ còn} = 0,8 - 0,4 = 0,4 \text{ mol} ; m_{\text{ddZ}} = 12,4 + 80 - 64 \cdot 0,1 = 86 \text{ gam}$$

Nồng độ phần trăm của các chất trong dung dịch Z :

$$C\%_{\text{MgSO}_4} = \frac{120 \cdot 0,15 \cdot 100\%}{86} = 20,93\%$$

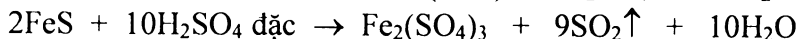
$$C\%_{\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3} = \frac{400 \cdot 0,05 \cdot 100\%}{86} = 23,25\%$$

DẠNG 5: BÀI TẬP VỀ H₂S VÀ MUỐI SUNFUA

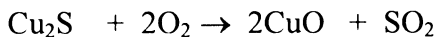
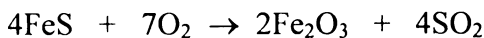
Phản ứng xảy ra có thể hoàn toàn hoặc không hoàn toàn. Để đơn giản ta xét trường hợp kim loại hoá trị II phản ứng với lưu huỳnh nung nóng.

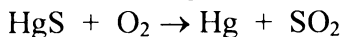
- Nếu phản ứng xảy ra hoàn toàn (H = 100%), sản phẩm thu được chỉ có MS hoặc bao gồm MS, M dư hay S dư. Khi hòa tan trong dung dịch HCl (hoặc H₂SO₄ loãng) thì nếu có S dư sẽ không tan trong axit, kết quả còn lại một chất rắn. Nếu kim loại dư thì sản phẩm bao gồm MS và M dư, khi tác dụng với axit sẽ cho ta hỗn hợp khí H₂S và H₂ có tỉ khối nhỏ hơn tỉ khối của H₂S (dấu hiệu nhận biết hỗn hợp có chứa khí H₂).
- Nếu phản ứng xảy ra không hoàn toàn (H < 100%) \Rightarrow sản phẩm gồm MS, M, S còn dư. Khi hòa tan trong axit thu được hỗn hợp hai khí H₂S, H₂ và một phần chất rắn không tan là lưu huỳnh.
- Các muối sunfua đều có tính khử mạnh. Ví dụ:

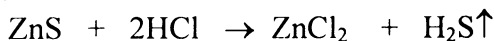
- Khi đốt cháy muối sufua ngoài không khí hoặc trong oxi sẽ cho ta oxit kim loại có số oxi hóa tối đa và khí SO₂. Ví dụ:

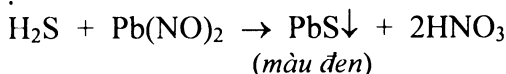
Tuy nhiên, khi đốt muối HgS và Ag_2S tạo ra kim loại và giải phóng khí SO_2 .

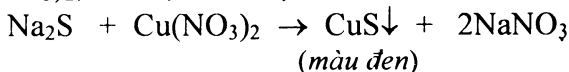
- Muối sunfua là muối của axit yếu H_2S nên dễ tan trong dung dịch axit mạnh hơn như HCl , H_2SO_4 loãng, ... Tuy nhiên, có một số muối sunfua của kim loại nặng như PbS , CuS , Ag_2S , CdS , ... không tan vì đây là những kết tủa tương đối bền. Ví dụ:

- PbS không tan trong dung dịch axit có tính oxi hóa mạnh như HNO_3 nên có thể dùng dung dịch $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$ để nhận ra sự có mặt của khí H_2S vì có kết tủa màu đen xuất hiện.

Với dung dịch muối sunfua thì ngoài dung dịch trên có thể dùng thêm các dung dịch $\text{Cu}(\text{NO}_3)_2$, FeCl_2 , .. để nhận biết ion S^{2-} . Ví dụ:

- Nhiều trường hợp để đơn giản hóa trong cách tính toán người ta thường dùng phương pháp quy đổi. Ví dụ: Hòa tan hỗn hợp A gồm Fe , FeS_2 , FeS , S trong dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng (dư) thu được khí SO_2 (sản phẩm khử duy nhất). Khi đó nếu không dùng phương pháp quy đổi ta phải viết tới 4 phương trình, việc cân bằng cũng mất rất nhiều thời gian. Tuy nhiên, ta có thể giải nhanh bài toán bằng cách quy hỗn hợp A về bất kì cặp chất nào sau đây: (Fe và S); (Fe và FeS); (Fe và FeS_2); và sử dụng phương pháp bảo toàn electron để giải.

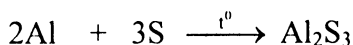
Ví dụ 1. Nung m gam hỗn hợp X gồm bột Al với bột S trong bình kín (không có không khí) đến phản ứng hoàn toàn thu được chất rắn Y. Chia Y thành hai phần bằng nhau. Cho phần 1 tác dụng với nước dư, sinh ra 3,36 lít H_2S (đktc). Hòa tan phần 2 bằng lượng dư dung dịch H_2SO_4 loãng, thu được 6,72 lít (đktc) hỗn hợp hai khí H_2S và H_2 .

a) Tính giá trị của m.

b) Cho 0,5m gam X trên tác dụng với dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng (dư), thu được V lít SO_2 (sản phẩm khử duy nhất, đktc). Tính V.

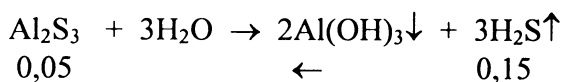
Giải

a)

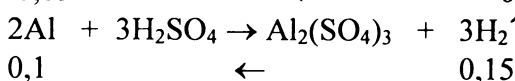
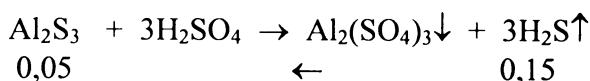
Vì thu được hỗn hợp hai khí nên Al còn, S hết

- **Phần 1:** Al không phản ứng

$$\Rightarrow n_{\text{S ban đầu}} = 2.0,15 = 0,3 \text{ mol}$$

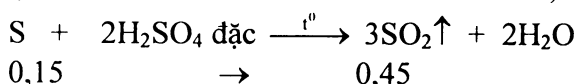
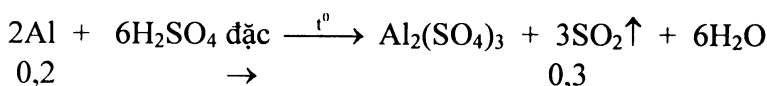
• Phần 2:

$$\Rightarrow n_{\text{Al ban đầu}} = 2(0,1 + 2.0,05) = 0,4 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = 27.0,4 + 32.0,3 = 20,4 \text{ gam}$$

b)

$$\Rightarrow V = 0,75.22,4 = 16,8 \text{ lít}$$

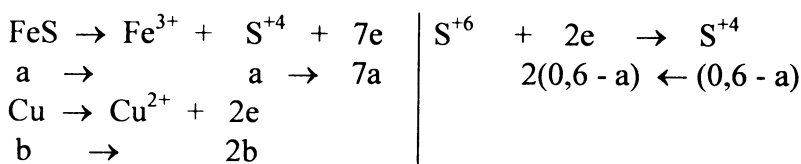
Ví dụ 2. Cho 18,4 gam hỗn hợp X gồm FeS và Cu vào dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng (dư), kết thúc phản ứng thu được 13,44 lít SO_2 (đktc).

a) Tính phần trăm khối lượng mỗi chất trong X.

b) Cho 18,4 gam X trên tác dụng với dung dịch H_2SO_4 loãng dư, khí thu được sau phản ứng cho hấp thụ hết vào 150 ml dung dịch NaOH 1M. Tính khối lượng muối thu được sau phản ứng.

Giải

a)

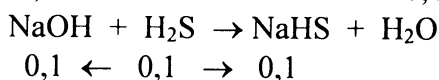
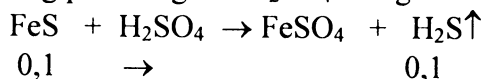
Ta có hệ:

$$\begin{cases} 88\text{a} + 64\text{b} = 18,4 \\ 7\text{a} + 2\text{b} = 2(0,6 - \text{a}) \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \text{a} = 0,1 \text{ mol} \\ \text{b} = 0,15 \text{ mol} \end{cases}$$

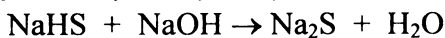
Phần trăm khối lượng mỗi chất trong X:

$$\%m_{\text{FeS}} = \frac{88.0,1.100\%}{18,4} = 47,82\% \Rightarrow \%m_{\text{Cu}} = 52,18\%$$

b) Cu không phản ứng với H_2SO_4 loãng.

$$\Rightarrow n_{\text{NaOH}} \text{ còn} = 0,15 - 0,1 = 0,05 \text{ mol}$$

$$0,05 \leftarrow \quad 0,05 \rightarrow 0,05$$

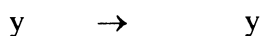
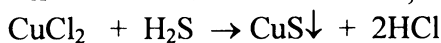
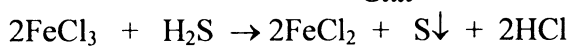
$$\Rightarrow n_{\text{NaHS}} \text{ còn} = 0,15 - 0,05 = 0,1 \text{ mol}$$

Khối lượng muối thu được sau phản ứng là

$$m_{\text{Na}_2\text{S}} = 0,05 \cdot 78 = 3,9 \text{ gam}; m_{\text{NaHS}} = 56 \cdot 0,1 = 5,6 \text{ gam}$$

Ví dụ 3. Cho 16,75 gam hỗn hợp X gồm FeCl_3 , CuCl_2 vào dung dịch H_2S dư, sau khi phản ứng xảy ra hoàn toàn thu được 9,92 gam chất rắn (bỏ qua sự thủy phân của các ion kim loại). Từ hỗn hợp X có thể điều chế được tối đa bao nhiêu gam kim loại?

Giải

Ta có hệ:

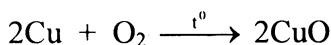
$$\begin{cases} 162,5x + 135y = 16,75 \\ 16x + 96y = 9,92 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,02 \text{ mol} \\ y = 0,1 \text{ mol} \end{cases}$$

$$\Rightarrow m_{\text{kl}} = m_{\text{Fe}} + m_{\text{Cu}} = 0,02 \cdot 56 + 64 \cdot 0,1 = 7,52 \text{ gam}$$

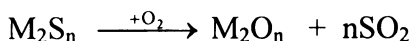
Ví dụ 4. Nung một lượng muối sunfua của một kim loại hóa trị không đổi trong bình chứa oxi dư thì thoát ra 5,6 lít khí X (đktc) và chất rắn Y. Chất rắn Y được nung với bột than dư tạo ra 41,4 gam kim loại. Nếu cho toàn bộ khí X đi chậm qua bột Cu dư nung nóng thì thể tích khí giảm đi 20%. Tìm công thức của muối sunfua.

Giải

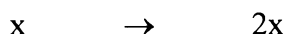
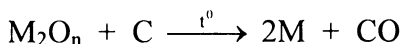
X gồm SO_2 và O_2 dư

$$\Rightarrow n_{\text{SO}_2} = 0,8 \cdot 0,25 = 0,2 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{SO}_2} = nx = 0,2 \quad (1)$$

$$\Rightarrow 2Mx = 41,4 \quad (2)$$

Từ (1)(2) suy ra :

$$M = \frac{207n}{2} \Rightarrow n = 2 \text{ và } M = 207 \text{ (Pb)}$$

\Rightarrow Công thức của muối sunfua là PbS

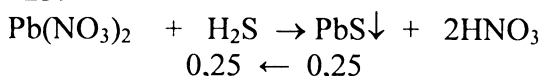
Ví dụ 5. Trộn 17,6 gam bột gồm Mg, Fe với m gam bột S, rồi nung trong không khí sau một thời gian thu được hỗn hợp X. Cho X tác dụng với dung dịch H_2SO_4 loãng (dư) sinh ra 8,96 lít (đktc) hỗn hợp Y gồm hai khí H_2S và H_2 . Cho Y đi qua dung dịch $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$ dư, xuất hiện 59,75 gam kết tủa.

a) Tính m.

b) Tính phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong hỗn hợp ban đầu.

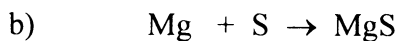
Giải

$$\text{a) } n_{\text{PbS}} = \frac{59,75}{239} = 0,25 \text{ mol}$$

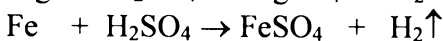
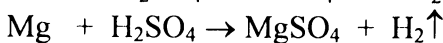
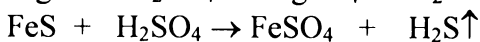
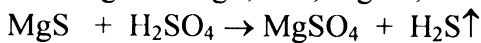

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2} = 0,4 - 0,25 = 0,15 \text{ mol}$$

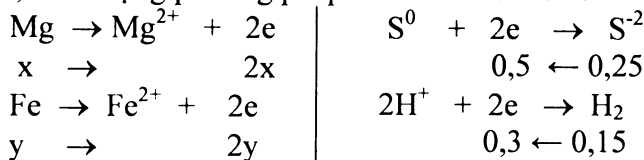
$$\Rightarrow n_{\text{S}} = n_{\text{H}_2\text{S}} = 0,25 \text{ mol} \Rightarrow m = 32 \cdot 0,25 = 8 \text{ gam}$$

Chất rắn Y tối đa gồm : MgS, FeS, Mg dư, Fe dư

Để đơn giản, ta sử dụng phương pháp bảo toàn electron :

Ta có hệ :

$$\begin{cases} 24x + 56y = 17,6 \\ 2x + 2y = 0,8 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,15 \\ y = 0,25 \end{cases}$$

Phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong hỗn hợp ban đầu :

$$\% \text{Mg} = \frac{0,15 \cdot 24 \cdot 100\%}{17,6} = 20,45\%$$

$$\% \text{Fe} = \frac{0,25 \cdot 56 \cdot 100\%}{17,6} = 79,55\%$$

Ví dụ 6. Trộn a gam bột kim loại M hoá trị II với b gam bột S thu được 18,8 gam hỗn hợp X. Nung X trong bình kín không có không khí sau một thời gian thu được hỗn hợp Y. Cho Y tác dụng với dung dịch H_2SO_4 loãng dư, sinh ra 5,6 lít (đktc) hỗn hợp khí Z gồm H_2S và H_2 có tỉ khối so với H_2 là 7,4 và còn lại 1,6 gam chất rắn không tan.

a) Tính giá trị của a và b.

- b) Xác định tên kim loại M
 c) Tính hiệu suất phản ứng giữa M và S.
 d) Cho Z lội qua bình đựng dung dịch $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$ dư. Tính khối lượng kết tủa tạo thành.

Giải

$$\text{a) } n_Z = \frac{5,6}{22,4} = 0,25 \text{ (mol)} ; \overline{M}_Z = 2.7,4 = 14,8 \text{ (gam / mol)}$$

$$\Rightarrow m_Z = 14,8.0,25 = 3,7 \text{ gam}$$

Gọi x, y lần lượt là số mol H_2S và H_2 . Ta có hệ :

$$\begin{cases} x + y = 0,25 \\ 34x + 2y = 3,7 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,1 \\ y = 0,15 \end{cases}$$

Chất rắn không tan là S dư

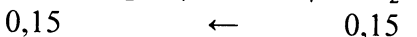
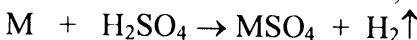
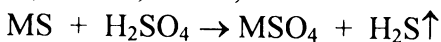
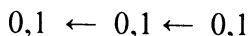
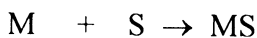
Theo định luật bảo toàn nguyên tố :

$$n_S \text{ ban đầu} = n_S \text{ dư} + n_{\text{H}_2\text{S}} = \frac{1,6}{32} + 0,1 = 0,15 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow b = 32.0,15 = 4,8 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow a = 18,8 - 4,8 = 14 \text{ gam}$$

b)

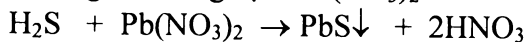

$$\Rightarrow \Sigma n_M = 0,1 + 0,15 = 0,25 \text{ mol} \Rightarrow M = \frac{14}{0,25} = 56 \text{ (Fe)}$$

c) $n_{\text{Fe}} \text{ ban đầu} = 0,25 \text{ mol} > n_S = 0,15 \text{ mol}$ nên tính hiệu suất phản ứng theo lượng lưu huỳnh.

$$H = \frac{0,1}{0,15} \cdot 100\% = 66,67\%$$

d) H_2 không phản ứng với dung dịch $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$.

$$\Rightarrow m_{\text{kết tủa}} = 239.0,1 = 23,9 \text{ gam}$$

Ví dụ 7. Trộn a gam bột kim loại M hoá trị II với b gam bột S thu được 21,05 gam hỗn hợp X. Nung X trong bình kín không có không khí đến phản ứng hoàn toàn thu được hỗn hợp Y. Hoà tan hết Y trong dung dịch HCl dư, sinh ra 5,6 lít hỗn hợp khí Z gồm H_2S và H_2 . Tỉ khối của Z so với H_2 là 10,6.

a) Tính giá trị của a, b.

b) Xác định tên kim loại M.

c) Tính thể tích khí O_2 (đktc) cần dùng để đốt cháy hết hỗn hợp Y.

Giải

$$a) n_Z = \frac{5,6}{22,4} = 0,25 \text{ mol}; \overline{M}_Z = 2.10,6 = 21,2 \text{ gam/mol} \Rightarrow m_Z = 21,2.0,25 = 5,3 \text{ gam}$$

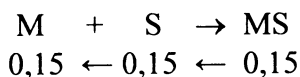
Gọi x, y lần lượt là số mol H_2S và H_2 . Ta có hệ :

$$\begin{cases} x + y = 0,25 \\ 34x + 2y = 5,3 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,15 \\ y = 0,1 \end{cases}$$

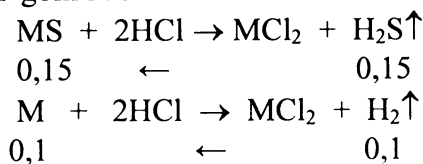
$$\Rightarrow n_S = n_{H_2S} = 0,15 \text{ mol} \Rightarrow b = 32.0,15 = 4,8 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow a = 21,05 - 4,8 = 16,25 \text{ gam}$$

b)

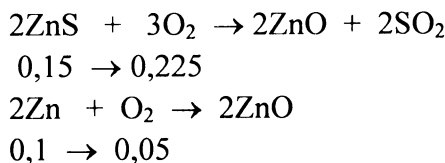

Chất rắn Y gồm MS và M dư

$$\Rightarrow \Sigma n_M = 0,15 + 0,1 = 0,25 \text{ mol} \Rightarrow M = \frac{16,25}{0,25} = 65 \text{ (Zn)}$$

c)

$$\Rightarrow n_{O_2 \text{ cần dùng}} = 0,225 + 0,05 = 0,275 \text{ mol}$$

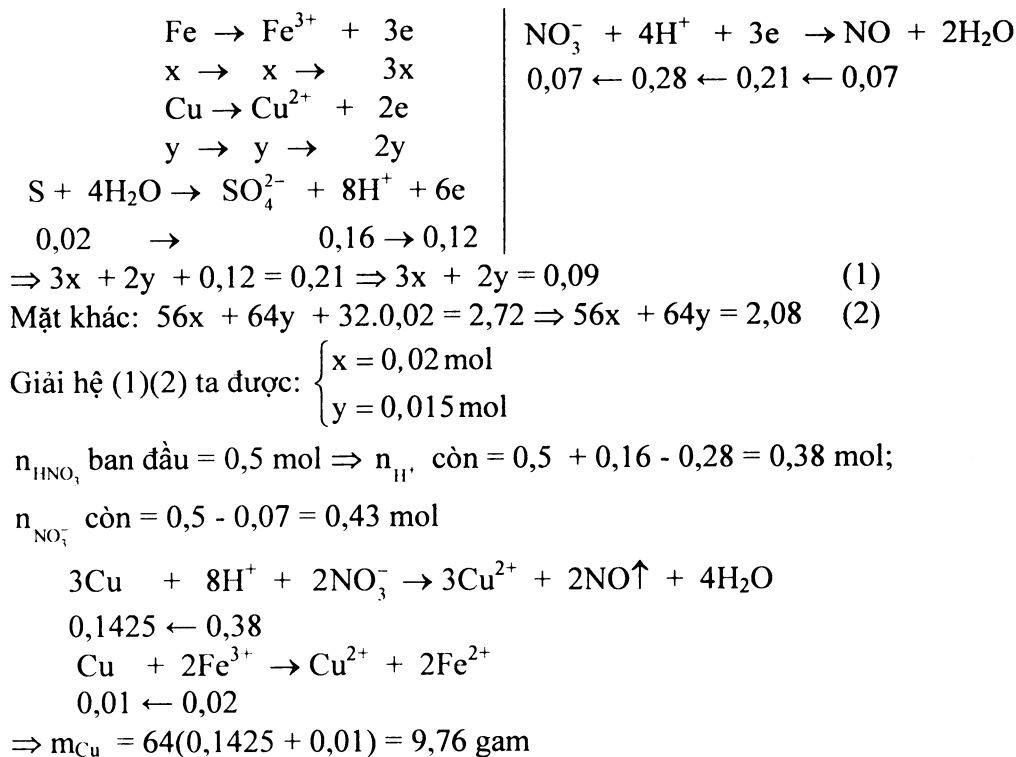
$$\Rightarrow V_{O_2 \text{ cần dùng}} = 0,275.22,4 = 6,16 \text{ lít}$$

Ví dụ 8. Hòa tan hết 2,72 gam hỗn hợp X gồm FeS_2 , FeS , Fe , CuS và Cu trong 500 ml dung dịch HNO_3 1M, sau khi kết thúc các phản ứng thu được dung dịch Y và 0,07 mol một chất khí thoát ra. Cho Y tác dụng với lượng dư dung dịch $BaCl_2$ thu được 4,66 gam kết tủa. Mặt khác, dung dịch Y có thể hòa tan tối đa m gam Cu . Biết trong các quá trình trên, sản phẩm khử duy nhất của N^{+5} là NO . Tính giá trị của m.

Giải

Quy M về Fe , Cu và S . Ta có:

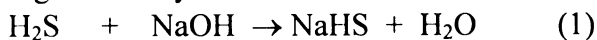
$$n_S = n_{SO_4^{2-}} = n_{BaSO_4} = \frac{4,66}{233} = 0,02 \text{ mol}$$

DẠNG 6: BÀI TẬP VỀ PHẢN ỨNG KHÍ CHO SO₂ HOẶC H₂S TÁC DỤNG VỚI DUNG DỊCH KIỀM.

Xét trường hợp H₂S tác dụng với dung dịch NaOH.

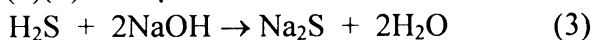
Các phản ứng có thể xảy ra:

Nếu H₂S hết mà NaOH còn

Tổng hợp (1)(2) ta được:

Để biết muối tạo thành là muối nào, người ta thường căn cứ vào hai cơ sở sau để xác định:

a) Dựa vào phương pháp tiến hành thí nghiệm

- Nếu bài toán cho "H₂S dư đi qua dung dịch kiềm" hoặc "dùng một lượng kiềm tối thiểu hấp thụ vừa hết H₂S" thì cả hai trường hợp này đều cho muối axit.
- Nếu đề bài cho "H₂S đi qua dung dịch kiềm dư" hoặc "cho một lượng kiềm vừa đủ để trung hòa hết H₂S" thì cả hai trường hợp này đều cho muối trung hòa.

b) Dựa vào tỉ lệ số mol của kiềm và axit để biện luận

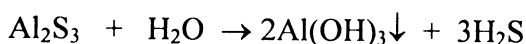
$$\text{Đặt } T = \frac{n_{\text{MOH}}}{n_{\text{H}_2\text{S}}}$$

- $0 < T \leq 1 \Rightarrow$ Kết thúc phản ứng (1) NaOH hết, H_2S vừa đủ hoặc còn dư \Rightarrow Tạo muối NaHS
- $1 < T < 2 \Rightarrow$ Kết thúc phản ứng (2) NaOH hết, NaHS còn \Rightarrow Tạo muối Na_2S và NaHS
- $2 \leq T \Rightarrow$ Kết thúc (2) NaHS hết, NaOH còn hoặc vừa đủ \Rightarrow Tạo muối Na_2S
- Các trường hợp của SO_2 , SO_3 , H_2SO_4 xét tương tự.

Ví dụ 1. Cho 18,75 gam Al_2S_3 vào 600 ml dung dịch NaOH 2M, sau khi các phản ứng kết thúc, không có khí thoát ra thì số mol của NaOH còn lại là bao nhiêu?

Giải

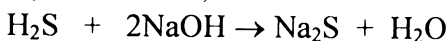
$$n_{\text{Al}_2\text{S}_3} = \frac{18,75}{150} = 0,125 \text{ mol}; n_{\text{NaOH}} = 1,2 \text{ mol}$$

$$0,125 \rightarrow 0,25 \rightarrow 0,375$$

$$0,25 \rightarrow 0,25$$

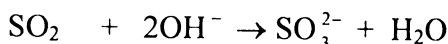
$$0,375 \rightarrow 0,75$$

$$\Rightarrow n_{\text{NaOH}} = 0,25 + 0,75 = 1 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{NaOH}} \text{ còn} = 1,2 - 1 = 0,2 \text{ mol}$$

Ví dụ 2. Hấp thụ hết 0,15 mol SO_2 vào dung dịch chứa 0,025 mol NaOH và 0,1 mol Ba(OH)_2 , kết thúc các phản ứng thu được m gam kết tủa. Tính giá trị của m.

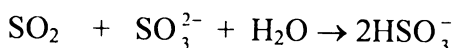
Giải

$$n_{\text{OH}^-} = n_{\text{NaOH}} + 2n_{\text{Ba(OH)}_2} = 0,225 \text{ mol}; n_{\text{Ba}^{2+}} = n_{\text{Ba(OH)}_2} = 0,1 \text{ mol}$$

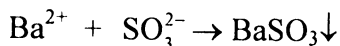
$$0,1125 \leftarrow 0,225 \rightarrow 0,1125$$

$$\Rightarrow n_{\text{SO}_2} \text{ còn} = 0,15 - 0,1125 = 0,0375 \text{ mol}$$

$$0,0375 \rightarrow 0,0375 \rightarrow 0,075$$

$$\Rightarrow n_{\text{SO}_3^{2-}} \text{ còn} = 0,1125 - 0,0375 = 0,075 \text{ mol}$$

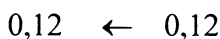
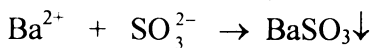
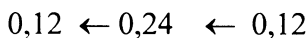
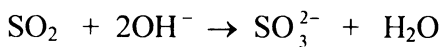
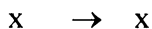
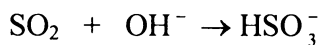
$$0,075 \leftarrow 0,075 \rightarrow 0,075$$

$$\Rightarrow m_{\text{kết tủa}} = 217 \cdot 0,075 = 16,275 \text{ gam}$$

Ví dụ 3. Đốt cháy hoàn toàn m gam quặng pirit sắt (chứa 80% FeS_2 về khối lượng, còn lại là tạp chất trơ) bằng một lượng oxi dư. Lấy toàn bộ lượng SO_2 thu được cho hấp thụ hết vào 100 ml dung dịch chứa Ba(OH)_2 1,5M và NaOH 1M thì thu được 26,04 gam kết tủa. Tính giá trị lớn nhất của m.

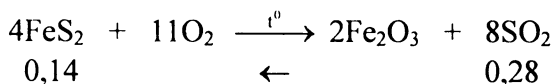
Giải

Vì giá trị lớn nhất của m nên chỉ xét trường hợp OH^- phản ứng hết.

$$\Rightarrow n_{\text{OH}^-} = x + 0,24 = 2n_{\text{Ba(OH)}_2} + n_{\text{NaOH}} = 0,4 \Rightarrow x = 0,16 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow \Sigma n_{\text{SO}_2} = 0,16 + 0,12 = 0,28 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = \frac{0,14 \cdot 120 \cdot 100}{80} = 21 \text{ gam}$$

Ví dụ 4. Đốt cháy hoàn toàn m gam hỗn hợp X gồm FeS₂ và CuS cần dùng V lít O₂ (đktc), thu được (m - 6,4) gam chất rắn Y. Y phản ứng vừa đủ với 300 ml dung dịch H₂SO₄ 1M.

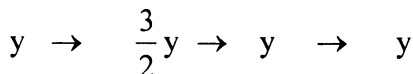
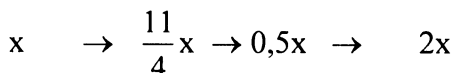
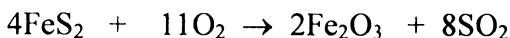
a) Tính giá trị của V.

b) Tính phần trăm khối lượng các chất trong Y.

c) Hấp thụ toàn bộ lượng SO₂ thu được ở trên vào 250 ml dung dịch Ba(OH)₂ 1M. Tính khối lượng muối thu được sau phản ứng.

Giải

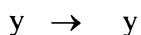
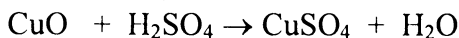
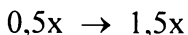
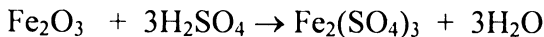
a) Đốt X :

$$\Delta m \downarrow = m_X - m_Y \Rightarrow (120 - 80)x + (96 - 80)y = m - (m - 6,4) = 6,4$$

$$\Rightarrow 40x + 16y = 6,4 \quad (1)$$

• Y + H₂SO₄ :

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = 1,5x + y = 0,3 \quad (2)$$

Giải hệ (1)(2) ta được :

$$x = 0,1 \text{ mol} ; y = 0,15 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{O_2} = \frac{11}{4}x + \frac{3}{2}y = 0,5 \text{ mol} \Rightarrow V_{O_2} = 0,5.22,4 = 11,2 \text{ lít}$$

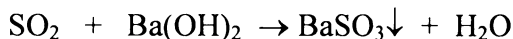
$$b) m_Y = m_{Fe_2O_3} + m_{CuO} = 160.0,5.0,1 + 80.0,15 = 20 \text{ gam}$$

Phần trăm khối lượng các chất trong Y là

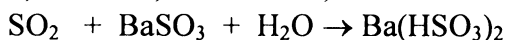
$$\%Fe_2O_3 = \frac{160.0,05}{20}.100\% = 40\%$$

$$\%CuO = 100\% - 40\% = 60\%$$

$$c) n_{Ba(OH)_2} = 0,25.1 = 0,25 \text{ mol} ; n_{SO_2} = 2x + y = 0,35 \text{ mol}$$

$$0,25 \leftarrow 0,25 \rightarrow 0,25$$

$$0,1 \rightarrow 0,1 \rightarrow 0,1$$

$$n_{BaSO_3} \text{ còn} = 0,25 - 0,1 = 0,15 \text{ mol}$$

\Rightarrow Khối lượng muối thu được sau phản ứng là

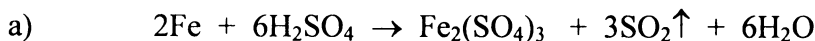
$$m_{\text{muối}} = m_{BaSO_3} + m_{Ba(HSO_3)_2} = 217.0,15 + 299.0,1 = 62,45 \text{ gam}$$

Ví dụ 5. Cho 8,4 gam Fe tan hết trong dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng, thu được khí SO_2 và dung dịch X. Cô cạn dung dịch X thu được 36,4 gam muối khan.

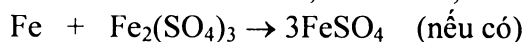
a) Tính khối lượng H_2SO_4 đã phản ứng.

b) Cho toàn bộ lượng khí SO_2 thu được ở trên tác dụng với 275 ml dung dịch KOH 1M, sau khi phản ứng xảy ra hoàn toàn thu được dung dịch Y. Tính khối lượng chất tan có trong dung dịch Y.

Giải

$$x \rightarrow 3x \rightarrow 0,5x \rightarrow 1,5x$$

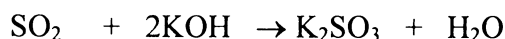

$$y \rightarrow y \rightarrow 3y$$

$$\text{Ta có hệ: } \begin{cases} x + y = \frac{8,4}{56} = 0,15 \\ 400.0,5x + 152.3y = 36,4 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,125 \\ y = 0,025 \end{cases}$$

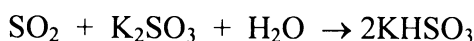
$$\Rightarrow n_{H_2SO_4} \text{ phản ứng} = 3x = 3.0,125 = 0,375 \text{ mol} \Rightarrow m_{H_2SO_4} = 98.0,375 = 36,75 \text{ gam}$$

$$b) n_{KOH} = 0,275 \text{ mol} ; n_{SO_2} = 1,5.0,125 = 0,1875 \text{ mol}$$

$$0,1375 \leftarrow 0,275 \rightarrow 0,1375$$

$$\Rightarrow n_{SO_2} \text{ dư} = 0,1875 - 0,1375 = 0,05 \text{ mol}$$

$$0,05 \rightarrow 0,05 \rightarrow 0,1$$

$$\Rightarrow n_{K_2SO_3} \text{ còn} = 0,1375 - 0,05 = 0,0875 \text{ mol}$$

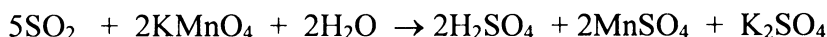
Khối lượng muối trong dung dịch Y là

$$m_{\text{KHSO}_3} = 0,1.120 = 12 \text{ gam}$$

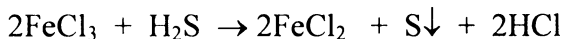
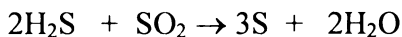
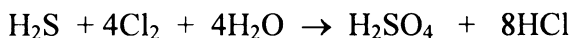
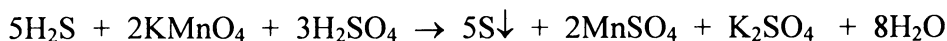
$$m_{\text{K}_2\text{SO}_3} = 158.0,0875 = 13,825 \text{ gam}$$

DẠNG 7: BÀI TOÁN LIÊN QUAN ĐẾN TÍNH OXI HÓA - KHỬ CỦA SO_2 VÀ H_2S .

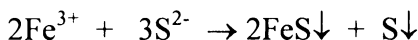
- SO_2 vừa thể hiện tính oxi hóa, vừa thể hiện tính khử. Để nhận biết sự có mặt của khí SO_2 có thể dùng dung dịch thuốc tím hoặc dung dịch brom.

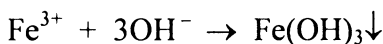
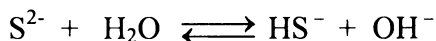
- H_2S thể hiện tính khử mạnh

Nếu là muối sunfua thì

Do dung dịch S^{2-} có môi trường kiềm nên ngoài các kết tủa trên thì có một lượng kết tủa $\text{Fe}(\text{OH})_3$ sinh ra.

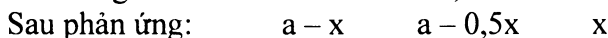
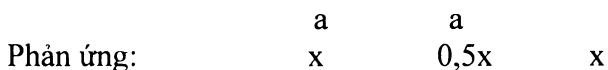
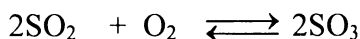

Ví dụ 1. Hỗn hợp khí A gồm a mol SO_2 và 5a mol không khí. Nung nóng hỗn hợp A với V_2O_5 xúc tác thu được hỗn hợp khí B. Biết rằng tỉ khối hơi của A so với B bằng 0,93. Tính hiệu suất phản ứng của SO_2 với giả thiết không khí chỉ chứa 80% thể tích là N_2 và 20% thể tích là O_2 .

Giải

Theo đề bài: $n_{\text{N}_2} = 4a \text{ mol}$; $n_{\text{O}_2} = a \text{ mol}$

Phương pháp hoá học :

$$\text{Ta có: } n_A = n_{\text{SO}_2} + n_{\text{O}_2} + n_{\text{N}_2} = a + a + 4a = 6a \text{ mol}$$

$$n_B = a - x + a - 0,5x + x + 4a = 6a - 0,5x$$

Tỉ khối của A so với B :

$$d_{A/B} = \frac{M_A}{M_B} = \frac{n_B}{n_A} \Rightarrow \frac{6a - 0,5x}{6a} = 0,93 \Rightarrow \frac{x}{a} = 0,84$$

Vậy :

$$H = \frac{x}{a} \cdot 100\% = 0,84 \cdot 100\% = 84\%$$

Ví dụ 2. X là hỗn hợp của SO_2 và O_2 , có tỉ khối so với H_2 là 22,4. Nung nóng X một thời gian trong bình kín có xúc tác thích hợp, thu được hỗn hợp khí Y có tỉ khối so với H_2 là 26,67. Tính hiệu suất tổng hợp SO_3 .

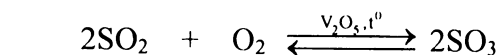
Giải

$\overline{M}_X = 44,8$ gam/mol. Cho $n_X = 1$ mol

Goi x là số mol $\text{SO}_2 \Rightarrow n_{\text{O}_2} = (1 - x)$ mol

$$\Rightarrow 64x + 32(1-x) = 44,8 \Rightarrow x = 0,4 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{O}_2} = 0,6 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m_X = m_Y = 44,8 \text{ gam} \Rightarrow n_Y = \frac{44,8}{26,67} = 0,84 \text{ mol}$$

bd: 0,4 0,6

pư: 2x x 2x

còn: 0,4 - 2x 0,6 - x 2x

$$\Rightarrow n_Y = 0,4 - 2x + 0,6 - x + 2x = 0,84 \Rightarrow x = 0,16 \text{ mol}$$

\Rightarrow Hiệu suất phản ứng:

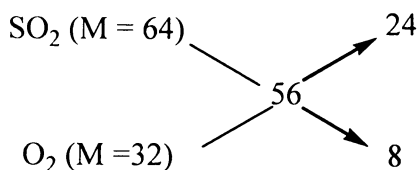
$$H = \frac{2 \cdot 0,16 \cdot 100\%}{0,4} = 80\%$$

Ví dụ 3. Hỗn hợp X gồm SO_2 và O_2 có tỉ khối so với H_2 bằng 28. Nung nóng hỗn hợp X một thời gian (có xúc tác V_2O_5) thu được hỗn hợp Y có tỉ khối so với X bằng 16/13. Tính hiệu suất của phản ứng tổng hợp SO_3 .

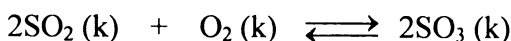
Giải

Cho $n_X = 1$ mol $\Rightarrow m_X = m_Y = 56$ gam

Đặt: $n_{\text{SO}_2} = a$ (mol); $n_{\text{O}_2} = b$ (mol). Ta có hệ:

$$\Rightarrow \frac{n_{\text{SO}_2}}{n_{\text{O}_2}} = \frac{3}{1} \Rightarrow n_{\text{SO}_2} = 0,75 \text{ mol}; n_{\text{O}_2} = 0,25 \text{ mol}$$

$$\text{bđ: } 0,75 \quad 0,25$$

$$\text{pư: } 2x \quad x \quad 2x$$

$$\text{còn: } (0,75 - 2x) \quad (0,25 - x) \quad 2x$$

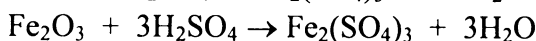
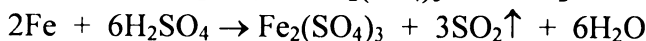
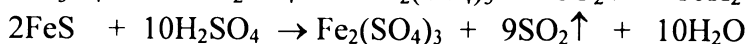
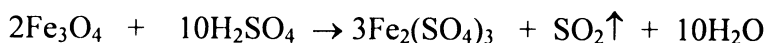
$$\Rightarrow n_Y = (0,75 - 2x) + (0,25 - x) + 2x = 1 - x$$

$$\Rightarrow d(Y/X) = \frac{\overline{M}_Y}{\overline{M}_X} = \frac{n_X}{n_Y} \Rightarrow \frac{16}{13} = \frac{1}{1-x} \Rightarrow x = 0,1875 \text{ mol}$$

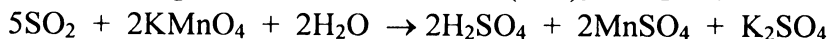
$$\Rightarrow H = \frac{0,1875 \cdot 100\%}{0,25} = 75\%$$

Ví dụ 4. Cho hỗn hợp gồm Fe_3O_4 , FeS , Fe , Fe_2O_3 , Cu tác dụng với dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng (dư) thu được dung dịch B và khí A (sản phẩm khử duy nhất). Dẫn A qua dung dịch KMnO_4 và cho bột đồng tới dư vào dung dịch B. Viết các phương trình phản ứng hoá học có thể xảy ra.

Giải

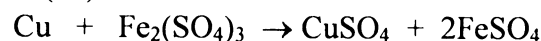
Khí A là SO_2 ; dung dịch B chứa CuSO_4 , $\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3$ và H_2SO_4 dư

• B + Cu :

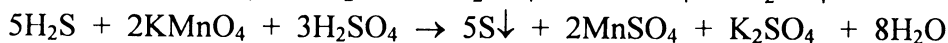
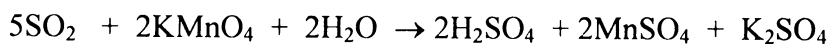

Nếu nồng độ H_2SO_4 chuyển từ đặc sang loãng thì phản ứng trên dừng lại và Cu khử muối sắt (III) :

Ví dụ 5. Hòa tan hết 17,55 gam hỗn hợp Mg, Al trong 150 gam dung dịch H_2SO_4 98% thu được dung dịch X và hỗn hợp khí Y gồm H_2S và SO_2 . Cho Y lội chậm qua bình đựng dung dịch KMnO_4 (dư) thấy có 4,8 gam kết tủa xuất hiện, lọc tách kết tủa, cho nước lọc tác dụng với dung dịch BaCl_2 (dư) thu được 52,425 gam kết tủa. Tính nồng độ phần trăm của H_2SO_4 trong X và phần trăm khối lượng của Mg trong hỗn hợp ban đầu.

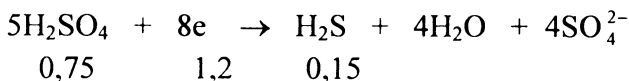
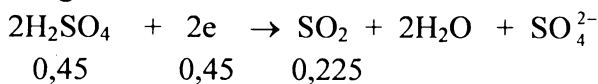
Giải

$$0,15 \quad \longleftarrow \quad 0,09 \quad \longleftarrow \quad 0,15$$

$$\text{Theo ĐLBTTNT} \Rightarrow n_{\text{SO}_2} = n_{\text{BaSO}_4} = \frac{52,425}{233} = 0,225(\text{mol})$$

Bán phản ứng khử:

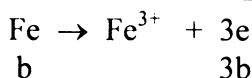
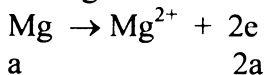

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = 0,45 + 0,75 = 1,2(\text{mol}) \Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ còn} = \frac{150,98}{98.100} - 1,2 = 0,3(\text{mol})$$

$$\text{Theo ĐLBTKL: } m_X = 17,55 + 150 - (64.0,225 + 34.0,15) = 148,05 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow C\% (\text{H}_2\text{SO}_4) = \frac{0,3.98.100\%}{148,05} = 19,86\%.$$

Bán phản ứng oxi hoá:

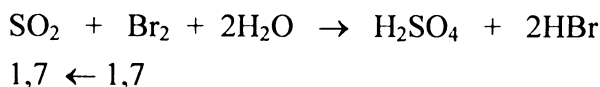
Ta có hệ:

$$\begin{cases} 2a + 3b = 1,65 \\ 24a + 27b = 17,55 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,45(\text{mol}) \\ b = 0,25(\text{mol}) \end{cases}$$

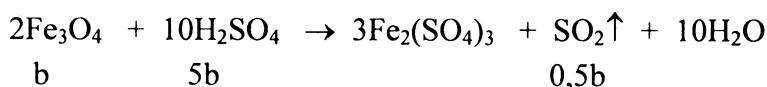
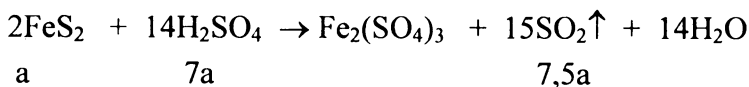
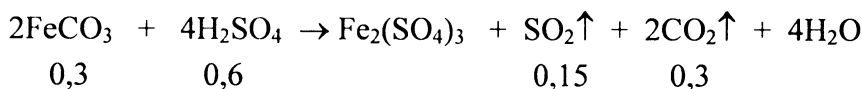
$$\Rightarrow \% \text{Mg} = \frac{24.0,45.100\%}{17,55} = 61,54\%$$

Ví dụ 6. Hòa tan hết 82 gam hỗn hợp X gồm FeCO_3 , FeS_2 và Fe_3O_4 trong 300 gam dung dịch H_2SO_4 98% (vừa đủ), thu được dung dịch Y và 44,8 lít hỗn hợp khí Z. Cho Z đi qua bình đựng dung dịch brom (dư), thấy có 272 gam brom bị mất màu. Tính phần trăm số mol của Fe_3O_4 trong X và nồng độ phần trăm của H_2SO_4 trong Y.

Giải

$$\Rightarrow n_{\text{CO}_2} = \frac{44,8}{22,4} - 1,7 = 0,3(\text{mol}) \Rightarrow n_{\text{FeCO}_3} = 0,3(\text{mol})$$

Ta có hệ:

$$\begin{cases} 116,0,3 + 120a + 232b = 82 \\ 0,45 + 7,5a + 0,5b = 2 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} a = 0,2 \\ b = 0,1 \end{cases}$$

$$\Rightarrow \%Fe_3O_4 = \frac{0,1}{0,1 + 0,2 + 0,3} \cdot 100\% = 16,67\%$$

$$\Rightarrow n_{H_2SO_4 \text{ còn}} = \frac{300 \cdot 98}{98 \cdot 100} - (0,6 + 1,4 + 0,5) = 0,5(\text{mol});$$

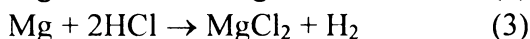
$$m_Y = (300 + 82) - (64 \cdot 1,7 + 0,3 \cdot 44) = 260 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow C\% (H_2SO_4) = \frac{0,5 \cdot 98 \cdot 100\%}{260} = 18,84\%$$

Ví dụ 7. Hỗn hợp A gồm bột S và Mg. Đun nóng A trong điều kiện không có không khí, sau đó làm nguội và cho sản phẩm tác dụng với dung dịch HCl (dư) thu được 2,987 lít khí B có tỉ khối so với không khí bằng 0,8966. Đốt cháy hết khí B, sau đó cho toàn bộ sản phẩm vào 100 ml H_2O_2 5% ($D = 1\text{g/ml}$) thu được dung dịch D. Xác định % khối lượng các chất trong A và nồng độ % các chất trong dung dịch D. Cho thể tích các chất khí đo ở điều kiện tiêu chuẩn.

Giải

Phương trình phản ứng:

$$\overline{M}_B = 0,8966 \times 29 = 26 \Rightarrow B \text{ chứa } H_2S \text{ và } H_2 \text{ [Mg có dư sau phản ứng (1)]}$$

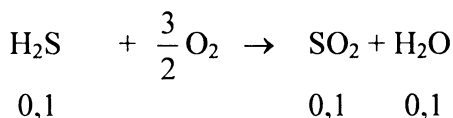
Gọi x và y lần lượt là số mol khí H_2S và H_2 , ta có :

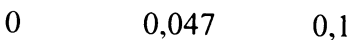
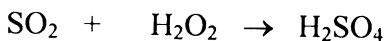
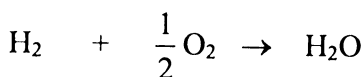
$$\begin{cases} x + y = \frac{2,987}{22,4} \\ \frac{34x + 2y}{x + y} = 26 \end{cases}$$

$$\text{Giải ra ta có } x = 0,1 ; y = \frac{0,1}{3}.$$

Từ (1), (2), (3) ta có:

$$\%m_S = \frac{0,1 \cdot 32}{\left(0,1 + \frac{0,1}{3}\right) \cdot 24 + 0,1 \cdot 32} \cdot 100\% = 50\% ; \%m_{Mg} = 50\%$$

$$m_{\text{ddD}} = 100 + 64.0,1 + 18.0,133 = 108,794 \text{ gam}$$

$$C\%_{\text{H}_2\text{SO}_4} = \frac{98.0,1.100\%}{108,794} = 9\%$$

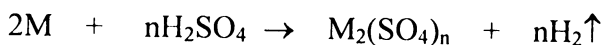
$$C\%_{\text{H}_2\text{O}_2} = \frac{34.0,047.100\%}{108,794} = 1,47\%$$

DẠNG 8: BÀI TẬP VỀ AXIT SUNFURIC

Phương pháp:

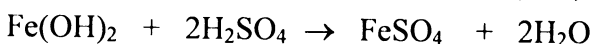
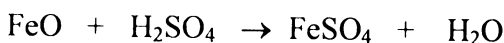
- Axit H_2SO_4 loãng có tính axit mạnh (tương tự như HCl)

- Với kim loại \Rightarrow muối sunfat + H_2

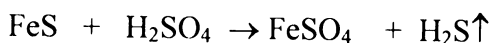
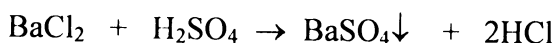

(M đứng trước H_2 , n là số oxi hóa thấp nhất của kim loại)

- Với oxit bazơ, bazơ \Rightarrow muối + H_2O

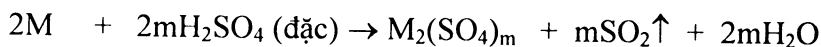

- Với muối \Rightarrow muối mới + axit mới

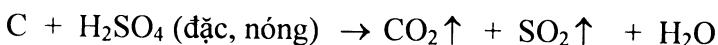
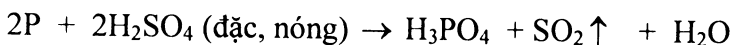
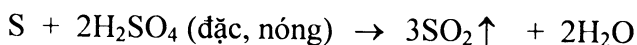
- Axit H_2SO_4 đặc có tính oxi hóa mạnh

- Với kim loại (trừ Pt, Au)

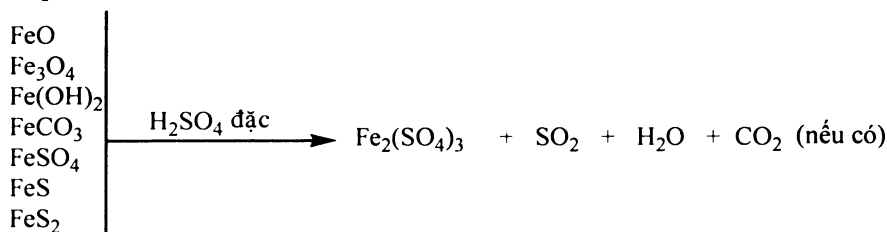
(m là hóa trị cao nhất của M. Al, Fe, Cr bị thụ động hóa trong H_2SO_4 đặc, nguội)

- Với phi kim

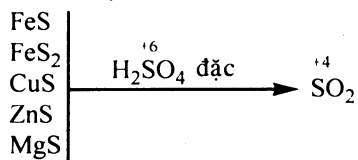

- Với hợp chất có tính khử

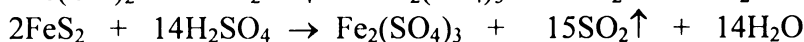
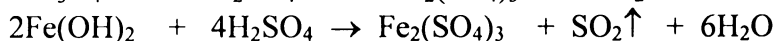
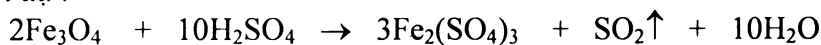
+ Các hợp chất $\text{Fe}^{+2} \rightarrow \text{Fe}^{3+}$

+ Các hợp chất $\text{S}^{-1}, \text{S}^{-2} \rightarrow \text{S}^{+4}$

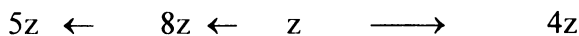
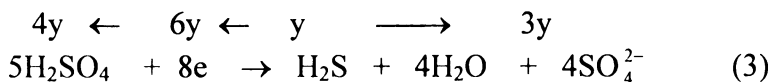
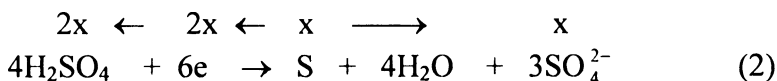
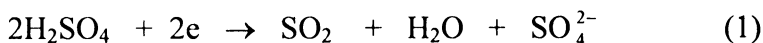

Ví dụ :

• Cách tính nhanh số ml anion SO_4^{2-} tạo muối và số mol axit H_2SO_4 tham gia phản ứng trong phản ứng oxi - hóa khử

Không phụ thuộc vào bản chất và số lượng các kim loại, ta luôn có các bán phản ứng khử:

$$\Rightarrow n_{\text{SO}_4^{2-} \text{ tạo muối}} = n_{\text{SO}_2} + 3n_{\text{S}} + 4n_{\text{H}_2\text{S}} = \frac{2}{2} n_{\text{SO}_2} + \frac{6}{2} n_{\text{S}} + \frac{8}{2} n_{\text{H}_2\text{S}}$$

$$= \sum \frac{a}{2} n_X \quad (a \text{ là số electron mà } \text{S}^{+6} \text{ nhận vào để tạo ra sản phẩm khử X})$$

Chú ý:

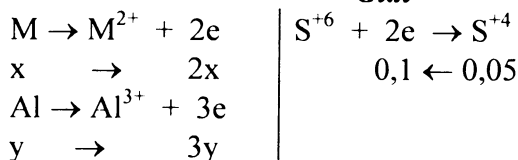
$$\bullet \quad n_{\text{SO}_4^{2-} \text{ tạo muối}} = \sum \frac{a}{2} n_X$$

$$\bullet \quad n_{\text{H}_2\text{SO}_4 \text{ phản ứng}} = 2n_{\text{SO}_2} + 4n_{\text{S}} + 5n_{\text{H}_2\text{S}}$$

(Hai biểu thức trên chỉ áp dụng nếu hỗn hợp đầu là các kim loại. Trường hợp hỗn hợp không hoàn toàn là kim loại thì ta dùng phương pháp qui đổi nguyên tố để giải nhanh)

Ví dụ 1. Cho 1,74 gam hỗn hợp X gồm kim loại M (nhóm IIA) và Al tác dụng hết với dung dịch H_2SO_4 đặc nóng, dư thu được 0,05 mol SO_2 (sản phẩm khử duy nhất). Mặt khác, cho 2,1 gam M phản ứng hết với lượng dư dung dịch HCl thì thể tích khí H_2 thu được vượt quá 1,12 lít (đktc). Xác định kim loại M.

Giải

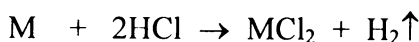
$$\Rightarrow 2\text{x} + 3\text{y} = 0,1 \quad (1)$$

Mặt khác:

$$\text{Mx} + 27\text{y} = 1,74 \quad (2)$$

Từ (1) và (2) ta rút ra:

$$\text{x} = \frac{0,84}{\text{M}-18} < 0,05 \Rightarrow \text{M} > 34,8 \quad (*)$$

$$\frac{2,1}{\text{M}} \rightarrow \frac{2,1}{\text{M}}$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2} = \frac{2,1}{\text{M}} > 0,05 \Rightarrow \text{M} < 42 \quad (**)$$

$$(*) \text{ và } (**) \Rightarrow 34,8 < \text{M} < 42 \Rightarrow \text{M} = 40 \text{ (Ca)}$$

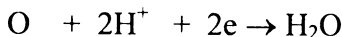
Ví dụ 2. Cho 39,2 gam hỗn hợp M gồm Fe, FeO, Fe_3O_4 , Fe_2O_3 , CuO và Cu (trong đó oxi chiếm 18,367% về khối lượng) tác dụng với 500 ml dung dịch H_2SO_4 nồng độ a mol/l, thu được 0,4 mol SO_2 (sản phẩm khử duy nhất của S^{+6}). Tính giá trị của a. Biết lượng axit lấy dư 20% so với lượng cần thiết.

Giải

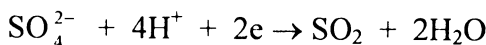
Quy M về Fe, Cu và O. Ta có:

$$n_{\text{O}} = \frac{39,2 \cdot 18,367}{16 \cdot 100} = 0,45 \text{ mol}$$

Các bán phản ứng khử:

$$0,45 \rightarrow 0,9$$

$$1,6 \leftarrow 0,4$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = \frac{1}{2} n_{\text{H}^+} = 2,5 \text{ mol} \Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ ban đầu} = 2,5 \cdot 1,2 = 3 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow a = \frac{3}{0,5} = 6\text{M}$$

Ví dụ 3. Dẫn luồng khí CO đi qua hỗn hợp gồm CuO, Fe₂O₃, Al₂O₃ và ZnO đun nóng, sau một thời gian thu được chất rắn X và hỗn hợp khí Y. Cho Y lội chậm qua bình đựng dung dịch Ba(OH)₂ dư, kết thúc phản ứng thu được 49,25 gam kết tủa. Cho toàn bộ X phản ứng với lượng dư dung dịch H₂SO₄ đặc nóng, kết thúc các phản ứng thu được V lít khí SO₂ (sản phẩm khử duy nhất, đktc). Tính giá trị của V.

Giải

$$n_{\text{CO}_2} = n_{\text{BaCO}_3} = \frac{49,25}{197} = 0,25 \text{ mol}$$

$$\begin{array}{c|c} \text{C}^{+2} \rightarrow \text{C}^{+4} + 2\text{e} & \text{S}^{+6} + 2\text{e} \rightarrow \text{S}^{+4} \\ 0,25 \rightarrow 0,5 & 0,5 \rightarrow 0,25 \end{array}$$

$$\Rightarrow V = 0,25 \cdot 22,4 = 5,6 \text{ lít}$$

Ví dụ 4. Cho m gam bột Fe vào 50 ml dung dịch CuSO₄ 1M, sau phản ứng thu được dung dịch X và 4,88 gam chất rắn Y. Cho 4,55 gam bột Zn vào dung dịch X, kết thúc phản ứng thu được 4,1 gam chất rắn Z và dung dịch chứa một muối duy nhất. Tính giá trị của m.

Giải

$$\text{Muối duy nhất là ZnSO}_4 \Rightarrow n_{\text{Zn}} \text{ phản ứng} = n_{\text{ZnSO}_4} = n_{\text{CuSO}_4} = 0,05 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{Zn}} \text{ còn} = \frac{4,55}{65} - 0,05 = 0,02 \text{ mol}$$

$$\text{Để thấy: } m_{\text{Fe}} + m_{\text{Cu}} + m_{\text{Zn dư}} = m_{\text{Y}} + m_{\text{Z}}$$

$$\Rightarrow m = 4,88 + 4,1 - 65 \cdot 0,02 - 64 \cdot 0,05 = 4,48 \text{ gam}$$

Ví dụ 5. Hỗn hợp X gồm các kim loại Mg, Al, Zn. Lấy m gam hỗn hợp X tác dụng hết với dung dịch HCl dư thu được 6,72 lít khí (ở đktc). Cũng lấy m gam X tác dụng hết với dung dịch H₂SO₄ đặc, nóng, dư thu được V lít khí SO₂ (sản phẩm khử duy nhất, ở đktc) và (m + a) gam muối. Tính giá trị của V và a.

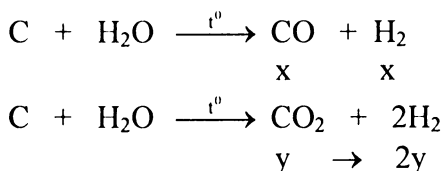
Giải

$$n_{\text{SO}_2} = n_{\text{H}_2} = 0,3 \text{ mol} \Rightarrow V_{\text{SO}_2} = 0,3 \cdot 22,4 = 6,72 \text{ lít}$$

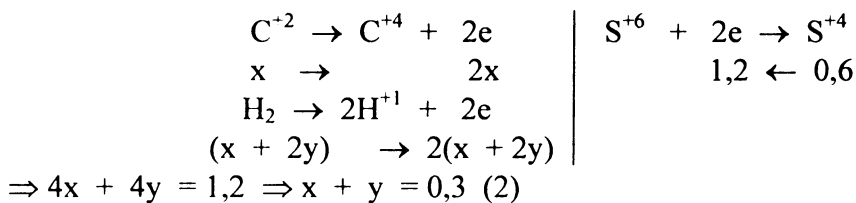
$$n_{\text{SO}_4^{2-}} \text{ tạo muối} = n_{\text{SO}_2} = 0,3 \text{ mol} \Rightarrow a = 0,3 \cdot 96 = 28,8 \text{ gam}$$

Ví dụ 6. Cho hơi nước đi qua than nóng đỏ thu được 0,8 mol hỗn hợp khí X gồm CO, CO₂ và H₂. Cho toàn bộ X phản ứng hết với CuO dư, đun nóng thu được hỗn hợp chất rắn Y. Hòa tan hết Y bằng dung dịch H₂SO₄ đặc, dư thu được 0,6 mol khí SO₂ (sản phẩm khử duy nhất). Tính tỉ khối của X so với H₂.

Giải

$$\Rightarrow n_{\text{X}} = 2\text{x} + 3\text{y} = 0,8 \quad (1)$$

Giải hệ (1)(2) ta được: $\begin{cases} \text{x} = 0,1 \text{ mol} \\ \text{y} = 0,2 \text{ mol} \end{cases}$

$$\Rightarrow m_X = 28.0,1 + 44.0,2 + 2.(0,1 + 2.0,2) = 12,6 \text{ gam}$$

$$\Rightarrow \overline{M}_X = \frac{12,6}{0,8} = 15,75 \text{ gam / mol} \Rightarrow d(X/\text{H}_2) = \frac{15,75}{2} = 7,875 \text{ gam/mol}$$

Ví dụ 7. Cho m gam hỗn hợp kim loại gồm Al, Mg, Zn phản ứng hết với dung dịch H_2SO_4 loãng, dư thì thu được dung dịch X chứa 61,4 gam muối sunfat và $5m/67$ gam khí H_2 . Tính giá trị của m.

Giải

$$n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = n_{\text{H}_2} = n_{\text{SO}_4^{2-}} = \frac{5m}{134} \text{ mol}$$

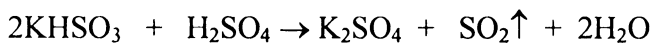
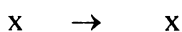
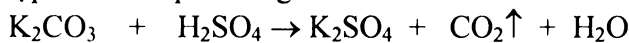
$$\Rightarrow m_{\text{kl}} + m_{\text{SO}_4^{2-}} = m_{\text{muối}} \Rightarrow m + \frac{96.5m}{134} = 61,4 \Rightarrow m = 13,4 \text{ gam}$$

Ví dụ 8. Cho 39,6 gam hỗn hợp gồm K_2CO_3 và KHSO_3 vào 147 gam dung dịch H_2SO_4 20%, đun nóng đến khi kết thúc các phản ứng thu được dung dịch X. Dung dịch X chứa các chất tan nào?

Giải

$$n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = \frac{147.20}{98.100} = 0,3 \text{ mol}$$

Giả sử hỗn hợp hai muối phản ứng hết và axit vừa hết. Ta có:

Ta có hệ:

$$\begin{cases} 138\text{x} + 120\text{y} = 39,6 \\ \text{x} + 0,5\text{y} = 0,3 \end{cases}$$

Nếu KHSO_3 còn, H_2SO_4 hết thì $138\text{x} + 120\text{y}_1 < 39,6$

$$\text{Do } \text{x} + 0,5\text{y}_1 = 0,3 \Rightarrow 138\text{x} + 69\text{y}_1 = 41,4 \text{ (vô lí)}$$

Vậy H_2SO_4 còn \Rightarrow Chất tan trong dung dịch X là K_2SO_4 và H_2SO_4 dư.

Ví dụ 9. Cho 12,3 gam hỗn hợp X gồm kim loại M và Cu (trong đó M chiếm 21,95% về khối lượng) vào 100 gam dung dịch H_2SO_4 98% đun nóng, kết thúc phản ứng thu được dung dịch Y và 6,72 lít SO_2 (đktc).

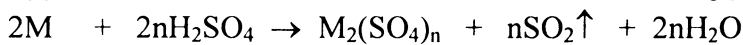
a) Xác định tên kim loại M.

b) Tính nồng độ phần trăm của các chất trong dung dịch Y.

c) Tính thể tích dung dịch NaOH 1M cần dùng để phản ứng vừa đủ với dung dịch Y.

Giải

$$a) m_M = \frac{12,3 \cdot 21,95}{100} = 2,7 \text{ gam}; m_{Cu} = 12,3 - 2,7 = 9,6 \text{ gam} \Rightarrow n_{Cu} = \frac{9,6}{64} = 0,15 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow Ma + 64 \cdot 0,15 = 12,3 \Rightarrow Ma = 2,7 \quad (1)$$

$$n_{SO_2} = 0,5na + 0,15 = 0,3 \Rightarrow na = 0,3 \quad (2)$$

$$\text{Từ (1)(2)} \Rightarrow M = 9n \Rightarrow n = 3 \text{ và } M = 27 \text{ (Al)}$$

$$b) m_{dd Y} = 12,3 + 100 - 64 \cdot 0,3 = 93,1 \text{ gam}; n_{H_2SO_4} \text{ ban đầu} = \frac{100 \cdot 98}{100 \cdot 98} = 1 \text{ mol}$$

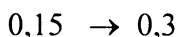
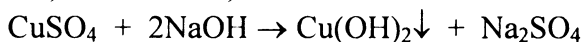
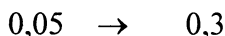
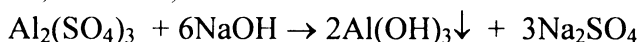
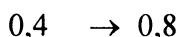
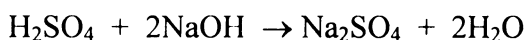
$$n_{H_2SO_4} \text{ phản ứng} = 0,3 + 0,3 = 0,6 \text{ mol} \Rightarrow n_{H_2SO_4} \text{ còn} = 1 - 0,6 = 0,4 \text{ mol}$$

Nồng độ phần trăm của các chất trong Y là

$$C_{Al_2(SO_4)_3} = \frac{0,5 \cdot 0,1 \cdot 342 \cdot 100\%}{93,1} = 18,36\%$$

$$C_{CuSO_4} = \frac{0,15 \cdot 160 \cdot 100\%}{93,1} = 25,779\%$$

c)

$$\Rightarrow V_{dd NaOH} = \frac{1,4}{1} = 1,4 \text{ lít}$$

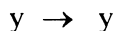
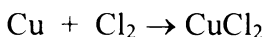
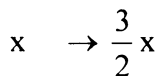
Ví dụ 10. Chia m gam hỗn hợp X gồm Fe, Cu thành hai phần bằng nhau. Cho phần 1 tác dụng vừa đủ với 6,72 lít Cl₂ (đktc). Hoà tan hết phần 2 trong 80 gam dung dịch H₂SO₄ 98% đun nóng, thu được dung dịch Y và V lít SO₂ (đktc). Cho Y tác dụng với dung dịch NaOH dư, lọc kết tủa nung trong không khí đến khối lượng không đổi còn lại 20 gam chất rắn khan.

a) Tính m và V.

b) Tính nồng độ phần trăm các chất trong Y.

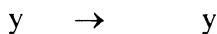
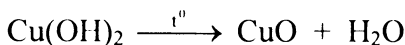
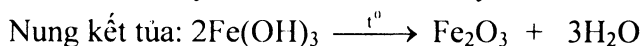
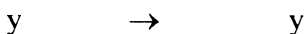
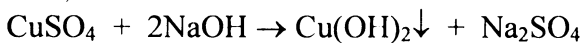
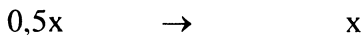
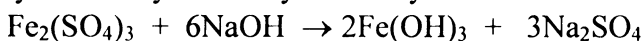
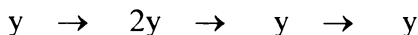
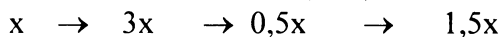
Giải

a) • Phần 1: $2\text{Fe} + 3\text{Cl}_2 \rightarrow 2\text{FeCl}_3$

$$\Rightarrow n_{\text{Cl}_2} = \frac{3}{2}x + y = \frac{6,72}{22,4} = 0,3 \quad (1)$$

• Phần 2: $n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ ban đầu} = \frac{80,98}{100,98} = 0,8 \text{ mol}$

$$\Rightarrow m_{\text{oxit}} = m_{\text{Fe}_2\text{O}_3} + m_{\text{CuO}} \Rightarrow 160.0,5x + 80y = 20 \Rightarrow x + y = 0,25 \quad (2)$$

Giải hệ (1)(2) ta được: $x = 0,1 \text{ mol}$; $y = 0,15 \text{ mol}$

$$\Rightarrow m = 2.(56.0,1 + 64.0,15) = 30,4 \text{ gam}$$

$$n_{\text{SO}_2} = 1,5x + y = 1,5.0,1 + 0,15 = 0,3 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow V_{\text{SO}_2} = 0,3.22,4 = 6,72 \text{ lít}$$

$$\text{b) } m_{\text{ddY}} = 80 + 15,2 - 64.0,3 = 76 \text{ gam};$$

$$n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ phản ứng} = 3x + 2y = 3.0,1 + 2.0,15 = 0,6 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ còn} = 0,8 - 0,6 = 0,2 \text{ mol}$$

Nồng độ phần trăm của các chất trong dung dịch Y là

$$C\%_{\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3} = \frac{0,05.400.100\%}{76} = 26,31\%$$

$$C\%_{\text{CuSO}_4} = \frac{0,15.160.100\%}{76} = 31,57\%$$

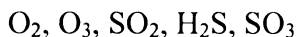
$$C\%_{\text{H}_2\text{SO}_4} = \frac{0,2.98.100\%}{76} = 25,78\%$$

C. BÀI TẬP

1. Cho các chất: H_2S , SO_2 , H_2SO_4 , FeS , S . Lập sơ đồ chuyển hóa giữa các chất trên. Viết phương trình hóa học các phản ứng theo sơ đồ chuyển hóa đó.
2. Hàm lượng cho phép của tạp chất lưu huỳnh trong nhiên liệu là 0,30%. Người ta đốt cháy hoàn toàn 100,0 gam một loại nhiên liệu và dẫn sản phẩm cháy (giả thiết chỉ có CO_2 , SO_2 và hơi nước) qua dung dịch KMnO_4 $5,0 \cdot 10^{-3}\text{M}$ trong H_2SO_4 thì thấy thể tích dung dịch KMnO_4 đã phản ứng vừa hết với lượng sản phẩm cháy trên là 625 ml. Hãy tính toán xác định xem nhiên liệu đó có được phép sử dụng hay không ?
3. Một loại quặng pirit có chứa 75,5% FeS_2 (còn lại là tạp chất trơ). Khối lượng quặng này để điều chế 1 kg dung dịch H_2SO_4 63,7% là (biết rằng có 1,5% khối lượng SO_2 bị hút trong khi nung quặng) bao nhiêu?
4. Hòa tan một hỗn hợp gồm 0,1 mol mỗi chất FeS , CuS và ZnS trong dung dịch H_2SO_4 loãng (dư), khí thoát ra sau phản ứng cho hấp thụ hết vào 250 ml dung dịch NaOH 1M, tạo ra m gam muối. Tính giá trị của m.
5. Hòa tan hỗn hợp A thu được từ sự nung bột Al và S bằng dung dịch HCl dư thấy còn lại 0,04 gam chất rắn và có 1,344 lít khí (đktc) thoát ra. Cho toàn bộ khí đó qua dung dịch $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$ lắt dư thu được 7,17 gam kết tủa đen. Xác định phần trăm khối lượng Al và S trước khi nung ?
6. Cho 24,1 gam hỗn hợp X gồm CuS và ZnS vào dung dịch H_2SO_4 loãng (dư), sinh ra 2,24 lít khí (đktc). Mặt khác, đốt cháy hoàn toàn hỗn hợp trên cần dùng V lít O_2 (đktc), khí sinh ra được hấp thụ hết vào bình đựng 200 ml dung dịch ($\text{Ba}(\text{OH})_2$ 0,5M + NaOH 1M) thu được dung dịch Y.
 - a) Tính V
 - b) Tính nồng độ mol các chất trong Y. Coi thể tích dung dịch thay đổi không đáng kể.
7. Đốt cháy hoàn toàn m gam hỗn hợp X gồm CuS , FeS cần dùng vừa đủ 8,96 lít O_2 (đktc), thu được chất rắn Y và V lít SO_2 (đktc). Y tác dụng vừa đủ với 300 ml dung dịch H_2SO_4 1M.
 - a) Tính m.
 - b) Hấp thụ hết V lít khí SO_2 ở trên vào 400 ml dung dịch NaOH 1M. Tính khối lượng muối thu được sau phản ứng.
8. Cho luồng khí CO từ từ đi qua ống sứ đựng 32 gam Fe_2O_3 nung nóng, sau phản ứng thu được hỗn hợp B gồm 4 chất rắn. Hoà tan B trong dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng (dư) được 0,58 mol khí SO_2 thoát ra. Tính khối lượng của hỗn hợp B.
9. Hoà tan hoàn toàn 19,2 gam kim loại M có hoá trị 2 trong H_2SO_4 đặc, dư, thu được khí SO_2 . Toàn bộ lượng khí SO_2 này được hấp thụ hoàn toàn trong 1 lít dung dịch NaOH 0,7M, cô cạn dung dịch sau phản ứng được 41,8 gam chất rắn. Tìm kim loại M ?
10. Chia m gam hỗn hợp X gồm Fe_xO_y , Fe thành hai phần bằng nhau. Cho phần 1 tác dụng vừa đủ với 450 ml dung dịch H_2SO_4 1M, sinh ra 3,36 lít H_2 (đktc).

- Hoà tan hết phần 2 trong 100 gam dung dịch H_2SO_4 98% đun nóng, thu được dung dịch Y và 2,8 lít SO_2 (đktc).
- Xác định công thức oxit sắt.
 - Tính m.
 - Tính nồng độ phần trăm các chất trong dung dịch Y.
11. Chia m gam hỗn hợp X gồm Fe_3O_4 và FeCO_3 thành hai phần bằng nhau. Phần 1 tác dụng vừa đủ với 550 ml dung dịch H_2SO_4 1M thu được V lít CO_2 (đktc). Cho phần 2 phản ứng hết với 120 gam dung dịch H_2SO_4 98%, thu được dung dịch Y và 6,16 lít hỗn hợp hai khí (CO_2 , SO_2) (đktc).
- Tính m.
 - Tính nồng độ phần trăm của các chất trong Y.
 - Tính giá trị của V.
12. Chia m gam hỗn hợp X gồm Fe, Cu thành hai phần bằng nhau. Phần 1 cho tác dụng với dung dịch H_2SO_4 loãng dư, sinh ra 2,24 lít H_2 (đktc). Hoà tan hết phần 2 trong 100 gam dung dịch H_2SO_4 98% đun nóng, thu được dung dịch Y và 6,72 lít SO_2 (đktc).
- Tính phần trăm khối lượng mỗi kim loại trong X.
 - Tính nồng độ phần trăm của các chất trong Y.
13. Đốt cháy hoàn toàn m gam hỗn hợp X gồm Ba và Al trong bình kín chứa đầy khí O_2 , thu được $(m + 7,6)$ gam chất rắn Y. Cho Y vào nước lấy dư, thu được 500 ml dung dịch Z và còn lại 2,55 gam chất rắn không tan.
- Tính m.
 - Tính nồng độ mol của dung dịch Z.
14. Đốt cháy 11,8 gam hỗn hợp Cu và Al trong khí oxi vừa đủ (đktc) thu được hỗn hợp hai oxit. Biết rằng trong hỗn hợp khối lượng của Cu nhiều hơn khối lượng của Al là 1 gam.
- Viết phương trình phản ứng.
 - Tính thể tích oxi cần dùng.
 - Tính phần trăm theo khối lượng mỗi oxit trong hỗn hợp thu được.
15. Hòa tan hỗn hợp X gồm CuSO_4 và $\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3$ vào nước được dung dịch Y. Cho Fe dư vào dung dịch Y đến khi các phản ứng kết thúc thu được dung dịch Z có khối lượng bằng khối lượng dung dịch Y (bỏ qua sự thủy phân của các ion trong dung dịch và sự bay hơi của nước). Tính phần trăm khối lượng của CuSO_4 trong X.
16. Nung m gam hỗn hợp X gồm bột sắt và lưu huỳnh thu được hỗn hợp Y gồm FeS, Fe, S. Chia Y thành 2 phần bằng nhau. Cho phần 1 tác dụng với dung dịch H_2SO_4 loãng, dư thấy thoát ra 2,8 lít hỗn hợp khí (ở đktc). Cho phần 2 tác dụng hết với lượng dư dung dịch HNO_3 đặc, nóng thấy thoát ra 16,464 lít khí chỉ có NO_2 (ở đktc, sản phẩm khử duy nhất). Tính giá trị của m.
17. Cho các dung dịch riêng biệt mất nhãn : H_2SO_4 , Na_2S , Na_2SO_3 , NaCl , BaCl_2 . Chỉ được dùng một thuốc thử bên ngoài, hãy trình bày phương pháp hoá học để phân biệt các dung dịch trên.

18. Trình bày phương pháp hoá học để phân biệt các lọ mất nhãn, mỗi lọ đựng một trong các khí sau :

19. Cho 20 gam hỗn hợp X gồm Fe_3O_4 , Fe vào 100 gam dung dịch H_2SO_4 98% đun nóng, thu được dung dịch Y và V lít SO_2 (sản phẩm khử duy nhất, đktc). Cho Y tác dụng với dung dịch NaOH dư, kết tủa thu được đem nung trong không khí đến khối lượng không đổi, còn lại 24 gam chất rắn khan.

a) Tính phần trăm khối lượng mỗi chất trong X.

b) Tính V

c) Tính nồng độ phần trăm các chất trong Y.

20. Chia m gam hỗn hợp X gồm Fe_xO_y và CuO (tỉ lệ mol tương ứng 1:2) thành 2 phần bằng nhau. Phần 1 tác dụng vừa đủ với 300 ml dung dịch H_2SO_4 1M. Hoà tan hết phần 2 trong dung dịch H_2SO_4 đặc, nóng (dư) sinh ra 1,12 lít SO_2 (đktc). Xác định công thức của oxit sắt.

21. Từ các nguyên tố O, Na, S tạo ra được các muối A, B đều có 2 nguyên tử Na trong phân tử. Trong một thí nghiệm hoá học người ta cho m_1 gam muối A biến đổi thành m_2 gam muối B và 6,16 lít khí Z tại $27,3^\circ\text{C}$; 1 atm. Biết rằng hai khối lượng đó khác nhau 16,0 gam.

a) Hãy viết phương trình phản ứng xảy ra với công thức cụ thể của A , B.

b) Tính m_1 , m_2 .

22. Hỗn hợp A gồm bột Al và bột S. Cho 13,725 gam A tác dụng với 400 ml dung dịch HCl 2M thu được 8,316 lít khí H_2 tại $27,3^\circ\text{C}$; 1 atm, trong bình sau phản ứng có dung dịch B. Nếu nung nóng 6,6375 gam A trong bình kín không có oxi tới nhiệt độ thích hợp được chất D. Hoà tan D trong 200 ml HCl 2M được khí E và dung dịch F.

a) Hãy tính nồng độ các chất và các ion trong dung dịch B, dung dịch F.

b) Tính pH của môi trường đó và nêu rõ nguyên nhân phải tạo pH thấp như vậy.

c) Dẫn khí E (đã được làm khô) qua ống sứ chứa 31,5 gam bột CuO nung nóng tới nhiệt độ thích hợp (không có oxi không khí). Phản ứng xong ta thu được những chất nào? Tính lượng mỗi chất đó? (Biết trong sản phẩm: chất rắn là nguyên chất, tính theo gam, chất khí bay hơi do tại 100°C , 1 atm, khi tính số mol được lấy tới chữ số thứ 5 sau dấu phẩy).

d) Rót từ từ (có khuấy đều) cho đến hết 198 ml NaOH 10% ($D = 1,10$ gam/ml) vào dung dịch F.

α) Hãy nêu và giải thích hiện tượng xảy ra.

β) Tính lượng kết tủa thu được (nhiều nhất, ít nhất).

23. Có các dung dịch (bị mất nhãn): a) BaCl_2 ; b) NH_4Cl ; c) K_2S ; d) $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$; e) MgSO_4 ; g) KCl; h) ZnCl_2 . Được dùng thêm dung dịch phenolphthalein (khoảng pH chuyển màu từ 8 - 10) hoặc metyl da cam (khoảng pH chuyển màu từ 3,1 - 4,4). Hãy nhận biết mỗi dung dịch trên, viết các phương trình ion (nếu có) để giải thích.

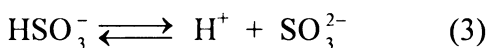
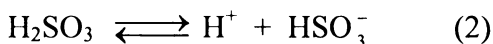
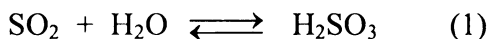
24. Tìm cách loại sạch tạp chất khí có trong khí khác và viết các phương trình phản ứng xảy ra:
- CO có trong CO₂;
 - H₂S có trong HCl;
 - HCl có trong H₂S;
 - HCl có trong SO₂;
 - SO₃ có trong SO₂.
25. Trong phòng thí nghiệm có các dung dịch bị mất nhãn: AlCl₃, NaCl, KOH, Mg(NO₃)₂, Pb(NO₃)₂, Zn(NO₃)₂, AgNO₃. Dùng thêm một thuốc thử, hãy nhận biết mỗi dung dịch. Viết các phương trình phản ứng (nếu có).
26. Dung dịch bão hòa H₂S có nồng độ 0,100 M. Hằng số axit của H₂S: $K_1 = 1,0 \cdot 10^{-7}$ và $K_2 = 1,3 \cdot 10^{-13}$.
- Tính nồng độ ion sunfua trong dung dịch H₂S 0,100 M khi điều chỉnh pH = 2,0.
 - Một dung dịch A chứa các cation Mn²⁺, Co²⁺, và Ag⁺ với nồng độ ban đầu của mỗi ion đều bằng 0,010 M. Hoà tan H₂S vào A đến bão hoà và điều chỉnh pH = 2,0 thì ion nào tạo kết tủa. Cho: $T_{MnS} = 2,5 \cdot 10^{-10}$; $T_{CoS} = 4,0 \cdot 10^{-21}$; $T_{Ag_2S} = 6,3 \cdot 10^{-50}$.
27. Kim loại A phản ứng với phi kim B tạo hợp chất C màu vàng cam. Cho 0,1 mol hợp chất C phản ứng với CO₂ (dư) tạo thành hợp chất D và 2,4 gam B. Hòa tan hoàn toàn D vào nước, dung dịch D phản ứng hết 100 ml dung dịch HCl 1 M giải phóng 1,12 l khí CO₂ (đktc). Hãy xác định A, B, C, D và viết các phương trình phản ứng xảy ra. Biết hợp chất C chứa 45,07 % B theo khối lượng; hợp chất D không bị phân tích khi nóng chảy.
28. Viết phương trình hoá học cho mỗi trường hợp sau:
- Trong môi trường kiềm, H₂O₂ oxi hoá Mn²⁺ thành MnO₂.
 - Trong môi trường axit, H₂O₂ khử MnO₄⁻ thành Mn²⁺.
29. Hoàn thành các phương trình phản ứng sau đây:
- NaCl + H₂SO₄ đặc, nóng →
 - NaBr + H₂SO₄ đặc, nóng →
 - NaClO + PbS →
 - FeSO₄ + H₂SO₄ + HNO₂ →
 - KMnO₄ + H₂SO₄ + HNO₂ →
 - NaNO₂ + H₂SO₄ loãng →
30. Có 5 lọ được đánh số mỗi lọ có chứa một trong các dung dịch sau: Na₂SO₄, (CH₃COONa)₂, Al₂(SO₄)₃, NaOH, BaCl₂. Chất nào được chứa trong lọ số mấy nếu:
- Rót dung dịch từ lọ 4 vào lọ 3 có kết tủa trắng.
 - Rót dung dịch từ lọ 2 vào lọ 1, tiếp tục rót thêm kết tủa đó bị tan.
 - Rót dung dịch từ lọ 4 vào lọ 5, ban đầu chưa có kết tủa rót thêm thì có lượng nhỏ kết tủa xuất hiện. Trong mỗi trường hợp giải thích đều viết phương trình phản ứng.
31. Hãy viết phương trình phản ứng xảy ra ở mỗi trường hợp sau đây:
- Điều chế H₂SO₄ theo phương pháp nitro: oxi hoá SO₂ bằng NO₂ trong dung dịch nước (có thăng bằng electron).

b) Điều chế một chất trong thành phần nhiên liệu tên lửa bằng cách cho khí F_2 đi chậm qua muối rắn KNO_3 hoặc $KClO_4$ (trong mỗi trường hợp đều tạo ra 2 sản phẩm, trong đó luôn có KF).

c) FeS hoặc $FeCO_3$ bị oxi hoá bằng oxi không khí ẩm tạo ra $Fe(OH)_3$ (có thăng bằng electron).

d) Fe_2O_3 , Fe_2S_3 , $Fe(OH)_3$ bị hoà tan trong dung dịch axit mạnh (với lượng dư) đều tạo ra ion $[Fe(H_2O)_6]^{3+}$.

32. Hoà tan khí SO_2 vào H_2O có các cân bằng sau:

Nồng độ SO_2 thay đổi như thế nào? (giải thích) khi lần lượt tác động những yếu tố sau:

a) Đun nóng dung dịch.

b) Thêm dung dịch HCl .

c) Thêm dung dịch $NaOH$.

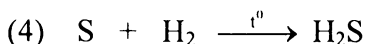
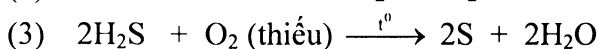
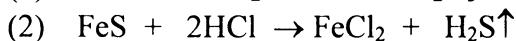
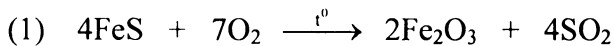
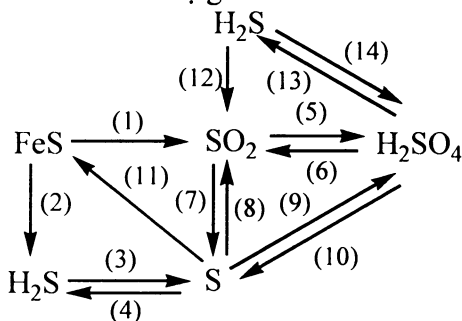
d) Thêm dung dịch $KMnO_4$.

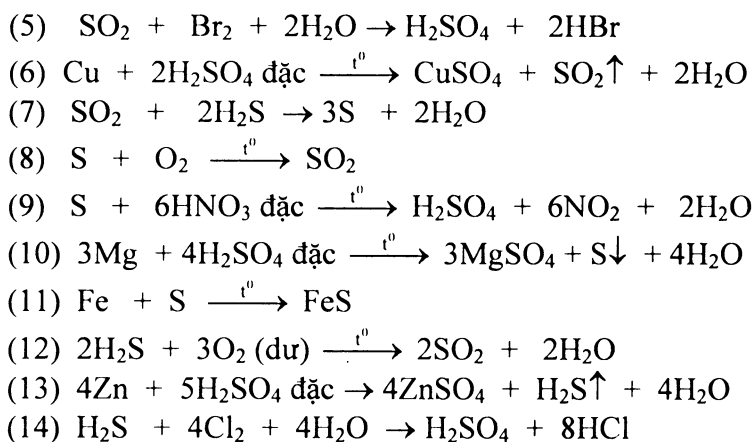
33. Khi $Mn(OH)_2$ để trong không khí thì một phần bị oxi hoá thành $MnO(OH)_2$. Nhận biết sự có mặt của các chất trong hỗn hợp, giải thích và viết phương trình phản ứng.

34. Đun chảy 0,935 gam quặng cromit (chứa Cr_2O_3) với Na_2O_2 để oxi hoá Cr thành CrO_4^{2-} . Cho khối chảy vào nước và đun sôi để phân huỷ hết Na_2O_2 . Axit hoá dung dịch, thêm 50 ml $FeSO_4$ 0,08M. Chuẩn độ lượng Fe^{2+} dư hết 14,85 ml $KMnO_4$ $4 \cdot 10^{-3}M$. Viết phương trình phản ứng tính phần trăm khối lượng của crom trong mẫu.

D. HƯỚNG DẪN GIẢI

1. Sơ đồ biểu diễn mối liên hệ giữa các chất:

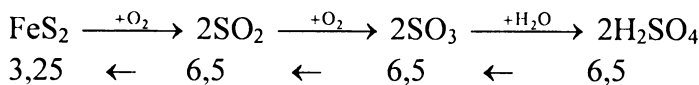
2. Phương trình phản ứng:

$$\text{Từ (1) và (2)} \Rightarrow n_{\text{S}} = n_{\text{SO}_2} = \frac{5}{2} n_{\text{KMnO}_4} = \frac{5}{2} \times 0,625 \times 0,005 = 7,8125 \cdot 10^{-3} \text{ mol}$$

$$\%m_{\text{S}} = \frac{7,8125 \cdot 10^{-3} \times 32}{100} \times 100\% = 0,25\% < 0,30\%$$

$$3. \quad n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = \frac{1000 \cdot 63,7}{98 \cdot 100} = 6,5 \text{ mol}$$

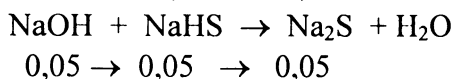
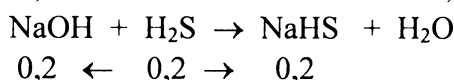
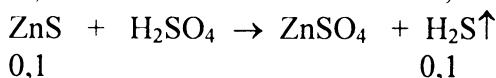
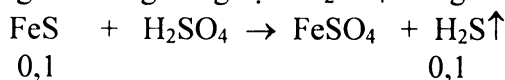

$$\Rightarrow m_{\text{quặng lí thuyết}} = \frac{120 \cdot 3,25}{0,755} = 516,556 \text{ gam}$$

Vì có 1,5% khối lượng SO_2 bị hút trong khi nung quặng nên

$$\Rightarrow m_{\text{thực tế}} = \frac{516,556 \cdot 100}{100 - 1,5} = 524,42 \text{ gam}$$

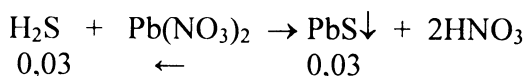
4. CuS không tan trong dung dịch H_2SO_4 loãng.

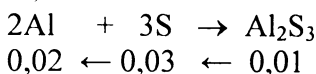
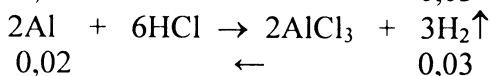
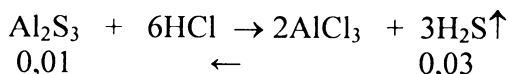
$$\Rightarrow n_{\text{NaHS dư}} = 0,2 - 0,05 = 0,15 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m_{\text{muối}} = 0,15 \cdot 56 + 78 \cdot 0,05 = 12,3 \text{ gam}$$

$$5. n_{\text{PbS}} = \frac{7,17}{239} = 0,03 \text{ (mol)} ; n_{\text{khí}} = \frac{1,344}{22,4} = 0,06 \text{ (mol)}$$

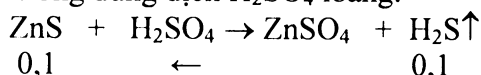

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2} = 0,06 - 0,03 = 0,03 \text{ (mol)}$$

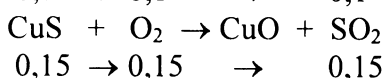
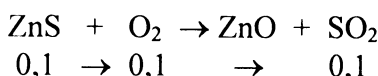

$$\Rightarrow m_{\text{S}} = 32.0,03 = 0,96 \text{ gam} ; m_{\text{Al}} = 27.(0,02 + 0,02) = 1,08 \text{ gam}$$

6. a) CuS không tan trong dung dịch H_2SO_4 loãng.

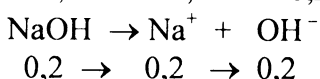
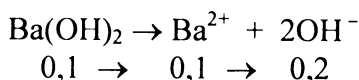

$$\Rightarrow n_{\text{CuS}} = \frac{24,1 - 97.0,1}{96} = 0,15 \text{ mol}$$

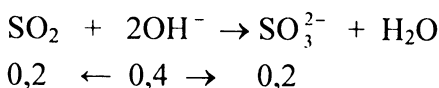

$$\Rightarrow \sum n_{\text{O}_2} = 0,1 + 0,15 = 0,25 \text{ mol} \Rightarrow V_{\text{O}_2} = 0,25.22,4 = 5,6 \text{ lít}$$

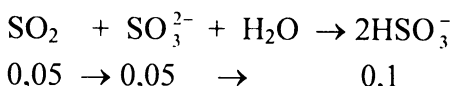
$$b) n_{\text{Ba}(\text{OH})_2} = 0,2.0,5 = 0,1 \text{ mol} ; n_{\text{NaOH}} = 0,2 \text{ mol}$$

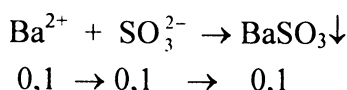
$$\Rightarrow \sum n_{\text{OH}^-} = 0,2 + 0,2 = 0,4 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{SO}_2} \text{ còn} = 0,25 - 0,2 = 0,05 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{SO}_3^{2-}} \text{ còn} = 0,2 - 0,05 = 0,15 \text{ mol}$$

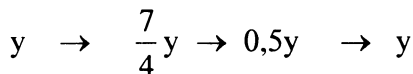
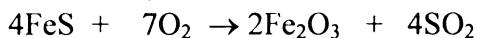
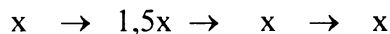
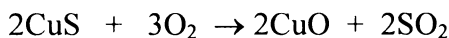
$$\Rightarrow n_{\text{SO}_3^{2-}} \text{ còn} = 0,15 - 0,1 = 0,05 \text{ mol}$$

Dung dịch thu được chứa 0,1 mol NaHSO_3 và 0,05 mol Na_2SO_3
 Nồng độ mol của các chất trong dung dịch thu được là

$$C_{M \text{ NaHSO}_3} = \frac{0,1}{0,2} = 0,5 \text{ M}$$

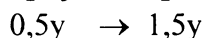
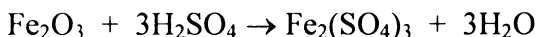
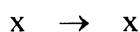
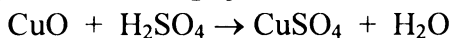
$$C_{M \text{ Na}_2\text{SO}_3} = \frac{0,05}{0,2} = 0,25 \text{ M}$$

$$7. a) n_{\text{O}_2} = \frac{8,96}{22,4} = 0,4 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{O}_2} = 1,5x + \frac{7}{4}y = 0,4 \quad (1)$$

Chất rắn Y gồm CuO và Fe_2O_3

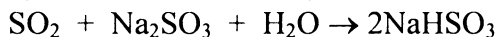
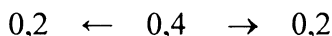
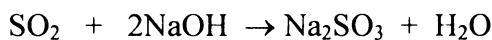
$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = x + 1,5y = 0,3 \quad (2)$$

Giải hệ (1)(2) ta được :

$$x = 0,15 \text{ mol} ; y = 0,1 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = 96.0,15 + 88.0,1 = 23,2 \text{ gam}$$

$$b) n_{\text{NaOH}} = 0,4 \text{ mol} ; n_{\text{SO}_2} = x + y = 0,25 \text{ mol}$$

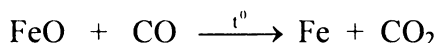
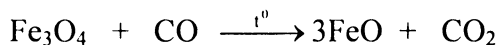
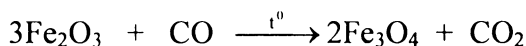

$$\Rightarrow n_{\text{Na}_2\text{SO}_3} \text{ còn} = 0,2 - 0,05 = 0,15 \text{ mol}$$

Khối lượng muối thu được sau phản ứng là

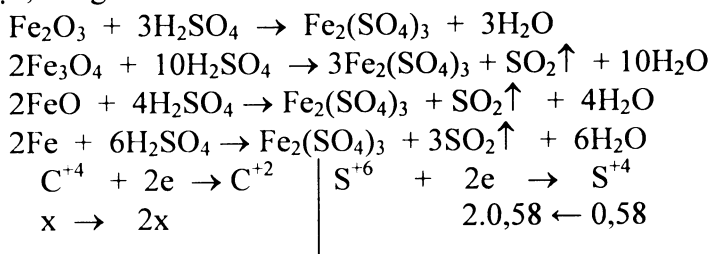
$$m_{\text{muối}} = m_{\text{Na}_2\text{SO}_3} + m_{\text{NaHSO}_3} = 126.0,15 + 104.0,1 = 29,3 \text{ gam}$$

$$8. n_{\text{CO}} = n_{\text{Fe}_2\text{O}_3} = \frac{32}{160} = 0,2 \text{ mol}$$

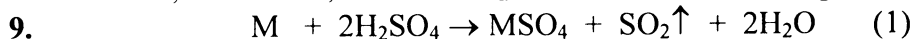

B gồm Fe_2O_3 , Fe_3O_4 , FeO , Fe

• B + H₂SO₄ đặc, nóng:

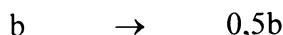
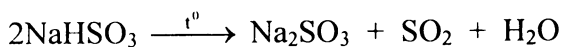
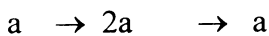
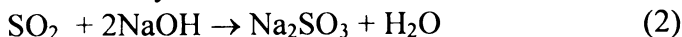

$$\Rightarrow 2x = 2.0,58 \Rightarrow x = 0,58 \text{ mol} \Rightarrow m_B = 32 - 16.0,32 = 26,88 \text{ gam}$$

$$n_{\text{NaOH}} = 0,7 \text{ mol}$$

Các phương trình có thể xảy ra:

Khi sục vào giả sử xảy ra cả (2) và (3) thì ta có hệ :

$$\begin{cases}
 2a + b = 0,7 \\
 126a + 126.0,5b = 41,8
 \end{cases} \Rightarrow \text{Vô nghiệm}$$

$$\text{Giả sử chỉ tạo NaHSO}_3 \Rightarrow n_{\text{NaHSO}_3} = 2 \cdot \frac{41,8}{126} = 0,66 \text{ mol} < n_{\text{NaOH}} = 0,7 \text{ mol (loại)}$$

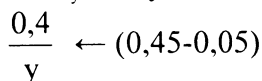
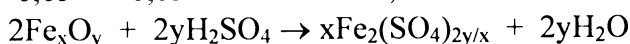
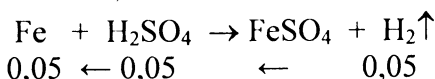
Vậy chất rắn thu được đó là Na₂SO₃ và NaOH (nếu có)

$$(2) \Rightarrow n_{\text{NaOH}} \text{ còn} = (0,7 - 2a) \text{ mol} \Rightarrow m_{\text{CR}} = 40(0,7 - 2a) + 126a = 41,8 \Rightarrow a = 0,3 \text{ mol}$$

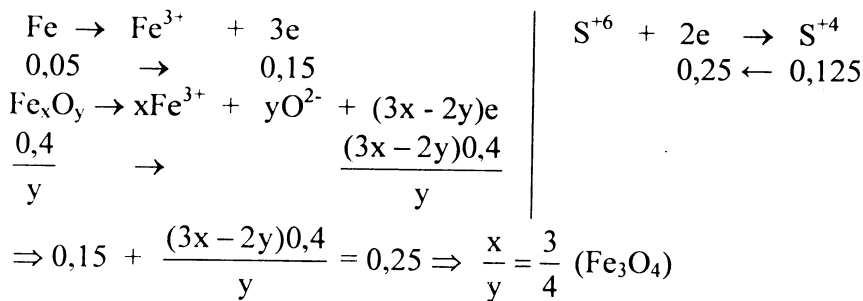
$$(1) \Rightarrow n_M = n_{\text{SO}_2} = 0,3 \text{ mol} \Rightarrow M = \frac{19,2}{0,3} = 64 (\text{Cu})$$

10. a)

$$\bullet \text{ Phần 1: } n_{\text{H}_2} = \frac{1,12}{22,4} = 0,05 \text{ mol} ; n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = 0,55 \text{ mol}$$

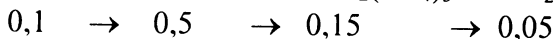
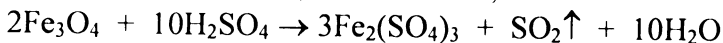
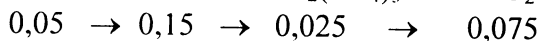

$$\bullet \text{ Phần 2: } n_{\text{SO}_2} = \frac{2,8}{22,4} = 0,125 \text{ mol} ; n_{\text{H}_2\text{SO}_4} \text{ ban đầu} = \frac{100.98}{100.98} = 1 \text{ mol}$$

b) $m = 2.(56.0,05 + 232.0,1) = 52 \text{ gam}$

c)

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4 \text{ còn}} = 1 - 0,65 = 0,35 \text{ mol}; n_{\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3} = 0,025 + 0,15 = 0,175 \text{ mol}$$

$$m_{\text{dd Y}} = \frac{52}{2} + 100 - 64.(0,075 + 0,05) = 118 \text{ gam}$$

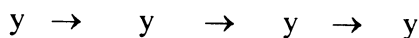
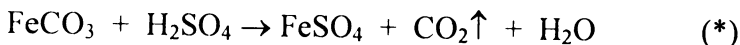
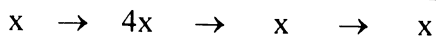
Nồng độ phần trăm của các chất trong Y là

$$C\%_{\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3} = \frac{400.0,175.100\%}{118} = 59,32\%$$

$$C\%_{\text{H}_2\text{SO}_4} = \frac{98.0,35.100\%}{118} = 29,06\%$$

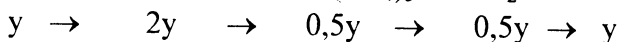
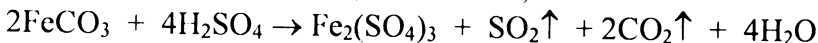
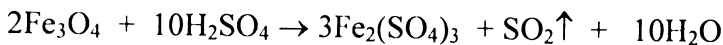
11. a)

• Phần 1: $n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = 0,55.1 = 0,55 \text{ mol}$

$$\Rightarrow n_{\text{H}_2\text{SO}_4} = 4x + y = 0,55 \quad (1)$$

• Phần 2:

$$\Rightarrow n_{\text{khí}} = 0,5x + 0,5y + y = \frac{6,16}{22,4} = 0,275 \quad (2)$$

Giải hệ (1)(2) ta được :

$$x = 0,1 \text{ mol}; y = 0,15 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow m = 2(232.0,1 + 116.0,15) = 81,2 \text{ gam}$$

$$b) n_{H_2SO_4} \text{ ban đầu} = \frac{120.98}{100.98} = 1,2 \text{ mol} ;$$

$$n_{H_2SO_4} \text{ phản ứng} = 5.0,1 + 2.0,15 = 0,8 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{H_2SO_4} \text{ còn} = 1,2 - 0,8 = 0,4 \text{ mol} ;$$

$$m_{ddY} = \frac{81,2}{2} + 120 - 0,5.0,25.64 - 44.0,15 = 146 \text{ gam}$$

Nồng độ phần trăm của các chất trong dung dịch Y là

$$C\%_{H_2SO_4} = \frac{98.0,4.100\%}{146} = 26,85\%$$

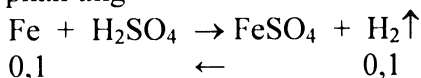
$$C\%_{Fe_2(SO_4)_3} = \frac{400.(1,5.0,1 + 0,5.0,15).100\%}{146} = 61,64\%$$

$$c) n_{CO_2} (*) = y = 0,15 \text{ mol} \Rightarrow V_{CO_2} = 0,15.22,4 = 3,36 \text{ lít}$$

12.

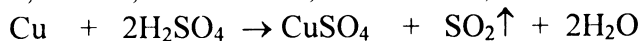
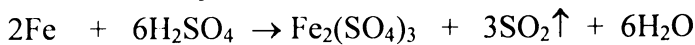
a)

• Phần 1: Cu không phản ứng

$$\bullet \text{ Phần 2: } n_{H_2SO_4} \text{ ban đầu} = \frac{100.98}{98.100} = 1 \text{ mol} ; n_{SO_2} = \frac{6,72}{22,4} = 0,3 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{H_2SO_4} \text{ phản ứng} = 2n_{SO_2} = 0,6 \text{ mol} < n_{H_2SO_4} \text{ ban đầu} \Rightarrow \text{Kim loại hết, axit còn}$$

Phần trăm khối lượng của mỗi kim loại trong hỗn hợp X là

$$\%Fe = \frac{5,6.100\%}{5,6 + 64.0,15} = 36,84\%$$

$$\%Cu = 100\% - 36,84\% = 63,16\%$$

$$b) n_{H_2SO_4} \text{ phản ứng} = 1 - 0,6 = 0,4 \text{ mol}$$

$$m_Y = 5,6 + 9,6 + 100 - 0,3.64 = 96 \text{ gam}$$

Nồng độ phần trăm của các chất trong dung dịch Y là

$$C\%_{Fe_2(SO_4)_3} = \frac{400.0,05.100\%}{96} = 20,83\%$$

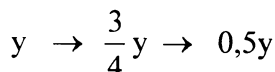
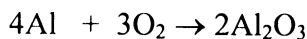
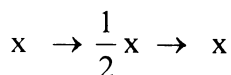
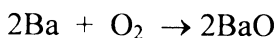
$$C\%_{CuSO_4} = \frac{160.0,15.100\%}{96} = 25\%$$

$$C\%_{H_2SO_4} = \frac{0,4.98.100\%}{96} = 40,83\%$$

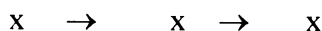
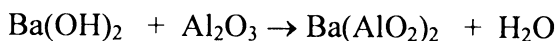
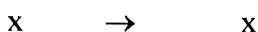
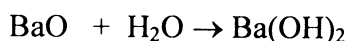
13.

a) Theo định luật bảo toàn khối lượng :

$$m_{O_2} = (m + 7,6) - m = 7,6 \text{ gam} \Rightarrow n_{O_2} = \frac{7,6}{32} = 0,2375 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{O_2} = \frac{1}{2}x + \frac{3}{4}y = 0,2375 \Rightarrow 2x + 3y = 0,95 \quad (1)$$

Chất rắn không tan là Al_2O_3 còn dư

$$\Rightarrow n_{Al_2O_3} \text{ còn} = 0,5y - x = \frac{2,55}{102} = 0,025 \quad (2)$$

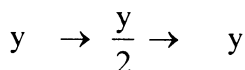
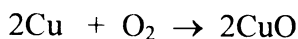
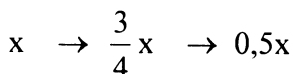
Giải hệ (1)(2) ta được : $x = 0,1 \text{ mol}$; $y = 0,25 \text{ mol}$

$$\Rightarrow m = 137.0,1 + 27.0,25 = 20,45 \text{ gam}$$

b) Dung dịch Z là dung dịch $Ba(AlO_2)_2$

$$C_{M Ba(AlO_2)_2} = \frac{0,1}{0,5} = 0,2M$$

14.

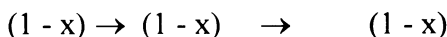
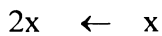
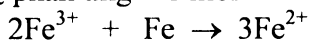
b) Ta có hệ: $\begin{cases} 27x + 64y = 11,8 \\ 64y - 27x = 1 \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x = 0,2 \\ y = 0,1 \end{cases} \Rightarrow V_{O_2} = \left(\frac{3}{4}.0,2 + \frac{1}{2}.0,1\right).22,4 = 4,48 \text{ lít}$

c) Phần trăm khối lượng của mỗi oxit trong hỗn hợp thu được :

$$\%m_{Al_2O_3} = \frac{102.0,1.100\%}{102.0,1 + 80.0,1} = 56\%$$

$$\%m_{CuO} = 100\% - 56\% = 44\%$$

15. Chọn n_{Fe} phản ứng = 1 mol

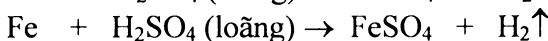
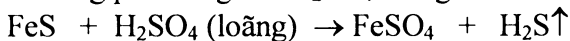
$$m_X = m_Y \Rightarrow m_{\text{Fe}} = m_{\text{Cu}} \Rightarrow 56 = 64(1-x) \Rightarrow x = 0,125 \text{ mol}$$

Phần trăm khối lượng CuSO_4 trong X là

$$\%m_{\text{CuSO}_4} = \frac{160.(1-0,125).100\%}{160.(1-0,125) + 400.0,125} = 73,68\%$$

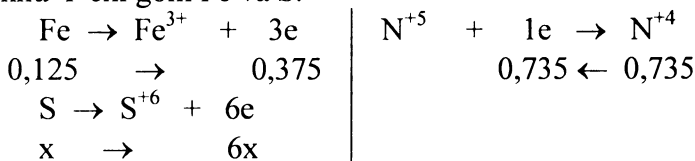
16. $\text{Fe} + \text{S} \xrightarrow{t^0} \text{FeS}$

• Phần 1: S không phản ứng với H_2SO_4 loãng.

$$\Rightarrow n_{\text{Fe}} \text{ ban đầu} = 2n_{\text{khí}} = 0,25 \text{ mol}$$

• Phần 2: Coi như Y chỉ gồm Fe và S.

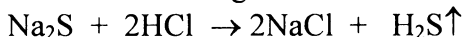

$$\Rightarrow 0,375 + 6x = 0,735 \Rightarrow x = 0,06 \text{ mol} \Rightarrow m = 56.0,25 + 32.2.0,06 = 17,84 \text{ gam}$$

17.

Dùng dung dịch HCl làm thuốc thử. Nhận ra :

- Dung dịch Na_2S : Có khí mùi trứng thối thoát ra.

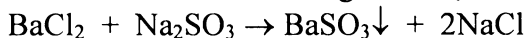

- Dung dịch Na_2SO_3 : Có khí mùi hắc thoát ra.

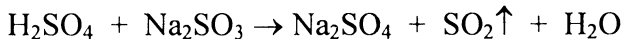

Cho dung dịch Na_2SO_3 vào 3 dung dịch còn lại. Nhận ra :

- Dung dịch BaCl_2 : Có kết tủa màu trắng xuất hiện.

- Dung dịch H_2SO_4 : Có khí thoát ra.

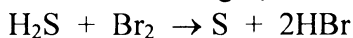

Còn lại là NaCl không hiện tượng gì.

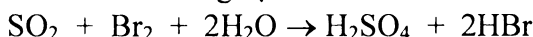
18.

Dùng dung dịch Br_2 làm thuốc thử. Nhận ra :

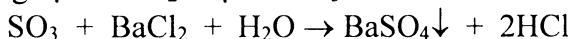
- H_2S : Làm mất màu dung dịch brom và có kết tủa màu vàng xuất hiện.

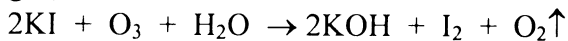
- SO_2 : Làm mất màu dung dịch brom.

Dùng dung dịch BaCl_2 nhận ra SO_3 vì có kết tủa màu trắng.

Hai khí còn lại cho tác dụng lần lượt với dung dịch KI + hồ tinh bột. Nhận ra O_3 vì tạo ra dung dịch màu xanh tím.

I_2 + hồ tinh bột \rightarrow dung dịch màu xanh tím

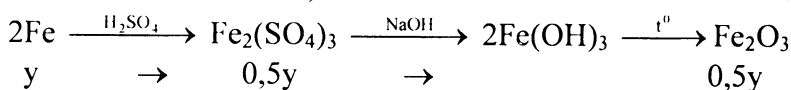
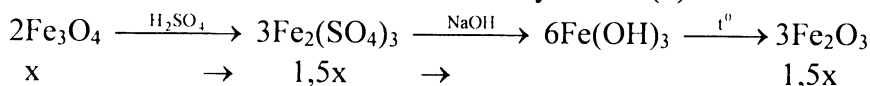
Chất khí còn lại là O_2 không có hiện tượng gì.

19.

a) Chất rắn thu được sau khi nung là Fe_2O_3 .

Gọi x, y lần lượt là số mol của Fe_3O_4 và Fe chứa trong hỗn hợp X. Ta có :

$$232x + 56y = 20 \quad (1)$$

$$\Rightarrow n_{Fe_2O_3} = 1,5x + 0,5y = \frac{24}{160} = 0,15 \quad (2)$$

Giải hệ (1), (2) ta được :

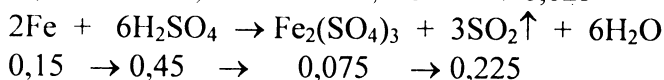
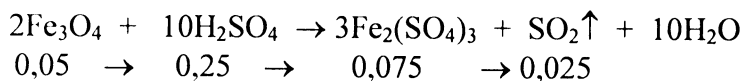
$$x = 0,05 \text{ mol} ; y = 0,15 \text{ mol}$$

Phần trăm khối lượng của mỗi chất trong X là

$$\%Fe_3O_4 = \frac{232.0,05.100\%}{20} = 58\%$$

$$\%Fe = \frac{56.0,15.100\%}{20} = 42\%$$

b)

$$\Rightarrow V_{SO_2} = (0,025 + 0,225).22,4 = 5,6 \text{ lít}$$

$$c) n_{H_2SO_4} \text{ ban đầu} = \frac{100.98}{100.98} = 1 \text{ mol} \Rightarrow n_{H_2SO_4} \text{ còn} = 1 - (0,45 + 0,25) = 0,3 \text{ mol}$$

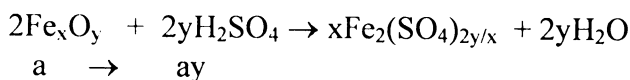
$$n_{Fe_2(SO_4)_3} = 1,5x + 0,5y = 0,15 \text{ mol} ; m_{dd Y} = 20 + 100 - 64.0,25 = 104 \text{ gam}$$

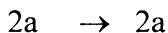
Nồng độ phần trăm các chất trong dung dịch Y là :

$$C\%_{Fe_2(SO_4)_3} = \frac{400.0,15.100\%}{104} = 57,69\%$$

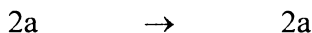
$$C\%_{H_2SO_4} = \frac{98.0,3.100\%}{104} = 28,26\%$$

20.

$$\underset{a}{2\text{Fe}_x\text{O}_y} + (6x-2y)\text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow x\text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3 + \underset{(3x-2y)0,5a}{(3x-2y)\text{SO}_2\uparrow} + (3x-y)\text{H}_2\text{O}$$

$$(1)(2) \Rightarrow \frac{(3x-2y) \cdot 0,5}{y+2} = \frac{0,05}{0,3} \Rightarrow 9x = 7y + 2$$

$$\Rightarrow x = y = 1 \text{ (FeO)}$$

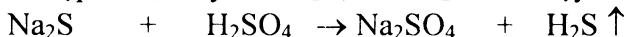
a) Đặt A là Na_2X ; B là Na_2Y , ta có:

Z có thể là H_2S , SO_2 . Vậy:

Cứ 0,25 mol thì lượng A khác lượng B là 16,0 gam.

So sánh các cặp chất, thấy A: Na_2S ; B: Na_2SO_4 . Vậy :

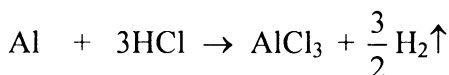

b) Tính m_1, m_2 :

$$m_1 = 78 \cdot 0,25 = 19,5 \text{ gam}$$

$$m_2 = 19,5 + 16,0 = 142,0,25 = 35,5 \text{ gam}$$

$$\mathbf{22. a) } n_{H_2} = \frac{8,316.273}{300.322.4} = 0,3375 \text{ mol}$$

$$0,225 \leftarrow 0,675 \leftarrow 0,225 \leftarrow 0,3375$$

$$\Rightarrow n_{\text{HCl dư}} = 0,8 - 0,675 = 0,125 \text{ mol} \Rightarrow \text{Al tan hết, S không phản ứng}$$

\Rightarrow Nồng độ dung dịch B:

$$C_{\text{HCl}} \, dV = \frac{0,125}{0,4} = 0,3125 \text{ M}$$

$$C_{\text{AlCl}_3} = \frac{0,225}{0,4} = 0,5625 \text{ M}$$

$$C_{H^+} = 0,3125 M; C_{Al^{3+}} = 0,5625 M; C_{Cl^-} = 2 M$$

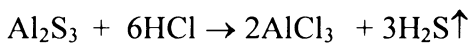
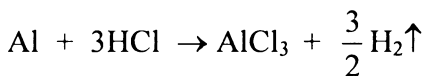
Nung không có oxi:

$$0,075 \leftarrow 0,1125 \rightarrow 0,0375$$

Trong 6,6375 gam A có 0,1125 mol Al và 0,1125 mol S

Theo phương trình: chất rắn D có 0,0375 mol Al_2S_3 và 0,0375 mol Al dư.

$$\Rightarrow n_{\text{HCl}} \text{ phản ứng} = 0,0375 \cdot 9 = 0,3375 \text{ mol}$$

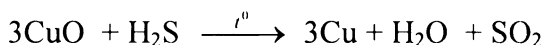
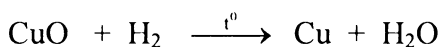
$$\Rightarrow n_{\text{HCl}} \text{ còn} = 0,4 - 0,3375 = 0,0625 \text{ mol}$$

$$\Rightarrow C_{\text{H}^+} = 0,3125 \text{ M}; C_{\text{Al}^{3+}} = 0,5625 \text{ M}; C_{\text{Cl}^-} = 2 \text{ M}$$

b) Tính pH = $-\lg C_{\text{H}^+} = -\lg 0,3125 \approx 0,51$

Cần pH thấp để tránh sự thủy phân: $\text{Al}^{3+} + 3\text{H}_2\text{O} \rightleftharpoons \text{Al}(\text{OH})_3\downarrow + 3\text{H}^+$
và để sự hòa tan hoàn toàn trong axit dư.

c) $n_{\text{CuO}} \text{ ban đầu} = \frac{31,5}{80} = 0,39375 \text{ mol}$

Theo phương trình $n_{\text{CuO}} \text{ phản ứng} = 0,05625 + 3 \cdot 0,1125 = 0,39375 \text{ mol}$ (vừa hết)

Nên chất rắn sau phản ứng là Cu

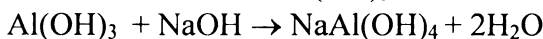
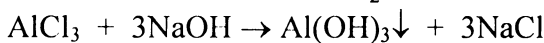
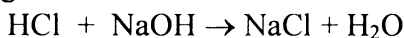
$$m_{\text{Cu}} = 0,39375 \cdot 64 = 25,2 \text{ gam}$$

$$V_{\text{SO}_2} (\text{đkc}) = 0,1125 \cdot 22,4 = 3,4431 \text{ lít}$$

$$V_{\text{H}_2\text{O}} = (0,05625 + 0,1125) \cdot 22,4 = 5,1646 \text{ lít}$$

d) $n_{\text{NaOH}} = \frac{198,1 \cdot 1,0,1}{40} = 0,5445 \text{ mol}$

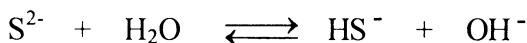
Khi nhỏ dung dịch NaOH vào dung dịch F thì có kết tủa trắng xuất hiện, tan trong NaOH dư.

Theo phương trình: $n_{\text{NaOH}} \text{ phản ứng} = 0,0625 + 0,1125 \cdot 4 = 0,5125 \text{ mol} < 0,5445$

Nên toàn bộ kết tủa tan hết $\Rightarrow m_{\text{kt max}} = 0,1125 \cdot 78 = 8,775 \text{ gam}$
 $m_{\text{kt min}} = 0$

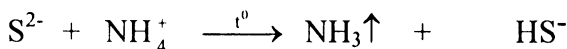
23. Dùng phenolphtalein nhận ra K_2S

pH > 10 \Rightarrow Dung dịch phenolphtalein có màu đỏ.

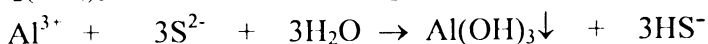
Dùng K_2S làm thuốc thử. Cho K_2S vào các dung dịch còn lại:

• Với NH_4Cl :

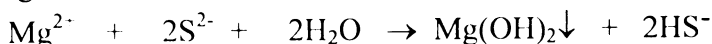

Nhận ra NH_3 nhờ mùi khai, hoặc hoá đỏ giấy lọc tẩm phenolphtalein (vì NH_3 có pH > 9).

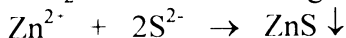
- Với $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$: Cho kết tủa keo trắng $\text{Al}(\text{OH})_3$

- Với MgSO_4 : Cho kết tủa trắng $\text{Mg}(\text{OH})_2$

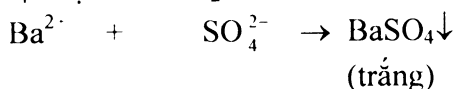
- Với ZnCl_2 : Cho kết tủa trắng ZnS

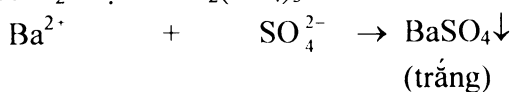
Dùng NH_4Cl để nhận ra MgSO_4 : kết tủa $\text{Mg}(\text{OH})_2$ tan được trong NH_4Cl ; trong khi các kết tủa $\text{Al}(\text{OH})_3$ và ZnS không tan.

Dùng MgSO_4 nhận ra BaCl_2 :

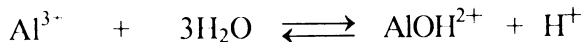
Dùng BaCl_2 nhận ra $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$:

Còn lại là KCl .

(Hoặc dùng metyl da cam làm thuốc thử)

Nhận ra $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$

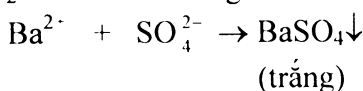

Dung dịch có phản ứng rất axit ($\text{pH} < 4$) làm cho metyl da cam có màu da cam hoặc đỏ hồng.

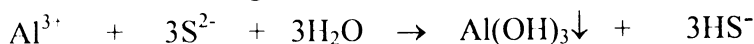
Các dung dịch còn lại đều có $\text{pH} > 4,4$ nên metyl da cam có màu vàng.

Dùng $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$ làm thuốc thử:

- Với BaCl_2 cho kết tủa trắng tinh thể:

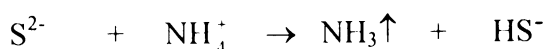

- Với K_2S cho kết tủa keo trắng $\text{Al}(\text{OH})_3$

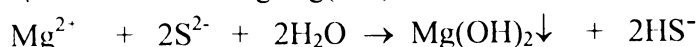
Dùng K_2S làm thuốc thử:

- Với NH_4Cl :

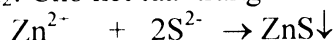

Nhận ra NH_3 nhờ mùi khai, hoặc hoá đỏ giấy lọc tẩm phenolphthalein.

- Với MgSO_4 : Cho kết tủa trắng $\text{Mg}(\text{OH})_2$

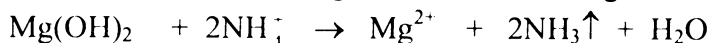

- Với ZnCl_2 : Cho kết tủa trắng ZnS

Với KCl không có dấu hiệu gì.

Để phân biệt MgSO_4 với ZnCl_2 , cho NH_4Cl vào 2 kết tủa $\text{Mg}(\text{OH})_2$ và ZnS thì chỉ có kết tủa $\text{Mg}(\text{OH})_2$ tan trong NH_4Cl khi đun nóng.

Còn ZnS không tan.

24.

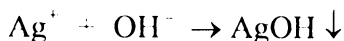
- a) $\text{CO} + \text{CuO} \xrightarrow{t^\circ} \text{CO}_2 + \text{Cu}$
- b) $\text{H}_2\text{S} + \text{CuCl}_2 \rightarrow \text{CuS}\downarrow + 2\text{HCl}$
- c) $\text{HCl} + \text{NaHS} \rightarrow \text{NaCl} + \text{H}_2\text{S}$
- d) $\text{HCl} + \text{NaHSO}_3 \rightarrow \text{NaCl} + \text{SO}_2 + \text{H}_2\text{O}$
- e) $\text{SO}_3 + \text{H}_2\text{SO}_4 \rightarrow \text{H}_2\text{S}_2\text{O}_7 \text{ (oleum)}$

25. Có thể dùng thêm phenolphthalein nhận biết các dung dịch: AlCl_3 , NaCl , KOH , $\text{Mg}(\text{NO}_3)_2$, $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$, $\text{Zn}(\text{NO}_3)_2$, AgNO_3 .

- Lần lượt nhỏ vài giọt phenolphthalein vào từng dung dịch. Nhận ra dung dịch KOH do xuất hiện màu đỏ tía.

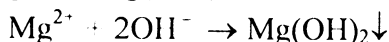
- Lần lượt cho dung dịch KOH vào mỗi dung dịch còn lại. Nhận ra:

- Dung dịch AgNO_3 có kết tủa màu nâu

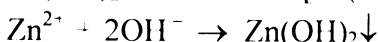
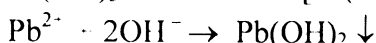
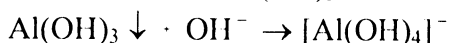
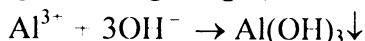

hoặc $2\text{Ag}^+ + 2\text{OH}^- \rightarrow \text{Ag}_2\text{O} + \text{H}_2\text{O}$

- Dung dịch $\text{Mg}(\text{NO}_3)_2$ có kết tủa trắng, keo

- Các dung dịch AlCl_3 , $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$, $\text{Zn}(\text{NO}_3)_2$ đều có chung hiện tượng tạo ra kết tủa trắng, tan trong dung dịch KOH (dư).

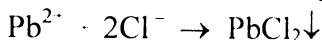

- Dung dịch NaCl không có hiện tượng gì

- Dùng dung dịch AgNO_3 nhận ra dung dịch AlCl_3 do tạo ra kết tủa trắng

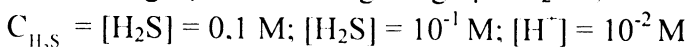
- Dùng dung dịch NaCl nhận ra dung dịch $\text{Pb}(\text{NO}_3)_2$ do tạo ra kết tủa trắng

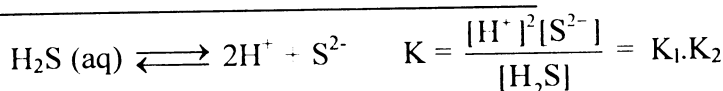
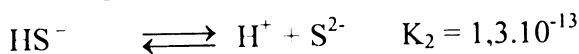
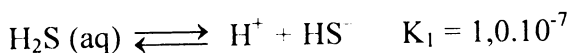
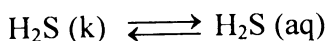

Còn lại là dung dịch $\text{Zn}(\text{NO}_3)_2$.

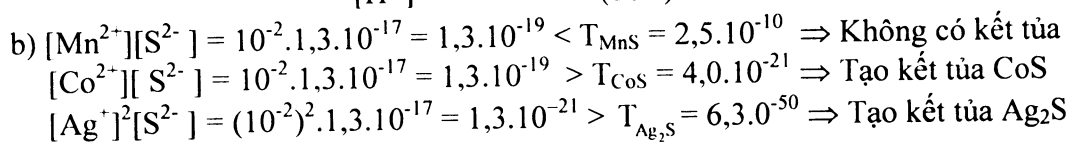
26.

a) Tính nồng độ ion S^{2-} trong dung dịch H_2S 0,100 M; pH = 2,0.

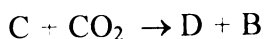
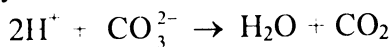
$$[\text{S}^{2-}] = 1,3 \cdot 10^{-20} \cdot \frac{[\text{H}_2\text{S}]}{[\text{H}^+]^2} = 1,3 \cdot 10^{-20} \cdot \frac{10^{-1}}{(10^{-2})^2} = 1,3 \cdot 10^{-17} \text{ M.}$$

27. $n_{\text{HCl}} = 0,1 \text{ mol}$; $n_{\text{CO}_2} = 0,05 \text{ mol}$. Dung dịch D phản ứng hết 0,1 mol HCl giải

$$\text{phóng khí CO}_2 \Rightarrow \frac{n_{\text{H}^+}}{n_{\text{CO}_2}} = \frac{0,1}{0,05} = \frac{2}{1}$$

\Rightarrow Hợp chất D là muối cacbonat kim loại. Hợp chất D không bị phân tích khi nóng chảy, vậy D là cacbonat kim loại kiềm.

\Rightarrow C là peroxit hay superoxit, B là oxi.

Đặt công thức hoá học của C là A_xO_y .

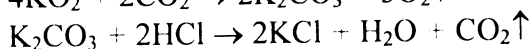
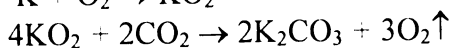
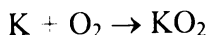
Lượng oxi trong 0,1 mol C (A_xO_y) là $16 \cdot 0,05 + 2,4 = 3,2 \text{ gam}$;

$$m_{\text{C}} = \frac{3,2 \cdot 100}{45,07} = 7,1 \text{ gam}$$

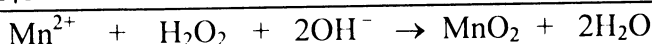
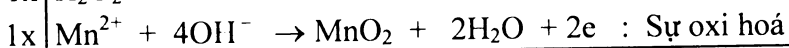
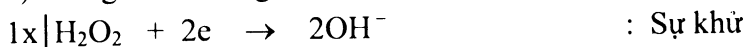
$$\Rightarrow M_{\text{C}} = \frac{7,1}{0,1} = 71 \text{ (g/mol)} \Rightarrow m_{\text{A}} \text{ trong C} = 7,1 - 3,2 = 3,9 \text{ gam.}$$

$$x : y = \frac{3,9}{M_{\text{A}}} : \frac{3,2}{16} \Rightarrow M_{\text{A}} = 39. \text{ Vậy A là K; B là O}_2; \text{ C là KO}_2; \text{ D là K}_2\text{CO}_3$$

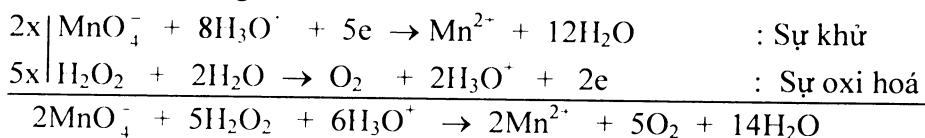
Các phương trình phản ứng:

28. a) Trong môi trường kiềm:

c) Trong môi trường axit:

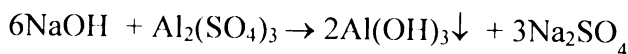

29.

- a) $\text{NaCl} + \text{H}_2\text{SO}_4 (\text{đặc, nóng}) \rightarrow \text{HCl} + \text{NaHSO}_4$
 Hoặc $2\text{NaCl} + \text{H}_2\text{SO}_4 (\text{đặc, nóng}) \rightarrow 2\text{HCl} + \text{Na}_2\text{SO}_4$
 b) $2\text{NaBr} + 2\text{H}_2\text{SO}_4 (\text{đặc, nóng}) \rightarrow 2\text{NaHSO}_4 + 2\text{HBr}$
 $2\text{HBr} + \text{H}_2\text{SO}_4 (\text{đặc, nóng}) \rightarrow \text{SO}_2 + 2\text{H}_2\text{O} + \text{Br}_2$
 $2\text{NaBr} + 3\text{H}_2\text{SO}_4 (\text{đặc, nóng}) \rightarrow 2\text{NaHSO}_4 + \text{SO}_2 + 2\text{H}_2\text{O} + \text{Br}_2$
 c) $4\text{NaClO} + \text{PbS} \rightarrow 4\text{NaCl} + \text{PbSO}_4$
 d) $2\text{FeSO}_4 + \text{H}_2\text{SO}_4 + 2\text{HNO}_2 \rightarrow \text{Fe}_2(\text{SO}_4)_3 + 2\text{NO} + 2\text{H}_2\text{O}$
 e) $2\text{KMnO}_4 + 3\text{H}_2\text{SO}_4 + 5\text{HNO}_2 \rightarrow \text{K}_2\text{SO}_4 + 2\text{MnSO}_4 + 5\text{HNO}_3 + 3\text{H}_2\text{O}$
 f) $3\text{NaNO}_2 + \text{H}_2\text{SO}_4 (\text{loãng}) \rightarrow \text{Na}_2\text{SO}_4 + \text{NaNO}_3 + 2\text{NO} + \text{H}_2\text{O}$

30. - Có thể lập bảng dễ xét

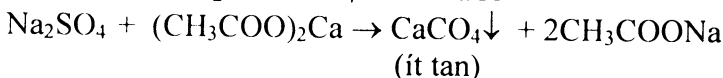
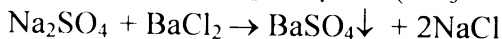
+ Theo giả thiết: Lọ 2 là NaOH, lọ 1 là $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$ vì ban đầu có kết tủa trắng xuất hiện:

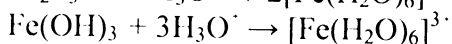
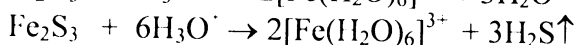
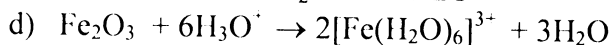
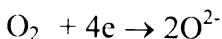
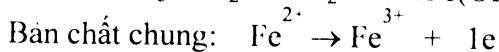
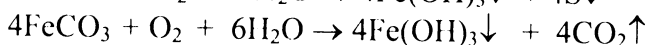
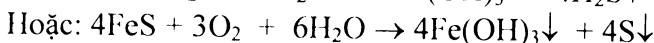
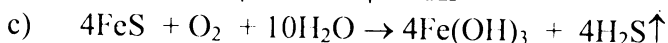
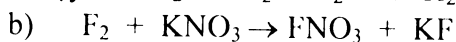
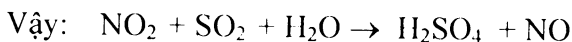
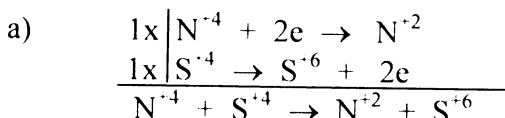
Sau đó thêm NaOH thì kết tủa tan:

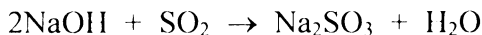
+ Lọ 4 là Na_2SO_4 ; lọ 3 là BaCl_2 và lọ 5 là $(\text{CH}_3\text{COO})_2\text{Ca}$ vì:

31.

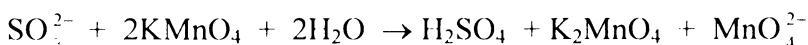
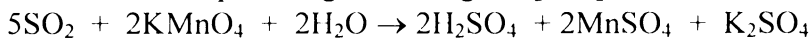

32. a) Đun nóng dung dịch: SO_2 thoát khỏi dung dịch $\Rightarrow [\text{SO}_2]$ trong dung dịch giảm.
 b) Thêm dung dịch HCl : Cân bằng (2)(3) chuyển sang trái \Rightarrow Cân bằng (1) chuyển sang trái $\Rightarrow [\text{H}_2\text{SO}_3]$ tăng $\Rightarrow [\text{SO}_2]$ tăng.
 c) Thêm NaOH : $\text{NaOH} + \text{SO}_2 \rightarrow \text{NaHSO}_3$

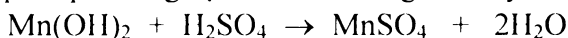
Cân bằng (2)(3) chuyển sang phải \Rightarrow Cân bằng (1) chuyển sang phải $\Rightarrow [\text{SO}_2]$ giảm

d) Thêm KMnO_4 . Có phản ứng \Rightarrow Làm giảm $[\text{SO}_2]$.

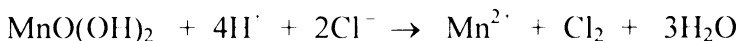

33. $2\text{Mn}(\text{OH})_2 + \text{O}_{2(\text{kk})} \rightarrow 2\text{MnO}(\text{OH})_2 \downarrow$

Cho hỗn hợp đi qua dung dịch H_2SO_4 loãng thì thấy hỗn hợp tan một phần vì:

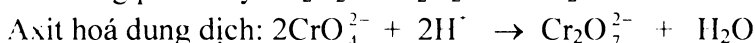
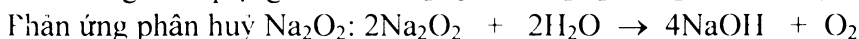

$\text{Mn}(\text{OH})_2$ là một hidroxít có tích số tan lớn ($K = 10^{-12.6}$) nên dễ tan trong các axit loãng thậm chí cả dung dịch NH_4^+ , CH_3COOH cho dung dịch Mn^{2+} màu hồng nhạt. Chất rắn còn lại cho vào dung dịch HCl đặc hoặc $\text{HNO}_3 + \text{H}_2\text{O}_2$ thì tan hết.

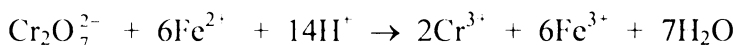

Sở dĩ như vậy là do $\text{MnO}(\text{OH})_2$ có tính oxi hoá mạnh. Nó không tan trong dung dịch axit không có tính khử như H_2SO_4 hay HNO_3 . Nó chỉ tan trong dung dịch axit có tính khử như HCl hay $\text{HNO}_3 + \text{H}_2\text{O}_2$. Để nhận biết ion Mn^{2+} cho vào dung dịch S^{2-} thì thấy tạo thành kết tủa MnS màu đen.

34. Phản ứng đun quặng cromít: $\text{Cr}_2\text{O}_3 + 3\text{Na}_2\text{O}_2 + \text{H}_2\text{O} \rightarrow 2\text{Na}_2\text{CrO}_4 + 2\text{NaOH}$

Phản ứng giữa $\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}$ với Fe^{2+} :

Phản ứng chuẩn độ Fe^{2+} dư:

$$\Rightarrow n_{\text{Fe}^{2+}} = 5n_{\text{MnO}_4^-} = 5.4.10^{-3}.14.85.10^{-3} = 0.297.10^{-3} \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{Fe}^{2+}} \text{ phản ứng với } \text{Cr}_2\text{O}_7^{2-} = 0.08.50.10^{-3} - 0.297.10^{-3} = 3.703.10^{-3} \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{Cr}_2\text{O}_7^{2-}} = \frac{1}{6} n_{\text{Fe}^{2+}} \text{ pur} = \frac{3.703.10^{-3}}{6} = 0.6172.10^{-3} \text{ mol}$$

$$\Rightarrow n_{\text{Cr}} = 2.0.6172.10^{-3} = 1.234.10^{-3} \text{ mol}$$

$$\Rightarrow \% \text{Cr} = \frac{1.234.10^{-3}.51.996}{0.935}.100\% = 6.86\%$$

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Đào Hữu Vinh, Nguyễn Duy Ái; *Tài liệu giáo khoa chuyên hóa học 10* - NXB Giáo dục, Hà Nội 2004.
2. Nguyễn Duy Ái, Nguyễn Tinh Dung, Trần Thành Huế, Trần Quốc Sơn, Nguyễn Văn Tòng; *Một số vấn đề chọn lọc của hóa học*. Tập 2. NXB Giáo dục, Hà Nội 2002.
3. Đào Hữu Vinh; *Cơ sở lí thuyết hóa học*. NXB Hà Nội 2007.
4. Nguyễn Tinh Dung, Hoàng Nhâm, Trần Quốc Sơn, Phạm Văn Tư; *Tài liệu nâng cao và mở rộng kiến thức hóa học phổ thông trung học*. NXB Giáo dục, Hà Nội 1999.
5. Nguyễn Tinh Dung; *Hóa học phân tích, Phần I. Lí thuyết cơ sở (cân bằng ion)*. NXB Giáo dục, Hà Nội 1981.
6. Lâm Ngọc Thiêm, Trần Hiệp Hải; *Những nguyên lí cơ bản của hóa học*. NXB Khoa học kỹ thuật, Hà Nội 2000.
7. Lê Mậu Quyền; *Cơ sở lí thuyết hóa học*. NXB Khoa học kỹ thuật, Hà Nội 2001.
8. *Tuyển tập đề thi olympic 30 tháng 4, lần thứ XVI - 2010*. NXB Đại Học Sư Phạm, Hà Nội 2010.
9. *Tuyển tập đề thi olympic 30 tháng 4, lần thứ XVII - 2011*. NXB Đại Học Sư Phạm, Hà Nội 2011.
10. *Tuyển tập đề thi olympic 30 tháng 4, lần thứ XVIII - 2012*. NXB Đại Học Sư Phạm, Hà Nội 2012.

Mục lục

CHUYÊN ĐỀ 1. CẤU TẠO NGUYÊN TỬ

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	7
B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP.....	20
C. BÀI TẬP.....	36
D. HƯỚNG DẪN GIẢI	39

CHUYÊN ĐỀ 2. BẢNG TUẦN HOÀN CÁC NGUYÊN TỐ HOÁ HỌC VÀ ĐỊNH LUẬT TUẦN HOÀN

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	48
B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP.....	60
C. BÀI TẬP.....	75
D. HƯỚNG DẪN GIẢI	77

CHUYÊN ĐỀ 3. CẤU TẠO PHÂN TỬ VÀ LIÊN KẾT HOÁ HỌC

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	85
B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP.....	107
C. BÀI TẬP.....	139
D. HƯỚNG DẪN GIẢI	143

CHUYÊN ĐỀ 4. PHẢN ỨNG OXI HÓA - KHỬ

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	163
B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP.....	173
C. BÀI TẬP.....	194
D. HƯỚNG DẪN GIẢI	198

CHUYÊN ĐỀ 5. NHIỆT HÓA HỌC VÀ NHIỆT ĐỘNG HỌC

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	216
B. BÀI TẬP.....	230
C. HƯỚNG DẪN GIẢI.....	234

CHUYÊN ĐỀ 6. ĐỘNG HÓA HỌC

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	240
B. BÀI TẬP.....	248
C. HƯỚNG DẪN GIẢI.....	252

CHUYÊN ĐỀ 7. CÂN BẰNG HÓA HỌC

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	260
B. BÀI TẬP.....	272
C. HƯỚNG DẪN GIẢI.....	275

CHUYÊN ĐỀ 8. ĐIỆN HÓA HỌC

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	282
B. BÀI TẬP.....	312
C. HƯỚNG DẪN GIẢI.....	317

CHUYÊN ĐỀ 9. NHÓM HALOGEN

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	338
B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP.....	348
C. BÀI TẬP.....	369
D. HƯỚNG DẪN GIẢI	373

CHUYÊN ĐỀ 10. NHÓM OXI

A. LÍ THUYẾT CƠ BẢN VÀ NÂNG CAO.....	386
B. PHƯƠNG PHÁP GIẢI NHANH CÁC DẠNG BÀI TẬP.....	396
C. BÀI TẬP.....	433
D. HƯỚNG DẪN GIẢI	437